

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 376

Subject Religion

Name of MSS Prana Sangali

Author -

Period Not Available

Folios 390 (00a to 00c Contents pages)

Script Gurmukhi

Source Buta Singh

Missing Folios

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

Pratap Singh, Amritsar
(univ. office)

ॐ सतिगुरुपुसादि॥ अथ उतक॥ पोषीका १

- | | | |
|----|-------------------------------|---------|
| १ | गधिमाउनुनुनीका | पंने १ |
| २ | आगोधिमाउदसदुदाराभाका | पंने ४ |
| ३ | आगोगोसदमाउमोपगमाउमेकीचली | पंने २६ |
| ४ | आगोसाधीषाबेनानकरी | पंने ४१ |
| ५ | आगोधिमाउबिहिगमकागमकलीकीवृ | पंने ४४ |
| ६ | गधिमाउमुनमडुलकागगुगेरी | पंने ६६ |
| ७ | गधिमाउनेगानिपिकागगुमलारा | पंने ७३ |
| ८ | गधिमाउपुनसिगुलीकषामुनमडुलकी | पंने ८४ |
| ९ | आगोधिमाउपगउतकागगुगेरी | पंने ८० |
| १० | गधिमाउबैरागकागगुमासापुनीपंडरी | पंने ८७ |
| ११ | गधिमाउरादकागगुमासापुनी | पंने ९६ |



1 A

12	ਸਿਮਾਉਪੀਜਤਤਕਾਯਕਥਾਸਪਤਸਮੁੰਦਰੀ	ਪੰਨੇ 125
13	ਸਿਮਾਉਦਸਾਅਵਤਾਰਾਦਾਕਥਾਉਪਕਾਰ	ਪੰਨੇ 140
14	ਸਿਮਾਉਕੇਦਰਨਾਮਕਾਯਗੁਮਾਰੂ	ਪੰਨੇ 143 X
15	ਸਿਮਾਉਗਾਗਮਾਲਾਵਤੀਜੇਗਮਾਰਗ	ਪੰਨੇ 145 X
16	ਸਿਮਾਉਜੇਬਨਬਿਰਧਮਦਸਥਵਾਸੁਗੀਰਾ	ਪੰਨੇ 170
17	ਸਿਮਾਉਮਸਟਾਂਗਜੇਗਕਾਰਗੁਰਮਕਲੀ	ਪੰਨੇ 180
18	ਸਿਮਾਉਬਿਰੰਗਮਕਾ	ਪੰਨੇ 208 X
19	ਸਿਮਾਉਚੁਗਨਰਮੁਨਜਨਕਾਰਮਕਲੀ	ਪੰਨੇ 200
20	ਸਿਮਾਉਪ੍ਰਨਜੇਗੁਣੀਵਿਚੇਗਗਜੇਗਣਵਿਚੇ	ਪੰਨੇ 218
21	ਸਿਮਾਉਉਦਾਸਬਿਰਾਗਜੇਗਕਾ	ਪੰਨੇ 226 X
22	ਸਿਮਾਉਨਾਮਕਾ	ਪੰਨੇ 245
23	ਸਿਮਾਉਸਹਜਨਾਮਕਾਰਗੁਮਾਰੂ	ਪੰਨੇ 247

18	23	ਯਧਿਅਮਾਉਜੋਗਮਾਰਗਕਾਰਾਮਕਲੀ	ਪੰਨੇ	276	2
	24	ਯਧਿਅਮਾਉਗੋਸਟਖਿੰਬੜੇਦੀਗਗਗਮਕ	ਪੰਨੇ	281	
	25	ਯਮਿਤੁਰੁਝਾਖਿਦਾ	ਪੰਨੇ	288	
	26	ਯਧਿਅਮਾਉਪ੍ਰਾਣਸਿਗੁਲੀਕਾਰਗਗਮਕ	ਪੰਨੇ	294	
	27	ਯਗੋਸਟਸਮੁੰਦ੍ਰੋਪਾਰੋਈਸਿਧਾਂਤਾਲ	ਪੰਨੇ	299	
	28	ਯਸਾਖੀਕਲਜੁਗਨਾਲੋਈ	ਪੰਨੇ	307	
	29	ਯਧਿਅਮਾਉਜੁਗਾਵਲੀ	ਪੰਨੇ	332	
	30	ਯਧਿਅਮਾਉਸਾਖੀਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਕੀ	ਪੰਨੇ	339	
	31	ਯਧਿਅਮਾਉਜੁਗਾਵਲੀ	ਪੰਨੇ	342	
	32	ਯਧਿਅਮਾਉਵਵੇਕਾ	ਪੰਨੇ	348	
	33	ਯਧਿਅਮਾਉਗਗੇਕਾ	ਪੰਨੇ	354	
	34	ਯਧਿਅਮਾਉਮਾਰਦਿਅਮਿਤਿਕਾ	ਪੰਨੇ	363	

10

੩੬ ਸਧਿਮਾਉਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਰਲਿਮਾ

ਪੰਨੇ ੩੫੭

੩੭ ਸਧਿਮਾਉਗੋਸਟਜਨਕਦੀ

ਪੰਨੇ ੩੬੬

੩੮ ਸਧਿਮਾਉਜੁਗਾਕੀਗਿਣਤੀ

ਪੰਨੇ ੩੭੮

1 D

31

1 F

1 G

१६ श्रीमतिगुरुप्रसादो॥ **महिमा** **उत्तुन** **द्वी** **रस**
दुवारे **का**॥ **चा** **रि** **गु** **ग** **ती** **स** **गी** **र** **का** **बी** **ये** **गु** **ग** **रा** **गु**
राम **र** **ली** **स** **के** **कु** **म** **ह** **ला**॥ १॥ **न** **उ** **न** **द्वी** **की** **ने** **मि**
ति **न** **ै** **ग** **बि** **च** **र** **बि** **च** **रि** **ह** **मा** **धि** **ब** **ध** **नै** **ग** **ठ** **उ** **र** **ठ**
उ **र** **की** **न** **रि** **ब** **त** **दै** **ग** **ज** **ं** **क** **उ** **म** **ग** **म** **दि** **स** **दि** **ग** **उ** **इ**
म **दै** **ग** **प** **न** **पि** **ड** **क** **क** **र** **े** **बी** **च** **रु** **ग** **त** **ं** **क** **उ** **स** **दा** **स** **दा**
न **म** **स** **क** **र** **ग** **न** **रि** **न** **रि** **क** **ड** **े** **ग** **क** **द** **न** **ग** **क** **उ** **न** **न** **रि**
जि **ति** **ब** **स** **त** **प** **उ** **न** **ग** **न** **उ** **न** **ग** **ी** **क** **ा** **कि** **मा** **कि** **मा** **न**
उ **ग** **न** **न** **क** **ज** **े** **क** **हि** **दे** **दै** **ति** **स** **क** **ै** **ब** **लि** **ज** **ा** **उ** **॥** १॥ **न** **उ** **न**
द्वी **की** **र** **ग** **ति** **ब** **त** **ਈ** **ग** **क** **द** **न** **क** **उ** **न** **उ** **म** **ा** **क** **े** **न** **म** **स** **०**

ਈ॥ਉ॥ਐ॥ਨਾਮਬਤਾਵੈਸੋਪੁਰਾ॥ਪ੍ਰਾਨਪਿਡੁਸੋਪੈਸੋਸੁਰ॥
 ਸੋਸੁਰਾਬਲਿਦੰਤੁਗਿਆਨੀ॥ਪ੍ਰਾਨਪਿਡੁਕੀਜਿਨਿਮਿ
 ਤਿਜਾਨੀ॥ਅਗਮਪਿਡੁਜਿਨਿਸਹਜਿਬੀਚਾਰਿਅਗਸੇ
 ਜਨਜਲਬਿਬੁਤੇਤਾਰਿਅਗਸਹਜਿਬਿਚਾਰਿਅਗਮ
 ਥੇਹ॥ਨਾਨਕਸੇਜਨਪੁਰਾਜਿਨਿਚੀਨਿਆਦੇਹ॥੨॥ਨ
 ਉਨਾੜੀਸਭੁਕੋਈਕੋਯੋਸੋਪਿਬੀਚਾਰਿਕੋਈਦਿਰਲਾ
 ਲਯੋਜੇਲਯੋਤਿਸਕਉਮਿਤਿਆਦੈ॥ਨਉਨਾੜੀਕੀਮਿ
 ਤਿਸੋਈਪਾਦੈ॥ਕਦਨਮਿਰਜਾਟਾਕਦਨੁਬਧੇਜਾ॥ਕਦਨ
 ਸੀਤਕਦਨੁਗਾਖੀਤੇਜਾ॥ਕਦਨਸੁਖਮੁਕਦਨਅਸਥੁ
 ਲਾ॥ਕਦਨਅਸਥਿਰੁਕਦਨੁਡੰਡੂਲਾ॥ਕਦਨਪੇਤੀਕਦ
 ਨੁਯੈਬਾਈ॥ਨਉਨਾੜੀਕੀਕਿਨਿਮਿਤਿਪਾਈ॥ਜਿਨਿ

ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਨਿ ਕੀ ਬੀਛੁ ਪੂਰੇ ॥
 ॥ ਬੀਕਨਾਰਿ ਪਹਿਲੀ ਕਾਨਾ ਉ ॥ ਬੀਕਨਾਰਿ ਰਸਕਿ ਗੁਨਗਾ
 ਉ ॥ ਬੀਕਨਾਰਿ ਬੋਲੈ ਸੁਖ ਜੀਉ ॥ ਬੀਕਨਾਰਿ ਦਿਵੈ ਕਰਿਲੀ
 ਉ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਜਬਿ ਹਰਿ ਗੁਨਗਾ ਦੈ ॥ ਬੀਕਨਾਰਿ ਮ
 ਹਿ ਗਾਇ ਗੀਤਾ ਦੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਕੂ ਅਗਮਾ ਦਿਖਾ ਲੈ ॥
 ॥ ਨਾਨਕ ਪਹਿਲੀ ਨਾਰਿ ਬੀਕਨਾ ਲੈ ॥ ੫ ॥ ਦੂਜੀ ਨਾਰਿ ਸਹਰ
 ਗਰਹਿ ਪਹੀ ॥ ਜਾਮਹਿ ਸਾਂਮਾ ਬਿਰਾਜਤ ਹਰੀ ॥ ਸਹਰਗਮ
 ਹਿ ਬਸੈ ਜਬ ਸਾਹੁ ॥ ਸਹਰਗ ਚਲੈ ਪਦਨ ਕਾਰਾਹੁ ॥ ਪਦਨ
 ਮਾਰਗੁ ਸਹਰਗ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਛਿਰਿ ਧਿਰਿ ਮਾਇਤ ਗਠਹਿ
 ਗਈ ॥ ਬੋਲਨਹਾਰੁ ਸਹਰਗਮਹਿ ਮਾਦੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ
 ਨਾਰਿ ਬਤਾਵੈ ॥ ਪਾਉਹ ਜੇ ਨਾਰਿ ਪਾਨੀ ਕੀ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ

9 A

ਪਾਨੀ ਪੀਤਿ ਨਾਰਿ ਕੁਰਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਅਹੋ ਦੈ ਜ ਬਿਪੀ ਦੈ ॥ ੫੦ ॥
ਨੀਗ ਬਿਨੁ ਨੀਰੁ ਪੀਤੈ ਨਾਰਿ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥ ਜਬ ਸੁਕੈ ਤਬ ਹੀ
ਤਿਖਾਲਾ ਗੈ ॥ ਤਾ ਬਿਇਹੁ ਮਨ ਪਦ ਨ ਪੀਵ ਨ ਕਉ ਭਾਗੈ ॥
ਸਰਸਾ ਰੈ ਪਾਨੈ ਕੈ ਸਿਗਿ ॥ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ਸੁਕੈ ਨਿਰਭੈ ਗਿ ॥ ਪੀ
ਤਿ ਨੀਰ ਮਹਿ ਆਤ ਸਭਾਈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤੀਜੀ ਨਾਰਿ ਬਤ ॥
ਈ ॥ ੬ ॥ ਹਾਹੂ ਨਾਰਿ ਉਖ ਮਕਾਥਨਾ ॥ ਜਬ ਹੋਇ ਸਪੁਰਨੁ ਤਬ
ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਆਹਾਰਿ ਹਾਹੂ ਨਾ ਹੀ ਪਾਪੇ ॥ ਹਾਹੂ ਨਾਰਿ
ਕੀਤ ਬਗਤਿ ਜਾਪੇ ॥ ਹਾਹੂ ਨਾਰਿ ਦਿਚਿ ਰਖੀ ਭੰਡਾਰਿ ॥ ਇਕਿ
ਸਉ ਪਰਪਤਾ ਕੈ ਡਾਰਿ ॥ ਡਾਰਿ ਡਾਰਿ ਮਹਿ ਸਭੁ ਰਸੁ ਜਾਈ ॥ ਤ
ਬ ਅਹਾਰੁ ਹਾਹੂ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥ ਚਉ ਨਾਰਿ ਹਾਹੂ ਕੀ ਕੀਨੀ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਕਿਨਹੂ ਦਿਰਲੇ ਚੀਨੀ ॥ ੭ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸਿਗਿ ਸੁਤਿ ਬਨ
ਥੀ

ਇ॥ ਨਖਕਾਗਸੁਇਦੀਜਾਇ॥ ਇਦੀਕੀਜਾਤ੍ਰਿਮਸਤਕਿਹੈ॥ ੦੩
 ਈ॥ ਜਬਇਦੀਚਲੈਤੇਜੁਮਿਟਿਜਾਈ॥ ਇਦੀਬਾਧਿਰਤਨੁ
 ਬਸਿਕਰਿਆ॥ ਸੇਈਰਤਨੁਲੇਮਾਥੇਧਰਿਆ॥ ਇਦੀਕੀਨ
 ਰਿਕੋਈਜਨੁਜਾਨੈ॥ ਤਬਹੀਲਾਲਜੇਤਿਪਛਾਨੈ॥ ਪੰਜਵੀਨਾ
 ਰਿ॥ ਇਦੀਕੀਕਹੀ॥ ਨਾਨਕਕਿਸੈਦਿਹਲੈਸੇਈਪਰੀ॥ ੪॥ ਗੁ
 ਲਨਾਰਿਪਾਨਸੁਖਸਾਤਿ॥ ਤਿਲੁਅਟਕੈਤਰਫੈਦਿਨਗਛਿ॥ ਜ
 ਬਅਟਕੈਤਬਿਕਿਆਸੁਖੁਹੈ॥ ਪੇਟਗਗਨਜੀਕਉਦੁਖੁਹੈ
 ॥ ਗੁਗਲਨਾਰਿਕਾਅਟਕੈਗਹੁ॥ ਤਬਇਸਜੀਅਕਉਖਰੀਮ
 ਗਹੁ॥ ਗੁਗਲਨਾਰਿਜਬਸਹਜੀਚਾਲੈ॥ ਤਬਇਸਜੀਕਉਸ
 ਹਜਿਬਹਾਲੈ॥ ਛੁਠਵੀਨਾਰਿਗੁਗਲਕਰਿਸਾਜੀ॥ ਨਾਨਕਕੀ
 ਨੀਅਚਰਜਬਾਜੀ॥ ੫॥ ਬੀਨੀਨਾਰਿਮਹਿਤਨਕੀਪਰੀਖ

ਆਨਾ ਰਿਕਾ ਭੂਚੁ ਬੀਨੀ ਕਰਿ ਰਖਿ ਆਨਾ ਟਕੇ ਮਹਿ ਬੀਨੀ ਕੀ
 ਜੋਤਿ ਬੀਨੀ ਮਹਿ ਨਾਟਕ ਭਿਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਟਕਾ ਚਲੇ ਤਬ ਹੀ ਜੀ
 ਉਸੁ ਖੀ ਠਉ ਰਹੇ ਡਿਨਾ ਟਿਕਾ ਜੀ ਉਦੁ ਖੀ ਬੀਨੀ ਮਹੁ ਨਾਟ
 ਕਾ ਹਰਿ ਜਾਏ ਤਬ ਇਸ ਜੀ ਕਉ ਮਰਨਾ ਆਏ ਬੀਨੀ ਨਾਟਕ
 ਏਕ ਹੀ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਸਪਤ ਵੀਨਾ ਰਿਬਤਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਅਸਿਟ
 ਵੀਨਾ ਰਿਕੇ ਵੀਨਾ ਨੁ ਜਾਨੈ ਤਹਾ ਅਸਟਿ ਸਿਧਿ ਨ ਦਨਿ ਧਿਠਹਰਾ
 ਨੈ ਉਭਾ ਹੂ ਕਰਮ ਸੇਧਿ ਉਭਾ ਹੂ ਪਾਏ ਅਸਟਿ ਵੀਨਾ ਰਿਜੇ ਕੇ
 ਉਬਤਾਏ ਅਸਟ ਵੀਨਾ ਰਿਰਖੀ ਵਿਚਿ ਤ੍ਰਿਕਟੀ ਗਜਿ ਸੁਸੁਏਤਿ
 ਸੁਏਤਾ ਪਿਭਾਨੁ ਜਗਟੀ ਅਸਟ ਵੀਨਾ ਰਿਰਖੀ ਹੈ ਗੁਰ ਜਾਨ ॥
 ਨਕੇ ਵੀਨਾ ਨੁ ਪੇਜੇ ਸੁਹਦਾ ॥ ੧੧ ॥ ਨਾ ਵੀਨਾ ਰਿ ਮਹਿ ਸਭੁ ਜੇਤਿ
 ਬਨਾਈ ਕੇਈ ਵਿਰਲਾਖੇ ਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਭਾਈ ਨਾ ਵੀਨਾ ਤ੍ਰਿਕ ॥

4 ਮਹਲੁ ਹੈ ਕੈਸਾ ॥ ਜੇਚੀ ਨੈਸੇ ਤਿਸਹੀ ਜੈਸਾ ॥ ਨਾ ਵੀਨਾਰਿ ਰਖੀ ॥ ੪
 ਹੈ ਦੂਰੇ ॥ ਪੋਜਿ ਲਹਨਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾ ਵੀਨਾਰਿ ਰਖੀ ॥
 ਸਿਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋਈ ਜਨ ਭੂਹਾ ਸਮਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਨਓ ਨਾਨਕੀ
 ਕਾਨਾ ਉਬਤਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਕਹਿਆ ਤਿਨਿ ਮਾਪਿ ਦਿਖਾ
 ਇਮਾ ॥ ਮਾਪਹੁ ਕਈ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੇ ॥ ਜਿਨਿ ਡੀਠਾ ਸੇਅਖਿ
 ਬਖਾਨੈ ॥ ਅਨਿਡੀਠਾ ਕਛੂ ਕਹਿ ॥ ਮਾਝਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸੋਈ
 ਪਰੀਤਿ ਨਿਸਖਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਰੂਮਿ ਰੂਮਿ ਕੀਜ ਬਿਮਿਤਿ ਮਾਵੈ
 ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੈ ਭਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਮਾਰੈ ਦਸਿ ਦੁਆ
 ਰੈ ਚਲੈ ॥ ॥ ਦੁਆਰੈ ਦੁਆਰੈ ਕੀਰੀਤਿ ॥ ਜਿਸਿ ਜਨ
 ਦੁਆਰੈ ਨਿਰਖਤੇ ਤਿਸੁ ਦਾਹੀ ਭ੍ਰਮ ਕੀਭੀਤਿ ॥ ਦੁਆਰੈ
 ਦੁਆਰੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ॥ ਦੁਆਰੈ ਦੁਆਰੈ ਕੀਰਹਤਿ ॥

ਨਜਿਸੁਗੁਰਪੁਰਾਭੇਟਿਆਸੇਏਹਕਥੰ ਕੀ ਕਹਤਿ॥ ਕਹੇਬਰਤੰਤੁ
 ਦਸਵੇਦੁਆਰੀਕਾਸੇਮਨੁਮਥਿਕਹੇਸੁਨਾਇ॥ ਨਾਨਕਦਸਵੈ
 ਦੁਆਰਕੀਸੋਈਜਨੁਕਹੈਸੁਨਾਇ॥ ੧੪॥ ਗੁਹਲਦੁਆਰਾ
 ਪ੍ਰਾਨਮਹਿਪ੍ਰਾਨਪਿਡਕਾਗਾਹਾਬਾਈਬਹਨਜਬਨਿਕਸੇ
 ਪ੍ਰਾਨਪਿਡਸੁਖਤਾਹਿ॥ ਜੀਪ੍ਰਾਨਸੁਖਸਾਂਤਿਹੋਇਜਾਬਿ
 ਚਲੈਗੁਹਲਕੀਨਾਰਿ॥ ਜਬਇਕਕਿਨਕਾਅਟਕਹੋਇ
 ਤਾਰਹੇਦਸੇਵਾਹਿਤਾਹਿ॥ ਸਹਜਿਚਲੈਸੁਖਹੋਇਜੀਪ੍ਰਾ
 ਨਮੁਕਤਿਉਦਮਾਦਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਹਲਦੁਆਰੇਕੀਕਥਾ
 ਬਿਖਮੁਬਿਸਮਾਦੁ॥ ੧੫॥ ਇੰਦ੍ਰੀਏਆਰਾਬਿਦਕਾਰਤ
 ਨਗਿਰਨਕਾਗਾਹਾ॥ ਨਿਸਿਖੂਲੇਤਿਸੁਹਿਰੈਨਾਤਿਬਾਧੈਰ
 ਤਨਸਮਾਹਾ॥ ਮਾਥੇਪਗਟੇਰਤਨਜੇਤਿਇੰਦ੍ਰੀਬਿਧਨਦੇਇ॥

5

ਗੁਰਕਾਸਬਦਿਬੀਚਾਰਿਜਨਿਰਤਨੁਬਿਹਾਜਹਿਸੋਇ। ਕਾਮੁਬੰਧੇ 4
 ਨਰਕਦੁਬਚੇਬਹੁਜੁਨੀਤੇਦੂਰਿ। ਨਾਨਕਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁਤਿਨਿ
 ਲੀਆਪੀਚਿਭੂਆਤਮਚੂਰਿ। ੧੬॥ ਤਿਤੀਆਦੁਆਰਾਮੁ
 ਖੁਰੀਆਨਿ ਤਿਲਵਨੁਬਕਨੁਸੁਕਾਉ। ਸਬਦੁਕੁਸਬਦੁਬ
 ਕਤਾਰੇਬਕਤੇਕਾਦਰੀਆਉ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨਜਿਤਿਪਰੇ
 ਕਰਤਾਸੁਆਦੁਅਨੇਕਾ। ਨਿਦਿਆਉਸਤਾਤਿਬਕਤਾਰੇਅ
 ਹਿਨਿਸਿਗਨਤਅਨੇਕਾ। ਭਾਖਿਆਭਾਖਿਆਅਹਿਨਿਸਿ
 ਬਕੈਕਹੀਐਮੁਖੁ ਦੁਆਰਾ। ਨਾਨਕਤੀਜੇਦੁਆਰਕਾਸੁਨੀ
 ਐਗਦੁਬਿਸਥਾਰੁ। ੧੭॥ ਦੁਇਦੁਆਰੇਕਰਿਨਾਸਕਾਮਹਾਮੁ
 ਸਕਰਸੁਲੀਨਿ। ਖੁਸਿਖੁਸਿਬੁਈਸੀਘਰੈਸਿਮਹਹਿਸਿਰਜ
 ਨਹਾਰੁ। ਇਸੁਮਨੁਕਉਏਕੀਏਕਗੁਨਬੂਝੈਨਾਹਿਗਵਾਰੁ। ਸ

5A

ਬਰਸੁ ਲੀਨੇ ਨਾਸਕਾ ਸੀਘਰ ਨਕਉ ਖੁਸਿ ਬਾਸੁ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਦੁ
ਇਦੁ ਆਰੇ ਲੈ ਨਿਸਾਸ ਅਰੁ ਬਾਸੁ॥ ੧੮॥ ਦੁਇਦੁ ਆਰੇ ਨੇੜ ਕੀ
ਏ ਨਿਰਖਤ ਕਉ ਉਤਿ ਪਤਿ॥ ਨਿਰਖ ਨਿਰਖ ਹੋਵਹਿ ਬਿਸਮ ०
ਦਜਾਨਤ ਸਭ ਗਤਿ ਮਿਤਿ॥ ਅਠਿ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਪਗਭਵਹਿ ਸ ०
ਧਨ ਨਿਰਖ ਨ ਜਾਹਿ॥ ਚਾਰਿ ਕੂਟ ਚਉਦਹਿ ਭਵਨ ਨਿਰਖਿ ਨਿਰ
ਖਿ ਬਿਗਸਾਹਿ॥ ਉਤਿ ਪਤਿ ਪਰਲੋ ਨਿਰਖ ਤੇ ਨੇੜ ਕੀ ਏ ਪ੍ਰ
ਆਪਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਖ ਹਿਨੇੜ ਮਹਿ ਜਲਿ ਥਾਲਿ ਰਹਿ ਆਬਿ
ਆਪਿ॥ ੧੯॥ ਦੁਇਦੁ ਆਰੇ ਕਰਨ ਕੀ ਏਹ ਰਿਜ ਸੁਸੁ ਨਿਹਿ ਸ
ਹਜਿ॥ ਗੀਤਾ ਅਰੁ ਭਾਗਵਤ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਜੈ ਗਜਿ॥ ਬੇਦ ਚਾ
ਰਿ ਅਠਾਰਹ ਪੁਰਾਨ ਸੁਣੀ ਅਹਿ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਸਬਦੁ ਕੁ
ਸਬਦੁ ਸੁਨਨ ਕਉ ਦੁਇਦੁ ਆਰੇ ਕੀਨਾ ਨਾਨਕ ਕਰਨੀ ਬ੍ਰਹਮ

6

ਸੁਨਿਤੋਵਹਿਸਿਤਅਧੀਨ॥੨੦॥ ਸਹਜੀਦਸਦੇਦੁਆਰਕੀਕਥਾ ੬
 ਸੁਨੀਜੈਸੀਤਾ॥ਤਹਾਪ੍ਰਗਾਸਅਤਿਘਨਾਤਹਾਸਸੀਅਰੁਸੁ
 ਰਅਨੀਤਾ॥ਤਹਾਚਕਿਮਨੂਆਹੋਇਅਕਾਲਾ॥ਤਿਸੁਕਾਲ
 ਨਿਰਖਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਉਸੁਦੁਆਰਿਮਹਿਮਨੂਆਸਹ
 ਜਿਸਮਾਇ॥ਸਹਜੀਦਸਦੇਦੁਆਰਕੀਕਥਾਸੁਨੀਜੈਸੀਤਸੁ
 ਭਾਇ॥ਨਾਨਕਜੀਵਤਹੀਮਰੈਜਬਦਸਦੇਦੁਆਰੇਜਾਇ॥
 ੨੧॥ ਨਉਦਰਵਾਜੇਪਰਗਟੁਹੈਦਸਵਾਗੁਹਜੁਅਸਥਾਨੁ॥
 ਨਉਨਿਰਖਤਸਰੁਸੈਦਸਵੈਸਿਤਸਮਾਨ॥ਸਿਤਭਗਤਊਗਰਬ
 ਰਹੇਜੋਨਉਤੇਊਪਰਿਹੋਤਿ॥ਨਾਨਕਨਉਦਰਿਨਿਰਖਤੇਗੁਰ
 ਜੀਨਿਰਮਲੋਜੋਤਿ॥੨੨॥ ਮਹਾਅਗਮੁਗੜ੍ਹਕੀਆਬਨਾ
 ਇ॥ਵਿਚਿਅਨੁਸਠਿਗਟੁਕੀਏਜਨਾਇ॥ਨਉਨਗੀਜੰਤਤ ਕਾ

6A

ਬਨਾਇਆ ਦਸਵੇਂ ਆਰੇਬੀ ਚਸਮਾਇਆ ਸੁਰਖੀ ਫੀਫ
 ਸੁਪੀਤਾ ਵਿਚਿ ਕੀਤਾ ਕਾਇਆ ਗੜਕੀ ਬਿਖਮ ਹੋਈ ਨਾ
 ਜੀਅਮਹਿ ਜੀ ਕੇ ਤੇ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰਜਨੀ ਅਕੀਖ ਬਰਨਪਾ
 ਈ ਇਸਨਗਰੀ ਮਹਿ ਮਗਨਤ ਹੈ ਜੀਆ ਅਵਰੁ ਗੁਰ
 ਜੇਏ ਕਪੂਰੀਆ ਏਕਪ੍ਰਾਨੁ ਅਵਰੁ ਹੈ ਗੁਰਜੇ ਜਿਸਿ
 ਗੜਕੀ ਨਿਆਤਿ ਸਹੀ ਸੁਏ ਪਾਨ ਪਿਤ੍ਰ ਮਗਮੁ ਹੈ ਭਾਈ
 ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਕਹੀ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਹਿ ਆਨ ਜਾ ਈ ੭੩ ਪਿਥ
 ਮੇਜੁਗਤਿ ਮਹਾਨਿਰਬਾਨੁ ਜਹਾਨ ਹੀ ਪਦਨਨ ਹੀ ਕਿਛੁਖ
 ਨਾਦੂ ਜੀਜੁਗਤਿ ਮਭੈ ਸਿਗਿਬਨੀ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਿਤ੍ਰ
 ਹੀਛਨੀ ਤੀਜੀਜੁਗਤਿ ਜਤਨ ਕਰੰਧਾਰੀ ਬਾਲਬੁਧਿਸ
 ਮਦ੍ਰਿਸਟਿ ਉਚਾਰੀ ਆਚਉਥੀ ਜੁਗਤਿ ਦੈਆਮਨਿਆਈ

3

7

ਚਤੁਰਗਤੀ ਕੀਤ ਬਿਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ २
 ਕਾਜਿ ਨਿਮਾਰ ਗੁਪਾਇਆ ॥ ਚਤੁਰਗਤੀ ਕਾਨਾ ਮਬਤਾ
 ਇਆ ॥ ਅਗਮ ਨਗਰੀ ਬਿਖਮਦਰੀਆਉ ॥ ਨਾਨਕਹ
 ਤੁਮਾਸਕਾਰੀ **ਆਬਨਾਉ ॥ ੨੪ ॥ ਪਹਿਲੀ ਮਹਿ ਨਿਰਮ**
ਲਨੀਰ ॥ ਦੂਜੀ ਮਹਿ ਲੇਕੀਆ ਖੰਬੀਗਾਤੀ ਜੀ ਮਹਿ ਲੇ
 ਥਾਨ ਬਨ ਲਾ ॥ ਚਉਥੀ ਮਹਿ ਸਚੁ ਦੀਏ ਬੋਲਾ ॥ ਪੰਜਵੀ ਮ
 ਹਿ ਫੀਟੀ ਫੂਟੀ ॥ ਛਠਵੀ ਮਹਿ ਦੇਹਿ ਪਲਟੀ ॥ ਸਪਤਵੀ
 ਮਹਿ ਲੇਗਖਿਆਉ ਲਟੀ ॥ ਅਸਟਵੀ ਮਹਿ ਅਠਿਸਠਿ
 ਗਾਖੇ ॥ ਨਾਵ ਮਹਿ ਲੇਨ ਉਦਰਿ ਭਾਖੇ ॥ ਨਉਨਗਰੀ ਬਹੁਤਰੀ
 ਕੋਠੜੀਆ ॥ ਨਉਖੰਡ ਚਾਰਿ ਕੁਟ ਚਉਦਹਿ ਪੁਰੀਆ ॥ ਏ
 ਕੀਸਬਹਮੰਤੁ ਸਤਸਤੀ ਕਾ ਪਰਤੀਅਕਾਸਾ ॥ ਬੀਧਨ ਸਭੁ ਜੀ

7A

ਮੇਰੇ

ਅਕਾਪਿਡਬ੍ਰਹਮੰਡਪਰਤੀਅਕਾਸੁਮਿਰਤਮੰਡਲਲੇਪ੍ਰਗ
 ਟੈਸਾਸੁਦਸਵੈਮਾਸਿਕੀਆਪਰਗਾਸੁਬਿਸਮੁਕੁਇਅੰ
 ਦੇਖਿਨਾਨਕਦਾਸੁ॥ ੨੫॥ ਮਾਨਸਦੇਹੁਕਰਿਕੀਆਪਿਡੁ
 ਨਉਨਾਗੀਬਹਤਰਿਬੰਦਾਜੈਸੇਦੂਧਿਮਹਿਜਾਵਨੁਦੀਜੈ॥
 ਹਕਤਿਬਿਟਗੁਰਸਬਾਦਿਅਲੀਜੈ॥ ਪਹਿਲੀਮਹਿਨਿ
 ਗਮਲਨੀਗੁ॥ ਦੂਜੀਮਹਿਉਤਪੰਨਸਹੀਗਾਤੀਜੀਮਹਿਰ
 ਕਤਿਕਾਗੇਲਾ॥ ਚਉਥੀਮਹਿਜੇਤਿਬਟੇਲਾ॥ ਪੰਜਵੀਸੋ
 ਗਲਸਹੀਗਾ॥ ਛਠਵੀਮਹਿਸਪੁਰਨਮਥੀਗਾ॥ ਸਪਤਵੀ
 ਮਹਿਸਪਤਿਧਾਤਲੇਸੋਚਿਅਜੀਉ॥ ਅਸਟਵੀਮਹਿਨ
 ਖਸਖਸਾਜਿਸਹੀਉ॥ ਅੰਕੁਲਪਿਕੁਲਨਖਸਖਮੁਖੁ
 ਨਾਕੁ॥ ਨਾਵੀਮਹਿਜੇਵੈਤਨੁਪਾਕੁ॥ ਦਸਵੀਮਹਿਜੀਉ॥

8
 ਇਆਮੁਕਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਉਪਕਮਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤਾ॥ ੮
 ੩੬॥ ਅੰਕੁਲ ਪਿੰਕੁਲ ਸੁਖ ਮਨਾਨ ਉਦੁ ਆਗੇ॥ ਚਾਰਿ ਚਉਦ
 ਹਿ ਇਕੀਸ ਭੰਡਾਰੇ॥ ਦਸਵੈ ਮਾਸਿ ਦਸਿ ਦੁਆਰਿ ਮੁਕਤਾ॥ ਉਰ
 ਧਿ ਮੁਖਿ ਆਵਤਾ ਉਗਧਿ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ॥ ਨੇੜੁ ਸਨਾ ਕਰਿ ਕੀਏ
 ਪਾਉ॥ ਕਰਿ ਬੋਲਿ ਬਚਨ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਮਾਉ॥ ਜਬ ਲਾਗਿ
 ਭਗਤਿ ਕਰੇਤਾ ਬਿਛੂਟੈ॥ ਨਹੀ ਗਰਭ ਅਗਨ ਮਹਿ ਕਾਚਾ ਛੂਟੈ॥
 ਜਬਿ ਪਾਕੇਤਾ ਬਿਭਗਤਿ ਕਮਾਵੈ॥ ਨਹੀ ਛੂਟਿ ਜਾਇ ਕਾਚਾ ਹੀ
 ਆਵੈ॥ ਦਸਵੈ ਮਾਸਿ ਆਇ ਬਾਹਰੁ ਡੀਠਾ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸ
 ਰਿ ਗੈ॥ ਆਖਾ ਨੁਲਾਗਾ ਮੀਠਾ॥ ੩੭॥ ਤੈਸੈ ਸਠਿ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦ੍ਰਿ
 ਗੀ॥ ਨੀਲ ਅਸਿਖ ਕਰਿ ਗੁਮਾਹੀ॥ ਸਦਾ ਪੜ੍ਹਾ ਰਕਤ ਕਾ ਕੀਅ ०
 ॥ ਏਹੁ ਠਾਕੁ ਰਦੇ ਹੁਸਰੀ ਆ॥ ਏਕੁ ਤਾਬ ਮਹਿ ਸਭੁ ਪਰਕਾਰਾ॥

8A

ਜੇਰੀਨੇਪਾਵੈ ਪਾਗਾ ਹਾਥ ਉਪਰਿ ਚੰਪਾ ਬੰਕਿ ਨਾ ਲਿਆ ਉਆ
 ਉਪਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾ ਮੁਸਭਾਲਿਆ ਦੁਇ ਦਰਦਾਨ ਜਬ ਤਾਲਾਖੇ
 ਲਹਿਆ ਤਉ ਬੇਨੀ ਅਪਨੇ ਰਸਾਰ ਸਬ ਲਹਿਆ ਰਕਤਿ ਬਿਦਰ ०
 ਦੇਹੁ ਉਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਅਚਰ ਜੁਹੂ ਪਦਿ ਪਾਇਆ ॥ ੭ ॥
 ੮ ॥ ਕਾਰਿ ਕਲਿ ਬੂਤੁ ਦਿਚਿ ਜੀਉ ਸਮਾਇਆ ਕਉ ਲੁਬਚ
 ਨ ਦੇਭੀ ਤਰਿਆਇਆ ਅੰਦਰੁ ਦੇਖਿ ਪਗਲੁ ਭਾਨਾ ॥
 ਕਦ ਲੁਦੇ ਨ ਕਉ ਪਛਤਾਨਾ ਅਬਿਪਛਤਾਨੇ ਕਿ ਆਹੈ
 ਮੀਤਾ ਜਬ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੋਲੁ ਬਚਨੁ ਹੈ ਕੀਤਾ ਇਸਨ ਗਰੀ
 ਮਹਿ ਗਟ ਬਜਾਗਾ ਮਨ ਉਹ ਜਾਇ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ ਛਾਡਿ
 ਪਸਾਰਿ ਮੀਤ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਅਪਨਾ ਬੋਲ ਬਚਨ ਸਭਾਲਿਆ
 ਜਿਨਿ ਤੂਸਾ ਜਿਸਦਾ ਰਿਸਿ ਗਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਾ ਸਿਉ ਬ

ਚਨਨਹਾਰਿਆ॥੨੯॥ ਅਠਾਰਹਿਕੁੰਕਰਪਿਦੁਕੁਰਿਆ॥੯
 ਦੁਇਲਾਟੁਲੇਉਪਰਿਧਰਿਆ॥ ਸੁਤਿਚਉਕਾਰਿਕੀਆਗੁਦੁ॥੦
 ਜਾ॥ ਹਿਕਮਤਿਸਾਜਕੀਆਦਰਦਾਜਾ॥ ਦਰਦਾਜੇਸਿਖਰਿ
 ਕਰੀਦੁਇਬਾਰੀ॥ ਇਨਮਹਿਕੇਤੇਮਰਦਕੇਤੇਹੈਨਾਰੀ॥ ਏਕਨਾ
 ਰਿਬਤੀਸਹੈਮਰਦਾ॥ ਉਨਿਨਾਰੀਸਿਉਭੇਦੁਨਪਰਦਾ॥ ਉਨਿਕੀ
 ਰਖਦਾਰੀਹੋਈਉਹਨਾਰੀ॥ ਜਬਉਹਭਾਗੈਤਬਿਦੇਇਬਿਗਾਰਿ
 ॥ ਉਹਨਾਰੀਬਿਗਾਰੈਭਾਗਹਿਦੁਇਬੈਗੀ॥ ਨਾਨਕਦੁਹਮਰਦਾ
 ਕਉਹੋਇਖੁਆਰੀ॥੩੦॥ ਦਰਦਾਜੇਕੇਤਾਲੇਦੋਇ॥ ਦੁਇ
 ਬਾਰੀਉਪਰਿਦੁਇਰਤਨਪਰੇਇ॥ ਉਨਰਤਨਾਕੀਜੋਤਿਸ
 ਭਰਚਨਾਦੀਸੈ॥ ਗੁਰਜੋਤਿਨੀਪਗਟੈਕਿਸੈ॥ ਦੁਇਸਦ
 ਨਕੀਏਹਰਿਕਥਾਸੁਨਨਕਉ॥ ਨੇੜਕੀਏਦਰਸਨਪੇਖਨਕਉ॥

9 A

ਨਾਸਕਉ ਕੀਨੀ ਮੁਸਕਲੈ ਨਕਉ॥ ਮਨਕੀ ਆਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦੇ
ਨਕਉ॥ ਮਸਤਕੁ ਕੀਤਾ ਸਾਧਨਿ ਵਨਕਉ॥ ਪਿਵਰੁ ਕੀਆ
ਸਭੁ ਰਸ ਪੀਵਨਕਉ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਡਕਾ ਕੀਆ ਮਥਿਤੁ॥ ਨਾਨ
ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕੋਈ ਬੁਝੈ ਸਤੁ॥ ੩੧॥ ਧੁਨ ਕੈ ਬੀਚਿ ਧਰੀ ਸਭ
ਧਰਨਾ॥ ਹੀ ਪੇਬੀਚਿ ਗਖਿ ਮਾਹੈ ਫੁਰਨਾ॥ ਗਾਠੀ ਉਪਰਿ ਗਾ
ਠਧਰੀ॥ ਹੋਇ ਨਿਰਲੇਬ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਹਨਤ ਕਰੀ॥ ਗਾਲਿ ਕੇ ਬੀ
ਚਿ ਮਗਨਿ ਤਨਾਰਿ ਬਨਾਈ॥ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਠਉਰਿ ਰਖ
ਈ॥ ਨਉ ਸੈ ਨਾਰਿ ਕੀ ਪਤਰੀ ਕਰੀ॥ ਕੋਟ ਮਧੋ ਕਿਸੈ ਸੋਈ
ਪਰੀ॥ ਜਿਸੁ ਖਿਪਾਤਿ ਨੈਕ ਛੁਜਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨ ਨਗਰ ਦੇ
ਖਿਰਹਿ ਮਾਹੈ ਗਨਾ॥ ੩੨॥ ਦਰਿ ਵਜੇ ਕੇ ਦੁਇ ਬੁਰਜ ਸ
ਵਾਰੇ॥ ਹਿਕਮ ਤਿਕਰਿ ਉਸਤਾਦੁ ਉਸਾਰੇ॥ ਕਰਿਹਿ ਕਮਤ

ਏਹੁਇਹਕਲਾਬਨਾਈ। ਭਉਲੇਤਲੇਧਰੀਕਾਲਾਈ।
 ਨਾਟਕਾਬੇਨੀਕੁਹਨਸਦਾਰੀ। ਅਨੰਤਕੁਚਕੀਆਹੈਨਾ
 ਗੀ। ਨਉਨਾਗੀਕਾਕੋਈਮੰਤਜਾਨੈ। ਭੁਜਾਭੁਜਾਸਭੁਕੋਈ
 ਬਖਾਨੈ। ਪੰਚਨਾਮਭੁਜਾਕੇਕੀਨੇ। ਜੋੜਕੀਆਹੈਚ
 ਉਦਹਦੂਨੇ। ਚਉਦਹਦੂਨੇਗਾਠੀਪਾਈ। ਦਇਮਰ
 ਦਦਸਿਨਾਰਿਉਪਾਈ। ਆਠਝੀਆਪਉਝੀਆਕ
 ਕੀਆਬਨਾਉ। ਦਸਿਨਾਰਿਮਰਦਕਾਏਕੋਨਾਉ। ਅ
 ਪਿਜੀਵਤਮੁਖਜਾਕਾਮੁਆ। ਏਹਮਚਰਜੁਖੇਲੁਪੁ
 ਭੁਤਮਤੇਹੁਆ। ਬਹੁਤਬਿਸਥਾਰਕਹੀਅਤਹੈਏ
 ਕੋ। ਨਾਨਕਦੇਖਹਿਏਹੁਬਿਬੇਕੋ। ੩੩॥ ਦਇਚੁਸ
 ਮੇਪਾਨੀਕੇਕਰੇ। ਪਾਨੀਸਾਥਿਸਪੁਰਨਭਰੇ। ਪਾਨੀ

ਕੀਟੁਟਕੀਕਰਿਧਰੀ॥ ਜੈਸੇਸੀਸੀਪਾਨੀਭੁਗੀ॥ ਸੀਸੀ
 ਕਉਜਥਨਕਾਮਾਦੈ॥ ਤਬਪਾਨੀਬੀਚਹੁਬਿਨਸਿ
 ਸਮਾਦੈ॥ ਪਾਨੀਬੀਚਹੁਤਿਬਨਾਈ॥ ਕੁਦਰਤਿਕਰਿ
 ਵਿਚਿਧੀਰੀਪਾਈ॥ ਪੀਰੀਬੀਚਿਜੋਤਿਸਭੁਧਰੀ॥ ਚੁਸ
 ਮੇਥੀਚਿਪੁਰੁਕੁਦਰਤਿਕਰੀ॥ ਰੰਗਿਰੰਗਿਕੇਦਸਤੇਪਾ
 ਏ॥ ਲਾਲਸੁਪੇਦਰੰਗਸੁਰਖਾਏ॥ ਭੁਭੁਯਸੇਲੀਸੁਤ
 ਬਨਾਈ॥ ਨਾਨਕਪਾਨੀਕੀਕਲਾਦਿਖਾਈ॥ ੩੪॥ ਕ
 ਰੇਕਾਨਕੀਕਿਮਾਮਿਰਜਾਦਾ॥ ਕੋਪਰਪੁਟਪੀਸਿਰੀ
 ਅੰਦਾਜਾ॥ ਤੀਨੇਕਾਏਕਾ॥ ਜਿਸਾਸਾਪੁਰੁਆਬਿਨਸੀ
 ਕੀਮਾਤੁਮਾਸਾ॥ ਕਿਮਾਕੀਮੇਕਛੁਅੰਤੁਨਪਾਇਅ ०
 ਮਾਮਚਰਜੁਕਰਿਪੁਰੁਚਰਨੁਰਚਾਇਮਾ॥ ਗਲੇਤੇਉਪ ੧

॥
 ਰਿਏਹੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਆਖ ਨਾਕ ਮੁਖ ਕਾਨ ਸਦਾ ਗਾਏ १੧
 ਰੀਕੀ ਨੀਹੁ ਬਿਬਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਾਕੀ ਐਕੁ
 ਕਹਿ ਆਨ ਜਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਕੇਪਰੁ ਕੀ ਧਾਦੇ ਹੀ ਕਾਛਤੁ
 ਅਦਰੁ ਹੁ ਮਾਸ ਰਤੁ ਪਿਤਾ ॥ ਕੇਪਰੁ ਉਪਰਿ ਅਗਨਤੁ
 ਬਿਆਲਾ ਕਦਨ ਪਾਮ ਕਦਨੁ ਕਹੀ ਮੇਸਾਲਾ ਸਾਲ
 ਅਦਾਈ ਬਾਲਿਕਾ ਦਹਿ ॥ ਉਨ ਬਾਲ ਹਿਕੇ ਹੀ ਬਿਗਲੇ
 ਪਾਦਹਿ ॥ ਜਬਿ ਉਹੁ ਤੀਗਹਿ ਤਬਿ ਹੋਵਹਿ ਪਾਕਾ ॥ ਜਬਿ
 ਹੋਕੇ ਰਤ ਬਸਦਾ ਨਿਪਾਕੁ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਜੀ ॥
 ਓਇ ਲੋਕ ਖੇਗੁ ਹੋਏ ਅਸਥਾਨੇ ॥ ਮਗਨਿਤ ਬਿਆਲ
 ਕੇਪਰੁ ਕੇਰਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਮਿਗਨਤ ਪੁਰੁ ਆਪਿ ਬਨ ॥
 ਈ ॥ ੩੬ ॥ ਨਾਸਿਕਾ ਕਾਨ ਇੰਦ੍ਰੀਕੇ ਮੁਆਹਰਾ ਮਏ

11 A

ਵਿਚਿ ਸਗਲੇ ਲੂਆਮ ਵਰਲੂਅ ਸਗਲੇ ਹੈਲੇ ਖੋਡੀ
ਨਿਠਵਰ ਕੇਸਦਾ ਅਲੇ ਖੋਡੀ ਨ ਬਾਲਾ ਕਾਸਦਾ ਹੀ ਭਰਮ
ਦਾਲ ਅਢਾਈ ਸਦਾ ਨਿਕਰਮੁ ਲੂਲੂ ਕਾ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ॥
ਉਆਕ ਉਸਦਾ ਸਦਾ ਨ ਮਸਿਕਾਰੁ॥ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਕੀਆ
ਪਿਸੁਨਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਉਆਕਾ ਦਾ ਸੁਕਹਾਵੈ॥ ੩੨॥ ਨਾਭਿ
ਤਲੇ ਨਲਕੀਏ ਬਨਾਇ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਕਾ ਮਹਿ ਆਪਰ
ਛਾਇ॥ ਕਾਮਦੁ ਆਗਾਇ ਝੀਰੈ ਕੀਨੀ॥ ਉਨਿ ਬੰਦ ਬੰਦ ਕੀ
ਹਸੁ ਹਿਰਿ ਲੀਨੀ॥ ਝੀਝੀ ਜੀਤੈ ਸੋ ਸਾਧੁ ਕਹਾਵੈ॥ ਝੀਝੀ ਜੀ
ਤੈ ਸੋ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਵੈ॥ ਕਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਝੀਝੀ ਮਹਿ ਧਰਿ
ਆ॥ ਜਿਨਿ ਚੀਨਿ ਆਤਿ ਸਕ ਉਧਿ ਚਰਿ ਆ॥ ਜਿ
ਨਿਖੋਲਿ ਆਤਿ ਨਿਰਤ ਨੁਗਵਾਇ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਝੀਝੀ

ਸੁਆਦਿਜੂਨੀਭਰਮਾਇਆ॥ ੩੫॥ ਗੁਲੇਤਲੇਸਥਲਰੈ
 ਕੀਨੀਯੋਗੇਭੁਪਰਿਚਪਨਕਦੀਨੀ॥ ਚਪਨਕਤਲੇਆਖਿਦੁ
 ਇਕਰੀ॥ ਨਾਗੀਸੁਤਿਮਿਹਨਤਕਰਿਧਰੀ॥ ਸਥਲਤਲੇਪਿ
 ਲੀਬਨਾਈ॥ ਦੁਹਨਾਗੀਕੀਨੀਭੁਧਰਾਈ॥ ਦੁਇਨਾਗੀਸਥਲ
 ਤੇਤਲੇ॥ ਤਿਨਿਪਸਾਦਿਪ੍ਰਾਨੀਸੁਖਿਚਲੈ॥ ਸਥਲਤਲੇਪਿ
 ਲਾਂਲੇਕੀਨੀ॥ ਨਾਨਕਮੇਸੀਪੁਤਰੀਕੀਨੀ॥ ੩੬॥ ਪਲਕ०
 ਕਹਿਬੀਚਾਰੁਸੁਨਾਵੈ॥ ਬੀਦਬੀਦਕੀਖਬਰਬਤਾਵੈ॥ ਏਕਨ०
 ਲੀਦੁਇਗੀਟੇਕਰੇ॥ ਨਾਗੀਕੇਕੁਚਤਲੇਲੇਧਰੇ॥ ਪਗਕੈਤ
 ਲੇਤਲੀਹੈਕੀਨੀ॥ ਤਲੀਹਿਵਾਰਚਲਨਕਉਦੀਨੀ॥ ਪਗ
 ਰੈਆਗੈਅੰਜਿਸਵਾਗੀ॥ ਬਾਰਹਿਮਰਦਆਠਤੈਨਾਗੀ॥
 ਦੁਹਮਰਦਾਕੇਮਰਦਹੈਦੋਇ॥ ਕਈਬਤਾਵੈਬਿਰਲਾਓਇ॥

12 A

ਆਪਿ ਜੀਵਤ ਮੁਖਿ ਮੁਏ ਹੈ ਉਨ ਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ ਕੀਨਾ ਉਬਤ
ਵੈ ਤਿਨ ਕੇ ॥ ੪੦ ॥ ਬਿੰਦੁ ਬਿੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕੀ ਕਹੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿੰਦੁ ਕੋ
ਬਿੰਦੁ ਰਲਾਲ ਹੈ ॥ ਮਹਾ ਬਿੰਦੁ ਮਹਿ ਲਾਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਜਿ
ਨਿਚੀਨੀਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕੀਤਾ ਬਿ
ਮਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਜਬਿ ਬਾਧੇਤ ਬਹੀ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿੰਦੁ ਕੁਰੇ ਸੇ
ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਸੀ ॥ ਗਾਡੀ ਕੈ ਡੁਰਿ ਬਨਿ ਮਹਿ ਬਸੀ ॥ ਨੇੜੁ ਨ ਸੇਵਹਿ
ਬਿੰਦੁ ਗਿਰਨ ਤੇ ॥ ਮਨੁ ਬਾਧਾ ਹੁਕੁ ਡੁਫਿਰਨ ਤੇ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ
ਧਾਵਤੁ ਏਹ ਮਨ ਬਾਧਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਾਰਤਨ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਲਾਧਾ ॥
੪੧ ॥ ਬਿੰਦੁ ਬਾਧੀ ਰਤਨੁ ਤਾ ਬਿਪਾਇਆ ॥ ਬਿੰਦੁ ਬਾਧੀ ਤਾ ਬਿ
ਮਨੁ ਠਹਿਰਾਇਆ ॥ ਬਿੰਦੁ ਬਾਧੀ ਤਾ ਬਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥
ਬਿੰਦੁ ਬਾਧੀ ਤਾ ਬਿ ਮਿਲਿਆ ॥ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ॥ ਬਿੰਦੁ ਬਾਧੀ ਤਾ ਬਿ

ਪਿਤ੍ਰੁ ਬਿਰੁਪਾਇਆ ਬਿੰਦੁ ਬਾਧੀ ਤਬਿ ਅਮਰੁ ਠਹ १੩
 ਰਾਇ ॥ ਬਿੰਦੁ ਬਾਧੀ ਤਬ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਜਾਨਾ ॥ ਬਿੰਦੁ ਬ
 ਧੀ ਤਬਿ ਤਤੁ ਪ੍ਰਗਟਾਨਾ ॥ ਬਿੰਦੁ ਬਾਧੀ ਤਬਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕਉਰ
 ਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿੰਦੁ ਬਾਧੀ ਫਿਰਿ ਗਰਬ ਨ ਗਲਿਆ ॥
 ੪੨ ॥ ਬਿੰਦੁ ਬਾਧੀ ਤਬਿ ਰਹਤੁ ਸਭੁ ਜਾਨੀ ॥ ਬਿੰਦੁ ਬਾਧੀ
 ਤਬਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ ॥ ਬਿੰਦੁ ਬਾਧੀ ਤਬਿ ਖਮ ਗੜ੍ਹਸ ॥
 ਧਾ ॥ ਬਿੰਦੁ ਬਾਧੀ ਤਬਿ ਅਰੁ ਪਦ ਪਦੁ ਲਾਧਾ ॥ ਬਿੰਦੁ ਬ
 ਧੀ ਤਬ ਉਖਮਤਿ ਖਮਤਿ ਆਗੀ ॥ ਬਿੰਦੁ ਬਾਧੀ ਤਬਿ ਅ
 ਗਮ ਪੁਨਿ ਲਾਗੀ ॥ ਬਿੰਦੁ ਬਾਧੀ ਤਬਿ ਜੋਗ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥
 ਬਿੰਦੁ ਬਾਧੀ ਤਬਿ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਆਈ ॥ ਬਿੰਦੁ ਬਾਧੀ ਤੇ
 ਖਮਾ ਮਨਿ ਆਵੈ ॥ ਬਿੰਦੁ ਬਾਧੀ ਤੇ ਰਤਨੁ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ॥

ਬਿੰਦੁ ਬਾਧੀ ਤੇ ਕਾਇਆ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ ਕੋਟ ਮਧੋ ਕੋਈ
 ਰਤਨੁ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ੪੩ ॥ ਰਤਨ ਕੀ ਸਾਰ ਕੋਈ ਜਹੁ ਹੀ ਜਾਨੈ
 ॥ ਰਤਨ ਕੀ ਜੋਤਿ ਕੋਈ ਜਹੁ ਹੀ ਪਛਾਨੈ ॥ ਰਤਨ ਕੀ ਜੋਤਿ ਕੋ
 ਈ ਜਹੁ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਰਤਨ ਕੀ ਜੋਤਿ ਮਿਤਿ ਮਾਖਿ ਸੁਨਾਵੈ ॥
 ਰਤਨ ਕਾ ਪਾਰਖੂ ਰਤਨ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥ ਰਤਨ ਕਾ ਪਾਰਖੂ ਰਤ
 ਨ ਮਾਨਿ ਜਾਰਿ ਮਾਗੈ ॥ ਰਤਨ ਕੇ ਪਾਰਖੂ ਰਤਨੁ ਹਥਿ ਚਰਿ ਮਾਗੈ ॥
 ਰਤਨ ਕੇ ਪਾਰਖੂ ਰਤਨ ਮੋਲਿ ਲੀਮਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨ ਕੇ ਪ
 ਰਖੂ ਰਤਨ ਬਸਿ ਕੀਮਾਗੈ ॥ ੪੪ ॥ ਜਾਬਿ ਰਤਨੁ ਹਥਿ ਚਰਿ
 ਮਾਤੁ ਬਿਜੋਤਿ ਪਸਾਰੀ ॥ ਜਾਬਿ ਰਤਨੁ ਹਥਿ ਚਰਿ ਮਾਤੁ
 ਬਿਲਾਗੀ ਪੁਨਿਤਾਰੀ ॥ ਜਾਬਿ ਰਤਨੁ ਹਥਿ ਚਰਿ ਮਾਤੁ ਬਿ
 ਸੁਨਿ ਸਮਾਇ ਮਾਗੈ ॥ ਜਾਬਿ ਰਤਨੁ ਹਥਿ ਚਰਿ ਮਾਤੁ ਬਿਮ

ਗਮੁਦ੍ਰਿਸਟਿਅਿਆਜਾਬਿਰਤਨੁਹਥਿਚਰਿਆਤਬਥਿ
 ਮਲਮਤਿਪਾਈਆਜਾਬਿਰਤਨੁਹਥਿਚਰਿਆਤਬਭਈਸੀਤ
 ਲਾਈਆਜਾਬਿਰਤਨੁਹਥਿਚਰਿਆਤਬਿਸਭਮਿਤਿਜਾਨੀ
 ਜਾਬਿਰਤਨੁਹਥਿਚਰਿਆਤਬਿਭੁਇਆਸੁਨਿਧਿਆਨੀਆਸੁ
 ਨਿਸਮਾਧਿਕਾਪਾਇਆਜਿਨਿਰੂਪੁਆਨਕਤਿਸੁਹਥਿਚ
 ਰਿਆਰਤਨਮਨੂਪੁ॥ ੪੫॥ ਜਿਨਿਬਿਦਖੋਈਤਿਨਿਰਤ
 ਨੁਗਵਾਇਆਜਿਨਿਬਿਦਖੋਈਸੋਗਰਭੁਮਹਿਆਇਆ
 ਜਿਨਿਖੋਈਸੋਫਿਰੋਰਭੁਗਸੀਆਜਿਨਿਬਿਦਖੋਈਸੋਪਰੈਜ
 ਮਫਾਸੀਆਜਿਨਿਬਿਦਖੋਈਤਿਸੁਪਿਰੂਪਾਰਿਆਪਾਈਆਜਿ
 ਨਿਬਿਦਖੋਈਤਿਸੁਕਾਲੁਸਾਤਾਈਆਜਿਨਿਬਿਦਖੋਈਤਿ
 ਸੁਸਭਕਿਛੁਗਵਾਇਆਜਿਨਿਬਿਦਖੋਈਤਿਨਿਮਹਾ

ਬਿਰ

14A

ਦੁਖਪਾਇਆ॥ ਜਿਨਿ ਬਿਦਖੋਈ ਤਿਸ ਕਰੇ ਜਮਖੁਆਰੀ॥
 ਜਿਨਿ ਬਿਦਖੋਈ ਤਿਸੁ ਅੰਤ ਦੁਖੁ ਹੋਸੀ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਬਿਦਖੋ
 ਈਸੇ ਅੰਤ ਕਉ ਹੋਸੀ॥ ੪੬॥ ਜਿਨਿ ਬਿਦਖੋਈ ਸੇ ਜਨਮਿ ਫਿ
 ਰਿਆਵੈ॥ ਜਿਨਿ ਬਿਦਖੋਈ ਸੇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ਜਿਨਿ ਬਿਦ
 ਖੋਈ ਤਿਸੁ ਨ ਰਕਘਰ ਬਾਧੇ॥ ਜਿਨਿ ਬਿਦਖੋਈ ਤਿਨਿ ਮਹਾਦੁ
 ਖਲਾਧੇ॥ ਜਿਨਿ ਬਿਦਖੋਈ ਸੇ ਗਰਭੁ ਮਹਿ ਗਲਿਆ॥ ਜਿ
 ਨਿ ਬਿਦਖੋਈ ਸੇ ਅਗਨਿ ਜਿਓ ਜਲਿਆ॥ ਬਿਦਖੋਈ ਕਾਏ
 ਹੀ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਦਖੁ ਇਛਿ ਰਿਛਿ ਰਿਅਵਤਾਰੁ॥
 ੪੭॥ ਜਿਨਿ ਬਿਦਨਹੀ ਸਾਧੀ ਸੇ ਪਰਿਤ੍ਰਿਅ ਜੋਗਨਿ॥ ਜਿਨਿ
 ਬਿਦਨਹੀ ਸਾਧੀ ਸੇ ਅੰਤ ਬਾਹਿਰੋ ਵਨਿ॥ ਜਿਨਿ ਬਿਦਨਹੀ
 ਸਾਧੀ ਸੇ ਪਰਮਨਹੀ ਪਾਵਨਿ॥ ਜਿਨਿ ਬਿਦਨਹੀ ਸਾਧੀ ਅੰ

ਤਿਪਛੁਤਾਵਨਿ॥ ਜਿਨਿ ਬਿਦਨਹੀ ਸਾਧੀ ਸੇਸੁ ਆਨਜਿ
 ਉਜੂਠੈ॥ ਜਿਨਿ ਬਿਦਨਹੀ ਸਾਧੀ ਸੇਪਾਵਕ ਆਪਝਲੂਠੈ
 ॥ ਜਿਨਿ ਬਿਦਨਹੀ ਸਾਧੀ ਸੇਫਿਰਹਿ ਮੁਹਕਾਲੇ॥ ਬਿਦੁਕੇਸੁ
 ਆਦਜੀ ਅਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਲੇ॥ ਬਿਦੁਕੇਸਾਥਿ ਹੋਇ ਹੋ
 ਦਿਵਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਦਖੋਇ ਕੇ ਪਛੋਤਾਨਾ॥ ੪੮॥ ਬਿਦ
 ਚੀਨੇ ਕਾ ਕੈਸਾ ਸੁਆਦੁ॥ ਬਿਦੁ ਚੀਨੇ ਪੇਖੇ ਬਿਸਮਾਦੁ॥ ਬਿਦੁ
 ਚੀਨੇ ਕੇ ਲਖ ਝੁਕਉਣਾ॥ ਬਿਦੁ ਚੀਨੇ ਸੁਝੈ ਸਭ ਭਵਨੁ॥ ਬਿਦੁ
 ਚੀਨੇ ਕਾਰਿ ਆਪਰਕਾਰੁ॥ ਬਿਦੁ ਚੀਨੇ ਤਾਰੈ ਸੈਸਾਗੁ॥ ਬਿਦੁ
 ਚੀਨੇ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਅਸਾਨੁ॥ ਬਿਦੁ ਚੀਨੇ ਸੋਰਹੇ ਨਿਰਬਾਨੁ॥ ਬਿ
 ਦੁ ਚੀਨੇ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਅਸਾਨੁ॥ ਬਿਦੁ ਚੀਨੇ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਮਿਤਿ ਅ
 ਵੈ॥ ਬਿਦੁ ਚੀਨੇ ਤਿਸੁ ਰਤਨ ਪਰਗਟਾਵੈ॥ ਰਤਨੁ ਰਖਿ ਆਬਿ

15 A

ਦਕੇਸਾਥਿ। ਨਾਨਕਜਿਨਿਬਿਦੁਚੀਨੀਤਿਸੁਚਕ੍ਰਿਆਹਾਥਿ
 ੪੯॥ ਬਿਦਕੀਏਹੀਮਿਤਿਸੁਨਹੁਰੇਭਾਈ॥ ਜਿਨਿਬਿਦਕੀ
 ਨੀਤਿਨਿਗਤਨਮਿਤਿਪਾਈ॥ ਬਿਦਕੀਜੇਤਿਮਾਥੇਮਹਿਆ
 ਵੈ॥ ਮਾਥੇਮਹਿਚਮਕਿਅਗਮਦਿਖਾਵੈ॥ ਅਜਰਕਉਚੀਨੈਅ
 ਜਰਹੀਹੋਇ॥ ਤਤੁਕਉਚੀਨੈਸੋਤਤਦਰਸੀਹੋਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਕਉ
 ਚੀਨੈਸੋਬ੍ਰਹਮਹੀਹੋਇ॥ ਜੇਗਕਉਚੀਨੈਸੋਜੇਗੀਹੀਹੋਇ॥
 ਬਿਸਨਕਉਚੀਨੈਸੋਬੈਸਨਹੀਹੋਇ॥ ਤਪਕਉਚੀਨੈਸੋਤਪ
 ਆਹੀਹੋਇ॥ ਏਤੇਤਤਕਉਜੇਕੋਬੂਝੈ॥ ਨਾਨਕਉਅਕੇਚਰਨ
 ਲਗਿਸੀਝੈ॥ ੫੦॥ ਪੰਚਦੁਸਟਆਇਅੰਤਰਿਬੈਠੇ॥ ਇਸ
 ਹਿਭੁਲਾਇਚਲਹਿਹੋਇਮੈਠੇ॥ ਅਪਨੇਅਪਨੇਮਾਗਗਿ
 ਚਲਤੇ॥ ਏਸਹਿਭੁਲਾਇਬੇਮਾਗਗਿਘਲਤੇ॥ ਨਾਭਿਕ

16
 ਦੁਲਤੇਉ ਅੰਕਾਰਉ ਠਾਇਆ ॥ ਰਸਨਾ ਰਸ ਕਿਰਸ ਕਿਗੁ
 ਨਗਾਇਆ ॥ ਗੁਨਗਾਵੈ ਕੈ ਸੇਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪੰਚ ਬਿਦਾਰਿ
 ਏਕ ਪਾਰਿ ਆਵੈ ॥ ਅਮਰ ਏਕ ਨਗਾਰਿ ਠਿਗਾਇਆ ॥
 ਨਾਮ ਪਰਧਾਨੁ ਵਿਚਿ ਡੇਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹੋਇ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
 ਸਭੁ ਗਾਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ੪੧ ॥ ਨਉ
 ਤਾਲੇ ਦੇਵਾ ਸਿਵਾ ਖੋਲਿ ਆ ॥ ਤਬਿ ਇਸੁ ਗ੍ਰੰਥਿ ਮਹਿ ਏਕੋ ਟੋਲਿ
 ਆ ॥ ਕਹਤੁ ਸੁਨਤ ਕਉ ਭਾਜਿ ਰਿਪਾਈ ॥ ਤਬਿ ਆਗਿਆ
 ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਕੀਆਈ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਆਇ ਅੰਤ ਰਿਬਾਸਿ
 ਆ ॥ ਸਭ ਦੁਸਟ ਲੋਕ ਨਗਰ ਤੇ ਨਾਸਿਆ ॥ ਸਭੁ ਸਾਧ ਲੋਕ
 ਆਇ ਨਗਰੁ ਬਸਾਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥ ੪੨ ॥
 ਨਉ ਉਪਜੈ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥ ਬਿਕਿਨਾਰਿ ਰਸ ਕਿਗੁਨ

੧੬

ਗੁਾਵੈ॥ ਬੇਨੀਧਿਆਨੁ ਤਿਕਟੀਮਹਿ ਪੇਖੈ॥ ਸਰਪਰਧਾਨੁ
 ਤੇਰੁ ਅਲੇਖੈ॥ ਸਾਚੁ ਸਿਉ ਜੇ ਕੋਈ ਰਾਚੈ॥ ਸੋਈ ਸੋਭਾ ਪਾ
 ਵੈ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਜੇ ਕੋ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ
 ਸਗਲ ਕਉ ਤਾਰੈ॥ ੪੩॥ ਅਭਿਆਤ ਸਕਰਿ ਬੁਝੁ ਕਮ०
 ਇਆ॥ ਪਉਨ ਬਚਨੁ ਦੇਅੰਤ ਰਿਆਇਆ॥ ਅੰਤ ਰਿ
 ਦੇਖਿ ਬਹੁਤ ਲਪਿਟਾਨਾ॥ ਬਾਹਰੁ ਦੇਖਨ ਕਉ ਪਛੁਤਾਨ०
 ॥ ਬਹੁ ਬਚਨ ਦੇਭੀ ਰਿਬਰਿਆ॥ ਸਰਪਰ ਕਉ ਲੁਨਿ
 ਕਸਨ ਕਾਰਿਆ॥ ਹਟ ਪਟ ਛੁਦੇਖਿ ਰਹਿਆ ਹੈਗਨੁ
 ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਗੁਰੂ ਠਿਨਿ ਦਾਨ॥ ੪੪॥ ਅਹੁਣ ਦੇਹੁ
 ਹਿਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਾਨਾ॥ ਅਠਿ ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਾਹਿ ਸਮਾ
 ਨਾ॥ ਭਾਰਿਅਠਾਹਿ ਭੀਤ ਰਿਧਾਰੈ॥ ਸਪਤਦੀਪ

ਨਉਖੰਡਮਣੀਗੋ॥ ਚਉਦਹਿਭਾਰਿਕਰਿਕਲਾਬਨਾਈ॥ ਦਿ
 ਚਿਆਠਲਾਖਕੀਪਾਲਿਬਧਾਈ॥ ਪਟਿਦਰਸਨਕੀਮਾਲ
 ਦਿਚਿਪੋਈ॥ ਨਾਨਕਚੀਨੇਦਿਰਲਾਕੋਈ॥ ੫੫॥ ਉਤਰਿਦ
 ਖਣਿਅੰਤਰਿਗਾਖੋ॥ ਪੂਰਬਿਪਛਮਾਇਸਮਹਿਭਾਖੋ॥ ਸਪਤ
 ਸਮੁੰਦ੍ਰਦਿਚਿਦਰੀਆਉ॥ ਦਿਚਿਚਲੇਜਗਜੁਪ੍ਰੇਮਕੀਵਾਉ
 ॥ ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੀਵਾਉਭੰਡਗੋ॥ ਜਾਇਨਿਰੰਜਨਕੇਘਾਟਿਉ
 ਤਾਗੋ॥ ਕਰਿਵਾਪਾਰਸਾਹਘਾਠਿਆਏ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਪੁਭਲੇ
 ਏਸਮਾਏ॥ ੫੬॥ ਇਸਦੇਹੀਮਹਿਰੋਮਉਪਾਏ॥ ਰੋਮਰੋਮਕੀ
 ਸੋਝੀਪਾਏ॥ ਨਉਦਰਿਵਾਜੇਕਹੀਅਨਿਭਾਈ॥ ਦਸਦੇਦੁਆ
 ਰਟਿਕਨਕੀਦਾਈ॥ ਕਾਬਿਪੁਟਪੀਕਾਬਿਛੁਰਨੇਆਵੈ॥ ਕਾਬਿ
 ਨਾਭਿਕਮਲਮਹਿਜਾਇਸਮਾਵੈ॥ ਕਾਬਿਨਿਰੰਕਾਰਕਾਮਹ

17 A

ਲੁਪਛਾਨੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੋਈ ਜਨੁ ਜਾਨੈ॥ ੪੨॥ ਫਟਕਿ ਪਾਤ
 ਕੇਨੇ ਰੂਬ ਨਾਏ॥ ਅਚਰਜ ਦੀਸੈ ਕਿਛੁ ਕਹਿ॥ ਮਾਨੁ ਜਾਏ॥ ਬਹ
 ਤਰਿ ਪਾਰਿ ਸੁਰਖੁ ਬਨਾਇ॥ ਮਾਦਾ ਸਿਪਾਰਨ ਕਾਰ ਕਤੁ ਬਧਾ
 ਇ॥ ਮਾ॥ ਅਗਨ ਤਥਾ ਲਿਵਿ ਚਿਸਾਹੀ॥ ਅਛਾਈ॥ ਕੋਈ ਇਹੁ
 ਬਿਧਿ ਬੀਚਾਰ ਦੇਹੇ॥ ਭਾਈ॥ ਬੀਸ ਨਾਰਿ ਬੀਸ ਹੈ ਮਰਦਾ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਉਨਾ ਸਿਉ ਭੇਦੁ ਨ ਪਰਦਾ॥ ੪੩॥ ਜਿਹ ਬਾਰ ਚਤੀਹ ਰਿਹਰਿਨ०
 ਉ॥ ਨੇੜੀ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ॥ ਸਰਦ ਨੀ ਸੁਨੀ ਐਹ ਰਿਜ
 ਸੁਮੀਤਾ॥ ਰਿਦੈ ਅਪਾਇ ਜਬਿ ਹਰਿ ਸੁਪੀਤਾ॥ ਅਪਰਵਾਹੁ०
 ਹੁਕਰ ਤੇਰੀ ਗਿਆ॥ ਅਸਤ ਕਿਨਿ ਦੇਵੇ॥ ਖਿਸਿਤ ਸਿਗਿਆ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕ
 ਰੀ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਬਾਨੀ॥ ਸਭਿ ਦੇਹਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਾਧਿ ਸਿਗਿਸ
 ਮਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਤ੍ਰ ਕਾਏਹੀ ਉਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਚੀ ਨੈਸੇ ਪਾਵੈ

ਪਾਗ॥੫੮॥ਪਿਤੇਕਉਮਾਰੈਸੋਈਜਨੁਸੁਗਾ॥ਇਵੀਕਉਬ०੧੮
 ਧੋਸੋਈਜਨੁਪੁਗਾ॥ਵਿਸਟਿਕਉਠਾਕੇਮਨਕਉਸਮਝਾਵੈ॥
 ਕਾਮਕਉਸਾਧੇਜਾਇਮਹਲਿਸਮਾਵੈ॥ਦੁਭਿਧਾਕਉਤਿਅ०
 ਗੈਭਰਮਕਉਜਾਲੈ॥ਕੂੜਿਹਿਰੈਸਚੁਬਾਧੇਪਾਏ॥ਇਹਿ
 ਜੁਗਤੀਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਮੀਤਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੁਨੀਐ
 ਨੀਤਾ॥੬੦॥ਪ੍ਰਾਨਪਿਡਕਾਕੀਆਬਿਧੇਜਾ॥ਆਬਆਤਿ
 ਸਿਮਹਿਗਾਖਿਆਤੇਜਾ॥ਖਾਕੁਪਵਨਲੇਕਹਗਲਕੀਨਿ
 ॥ਇਸਿਮਹਲਿਕੀਮਿਹਨਤਢੀਨੀ॥ਏਸਮਹਿਲਮਹਿ
 ਪਾਚੇਬਸਾਏ॥ਉਨਿਹਿਅਪਨੇਅਪਨੇਗਹਚਲਾਏ॥
 ਸਚਿਆਇਕੈਕੀਆਨਿਆਉ॥ਤਉਨਾਨਕਬਾਸਿਆ
 ਸੁਖੀਗਿਗਾਉ॥੬੧॥ਅਨੰਦਅਨਹਦਪੁਰਖਕੀਲੀਲ०

ਵਿਰਲੇ ਕਿਨੇ ਵੀ ਚਾਹੀ॥ ਆਦਿ ਤਪੀ ਸਗ ਬਿਗਖਿ ਕਹਾਵ
 ਰਿਧੂਪ ਸਹ ਹਿਸਿ ਰਿਭਾਹੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਛਿ ਸਾਧੂ ਕ
 ਲਿਖਿ ਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕਿਨੇ ਵੀ ਚਾਹੀ॥ ੬੭॥ ਪਾਂਚਿ ਦੁਸਟਿ ਜ
 ਬਿਕਤਿ ਬਾਧੋ॥ ਤਬਿ ਅਪਨਾ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਅਗਧੋ॥ ਗੁਰ ਪਰ
 ਸਾਦਿ ਏਹ ਨ ਗਰੀਵੂ ਠੀ॥ ਹਉ ਮੇਦੁ ਗਮਤਿ ਤਿ ਆਗੀ ਝੂਠੀ
 ॥ ਪਾਂਚਿ ਦੁਸਟਿ ਕਉ ਟੀਆ ਨਿਕਾਲਾ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਬਸਿ
 ਆਨ ਗੁਰੁ ਸੁਖਾਲਾ॥ ੬੮॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਾਇਆ ਕਉ ਖਾ
 ਰੇ॥ ਨਿਦਿ ਆਉ ਸਤਿ ਲੇਨ ਗਕਿਉ ਤਾਰੇ॥ ਨਾਨਿ ਦੇ ਨਾ
 ਉਸਤਤਿ ਧਰੇ॥ ਆਉ ਪਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰੇ॥ ਆਉ
 ਪਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਬਡਿ ਭੁ
 ਗੀ॥ ੬੯॥ ਤੇਗਹਿ ਤੀਨ ਨ ਉਛਿਅਾਇ ਸਿਮਾਹੀ॥ ਪੰਦ੍ਰ

ਹਸਾਤਿ ਅਠਾਹੁ ਆਹੀ ॥ ਤੀਨਿ ਚਾਰਿ ਚਉਸਠਿ ਬਹਤਰਿ ॥
 ਬਾਹਰਿ ਚਉਦਹਿ ਬੀਸਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਗਰਿ ਮਹਿ ਸਭੁ
 ਬਿਧਿ ਸਾਜੀ ॥ ਕਉਨੁ ਗਜਾ ਕਉਨੁ ਮਹਤਾ ਕਾਜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਰਾਜਾ
 ਸਚੁ ਕਾਜੀ ਥੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਹਾਧਰ ਮੁਤ ਪਾਵੁ ਸੁਕੀਆ ॥ ੬੫

॥ ਪੰਚਿ ਤਤਕੀ ਮੜੀ ਉਸਾਹੀ ॥ ਪੰਚ ਮਰਦ ਪੰਚਿ ਦੁਨੈ ਨਾਹੀ ॥
 ਆਠਿ ਸਠਿ ਗਵੁ ਇਸਗੜ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਦਿਚਿ ਪੰਚਿ ਮੁਹਾ ਕੇ ਲੂ
 ਟਿਲੈ ਜਾਹੀ ॥ ਗੜਿ ਕੇ ਰਾਖ ਨਹਾਰ ਬਹਾਲੇ ॥ ਤਿਨਿ ਚਉਕੀ ਦਿ
 ਨੀ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਆਠਿ ਪਹਾਰਾ ਪਹਾਰੀ ਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੰ ०
 ਚੋਰੋ ਰੁਪਕਾੜਿ ਬਾਧਿ ਲੀਨਾ ॥ ੬੬ ॥ ਤਿਕੁਟੀ ਸਿਗਮ ਜੇ ਮਨੁ
 ਮੇਲੈ ॥ ਵੀਪਕ ਜਾਰਿਧਰੇ ਬਿਨੁ ਤੇਲੈ ॥ ਜਬਿ ਦਸਵੇਦੁ ਆਰਿ
 ਇਕੇ ਲਾਖੇ ਲੈ ॥ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਪਵਨੁ ਪਾਵਨ ਕਉ ਮੇਲੈ ॥ ਬੀ

ਨੀਕੇਧਿਆਨਜੇਰਹੇਸਮਾਇ॥ਤਬਿਦਿਸਿਗ੍ਰੰਥੀਜੇਈਪਾਇ
 ॥ਆਤਮਚੀਨਿਪਰਆਤਮਗਾਇਆ॥ਤਉਨਾਨਕਸਲਲੁਸ
 ਲਲਮਿਲਿਏਕੋਭਾਇਆ॥੬੭॥ਗਿਆਨਖੜਗੁਲੇਮਨ
 ਸਿਉਲਗੈ॥ਤਬਿਛਾਹੇਭਰਮੁਪੈਟਭੀਤਰਿਬਰੇ॥ਭੀਤਰਿਜਾ
 ਤੇਕੋਇਨਠਾਕੇ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਬਸਹਿਮਨਿਜਾਂਕੇ॥ਜੇਈਸਿਤ
 ਜਿਨਭਰਮਿਗੜ੍ਹਜੀਤਾ॥ਘਰੁਬਾਹਰੁਜਿਨਅਪਨਾਕੀਤਾ॥
 ਅੰਤਰਬਾਹਰਿਮਹਰਮੁਹੇਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ
 ਏਹਗੜ੍ਹਗਾਇਆ॥੬੮॥ਮਨੁਆਜੀਤੇਨਿਰਮਲਗੀਤਿ॥
 ਇੰਦ੍ਰੀਜੀਤੇਸਤਿਗੁਰਪਰਤੀਤਿ॥ਜਿਹਬਾਜੀਤੇਹਰਿਗੁਨ
 ਗਾਵੈ॥ਨੇੜਜੀਤੇਭਰਮਤਾਠਹਾਵੈ॥ਬਕਤਾਜੀਤੇਸੁਖਮਨ
 ਜਬਿਗਹੀ॥ਜਿਹਿਬਾਜੀਤੇਤਬਿਹੋਵੈ॥ਮਨੁਸਹੀ॥ਮਨੁਤਨੁ

ਜੀਤੈ ਜੀਤੈ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਪੰਚਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੀਨੇ ਖੰਡ ਖੰਡਾ ਰਾਜੇ
 ਮਹਾਤੇਗਤਿ ਕੇ ਸਭਿ ਜੀਤੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤੈ
 ੬੬॥ ਮੁਖਈ ਆਹਿ ਨਾਮੁ ਜਪਨ ਕਉ ਚੋਠਿ ਏਦਾਹ
 ਦਾਹ ਕਰਨ ਕਉ ਏਤਈਏ ਮੁਖਿ ਕਵਲ ਬਿਗਸਨ ਕਉ ਾਰ
 ਸਨ ਕੀ ਨੀਰਾਮ ਰਸਨ ਕਉ ਕੀਨੁਈ ਆਮੁਖਿ ਗਾਸ ਗਿਸ
 ਨ ਕਉ ਬਿਕਨਾਲਿ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਨਾਨਕ ਪੇਟੁਈ
 ਆਨਾਹੀ ਕੀ ਜਾਇ ॥ ੭੦॥ ਛਾਹਿ ਭ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਆਮੇਦਾਨਾ ਉ
 ਹਾ ਜਾਇ ਗਚਿ ਆਚਉ ਗਾਨਾ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਗੋਇ ਲੋਪਿ
 ਭਾਏ ਕਪਾਚਿ ਸਿਉ ਖੇਡੇ ਖੇਡਾ ਏਕ ਜੀਤਾ ਪੰਚ ਗੋਰੇ ਭਾ
 ਈ ਜਾਬਿ ਚਉਗਾਨ ਚਦਾਈ ਦਾਈ ਪਾਚਿ ਗੋਰੇ ਏਕ ਹੀ
 ਤਾ ਤਬਿ ਨਾਨਕ ਛਾਹਿ ਭਗਮ ਕੀ ਭੀਤਾ ॥ ੭੧॥ ਭ੍ਰੀਤਿ

20A

ਫਾਹਿਕੇ ਮਹਾਮੁਹੇਇਆ॥ ਭੇਦ ਭੁਗਮਿ ਕਾਰੇ ਗਏਇਅ ॥
 ॥ ਚਦੁ ਬਾਹੀਆ ਕੇਤਖਤੇਖੇਲੇ॥ ਭੇਦ ਗਾਇਆ ਬਿਨਸੇਸ
 ਭਓਲੇ॥ ਮਹਾਂਮੁਕ ਉਕੇਈ ਠਾਕਿਨ ਪਾਵੈ॥ ਮਹਾਮੁਮਹਲਿ
 ਕੁਮਹਲਿ ਹੀਧਾਵੈ॥ ਮਹਾਮੁਅਪਨੇਨਿਕਰਿ ਬਤਾਇਅ ॥
 ਨਾਨਕ ਮਹਾਮੁਕੁਰਮੁਜਲਾਇਆ॥ १੨॥ ਜਿਸੁ ਬਿਖਮੁ
 ਕੋਠੜੀਜੰਦੇ ਮਾਗੇ॥ ਬਿਨੁਕੁੰਜੀਕਿਉ ਖੁਲਨਿਤਾਲੇ॥ ਬਡੀ
 ਬਡੀਆਖੀਕਿਛੁਦੀਸੈਨਾਹੀ॥ ਗਾਹੁਛਰਮਦੁਇਕਿ
 ਉਪਾਈ॥ ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਮਾਖੀਦੇਖਾਈ॥ ਦਗੜੁ
 ਗਾਹੁਛਰਹਿਜਨਸੇਈ॥ ਗਾਹੁਛਰਹਿਜਿਨਾਅਖੀਦੀਸੈ
 १੩॥ ਚੇਦਸੁਗਜਿਸਸੁਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ ਜਾਕਉਹਰਿਪ੍ਰਕਾਸੁ
 ਪਿਜਨਾਵੈ॥ ਤਨਿਦਲੇਓਉਪਰਿਚਰੇ॥ ਤਬਿਜਗਨਿ ੨

ਨਾਥਿਸਿਉਬਾਤਾਕਰੈ॥ ਭੀਤਿਛਾਹਿਕੀਆਮੇਦਾਨੁ॥ ਤਬਿ ੨੧
 ਇਸਿਗਫਿਕੈਬੀਚਿਸਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਨਿਰਮਲੁਗੁਗਤਿਕਹਾ
 ਵੈ॥ ਜਿਸੁਸੁਰੁਚੰਦਨਾਨਦਰੀਆਵੈ॥ ੧੩॥ ਜੇਪਉਨਪਾਨੀ
 ਕੀਜਾਨੇਜਾਤਿ॥ ਆਤਸਿਪਵਨਕੀਸਮਝੈਕੁਤਿ॥ ਗੁਪਿਬਿ
 ਗਖਿਕੀਜਾਤਿਬਤਾਵੈ॥ ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਗਪੇਸੇਬਾਹਰਿਆਵੈ
 ॥ ਅੰਮੈਸਾਬੇਤਾਕੇਸੀਸਾਰਿ॥ ਇਨਿਜਾਤੀਕਉਦੇਬੀਚਾਹਿ॥ ਕ
 ਉਨਸੂਦਕਉਨਬ੍ਰਹਮਕਹਾਵੈ॥ ਭਉਨਾਨਕਾਬਿਚਾਰਿਬਿ
 ਚਾਰਿਇਨਿਖਾਵੈ॥ ੧੪॥ ਗੁਰਕਉਖਾਇਸੇਪਾਪੀਹੋਇ
 ॥ ਪਤਾਕਉਖਾਇਮਰਿਜਨਿਮੇਸੇਇ॥ ਆਤਾਤੇਉਪਜੇ
 ਤਿਸੁਕਉਖਾਇ॥ ਫਿਰਿਚਉਗਸੀਆਮਾਹਿਪਾਇ॥ ਅਨ
 ਜੁਪਾਤੀਤਜਿਲਾਗਹਿਦੁਪਿ॥ ਤਿਨਕੇਅੰਤਰਿਗਈਕਬੁਧਿ

॥ ਜਿਸੁ ਕਾ ਦੂਧ ਪੀਵਹਿ ਤਿਸੁ ਮੁਈ ਨ ਸਦਾ ਰਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਫਿਰਿ ਸਉ ਪਾਹਿ ਚਮਿਆਰਹਿ ॥ ੧੬ ॥ ਦੂਧ ਪੀਕੇ ਦੇਹਿ ਚ
 ਮਿਆਰਹਿ ॥ ਸੇਈ ਟਰਕਹਿ ਐਹ ਤਿਆਰੇ ॥ ਦੂਧ ਪੀਕੇ
 ਕਰਹਿ ਹਰਾਮੁ ॥ ਉਹੁ ਮੁਈ ਫਿਰਿ ਮਾਗਹਿ ਚਾਮਾ ॥ ਚਾਮੇ
 ਇਲੇ ਪਾਇ ਹਛਾਵਹਿ ॥ ਤਉ ਪਾਪੀ ਉਇ ਦੇ ਜਕ ਜਾਵਹਿ
 ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਢੇ ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਇਨ ਕਰਮੀ ਭੂਬਾਸੀ ਸਾਰਿ
 ੧੧ ॥ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜੇ ਰੋਏ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿਸ ਮਨ ਮ
 ਰਿਕਾਈ ਭ੍ਰਾਤਿ ਨ ਆਨੀ ॥ ਆਉਧੀ ਅਨਾਰਿ ਸਿਉ ਬ੍ਰੇਰੇ ॥
 ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਿਸੁ ਤੇ ਭ੍ਰੇਰੇ ॥ ਅਨਾਜ ਪਾਨੀ ਕਾ ਕਰ
 ਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਗਿਆਨੁ ਅਹਾਰਾ ਬ੍ਰ
 ਹਮਗਿਆਨੀ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਧਿਆਨੁ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਿ

ਉਜਾਇਸਮਾਨ॥ ੧੮॥ ਭ੍ਰਾਤਿਗਨੇਸੋਅਨਦਿਨਖਾਵੈ॥ ੨੨
 ਭ੍ਰਾਤਿਜਾਨੈਜਲਿਨਿਕਟਿਆਵੈ॥ ਭ੍ਰਾਤਿਗਨੇਸੋਲੇਵੈਨਵ०
 ਉ॥ ਭ੍ਰਾਤਿਗਨੇਦੁਹਿਪਾਵੈਨਮਾਉ॥ ਭ੍ਰਾਤਿਗਨੇਬਨਿਫ
 ਲਨਹੀਖਾਇ॥ ਭ੍ਰਾਤਿਗਨੇਤੀਰਥਿਨਹੀਨਾਇ॥ ਭ੍ਰਾਤਿ
 ਗਨੇਕਾਹੂਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥ ਨਾਨਕਸੇਦਰਿਜਾਇਸਮਾ
 ਵੈ॥ ੧੯॥ ਭ੍ਰਾਤਿਨਗਨੇਅਨਾਦਕਉਖਾਈ॥ ਭ੍ਰਾਤਿਨਗ
 ਨੇਨਹੀਮਿਲੀਐਭਾਈ॥ ਤੂਟੈਭ੍ਰਾਤਿਤਥਿਨਿਗਮਲੁਹੋਇ॥
 ਤੂਟੈਭ੍ਰਾਤਿਦਰਿਠਾਕੇਨਕੋਇ॥ ਸਮਿਦ੍ਰਿਸਟੀਹੋਇਪ੍ਰਭਕ
 ਉਪਾਵੈ॥ ਜਾਕਉਭਗਮਭੇਦਨਹੀਆਵੈ॥ ਭਗਮਭੀਤਿ
 ਦਾਹਿਇਸਮਨਿਕਉਛੋਵੈ॥ ਤਉਨਾਨਕਦਰਕੀਲਾਇਕ
 ਰੇਵੈ॥ ੨੦॥ ਹੋਇਪਾਵਿਤ੍ਰਜਬਇਤ੍ਰਬਾਧੋ॥ ਹਸਿਕਸਿਤਿ

ਆਗਿ ਅੰਤਰਿ ਕਉ ਸਾਧੋ ਭੋਲ ਨ ਚਿਤੁ ਨ ਦੇਈ ਕਾਹੁ॥
 ਪੇਮ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਤਾਹੁ॥ ਨੀਦ ਨਿਵਾਰੇ ਤਾਹੀ ਲਾਵੈ॥ ਜ
 ਬਿਮੁਲ ਗਿਆਨ ਕਾ ਵਿਸਟੀਆਵੈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਜ
 ਬਿਆਵੈ ਵਿਸਟਿ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਪੂਜੇ ਸਿਸਟਿ॥ ੮੧
 ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ਜਬਿ ਅੰਤਰਿ ਆਇਆ॥ ਉਹੁ ਜੈਸੇ
 ਜਲ ਮਹਿ ਬਿਬਸ ਮਾਇਆ ਹੋਇ ਰੇ ਨਿਧਰਨੀ ਗਲਿ
 ਗੋਇਆ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਆਫਿ ਰਿਜੇ ਨਿਨ ਪੈਉ ਐ॥ ਅਟ
 ਲੁਪਿਤੁ ਫਿਰਿ ਪਰੰਨ ਪਾਈ॥ ਜਬਿ ਐਸੀ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਸ
 ਟਿ ਹੋਇਆਈ॥ ਭਗਮੁ ਨ ਆਵੈ ਏਕੋ ਗਹੀ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਹੀ॥ ੮੨॥ ਉਹੁ ਮਨੁ ਕੈ ਸਾਜੇ ਪੁਰੁ
 ਉਪਾਵੈ॥ ਜਬ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਰੇ ਉਤਿ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ॥ ਉਤਿ

ਜਾਇਸਮਾਦੈਤਾਬਿਪੁਰਕਉਮਿਲੇ॥ਉਤਿਮਨੁਮਿਲੇਤਾ ੨੩
ਸਭਦੁਭਦਾਜਲੈ॥ਦੁਭਦਾਜਾਇਤਉਓਹਮਨੁਆਦੈ
ਏਕਹੀਰਾਤਾਕਤਹੁਨਧਾਦੈ॥ਇਸਮਨਤੇਸਭਭਗਮੁਜਲ ੦
ਦੈ॥ਤਉਨਾਨਕਉਤਿਮਾਨਿਜਾਇਸਮਾਦੈ॥੮੩॥ਉਹੁਕੈ
ਸੇਚਰਨਜਿਤਿਪ੍ਰਭਦਰਿਜਾਉ॥ਉਹੁਕਉਨੁਸਬਦੁਜਿਤਿ
ਕਬਹੁਨਧਾਉ॥ਓਹੁਸਾਚਸਬਦੁਜਿਤਿਕਤਹੁਨਧਾਈ
ਐ॥ਸਾਧਚਰਨਗਹਿਪ੍ਰਭਦਰਿਜਾਈਐ॥ਅਪਨੇਪ
ਗਛਾਡਿਸਾਧਿਪ ਗਿਲਾਗੇ॥ਸਬਦਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਹੋਇ
ਆਜਾਗੇ॥ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਹਰਿਚਰਨਿਪਛਾਨੇ॥ਤਉਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਜਨੁਏਕਸਮਾਨੇ॥੮੪॥ਓਹੁਮਨਕੈਸਾਜੇਕਥੇਅ
ਕਥਾ॥ਓਹੁਮਨੁਕੈਸਾਜੇਲਹੈਚੁਨਿਤਤਾ॥ਓਹੁਮਨੁਕੈਸ ੦

ਜੇਅਗਮਕਉਧਾਵੈ॥ ਓਹੁਮਨੁਕੈਸਾਜੇਪਰਮਤਤੁਪਾਵੈ॥
ਓਹੁਮਨੁਕੈਸਾਜੇਪ੍ਰਮਪਦੁਲਹੈ॥ ਓਹੁਮਨੁਕੈਸਾਜੇਉਨਿ
ਮਨਿਹੋਇਰਹੈ॥ ਉਸਿਮਨਿਕੀਜੇਕਥਾਸੁਨਾਵੈ॥ ਤਉਨਾਨ
ਕਉਆਕੇਚਗਨਿਧਿਮਾਵੈ॥ ੮੫॥ ਗਿਆਨੀਮਨੁਆ
ਕਥੇਅਕਥਾ॥ ਪਰਮਹੰਸਹੋਇਲਹੈਚੁਨਿਤਤੁ॥ ਸੁਨਧਿਅੰ
ਨਹੋਇਅਗਮਕਉਧਾਵੈ॥ ਤਿਹੁਤੇਰਹਤਾਸੇਪਰਮਤਤੁਪ
ਦੈ॥ ਜੀਵਤਮਰੇਤਬਿਪਰਮਤਤੁਲਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਕੀਡੋਗੀਉ
ਨਿਮਨਿਹੋਇਰਹੈ॥ ਇਨਿਜੁਗਤੀਉਸਿਮਨਿਕਉਪਾਈ
ਐ॥ ਨਾਨਕਬਿਨਗੁਰਗੁਰਮਿਭੁਲਾਈਐ॥ ੮੬॥ ਏਹੁ
ਮਨੁਗੁਰਮਤਾਰਿਤਿਬਿਧਿਰਹਤਾ॥ ਕਉਖਿਮਾਕਰੇਏਹੁ
ਕਹਤਾਬਕਤਾ॥ ਬਕਨਕਹਨਤੇਏਹੁਠਹਿਗਾਇ॥ ਬਿਨ

ਗੁਰਦੀਖਿਆਮਨੁਤਰਮਰੁਲਾਇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁਬੇਕਬੁ ੩੪
 ਨਤਰੇ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਜਮਿਕੰਕਰਿਬਸਿਪਰੇ॥ ਗੁਰਬਿਨਬਾ
 ਇਨਪਾਏਆਧੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਉਜੇਹੇਗਾਧੀ॥ ੮੭
 ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਲਖਿਚਉਰਾਸੀਭਰਮੋ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਮਰਿਮ
 ਰਿਫਿਰਿਫਿਰਿਜਨਮੋ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਖਾਹਿਬਹੁਤੁਸਜਾਈ
 ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਮੁਸਕਲਇਸਜੀਅਤਾਈ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਬ ੦
 ਪਾਕੋਇਨਛੁਰਾਵੈ॥ ਗੁਰਬਿਨਜਨਰਾਮਗਨਿਜਲਿਜਾ
 ਵੈ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਰੇਮਨੁਕਬਹੁਨਛੂਟਹਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁ
 ਕਾਚੇਹੀਛੂਟਹਿ॥ ੮੮॥ ਗੁਰਕੇਅੰਗਿਮਨਿਕਉਸੁਖੁਹੋ
 ਈ॥ ਗੁਰਕੇਅੰਗਿਨਪਹੁਚੇਕੋਇ॥ ਗੁਰਕੇਅੰਗਿਜਮਿ
 ਕੰਕਰੁਰੂਗੇ॥ ਗੁਰਕੇਅੰਗਿਜਨੁਉਜਲਤਰੇ॥ ਗੁਰਕੇਅੰ

ਗਿਰਹੇਚਉਰਾਸੀ॥ ਗੁਰਕੇਅੰਗਿਭੁਇਆਅਥਿਨਾਸੀ
 ॥ ਗੁਰਕੇਅੰਗਿਕਰਹਿਸਭੁਸੇਵਾ॥ ਗੁਰਕੇਅੰਗਿਭੁਏਜ
 ਨੁਦੇਵਾ॥ ਗੁਰਕੇਅੰਗਿਕਾਰਕਰੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਕਿਰ
 ਪਾਤੇਨਾਮੁਜਪੀਜੈ॥ ੯੯॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁਬਸਿ
 ਆਵੈ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਭਰਮਤਾਠਹਰਾਵੈ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾ
 ਤੇਗੁਰਜੁਮਿਤਿਜਾਨੀ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਭੁਇਆਸੁਨਿ
 ਧਿਆਨੀ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਬਿਮਲਮਤਿਪਾਈ॥ ਗੁਰ
 ਕ੍ਰਿਪਾਤੇਭੁਈਸੀਤਲਾਈ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹਉਮੇਸਕੁਗ
 ਈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਉਤਮਮਤਿਕੁਈ॥ ੧੦॥
 ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਾਧੁਨਾਮੁਪਰਿਆ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਅਜ
 ਰੁਜਰਿਆ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਅਨਹਦਸਮਾਇਆ॥ ਗੁਰ

ਕ੍ਰਿਪਾਤੇਨਿਰਬਾਨੁਪਦੁਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਮ ੨੫
ਵਿਸਟੀਹੋਇਆ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਭਰਮਸਭੁਖੋਇਅ०
ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮੇਰੀਤੇਰੀਸਭਗੋਈ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇਅਭੈਮਤਿਲੇਈ॥ ੬੧॥ ਅਗਮਿਨਿਗਮਿਸਭੁਇ
ਸੁਮਨਿਮਾਹਿ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਕੀਮਤਿਪਾਹਿ॥ ਸੁਖਮੁ
ਅਸਥੁਲਾਇਸਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਨ०
ਮੁਵਿਸਟਾਇਆ॥ ਨਰਕਸੁਰਗਹੈਇਸਕੇਅੰਤਰਿ
ਕੋਈਜਨੁਖੋਜਿਲਹੇਗੁਰਮੰਤਰਿ॥ ਜੋਕਿਛੁਖੈਤੋਸੇਸ
ਭੁਪਿਤ੍ਰੇ॥ ਜੋਪਿਤ੍ਰੇਸੋਈਬ੍ਰਹਮੰਡੇ॥ ਸਭਕਿਛੁਕੀਆ
ਇਸਹੀਮਾਹੀ॥ ਨਾਨਕਮੂੜੁਸੁਭੁਤਿਕੁਛੁਨਾਹੀ॥ ੬੨
੨॥ ਕਉਨਠਉਰਜਿਤਿਮਨੁਆਬਸੈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ

ਕਉਲਵਾਗੁ ਬਿਗਮੈ ॥ ਬਿਗਸ ਬਿਗਸਿ ਜਬ ਮਾਨੇ ਕਲੀ
 ਮਾਗ ਬਿਗਸਿ ਰਹਿ ਮਾਭੁ ਦੁਰੁ ਜਿਉ ਕਲੀ ਮਾਗ ਭੁਗਿ
 ਮਗਿ ਕਰੇ ਭੁਦੁਰੁ ਕੀਨਿ ਮਾਈ ॥ ਉਸਿ ਕਰਨ ਗਾਰਿ ਪ੍ਰਭ
 ਕਲਾ ਬਨਾਈ ॥ ਕਰਿ ਅਚਰ ਜੁਜ ਬਿਪਿ ਭੁਪ ਰਗਾਸਿ
 ਮਾਗ ਨਾਨਕ ਤਾਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਥਾ ਸਿ ਮਾਗ ॥ ੬੩ ॥ ਇਸ
 ਮਨ ਕੇ ਸਭੁ ਰੰਗਿ ਬਨਾਏ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਦੂਧੀ ਆਮ ਨਿਰੰ
 ਏ ॥ ਚਾਰਿ ਮਾਸਿ ਦੂਧ ਮੁਖਿ ਪੀਆ ॥ ਅਵਰੁ ਅਦੇਸ ॥
 ਅਵਰੁ ਨੀਕੀਆ ਜਬਿ ਮਾਗੈ ਤਬਿ ਦੂਧੀ ਮਾਗੈ
 ॥ ਹੋਇ ਬਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮ ਮਭਿਲਾਗੈ ॥ ਜਬਿ ਸਮਿਦ੍ਰਿਸ
 ਟੀਤ ਬਿਹੋਤਿ ਇਆਨਾ ॥ ਭਈ ਬੁਧਿ ਤਬਿ ਭਗਮਿਸ
 ਮਾਨਾ ॥ ਚਰਮਾ ਸਿਰਹਿ ਮਾਥਿਸ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਏ

ਹੁਮਨੁਲਾਗਾਅਨਿਸੁਆਦਿ॥੮੪॥ਦੂਜੇਮਹਲਿਹਉਮੇ ੨੬
 ਰਾਕੇਗਾਅਹਿਨਿਸਿਹਉਮੇਖਪਿਖਪਿਮਰੇਮੇਮਤਿਵੰਤ
 ਮੇਹੀਅਤਿਗਿਆਨੀਮੇਬੇਤਾਮੇਹੀਅਤਿਪਿਆਨੀ॥
 ਮੇਚਤਹੁਸਿਆਨਾਮੇਹੀਅਤਿਸੁਗਾਪੂਰਨਸਾਰਨਕਬਹੁ
 ਉਰਾਅਪਸਉਪਰਿਕਰਤਿਗੁਮਾਨਾਨਾਨਕਦੂਜੇਮਹ
 ਲਿਏਤਿਭਰਮਸਮਾਨਾ॥੮੫॥ਤੀਜੇਮਹਲਿਕੁਟੰਬਿਸਿ
 ਉਰਾਤਾਅਹਿਨਿਸਿਮਾਇਆਕਉਬਿਲਿਲਾਤਾਮਾਇ
 ਆਕੇਸਿਗਿਰਹਿਤਿਬਿਸਾਹੀਮਾਇਆਸਿਉਲਪਟਿਰ
 ਹਿਆਜੁਗਰੀਸੁਤਿਬਨਿਤਾਕੇਮੋਹਿਭੁਲਾਇਆਅ ੦
 ਠਪਹਰਿਮਹਿਚਿਤਿਨਮਾਇਆਕਰਤਉਪਾਉਕੁਟੰਬ
 ਕੇਕਾਗਨੀਕਰਿਅਖੇਡੁਲਗਾਏਹਾਰਨੀਤੀਜੇਮਹਲਿ

ਇਨਿਖੇਡਿਕੁਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਗਿਆਹਿਜਬਿਚਿਤ
 ਨਾਮਾਇਆ॥ ੬੬॥ ਚਉਥੇਮਹਲਿਨਿਕਟਿਕੁਇਆਮ
 ਰਨਾ॥ ਕੀਪੇਦੇਹਰੇਕਰਚਰਨਾ॥ ਪਸਿਮਸਿਨੇਤ੍ਰਨਕਿਸੈ
 ਪਛਾਨੇ॥ ਬੋਲਤਖਾਮੁਸਗਮੁਨਹੀਆਨੇ॥ ਜਬਬੋਲੇਤਬਿ
 ਸੁਆਦੁਨਕੋਈ॥ ਚਉਥੇਮਹਲਿਐਸੀਮਤਿਹੋਈ॥ ਸੁਤ
 ਬਨਿਤਾਸਕਿਕੋਸੀਗਾਏ॥ ਮੀਤਕੁਟਬੁਕੋਈਨਿਕਟਿਨਾਮ
 ਏ॥ ਕਹਨਾਨਕਜਬਿਮਨੁਬਿਰਧਾਨਾ॥ ਚਉਥੇਮਹਲਿਜ
 ਬਿਜਾਇਸਮਾਨਾ॥ ੬੭॥ ਚਹਮਹਿਲਾਕੀਕਥਾਸੁਨਾਈ॥
 ਹਿਤੁਚਿਤੁਲਾਇਸੁਨਹੁਜਨਭਾਈ॥ ਚਹਮਹਿਲਾਮਹਿਏਹੁ
 ਦਰਤਾਰਾ॥ ਕੋਟਿਮਧੇਇਨਤੇਕੋਨਿਗਾ॥ ਆਪਿਨਿਗਲਮ
 ਹੇਅਜੇਨੀ॥ ਸਕਿਉਸਿਮਹਿਜੇਓਏਪਨੀ॥ ਉਨਤੇਨਿ

ਆਗਦਿਸੇਨਕੋਈ॥ ਸਭਰਚਨਾਉਨਹੀਮਹਿਹੋਈ॥ ਚੁ ੨੭
ਮਹਿਲਾਮਹਿਏਹੁਦਰਿਤਤਾ॥ ਨਾਨਕਬੁਝੈਕੋਈਅਨਿਭੈਸੇ
ਤੁ॥ ੬੮॥ ਆਗੈਚਾਰਿਬਾਰੀਆਚਲੀਆ॥ ਚੁਬਾਰੀ
ਕੀਸਾਖੀਸੁਨੀਜੈ॥ ਜਿਸਮਨਿਬਸੈਸੋਈਮਨੁਭੀਜੈ॥ ਕਉਨ
ਕਉਨਬਾਰੀਕਾਨਾਉ॥ ਬਾਰੀਬਾਰੀਕੀਠਉਰਬਤਾਉ॥ ਚੁ
ਬਾਰੀਕੇਤਖਤੇਮਾਰੇ॥ ਜਿਸਕਉਕਿਰਪਾਕਰੀਤਿਸਹੀਉ
ਘਾੜੇ॥ ਚੁਬਾਰੀਮਹਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆ॥ ਅਨਿਭੈਨ
ਮੁਦਾਨੁਜਿਨਿਪਾਇਆ॥ ਚਾਰਿਮਹਲਿਬਾਰੀਸਭਜਾਨੀ
॥ ਨਾਨਕਕੋਰਿਮਪੇਕੋਈਜਨੁਗਿਆਨੀ॥ ੬੯॥ ਪ੍ਰਥਮੇਸੁਰ
ਤਿਕੀਖੁਲੀਬਾਰੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਸਹਜਿਉਘਾਹੀ॥
ਸੁਰਤਿਗਹੀਆਤਮਾਜਬਿਚੀਨਾ॥ ਸੁਰਤਿਗਹੀਜਬਿਮੰ

ਦਰੁਭੀਨਾ ਸੁਗਤਿਗਹੀਜਬਿਕੀਆਬਿਬੇਕੁ ਸੁਗਤਿਗਹੀ
 ਜਬਿਜਾਨਿਆਏਕੁ ਸੁਗਤਿਗਹੀਜਬਿਸਤਿਗੁਰੂਜਾਨਾ
 ਸੁਗਤਿਗਹੀਤਬਿਧਰਿਆਧਿਆਨਾ ਬੂਰਤਨਹੀਨਰਕ
 ਬਿਧਿਪਾਈ ਤਬਿਸਗਬਿਸੁਗਤਿਬਾਹੀਪੁਲਾਈ ਸੁਗਤਿ
 ਬਾਹੀਕੇਤਪਤੇਪਲੇ ਤਬਿਨਾਨਕਬਿਨਸੇਸਗਲੇਓਲੇ
 ੧੦੦॥ ਦੂਜੀਬਾਹੀਰਹਤਹੈਕੀਨੀ ਹਰਿਪਦਗਤਾਕਰਿਮ
 ਤਿਹੀਨੀ ਪਾਦਿਕਹਿਐਸੇਈਵਿਕੁਕੀਆਮਨਿਤੇਤਿ
 ਆਗੀਦੁਰਮਤਿਬੀਆਪਾਦਿਕਹਿਐਸੇਈਮਨਿਵਿ
 ਵਿਆਜਬਿਰਹੇਅਰੇਲਨਕਬਹੁਬਿਕ੍ਰਿਆ ਫਿਗਨਿ
 ਪਿਪਰਨਤੇਜਬਿਮਨੁਹਿਗਨਾ ਨਾਨਕਰਹਤਿਕਾਕਪਦੁ
 ਪੁਲਾਨਾ ੧੦੧॥ ਤਿਤੀਆਬਾਹੀਦਿਕ੍ਰਿਤਾਜਾਨੀ॥

ਹਿਤਾਚਿਤ ਲਾਇ ਵਿਕੁਨ ਜਨਗਿਆਨੀ॥ ਦਿਕੁਤਾ ਦਿਕੁ ੨੮
 ਭਗਤਿ ਦਿਕੁ ਸੇਈ॥ ਦਿਕੁਤਾ ਦਿਕੁ ਸੁਗਤਿ ਮਤਿ ਰੋਈ॥ ਦਿਕੁ
 ਤਾਕੇ ਐਸੇ ਗੁਨ ਭਾਈ॥ ਦਿਕੁਤਾ ਗਹੀ ਜਬਿ ਸਭਿ ਮਿਤਿ ਪ०
 ਈ॥ ਦਿਕੁਤਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਦਿਕੁ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਕੁਤਾ ਤੇ ਮਹਲ
 ਬੁਲਾਏ॥ ੧੦੨॥ ਜਬਿ ਭੁਈ ਪਰਾਪਤਿ ਨਿਰਾਧਾਰੀ ਬਾਰੀ
 ਨਿਰਾਧਾਰਿ ਜਬਿ ਮਾਰੀਤਾ ਹੀ॥ ਨਿਰਾਧਾਰਿ ਰੋਇ ਰਹੇ ਨਿਰ०
 ਧਾਰਾ॥ ਨਿਰਾਧਾਰ ਕਾਤਾ ਕਾ ਕੁਝ ਤਾਰਾ॥ ਅਗਧਿ ਨਿਰਧਿਕੀ
 ਤਬਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ॥ ਜਬਿ ਨਿਰਾਧਾਰਿ ਬਾਰੀ ਜਨ ਬੁਲਾਈ
 ॥ ਘੋਲਿ ਬਾਰੀ ਜਬਿ ਅੰਤਰਿ ਮਾਇਆ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਅ
 ਧਾਰੇ ਰੋਇ ਜਨੁ ਬੁਲਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਜਬਿ ਤੇਚਾਰੀ ਬਾਰੀ
 ਜਨ ਹੀਠੀ॥ ਤਬਿ ਅਨਿਭੈ ਬਾਰੀ ਲਾਗੀ ਮੀਠੀ॥ ਚਹੁ ਬਾਰੀ

ਕਾਮਰੁਮੁਜਾਬਿਪਾਇਆ॥ ਤਸਿਜਨਕਉਸਭੁਕਿਛੁਵਿਸ
 ਟੀਆਇਆ॥ ਜਬਿਜਾਇਹਠਿਜਨਮਿਹਾਲਿਸਮਾਨਾ॥
 ਤਬਿਪ੍ਰੇਮਤਗਤਿਕਾਮਿਲਿਆਖਜਾਨਾ॥ ਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠ
 ਕਾਮਿਲਿਆਸਿਰਿਪਾਉ॥ ਨਾਨਕਚਉਬਾਰੀਕਾਏਹਗੁਨ ०
 ਉ॥ ੧੦੪॥

॥ ਧਿਆਉਪੁਰੁਤਇਅ ०
 ॥ ਭਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਧਿਆ ०
 ਉਗੜਾੜਿਕਾ॥ ॥ ਗੋਸਟਅਤਮੇਪਰਮਾਤਮੇਕੀ॥
 ਮਹਲਾ੧॥ ॥ ਦੇਹੀਕਾਬਿਚਾਰੁਕੀਤਾਪੁਰੇਗੁਰੂ॥
 ਇਕਾਪਿਗਲਾਸੁਖਮਨਾਤੀਨਬਸਹਿਇਕਠਾਇ॥ ਬੀਇ
 ਸਿਗਮਮਨਮਜਨੁਕਰਉਤਿਤਠਾਇ॥ ਇਕਾਪਿਗੁਲਾਸੁਖ
 ਮਨਾਏਤੀਨੋਕਾਰਿਆਨਾਮੁਰੈ॥ ਇਕਾਅਗਨਿਰੈ॥ ਪਿਗੁ

ਲਾਪਾਨੀਐ॥ ਸੁਖਮਨਾਪਦਵੁਐ॥ ਏਤੀਨੇਇਕਠੇਯੀਰ ੩੯
 ਹੁਤੇਐ॥ ਸੁਖਕੇਬੀਚਿਕਹਿਤੇਹੈਰਾਮਈਹਾਯੀਐ॥ ਤੁਹ
 ਰਾਮਦੈਆਕੀਨੀ॥ ਬੇਣੀਸਿਗਮੁਇਸਨਾਨੁਹੋਇਆ॥
 ਏਈਤ੍ਰੈਗੁਣਹੈਨਿਰਾਜਸਤਾ॥ ਅਸਿਸਾਤਕੁਕਿਆਕਹੀਐ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਏਕਿਆਕਹੀਐ॥ ਅਵਰਜੇਦੇ
 ਯੀਮਹਿਇਕਅਸੇਕਸਰਵਰੁਐ॥ ਤਿਸਕੇਚਾਰਿਕਵਲ
 ਐ॥ ਅਸੇਕਸਰਵਰੁਜੇਐਸੇਕੈਸਾਐ॥ ਅਰੁਚਾਰਿਕਵਲ
 ਜੇਐਸੇਕੈਸੇਐ॥ ਏਹੁਕਹੀਐਜੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਸੇਕ
 ਸਰਵਰੁਐਸੇਜੀਹਬਾਐ॥ ਅਉਰਚਾਰਕਵਲਜੇਐਸੇਕੈ
 ਸੇਐ॥ ਇਕਨਾਭਿਕਵਲਐ॥ ਇਕਹਸਿਤਕਵਲਐ॥ ਇ
 ਕਨੈਨਕਵਲਐਨਿ॥ ਇਕਚਰਨਕਵਲਐਨਾ॥ ਏਹਚਾਰੇ

ਕਵਲਹੈਨਾ॥ ਜਿਬਾਅਸ੍ਰੋਕੁਸਰਵਰੁਹੈ॥ ਚਲਤੀਹਿਰਹੀ
ਹੈ॥ ਤਿਵੇਏਹਕਵਲਹਰੇਰਹਤੇਹੈ॥ ਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖੁਇ
ਸੁਦੇਹੀਮਹਿਕਹੀਤਾਹੈਸੋਕਹਾਹੈ॥ ਕਹੀਐਜੀਗੁਰਪ੍ਰਸੰ
ਦਿ॥ ਨਿਰੰਜਨੁਨੈਨਮਹਿਹਰਿਤਾਹੈ॥ ਨਿਰੁਕਹੀਐਸਪੇ
ਦਾ॥ ਅੰਜਨਕਹੀਐਸਿੰਘਮਾਹੀਬੀਚਜੇਅੰਜਨੁਸੋਈਕ
ਹੀਐਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਕਹੇਜੀਤੀਨਿਬਾਤਿਕਹੀਅਹਿਇਸ
ਮੋ॥ ਨਿਰੰਜਨਕਾਸੁਭਾਉਕਉਨੁਹੈ॥ ਬਿਨਾਪਤੀਤਿਜਾਨੰ
ਤਾਨਾਹੀ॥ ਇਸਕਾਭੀਭਾਉਏਹੀਹੈ॥ ਅਵਰੁਦੇਹੀਬ
ਧਤੀਘਟਤੀਹੈ॥ ਏਹਜੇਧੀਗਿਹੈਸੋਘਟਿਤੀਬਧਤੀਨਾ
ਹੀ॥ ਜੈਸੀਆਈਹੈਤੈਸੀਹੀਹੈ॥ ਜਿਉਨਿਰੰਜਨੁਬ
ਧਿਤਾਘਟਤਾਨਾਹੀ॥ ਤਿਵੇਇਸਕਾਭੀਸੁਭਾਉਹੈ॥ ਨਿ

ਰੰਜਨਕਾਅਉਰੁਕਿਆਸੁਭਾਉਰੈ॥ਜੇਅਉਰੁਦੇਹੀਸਭੁ ੩੦
ਅੰਧੀਰੈ॥ਇਸਹੀਕਉਦਿਸਿਆਵਤਾਰੈ॥ਏਕੁਏਹੁਭੀਸੁ
ਭਾਉਰੈ॥ਲਖਾਕਰੜੀਕੀਵਿਸਤੁਰੈ॥ਜਉਲਉਦੇਖੀ
ਐਨਹੀਤਉਲਉਮੁਜਗਥਾਉਨਪਾਵੈ॥ਭਾਵੈਪੀਠਪੀਛੈ
ਪੋਰੀਰੋਇ॥ਬਸਤੁਕਿਸੇਕੀਨੋਰੋਇ॥ਜਾਬਿਨਿਰੰਜਨਕੇਅੰ
ਗੋਰਖੀਐਤਾਬਿਸਹੀਰੋਇ॥ਅਉਰਬਾਤਿਸਭੁਬੂਠੀਰੈ॥
ਅਖੀਦੇਖੀਬਾਤਿਸਚੀਰੈ॥ਜੇਪਰਮੇਸਰਬੁਝਾਏਤਾਉ
ਵਹੀਰੈ॥ਅਵਰੁਜੇਨਜਾਣਤਾਬਤਾਉਦੇਉ॥ਇਸੁਬਾਤਿ
ਮੈਕਿਛੁਦੇਖੁਨਜੀਜੀਵੇਖੋਜੀਮਰੇਬਾਦੀ॥ਇਸਦੇਹੀ
ਕਉਆਠਰੋਗੁਨਿਤਾਪਿਤਿਲਗਤੇਰੈ॥ਨਿਕਿਸਿਤੇ
ਉਬਰਤਾਰੈਕੋਈਮਾਰਿਜਾਤਾਰੈ॥ਕਉਨਕਉਨਕਉਨੁ

ਰੋਹੁ ਹੈ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ਭੁਖਿ ਪਿਆਸ
 ਨੀਦਾ ਏਹ ਅਠੇ ਰੋਗ ਇਸ ਦੇ ਹੀ ਕਉ ਨਿਤਾਪ ਤਿਲ ਗਤੇ
 ਹੈ ਨਿ॥ ਅਵਰੁ ਜੇ ਸਿਸਾਰਿ ਦਿਚਿ ਕੀਆ ਹੈ ਸੋ ਭੁਲਿ ਕਰਿ
 ਨਾ ਹੀ ਕੀਆ॥ ਸਿਸਾਰਿ ਮੋਏ ਹਵਸ ਤੂਭਲੀ ਆਕਰੀਆ
 ਹੈ ਨਿ॥ ਇਨਾ ਬਿਨਾ ਸਿਸਾਰਿ ਤੋ ਦਾਨਾ ਹੀ ਏਹ ਵਸਤੂ ਭਲੀ
 ਆ ਹੈ ਨਿ॥ ਸਿਸਾਰਿ ਕੀ ਪਰਿਕ੍ਰਿਤਿ ਕਉ॥ ਸਿਸਾਰਿ ਸਾਥਿਤ
 ਉਗਹਿ ਆਵੈ ਜਬਿ ਏਹ ਵਸਤੂ ਹੋਵ ਨਿ॥ ਇਨਾ ਬਿਨਾ ਜੀਵ
 ਨਾ ਸਭਿ ਬਾਦਿ ਹੈ॥ ਪਰੁ ਏਹ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਸਹਾਈ ਨਾ ਹੀ॥ ਮੁ
 ਕਤਿ ਕੇ ਸਹਾਈ ਕਉ ਨੁਹੈ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸ ਨਾਨੁ ਦੈ ਆਪ
 ਹਮੁ ਸਿਤੋਖੁ ਸਿਜਮੁ ਪੇਮੁ ਸੀਲਾ ਏਹ ਅਠਿ ਵਸਤੂ ਮੁਕਤਿ
 ਕੇ ਸਹਾਈ ਹੈ ਨਿ॥ ਅਵਰੁ ਇਸ ਦੇ ਹੀ ਮਹਿ ਜੀਵਤੀ ਵਸ ३

ਤੂਕਉਨੁਹੈ॥ ਅਰੁਮੁਈਵਸਤੂਕਉਨੁਹੈ॥ ਅਰੁਬੋਲਤਾਇ ੩੧
 ਸਿਮਹਿਕਉਨੁਹੈ॥ ਅਰੁਪੀਤਾਇਸਮਹਿਕਉਨੁਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਖਾਤਾਇਸਮਹਿਕਉਨੁਹੈ॥ ਏਹੁਪਰਮੇਸਰਿਨਾਇਕਹੀ ੨
 ਐਜੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਇਸਮਹਿਜੀਵਤੀਅਗਨਿਹੈ॥
 ਦੇਹੀਮਹਿਮੁਈਮਾਟੀਹੈ॥ ਦੇਹੀਮਹਿਬੋਲਤਾਪਦਨੁਹੈ
 ॥ ਦੇਹੀਮਹਿਖਾਤਾਜੀਉਹੈ॥ ਏਹੁਕਿਉਕਰਿਜਾਨੀਏ॥ ਜੋ
 ਪਉਨਕਾਭਖੁਪਾਨੀਹੈ॥ ਅਗਨਕਾਭਖਾਕਿਆਹੈ॥ ਬਾ
 ਹਰਿਪ੍ਰਕਿਰਿਤਿਅਗਨਿਕੀਹੈ॥ ਅਗਨਿਤਉਜਲੇਜਲ ੩
 ਕੜੀਆਬਾਲੀਅਨਿ॥ ਅਰੁਪਉਨਫੂਕਤਾਹੀਰਹੇ॥ ਤ
 ਉਅਗਨਿਜਲੇਜੀਵਤੀਰਹੇ॥ ਤਿਸਕਾਅਰੁਬੁਇਸਿਮ
 ਨੁਖੁਕੇਅੰਤਰਿਅਗਹਿਹੈ॥ ਏਹੁਤਬਿਜੀਵਤੀਰਹੇਜਬਿ

ਲਕੜੀਆਕੀਠਉਰਮੰਨੁਬਾਹੀਐ॥ਤਬਜੀਵਤਰਹੇ
॥ਪਉਨਫੂਕਤਾਹੀਰਹੇ॥ਤਬਿਉਸਿਕੀਅਗਨਿਅੰਤਰ
ਜੀਵਤੀਰਹੇ॥ਅਰੁਪਉਨਕਾਭਖੁਪਾਨੀਹੈ॥ਅਰੁਪਉ
ਨਕਉਪਾਨੀਪੀਵਈਐਨਹੀਤਬਿਨਿਕਿਸਿਜਾਇ॥
ਅਗਨਿਅਰੁਪਉਨਕਾਟਹਿਲੀਆਸੁਗਤਿਹੈ॥ਜਾਬਿ
ਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖਕੀਆਗਿਅਹੋਈਤਬਿਏਦੁਰੇਗਾਫੂ
ਟਾ॥ਤਬਿਬਗਤਿਮਨਹਿਹੋਈ॥ਤਬਿਅਗਨਿਅਰੁ
ਪਉਦੁਇਕਠੇਹੀਨਿਕਸਿਗਏ॥ਦੁਹਾਕੀਬਗਤਿਮਨ
ਹਿਹੋਈ॥ਪਉਨਕਉਪਾਨੀਮਨਹਿਹੋਇਆ॥ਅਗਨੀ
ਕਉਅਨਾਜਮਨਹਿਹੋਇਆ॥ਤਬਿਉਠਿਚਲੇਦੁਹਾ
ਕੀਬਗਤਿਮਨਹਿਹੋਈ॥ਹਰਿਅੰਜਨੈਸੋਪਉਨੁਹੈ॥

ਸੁਪੇਦਜੈਸੈਪਾਨੀਹੈ॥ਕਿਉਕਰਿਜਾਨੀਐਧਰਤੀ ੩੨
 ਕਾਅੰਗੁਰਨਿਕਸਤਾਹੈ॥ਜਾਪਾਣੀਮਿਲਿਤਾਹੈ॥ਜੇ
 ਪਾਨੀਨਮਿਲੈਤਾਂਅੰਗੁਰੁਸੁਕਾਹੀਗਹਿਤਾਹੈ॥ਜ
 ਬਿਪਾਨੀਮਿਲਿਅਧਰਤੀਭੀਨੀਤਬਅੰਗੁਰੁਭੀ
 ਭੀਨਾ॥ਤਬਿਪਾਨੀਮਿਲਿਕਰਿਅਗੁਰੁਸੁਪੇਦਾਹੋਇ
 ਨਿਕਸਿਆ॥ਜਬਿਪਉਨਲਾਗਾਤਬਿਅਗੁਰੁਗਰਿ
 ਅਹੋਇਆ॥ਇਤਭੇਦਿਜਾਨੀਐਜੋਪਉਨਹਰਿਆ
 ਤੈ॥ਅਰੁਪਾਨੀਸੁਪੇਦਹੈ॥ਅੰਗੁਰਕੀਬਾਤਿਭੀਇਉਹੀ
 ਹੈ॥ਅਤੇਜੇਮਨੁਖੁਕੋਭੀਤਰਿਬਹਾਈਐ॥ਪਉਨਲਾ
 ਗੈਨਾਹੀਤਾਸੁਪੇਦੁਹੋਇਜਾਇ॥ਜਬਿਬਾਹਰਿਕਾਢੇਪ
 ਉਨਲਾਗਾਤਬਿਹਰਿਅਹੋਆ॥ਏਤਿਭੇਦਜਾਣੀ

ਮੇਜੋਪਾਣੀਸੁਪੇਦੁਰੈ॥ਪਉਨਹਰਿਆਰੈ॥ਜੇਥਹਮ
ਰਿਸੋਈ॥ਪਿਡੇ॥ਏਤਿਬੀਚਾਰਿਕਰਿਕੇਜਾਣੀ॥ਮੇ॥ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਿਥਮੇਤ੍ਰੈਲੋਇਹੈਨਿ॥ਬ੍ਰਹਮੰਡਮਹਿਉਭ
ਮਧਿਪਿਆਲਕਹੇਜੀਏਕਿਆਕਹੀ॥ਮੇ॥ਉਭਉਪ
ਰਿਮਧਿਆਧਿਵਿ॥ਚਿਪਿਆਲਤਲੇ॥ਇਸਪਿਡ
ਮਹਿਦਿਖਾਵਹੁਜੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਿਰੁਉਭਹੈਪੇਟੁ
ਮਧਿਹੈ॥ਪੇਰਤਲੇਰੈ॥ਏਤ੍ਰੈਲੋਇਪਿਡਮਹਿਹੈਨਿ॥
ਕਹੇਜੀਬ੍ਰਹਮੰਡਕੋਬਿਖੇਸਪਤਦੀਪਹੈ॥ਚਉਦਤਭ
ਵਨਹੈਨਿ॥ਇਸਪਿਡਬਿਖੇਦਿਖਾਵਹੁਜੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸ
ਦਿ॥ਪਹਿਲਾਦੀਪਸਿਰੁਹੈ॥ਦੂਜਾਦੀਪਮੁਖਹੈ॥ਤੀ
ਜਾਦੀਪਕੀਰੁਹੈ॥ਚਉਥਾਦੀਪਛਾਤੀਹੈ॥ਪੰਦਵਾਦੀ

ਖੋਕੇ ਕੁੜਾ ਹੈ ॥ ਛੁਟਾ ਦੀ ਪਪੇਟ ਹੈ ॥ ਸਤਵਾ ਦੀ ਪੁਤ੍ਰਿ ३੩
 ਤਾਵਨ ਹੈ ॥ ਏਹ ਚਉਦਹ ਭਵਨ ਸਪਤਿ ਏਹੀ ਹੈ ॥ ਕਹੇ ਜੀ
 ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬਿਖੇ ਪੁਰ ਬਿਖੇ ਮਛਮ ਉਤਰਦ ਖਣੁ ਚਾਹੇ ਦਿਸਾ
 ਹੈ ਨਿ ॥ ਇਸੁ ਪਿਤ੍ਰ ਬਿਖੇ ਕਹਾ ਹੈ ਨਿ ॥ ਕਹੀ ਐ ਜੀ ਆਗ ०
 ਪਾਛਾ ਬਾਦਾ ਦਾਹ ਨਾ ਏਹੀ ਚਾਹੇ ਦਿਸਾ ਹੈ ਨਿ ॥ ਕਹੇ ਜੀ ਬ੍ਰ-
 ਹਮੰਡ ਬਿਖੇ ਭਾਰ ਅਠਾਰ ਬਣਾ ਸਿਪਤਿ ਹੈ ॥ ਇਸੁ ਪਿੰ
 ਡੁ ਬਿਖੇ ਕਹਾ ਹੈ ॥ ਕਹੇ ਜੀ ਪਿਤ੍ਰ ਕੀ ਗੁਮਾਵਲੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਏ-
 ਹੀ ਭਾਰਿ ਅਠਾਰ ਬਣਾ ਸਿਪਤਿ ਹੈ ॥ ਤਬਿ ਆਤਮੇ ਕ
 ਹਿ ਆਸੁ ਆਮੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬਿਖੇ ਨਉ ਖੰਡ ਹੈ ॥ ਇਸੁ ਪਿ
 ਡੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਜੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਹੇ ਜੀ ਇਸਿ ਪਿਤ੍ਰ ਕੇ
 ਦੁਆਰਿ ਹੈ ਨਿ ਜੋ ਏਹੀ ਨਉ ਖੰਡ ਹੈ ਨਿ ॥ ਕਹੇ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡ

ਬਿਖੇਪਹਾੜਪਰਬਤਹੈਨਿ॥ਇਸਿਪਿਡਮਹਿਕਹਾਹੈਨਿ॥
॥ਕਹੇਜੀਇਸਿਪਿਡਬਿਖੇਜੋਹਡਿਹੈਨਿਏਹੀਪਹਾੜਪ
ਰਬਤੁਹੈਨਿ॥ਕਹੇਜੀਬਹਮੰਡਬਿਖੇਗਰਾਹੁਸਪਤਸਮੁੰਦ੍ਰ
ਹੈਨਿਨਦੀਆਹੈਨਿ॥ਇਸਪਿਡਮਹਿਦਿਖਾਦਹੁਜੀਗੁ
ਰਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਹੇਜੀਇਸਿਪਿਡਬਿਖੇਦਗਾਗਾਹੁਪੇ
ਟਹੈ॥ਸਪਤਸਮੁੰਦ੍ਰਜੋਹੈਨਿਸੋਨੇੜਨਾਸਕਾਮੁਖੁਸਦਨਇ
ਦੀਗੁਦਾਹੈਨਦੀਆਨਾੜੀਹੈਨਿ॥ਤਬਿਆਤਮੇਕਹਿਆ
ਜੀਗਾਗਾਹੁਕੀਏਹਪ੍ਰਕਿਰਿਤਿਹੈ॥ਨਦੀਆਜਾਇਪੜ
ਤੀਆਹੈ॥ਤਬਗਾਗਾਹੁਕਹਤਾਹੈਨਤ੍ਰਿਪਤਿਓਨਾਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਓ॥ਜਬਿਨਦੀਆਪੜਨੇਗਤੀਆਹੈਨਿ॥ਤਬਿਗਰਾਹੁ
ਲਹਗੀਛੋਰਿਤਾਹੈ॥ਕਹੇਜੀਜਿਉਨਦੀਆਕਾਸੁਭਾਉ

ਹੈਚਲਤੀਆਰਹੀਤੀਆਹੈਨਿ॥ਅਤੇਸਮੁੰਦ੍ਰਜਾਇਪੜ ੩੪
ਤੀਆਹੈ॥ਨਾਤਬਿਪਾਤਮੇਕਹਿਆਇਸਿਕਾਭੀਸੁਭਾ
ਉਹੈ॥ਜੇਉਦਰਿਗਾਰਹੁਕਹਤਾਹੈਜੇਨਰਜਿਓਨਰਜਿਓ
ਸਦਨਸੁਨਨਿਨਹੀਰਜੇਸਮਾਦਤੇਜਾਤੇਹੈਨਿ॥ਨਾਸਕਾਬ ੦
ਸਿਨਾਨਹੀਰਜੀ॥ਜਿਹਬਾਸੁਆਦਿਨਹੀਰਜੀ॥ਅਖੀ
ਦੇਖਿਦੇਖਿਨਹੀਰਜੀਆ॥ਸਭੇਗਾਰਹੁਮਹਿਜਾਇਸ
ਮਾਦਤੀਆਹੈਨਿ॥ਜਬਿਏਹਸਮਾਇਸਮਾਇਨਿਖੁਟ
ਤੀਆਹੈਨਿ॥ਤਬਿਗਾਰਹੁਉਮਭਿਤਾਹੈ॥ਲਹਹੀਦੇਤਾ
ਹੈ॥ਕਾਮਕੀਲਹਹਿਕ੍ਰੋਧਕੀਲਹਹਿ॥ਜਿਉਜਿਉਸਾਗ
ਹਸਮੁੰਦ੍ਰਕੀਆਲਹਹੀਹੈਨਿ॥ਤਿਉਤਿਉਇਸਕੀਆ
ਲਹਹੀਹੈਨਿ॥ਤਬਿਆਤਮੇਕਹਿਆਜੀਏਕਪ੍ਰਕਿਰਿਤ

ਗਗਨਿਕੀਅਉਰੁਤੀਹੈ॥ਜਬਿਲਹਰੀਦੇਤਾਹੈਤਬਿਰਤਨ
ਜਦਾਹਰਲਾਲਮੇਤੀਲਹਰਿਕੇਸਾਥਿਨਿਕਲੇਹੈਨਿ॥ਕ
ਹੇਜੀਏਸਿਮਹਿਰਤਨਜਦਾਹਰਲਾਲਕਹਾਹੈਨਿ॥ਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਦਿਖਾਦੁਜੀ॥ਤੁਬਪ੍ਰਾਤਮੇਕਹਿਆਇਸ
ਕਉਨਾਮੁਉਦਮਾਦਿਲਹਰਿਮਾਦਤੀਹੈ॥ਤੁਬਿਹਰਿਗੁ
ਨਿਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਿਹਰਿਕਥਾਭੀਮਾਦਤੀਹੈਸੁ॥ਤੁਬਿਏਹੁ
ਨਾਮੁਗੁਨਪਗਮੇਸਰਕੇਗਾਵੈਸੁਣੁਸੁਣਾਵੈਜਪੇਜਪਾਵੈ
ਸਿਖੇਸਿਖਾਵੈ॥ਜੇਹੁਰਤਨੁਜਦਾਹਰਲਾਲਮੇਤੀਹੀਰੇ
ਪਰਵਾਲੇਹੈਸੇਹੀਹੈਨਿ॥ਜੇਹਰਿਸਾਥਿਗੁਨੁਗਿਆਨੁ
ਪਿਆਨੁਸਿਮਰਨੁਸਿਫਤਿਸਲਾਹਨਿਮਾਦੇਸਾਖੀਸਬ
ਦੁਨਆਵੈਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਸੁਨਨੁਨਆਵੈ॥ਤੁਬਿਉਸਿਲ

ਹਰਿਸਾਥਿਕੀਕੇਪਤਿਗੇਘੁਗੇਸਿਪਕਉਰੂਆਰੇਤੁਏਹੁ ੩੫
 ਵਸਤੂਨਿਕਲੀਆਰੈ।ਤਾਬਿਆਤਮੇਕਹਿਆਜੀਏਕਬੰ
 ਤਿਸੁਮੰਦ੍ਰਕੀਅਉਰੂਰੂਹੈ।ਜੇਪਾਨੀਖਾਹੈ।ਤਾਬਿਪਾ
 ਤਮੇਕਹਿਆਇਸਿਕਾਭੀਪਾਨੀਖਾਹੈ।ਨਾਸਿਕਾਕਾ
 ਪਾਨੀਨੇੜਾਕਾਪਾਨੀਸ੍ਵਨਕਾਪਾਨੀਇੰਦ੍ਰੀਕਾਨੀਰਮੁਖ
 ਕਾਨੀਰਏਹੁਜੈਨਿਸੋਖਾਰੈਨਿ।ਤਾਬਿਆਤਮੇਕਹਿਆ
 ਸੁਮੰਦ੍ਰਮਹਿਬੇੜੇਕਾਠਕੇਰੈਨਿ।ਇਸਮਹਿਕਹੈ।ਤਾਬਿ
 ਪ੍ਰਾਤਮੇਕਹਿਆਇਸਮਹਿਜਤੁਮੁਰੁਸਤੁਕੇਰੈਨਿ।ਤਾਬਿ
 ਆਤਮੇਕਹਿਆਜੀਬ੍ਰਹਮੰਮਾਹਿਲਖਜੀਅਜੂਨਿਰੈਨਿ
 ਆਇਸਪਿਰਮਹਿਕਹੈਨਿ।ਤਾਬਿਪ੍ਰਾਤਮੇਕਹਿਆਇਸ
 ਮਹਿਸਿਦਕਾਮਦੇਸੀਆਮੁੱਲਪਚਮਜੂਆਰੈਨਿ।ਤਾਬਿ

ਆਤਮੇਕਹਿ ਆਜੀ ਸਮੁੰਦ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੀਵਨੇ ਪਿਛਰੇ ਸਾਥਿ
 ਵਬਕੀ ਆਮਾਰ ਤੈ ਹੈ ਨਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮੇਤੀ ਲਾਲ ਨਿਕਾਲ
 ਤੈ ਹੈ ਨਿ ਇਸਿ ਮਹਿ ਕਹਾ ਹੈ ਨਿ। ਤਬਿ ਪਾਤਮੇਕਹਿ ਆਏ ਕਪੂ
 ਰਖੁ ਵਬਕੀ ਮਾਰ ਤੈ ਹੈ ਨਿ। ਅਨਿ ਬਿਖੇਧਿ ਆਨੁ ਕਰਿ ਤੈ ਹੈ ਨਿ
 ਗੁਰੂ ਕੀ ਵਬਕੀ ਮਾਰ ਤੈ ਹੈ ਨਿ। ਮਰਜੀ ਵਨੇ ਕੀ ਨਿ ਆਈ। ਅੰ
 ਤਰਿਧਿ ਆਨੁ ਲਗਾਏ ਇਸਤੀ ਉਦਰ ਸਮੁੰਦ ਕੇ ਬਿਖੇ ਗੁਰੂਕ ०
 ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹ ਤੈ ਅਰੁ ਏਕ ਪਦ ਜੋ ਨਿਕਲਤਾ ਹੈ। ਇਸੁ ਸਮੁੰ
 ਦ ਮਹਿ ਏਹ ਲਾਲ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮੇਤੀ ਪਰਵਾਲੇ ਹੈ ਨਿ। ਉਨਿ
 ਕਉ ਉਤ੍ਰਿਧਿ ਆਨ ਲਾਗਾਤਾ ਹੈ। ਸਾਧੂ ਦਰਸਨ ਸਾਥਿ ਅਰੁ
 ਧਿ ਆਨੁ ਲਾਏ ਇਸ ਮਹਿ ਵਬਕੀ ਮਾਰੇ। ਅਰੁ ਚਿਤੁ ਲਗਿ
 ਜਾਇ ਮਾਇ ਮਾਸਾ ਥਿਤਾ ਬਿਉ ਸਿਟ ਬਕੀ ਨਾਲਿ ਪੁਗੇ ਕੀ

ਨ੍ਰੇਸਿਦਲੇਬਾਲੂਸਿਪੁਨਿਕਲੋਕੀਫੇਪਤਿਗੋਨਿਕਲੋ। ੩੬
 ਤਪਿਆਨੁਬਿਠਥਾਗਇਆਉਸਿਮਰਿਜੀਦੜੇਕੀਨਿਅੰ
 ਈਦਬਕੀਬਿਠਥੀਗਈ। ਤਬਿਆਤਮੇਕਹਿਆਬ੍ਰਹਮੰ
 ਡਬਿਖੇਪਦਵੁਪਾਈਅੰਗਨਿਐ। ਇਸਾਪਿਡਮਹਿਕਹਾ
 ਐ। ਤਬਿਪ੍ਰਾਤਮੇਕਹਿਆਏਹੁਜੇਸਾਸੁਚਲਿਤਾਹੈਸੇਪਦ
 ਨੁਹੈ। ਜਿਹਬਾਪਾਨਿਹੈਭੂਖਜੇਹੈਸੇਅੰਗਨਿਐ। ਤਬਿਅੰ
 ਤਮੇਕਹਿਆਜੀਬ੍ਰਹਮੰਡਬਿਖੇਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਹੈ।
 ਇਸਾਪਿਡਮਹਿਕਹਾਹੈ। ਤਬਿਪ੍ਰਾਤਮੇਕਹਿਆਬ੍ਰਹਮਾ
 ਪਾਨਿਹੈ। ਬਿਸਨੁਪਉਨਹੈ। ਮਹਾਦੇਉਅੰਗਨਿਐ। ਤਬ
 ਆਤਮੇਕਹਿਆਜੀਬ੍ਰਹਮੰਡਬਿਖੇਤੇਤੀਸਕਰੋਰੀਦੇਦਤੇਹੈ
 ਨਿ। ਇਸਾਪਿਡਮਹਿਕਹਾਹੈਨਿ। ਤਬਿਪ੍ਰਾਤਮੇਕਹਿਆ

107
 72 12 77
 77

ਜੀਏਜੇਇਸਮਹਿਤੁਤੀਸਲਛਹੈਨਿਏਕਏਕਲਛਕੋਰਹਿ
ਦੇਵਤੇਸਮਾਨਹੈਨਿ। ਤਬਿਆਤਮੇਕਹਿਆਥਹਮੰਡਬਿਖੇ
ਚੰਦਅਰੁਸੂਰਜਹੈਇਸਿਮਹਿਕਹਾਹੈ। ਤਬਿਪ੍ਰਾਤਮੇਕਹਿ
ਆਇਸਕੇਨੇੜਜੇਹੈਨਿਏਹੀਚੰਦਅਰੁਸੂਰਜਹੈਨਿ। ਤ
ਬਿਆਤਮੇਕਹਿਆਜੀਚੰਦਅਰੁਸੂਰਜਕੀਪ੍ਰਕਿਰਤਿਹੈ
ਕਬਹੂਚਾਦਨਾਹੈਕਬਹੂਅੰਧਿਆਗੋਰਤਾਹੈ। ਇਸਮਹਿ
ਕਹਾਹੈ। ਤਬਿਪ੍ਰਾਤਮੇਕਹਿਆਜੀਜਬਿਨੇਕਸੁਭਾਉਕਰਿ
ਕੇਮੁਦਤਾਹੈ। ਤਬਿਅੰਧਿਆਗੋਰਤਾਹੈ। ਜਬਿਉਪ੍ਰਕਿ
ਤਾਹੈਤਬਿਚਾਦਨਾਹੈਤਾਹੈ। ਤਬਿਆਤਮੇਕਹਿਆਥਹ
ਮੰਡਬਿਖੇਬਿਨੁਅਰੁਗਤਿਹੈਇਸਪਿਰਮਹਿਕਹਾਹੈ। ਤ
ਬਿਪ੍ਰਾਤਮੇਕਹਿਆਜਬਿਸੋਦਤਾਹੈਤਬਿਗਤਿਹੈਜਬਿਜ ।

ਗੈਤਾਬਿਦਿਨੁ ਯੋਗਤਾਬਿਆਤਮੇਕਹਿਆਜੀਬ੍ਹਮੰਡਬਿ ੩੨
 ਖੇਨਰਕਅਰੁਸੁਰਗੁਰੈਇਸਿਪਿਡਮਹਿਕਹਾਯੋਗਤਾਬਿਪ੍ਰ ०
 ਤਮੇਕਹਿਆਜਬਿਉਸਿਕਉਦੁਖੁਲਾਗਤਾਹੈਤਬਨਰ
 ਕੁਰੈਯਾਜਬਿਉਸਿਕਉਸੁਖੁਰੈਤਾਬਿਉਹੋਸੁਰਗੁਰੈਯਾਤਾਬਿ
 ਆਤਮੇਕਹਿਆਬ੍ਹਮੰਡਮਹਿਚਾਰਖਾਈਹੈਨਿਯਾਇਸਿ
 ਪਿਡਮਹਿਕਹਾਯੋਨਿਯਾਤਬਪ੍ਰਾਤਮੇਕਹਿਆਇਸਾਪਿਡਮ
 ਹਿਦੇਹੀਜੇਰਿਖਾਇਹੈਕਿਰਮਅੰਰੁਜਖਾਇਹੈਯਾਦੇਹੀ
 ਕੀਰੁਮਾਦਲੀਉਤਭੁਜਿਖਾਇਹੈਯਾਪਸੇਤਜਖਾਇਹੈ
 ਯਾਤਾਬਿਆਤਮੇਕਹਿਜੀਬ੍ਹਮੰਡਬਿਖੇਚਾਰਿਬਾਣਿਹੈਨ
 ਇਸਾਪਿਡਮਹਿਕਹਾਯੋਨਿਯਾਤਬਪ੍ਰਾਤਮੇਕਹਿਆਜਬਿ
 ਹਰਿਖਿਬਾਇਹੈਜਬਿਸਯਸੇਕੇਘਰਿਹੋਤਾਹੈਤਾਬਿਸੋਗਿ

ਬਾਇਹੈ॥ ਜਬਿਉਦਮਿਕੇਘਰਿਹੋਤਾਹੈਤਬਿਅਤੀ
ਤਬਾਇਹੈਜਬਿਦੈਇਆਕੇਘਰਿਹੋਤਾਹੈਤਬਿਇਦੁਬ॥
ਇਹੈ॥ ਤਬਿਆਤਮੇਕਹਿਆਜੀਬ੍ਹਮੰਡਮਹਿਇਕਮਾ
ਕ੍ਰੋਹੈਨਿ॥ ਇਕਗਨੀਆਉਹੈਨਿ॥ ਇਸਿਪਿਡਮਹਿਕ
ਹਹੈਨਿ॥ ਤਬਪਾਤਮੇਕਹਿਆਜੀਤਨੇਸਾਸਿਚਿਤਾ
ਮਹਿਲੇਤਾਹੈਸੋਕਿਆਕਰੀਐਗਾਕਰਜਾਈਐਗਾ
ਹੁਨਿਗਾਰਕਿਉਕਰਿਚਲੇਗਾ॥ ਜਿਤਨੇਸਾਸਿਚਿਤਾ
ਮਹਿਲੇਤਾਹੈ॥ ਤਿਤਨੇਸਭਮਾਕ੍ਰੋਹੈਨਿ॥ ਜਬਿਅਨੰਦ
ਕੇਘਰਿਆਵਤਾਹੈਤਬਿਕਹਤਾਹੈਜੇਮੇਗਕਰਿਤਾਪੁਰ
ਖੁਪਰਮੇਸੁਰਗੁਰੁਨਿਰਕਾਰੁਹੈ॥ ਸਭਕਿਛੁਦੇਦਣਹਾਰੁ
ਹੈਅਨੰਦਹੈਸਭਕਛੁਬਹਤਹੈਜਿਤਨੇਸਾਸਿਅਨੰਦ

ਮਹਿਲੇਤਾਹੈਤਿਤਨੇਇਸਮਹਿਗਨੀਆਉਹੈਨਿਭਾਭਿ ੩੮
 ਆਤਮੇਕਹਿਆਜੀਬ੍ਹਮੰਡਬਿਖੇਕਿਤਨੀਆਉਜੰ
 ਕੀਹੈਨਿਭਾਕਿਤਨੀਆਵਸਦੀਆਹੈਨਿਭਾਇਸਿਪਿਡਮ
 ਹਿਕਹਾਹੈਨਿਭਾਤਬਿਪ੍ਰਾਤਮੇਕਹਿਅਗਜੇਤਨਾਏਹੁਸਮੰ
 ਏਤਿਤਨੀਆਇਸਮਹਿਵਸਦੀਆਹੈਨਿਭਾਜੇਤਨਾਏ
 ਹੁਨਸਮਏਤਿਤਨੀਆਇਸਮਹਿਉਜਾਕੀਹੈਨਿਭਾਤਬਿਅੰ
 ਤਮੇਕਹਿਆਬ੍ਹਮੰਡਮਹਿਮੇਘਬਰਸਤਾਹੈਘੇਤੀਅੰ
 ਬੋਇਦੇਹੈਨਿਭਾਇਕਜਮਦੀਆਹੈਨਿਭਾਕਨਾਹੀਜਮਦੀ
 ਆਭਾਇਸੁਪੰਡਮਹਿਕਉਨੁਖੇਤੀਹੈਕਉਨਮੇਘਹੈਭਾਤ
 ਬਿਪ੍ਰਾਤਮੇਕਹਿਆਜੀਇਸਮਾਹਿਸਚੁਮੇਘਹੈਈਮਾਨੁ
 ਖੇਤੀਹੈਅਮਲਧਰਤੀਹੈਅਨੁਗਣੀਹੈਧਰਮਕਾਨ

ਮੁਹੈ ਕਰਮ ਕਾ ਬੀਜੁ ਹੈ ਸਿ ਤੇ ਖੁਕਾ ਸੁਹਾਗਾ ਹੈ ਸਿ ਉਕਾਤਲ
 ਹੈ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਬੈਲ ਹੈ ਨਿਗਰੀ ਬੀਰਾਖਾ ਹੈ ਸਿ ਜਮ ਕੀ
 ਵਾੜ ਹੈ ਜੇ ਐਸੀ ਖੇਤੀ ਹੋਇ ਤਾ ਜਮੋ ਅਤੇ ਐਸੀ ਖੇਤੀ
 ਕਉ ਜਗਤਿ ਨਹੋਇ ਤਾ ਉਜੜਿ ਜਾਇ ਇਹ ਖੇਤੀ ਪ੍ਰਾਨ
 ਪੰਡੁ ਮਹਿ ਹੈ ਤਾ ਬਿਆਤ ਮੇਕ ਹਿ ਆਬ੍ਰਾਹਮੰਡ ਬਿਖੇ ਮੁ
 ਕਤਿ ਤੈ ਇਸ ਪੰਡੁ ਮਹਿ ਕਹਾਯੋ ਤਾ ਬਿਪ੍ਰਾਤ ਮੇਕ ਹਿ ਆ
 ਜਾ ਬਿਇਸ ਕਾ ਅੰਤ ਰੁਸਾਧਿ ਹੋਇ ਤਾ ਬਿਸਤੁ ਬ੍ਰਾਹਮੰਡ ਇਸ
 ਹੀ ਕਹਾਯੋਇ ਤਾ ਬਿਆਤ ਮੇਕ ਹਿ ਆ ਜੀ ਜਿਸ ਬਾਤਿ ਅੰ
 ਦਰੁਸਾਧਿ ਹੋਇ ਸੋ ਕਉ ਨ ਬਾਤਿ ਹੈ ਤਾ ਬਿਪ੍ਰਾਤ ਮੇਕ ਹਿ ਅੰ
 ਜੀ ਕਬੁਧਿ ਨ ਚਿਤ ਵੈਸ ਬੁਧਿ ਨ ਛੁਡੇ ਦਇਆ ਕੈ ਪਾਰਿ
 ਰਹੇ ਤਾ ਬਿਗੁਰ ਕਰਿ ਪਾਤੇ ਸਾਧਿ ਸਿਗਤਿ ਪਾਈ ਐ॥

ਤਬਿ ਆਤਮੇ ਕਹਿ ਆਜੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬਿਖੇ ਸਿਉ ਪੁਰੀਥੁ ੩੯
 ਹਮ ਪੁਰੀਥਿ ਸਨ ਪੁਰੀ ਦੇਉ ਪੁਰੀਥਿ ਹਮ ਪੁਰੀਥਿ ਦੁਪੁਰੀ
 ਹਰੀ ਚੰਦ ਪੁਰੀ ਸਪਤ ਪੁਰੀ ਆਰੈ ਨਿਯੋਇ ਸੁਪਿੰਡ ਮਹਿ
 ਕਹਾਯੈ ਨਿਯੋਇ ਤਬਿ ਪ੍ਰਾਨੁ ਮੇ ਕਹਿ ਆਜੀ ਸਿਉ ਇਸ ਮਹਿ
 ਸਿਉ ਪੁਰੀਥੈ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਆਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀਥੈ ਗਾਵਣੁ ॥
 ਵਜਾਵਣਾ ਸੁਣਾਵਣਾ ਸੁਣਾਵਣਾ ਏਹੁ ਇਦੁ ਪੁਰੀਥੈ ਗੋਬਿ
 ਦ ਸਿਮਰਣੁ ਏਹੁ ਬੈਰੰਠ ਪੁਰੀਥੈ ਸੁਕੁਤ ਇਸ ਮਹਿ ਦਇ
 ਆ ਪੁਰੀਥੈ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਇਸਿ ਮਹਿ ਧਰਮ ਪੁਰੀਥੈ ਸਿਸਾ
 ਰਿਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ਅਰੁ ਸੁਖੁ ਇਸ ਮਹਿ ਚੰਡੀ ਚੰਦ ਪੁਰੀਥੈ
 ਤਬਿ ਆਤਮੇ ਕਹਿ ਆਜੀ ਸਿਸਾਰਿ ਕੇ ਬਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੇ
 ਬਿਖੇ ਆਤਾ ਪਿਤਾ ਬੇਟੀ ਬੇਟਾਯੈ ਨਿਯੋਇ ਸਿਪਿੰਡ ਮਹਿ ਕ

ਹਰੈ ਨਿ। ਤਬਿ ਪ੍ਰਾਤ ਮੇਕ ਰਿ। ਜੀ ਧੀ ਮਨੁ ਪਿਤਾ ਹੋ। ਧਿਆ
 ਮਾਤ ਹੋ ਸਿਜ ਮੁਭਾਈ ਹੋ। ਬੇਟੀ ਬੇਟਾ ਜਤੁ ਸਤੁ ਪਰਮੁ ਸੀਲ
 ਸਿਤੋ ਖਿ ਇਜਤ ਦਾ ਹੋ। ਤਬਿ ਮਾਤ ਮੇਕ ਰਿ। ਮਾਜੀ ਬ੍ਰਹਮੰ
 ਰੁ ਬਿਖੇ ਇਕ ਦੈ ਹੋ। ਇਕ ਮਿਤ੍ਰ ਪੈ ਨਿ। ਇਕ ਜਮੁ ਹੋ
 ਇਸਿ ਪਿੰਡ ਮਹਿ ਕਹਾ ਹੋ। ਤਬਿ ਪ੍ਰਾਤ ਮੇਕ ਰਿ। ਮਾਜੀ ਸੁ
 ਕਾਤੁ ਮਿਤ੍ਰ ਪੈ ਬੁਧ ਕਹਾ ਮੁਦੈ ਹੋ। ਬਲੁ ਜਮੁ ਹੋ। ਤਬਿ ਮਾ
 ਤ ਮੇਕ ਰਿ। ਮਾਜੀ ਬ੍ਰਹਮੰ ਰੁ ਮਹਿ ਕੁੰਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇ ਹੋ। ਗਿ ਹੋ ਨਿ
 ਬਦ ਹੋ। ਗਿ ਹੋ ਨਿ। ਇਸਿ ਪਿੰਡ ਮਹਿ ਕਹਾ ਹੋ। ਨਿ। ਤਬਿ
 ਪ੍ਰਾਤ ਮੇਕ ਰਿ। ਮਾਜੀ ਜਬ ਸਹਜਿ ਪਾਰਿ ਮਦਤਾ ਹੋ। ਤਬਿ
 ਸਹਜਿ ਕੇ ਹੋ। ਗਿ ਮਹਿ ਪੇਲਤਾ ਹੋ। ਜਬਿ ਕੁ ਸਹਜਿ ਮਹਿ
 ਜੀਉ। ਮਾਦਤਾ ਹੋ। ਤਬਿ ਦੇਹੀ ਬਦਿ ਹੋ। ਗਿ ਨਦਰੀ ਮਾਦ

ਤੀਹੈ॥ ਬਦਿਠਿਗਿਕਹੈਬਦਿਠਿਗਹੀਬੋਲੋ॥ ਤਬਿਆਤ ੪੦
ਮੇਕਹਿਆਜੀਬ੍ਹਮੰਡਬਿਖੇਪਹਮੇਸਰਕਾਟਿਕਾਣੁ ੦
ਹੈ॥ ਅਕਾਸਕੋਬਿਖੇਨਿਦਾਸੁਹੈਬੈਕੁਠਕੋਬਿਖੇਜੋਤਿਸ
ਰੂਪੀ॥ ਸਗਲਬ੍ਹਮੰਡਕੋਬਿਖੇਹੈਸੋਪਾਨਪਿੰਡਮਹਿ
ਕਹਾਹੈ॥ ਤਬਿਪ੍ਰਾਤਮੇਕਹਿਆਜੀਪਹਮੇਸਰਕਾਟਿਕਾ
ਣਾਸਿਰਕੋਬਿਖੇਹੈ॥ ਬੈਸਣਾਅਖਕਿਬੀਠਿਹੈ॥ ਜੋਤਿ
ਅਮਰੁਸਾਹੀਦੇਹਕੋਬਿਖੇਹੈ॥ ਤਬਿਆਤਮੇਕਹਿਆਬ੍ਹ
ਮੰਡਕਾਬਿਕਾਰੁਜਬਿਸ੍ਰਿਸਟਿਪਰਲੋਕਰੇਗਾਤਬਿਸ ੦
ਗਿਜੋਤਿਖੇਚਿਕੈਆਪਿਮਾਹਿਸਮਾਇਲਏਗਾ॥ ਆਪਿ
ਸਰੂਪੀਹੋਇਜਾਇਗਾ॥ ਤਬਿਬ੍ਹਮੰਡਪਾਨਪਿੰਡਹੀਇ
ਉਹੋਇਜਾਇਗਾ॥ ਜਿਤਨਾਤੇਜਸਹੀਰਕਾਹੈ॥ ਤਿਤਨਾਸਾਸੁ

ਪਾਣੀ ਅਗਨ ਖੇਰ ਕੇ ਲੈ ਜਾਇ ਸਿਰਿ ਕੇ ਬਿਖੇਰ ਖੀ ਆਹਿ
 ਗੋ, ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸਾਨਿ ਰੰਜਨ ਕੀ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਸ
 ਮਾਇ ਜਾਤੀ ਹੈ ਬਹੁ ਹੋਇ ਕੋ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਨ
 ਪਿੰਡੁ ਨ ਦੂਜਾ ਖੇਲੈ ਤਾ ਬਿਛਿਰਿਏ ਕੋਏ ਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰ
 ਕਾਰ ਅਕੇਲਾ ਕਈ ਜੁਗ ਓ ਅੰਕਾਰ ਮੋਹਾ ਤਾ ਬਿਓ
 ਅੰਕਾਰ ਮਥਿ ਪਿਥ ਮੀ ਗਗਨ ਛੂਟੈ ਅਪਨੇ ਪੀਰ ਜਿਤੇ
 ਧਰਤੀ ਸਾਜੀ ਪਾਨ ਤੇ ਪਦਨੁ ਨਿਕਸਿਆ ਮਨ ਸਾਤੇ
 ਦੇਵੀ ਨਿਕਾਲੀ ਜੁਗ ਤਿਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾ ਦੇਵੀ ਕੀ
 ਏਤੀ ਨੇ ਛੜ ਮਹਿ ਪਦਨੁ ਕਾ ਥੀ ਮੁਦੀ ਆਹੈ ਪਦਨ ਕਾ
 ਛਤੁ ਦਇਆ ਕਾ ਗਾਗਰੀ ਆਸਿ ਤੇ ਖੁਰੀ ਈਟ ਲਗਾਇ
 ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਤੇ ਚਉਗਸੀ ਲਖ ਜੀ ਆਕੀ ਜੂਨਿ ਥਾਪੀ

ਆਤਮੇ ਪਾਤਮੇ ਕੀ ਗੋਸਿਟ ਪੁਰਨ ਹੋਈ॥ ੧॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ

੪੧

ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਸਾਖੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਿਰਲ
ਪਹਲਾ ੧॥

॥ ਆਦਿ ਅਗੁਰੂ ਪਗੁਰੂ ਸਾਜਿਆ॥

ਪਦਵੁ ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਅਕਾਸੁ ਚੰਦ ਸੂਰਜੁ ਸਿਸਟਿ ਜਲੁ॥

ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਅੰਤ੍ਰਿ ਬੁਧਿ ਨਾਲਿ ਗਲੈ॥ ਪਉਣੁ ਪਹਾੜੁ ਉ

ਡਾਵੈ॥ ਧਰਤੀ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ॥ ਅਕਾਸੁ ਖੜਵੈ ਨਾਹੀ॥ ਚੰਦ੍ਰਮ

ਸੀਤਲਾਈ ਨਾਲਿ ਗਧਿ ਕਰੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ

ਹੋਈ॥ ਏਨਾ ਛਿ ਆਜੇ ਗੁਰੂ ਕਰਹਾ॥ ਤਾਤੁ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰਹੁ

ਅੰਤ੍ਰਿ ਬੁਧਿ ਜਾਵੈ॥ ਏਨਾ ਬੋਲਿਆ॥ ਅਸੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਨੂਕ

ਹਰਿ॥ ਤਾਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ॥ ਇਕੁ ਤਮਹਲਿ ਬੈਠਾ ਗੁਰੂ॥ ੩

ਸੀਉਸੀਨਿਕਰਹਾਤਾਏਹਿਬੇਲੇਅਸਾਨੂਦਸਿਆਤਾਗੁਰੂ
ਆਖਿਆਆਗਾਹੁਦਸਿਆਤਾਉਹਚਲੇਆਤਾਗੁਰੂ
ਰੂਪਧਰਿਆਗੁਰੂਉਹੋਇਆਸਿਖਿਹੋਏਆਛਿਅਗੁਰੂ
ਏਹਹੈਜੋਗੁਰੂਬੋਲਿਆਆਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰੂਛਿ
ਅਉਪਦੇਸਧਰਤੀਕਾਘਰੁਭਉਉਪਦੇਸੁਕੋਈਪਰ
ਦਾਸਾਕਰੇਕੋਈਚੰਦਨੁਲਾਏਘਰਤੀਕੋਗੁਰੂਤੇਹਾਉ
ਹੁਤੇਹਾਉਹਾਅਕਾਸੁਕਾਘਰੁਸਭਤੇਉਚਉਪਦੇਸੁ
ਏਹੋਜੋਸਭਤੇਮਾਲਿਪਤਿਅਚੰਦ੍ਰਮੇਕਾਘਰਿਸੀਤਲਾ
ਈਉਪਦੇਸੁਏਹੋਜੋਇਸੁਨਾਲਿਪਤਿਕਠਿਰੇਖੇਤਿਸੁ
ਜੋਗੁਸੀਤਲਾਈਹੋਵੈਕਦੇਬਾਲਾਕਦੇਬਿਰਧੁਇਕਤੁ
ਘਰਿਟਿਕੈਨਾਹੀਅਤਿਵੈਸਾਧੁਲੜੀਮੈਸੂਰਜਕਾ

ਘਰੁਆਤਸਿਗਰਮਾਉਪਦੇਸਿਏਤੋਜੋਇਕਕਲਾਸਿ ੪੨
ਸਾਹਿਦਿਚਿਹੈ॥ਯਾਗਹਿਕਲਾਪਰਮੇਸਰਨਾਲਿਹੈਨਿ
॥ਤਿਉਸਾਧੁਇਕਬਿਸਵਾਸਿਸਾਹਿਦਿਹਿਹੈਦੈ॥ਪਾ
ਰਕਲਾਪਰਮੇਸਰਨਾਲਿਹੈਦੈ॥ਪਉਣੁਘਰੁਸੀਤਲ ੦
ਈਭੀਗਰਮਾਈਭੀਜੇਹੀਗੁਤਿਤੇਹਾਘਰੁਉਪਦੇਸ
ਏਹੋਜੋਸਮਕਰਿਲਾਗੈਸਭਨਾਜੇਗਾ॥ਪਾਣੀਕਾਘ
ਹੁਨੀਵਾਉਪਦੇਸਏਹੋਜੋਇਸਨੇਮਿਲੈਤਿਸਜੇਗੁਪ ੦
ਕੁਕਰੇਏਹੋਉਪਦੇਸਾ॥ਛਿਅਘਰਿਛਿਅਗੁਰਛਿਅ
ਉਪਦੇਸਵਾਹੁਗੁਰੁਕੀਪੇਦਇਸਾ॥ਪ੍ਰਥਮੇਸੇਤਜਿਖ ੦
ਇਤਾਰੇਮੰਡਲਨਉਲਖਿ ੬੦੦੦੦੦॥ਮੇਘਮਡੁਲ
ਚਾਰਿਲਖਿ ੪੦੦੦੦੦॥ਪਰਬਤਿਧਾਰਿਅਠਲਖ

੨੦੦੦੦੦॥ ਸੇਤੁਜਿਖਾਇ ਮੰਧੋਕਵਨਕਵਨਪੜਨਾ
 ਤਾਰੇਤਾਮਾਕੰਚਨਾ ਸਲੋਕਤਾਰੇਰੂਪੀਭਵੈਬ੍ਰਹਮਾਤਮੇ
 ਰੂਪੀਜਨਾਮਰਜਨਾ ਕੰਚਨਰੂਪੀਤਮਦੇਵਾਨਾਮੁਦੇ
 ਵਾਨਿਠੰਜਨਾ॥੧॥ ੨੧੦੦੦੦੦॥ ਸੇਤੁਜਿਖਾਇਸਿ
 ਰਜੇਤਾਖਾਣਦੂਸਰੀਚਲੀ॥ ਉਤਿਭੁਜਿਖਾਣਕੀਉ
 ਤਪਤਿ॥ ਨਿਠੰਧੀ॥ ਨਉਲਖਿ ੬੦੦੦੦੦॥ ਸੁਗੰਧ
 ਚਾਰਿਲਖਾ ੪੦੦੦੦੦੦॥ ਕੰਦਮੂਲਾਅਠਿਲਖ
 ੮੦੦੦੦੦॥ ਉਤਭੁਜਖਾਇ॥ ਧੋਕਵਨਕਵਨਪ
 ਵੜਨਾਅੰਨੁਬਨੁਚੰਦਨਾਅਨੁਰੂਪੀਭਵੈਬ੍ਰਹਮਾਬ
 ਨਰੂਪੀਜਨਾਮਰਜਨਾ ਚੰਦਨਰੂਪੀਤਮਦੇਵਾਨਾਮੁਦੇ
 ਵਾਨਿਠੰਜਨਾ॥ ੨॥ ੨੧੦੦੦੦੦॥ ਉਤਭੁਜਿਖਾਣ

ਸਿਰਜੀਤੋ॥ਤੀਸਰੀਖਾਇਚਲੀ॥ਅੰਰੁਜਖਾਣਕੀਉ ੪੩
 ਤਿਪਤਿ॥ਨਾਗੁਮਰੀਨਉਲਖਿ॥੮੦੦੦੦॥ਜ
 ਲਿਚਰਚਾਰਿਲਖਿ॥੪੦੦੦੦੦॥ਪੰਖੀਭੁਗਾਅ
 ਠਲਖਿ॥੮੦੦੦੦੦॥ਅੰਰੁਜਖਾਇਮੰਧੋਕਦਨਕਦਨ
 ਪਦ੍ਵਿਤ੍ਰਨਾ॥ਮਛਗਰਜਬਾਸਿਗੁ॥ਸੋਲੋਕੁ॥ਮਛਰੂਪੀ
 ਭਵੈਬ੍ਰਹਮਾ॥ਬਾਸਿਗੁਰੂਪੀਜਨਅਰਜਨਾ॥੩॥ਗਰ
 ਜਰੂਪੀਤਮਦੇਵਾ॥ਨਾਮਦੇਵਨਿਰੰਜਨਾ॥੩॥੧੧੦੦
 ੦੦੦॥ਅੰਰੁਜਖਾਇਸਿਰਜੀਤੋ॥ਜੇਰਜਖਾਇਕੀ
 ਉਤਪਤਿ॥ਚਉਪਾਇਮਾ॥ਨਉਲਖਿ॥੮੦੦੦੦੦
 ਗਜੁਚਾਰਲਖਿ॥੪੦੦੦੦੦੦॥ਮਾਸਅਹਾਰੀਅਠ
 ਲਖਿ॥੮੦੦੦੦੦੦॥ਜੇਰਜਖਾਇਮੰਧੋਕਦਨਕਦਨ

ਪਵਤਨਾ ਅਸਗਜੁਨਰਾ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਅਸਰੂ
 ਪੀਭਵੇਬ੍ਰਹਮਾਗਜੁਪੀਜਨਅਰਜਨਾ ॥ ਨਰਪੀ
 ਤਮਦੇਵਾਨਾਮਦੇਵਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਚਉਗਾਸੀਲਖਜੀਅ
 ਜੂਨਕੀਜਾਤਿਲਿਖੀ ॥ ੮੪੦੦੦੦ ॥ ਜਾਏਹਚਾਰੇਖਾ
 ਏਥੇਦਤੇਕਹੀਆ ॥ ਤਾਬਾਬੇਆਖਿਆ ॥ ਇਕਖਾਈ
 ਹੋਰਭੀਹੈ ॥ ਬੇਦਤੇਨਿਗਲੀਹੈ ॥ ਤਾਉਨਿਪੁਛਿਆਪੰਜ
 ਵੀਖਾਣਕਾਨਾਉਕਿਆਹੈ ॥ ਹੋਰਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆ ॥
 ਹੇਤਜਿਖਾਇਹੈ ॥ ਤਿਸਤੇਲਖਾਇਕੀਸਜੇਨਿਇਸਤੇਰੋ
 ਈ ॥ ਕਵਨਕਵਨਜੂਨੀਲਖਨਉਕਾਮਕੋਧਲਖਚਾਰਿ
 ਕਲਪਨਾਵੈਗੁਲਖਅਠਿਜਤੁਸਤੁਸਿਤੋਖਾ ॥ ਇਸਦਿ
 ਚਉਦਮਕਉਣਕਉਣਾ ॥ ਜਤਸਤੁਸਿਤੋਖਾ ॥ ਸਲੋਕ

ਜਤਰੂਪੀਭਵੈਬ੍ਰਹਮਾਸਤਿਰੂਪੀਜਨਅਯਨਾਸਿਤੋ ੪੪
ਖਰੂਪੀਤਮਦੇਵਾਮੀਮਦੇਵਾਨਿਰੰਜਨੀ॥੩॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁ

ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਗਮਕਲੀਮਹਲਾ੧॥ ॥ਧਿ
ਆਉਬਿਹਗਮਨਿਰੰਕਾਰਕੀਕਥਾ॥ ॥ਤਦਿਤ੍ਰਬਾਬ०
ਬਿਹਗਮਪੰਖੀਕੈਰੂਪਥਾ॥ਏਕਨਾਮਕਾਅਧਾਰਥਾਖ०
ਤਾਕਛੁਨਥਾ॥ਪੰਚਤਤਨਿਰਬਾਣਬੇਉਨਕੀਦੇਹਥੀਬ०
ਬੇਕੀ॥ਸੁਰਤਿ॥ਸਬਦਿਗਿਆਨ॥੩॥ਧਿਆਨੁ॥੪॥
॥ਸਿਤੋਖੁ॥੫॥ਇਨਾਪੰਜਾਤਤਾਦੇਹਥੀ॥ਜਿਨਕਉਇ
ਨਾਤਤਾਕੀਕਿਛੁਸੁਰਤਿਹੈਤਿਨਕਉਈਗਭੀਕਛੁਨ

ਮੁਖਰਾਪਤਿਹੈ। ਤਾਬਾਬੇਧਿਆਨੁਪਰਿਆਜੇਏਨਿਰੰਕ ०
ਰਜੀਤੁਪੇਦਾਜੇਹੈਆਰੈਸੋਕਾਹੇਤੇਹੈਆਰੈ। ਵਰਤਾਰਾ
ਕਿਤਨਾਇਕੁਵਰਤਿਆਰੈ। ਜਬਿਧਰਿਤੀਅਕਾਸ
ਚੰਦ੍ਰਸੂਰਜੁਕਛੁਨਾਥਾ। ਪਉਦੁਪਾਣੀਭੀਕਛੁਨਾਥਾ।
ਸੁਨਮੰਡਲਭੀਨਾਥਾ। ਤਾਤੂਕਹਾਰਹਤਾਥਾ। ਪੇਦਾਇ
ਸਤ੍ਰੁਕਿਥਹੁਹੈਆਰੈ। ਮਾਤਾਪਿਤਾਤੇਰਾਕਉਦੁਹੈ। ਤੂਬ
ਤਾਇਦੇਹਿ। ਤਾਹੁਕਮਹੈਆਮਾ। ਅਗੇਤੇਕਛੁਨਾਥਾ।
ਬੋਲਿਆਮੇਰੀਸਤਕੀਦੇਹਿ। ਹੈਸਿਤੋਖਮੇਸਿਤੋਖਤੁ
ਸਾਨਦਿਤਾਹੈ। ਸਚਕਉਜੀਉਹੈਸਾਸੁਨਾਹੀ। ਸਿਤੋਖਕ
ਉਸਾਸਹੈ। ਅਹਾਰੁਨਾਹੀ। ਨਾਮੁਬਾਲਾਹੈਬੂਢਾਨਾਹੀ।
ਧਿਆਨਕਉਪ੍ਰੇਮਹੈਪਰਕਲਪਨਨਾਹੀ। ਸੁਗਤਿ

ਮਹਿਉਕਤਿਐਪਰਜੁਗਤਿਨਾਹੀਗਿਆਨਦੀਪਕੁਚ ० ੪੫
 ਨਹੁਐਪਰੁਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਹੀਤਾਫਿਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸ
 ਕੀਤੀਇਹਦਸਤੂਤਿਅਸਾਨੂਬਖਸੀਆਪਗਇਨਾ
 ਦਾਮਰਮੁਆਇਓਨਾਹੀਅਸਾਨੂਅਸਾਨੂਨਿਸਾਕਿ
 ਤਿਬਿਧਿਐਦੈਇਹਦਸਤੂਅਸਾਨੂਮਿਲੈਜਿਤੁਅਸ ०
 ਰੇਆਤਮੇਤ੍ਰਿਪਤਿਮਾਦੈਤਾਸਾਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਬਲਿ
 ਆਜੇਏਨਾਨਕਮੇਤੇਗਨਾਉਕੁਦਰਤਿਗਖਿਐਜੇਹ
 ਕੀਵਸਤੂਅਸਾਨੂਸਾਨੂਦਿਤੀਐਉਸਨੂਜਪਿਜਪਿਸਿਸ ०
 ਰਤਰੈਗੋਧਰਤੀਅਕਾਸੁਤਰੈਗੋਤਾਬਿਬਾਬੇਹਥਿਜੇ
 ਕੇਜੀਪਾਤਿਸਾਹੁਉਵਸਤੂਕਵਣੁਐਤਾਹੁਕਮੇਐਆ
 ਜੇਅਸਾਨੂਜੀਉਐਸੋਤੁਸਾਨੂਬਖਸਿਅਐਤੁਸਾਦਿ

ਚੋਟੇ ਹੋਇ ਕਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਲੇਗੇ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਨੁ ਸੁਧਿ
 ਸ ਆਈ ਮਿਹਰਦਾਨ ਜੀਉ ਵੰਸਤੁ ਦਾਰੰਗੁ ਰੂਪ ਕੇ ਹਾਏ॥ ਤਾ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਹਿ ਆਸੁ ਦਾਸ ਜੀ॥ ਓਊ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਹੈ
 ਸੋ ਉਤੇਰਾ ਹੈ॥ ਸੋ ਉਸ ਲਹੇ ਨੂ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਓਊ ਤੇ ਸੋ ਉਦਿ
 ਚਿਭੇਦੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਇਕਰਤੀ ਇਕ ਬੇਲੀ ਦਾ ਨਾਮੁ ਨ
 ਉਗਖਿਅਹੈ॥ ਤਾ ਆਗੈ ਪਉੜੀ ਆਚਲੀ ਆ॥ ਸ
 ਲੋਕ॥ ਦਇਆ ਦਤ ਦਾਤਾਰ ਪੁਤ੍ਰ ਦੂਸਰ ਅਦਰਨ ਕੋਇ
 ਬਜਨ ਗਾਰੇ ਸੁਨ ਕੇ ਦਰਸਤੁ ਹੋਰੇ ਹੋਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ
 ਧਰਨ ਗਗਨੁ ਕਛੁ ਨਹੀ ਅਦਰੁ ਧਿਆਨ ਨਹੀ ਕੋਇ॥
 ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਕਿਛੁ ਪੈਦਾ ਨਹੀ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਹੋਇ॥
 ਦਰਨ ਭੇਖ ਕਿਛੁ ਰੂਪ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਉਪਜੈ ਸਾਜਾ॥ ਨਿਰ

ਮਲਨਾਨਕਨਾਮਨਿਧਿਪਤ੍ਵੈਬਿਤੰਗਮਾਥਿਜਾਬਿਸਮਾਦਾ
 ॥ ਤਾਨਿਰੰਕਾਰਕਹਿਅਜੇਏਕੁਦਗਤਿਨਾਨਕਕਿਛੁਤੇ
 ਰੇਕੁਲੇਖੁਲੇਹੈਨਿ॥ ਤਾਬਾਬੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਅੰਹ
 ਰਵਾਨੁਦਾਨੁਹੈਨਾਮਕੁਤਿਤੇਗਹੈ॥ ਜੇਸਨੂਪਾਪਤਿਹੋਵੈਗੋ
 ਸੋਪਾਵੈਗੋ॥ ਤਾਫੇਰਿਅਗੈਪਉਤ੍ਰੀਚਲੀ॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ॥ ਚਿਤਚਾੜਿਕਕਉਵਸਿਕਰਹਾਬਿਲਪਕਰਹੁਹਰਿਨਾਮ ।
 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਹੁਹੈਸਬਦਕਾਪੀਅਹੁਕਰਿਬਿਸਰਾਮਾ॥ ੧॥
 ॥ ਤਬਬਾਬਾਸਰਸਾਭਉਆ॥ ਏਹਵਸਤੂਅਸਾਨੂਬਖ
 ਸਿਦਿਤੀਹੈ॥ ਉਸਦਾਨਾਉਸਬਦੁਹੀਹੋਗਾ॥ ਤਾਬਾਬੇਜਾਤੁ
 ਜੇਜੀਨਿਰੰਕਾਰਕਾਸਬਦੁਹੀਹੈ॥ ਪਰਉਸਦਾਰੂਪਅਜੈ
 ਦ੍ਰਿਸਿਓਨਾਹੀਅਜੈਗੁਹਜਾਰਖਿਆਹੈ॥ ਕਿਸੈਗੁਰਮੁ

੪੬

ਖਿਨੁਪਾਪਤਿਤੋਗੁਾਇਹੁਮਾਤਾਪਿਤਾਬਿਨਾਜੀਮਿਮਾ
ਨਾਹੀ। ਰਕਤਿਬਿਦਤੇਉਪਜਿਆਨਾਹੀ। ਮੁਖਭੀਹੈਉ
ਸਕਾਚਕਭੀਹੈ। ਹਸਤਭੀਹੈ। ਨੇਤ੍ਰਭੀਹੈ। ਜਿਹਥਾਭੀਹੈ॥
ਨਾਸਕਾਭੀਹੈ। ਨਾਮੂਨਾਮਸਭੇਦੇਹਕਾਹੈ। ਸਾਸਮਾਸਬਿ
ਨਾਏਹੈ। ਦ੍ਰਿਸਟਿਹੈ। ਪਰਦਰੁਨੁਨਾਹੀ। ਅਵਾਜੁਹੈ। ਪਉ
ਣਕਾਰੂਪਹੈ। ਇਬੋਲਤਾਹੈ। ਚਉਹਾਸਿਬਰਨਹੈ। ਨਿਰਿ
ਨਭਿਨਹੈ। ਇਪਸਰਿਆਹੈ॥ ੫॥ ਆਗੈਪਉਕੀਚਲ

॥ ਸੁਗਤਿਸਬਦਿਅਹੁਗਿਆਨਧਿਆਨਪੰਜਵਾਸੇਤੇ
ਖੁਰਲਾਇ॥ ਸਚਕੀਮਿਤਿਜਿਸੁਉਪਜੈਤਿਸੁਮਹਿਸ
ਬਦੁਸਮਾਇ॥ ਸਬਦੇਉਪਜੈਨਾਨਕਾ॥ ਫਿਰਿਸਬਦੇ
ਹੀਹੋਇਜਾਇ॥ ੬॥ ਫਿਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ

॥ ਜੀਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਤੁਸਾਕਹਿ ਜੈਸਚ ਨੂਜੀਉ ਤੈਪਰ ੪੭
 ਸਾਸਨਾਹੀ ॥ ਇਤਬਿਧਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਅਗੈ ਮਾ
 ਪਉੜੀ ਚਲੀ ॥ ਸਚਸਮਾਇਤੇ ਨਰਨਿਰਮਲੁ ਨਾਨਾਬਿ
 ਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵਕ ਕਹੀਐ ॥ ਅਕੈ ਤਾਏ
 ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੇ ਸਰਸਭ ਕੇ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਸ
 ਚੇਉ ਪਜੈ ਸਚਸਮਾਨੇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚਸਮਾਇਅ ੦
 ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਚ ਕਉ
 ਸਾਸਾਇਤੁ ਬਿਧਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜੀਮਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਆਵਹਿ
 ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਚਸਮਾਨੇ ਸੇ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਧਿਆ
 ਨ ਬਿਰਗੈ ਸਮਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ਫੇਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਹਿ ਆ
 ਜਿਨ ਦੈ ਪਲੈ ਸਚੁ ਹੈ ਮਰਦੁ ਤੇ ਨਾਹੀ ਡਰਦੇ ॥ ਕਿਸੇ

ਦੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਨਾਹੀ। ਜਹਾ ਬੈਠੇ ਹੈ ਨਿਤਹਾ ਬੈਠੇ ਹੈ ਨਿ
 ਜਹਾ ਸੁਤੇ ਹੈ ਨਿਤਹਾ ਸੁਤੇ ਹੈ ਨਿ। ਬੋਲਣ ਚਲਣ ਤੇਰ
 ਰਿਗਏ ਹੈ ਨਿ। ਜੈਸੇ ਜੀਵਦੇ ਹੈ ਨਿ ਤੈਸੇ ਮੁਏ ਹੈ ਨਿ। ਇਕ
 ਤਬਹਾ ਬਰਿ ਹੈ ਨਿ। ਇਸ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸਚ ਕਉ ਜੀ
 ਉਤੈ ਸਾਸੁ ਨਾਹੀ। ਜਿਸ ਕਉ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਿਸ ਕਉ ਮੁਹਤਾਜੀ
 ਹੈ। ਜੇ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਉ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਸੁ ਹੈ ਗੁਨਾਹੀ ਤਾ ਸੇਵਾ
 ਭੀ ਹੈ ਗੁਨਾਹੀ ਤਾ ਬਾਬੇ ਅਗਦਾ ਸਿਕੀਤੀ। ਜੀ ਪਾਤਿਸ
 ੭੫ ਗਲੀ ਸਿਤੋਖ ਕੀ। ਮਤਿ ਬਤਾਵਹਾ। ਸਾਸੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੈ ਅਹ
 ਗਕਿਉ ਨਾਹੀ। **੯** ਗੁਨਾ ਅਗੇ ਪਉ ਨੀ ਚਲੀ। ਸੋਲੇ
ਕੁ॥ ॥ ਓਉ ਅੰਦਰਿ ਆਪਿ ਸੇਉ ਅੰਦਰਿ ਸੇਉ। ਸਿ
 ਫਤੀ ਤੇ ਸਚਉ ਪਜੈ। ਨਾਨਕ ਕਹਤਾਏ ਕੁਹੈ ਦੂਸਰੁ ਅਵ

ਹੁਨਦੇਉ॥੧੧॥ਪਉੜੀ॥ ਸਿਤੋਖਹੁਸੇਦਾਉਪਜੈਸੇਦਾ
 ਤੇਸਿਤੋਖੁਨਾਮਤੇਫਿਰਿਮੋਖੁ॥ਮੇਖਤੇਭਉਉਪਜੈਭੈਕ
 ਉਨ੍ਹੀਦੇਖੁ॥ਨਿਰਦੇਖੈਕਉਕਛੁ॥ਮੇਲਨਾਹੀਨਾਨਕਸ
 ਚਾਏਕੁ॥੧੨॥ ਤਾਨਿਰੰਕਾਰੁਬੋਲਿਆਸਿਤੋਖੁਕਉਅ
 ਹਾਹਇਤਿਬਿਧਿਨਾਹੀ॥ਸਾਸੁਹੈਜਿਨਕਉਸਿਤੋਖਹੈਆ
 ਇਆਸੇਰੁਹਮਦੇਨਾਹੀ॥ਸੇਦਾਨਾਲਿਉਨਾਦਾਮਨੁਧਿ
 ਆਨੁਲਗਾਹੇਇਆਹੈ॥ਸਿਤੋਖਦਾਅਹਾਸੇਦਾਹੀਹੈ॥
 ਸੇਦਾਬਿਗੈਰੁਹੋਰੁਕਛੁਜਾਣਦੇਨਾਹੀ॥ਜਾਸਾਸੁਹੈਤਾਸੇ
 ਦਾਹੈਜਾਸਾਸੁਹੋਗੁਨਾਹੀਤਾਸੇਦਾਭੀਹੋਗੁਨਾਹੀ॥ਏਹਮਿ
 ਤਿਸਿਤੋਖਦੀਹੈ॥ਆਗੈਕੁਦਗਤਿਬਾਬੇਨਾਨਕਅਭਦਾ
 ਸਕੀਤੀਜੀਸਿਤੋਖਕਾਬਹੁਪਕੇਗਾਹੈ॥ਮਾਤਾਪਿਤਾ

੪੮

ਕਉਣੁ ਹੈ॥ ਜਨਮੁ ਕਿਥੁ ਲੇਆਇਆ ਹੈ॥ ਨਮੁ ਨਾ ਕੇਹੁ ॥
 ਹੈ॥ ਤਾਨਿ ਰੰਕਾਰ ਕਹਿ ਆਸੁ ਵਿਕੁਦ ਗਤਿ ਨਾਨਕਾਇਸ
 ਕਾ ਭੀਰੂਪ ਹੈ॥ ਪਰਤੁ ਸਾਹੀ ਦਿ ਚਿ ਹੈ॥ ਇਸ ਦੇ ਰੰਗ ਬ
 ਹੁਤੁ ਹੈ ਨਿਪਗੁ॥ ੧੨॥ ਬਹੁ ਤਰਿ ਹੈ॥ ਸੁਦਗਮ ਪਰਤੀਪ ਹੈ
 ਗੋਸੇ ਪਾਵੈ ਗਾ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਗਾ॥ ਪੜਿ ਦਾਪ
 ਰਦਾਸ ਮਾਗ ਦਿ ਚਿ ਜਾਵੈ ਗਾ॥ ਸੇ ਇਸ ਰੰਗ ਕਉ ਬਤਾਵੈ
 ਗਾ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀ ਤੀਸ ਚੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹ ਨਾਮੁ ਜੇ
 ਬਾਲਾ ਹੈ ਬੁਢਾ ਨਾਹੀ ਹੋਵਾ ਸੇ ਕਉਣੁ ਗੁਣੁ ਹੈ॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸ ਨਾਨਕੈ ਹੋਸਿ ਤਨ ਕੀ ਗਾਸਿ॥ ਸਾਸਿ
 ਸਾਸਿ ਹਿਰੈ ਬਸਹਿ ਪਲਕ ਪਲਕ ਜੀ ਪਾਸਿ॥ ੧॥ ੫
 ਉਤੀ॥ ਨਾਮੁ ਪਗਾਪਤਿ ਤਿਨ ਕਉ ਪੇਮਦ ਸੇ ਮਨਿਆ

ਇ॥ ਨਾਮਦਪਾਠੀ ਤੇ ਜਨਾਜਪਿ ਜਪਿ ਰਹੈ ਅਘਾਇਆ ॥ ੪੯ ॥
ਘਮਿਟੈ ਨਾਮਹਿ ਰਹੈ ਬਸੈ ਚਕਨੀਲੀ ਏਲਾਇਆ ॥ ਏਤਿ ਬਿ
ਧਿ ਬਾਲਾਨਾ ਮੁਹੈ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਬਧਦਾ ਜਾਇਆ ॥ ਧਿਆਨ ਬਿ
ਧਿ ਗਮਨਾਨ ਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਫਿਰਿ
ਬਾਬੇ ਕੁਦਰਤਿ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀਮਿਹਰਦਨ
ਏਹ ਜੇ ਬਾਲਾਨਾ ਮੁਬੁਛਾਨੀ ਹੁਟਾਸੈ ਏਹੁ ਬਿਧਿ ਕਿਉ
ਕਰਿਹੈ ॥ ਤੁਨਿ ਹੋ ਕਾਰਕਹਿ ਆਸੁ ਏਦਾ ਸਜੀਆ ਜੇਨਾਨਾ
ਮਜਪਿਆ ਬਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਆਏ ਨਾਤੀਆ ॥ ਏਸਨੇ ਜਪਿ
ਜਪਿ ਤਰਿ ਗਈਹੈ ॥ ਹੋ ਗੁਕਿਤਰੀ ਆਏ ਤਰੇ ਗੀਆ ॥ ਜੇਚ
ਹੁਧਰਤੀ ਅਕਾਸਹੇ ਗੁਆ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਸਦਾਇ ਆਹੇ ਗੁਆ ॥
ਜੇਨਾ ਜਪਿਆ ਹੈ ਸੇ ਜਪਿ ਦੇ ਜਪਿ ਦੇ ਬਿਰਧਿ ਤੇ ਨਗੇ ॥

ਪਰਨਾਮੁ ਬਾਲਾਹੀ ਹੋਗੁ ਫਿਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ
 ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਦੇ ਹਜੀਤੁ ਪੈਪੇ ਦਾ ਕੀਤੇ ਹੈ ਨਿ। ਅਤੇ ਨਾਉ
 ਭੀ ਤੁਪੈਪੇ ਦਾ ਕੀਤੇ ਹੈ ਨਿ। ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਤੇ ਅਸਿਖ ਹੈ ਨਿ। ਪ
 ਹੁ ਚਿਹੁ ਨਾਮੁ ਕਉ ਦੁਹੈ ਜੇ ਜਪਿਤ ਹੀ ਦਾਹੈ। ਤਾਨਿ ਰਿਕਾਰ
 ਬੋਲਿ ਆਮੇਗ ਨਾਮੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੈ। ਜੇ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਿ ਕਰਿ
 ਮੇਗ ਨਾਮੁ ਜਪੇਗਾ ਸੇ ਜਮ ਦੁਮਰ ਦੁਤੇਰਹਤ ਹੋਗਾ। ਜੇ ਜੀਉ
 ਦੇਇ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਗਾ ਸੇ ਜਮ ਤੇਰਹਤ ਹੋਵੈਗਾ। ਜੇ ਦਾਨ
 ਦੇ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਗਾ ਸੇ ਸੁਰਗੁ ਪਾਵੈਗਾ। ਜੇ ਗਠਿ ਤਪਾਸਿ
 ਆਕਰਿ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਗਾ ਸੇ ਸੁਰਗੁ ਪਾਵੈਗਾ। ਜੇ ਗਜੁ ਦਿਚਿ
 ਮੁਸਤਕੀ ਮੁਨਰਹੇਗਾ ਸੇ ਸਰਪ ਜੇ ਨਿਪਾਵੈਗਾ। ਸਰਪ ਹੋਇਕ
 ਰਿਬਿਖੁ ਤਿ ਆਗੈਗਾ ਸੇ ਕਿਰਮ ਜੇ ਨਿਪਾਵੈਗਾ। ਕਿਰਮੁ

ਇਕਰਿਸੀਗਤਿਵਿਚਿਆਵੈਗੋ॥ਪ੍ਰਸਾਦਿਵੰਡੀਦੇਇਕ
 ਕਨਕਾਧਰਤੀਉਤੇਪਵੈਗੋ॥ਸਿਖਕੈਗਥਿਆਵੈਗੋ॥ਸੇਸਿ
 ਖੁਮੁਖਿਪਾਵੈਗੋ॥ਓਹੁਲਬਧਰਤੀਉਤੇਸਟੇਗੋ॥ਕਿਗੁ
 ਚਟੇਗੋ॥ਤਾਓਹੁਬਕਰੇਕੀਜੇਨਿਪਾਵੈਗੋ॥ਬਕਗਛੁਹੀਕ
 ਬੂਲਕਰੇਗੋ॥ਸਾਧਕੈਮੁਖਪਾਵੈਗੋ॥ਜੇਮਨੁਖੁਜੇਨਿਪਾ
 ਵੈਗੋ॥ਜੀਉਦੇਇਕੈਪ੍ਰੇਮਲਾਇਕੈਸਬਦਵਿਚਿਦੋਹੇਇ
 ਕਾਰਿਨਾਮੁਜੇਜਪੈਗਾ॥ਤਿਸਨੈਮੈਅਪਹੁਪਾਸਿਰਖਾਗਾ॥
 ਮੁਹਰਛਾਪਮੈਤਿਸਨੈਦੇਵਾਗਾ॥ਸੁਵਿਕੁਦਰਤਨਾਨਕ
 ਮੇਰੀਮੁਹਰਛਾਪਜੇਹੈਸੁਤੂਜਾਣਾਦਾਹੈ॥ਫਰਿਬਾਬੇ
 ਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਪਾਤਿਸਾਹਿਜਿਨਾਨੂਤੂਬਖਸਿਕਰ
 ਹਿਸੈਮੁਹਰਛਾਪਤੇਰੀਜਾਣੈ॥ਤਾਹੁਕਮਹੋਇਆਸੁਵਿ

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਏਹੁ ਜਿ ਚਾਰਿ ਅਖਰ ਹੈ ਨਿਸੇ ਏਹਾ ਸੇਰੀ ਮੁਹਰ
 ਛਾਪ ਹੈ ॥ ਛਤੀ ਆਜੁਗਾਦਿ ਚਿਕੁ ਲਿਕੁ ਲਿਕਿ ਕਠੇ ਕੀ
 ਤੇ ਹੈ ਨਿਸਾਸਰ ਨਾਮ ਕਾ ਮੇਰੁ ਹੈ ॥ ਜੀਨਾ ਨੂ ਇਸਨਾਮ ਦਾਸੁ
 ਆਦੁ ਆਇ ਆਹੈ ਬਹੁ ਕੁਭਰ ਮਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਸਿਤੋ ਖੁਭੀ ਏ
 ਸੇਵਿ ਚਿਹੈ ॥ ਮੇਖ ਭੁਨੀ ਏ ਸੇਵਿ ਚਿਹੈ ਸਚ ਭੁਨੀ ਏ ਸੇਵਿ ਚਿਹੈ
 ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਨੀ ਏ ਸੇਵਿ ਚਿਹੈ ॥ ਇਨਾ ਚਹੁ ਅਖਰ ਦਾ ਭੋਗੁ ਨਾ
 ਹੀ ॥ ਹੋਰ ਸਭ ਕਿਸੇ ਦਾ ਭੋਗੁ ਹੈ ॥ ਤਾਬਾ ਬੇਕਰਿ ਆਜੀ ਸਚੇ
 ਸਾਹਜੇ ਤੁਮ ਕਰਿ ਆਤਿਸ ਤੇ ਸਭ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਿਸਾਹੇਈ ॥
 ਪਰ ਇਕ ਬਿਸਮਾਦ ਗੀ ਅਸਾਨੂ ਰਹੀ ਹੈ ॥ ਇਸਨਾਮ ਦਾਰ
 ਗੰਰੂਪ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕਉ ਏਹੁ ਹੈ ॥ ਏਹਾ ਚਹੁ ਅਖਰ ਦਾ ਅਹੰ
 ਹੁਕਿ ਆਹੈ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿ ਆਵਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕੁਦਰਤ

ਤੁਹਿਭਲੀ ਚਿਤਾਗੈ ॥ ਇਸਨਾਮ ਦੇ ਰੰਗ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ਨਿ ॥ ੫੧
ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਗਤਾ ਹੈ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਮਾਤਾ ਹੈ ॥ ਪਗਇਕਨੁ
ਨਾਇਸਦਾ ਭੀਗ ਖਿਆ ਹੈ ॥ ਜਿਉ ਚਉ ਸਠਿ ਰੰਗਿ ਨਾਮ
ਦੇ ਹੈ ਨਿ ॥ ਗ੍ਰਿਸਟੰਤ ਅਤੇ ਸੁਮਾਰ ਵਿਚਿ ਚਉ ਗਾਸੀਲਖ
ਹੈ ਨਿ ॥ ਜੇਹੀ ਜੇਹੀ ਜੇ ਨਿਹੈ ਤੇਹੈ ਤੇਹਾ ਨਾਮ ਗੁਰੂ ਹੈ ॥ ਤਿ
ਸਕਾਵੇਰ ਵਾਪੋਟਾ ਵਿਚਿ ਸੁਸਰਾਨਾਮ ਜਪੀਦਾ ਹੈ ॥ ਪਾਣ
ਵਿਚਿ ਸੀਤਲ ਨਾਮੁ ਜਪੀਦਾ ਹੈ ॥ ਜਦਕੋਈ ਪਾਣੀ ਨੋ ਮਿ
ਲਦਾ ਹੈ ਤਾ ਕਹਦਾ ਹੈ ਜੇ ਪਾਣੀ ਠੰਢਾ ਹੈ ॥ ਏਹ ਤੋ ਸੀਰ
ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਾਹੀ ॥ ਏਹ ਪਾਣੀ ਨਾਮੁ ਜਪਦਾ ਹੈ ॥ ਬਿਬਖ
ਵਿਚਿ ਚੰਦਨ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ॥ ਪੰਖੀਆ ਵਿਚਿ ਸੁਫਲ
ਚੰਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ॥ ਕਿਰਮਾ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀਲ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ॥

ਮਿਰਗਾਵਿਚਿਹਿਤਕਾਰਨਾਮਗੁਰੂਯੋ॥ਗੁਪਤਾਵਿਚਿਨਰ
ਸਿੰਘਨਾਮਗੁਰੂਯੋ॥ਚਉਪਾਇਆਵਿਚਿਗਰਨਾਪਤਿ
ਨਾਮਗੁਰੂਯੋ॥ਹੋਰਸੁਮਾਰੁਬਣਤੁਯੋ॥ਨਾਨਕੋਹੁਮਨੁਖੁ
ਕੋਪੇਮਰਸੁਨਾਮੁਦੀਆਰੈਸਿਤੋਖੁ॥ਤਬਬੇਅਰਿਦਾਸਿ
ਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਤੇਗਾਅੰਤੁਤੂੰਜਾਣਹਿਏਨਾਚ
ਹੁਅਖਰਾਦਾਬਰਨਰੂਪਕੇਹਾਯੋ॥ਤਾਨਿਰੰਕਾਰਿਕਹਿ
ਆਨਾਨਕਤੁਮੇਰੀਦੇਹਿਯੋ॥ਤੁਧਤੇਮੈਪਿਛੈਰਖਣਾ
ਕਿਛੁਨਾਯੋ॥ਏਹੁਦਸਤੁਬਤਾਵਣੁਦੀਨਾਯੋ॥ਅਰੁਅ
ਸੀਤੁਧਨਬਤਾਇਦੇਗਾ॥ਅਸਾਡੀਮੁਹਰਛਾਪਜੀਉ
ਸਾਏਹੁਦਸਤੁਪਰਤੁਹਥਿਭਿੰਨੁਨਹੀਰਖਣਾ॥ਸੁਨਿਪ
ਤਿਗਜਾਥਾ॥ਤਿਸਕੇਚਾਰਿਬੇਟੇਥੋ॥ਤਿਨਾਨੂਰਾਜੇਹੁਕ

ਮਕਿਤਾ। ਜੇਚਾਰੇਕੁ ਟਾਹੈ ਨਤਿ ਸੀਚ ਉਹੀ ਕੁੰਡੀਦ ॥ ੫੨ ॥
 ਉਹੀ ਪਦਹਾ ਪਹਲਾਵਾ ਕਰੁ ਉਪਾਜਿਆਵਾ ਕੁ
 ਰਕੀਧੁਨ ਨੇਵਦਾ ਉਪਾਜਿਆਹਿ ਤਕਰਕੀਧੁਨ ਤੇਹ ॥
 ਹਾਉਪਾਜਿਆਗਗਨ ਪਾਤਿਗਜਾਗਿਆਨੁ ਸੁਧਿਤਿ
 ਸਤੇਗਗਾਪੇਦਾਭਾਇਆਹਿ ਵਸਿਕਹੀਬੀਧੁਅਪ
 ਨਾਹੁਪਗਖਿਆਤਿ ਸਤੇਗਗਾਪੇਦਾਕੀਤਾਤਿ ਸਿਦ੍ਹਿ
 ਚਿਤਿਨੇਥਾਨਖਜੇਮਾਧਿਧਿਆਨ ਤੇਵਦਾਪਤਾਲਪੁ
 ਗੀਤੇਹਾਹਾਗਗਨ ਪੁਰੀਤੇਗਗਾਅਪਨੇਰੂਪਤੇ
 ਗਗਾਏਹਚਹੁਗਥਾਵਤੇਚਾਰੇਅਖਰਪੇਦਾਕੀਤੇਏਨ ॥
 ਚਹੁਅਖਰਾਦਾਜਨਮੁਭੀਹੈ। ਰੂਪਭੀਹੈ ਅਹਾਰਭੀ
 ਐ। ਮੁਖਬਰਨਨੇਕੁਹਸਤਨਾਸਕਾਸ੍ਵਭਤਿਹੈ ਪਹੁਇ

ਨ ਕਾਜੀਉ ਸੁਦਰਸੇਧਰਤੀ ਪੜੇਗੇ ਸੇਪਾਵੈ ਗਾ ਅਹਇ
 ਕਾ ਭੀ ਨ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਤੇਗਖਿਆ ਹੈ ॥ ਇਕ ਤੁਲੇਖੇਦ
 ਸਿਆਕੁ ਹੈ ॥ ਸਬਦ ਹੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਸਬਦ ਹੀ ਜੇਗੇ ਹਇ
 ਕਾਰਿਖੇ ਜੇਗੇ ਸੇਪਾਵੈ ਗਾ ॥ ਸਬਦ ਕਉ ਮੇਲੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ
 ਨਾਹੀ ਦੇਹਿ ਨਾਹੀ ਕਰਮ ਨਾਹੀ ਨਿਰਲੇਪੁ ਹੈ ॥ ਅਦੇਹੁ
 ਇਕਾਰਿਖੇ ਜੇਗੇ ਸੇਪਾਵੈ ਗਾ ॥ ਆਗੈ ਪਉੜੀ ਚਲੀ ॥
 ਸਲੋਕ ॥ ॥ ਧਿਆਨ ਲਾਗਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਦਰਸ
 ਨੁਪੇਖੇ ਜਾਇ ॥ ਕਲਾਨ ਬਧੀ ਆਨਾਨਕ ਹੋਇ ਬਿਸਮਾ
 ਦ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਧਿਆਨੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕ
 ਰ ਲਿਵਲਾਗੈ ਤੁਝ ਜਾਇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਧਿਲ
 ਤੈ ਪਰਿਤਵ ਸੈਮ ਨਿਆਇ ॥ ਲਿਵਨ ਹੀ ਛੁਟ ਕੈ ਇਕੁ ਖਿ

ਨਮਨਤਨਖੋਜੈਤ੍ਰਿਕੁਵਣੁਪੇਖੈਪਉਣੈਪਉਣੁਰਲਾਇ॥ ੪੩
 ਮਨੁਪਉਣਾਜੇਏਕੁਹੋਇਤਸਬਦੈਕੀਸੁਧਿਪਾਇ॥ ਜੁਗ
 ਤਿਬਿਹਗਮਨਾਨਕਾਮਨੂਆਹਹਿਆਚੜਾਇ॥ ੬॥
 ਠੇਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਪਾਤਿਸਾਹਧਿਆਨਕ
 ਉਜੋਕਲਾਨਾਹੀਅਤੇਪ੍ਰੇਮਹੈਸੋਇਹਬਿਧਿਕਿਉਕਰਿਹੈ
 ॥ ਤਾਨਿਰੰਕਾਰਕਹਿਆਸੁਣਿਨਾਨਕਦਾਸਜੀਧਿਆ
 ਨਕਉਕਲਾਇਤਿਬਿਧਿਨਾਹੀ॥ ਜਿਸਦਾਧਿਆਨਲ
 ਗਦਾਹੈਸੋਬਿਸਮਾਦੁਹੋਇਰਹਿਦਾਹੈ॥ ਜੋਕਲਾਉਸਨੂ
 ਹਥਿਆਵੈਤਾਕੁਛੁਪਰਗਾਸੁਕਰੈ॥ ਪ੍ਰੇਮਧਿਆਨੁਧਿ
 ਆਨੁਵਿਚਿਉਉਹੈ॥ ਜਿਸਨੂਧਿਆਨੁਦਾਪ੍ਰੇਮਹੈਧਿਅ०
 ਨੁਲਗਾਇਹੀਲੋਕੁਦਾਹੈ॥ ਅੰਥੋਹੀਤੀਕਇਸਦੀਪਦੁਚ

ਹੈ॥ ਉਸੇ ਹਉਰਿ ਖਾਲੀ ਭੀ ਦੇ ਦਾ ਹੈ ਪਰੁ ਨ ਮੂਨਾ ਵਿਸਰਿ
 ਪਉਦਾ ਹੈ ਸੁ ਪਰਗਥਿ ਆਵਦਾ ਨਾਹੀ ਸੁ ਇਤਵਾਸ ਤੇ ਹੈਰ ॥
 ਨੂ ਹੈ॥ ਜੇਕਲਾ ਹੋਵੈ ਬਿਆਨ ਦੇ ਵਿਚਿ ਤਾ ਕਲਾ ਕਮਾਵਣੁ
 ਲਗਿ ਜਾਇ॥ ਧਿਆਨੁ ਬਿਸਰੁ ਜਾਇ॥ ਸੋ ਇਤਵਾਸ ਤੇ
 ਕਰਿ ਮੈ ਭ੍ਰਿਨੁ ਗਪਿ ਆਹੈ॥ ਜੇਕਲਾ ਧਿਆਨ ਦੇ ਵਿਚਿ ਹੋ
 ਇਤਾ ਪੀਖੀ ਪੇਮਰ ਸੁ ਪੀਕਰਿ ਉਤਰਿ ਜਾਦਾ ਹੈ॥ ਤਿਸਦਾ
 ਖੋਜਹ ਬਨਹੀ ਆਵਦਾ॥ ਤਿਉ ਸਿਸਾਰਿ ਵਿਖੇ ਏਹੁ ਮਨਿ ਦ
 ਹੋਇ ਜਾਇ॥ **ਅਗੈ ਪਉੜੀ ਚਲੀ ਸੋਲ ਕੁ॥**
 ਲਿਵਲਾਗੀ ਸਿਰੀ ਸੁਗਤਿ ਕੇਤਨ ਕਉ ਸੋਧੈ ਜਾਇ॥ ਉਕ
 ਤਿਨ ਆਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜੁਗਤਿ ਕਹਾਸਮਾਇ॥ **ਪਉੜੀ**
॥ ਸੁਗਤਿ ਸਬਦਿ ਧੁਨਿ ਨਾਮੁ ਪੇਸੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੈ ਮਨਿ ਆ

ਇ॥ ਸੁਰਤ ਸਮਾਣੀ ਸੁਨ ਮਹਲ ਉਚੇ ਬਾਨਿ ਲਗਾਇ॥ ੫੪
 ਉਚਾਉਤ ਮੁਥਾਨੁ ਹੈ ਉਹਾ ਆਸਣੁ ਲਾਇ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ
 ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਅਗਧੀ ਐਸਹ ਜੀਉ ਪਜੈ ਖਾਇ॥ ਏਤਿ
 ਬਿਧਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸੁਰਤਿ ਹੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ
 ੧॥ ਫਿਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀਸ ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ
 ਸੁਰਤਿ ਕਿਉ ਉਕਤਿ ਜੁ ਹੈ ਜੁਗਤਿ ਜੋ ਨਾਹੀ ਸੋ ਕਉ ਦੁਬਿ
 ਧਿ ਹੈ॥ ਫੇਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਬੋਲਿਆ॥ ਸੁਣਿ ਦਾਸ ਜੀਉ ਕ
 ਤਿ ਮੇਸਿ ਆਣੁ ਪਹੈ॥ ਜੁਗਤਿ ਸਿਆਣੁ ਪਨਾਹੀ॥ ਉ
 ਕਤਿ ਕਹੈ ਕੈ ਜੋ ਨਾਮੁ ਅਗਧ ਦੇਹੈ ਨਿਤਿ ਸਦਾ ਅਗਧਿ ਅੰ
 ਥਾਇ ਪਉਦਾ ਨਹੀ॥ ਉਕਤਿ ਦਾਨਾ ਉਕਥਨੀ ਹੈ॥ ਜੁਗ
 ਤਿ ਦਾਨਾ ਉਪੇਸੁ ਹੈ॥ ਫਿਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀ

ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਉਕਤਿ ਕਥਨੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਈ ਜੁਗਤਿ
ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਲੀ। ਤਾਹੁ ਕਸਹੋਇ ਮਾਉ ਕ
ਤਿਬੋਲਵੈ ਹੈ। ਜੁਗਤਿ ਸਬਦਿ ਹੈ। ਉਕਤਿ ਸੁਗਤਾ ਹੈ।
ਜੁਗਤਿ ਨਿਬੇੜ ਹੈ। ਸੁਗਤਿ ਦਿਚਿ ਉਕਤਿ ਜੁਗਪਿਆ
ਹੈ ਏਤੁ ਦਾਸ ਤੇ ਸੁਗਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਉਕਤਿ ਕਰਦੇ ਹੈ। ਜੁਗ
ਤਿ ਦਿਚਿ ਪ੍ਰੇਮ ਏਤੁ ਦਾਸ ਤੇ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਕਰਕੈ
ਬੋਲਦੇ ਹੈ। ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਇ ਦੇ ਹੈ। ਏਤੁ ਦਾਸ ਤੇ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਨਾਲਿ ਰਲੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਕਤਿ ਹਿਕਮਤਿ ਹੈ ਜਿਉ ਖਿਲ
ਨਾ ਕਾ ਚੀਬਾਜੀ ਹੋਦਾ ਹੈ। ਤਿਸੁ ਦਿਚੁ ਜੀਉ ਨਾਹੀ ਪਉ
ਦਾ ਵੇਖਣੁ ਸੋਹਣਾ ਹੈ। ਪਰਮੰਤਿ ਬਾਦਿ ਹੈ ਜੁਗਤਿ
ਜੀਉ ਹੈ। ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਆਪ ਨਾਈ ਤਾਹੈ। ਓਹੁ

ਆਪਿ ਜੈ ਸਾਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਆਪ ਏ ਬੋਲੀ ਬਾਟੁ ਲੀਉਸ ੫੫
ਨੂਮਿ ਲਦੀ ਹੈ॥ ਤਿਉ ਸਿਖ ਨੂਸ ਬਦੁ ਹੈ॥ ਜੇ ਸਬਦ ਨਾਲਿ
ਧਿਆਨੁ ਲਾਇ ਨਗੇ ਸਬਦੁ ਜੀ ਜੈ ਸੇ ਰੇ ਨਗੇ॥ ਸਬਦ ਕਾ
ਜਿਸ ਨੂਪਿ ਆਰੁ ਹੈ ਸਬਦੁ ਆਪਿ ਜੇ ਹਾਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਅਰੈ
ਪਉੜੀ ਚਲੀ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਗਿਆਨੁ ਦੀਪ ਕੁਰੰ
ਨਦੁ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਸਿਤੋ ਖੁਰਿ ਦੇ ਨਹੀ ਹੋਇ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਅਠਾ ਪਹਰਾ ਬਕਿਓ॥ ੧॥ **ਪਉੜੀ॥** ਪੜ੍ਹਿ
ਆਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇ॥ ਬਹੁ ਨੈਨੀ ਪੇਖੇ ਕਹਿ
ਆਮਾਇ॥ ਮਨੁ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਰੋਇ ਨ ਜਾਇ॥ ਬਿਨ ਪੇ
ਖੇ ਕਿਛੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ਜਿਨਿ ਪੇਖਿ ਆਸੇ ਰਹੇ ਅਧਾ
ਇ॥ ਬਹੁ ਤ੍ਰਿਨ ਬੋਲੁ ਤਿਨ ਕੈ ਭਾਇ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹਿ ਨ॥

ਮੋਚੇਤੁਲਾਵਹਿ॥ ਜਨਨਾਨਕਕਹੈਗਿਆਨੁਕਮਾਵਹਿ॥
੬॥ ਫਿਰਿਬਾਬੇਕੁਦਗਤਿਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ॥ ਜੀਮਿਯ
ਵਾਨਗਿਆਨਵਿਚਿਚਾਨਿਹੂਹੈਤ੍ਰਿਪਤਿਜੇਨਾਹੀਸੇਇ
ਹੁਕਿਉਕਰਿਹੈ॥ ਤਾਨਿਰੰਕਾਰਬਾਲਿਆਜੇਸੁਣਨਾਨਕ
ਤੂਮੇਰਾਜੀਉਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਨਹੈਤੈਥੀਭ੍ਰਿਨਤਾਨਾਹੀਰਖਣਾ
ਗਿਆਨਮਹਿਚਾਨਹੂਇਉਹੈਜਿਉਅਨੇਰੇਦੀਵਾਬਾ
ਲਿਰਖੀਦਾਹੈ॥ ਪਰੁਦੀਵਾਭੀਇਉਬਲਦਾਨਹੀ॥
ਜਾਪੰਜਵਸਤੂਹੋਦੀਆਹੈਨਿ॥ ਤਾਦੀਵਾਬਲਦਾਹੈ॥
ਓਹੁਅਨੇਰੇਤੇਚਾਨਣਕਰਦਾਹੈ॥ ਇਕਦੀਵਾਦੂਜੀਵਟੀ
ਤੀਜਾਤੇਲੁਚਉਥੀਅਗਨਿਪੰਜਵਾਬਾਲਹੁਗਰਾਪੇ
ਮਹੈ॥ ਇਹੁਪੰਜਵਸਤੂਹੋਦੀਆਹੈਨਿ॥ ਤਾਦੀਵਾਬਲ

ਦਾਹੈ॥ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹਿਏਹ ॥ ੫੬ ॥
 ਤੋਹੇ ਆਹੈ ਸੀਸਾਰੁੰਦੀ ਦਾਹਿਕਾਮਤਿ ਜੋ ਜ਼ਿਕਰਿ ਚਾਨਣੁ
 ਕੀਤਾ ਜੇਵਸਤੂ ਗਵਾਤੀ ਸਾਦੀ ਦਾਬਲ ਕੈਲਾਪੀ॥
 ਅਤੇ ਜੀਤੁ ਸੀਕਹਦੇਹ ਉਜੋਗਿਆਨੁ ਵਿਚਿ ਚਾਨਣੁ ਹੈ
 ਪਰਤਿ ਪਾਤਿਨਾਹੀ॥ ਵਸਤੂ ਲੈਕਰਿ ਚੇਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਲਿ
 ਬੋਲੈ॥ ਫੇਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿਅਮਾਜੇ ਓਹੁ ਦੀਵਾਹੋਰੁ ਹੈ॥
 ਜੇਸੁ ਵਸਤੂ ਪਾਈਦੀ ਹੈ॥ ਓਹੁ ਇਸਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਲੋੜੀ
 ਦੀ ਹੈ ਸਾਦੇਹੀ ਕਾ ਕਰੈ ਦੀਵਾਤਤ ਕਾਤੇ ਕਰੇਤੇ ਲੁ॥ ਮਨਕ
 ਉਵਾਸਿ ਕਰੈਏਹੁ ਵਟੀ ਕਰੇਸੁਰਤਿ ਕੀ ਅਗਨਿ ਕੀਚੈ॥ ਪੰ
 ਜਵਾਜਲਾਵਣੁ ਗਾਪੇ ਮੋਹੇਇ॥ ਏਹੁ ਵਸਤੂ ਹੋਵਨਿਤ ॥
 ਘਾਟਿਵਿਖੇ ਚਾਨਣੁ ਹੋਵੈ॥ ਦੀਵਾਇਸਦੇ ਘਾਟਿਵਿਚਿ

ਹੈ॥ ਵਸਤੂਤ੍ਵੀ ਇਸਦੇ ਘਟਿ ਦਿਚਿ ਹੈ॥ ਟੇਲ ਦੁਵਾਲਾ ਭੀ
 ਘਟਿ ਦਿਚਿ ਹੈ॥ ਪਾਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾ ਹੀ॥ ਪਰੁ ਜੀ॥ ਇਸ ਦਿਚ
 ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਕਿਉ ਨਾ ਹੀ॥ ਸੁਣਿ ਸੇਵਕ ਤੁਸੀ॥ ਕਿਸੁ ਵਸਤੂ
 ਲਾਗੈ ਹਉ॥ ਤਾਬਾਬੇ ਕਹਿ ਆਜੀ॥ ਮਿਹਰਿ ਵਾਨੁ ਅਸਾ
 ਨੂਬਹੁਤੁ ਵਸਤੂ ਚਾਹੀ॥ ਦੀਆ ਹੈ ਨਿ॥ ਪਰ ਜੇ ਦਇਆ
 ਕਰਿ ਕੈ ਦੇਹੈ ਸੇ ਅਸਾ ਲੈ॥ ਟਾਹੁ ਕਮੁ ਹੈ॥ ਆਮਤੇ ਇ
 ਜੇਤੁ ਸਾਡੀ ਨਿਸਾਹੈ॥ ਆਨ ਹੀ॥ ਅਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਰੁ ਚ
 ਹੀ॥ ਦੀ ਹੈ॥ ਤਾਬਾਬੇ ਕਹਿ ਆਜੀ॥ ਇਕਿ ਨਿਸਾਹੈ॥
 ਆਨਾ ਹੀ॥ ਦੇਖ ਗਿ॥ ਆਨੁ ਦਿਚਿ ਚਾਨੁ ਦੁਕਿ ਉਕ
 ਰਿ ਹੈ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਕਿਉ ਨਾ ਹੀ॥ ਏਹੁ ਭਿਨ ਬਾਤਿ ਬਾ
 ਹਰਿ ਕਾਢਿ ਦੇਹਾ॥ ਫੇਰਿ ਅਗੈ ਪਉੜੀ ਚਲੀ॥ ਸ

ਲੋਕੁ॥ ਪਉਣੁ ਅਰੰਭੇ ਪਉਣੁ ਬੀਧੁ ਪਉਣੁ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ੫੧ ॥
ਬਲਕਰਿ ਚਲੈ ਨਾਨਕਾ ਕਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਗਾਵਾਰੁ॥ ੧॥ ਪਉ
੨॥ ਚਲੈ ਪਉਣੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ॥ ਉਚੀ ਨੀਚੀ ਬਾਤਿ
ਸੁਣਾਵੈ॥ ਅਸੀਖ ਕੇ ਸਨਿਤੁ ਚਲਿ ਆਜਾਇ॥ ਕਿਆ ਦ
ਸਤੁ ਫਿਰਿ ਆਗੈ ਪਾਇ॥ ਸਗਲ ਧਰਮਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਫਿ
ਰਿ ਆਵੈ॥ ਮਨ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਨਹਿ ਤਿਪਤਾਵੈ॥ ਇਉਂ ਕਰਿ
ਧਿਆਨੁ ਗਿਆਨ ਕਾ ਜਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਨਣੁ ਹੈ ਪਰ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਿ ਨ ਮਾਨੁ॥ ੯॥ ਫਿਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀਅ ਸਾ
ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਕਿ ਬੋਲਣਾ ਹੈ ਜਿਉ ਹੈ ਤਿਉ ਕਹਿ ਦੇਹਿ॥ ਤਾ
ਨਿਰਕਾਰੁ ਬੋਲਿ ਆਸੁ ਦਿਵਾਸ ਜੀਏ ਹੁ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਸੋ
ਪਉਣੁ ਹੈ ਜਿਧਿ ਰਿਧਾ ਦਵਾ ਹੈ ਤਿਧੁ ਜਾਵਾ॥ ਅਰੰਭ

ਰੁਭੀ ਇਸਦਾ ਵਡਾ ਹੈ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਭੀ ਨਾ ਹੀ ਸਾਧੀ
 ਰੁਭੀ ਫਿਰਿ ਭੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਆਪਣੀ ਮਾਤਿ ਪਰਫੇਰਿ ਇ
 ਸਦਿ ਚਿਨਾ ਮੁਜਾਣੀ ਦਾ ਹੈ ਜੇ ਪਉ ਏ ਹੈ ਪਰਫੇਰਿ ਸਦਿ
 ਕਿਛੁ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦੀ ਨਿਆਈ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਇਤਥਿ
 ਧਿ ਇਸਦਿ ਚਿਨਾ ਨੁ ਹੈ ਆਪਣਿ ਪਤਿ ਨਹੀ ਜੇ ਇਸਿ
 ਵਿਚਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਵੈ ਤਾਫੇਰਿ ਗਿਆਨੁ ਕਾਸ ਨੁ ਕਰੈ ਫੇ
 ਰਿ ਬੋਲੈ ਕਾਸ ਨੁ ਆਪਾਇ ਕੈ ਬਹਿਰੈ ਜੇ ਚਹੁ ਤ੍ਰਿਪ
 ਤਿ ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਤਿ ਚਹੁ ਬਕਦਾ ਹੈ ਜਾਤ੍ਰਿ ਪਤਿ ਆਉ
 ਗੁਤਾ ਆਪਾਇ ਰਹੁ ਗਾਫਿਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ
 ਜੀ ਮਿਹਰਦਾਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਕਿਤਿ ਬਿਧਿ ਆਵੈ ਸਿ ਤੇਖੁ
 ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਆਵੈ ॥ ਆਗੈ ਪਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸਲੋਕ ॥

੫੮
 ਫਿਪਤਿਅਪਾਏਸੇਜਨਾਜਿਨਿਮਨਿਵਸਿਆਨਾਮੁ॥੧
 ਨਾਨਕਨਿਗਮਲੁਸਿਤੁਹੋਇਜਿਨਾਬਿਹਗਮੁਧਿਆਨੁ॥੧
 ੫੯੩॥ ਚਰਨਕਮਲਨਿਗਮਲਬੀਚਾਗਾਇਨਕਉ
 ਧਿਆਵਹਿਪਾਵਹਿਪਾਗਾਸੇਵਕਸੇਵਾਦਰਿਪਰਵਾਨੁ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਵਹਿਧਿਆਨੁ॥ਏਕਾਸੁਗਤਿਏ
 ਕੋਅਹਾਰਾਮੇਟਹਿਦੂਤੀਆਦੂਜਾਭਾਉਨਹੋਈ॥ਨਾਨ
 ਕਜਪਹਿਬਿਹਗਮਸੋਈ॥੧॥ ਤਾਠਿਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾ
 ਸਿਕੀਤੀਜੀਮਿਹਰਵਾਨਏਹੁਪਉੜੀਤਾਹੋਈਪਗਇ
 ਸਦਾਬੀਚਾਰੁਕਿਉਕਰਿਹੈ॥ਤਾਠਿਰਿਨਿਰੰਕਾਰੁਬੋਲ
 ਆਸੁਵਿਨਾਨਕਜੀਤੂਮੇਰਾਸਿਤੁਹੈ॥ਮੇਰੇਧਿਆਨਤੇਪੈ
 ਦਾਭਉਆਹੈ॥ਸੁਗਤਿਤੇਰੀਮਾਤਾਹੈਸਚਕੀਤੂਬਿਦੁ

ਹੈ॥ ਸੇਵਾਤਥਾਪੇਮਕੀਦੇਹੈ॥ ਮੇਰਿਅਹੁਪਹਿਲਿਓਸਾ
 ਜੋਤ੍ਵਪੈਦਾਇਸੋਹਿਆਰੈ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿਤਾਤਿਨਾਨੁਆਵ
 ਦੀਹੈ॥ ਜਿਨਾਗੁਰਦੇਉਇਕੁਕਰਿਜਾਤਾਹੈ॥ ਮੇਆਪਣੁ०
 ਨਮੁਨਾਗੁਰਦੇਉਕੀਤਾਹੈ॥ ਜਿਨਾਦੀਗੁਰੂਨਾਲਿਪੈਜਰ
 ਹੈਗਿਤਿਨਾਦੀਮੇਰੇਨਾਲਿਭੀਪੈਜਿਰਹੇਗਿ॥ ਜਿਨਾਤ੍ਰਿ
 ਪਤਿਆਈਤਿਨਾਗੁਰਮੇਸਹੁਇਕੁਕਰਿਜਾਤਾਹੈ॥ ਸਾ
 ਧੁਭਗਤੁਭੀਇਕੁਕਰਿਜਾਤਾਹੈ॥ ਇਕੁਮੇਰੀਚਰਚਾਨੁ०
 ਲਿਗੁਰੂਦੇਸਬਦਿਨਾਲਧਿਆਨੁਹੈ॥ ਉਨਾਥਕਿ
 ਤਨੀਆਵਸਤੁਰਹੀਆਰੈ॥ ਨਿਪੁਜਾਰਹੀਹੈਪਿਤਰੁ
 ਜਿਠੇਗਰਹਿਆਰੈ॥ ਵਰਤੁਗਰਹਿਆਰੈਨੇਮੁਅੰਦਰੁ
 ਖੜੇਹੈ॥ ਨਿਨੇਮੁਨਾਮੁਪੁਜਾਰਹੁਹੈ॥ ਪਿਤਰੁਜਿਠੇਰੁ०

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ॥ ਵਰਤਿ ਦਿਚਿ ਅਰਬ ਲਾਵਹੀ ਹੈ ॥ ੫
 ਹਰਿ ਜਕ ਕਮੀ ਹੈ ॥ ਦਿਚਿ ਬਿਤਵਾਰ ਵਰਖਾਈ ਦੇ ਹੈ ਨਾ
 ਮਤੁ ਪਿਛੇ ਦੇ ਇਕ ਠੇਲਿ ਘਣ ਲੈਣੁ ਪਉ ਦੇ ਹੋਵਣੁ ॥ ਮਿਠੇ
 ਕਰਿ ਕੈ ਭੁੰਢਾਈ ਦੇ ਹੈ ਸੁ ॥ ਕਿਛੁ ਵਰਤੀ ਰਖੀ ਗਤਿ ਨਾਹੀ
 ਓਹੁ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ॥ ਉਵਰਤ ਰਖਦਾ ਹਾਉ ਸੋਥਿ ਪਿਛ ਲੇਜ
 ਨਮਦਾ ਭੁਰਣਾਲਾਈ ਦਾ ਹੈ ॥ ਜਿਨਾ ਨੂਤ੍ਰਿ ਪਤਿ ਆਈ
 ਹੈ ॥ ਤਿਨਾ ਦੇ ਆਤਮੇ ਵਿਰੁ ਹੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਉ ਜਾਣਦੇ
 ਨਾਹੀ ॥ ਇਸ ਤ੍ਰੀਪੁਰਖੁ ਇਕੋ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਦਾ ਹੈ ॥ ੬
 ਰਖ ਸੋਗ ਦਿਚਿ ਆਵਦੇ ਨਾਹੀ ॥ ਆਪਣੇ ਸਿਰਿ ਕਿਛੁ
 ਭਾਰੁ ਲੈ ਦੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਭੁਲਾ ਬੁਰਾ ਕਰ ਦੇ ਕਰ ਦੇ ਹੈ ਨਾ
 ॥ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਦੇ ਉਪਰਛੁ ਰੁਦੇ ਹੈ ਨਾ ॥ ਉਨਾ ਨੂਕਿ

ਛੁਪਾਪੁਪੁੰਨਲਗਦਾਨਤੀਆਪਣੀਖੁਧਿਆਅਹ ०
 ਰੁਖਾਦੇਨਾਤੀਆਪਣੇਸੁਆਰਥਕਿਛੁਕਾਮੁਕ੍ਰੇਸੁ
 ਕਾਸੁਆਦੁਨਾਤੀਜੋਕਿਛੁਕਰਦੇਹੈਨਿਸੇਪਰਸੁਆਰ
 ਥੁਦੇਵਾਸਤੇਕਰਦੇਹੈਨਿਆਮਹਿਉਨੁਸਾਧੁਅਤੇਸਿਸਾਰੀ
 ਆਵਿਚਿਹੈਸਿਸਾਰੀਕਰਦੇਹੈਜੇਧਰਮੁਮੇਕੀਤਾਹੈ॥
 ਪਾਪੁਨਕਰਦਾਹੈਜੇਧਰਮੇਸਰਬੁਲਾਇਆਸਾਧੁ
 ਕਰਦਾਜੇਧਰਮਭੀਤੇਗਾਪਾਪਭੀਤੇਗਾਜਿਉਜਿਉ
 ਹੁਕਮੁਹੈਤਿਉਤਿਉਚਲਦਾਹੈ॥ਜਿਉਲੇਖੁਲਿਖਿ
 ਆਹੈਸੇਈਹੋਗਾਅਗੈਬਾਬੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ॥ਜੀ
 ਪ੍ਰਤਿਸਾਗਜਿਨਾਨੂਤ੍ਰਿਪਤਿਆਈਤਿਨਾਦੀਏਹਜੁ
 ਗਤਿਹੋਈ॥ਪਰਸਿਤੋਖਦੀਜੁਗਤਿਕਿਉਕਰਿਏ॥

ਭਿਪਤਿਵਿਚਿਮੁਕਤਿਹੈਕਿਨਾਹੀ॥ਸਿਤੋਖਵਿਚਿਮੁ ਬੁ०
 ਕਤਿਹੈਕਿਨਾਹੀ॥ਜਿਸੁਵਸਤੁਵਿਚਿਮੁਕਤਿਹੈਸਾਅ
 ਸਾਨੂਦਾਨੁਕੀਚੈਅਗੈਨਿਰੰਕਾਰੁਬੋਲਿਆਨਾਨਕਸੇਵ
 ਕਕੁਦਗਤਿਕਾਰੁਪੁਸਬਦਕੀਦੇਹਮੇਖਮੁਕਤਿਤੁਸਾਹੀ
 ਵਿਚਿਹੈ॥ਫਿਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਅਸਾਵਿਚਿ
 ਮੇਖਮੁਕਤਿਕਿਉਕਰਿਹੈ॥**ਅਗੋਪਉੜੀਚਲੀ॥**
ਸਲੋਕੁ॥ਮੇਖਮੁਕਤਿਦੁਇਸਮਕਰਹੁਤਤੁਜੇਤਿਪ
 ਰਗਾਸੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਗਧੀਰੰਚੈਬਿਹੰਗਮਵਾਸੁ॥
੧॥ਪਉੜੀ॥ਜੁਗਤਿਤਤਾਧਿਆਨੁਬਿਸਥਾਹੁ॥ਤਾਕਾ
 ਅੰਤਨਪਾਗਵਾਹੁ॥ਊਚੈਥਾਨਸੁਨਜਨੁਰਚੈ॥ਪਪਦਿ
 ਪਪਦਿਸਬਦਿਸੀਗਿਨਿਤਬਸੈ॥ਨਿਰਮਲੁਹੋਇਸੇਅੰ

ਦੇ

ਮਿਤਪੀਦੈ॥ ਸੁਨਸਮਗੀਘਰਿਘਰਿਥੀਦੈ॥ ਓਸਿਨਿ
 ਰਲਬਅੰਮਿਤਪਾਈ॥ ਨਾਨਕਇਤਿਬਿਧਿਪਰਮ
 ਗਤਿਪਾਈ॥ ੴ ॥ ਅਗੈਕੁਦਗਤਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਿ
 ਕੀਤੀਜੀਪਾਤਿਸਾਹਾ॥ ਮੁਕਤਿਕਿਉਕਰਿਪਾਈਦੀ
 ਹੈ॥ ਧਿਆਨੁਕਿਉਕਰਿਲਾਈਦਾਹੈ॥ ਓਹਬਿਧਿਅ
 ਸਾਨੁਬਤਾਈ॥ ਮੈਜੀ॥ ਜਿਤਲਗਿਮੁਕਤਿਅਸਾਡੀ
 ਭੀਹੋਵੈ॥ ਅਸਾਡਿਅਹੁਪਾਸੇਕੁਟਕਣਾਰਹਿਜਾਵੈ॥
 ਅਗੈਨਿਰੰਕਾਰਬੋਲਿਅਸਾਡਿਕੁਦਗਤਿਜਿਨਾਪੇ
 ਮਰਸੁਚਾਖਿਆਹੈ॥ ਤਿਸਕਉਕਿਛੁੜਿਪਤਿਮੁਕ
 ਤਿਹੋਗੁ॥ ਫਿਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਓਹੁਪੇ
 ਮਰਸੁਕਹਾਹੈ॥ ਜਿਤੁੜਿਪਤਿਆਵਦੀਹੈ॥ ਮੁਕਤਿ

ਪਾਈਟੀਤੈ॥ ਫਿਰਿ ਅਗੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣਿ ॥ ੬੧ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਬਿਚਾਰ ਤੂੰ ਜੇ ਮੰਗਦਾ ਹੈਂ ਸੇ
 ਕੈ ਸੁਆਦ ਕਰਿ ਮੰਗਦਾ ਹੈ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿ ਆਜੀ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮੰਗਦਾ ਹਾ॥ ਤਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇ ਆਅ
 ਜੇ ਤੈ ਨੁਸੁਆਦੁ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਆਇਆ ਨਾਹਿ ਤਾ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿ
 ਆਜੀ ਪਾਤਿ ਸਾਹ॥ ਸੁਆਦੁ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਕਿਤ ਨਾ ਕੁਹੈ॥ ਨਿ
 ਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ਜੇਹਾ ਜੇਹਾ ਕਿ ਸੈ ਚਿਤੁ ਲਗੇ ਤੇ ਤੇ ਜੇਹਾ
 ਜੀ ਇਸ ਦਾ ਸੁਆਦੁ ਹੈ॥ ਪਗੁਤਿ ਸਦਾ ਨਾਉ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ ਬਾਲ
 ਕੋਹ ਦਿ ਆਲਗੁ ਬਿਰਧੋਹ ਦਿ ਆਤੀ ਕਰੁਹੈ॥ ਸਾਸਾ ਨਾ
 ਲਿਨਿ ਬਾਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਜਾ ਕਉ ਕਰੈ ਤਾ ਪਰਮ ਗਤਿ
 ਪਾਵੈ॥ ਕਿਛੁ ਜਗਤਿ ਭੀ ਪਾਵੈ॥ ਮੁਕਤ ਕਾ ਅਹਾਰ ਹੋਵੈ ॥

ਜੁਗਤਿ ਨ ਜੀ ਕਰੈ ਮੁਗਤਿ ਦੂਰਿ ਹੈ॥ ਇਕ ਨਾਨਕਿ ਕਹਿ
ਜੀ ਕਰੈ॥ ਇਕ ਨਾਕਉ ਦੂਰਿ ਹੈ॥ ਫੇਰਿ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀ
ਤੀਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮੁਕਤਿ ਕਵਹੁ ਹੈ ਨਿਜਿ ਜੁਗਤਿ ਕਵਹੁ
ਹੈ ਨਿ॥ ਫੇਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿ ਮਾਜੇ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ਨਿ
ਪਰਬਾਦਨ॥ ੫੨॥ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਨਿ॥ ਚਉਗਾਸੀ ਜੁਗਤਿ ਹੈ
॥ ਇਨ ਦੇਉ ਪਾਤਿ ਜੇ ਜੁਗਤਿ ਹੈ ਸੋ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਕਉ
ਪਾਵੈ॥ ਚਉਗਾਸੀ ਹਜੁਗਤਿ ਦਿ ਚਿਰੈ ਗਾਸੇ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਉ
ਪਾਵੈ ਗਾ॥ ਜਿਸ ਦਾਨਾਉ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਸੋ ਜੁਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ
ਦੀ॥ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਈ ਤੀ ਹੈ ਕਿਛੁ ਪੇ ਮੁਗਸੁ ਤੇ ਪਾਈ ਦੀ ਹੈ
॥ ਜਾ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਈ ਦੀ ਹੈ॥ ਓਹੁ ਜਿ ਬਾਦਨ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਨਿ
॥ ਤਿਨਾ ਦਾਭੀ ਵੀਚਾਰੁ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨੁ ਹੋਖਿਆ ਹੈ॥ ਤਿਨਾ ਦਾ

ਮੇਗੁਇਕੁਮੁਕਤਿਐਸੋਸਾਨੁਪਗਪਤਿਓਈਐ॥ ਨਾਨਕ ੬੨
 ਏਹਮੁਕਤਿਅਸਾਸਗਵੀਤੇਹੀਚਰਨੀਲਾਇਛੇਰੁਐ॥
 ਅਗੈਪਉਰੀਚਲੀ॥ ਸਲੋਕ॥ ਜੁਗਤਿਮੁਕਤਿਨਿਰਮ
 ਲਭਈਜੇਪੇਮੁਦੈਕੋਇ॥ ਸੇਵਕਮਾਵੈਨਾਨਕਸੋਜਨੁਮੁਕਤਿ
 ਓਇ॥ ੧॥ ਪਉਰੀ॥ ਚਉਗਸੀਜੁਗਤਿਕੀਆਥਿਸ
 ਥਾਗੁ॥ ਇਨਕੋਧਿਆਵੈਪਾਵੈਪਾਗੁ॥ ਸੇਵਕੁਸੇਵਾਦਰਿ
 ਪਠਵਾਣੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੇਲਾਵੈਧਿਆਨਾ॥ ਚਉਗਸੀਜੁ
 ਗਤਿਕੀਆਥਿਸਥਾਗੁ॥ ਨਾਨਕਾਧਿਆਵੈਪਾਵੈਪਾਗੁ॥
 ੧੨॥ ਤਾਫਿਰਿਬਾਬੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ॥ ਜੀਪਾਤਿਸੰ
 ਰਿਜੁਗਤਿਕੇਨਾਉਕਉਣਕਉਣੁਐਨਿ॥ ਅਗੈਨਿਰੰਕਾਰ
 ਬੋਲਿਆਸੁਣਿਨਾਨਕਕੁਦਰਤਿਤੂਪੀਖੀਕਾਗੁਪਹੈਸੋ



376

ਫਲਿਓਤੇਗਾਨਉਤੈ॥ ਬਿੰਗਮਰੂਪਤੂਰਹਦਾਤੈ॥ ਏਹੁ
 ਬਾਣੀਤੂਮਾਤੁਲੋਕਵਿਚਿਲੈਜਾਹਿਗਾ॥ ਇਸਬਾਣੀਦਾ
 ਲੋਕਾਨੁਭੈਚਕਤੁਲਗੁਗਾ॥ ਏਹਬਾਣੀਨਿਕਰਮਤੈਅ
 ਗਮਪੁਰੀਤੇਆਈਹੈ॥ ਇਥੇਜੀਅਕਾਕਰਮਕਰਦੇਤੈਨ
 'ਕੋਈਕੋਈਮੰਤ੍ਰੀਗੋਕੋਈਨਮੰਨੇਗੋ॥ ਜਦਜੀਉਜੰਤ੍ਰ
 ਕਛੁਨਸੀਜਦਿਏਹਬਾਣੀਤੇਈਹੈ॥ ਸੁਣਿਨਾਨਕਕੁਦਰ
 ਤਿਪਰੁਅਸਾਏਹਬਾਣੀਤੇਰੇਮੁਖਿਵਿਚਿਦੇਪ੍ਰਗਾਸੁਕਰ
 ਟਾਸੀ॥ ਅਸਾਬਖਸੀਤੁਸਾਨੂ॥ ਤੁਸਾਡਾਨਾਉਇਸਬਾਣੀ
 ਦਾਮੇਰੁਕੀਤਾ॥ ਜਿਥੇਤੇਗੋਭੰਗੁਪਉਗੁਨਾਨਕਨਾਮੁਲਿ
 ਖੀਐਗੁਸੇਬਾਣੀਸਬਦੁਪਵਿਡ੍ਰੋਗੁਸੁਧੋਗੁ॥ ਜੇ
 ਤੇਗਨਾਮਜਪਹਿਸੇਪਵਿਡ੍ਰੋਗੁਹਿਗੋ॥ ਇਸੁਬਾਣੀਦ०

ਨਾਮੁ ਬਿਹੰਗਮ ਹੈ॥ ਸਭੁ ਨਾਥਾਣੀ ਆਦਾਮੇ ਰੁਏ॥ ਏਹ ਬ ੦ ੬੩
 ਏਹ ਬੇਦਮ ਹਿਭੀ ਨਾ ਹੀ॥ ਕਤੇਬ ਮਹਿ ਭੀ ਨਾ ਹੀ॥ ਬਾ
 ਰਹ ਪੰਥਾ ਮਹਿ ਨਾ ਹੀ॥ ਖਟ ਦਰਸਨ ਮਹਿ ਭੀ ਨਾ
 ਹੀ॥ ਛਿਆ ਗੁਰਾ ਪਕਿਆ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ਹੈ॥ ਚਰੁ ਬਾਣੀ
 ਆਸਤਿ ਜੁਗਮ ਹਿ ਵਰਤੀ॥ ਆਰੈ ਨਿ॥ ਤਿਨਾ ਬਾਣੀ ਅ ੦
 ਕੇ ਨਾਮ ਹੈ ਨਿ॥ ਰੂਪ ਹੈ ਸਮੇ ਹੈ ਨਿ॥ ਜੇਹੇ ਜੇਹੇ ਸਮੇ ਹੋਇਆ
 ਵਦੇ ਹੈ ਨਿ॥ ਤੇਹਾ ਤੇਹਾ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ॥ ੧॥ ਪਹਿਲਾ
 ਨਿਰਬਾਣੁ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਨਿਰਬਾਣੁ ਬਾਣੀ ਕਾਰੂਪ
 ਕੇਹਾ ਹੈ॥ ੨॥ ਫੇਰ ਅਗਮੁ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਇਸ ਕਾਰੂ
 ਪਕਉਣੁ ਹੈ॥ ੩॥ ਫੇਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਕਾਰੂਪ
 ਕਉਣੁ ਹੈ॥ ੪॥ ਫੇਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਇਸ

ਸਕਾਰੂਪਕਉਣਹੈ॥ ੫॥ ਫਿਰਿਸਿਧਉਥਾਈਹੋਈ-
 ਹੈਇਸਕਾਰੂਪਕਉਣਹੈ॥ ੬॥ ਫਿਰਿਪਉਣਥਾਈਹੋਈ
 ਹੈਇਸਕਾਰੂਪਕਉਣਹੈ॥ ਸਭਨਾਦਾਮੇਰਤਤੁਬਿਰਿਗਮ
 ਹੈ॥ ੭॥ ਇਸਕਾਰੂਪਕਉਣਹੈ॥ ਸਤਿਥਾਈਆਜਗਦਿ
 ਚਿਵਰਤੀਆਹੈਨਿ॥ ਅਤੈਵਰਤਾਗਭੀਸਤਾਹੀਕਾਹੈ॥
 ਪਰਜਗਦਿਚਿਜੀਅਜੈਹੈਨਿਸੋਅਹਿਕਾਗੀਹੈਨਿ॥
 ਥਾਈਦਾਸੁਆਦੁਆਇਆਨਾਹੀ॥ ਹਉਮੈਦਿਚ
 ਪੜਦੇਗਾਵਦੇਸੁਣਦੇਹੈਨਿਥਾਥਾਨਾਨਕਚਹੁਜੁਗਾਦਿ
 ਦਿਚਪ੍ਰਗਾਸੁਕੀਤਾਹੈ॥ ੧੪॥ ੪॥ ਜੁਗਾਇਕਸਉਚਉ
 ਤਾਲੀ॥ ਵਰਤਾਗਵਰਤਿਆਹੈ॥ ਸੁਣਿਨਾਨਕਤਦਿ
 ਤੁਮੇਰੇਨਾਲਿਹੀਥਾ॥ ਅਗੈਪਉਕੀਚਲੀ॥ ਸਲੋਕ

ਅਗਮ ਅਗੇ ਚਰੁ ਨਾਮ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਜੋਤਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ੬੪ ॥
ਸੁਨਿ ਜਾਮਾ ਧੀ ਨਾਨਕਾ ਬਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਇ ॥ ਪਉੜੀ
ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਨਿਗਮ ਲੁਸੇ ਹੋਇ ॥
ਅਗਮ ਅਗਾਧੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਇ ॥ ਨਿਗਮ ਲ
ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਹੁਸੁ ਜਪਿ ਜਪਿ ਗਿਆਨਿ ਹੋਇ ॥ ਸੁਆਦ
ਸਮਗੀ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਵਿਰਲੇ ਕੇ ਘਟਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋਧ ਉਨਿ ਰੰਜ
ਨ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਵੈ ਹੋਇ ॥ ਧਿਆਨ ਗਿ
ਆਨ ਸੁਰਤੀ ਰਸੇ ਵਿਸਟੀ ਅਗਮੁ ਪਉਓਇ ॥ ਜੁਗਤਿ
ਬਿਤੰਗ ਮਨਾਨਕਾ ਮੁਕਤੀ ਪਾਰਿਲਿ ਪਓਇ ॥ ੧੩ ॥
ਅਗੇ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿਤੁ
ਧੁਏ ਦੁਬਾਢੀ ਆਗਾਭਿਨਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਪਗਉਸਦਾ ਅਸ ०

ਨੂਰੁਪਰੰਗਕਿਛੁ ਆਇਓਨਾਹੀ॥ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਜੁਗਤੀ
 ਕੋ ਨਾਉ ਭੀ ਹਥਿ ਆਇਓਨਾਹੀ॥ ਤਾਫੇ ਰਿਨਿਰੰਗਾਰੁ
 ਬੋਲਿਆ॥ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਨਹੈ॥ ਮੇਰੇ
 ਬਹੁਤੁ ਹਿਤੁ ਹੈ ਤੁਹ ਬਠਿ ਨ ਨਹੀ ਰਖਣਾ॥ ਪਹਿਲਾ ਜੇ ਨਿ
 ਰਬਾਣ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਸੁ ਦਿਚਿ ਬਾਗਹਿ ਜੁਗਤੀ ਹੈ॥
 ਸਤਿ ਮੁਕਤੀ ਹੈ ਨਿ॥ ਨਿਰਬਾਣ ਬਾਣੀ ਕਾਰੂ ਪਜੈ ਸੀ ਬਿਰ
 ਖ ਕੀਛੁ ਆਇਆ ਹੈ॥ ਮੈਸਾ ਉਸ ਕਾਰੂ ਪਾਇਆ॥ ਨਿਗਮੇ ਹਉ
 ਸਕਾ ਅਹਾਰੁ ਹੈ॥ ਨਿਰਬਾਣ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਤੇ ਹੈ ਨਿਸੇ ਨਿਗਮੇ
 ਹਉ ਹੈ॥ ੧॥ ਤਾਪਹਿ ਲੀਜੁਗਤਿ ਕਾਨਾਉ ਨਿਰਬਾਣ ਜੁ
 ਗਤਿ ਹੈ॥ ਨਿਗਮ ਲੈਆ ਸਨਾਤਿ ਸੁਦਿਚਿ ਪੇਮ ਮੁਕ
 ਤਿ ਹੈ॥ ੨॥ ਦੂਜੀ ਜੁਗਤਿ ਕਾਨਾਉ ਸਹਜਿਆ ਸਨਨਿ

ਰਬਾਣੀਐ ਮੋਹਮੁਕਤਿਕਾਨਾਉਐ॥ ੩॥ ਤੀਜੀਜੁਗ ੬੫
 ਤਿਕਾਨਾਉਬੀਚਾਰੁਐ॥ ਚਿਤਠਉਰਆਸਨੁਐ॥ ਚਿਤ
 ਨਮੁਕਤਿਕਾਨਾਉਐ॥ ੪॥ ਚਉਥੀਜੁਗਤਿਚਰਚਾਨ ੦
 ਉਚਿਤਅਡੁਲਆਸਨ॥ ਨਿਰਬੰਧਮੁਕਤਿਕਾਨਾਉਐ॥
 ੫॥ ਪੰਜਵੀਜੁਗਤਿਕਾਨਾਉਚਿਤਚਤੁਰਆਸਨੁਉਰਧ
 ਮੁਖੀਮੁਕਤਿਸੁਗੰਧਆਸਨ॥ ੬॥ ਛਿਵੀਜੁਗਤਿਕਾਨਾ
 ਉਛਪਰਪੁਰੀਆਸਨਚਿਤਾਬਿਧਧਰਨੀਧਰਮੁਕਤਿ
 ਕਾਨਾਉਐ॥ ੭॥ ਸਤਵੀਜੁਗਤਿਜੋਗਪਗਾਸਆਸਨੁਨਿ
 ਰਬਾਨਕਲਾਮੁਕਤਿਸ਼੍ਰਮਕਾਰਪਗਾਸੁਐ॥ ੮॥ ਅਠਵੀ
 ਜੁਗਤਿਨਾਉਮੋਹਮੰਧਐ॥ ਆਸਨਪ੍ਰੇਮੁਰਸਮੁਕਤਿਧੁਨ
 ਕਾਰਐ॥ ੯॥ ਨਵੀਜੁਗਤਿਨਿਰਾਧਾਰਆਸਨਉਪਕਾਰ

ਮੁਕਤਿਕਾਨਾਉਨਿਰਦੋਖਬਰਨ॥੧੦॥ਦਸਵੀਜੁਗਤਿਉ
ਲਟਧਿਆਨੁਜੈਮੋਖੁਮਨਆਸਨੁ॥

੧੬ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ

ਦਿ॥ ॥ਗੁਰਗਉਰੀ॥ ॥ਧਿਆਉਸੁਨਮੰਡਲ
ਕਾਮਹਲਾ॥੧॥ਸੁਨਿਮੰਡਲਤੇਕੀਆਪਗਾਸੁਾਪਿਤੁ
ਪਾਨਲੇਟੀਨੋਸਾਸੁਾਪਾਦਿਤੁਚਰਨਚਲਦਹਸਨਪੇਖੇ
॥ਅਪਰਾਧਜਾਇਸੇਕਿਤੇਲਲੇਖੇ॥ਕਰਿਪਾਦਿਤੁਜਿਨੀ
ਧਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ਕਰਤਿਬਿਕਾਰਸੇਅਗਨਿਜਲਾਇ
ਆ॥ਸੀਸਪਾਦਿਤੁਜੇਸਾਪੁਨਿਦਾਦਹਿ॥ਰਸਨਾਪਾਦਿ
ਤੁਜੇਹਰਿਗੁਨਗਾਇਗਿ॥ਤੇਇਪਾਦਿਤੁਜਾਸਭਕਿਛੁ

ਕਰਿਆ॥ ਕਦੁ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਜਨੁ ਤਰਿਆ॥ ੧॥ ਵਿਸਟਿ ਵਿ ੬੬
 ਚੋਲੀਧਰਤੀ ਕਾਮਾ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਮਹਿ ਜਾ ਕਾ ਬਿਸਾਮਾ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ
 ਕਾ ਸੁਆਦ ਕਾਇਆ ਕਉ ਗਾਲੇ॥ ਬਿਧਨ ਪਾਇ ਨਰ
 ਕ ਮਹਿ ਪਾਲੇ॥ ਨਰ ਕ ਬਾਛੈ ਸੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸੇ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੀ
 ਪੀਤਿ ਨਰ ਕ ਮਹਿ ਬੋਸੇ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਜੀਤੇ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਾਵੈ॥ ਤੇ
 ਉਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਕਉ ਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਪਾਨੀ ਪਿਤ੍ਰ ਕਾਇ
 ਦੁਬੀਚਾਗੁ॥ ਜੈ ਸੇ ਤੇ ਸੁਖਾਇ ਚੁਨ ਸਾਗੁ॥ ਪਾਨੀ ਦੂਪ ਕਾ ਕਰੈ
 ਨਿਬੇਰਾ॥ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਨੁ ਤੇਰਾ॥ ਜੈ ਸੇ ਨੀਕੀ
 ਖੰਡੇ ਤੁਮਾਹਿ ਰਲਾਈ॥ ਜੋਇ ਚੀਟੀ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਪਾਈ॥
 ਮੀਨੁ ਮਾਰਗ ਜੈ ਸੇ ਜਲ ਪਾਈ॥ ਐ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿ
 ਧਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ॥ ਐ॥ ੩॥ ਪੰਖੀ ਕਾ ਖੋਜ ਬਾਦਰਕੀ

ਛਾਇਆ ਬਾਲੂ ਕਾਗਿਹ ਜੈ ਸੇਵਾ ਉਆਇਆ ਜੈ
 ਸੇਬੇ ਸਵਾ ਪੁਤ ਅਤੀਤ ਕਾਗਾ ਉਆ ਜੈ ਸੇ ਮਿਰਤ ਕਕਾ ਦੇ
 ਕਹਾਵੈ ਨਾਉ ਪੁਖਤ ਕੋਇ ਲਾਗ ਬਲੀਆ ਨ ਜਾਇ
 ॥ ਕਾਇਆ ਸੁਆਹਤ ਪਤ ਕਹਾ ਸਮਾਇਆ ਇਹ ਬਿ
 ਧਿ ਜਾਨੇ ਨਾਮ ਸੇ ਪਾਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਕਰੀ ਮੈਕਿ
 ਛਨਦ ਰਿਨ ਆਵੈ ॥ ੪ ॥ ਨਾਕਿ ਛੁਟੀ ਸੈਕਿ ਆਹੇਇ
 ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਆਨ ਨ ਦੇਵਾ ਓਹੁ ਅਸਾ ॥ ੦
 ਨੁ ਜੇ ਕੋ ਉਬਤਾਵੈ ਏਹ ਮਨੁ ਕੁਮਤਾ ਕਬਹੂ ਨ ਠਹਿਗਾ
 ਵੈ ॥ ਇਸ ਮਨ ਕਉ ਚੀਨੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਤੇਵ ਸਤੁ ॥ ੦
 ਪਤਿ ਹੋਇ ਚੀਨੈ ਆਪਿ ਜਬ ਤਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
 ਤਉ ਨਾਨਕ ਅੰਭੇ ਅੰਭੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਜੈ ਸੇ ॥ ੦

ਹਸਤਾਬੇਕਉਛੋਆਪਾਸਮਿਲੇਤੇਓਹਕੰਨਹੋਇ ੬੭
 ਆਕੰਨਹੋਇਆਤਬਿਚੜਿਆਮੋਲਿਆਐਸੇ
 ਗੁਰਮਿਲਿਪਾਣੀਕੁਇਆਮੋਲਿਆਕੁਇਆ
 ਅਮੋਲਕੁਨਾਮਧਾਰਿਆਹੀਗਾਤਬਮਨੁਗਹੈਚਰ
 ਨਗੁਰਪੀਰਾਹੀਗਹੋਇਆਕੰਨਪਰਿਚੜਿਆ
 ਤਉਨਾਨਕਨਾਮਜਪਤਪਾਰਿਪਰਿਆ ॥੬॥ ਅਗਮ
 ਦਰਿਆਉਕਵਨਬਿਧਿਤਰੀਐਐਬਿਨੁਵਖਰਕਿਉ
 ਪਾਰਿਉਤਰੀਐਐਲੇਹਿਜਗਾਤਿਮੁਹਿਮਾਰਮੁਹੰਦੁ
 ਾਤਬਿਕਿਸਪਹਿਕਹੀਐਰਹਿਆਹੈਗਨੇਗੁਰਬੰ
 ਝੁਓਹਗਹਿਆਹੈਰਾਨਾਮੁੰਡੁਪੁਨੀਅੰਧਾਪਛਤੰ
 ਨਾਐਬਿਨੁਲੀਏਕਿਉਪਾਰਿਲਿਘਾਈਐਐਤਉਨੰ

ਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ਐ॥ ੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਰੂਪਿ
 ਗੋਤੇ ਖਾਵਹਿ॥ ਸਿਰਿ ਜਮ ਰੰਗੁ ਪਿਛੈ ਪਾਛੂ ਤਾਵੈ॥ ਗਲਿ
 ਸਿਗਲਿ ਜਮੁ ਬਿਧ ਚਲਾਵੈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਪਕੜੇ ਕਦ ਨ ਛੁਡੁ
 ਵੈ॥ ਕਦ ਨ ਛੁਡੁ ਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ॥ ਮਿਲਤੁ ਸੀ ਜਾਈ ਸਾ
 ਕਤਿ ਮਨੁ ਝੂਗੇ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ਤਿਸੁ ਕੋ ਉਨਮਾਏ॥ ਤ
 ਉਨਾ ਨ ਕਸਬ ਦਜਗਾ ਜਿਥਾ ਤ੍ਰਿਗੁਰੁ ਤਾਏ॥ ੨॥ ਜਗਾ ਗੁ
 ਰੁ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਤਗਾ ਜਮ ਕਿਉ ਜਾਇ॥ ਸੇਵਕੁ ਤੇਜੁ ਬਹੁ ਤੁਸ
 ਗਾਇ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਮਹਿ ਸਕੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਤਖੁ ਉਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਬਿਧ ਨ ਦੇਇ ਸਜਾਇ॥ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ਜਮ ਕਦੈ ਹ
 ਦੀਸਾ॥ ਬਹੁ ਹਿਨੁ ਉਗਾ ਜਾ ਉਜਗਾ ਦੀਸਾ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ
 ਮਹਿ ਨਾਮ ਅਗਾਧਿ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਜਮ ਬ

ਪਹਿ॥ ੨॥ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਿਜਮਦੂਰਿਬਿਭੂਰੇ॥ ਧਰਮਗ ੬੮
 ਇਕੇਕਾਗਦਫਾਰੇ॥ ਗੁਰਪਸਾਦਿਜਨਭਗਤਿਕਮਾਈ॥
 ਤਿਸੁਸਿਰਿਬਾਰੀਰਿਜਮਨਗਈ॥ ਹੇਇਆਬਿਬੇਕਬ०
 ਕੀਸਭਤੇਰੀ॥ ਆਬਿਕਿਮਾਲਿਖਹੁਗਹਿਆਬਿਦੁਕੇਰੀ
 ॥ ਤੇਏਖਲਾਸਜਨਨਿਰਵੈਗਾ॥ ਤਉਨਾਨਕਤਿਨਗੁਰੇ
 ਪੂਜੈਪੈਰਾ॥ ੧੦॥ ਜਿਨਿਗੁਰਜਾਤਾਤਿਸੁਨਾਹੀਦੂਖਾ॥
 ਜਿਨਿਗੁਰਜਾਤਾਤਿਸੁਰੀਏਸਭਸੂਖਾ॥ ਜਿਨਿਗੁਰਨਹੀਜ०
 ਨਿਆਤਿਨਕਉਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ ਜਿਨਿਗੁਰਨਹੀਜਾਨਿ
 ਆਤਿਸਕੀਥਾਇਨਪਾਇ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਰੂਬੇਕਬਹੁਨਤਰੈ
 ਮਨਮੁਖਿਸਰਪਰਜਮਦਸਿਪਰੈ॥ ਜੇਕਰੇਭਗਤਿਗੁਰੇ
 ਮਨਿਭਾਵੈ॥ ਤਉਨਾਨਕਤਿਨਜਮੁਨੇਤ੍ਰਿਨਆਵੈ॥ ੧੧॥

ਉਲਟਿਕਦਲਆਤਮੇਪਤਿਪਾਵੈ॥ਦਸਵੇਦੁਆਰਕਾ
 ਧਿਆਨਲਗਾਵੈ॥ਧਿਆਨਲਾਇਆਤਮੇਕਉਸੇਧੈ
 ॥ਗੁਰਕੈਸਬਾਦਿਮਨਕਉਪਰਬਧੈ॥ਮਨਪਰਬਧੈਗਿ
 ਕੇਨਾਇ॥ਕਰੈਕੁਗਤਿਫਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥ਕਹਾਕਾਲੁ
 ਤਿਸੁਨੇਕੁਨਆਵੈ॥ਤਉਨਾਨਕਆਤਮਗਾਮਕਉਪਾਵੈ
 ॥੧੨॥ਅਤਿਅਤੀਤੁਹੋਇਮਹਾਬੈਰਾਗੀ॥ਜਾਕੀਧੁਨਿ
 ਅਨਹਦਸੁਰਿਲਾਗੀ॥ਅਨਹਦਿਗਤਾਸੁਨਿਸਮਾਧਿ
 ਆ॥ਤਿਨਿਬੈਰਾਗੀਕਟੀਉਪਾਧਿ॥ਨਿਵਲੀਕਰਿਤ੍ਰਿਕ
 ਟੀਟਕਿਗਤਾ॥ਤਉਨਾਨਕਤਿਨਕੀਤੁਟੈਭਗਤਾ॥੧੩॥
 ਅਗਨਤਪੁਕਾਰਹਿਦੇਹੀਕਉਜਾਲਹਿ॥ਅੰਤਰਿਮਹਿ
 ਬਸਤੁਪਰੁਨਹੀਸਮਾਲਹਿ॥ਤਿਸੁਹੋਇਪਰਾਪਤਿਜੇਸ

ਚਿਸਮਾਵੈ। ਵੇਹੀ ਦੁਖ ਦੀਏਗਾ ਬਿਨਆਵੈ। ਜੇਕੋਈ ਨਾ
ਤਾਜਲਤਪੁਕਰੈ। ਸਭਜਾਹਿ ਅਬਿਰਥੇਜਾਬਿਹਉਮੈਕਰੈ
॥ ਹਉਮੈ ਤੋਰੈ ਭਰਮ ਚੁਕਾਵੈ। ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੇਤਾਪੁਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁਭਾਵੈ॥ ੧੪॥ ਜੇਇ ਬੈਸਨੇ ਪਹਰਿ ਹਿਮਾਲਾ। ਕਹਹਿ
ਭੇਖੁਲਾਇ ਟੀਕੇਲਾਲਾ॥ ਬਿਨੁ ਬਸਿ ਕੀਏ ਬੈਸਨੇ ਨਹ
ਈ। ਜਿਨਿ ਬਸਿ ਕੀਆ ਬੈਸਨੇ ਸੋਈ। ਬੈਸਨੇ ਸੋਈ ਜੇ
ਬੈਸਹਿ ਆਵੈ। ਹਰਿ ਕੇ ਅਗਥਿ ਜੇ ਆਪਿ ਬਚਾਵੈ। ਕ
ਰਿਬਾਧੰਦਾ ਹਰਿ ਆਗੈ ਗਾਖੇ। ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਬੈਸਨੇ
ਸਚ ਪਾਖੇ॥ ੧੫॥ ਸੋਈ ਅਪਰਸ ਜੇ ਆਪਕਉ ਪਰਸੈ
॥ ਇਸਹੀ ਮਹਿ ਬਸਤੁ ਦੇਖੈ ਸਰਸੈ। ਆਧਾ ਪਾਸਾ ਕਛੁ
ਅਵਰੁ ਦੇਖੇ। ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਨਿ ਨ ਕਰੈ ਬਿਸੇਖੇ। ਕਰੇ ਬਿਸੇ

ਖਅਪਰਸੇਕਾਹੇਕਾਮੂਲਗਵਾਏਸਭੁਲਾਹੇਕਾਲ ०
 ਹਾਮੂਲਜੇਸਭੁਗਵਾਏ। ਤਉਨਾਨਕਕੈਸੇਅਪਰਸੁਕਾ ०
 ਏ॥ ੧੬॥ ਗਿਹਕਉਤਜਿਹੋਇਬੈਸਾਹਿਸਾਧਾ। ਤਿਨ
 ਜਮਤੇਆਪੁਛੁਡਾਇਆਬਾਧਾ। ਗਿਹਮਹਿਉਠਏਚਿ
 ਤਨਆਏ। ਸੋਹੋਇਦਾਸੁਜੇਆਪੁਛੁਡਾਏ। ਆਪੁਛੁ
 ਡਾਏਅਵਗਭੀਤਾਹੈ। ਹੋਇਸਾਧਸਗਲਕਉਨਿਸਤ ०
 ਹੈ॥ ਮਮਤਾਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਕੁਸਭੁਬਾਧਾ। ਤਉਨਾਨਕਪ
 ਰਦਰਿਸੋਹਨਿਸਾਧਾ॥ ੧੭॥ ਉਦਮਕਰੈਤਾਸੇਈਉਦਾਸੀ
 ਆਚਾਰਿਕੁਟਫਿਰਿਕਾਟੇਜਮਫਾਸੀ। ਕਰੈਉਦਮਜਮ
 ਫਾਸੀਤੋਹੈ। ਸੋਈਉਦਾਸੀਮਨੁਹਰਿਸਿਉਜੈਹੈ। ਹੋਇ
 ਉਦਾਸਪੁਰਸਿਉਮਨੁਲਾਏ। ਬਿਨੁਉਦਿਆਨਾਏ

ਸਗਿਹਮਹਿਪਾਏ॥ ਭਰਮਕਾਤਾਲਾਜਿਸਹਿਖੁਲਾਨਾ 70
ਤਉਨਾਨਕਹੋਇਉਦਾਸੁਉਤਿਜਾਇਸਮਾਨਾ॥ ੧੮॥
ਅਉਧੁਤਹੋਇਕੈਰਹੈਅਧੀਨਾ॥ ਅਧਿਕਮਨੁਹੋਵੈਮਸਕੀ
ਨਾਜਿਨਿਕਿਛੁਪਤਕੀਬੁਝੀਆਧੀ॥ ਤਿਨਿਅਉਧੁਤ
ਲੈਇਦੀਬਾਧੀ॥ ਆਧੀਬੁਝੀਤਬਿਹੋਆਅਉਧੁਤ॥
ਨਉਦਰੁਲਾਕੇਦਸਦਾਸੁਤਾ॥ ਜਿਨਿਅਪਨਾਸੁਤਪ੍ਰਭਸਿ
ਉਬਨਾਇਆ॥ ਤਉਨਾਨਕਤਿਨਿਅਉਧੁਤਪ੍ਰਭਨਿਰ
ਮਲਪਾਇਆ॥ ੧੯॥ ਜੇਸਿਨਿਮਾਸੀਜਿਨਿਸਿਨਿਆਸ
ਪਛਾਨੀ॥ ਡੇਲਨਦੇਇਨਦੇਹਿਇਆਨੀ॥ ਮਹੁਗਾਖਾਇ
ਕਾਮਕਉਜਾਲੈ॥ ਸੇਵੈਨਜਾਠੈਹਰਿਨਾਮਸਮਾਲੈ॥ ਸਤ
ਸੀਲਕੀਵ੍ਰਿਤਾਬਾਧੈ॥ ਫਿਰਹੀਸਿਗਮਕੇਸਰਸਾਧੈ॥

ਨਉ ਬਾਹਰ ਕੀਜੋ ਮਿਤਿ ਦੇਈ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਿਨਿਅੰ ०
ਸੀਟਰ ਸਮਲੇਈ॥ ੨੦॥ ਲਿਗੋਟ ਬੀਟ ਕਸਿਰੈ ਲਿਗੋਟ
॥ ਤਿਸੁ ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਗੈ ਜਮ ਕੀ ਚੋਟਿ॥ ਕਸੈ ਲਿਗੋਟੀ ਮਨੁ
ਆਹਾਰੈ॥ ਤਸਕਰ ਪਚਿਲੇ ਗਰਦਨ ਮਾਰੈ॥ ਅਲਹੁ ਲੈ
ਸਭੁ ਛੂਨੁ ਮਿਟਾਵੈ॥ ਆਪੁ ਛਾਡਿ ਤਨੁ ਖਾਕੁ ਹੁਲਾਵੈ
ਖੁਦੀ ਖੋਮਿ ਸਿਰਉ ਪਰਿ ਮਾਨੈ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੋ ਲਿਗੋਟ ਬੀ
ਟ ਅਲਹੁ ਕਉ ਜਾਨੈ॥ ੨੧॥ ਦਰਦੇ ਸੁਸੇ ਜੇ ਦਰਦੁ ਪਛਾ
ਨੈ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਿ ਗਹਿ ਆਹੈ ਗਨੈ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀ ਅ
ਲਹੁ ਜਾਪੈ॥ ਜਾਕਾ ਵਰਨ ਚਿਹਨੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਸਿਵਾਪੈ
॥ ਅਲਹੁ ਆਲਮ ਬੀਚ ਸਮਾਇਆ॥ ਬੋਲਤ ਦੀਸੈ
ਪਰਦਰਨੁ ਛਪਾਇਆ॥ ਦਰਦੰਦੇ ਹੋਇ ਦੁਆਰੇ ਡੀਠ २

ਤਉਨਾਨਕਸੇਦਰਦੇਸੁਦਰਿਲਾਗਾਮੀਨਾ॥੨੨॥ਜੇਈ ੭੭
ਨਾਗੋਜੇਨਗਨਹੋਇਰਹੈ॥ਸੀਤਪਾਮਸਭਇਸਤਨਿਸੈ
॥ਬਹਤਰਿਘਰਿਅਹਿਦੇਵੈਬੀਧਾ॥ਵਿਸਟਿਮਿਟਾਇਰਹੈ
ਇਅੰਧਾ॥ਬ੍ਰਹਮਦਰਿਆਇਨਾਦੈਸੋਨਾਗਾ॥ਤਾਕਉਤਾਤੰ
ਤਾਮਾਸਿਕਬਹੂਨਲਾਗਾ॥ਪ੍ਰਤਮਿਲਣਕਾਜਿਸੁਮਨਿਗਾ
ਉ॥ਤਉਨਾਨਕਤਿਨਿਨਾਗੋਪਹਿਰਿਆਸਿਰੇਪਾਉ॥੨੩॥
॥ਤਮਗੁਰੂਜਗੁਣਸਾਤਗੁਣਮਾਇਆ॥ਇਨਤੀਨਗੁਣੰ
ਸਭਜਗੁਰੁਮਾਇਆ॥ਚਉਥੇਗੁਣਕੀਕੋਈਮਿਤਜਾਣੈ
ਜੋਜਨੁਜਾਇਮਿਲੈਨਿਰਬਾਨੈ॥ਨਿਰਬਾਨੈਨਿਰਬਾਨੁਸ
ਮਾਇਆ॥ਜੈਸੇਸਲਲੇਸਲਲੁਮਿਲਾਇਆ॥ਸਲ
ਲੁਮਿਲਾਇਆ॥ਜਾਇਸਲਲੇਸਿਗਾ॥ਤਉਨਾਨਕਕੁਰਗ

ਤੁਮਿਲਾਇਆਹਰਿਗਿ॥ ੨੪॥ ਇਸਕਾਕਉਦੁਗੁਰੂ
 ਕਉਦੁਚੇਲਾਕਹੀਐ॥ ਕਵਨੁਬਸਤੁਲੇਅਨਹਦਹੀਐ
 ॥ ਕਬਿਕਾਬਕਥੇਹਿਅਤੀਤਕਹਾਵੈ॥ ਕਿਤੁਸਬਦਿਅਮ
 ਗੁਪੁਰਿਪਾਵਹਿ॥ ਸਬਦੁਗੁਰੂਸੁਗਤਿਚੇਲਾਕਹਾਵੈ॥ ਅਨ
 ਪਦਨਾਕਉਇਕਤਮਿਲਾਵੈ॥ ਤਤੁਬਸਤੁਲੇਰਹੇਨਿਗਲ ०
 ॥ ਤਉਨਾਨਕਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਗਪਾਲਾ॥ ੨੫॥ ਕਉਨ
 ਸਬਦਜਿਤਲਾਗੇਬੀਧੁ॥ ਕਉਨੁਜੇਗੁਜਿਤੁਪੜੈਨਕੰਧ
 ॥ ਕਿਤੁਪਰਚੈਫੂਟੈਸੂਰਿ॥ ਕਵਨਭਗਤਿਪੁਭਮਿਲੇਹ
 ਜੁਰਿ॥ ਸਬਦਿਜਿਤੁਲਾਗੇਬੀਧੁ॥ ਧਿਆਨੁਜੇਗੁਜਿ
 ਤੁਪੜੈਨਕੰਧੁ॥ ਤਿਕੁਟੀਸਿੰਗਮਪੁਭਕਉਮਨਜੇਝੈ॥ ਤਉ
 ਨਾਨਕਸਸੀਅਰੁਕਉਟੈਝੈ॥ ੨੬॥ ਭਾਵਰਕੀਤਾਰਿਪ

ਲਮੇਜਨੁ ਕੇਇ ਜਪ ਲਮੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਨੁ ਹੋਇ ਪਲਮਿ 72
ਤਾਰਿ ਜਾਇ ਮਹਲੁ ਪਹੁਚੈ ॥ ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਜਨ ਕਉ ਪੁਤ੍ਰ
ਪੁਛੈ ॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਆਇ ਮਿਲੇ ਤੁਮ ਪੁਤਾ ॥ ਇਤੁ ਪੈਰੇ
ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਅਤਿ ਦੂਤਾ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਟਿ ਪਾਰਿ ਭੀਤ ਰਿਮਾ
ਹੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਕੇ ਪੀਥ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਅਪਨਾ ਸੇਵ
ਕੁ ਅੰਕਿ ਮਿਲਾਇ ਮਾਧੂਛੈ ਕੁਸਲ ਨਿਕਟਿ ਬੈਠਿਲਾ
ਇ ਮਾਧੂ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਦੀਨੈ ਸਿਰ ਪਾਉ ॥ ਸੁਪਰਸਿਨ ਭਇ
ਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਗਉ ॥ ਜਨੁ ਹੋਇ ਅਪੀਨ ਕਰੈ ਅਠ ਦਾਸਿ
॥ ਜਨ ਕਉ ਗਾਖੁ ਚਰਨਾ ਪਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਾਇ ਕ
ਲ ਮਾਰਿ ਜਪਨੀ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਉਪਾਰਿ ਲੇਹੁ ਕਲਿ ਅਪਨੀ
੨੨ ॥ ਏਹੁ ਕਲਬੁ ਤਤੁ ਮਜਾਇ ॥ ਏਹੁ ਧਰਮੁ ਨਾਮ ਦਾਨੁ

ਇਸਨਾਨੁ ਉਚਾਰਹੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾਮੰਤੁ ਕਮਾਈ ॥ ਐ ॥ ਹੋਇ
ਨਿਗਮਲੁ ਉਜਲੁ ਦਰਿਜਾਈ ॥ ਐ ॥ ਭੁਗਤਿ ਕਰੇ ਸੇ ਉਜਲੁ
ਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਸਭ ਮਲੋ ਪੈਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਕੀ ਜੋ ॥
ਤਿਪਾਵੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਰਿਜਾਇ ਸਮਾਵੈ ॥

॥ ਧਿਆਉ ਸਿਪੁ ਰਨ ਹੋਇ ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਗੁਰਗੁਮਕ

ਲੀ ॥

॥ ਧਿਆਉ ਜੋ ਗਨਿਧਿ ॥ ਰੰਗਮਾਲਾ ॥

ਮਹਲਾ ਪਹਲਾ ॥

ਅਕਾਸੀ ਸਰੁ ਭਰਿਆ ਨੀਗੁ ॥ ਤਾਮਹਿ ਕਵਲ ਬਹੁ ਤਬਿ
ਸਖੀ ਗਾਭਉ ਗਲੁ ਭਧਾਤਾ ਕੀ ॥ ਗੀਧਾ ਨਾਨਕ ਬਲੈ ਬਿ

੫ਮੀਸਿਧਾ॥ ੧॥ ਬਾਹਰਸੇਲਹਸਮਕਰਗਾਹੇ॥ ਆਸਣੁਸ
 ੭ਜਿਨਿਠਾਲੁਮੁਲਹੈ॥ ਚੇਤਨਰੇਗੀਗੁਡੀਲਾਵੈ॥ ਨਾਨ
 ਕਕਹੈਜੋਗੁਇਉਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਮੇਰੁਰੂਰਸੁਧਾਕਰਿਗਾਖੇ॥
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੇ॥ ਦੋਨੋਸੁਹਇਕਠੀਧੈ
 ॥ ਨਾਨਕਬਲੈਜੀਵਤਮਰੈ॥ ੩॥ ਉਲਟੈਪਉਣੁਪਖਾਲੈ
 ਕਾਇਆ॥ ਸਬਦੁਅਨਾਹਦਸਬਦੁਵਜਾਇਆ॥ ਧੁ
 ਨਿਅੰਦਰਿਮਨਿਗਾਖੇਬੀਰਾ॥ ਨਾਨਕਬਲੈਅਉਲਟ
 ਕੀਰਾ॥ ੪॥ ਬੀਧਿਆਬੀਧੁਉਛਾਲੈਨੀਗੁ॥ ਵਣਕਿਣੂ
 ਹੀਆਵਲੁਮਨਧੀਰਾ॥ ਨਾਨਕਬਲੈਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ
 ॥ ਕੋਈਠੀਆਨੀਹੋਇਲਸੇਲਏਪਛਾਨਾ॥ ੫॥ ਅਉ
 ਘਟਿਘਾਟਿਨਿਰਾਲਾਜਤਿ॥ ਬਿਨੁਦੀਪਕੁਉਜੀਅ ०

੭੩

ਹੋਤਾ। ਅਖਿਸੈ ਨ ਬਾਟੀ ਘਟੈ ਨ ਤੇਲਾ। ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਇ
 ਹ ਪੁਰਾਖੇਲਾ॥੬॥ ਆਸਣ ਧਰਤੀ ਧੁਇ ਆਕਾਸੁ। ਉਹ
 ਧਿਕ ਵਲ ਮੁਖ ਕੀ। ਆਬਿਗਾਸੁ। ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ
 ਤਿਸੁ ਆਇ ਆਸਾਦੁ। ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਇਹ ਬਿਸਮਾਦੁ॥
 ੭॥ ਉਲਟਾ ਬਾਨੁ ਗਗਨੁ ਕਉ ਲਾਇਆ। ਚੰਚਲੁ
 ਮਿਰਗੁ ਮਾਰਿ ਘਰਿ ਆਇਆ। ਰੰਗ ਮਹਲ ਬੈਠਾ ਸਿ
 ਕਦਾ ਹੀ। ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਲਾਗੀ ਤਾ ਹੀ॥੮॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬ
 ਦ ਗਹੈ ਗਬਿਬਾਨੁ। ਚੰਚਲੁ ਮਿਰਗੁ ਨ ਦੇਵੈ ਜਾਨਾ। ਮਿਰ
 ਗੀ ਮਿਰਗਾ ਦੇ ਨੂਬੰਧਾ। ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਉਚੀ ਸਿਧਾ॥੯॥
 ਪਤਾਲੀ ਸਰਗਗਨ ਚੜ੍ਹਾਇਆ। ਤਿਥੈ ਸਹਜੇ ਪਲ
 ਟੀਕਾਇਆ। ਗਗਨ ਗਾਇ ਦੁਹਿ ਪੀਤਾ ਖੀਰਾ। ਨਾਨ

ਕਬਲੈਚਰਲਥੀਗ॥ ੧੦॥ ਉਨਮਨੀਕਲਾਧਰੈਨਿਤਿ
 ਜੋਤਿ॥ ਬਿਨੁਦੀਪਕੁਉਜੀਆਗੋਰੇਤ॥ ਦੋਖੈਬਿਗਮੈ
 ਆਪਨਆਪੁ॥ ਨਾਨਕਬਲੈਉਉਮਿਟੈਸਿਤਾਪੁ॥ ੧੧
 ॥ ਇਕਤੁਘਰਆਨੇਚੰਦਅਰੁਸੁਗਾਪੰਚਮਾਰਿਲੇਰ
 ਰੇਹਜੂਰਿ॥ ਦੂਜੇਅੰਗਨਲਾਏਚੀਤਾ॥ ਨਾਨਕਬਲੈਉਉ
 ਗਤੁਜੀਤਾ॥ ੧੨॥ ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲੀਪਰਹੋਐਉ
 ਚੇਘਰਿਲੇਮਨੁਆਧਰੈ॥ ਨਿਗਮਲਜੋਤਿਸਰਬਕਲਿ
 ਆਣੁ॥ ਨਾਨਕਬਲੈਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁ॥ ੧੩॥ ਲਿਉਲਾ
 ਗੀਮਨੁਆਠਹਿਗਾਇ॥ ਪਛਮਦਾਣਨਗਰਸੁਪਿਪਾ
 ਇ॥ ਨਗਰੀਬੋਸਿਤ੍ਰਿਬੈਣੀਨਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਬਲੈ
 ਰੁਨਿਮਾਇਅਗ॥ ੧੪॥ ਸਬਦੁਅਰੁਪਰੁਪਬਹੁਕੀਏ॥

੧੪

ਕ

ਜਿਨਿਸੁਆਸੇਜੀਵਤਮੁਏ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਭੋਰੀ ਉਚੈਖੰ
 ਭਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ ਗੁਗੋਜਿਉਖੰਡਾ॥ ੧੫॥ ਕਿਹਬਿਧਿਚੰਦ
 ਭਵਨਿਆਵੈਇਹਭਾਨਾ॥ ਕਿਹਬਿਧਿਮਰਦਉਮਨਕੇ
 ਮਾਨੁ॥ ਕਿਹਬਿਧਿਪਦਮਹਿਪਿਡਸਮਾਇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ
 ਤਬਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ ੧੬॥ ਪੂਰਬਠੇਰਿਪਛਮਕਉਤ ०
 ਨੈ॥ ਅਜਪਾਜਾਪੁਜਪੇਮਨੁਮਾਨੈ॥ ਅਨਹਦਸੁਗਤਿਰ
 ਚੈਲਿਵਲਾਇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪਦਪਿਡਸਮਾਇ॥ ੧
 ੭॥ ਜਿਉਸੁਗੀਧਪੁਹਪਮਹਿਆਹੀ॥ ਇਉਕਰਿਹਾ
 ਮੁਹੈਜਗਮਾਹੀ॥ ਜੇਕੋਠਉਰਬਾਸੁਕੀਪਾਵੈ॥ ਕਹੁਨਾ
 ਨਕਸਮਝੈਸਮਝਾਵੈ॥ ੧੮॥ ਦੁਆਦਸਉਲਟੈਪੀਵੈ
 ਨੀਤਾ॥ ਗੁਰਸਾਖਿਸੁਣਗਾਖੈਚੀਤਾ॥ ਨਿਰਭਉਨਗਰ

ਕਾਰੋਜਾਇਬਾਸਾਨਾਨਕਮੇਟਹਿਸਗਲਪਿਆਸਾ॥ ੧
 ੮॥ ਮਨਾਪਵਨਾਦੁਇਸਦਾਅਜੀਤਾਇਨਕਉਜੀਤੈਤਉਪਰ
 ਤੀਤਾਮਹਰਮਮਹਲਠਾਕਨਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਕ
 ਵਾਇ॥ ੨੦॥ ਅਪਿਰਮਹਿਬ੍ਰਹਮੰਡਸਮਾਨਾਜਿਨਜਾਨਿ
 ਅਤਿਨਗੁਰੁਮੁਖਿਜਾਨਾਗੁਰੁਕੀਸਾਖੀਸੁਇਰਾਖੇਚੀਤਿ॥
 ਨਾਨਕਗੁਰੁਮੁਖਿਸਦਾਅਤੀਤਾ॥ ੨੧॥ ਨਗਰੀਚੋਰਕਰਹਿਨਿ
 ਤੋਚੇਗੀਅਹਿਨਿਸਮੁਸੈਭੇਦਨਹੋਗੀਗੁਰਸਬਦੀਫੇਰੇਢੰਢੇ
 ਰਾ॥ ਨਾਨਕਾਇਹਬਿਧਸਮਝਹਿਚੇਰਾ॥ ੨੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿ
 ਝੂਝੈਕਬਹੁਨਭਗੋ॥ ਨਉਪਰਿਤਾਲਾਵਸਦੈਜਾਗੋ॥ ਕਾਲ
 ਬਸੇਰਹੋਇਉਦਾਸਾ॥ ਨਾਨਕਪਾਵੈਤਬਪਰਿਵਾਸੁ॥ ੨੩
 ਅਨਰਮਲਨਿਰਮਲਅਡਲਅਥਾਹਾਗੁਰਪੁਰੈਮਿਲਿ

ਪਾਇਆ ਰਾਹਾਇ ਹਸਰਨਾਇ ਨਿਰਮਲੁ ਜਨੁ ਕੋਇ
 ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥ ੨੪ ॥ ਪਾਨੀ ਪਵਣੁ ਅਗ
 ਨਿਪਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਇਨ ਕਉ ਸਾਧੈ ਸੋ ਸਾਧੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਇਨ
 ਕਉ ਸਾਧਿ ਕਹੈ ਮਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਉਚੈ ਪਰਿਤਾ ਕਾ ਪ
 ਰਿਦਾਸੁ ॥ ੨੫ ॥ ਅਉ ਪੁਤਾ ਕੇ ਸੁਣੁ ਲੇਲਖਣਾ ਖਿ
 ਥਾਟਲੀ ਪੰਚ ਬਰਖਣਾ ॥ ਗੁਰਸੀਤੀ ਆਪੇ ਪਹਿਰਾ
 ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖੈ ਸੋ ਗੁਰਭਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਵਿਸਟਿ ਨ ਦੇਖ
 ਉਅਗਮੁ ਸਟਨ ਆਵੈ ॥ ਰਹੀ ਐ ਸੀਗਿ ਮਹੀ ਐ ਨਿਤੁ ਹਾ
 ਵੈ ॥ ਜੇ ਗੁਰਮਿਲੈ ਤਾ ਮਲਖਲਖਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਫਿਰਿ
 ਕੈ ਚੋਟਿ ਨ ਖਾਵੈ ॥ ੨੭ ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਸਾਜਾ ਕਾ ਜਾਪੁ ॥ ਇਹ
 ਜਪੁ ਜਪੈ ਬਛੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਅੰਭੁ ਨ ਰੂਬੈ ਅਗਨ ਜਰੈ ॥

ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਰਦਾ ਸਾਕੈ॥ ੨੮॥ ਨਿਰਭਉ ਮਿਲੈ ਭਉ ੧੬
 ਸਗਲਾ ਜਾਇ॥ ਉਲਟਾ ਮਨੁ ਮਨ ਸਾਕੈ॥ ਆਇ॥ ਪਰਤੀ
 ਉਲਟਿ ਚੜੀ ਅਸਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਿਲਿ ਸਭੁ ਸਚੁ
 ਜਾਣੁ॥ ੨੯॥ ਕੁੰਚਰੁ ਚੀਟੀ ਕੈ ਪਾਗਿ ਬਾਧਾ॥ ਗਹਿਰਗ
 ਗੀਰ ਉਲਟਿ ਸਰਸਾਧਾ॥ ਮੁਸੈ ਮੰਜਾਰੀ ਬਸਿ ਕੀਨੀ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਲਟੀ ਚੀਨੀ॥ ੩੦॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦ ਜਾ
 ਕੈ ਮਨਿ ਦਸਿ ਆਗੈ ਮਰੇ ਮਾਮੀ॥ ਮੁਤੁ ਗਸਿਰ ਸਿਮਾ॥
 ਅਹਿ ਨਿਸਿਕ ਬਹੁ ਨ ਪਲਟੈ ਤਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਤਾ ਸਦ ੦
 ਖੁਮਾਰੀ॥ ੩੧॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਬਹਿ ਮਨਾਹੁ ਦਗਤਾ॥
 ਰਸੀਏ ਰਸੁ ਪੀਆਰ ਸਿਮਾਤਾ॥ ਉਚੇਖੰਡ ਰਹੇ ਲਿਵਲਾ
 ਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੇ ਸੇਈ ਬੈਠਾ ਗੀ॥ ੩੨॥ ਚਰਕਾ ਸਿਰੀਚ

ਹੁਕਾਮੀਤਾ ਜਾ ਮੇਚਾਰਿਤੰ ਛਾਦੇ ਨੀਤਾ ਨਾਮ ਲੁਲਗੇ
 ਨੇਹੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪੇਨਾ ਸਿਧਾਏ ॥ ੩੩ ॥ ਮੁ
 ਲਚਾ ਪਿਰਾਖੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਗਗਨ ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਟ ਲਿਖ
 ਲਾਗੀ ॥ ਪੰਚ ਥੀ ਮਕਰੈ ਅਸਵਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿ
 ਲੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੩੪ ॥ ਗਗਨਿ ਗਗਨਿ ਬਰਸੈ ਨਿਤ ਗਗਨਾ
 ਪਛਮ ਪਦਨ ਉਲਟਿ ਮਨੁ ਮਗਨਾ ॥ ਸੁਨਿ ਸੋਹ ਰਿਸੁ
 ਰਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਚੁਕੀ ਆਵਨੀ ਜਾਨੀ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁ
 ਖਮ ਮਹਿ ਅਸਥੂਲ ਸਮਾਨਾ ॥ ਪਿਰੈ ਛੇ ਰਿਪਦ ਕਉ ਉ
 ਰਣਾਨਾ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਕਉ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਨਾਨਕ ਖੰਡ
 ਖਾਇ ਗੁੰਗਾ ਕੀ ਆਤ੍ਰਾਖੇ ॥ ੩੬ ॥ ਜੇ ਗਜੁ ਗਤਿ ਚੀਨੁ
 ਅਵਸੁਤਾ ॥ ਟੰਟਰ ਬਾਧੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸੂਤਾ ॥ ਨਾਗ ਨਿਨਿ

ਗਾਬਿਸਿਕਿਉਕਰਿਉਦੈ॥ ਨਾਨਕਮਨੁਗੁਰਸਬਦਿਪੋਰੈ १੧
 ਦੈ॥ ੩੭॥ ਸੇਤੀਤੀਸਾਜਾਪਬਿਨੁਮਾਲਾ॥ ਡੁਗਰਚਿਅੰ
 ਜਹਕੇਦਲਬਾਲਾ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਨੀਰੇਨੀਗਮਿਲਾਨਾ॥
 ਤਉਨਾਨਕਮਨੁਆਗਗਨਸਮਾਨਾ॥ ੩੮॥ ਕਿਉਕਰਿ
 ਉਠਧਕਦਲਮੁਖਘੋਲੋ॥ ਕਿਉਕਰਿਬਿਨਜਿਧਬਾਗੁਨ
 ਬੋਲੋ॥ ਕਿਉਕਰਿਸਬਦੈਸਬਦਮਿਲਾਦੈ॥ ਨਾਨਕਜੰ
 ਦੈਜਾਣਿਬੁਝਾਦੈ॥ ੩੯॥ ਲਿਦਲਾਗੀਤਬਕਦਲਮੁ
 ਖੁਖੋਲੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਬਿਨੁਜਿਧਬਾਗੁਨਬੋਲੋ॥ ਉਲ
 ਟੇਮਨੁਤਬਸੁਨਿਸਮਾਦੈ॥ ਨਾਨਕਸਬਦੈਸਬਦਮਿਲਾ
 ਦੈ॥ ੪੦॥ ਕਿਉਕਰਿਮਨਚੰਚਲਡੁਗਾਦੈ॥ ਕਿਉਕਰ
 ਠਉਰਬਾਸਕੀਪਾਦੈ॥ ਕਿਉਕਰਿਭੋਜਨੁਬਿਨੁਆਪਾ

ਨਾਨਕ ਨੀਚ ਕਰੈ ਦੇਵ ਨਾ॥ ੪੧॥ ਸਗਲ ਖੰਡ ਕਾਇ
 ਆਮ ਤਿਜਾਨਹਾ॥ ਉਲਟਾ ਮਾਰ ਗੁਪਛ ਮਕ ਉਤਾਨਹਾ॥
 ਨਖ ਸਿਖ ਫਿਰੈ ਸੋਧੈ ਸਭ ਥਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਦਾਨਾ॥ ੪੨॥ ਬਿਨੁ ਪਦ ਨੈ ਮੰਜੂ ਕਿਉ ਤੋਵੈ॥ ਬਿਨੁ ਪ
 ਨੀ ਕੈ ਸੇ ਮਲੁ ਧੋਵੈ॥ ਬਿਨੁ ਅਗ ਨੀ ਕਿਉ ਪਚੈ॥ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਪੁਛੈ ਕਹੁ ਬੀਰਾਗ॥ ੪੩॥ ਬਿਨੁ ਬੁਝੈ ਕੈ ਸੋ ਕੇ ਭਾਖੇ॥
 ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਨੁ ਆਤਨ ਮਹਿ ਰਾਖੇ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਨੀਰੁ ਚ
 ਵੇਟਿ ਰਿਉ ਚਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਜੋ ਹੋਇ ਪਹੁੰਚਾ॥ ੪੪॥
 ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਨ ਸਾਮਨੁ ਛਾਡਿ ਨ ਜਾਇ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮ
 ਨ ਕਉ ਮਨੁ ਫਿਰਿ ਖਾਇ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਨਿਰਬਾਸਿ ਹੋਇ
 ਭੁਇ ਅੰਗ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਟਹਿ ਤਰੰਗ॥

੪੫॥ ਉਚੇਖੰਡਕੀਉਚੀਥਾਤਿ॥ ਜੇਜਾਨੈਸੋਈਨਹੁਕ੍ਰਾਤਿ ੨੮
 ॥ ਸਰਬਮਨੀਕਾਏਕੋਸੁਤਾ॥ ਨਾਨਕਚੀਨੈਸੋਅਵਸੁਤਾ॥ ੪੬
 ॥ ਗਿਆਨਪਦਾਠਥਜਿਹਕਰਿਆਇਆ॥ ਤਾਕਉਛਿਰਿ
 ਲਾਭੈਨਹੀਮਾਇਆ॥ ਜਿਉਕਰਿਕਉਰੂਜਲੁਮਾਹੀ
 ॥ ਨਾਨਕਐਸੇਸਹਜਿਸਮਾਹੀ॥ ੪੭॥ ਜਿਉਕਰਿਸੂਰਜੁ
 ਤਪੈਅਕਾਸੁ॥ ਜੇਦੇਖੇਤਾਹੁਕੈਪਾਸਿ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿ
 ਇਉਕਰਿਜਾਨਹੁ॥ ਨਾਨਕਸਬਦੈਸਬਦਪਛਾਨਹੁ॥ ੪੮
 ॥ ਨਾਨਾਬਿਧਿਭੰਜਨਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਸਰਬਭੀਤਰਿਏਕਪ
 ਸਾਰਾ॥ ਗਿਆਨਅੰਜਨਜਿਹੇਨੇਤ੍ਰੀਆਵੈ॥ ਨਾਨਕਛਿ
 ਰਿਕੈਚੋਟਨਖਾਵੈ॥ ੪੯॥ ਗੁਰਸੁਤੀਤਾਨਾਅਰੁਥਾਨਾ॥
 ਗੁਰਸੁਤੀਮਨੁਸੁਨਸਮਾਨਾ॥ ਗੁਰਸੁਤੀਚਹਿਰੈਅਕਾਸੁ॥

ਨਾਨਕਇਉਕਰਿਕਉਲਬਿਗਾਸੁ॥ ੪੦॥ ਅਨਾਦਤਾਰਬਾ
 ਜੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਸਰਬਾਭੀਤਰਿਏਕੁਪਛਾਨਿਆ॥ ਤ
 ਬਚੁਕੀਦੰਦਭਾਇਆਨਿਰੰਦਾ॥ ਨਾਨਕਗਤਾਭਉਰਸੁ
 ਗੀਧ॥ ੪੧॥ ਸੁਨਿਸਬਦਪੁਨਿਰੁਣੁਣੁਕਾਰਾ॥ ਵਸੈਕਹ
 ਕਿਆਕਰੇਅਗਰਾ॥ ਕਉਨਸਭੁਪਧਾਰਿਕੀਆਪਸਾਰੰ
 ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਛੈਇਹੁਕਰਹੁਬੀਚਾਰਾ॥ ੪੨॥ ਪਉਨਅਜਾ
 ਤਰੰਗੀਤੇਰਹਤਾ॥ ਘਟਿਘਟਿਸਹਜਿਨਿਗਲਮੁਬਹਤੰ
 ॥ ਸਗਲਖੰਡਮਹਿਕੀਆਪਸਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਬੁਝੈਕੋਬੁਝ
 ਹੁਗਰਾ॥ ੪੩॥ ਅਗਨਜਲੈਲਗੈਘਟਬੰਧਾ॥ ਬਿਨੁਅ
 ਗਨੀਕਾਇਆਨਿਰਬੰਧਾ॥ ਬਿਨੁਅਗਨੀਬਿਆਪੇਬ
 ਹੋਗੁ॥ ਨਾਨਕਰਿਆਨਸਪੁਰਨਜੇਗੁ॥ ੪੪॥ ਕਉ

ਕਰਿਕਲਾਪਟੈ ਅਰੁਬਾਢੈ॥ ਆਪਸਤੇਕਿਉਆਪਾਕਾਢੈ॥ ੭੯
 ਕਿਉਕਰਿਥੀਮੈਨੀਰਬਹਿਤਾ॥ ਨਾਨਕਕਿਉਕਰਿਮਿਲੈਰੁ
 ਗਵੰਤਾ॥ ੫੫॥ ਕਲਾਪਛਾਨਕਲਾਨਿਤਬਾਢੈ॥ ਮੇਟੈਝੈ
 ਗੁਣਆਪਾਕਾਢੈ॥ ਮੂਲੁਬੀਧਥੀਮੈਨੀਰਬਹਿਤਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮਿਲੀਐਕੁਗਵੰਤਾ॥ ੫੬॥ ਕਉਨੁਸਬਦਤੇਥਿਰਹੇ
 ਅਡੋਲਾ॥ ਕਉਨੁਸਬਦਤੇਪੁਰਾਤੋਲਾ॥ ਕਉਨੁਸਬਦਤੇਤਿ
 ਆਗੈਆਸਾ॥ ਨਾਨਕਕਉਨੁਸਬਦਤੇਕਦਲਬਿਗਾਸਾ॥
 ੫੭॥ ਸਤਿਸਬਦਤੇਰਹੇਅਡੋਲਾ॥ ਸਬਦਕੈਪਰਚੈਪੁਰਾਬੋਲੁ
 ਗੁਰਸਬਦਿਲੇਤਿਆਸਾ॥ ਨਾਨਕਪਉਨੁਅਰੰਭੈ
 ਕਉਲਬਿਗਾਸਾ॥ ੫੮॥ ਸਬਦੁਤਤੁਬੀਰਜਸੀਸਾਰਾ॥ ਨਿ
 ਸਬਦਿਨਿਹਾਲਮਅਪਰਅਪਾਰਾ॥ ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਤਾ

ਰੈਬਹੁਸਿਖਾ॥ ਨਾਨਕ ਭੇਟਨ ਸਬਦ ਅਲੇਖਾ॥ ੫੮॥
 ਸਬਦਿ ਆਦਿ ਸਟਿ ਮੁਸਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ॥ ਤਾਕ ਉਜਗਸ
 ਗਲਾ ਭਗਮਾਵੈ॥ ਦਿਸਟਿ ਮੁਸਟ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਗਰਾ॥ ੬੦॥
 ਨਕ ਦਿਹ ਲਾਕੈ ਖੈ ਜਣੁਗਰਾ॥ ੬੧॥ ਸਬਦੈ ਸੁਗਤਿ ਭ
 ਇਆ ਪਰਗਾਸਾ॥ ਸਭ ਕੋ ਕਰੈ ਸਬਦਿ ਕੀ ਆਸਾ॥ ਪੰ
 ਖੀ ਪੰਖੀ ਕਉ ਨਿਤ ਰਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾ
 ਤਾ॥ ੬੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਹੋਇ ਬਖਸੀਸਾ॥ ਗੁਰਮਤਿ
 ਪਾਵਹਿ ਤੇ ਜਗਦੀਸਾ॥ ਬਿਨ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਉਤਹ ਸਿਪਾਰ॥ ੬੩॥
 ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਲਿਖਾਵੁਣੁਗਰਾ॥ ੬੪॥ ਗਟ ਬਾਟਿ ਸ
 ਬਦਿ ਕੇ ਖੇਲੁ॥ ਬਿਨ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਹੋਵੈ ਮੇਲੁ॥ ਸਾਡੀ ਸ੍ਰਿ
 ਸਟਿ ਸਬਦ ਕੈ ਪਾਛੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਘਟੇ ਘਟਿ ਆਛੈ॥

੬੩॥ ਸਬਦੋਧਰਤੀਸਬਦਿਅਕਾਸੁ॥ ਸਬਦੈਸਬਦੁਹਉ ੮੦
ਆਪਰਗਾਸੁ॥ ਸਬਦਕਮਾਵਹਿਤੇਵਡਭਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ
ਸਬਦਿਸਦਾਬੈਗਾਗਿ॥ ੬੪॥ ਸਬਦਿਅਤੀਤਸਬਦੁ
ਪਾਰਿਬਾਗਿ॥ ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਤਹੈਸੈਸਾਗਿ॥ ਬਿਨਸਬ
ਦੈਆਰਗੁਨਜੀਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਸਬਦਿਬਿਨਕੈਸੇਠਹਗ
ਵੈ॥ ੬੫॥ ਜਗਦੇਖਉਤੁਗਸਬਦਨਿਵਾਸਾ॥ ਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰਿਖੰਡਤਿਸਭੁਆਸਾ॥ ਸਬਦਿਗਤੋਸੇਸਬਦਕੀ
ਜਾਤਿ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਮਿਟੈਕ੍ਰਾਤਿ॥ ੬੬॥
॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਾਹੀਸੁਪੁਕਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਨਹੀ
ਛੂਟੈਮਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਹੋਇਓਧਾਗੁ॥ ਨਾਨਕ
ਸਬਦਿਬਿਨਾਨਹੀਮੋਖਦੁਆਗੁ॥ ੬੭॥ ਸਬਦੈਰਹੈ

ਸਗਲਜਗਮਾਯੀ॥ਜਗਬਿਨਸੈਤੇਕਹਾਸਮਾਯੀ॥ਭਿ
 ਨਭਿਨਇਕਰਹਵੀਚਾਹੁ॥ਨਾਨਕਉਚਾਖੇਲੁਅਪਾ
 ਗ॥੬੮॥ਜੇਦੇਖਉਸੈਸਗਲਬਿਨਾਸ॥ਸਬਦਅਮਰੁ
 ਹੋਰੁਸਗਲੇਨਾਸ॥ਜਗਬਿਨਸੈਸਬਦੁਰਹੈਨਿਆਰੁ ०
 ॥ਨਾਨਕਆਇਆਫਿਰਿਤਹੀਸਿਧਾਗਾ॥੬੯॥ਚ ०
 ਰਿਵਰਨਸਬਦੁਤੇਹੁਏ॥ਜਿਨਿਚੀਨਿਆਸੇਜੀਵਤਮੁਏ
 ॥ਸਬਦਿਕਾਵਰਨਲਖੇਜੇਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਸਭਸੁ
 ਧੁਹੋਇ॥੭੦॥ਸਬਦੈਸਬਦੁਹੋਆਅਕਾਸੁ॥ਸਬਦੇ
 ਸਬਦਿਕਲਾਪਰਗਾਸੁ॥ਉਲਟਿਆਸਬਦਿਗਗਨ
 ਘਰੁ॥ਰੁਛਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਬਦੈਸਬਦੁਸਮਾਇਅ ०
 ॥੭੧॥ਸਬਦਨਿਗਲਮੁਜੇਤਸਹੁਪੀ॥ਆਦਿਸਬਦ ੮

ਅੰਤਿ ਬਿਭੂਤੀ ਸੇਈ ਸਬਦੁ ਮੈ ਸਭ ਮਾਹੀ ਨਾਨਕ ੮੭
 ਚੀਨ ਤਿਤੇ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ੭੩ ॥ ਸਬਦੁ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਛਾ
 ਨੈ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਤੇ ਬਿਲ ਮਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸ
 ਬਦੀ ਮਿਲਾਵਾਹੁ ॥ ਮਾ ॥ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ॥ ੦
 ੭੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਪਾਹਿ ਗਿਰਾਮੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨ
 ਹੀ ਅੰਤਿ ਰਿਜਾਮੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਪਿੰਡ ਪਰਤੀਤਿ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਕੀ ਉਚੀ ਗੀਤਿ ॥ ੭੪ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ
 ਭੇਟੈ ਭਗਦਾਨੁ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸਿਧਿ ਕਾਰ ਜਨਾਨੁ ॥ ਗੁ
 ਰਕੈ ਸਬਦਿ ਮਾਹਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
 ਦਿਰਲਾ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ॥ ੭੫ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਅਜਗੁ ਸ
 ਭ ਜਰੈ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤ ਹੀ ਮਰੈ ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬ

ਦਿਦੁਤਰਸਭਤਰੈ॥ ਨਾਨਕਸਬਦਗੁਰੂਕਾਮਨਮਹਿਧਰੈ
१੬॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਨਉਨਿਧਿਚੇਰੀ॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਭ
ਉਜਲਨਫੇਰੀ॥ ਸਬਦਗੁਰੂਕੈਬਿਨੁਲੇਚਨਨਹਸੁਝੈ॥
ਨਾਨਕਸਬਦਗੁਰੂਕੈਅਗਿਆਨੀਬੁਝੈ॥ ੧੭॥ ਸਬਦ
ਗੁਰੂਕੈਦਰਗਹਪਰਵਾਨ॥ ਸਬਦਗੁਰੂਕੈਲਾਗੈਧਿਆ
ਨਾ॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਪੰਚਵਸਿਕੀਏ॥ ਨਾਨਕਸਬਦਿਗੁਰੂ
ਕੈਜੀਵਤਮੁਏ॥ ੧੮॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਸਗਲੀਬਿਖੁ
ਤਿਆਗੈ॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਦੁਹਮਾਤਿਸਭਤਿਆਗੈ॥ ਸ
ਬਦਿਗੁਰੂਕੈਮਨਿਠਹਗਾਇ॥ ਨਾਨਕਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਸੇ
ਝੀਪਾਇ॥ ੧੯॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਅਗਮਨਿਗਮਕਰਿ
ਜਾਨੈ॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਉਲਟੀਤਾਨੈ॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਜ

ਨਮੁਸਦਾਭੈ॥ ਨਾਨਕਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਮੂਲੁਨਹਾਭੈ॥ ੮੦ ੮੨
ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਸਦਾਸੁਖੋਹੈ॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਜਨਮੁ
ਨਖੈਵੈ॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਆਪਿਪਛਾਨੈ॥ ਨਾਨਕਸਬਦ
ਮਿਲੈਤਾਹੁਮਨੁਮਾਨੈ॥ ੮੧॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਮਨੁਨਿਰਮ
ਲਕਰਿਮੀਤਾ॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਅਜਰੁਜਰਲੀਤਾ॥ ਸ
ਬਦਿਗੁਰੂਗਲੀਠਹਿਰਾਨੀ॥ ਨਾਨਕਛੁਲਮਿਲਿਆ
ਪਾਨੀਕਉਪਾਨੀ॥ ੮੨॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਸੁਨਤੇਸੁਖਪਾ
ਇਆ॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਜਨਮੁਵਟਾਇਆ॥ ਸਬਦਿ
ਗੁਰੂਕੈਠੋਆਉਜਿਆਲਾ॥ ਨਾਨਕਸਬਦਿਗੁਰੂਕਾਨਿ
ਤਰਖਵਾਲਾ॥ ੮੩॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਮੇਖਅਗਮੁਕਤੀ
॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਜੋਗਅਰੁਜੁਗਤੀ॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਚੁ

ਕੀਆਵਨਜਾਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਤਰੈ ਪਹਾਨੀ॥
 ੮੪॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਦਸ ਚਾਰਿ ਕਾਰਾਜਾ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ
 ਕੈ ਪੁਰਨ ਕਾਜਾ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਇੰਦਰਾ ਦਿਕ ਨਿਤ ਦੁਆ॥
 ਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਕੈ ਤਰੈ ਮੁਰਤਾਰੈ॥ ੮੫॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ
 ਕੈ ਛੁਟਹਿ ਬਿਕਾਰਿ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਜਗ ਨਿਸਤਾਰਾ॥
 ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖ ਬਾਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਗੁ
 ਰੂ ਕੈ ਮਤਿ ਠਹਰਾਨੀ॥ ੮੬॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਤੀਨ ਥੇਹਤ॥
 ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਅਚਲੁ ਭਇਆ ਬਹਤਾ॥ ਸਬਦਿ ਗੁ
 ਰੂ ਕੈ ਵਰਨੁ ਵਟਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਦਾਸੀ
 ਮਾਇਆ॥ ੮੭॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਕਿਰਪਾ ਲੁਭ ਗਵਾਨੁ॥
 ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੁ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਿ

ਘਅਰੁਸਿਆਲਾ॥ ਨਾਨਕਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਅੰਗਿਦੇ ੮੩
 ਹਮਾਲਾ॥ ੮੮॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਮੰਜਨੁਸਦਾਤ੍ਰਿਬੇਈ
 ॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਸੁਖਮਨਦੇਈ॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਦੁਰ
 ਧਿਆਨੀ॥ ਨਾਨਕਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਅਠਸਠਿਕਾਇਸ
 ਨਾਨੀ॥ ੮੯॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਵੈਰੀਸਤੁਮੀਤਾ॥ ਸਬਦਿ
 ਗੁਰੂਕੈਇਹੁਮਨੁਜੀਤਾ॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਦੁਰਿਨਜਾਇ
 ॥ ਨਾਨਕਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਪਦਪਿਤੁਸਮਾਇ॥ ੯੦॥
 ॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਜਨਮਸਦਾਰਿਆ॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਜ
 ਉਰਮਾਰਿਆ॥ ਸਬਦਿਕੈਆਈਪਰਤੀਤੀ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਸਦਾਅਤੀਤਾ॥ ੯੧॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂ
 ਕੈਨੀਰਮਾਹਿਅਗਾਨਿਜਲਾਈ॥ ਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਕਟੀ

ਕਾਈ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਧੋਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ
ਹੁਪੁ ਥੈ ਰੋਵੈ॥ ੨॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਗੈਰ ਮਤਲੀ॥ ਸਬ
ਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸੁਣੀ ਐਟਲੀ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਦਰਸੁ ਨੁਭਗ
ਦਾਨ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਨਾਨਕ ਪਰਧਾਨ॥ ੩॥ ਸਬਦਿ
ਗੁਰੂ ਕੈ ਮਾਨਸੋ ਤਹਿ ਦੇਵਾ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਜਗੁ ਕਰੈ ਸੇਵਾ॥
ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਗਲ ਮਹਿ ਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਗੁ
ਰੂ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਰਾਤਾ॥ ੪॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਆਦਿ
ਸਦਿ ਦਿਸਟਾਨੀ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਚੂਕੀ ਆਦਨ ਜਾਨੀ॥
ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਚਉਥੈ ਪਰਿਵਾਸਾ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਨਾਨ
ਕ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ੫॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਿਧ ਅਗੁਸਾਧਿ
ਕਾ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਛੁਟਹਿ ਅਪਰਾਧਿਕਾ॥ ਸਬਦਿ ਗੁ

ਹੂਕੈ ਸਗਲ ਕਾਰੇ ਤੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਰਖੇ ਖੇ ੮੫
 ਤੀ॥ ੬੬॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਮਨ ਬਾਛਿ ਤਿਛਲੁ ਪਾਵੈ॥ ਸ
 ਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਧਨਿ ਤੇ ਟਿਨ ਆਵੈ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਕਾਰ
 ਜ ਸਿਧਿ ਹੋਵਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਦੁਖੁ ਖੋਰੇ ਵਹਿ॥ ੬੭
 ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨ ਸੁਝੈ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਬਿਨੁ
 ਬੋਲੇ ਨ ਬੁਝੈ॥ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਜੋ ਮਨੁ ਲਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਸ
 ਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸੋ ਨ ਰੁਪ ਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ॥ ੬੮॥ ਧਿਆ ੦
 ਉਪੁਰਾ ਹੋਇਆ॥

੧ ਓਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ॥ ਲਿਖਤਿ ਪ੍ਰਾਣ ਸਿਫੁ ਲੀ॥ ਸੁਨ ਮਹਲ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਰਕਾ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਜੀ ਬਾਣੀ ਬਾਬੇ ਕਾ ਬੋਲਣਾ॥ ਪ੍ਰਾਣ
 ਪਿੰਡ ਕਾ ਮਥਿਤਾ॥ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਹੋਈ॥ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨ ੦

ਭਸਾਥਿਕੀਤੀ॥ ਤਦਹੁ ਬਾਬਾ ਪਦਹੁ ਅਗਰੀਥਾਸਮੁ
 ਵਕੈ ਪਾਰਿਤੋਈ॥ ਧਿਆਉ ਪਹਿਲਾ ਚਲਾਮਾ॥ **ਜਲੇ**
ਕੁ॥ ਅਗਮਨਿ ਗਮਕੀ ਕਥਾ ਕੋ ਕੋਈ ਮੋਹਿ ਸੁਨਾਇ॥
 ਆਇ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਪਗਾਸੁ ਸੁਨਿ ਤੇ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ
 ਬਨਾਇ॥ **੧॥ ਪਉੜੀ॥** ਉਨਮਨਿ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸਕੁ ਕ
 ਹੀਐ॥ ਉਨਮਨ ਹਰਿ ਸੋਗੁ ਨ ਹਰੀਐ॥ ਉਨਮਨ
 ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਨ ਬਿਆਪਤੁ॥ ਉਨਮਨ ਦਰਨ ਚਿਹਨ
 ਨਹੀ ਜਾਪਤੁ॥ ਉਨਮਨ ਕਥਾ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਬਾਣੀ॥ ਉ
 ਨਮਨ ਰਹਤਾ ਸੁਨਿ ਧਿਆਨੀ॥ ਉਨਮਨਿ ਅਪਨਾ
 ਆਪੁ ਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਉਨਮਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨ
 ਮਾ॥ **੧॥** ਉਨਮਨ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਨ ਕੋਈ॥ ਉਨਮਨਿ ਸੁ
 ਰਤਿ ਸੁਧਨ ਹਿਲੇਈ॥ ਉਨਮਨ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਨ

ਰੋਤੀ॥ ਉਨਮਨਿ ਸੁਨਿ ਦੇਹੀ ਨੇਹੀ॥ ਉਨਮਨਿ ੮੫
ਗਿ॥ ਮਾਨੁ ਧਿਆਨ ਨਹ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਉਨਮਨਿ ਮੁਕਤਿ
ਬੈਠਿ ਨਤਾਰੈ॥ ਉਨਮਨਿ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਕਾਈ॥
ਨਾਨਕ ਉਨਮਨਿ ਸਿਉ ਬਨਿਆਈ॥ ੩॥ ਉਨਮਨਿ
ਸੁਨਿ ਨਗਾਇਤੁ ਰਹਤਾ॥ ਉਨਿ ਮਨਿ ਬਕੁ ਨ ਕਹੁਨ
ਹੀ ਕਹਤਾ॥ ਉਨਮਨਿ ਅਪੁਨਾ ਆਪੁ ਨ ਜਾਨਾ॥
ਉਨਮਨਿ ਅਗਮ ਮਹਲ ਸਮਾਨਾ॥ ਉਨਮਨਿ ਰੋਤੀ
ਨਮਨ ਸਾਮਾਈ॥ ਉਨਮਨਿ ਸਖਾ ਮੀਤ ਨਹ ਭਾਈ॥ ਉ
ਨਮਨਿ ਏਕੇ ਏਕ ਅਕੇਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਉਨਿ ਮਨਿ ਰੋ
ਸੁਹੇਲਾ॥ ੩॥ ਉਨਿ ਮਨਿ ਅਸਥਾਵਰ ਨਹੀ ਜੰਗਮ
॥ ਉਨਮਨਿ ਛਾਇਆ ਮਹਲੁ ਬਿਹੰਗਮਾ॥ ਉਨਮ

ਨਿਰਦਿਕੀਜੋਤਿਨਧਾਗੀ॥ਉਨਿਮਨਿਕਿਰਨਿਨਸਸਹਿਸ
 ਦਾਗੀ॥ਉਨਿਮਨਿਨਿਸਦਿਨਿਨਾਉਜੀਆਗਾ॥ਉਨਿਮਨਿ
 ਏਕੁਨਕੀਆਪਸਾਗਾ॥ਉਨਿਮਨਿਖਾਈਥਾਈਨਹੀਜ ०
 ਹੈ॥ਨਾਨਕਉਨਿਮਨਿਰਹਤਨਿਰਬਾਇ॥੪॥ਉਨਿਮਨਿ
 ਪਉਣਪਾਈਨਾਹੀਕੀਨਾ॥ਉਨਮਨਿਉਤਪਤਖਪਤ
 ਨਹੀਚੀਨਾ॥ਉਨਮਨਿਖੰਡਪਤਾਲਨਹੀਸਾਗਰ॥ਉ
 ਨਿਮਨਿਨਿਰੁਨਹੀਮਛੁਬੈਰਾਗਹਾ॥ਉਨਮਨਿਜੀਅ
 ਜੇਤਨਹੀਕੀਨੇ॥ਉਨਮਨਿਅਪਨਾਆਪੁਨਹੀਚੀਨੇ॥ਉ
 ਨਮਨਿਮੁਕਤਿਬੈਠਨਹੀਕੀਏ॥ਨਾਨਕਉਨਮਨਿਮ
 ਹਲਿਸਮਏ॥੫॥ਉਨਮਨਿਬ੍ਰਹਮਾਨਹਬਿਸਨਮਹੇਸ ०
 ॥ਉਨਮਨਿਤ੍ਰੈਗੁਣਨਹਿਪਰਦੇਸਾ॥ਉਨਿਮਨਿਜਾ

ਤਿਜਨਮੁਨਹਕੇਈ॥ ਉਨਮਨਿਦੂਖਨਮਮਤਾਹੇਈ॥ ੮੬
 ਉਨਮਨਿਜਤੀਸਤੀਨਹਬੀਚਾਗੀ॥ ਉਨਮਨਿਸੁਨਿਮ
 ਹਲਿਪੁਨਿਤਾਗੀ॥ ਉਨਮਨਿਪੂਰਮਿਤਾਗੀਲਾਗੀ॥ ਨਾਨ
 ਕਉਨਮਨਿਮਗਨਬੈਹਾਗੀ॥ ੮੭॥ ਉਨਮਨਿਸਿਧਾਸਾ
 ਧਿਕਨਹਗਿਆਨੀ॥ ਉਨਮਨਿਜਤੀਸਤੀਨਹਿਧਿਅ ੦
 ਆਨੀ॥ ਉਨਿਮਨਿਜੇਗੀਜੀਗਮਨਹਬੇਤਾ॥ ਉਨਮਨ
 ਏਕਇਕੇਲਾਹੇਤਾ॥ ਉਨਮਨਿਨਾਥਨਹੇਤਾਬੀਆ॥
 ਉਨਮਨਿਏਕਇਕੇਲਾਥੀਆ॥ ਉਨਮਨਿਕਥਨੁਸੁ
 ਨਨਹਸਾਜੈ॥ ਨਾਨਕਉਨਮਨਿਸਹਜਿਬਿਗਜੈ॥ ੮੮॥
 ਉਨਮਨਿਸੁਚਮਿਜਮੁਨਹੇਤਾ॥ ਉਨਮਨਿਚੰਦਨਤਾ ੦
 ਲਸੀਮਾਲਾਨਪਰੇਤਾ॥ ਉਨਿਮਨਿਗਊਗੁਆਲਨ

ਗੋਪੀਕਾਨਾ॥ਉਨਿਮਨਿਬਿਸਨਾਦੁੱਬਜਾਨਾ॥ਉਨਮ
ਨਿਪਖੰਡਪ੍ਰਮਾਨਕੀਨਾ॥ਉਨਮਨਿਏਕਅੰਕਾਰਅਲੀ
ਨਾ॥ਉਨਿਮਨਿਸਿਉਨਹੀਬਨਿਆਈ॥ਨਾਨਕਉਨਮ
ਨਿਗਤਿਲਖੀਨਜਾਈ॥੮॥ਉਨਮਨਿਕੋਈਨਕਿਸੈਧਿ
ਆਵੈ॥ਉਨਮਨਿਜਿਨਿਸਨਧਰਨਿਸਮਾਵੈ॥ਉਨਮਨ
ਵਰਨਭੇਖਨਕਹੀਜੈ॥ਉਨਮਨਿਕਹਨਿਕਬੁਨਨਹਤੀ
ਜੈ॥ਉਨਮਨਿਦੇਹਰਾਦੇਵਨਕੋਊ॥ਉਨਿਮਨਿਤਟਤੀ
ਰਬਨਹੋਊ॥ਉਨਮਨਿਹੋਮਜਗਨਹਪੂਜਾ॥ਨਾਨਕ
ਉਨਮਨਿਏਕਨਦੂਜਾ॥੯॥ਉਨਮਨਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਨ
ਕੀਨੇ॥ਉਨਮਨਿਪੰਚਤੀਨਨਹੀਨੇ॥ਉਨਮਨਿਨਉ
ਬਾਰਹਨਹਸਾਧੇ॥ਉਨਮਨਿਬਾਰਹਿਗੰਬੀਸਨਲਾਧੇ॥

ਉਨਿਮਨਿਦਸਿਅਹੁਆਨਹਕੀਏ॥ਉਨਮਨਿਬੀ ੮੭
ਸਸਤਿਨਾਮਥੀਏ॥ਉਨਿਮਨਿਚਉਦਹਚਾਰਿਨਮਾਨੇ
॥ਨਾਨਕਉਨਮਨਿਸਹਜਿਸਮਾਨੇ॥੧੦॥ਉਨਿਮਨ
ਜੋਗਨਹੀਬੈਰਾਗੁ॥ਉਨਮਨਿਸਿਜਮੁਦ੍ਰਿੜਤਾਨਤਿਅ ੦
ਗੁ॥ਉਨਮਨਿਸਬਦਕੁਸਬਦਨਕੋਈ॥ਉਨਮਨਿਉ
ਨਾਨਹਿਸੀਤਲੋਹੀ॥ਉਨਮਨਿਰਾਜਤੁਗੰਨਫਕੀਰਾ
ਉਨਮਨਿਮਹਤਾਨਚਾਜਬਾਜੀਰਾ॥ਉਨਮਨਿਉਚ
ਨੀਚਨਕਹਾਵੈ॥ਨਾਨਕਉਨਮਨਿਮਹਲਿਹੀਅਭੈਕ
ਹਾਵੈ॥੧੧॥ਉਨਮਨਿਅਨਹਦਸਿਉਉਮਨਲਾਗਾ ੦
ਉਨਮਨਿਸੁਖਮਨਸੇਵਨਜਾਗਾ॥ਉਨਮਨਿਸੁਖਮ
ਨਹੀਅਸਥੁਲਾ॥ਉਨਮਨਿਡਾਲਸਖਾਨਹੀਫੁਲਾ॥
ਉਨਮਨਿਫੁਲਫਲਕਛੂਨਜਾਨਾ॥ਉਨਮਨਿਦਸ

ਅਰੁਆਨੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਗਟਾਨਾ॥ ਉਨਮਨਿ ਉਦ੍ਵਿਜਹ ਕੋਰੇ
 ਤੁਨ ਬਾਪੀ॥ ਨਾਨਕ ਉਨਮਨਿ ਰਾਤਾ ਕਛੁ ਸੁਧਿ ਨਹ ਲਾਧੀ॥
 ੧੨॥ ਉਨਮਨਿ ਸੋਲਹ ਕੋਰੇ ਤੁਨ ਕੀਨੇ॥ ਉਨਮਨਿ ਬਹ
 ਤਰਿ ਕੋਰੇ ਤੁਨ ਚੀਨੇ॥ ਉਨਮਨਿ ਨ ਉਕੋਰੇ ਤੁਨ ਹੀ ਸਾਜੀ॥
 ਉਨਮਨਿ ਕਹੀ ਨ ਉਤਪਤਿ ਬਾਜੀ॥ ਉਨਮਨਿ ਆਨ
 ਲਾਖ ਨਹ ਕੀਨੇ॥ ਉਨਮਨ ਕੁਟਚਾਰਿ ਨਹ ਚੀਨੇ॥ ਉਨਮ
 ਨਿ ਪੂਰਬ ਪਛਮ ਨ ਕਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਰਦਖਣੁ ਨਹਿ ਬੀ
 ਚਾਰੇ॥ ੧੩॥ ਉਨਮਨਿ ਧਿਆਨੁ ਲਾਗਾ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥
 ਤਾਬਿ ਅੰਤ ਜੇਰ ਜੁਨ ਕਛੁ ਪਸਾਰਾ॥ ਉਨਮਨ ਧਿਆ ੦
 ਨ ਸੇਤ ਜਿ ਕੀਨੇ॥ ਉਨਮਨ ਧਿਆਨ ਨ ਉਤਰੁ ਜਭੀ
 ਨੇ॥ ਉਨਮਨਿ ਸਹਜਿ ਬਾਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਉਨਮਨ
 ਸਿਜਮ ਖੁਲੀ ਨਤਾਰੀ॥ ਸੁਪਾਉ ਬਾਨ ਉਨਮਨਿ ਨ

ਹਮਥੀਯਾਨਾਨਕਅਤੀਤਬਾਇਉਨਮਨਿਹਮਥੀ॥ ੧੪ ॥
ਉਨਮਨਿਅਗਮਨਿਗਮਨਹਿਧਾਰੇ॥ ਉਨਮਨਿਸਖਾ
ਸਿਖਨਸਦਾਰੇ॥ ਉਨਮਨਿਸਿਜਮਸੀਲਨੇਤਾ॥ ਉਨਮਨ
ਧਿਆਨਅਨਾਹਦਸੇਤਾ॥ ਉਨਮਨਿਅਨਾਹਦਬੀਨੇਰਾ
ਤਾ॥ ਉਨਮਨਿਅਨਾਹਦਸਬਦਪਛਾਤਾ॥ ਉਨਮਨਿ
ਧਿਆਨਰਹਤਾਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਉਨਮਨਿਰਹਤਾਨਿ
ਰਾਰਾ॥ ੧੫ ॥ ਉਨਮਨਿਬਾਈਤੇਜਨਹੁਆ॥ ਉਨਮਨਿ
ਏਕਾਮੰਕਾਰਨਹੁਆ॥ ਇਕੇਏਕਰਹਤਾਨਿਰਬਾਣਾ॥ ਸ੍ਰਿ
ਨਮੰਡਲਕਾਏਹੀਧਿਆਨਾਤਾਬਿਏਕਾਅਕੇਲਾਕੇਈ
ਆਨਨਕਰਹਤਾ॥ ਉਨਮਨਿਧਿਆਨਨਿਗਲਮਰਹਤਾ॥
ਅਪਨੇਜੀਰੀਆਪੇਜਾਨੇ॥ ਨਾਨਕਰਹਤਾਸ੍ਰਿਨਧਿਆਨੇ॥

ੴ ਸੁਨਿ ਨਿਤੋ ਰਿਦੀ ਜੈ ਬਿਧਾ ॥ ਉਡੇ ਨਹ ਸਾਪ ਡੈ ਨਰੀ
 ਧਾ ॥ ਸੁਨ ਗੁਫਾ ਘਰਿ ਛਾਵਨ ਛਾਇਆ ॥ ਪੜੇ ਨਦੇ ਹੋ ਜੇ
 ਨਨ ਆਇਆ ॥ ਅਜਰਾ ਦਰ ਅਮਰਾ ਪੁਰਵਾਸਾ ॥ ਸੁਨਿ ਗੁ
 ਫਾ ਮਹਿ ਭਇਆ ਮਦਾਸਾ ॥ ਉਨ ਮਨ ਗੰਠ ਨ ਖੁਲੈ ਮਨਰੀ
 ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ ਮਨਿ ਸੁਰਤਿ ਨ ਤਨ ਕੀ ॥ ੧੧ ॥ ਉਨ ਮਨਿ ਖੁ
 ਲੈ ਛੁਟ ਕੈ ਤਾਹੀ ॥ ਉਨ ਮਨਿ ਖੁਲੈ ਜੇ ਤਿਪ ਸਾਹੀ ॥ ਉਨ
 ਮਨਿ ਖੋਲਿ ਧਰੀ ਜਬ ਧਰਨਾ ॥ ਉਨ ਮਨਿ ਖੋਲਿ ਆਮ
 ਕਾਸਟਿ ਕਾਨਾ ॥ ਉਨ ਮਨਿ ਖੋਲਿ ਗਵਿਸ ਸਪ੍ਰਗਟਾਨੇ ॥
 ਉਨ ਮਨਿ ਖੋਲੈ ਡੈਰੀ ਏਸ ਮਾਨੇ ॥ ਉਨ ਮਨਿ ਖੋਲਿ ਕੀ
 ਆਪ ਸਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕ ਸਤੋ ਬਿਸਥਾਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਉ
 ਨ ਮਨਿ ਖੋਲੈ ਨੇੜ ਉਪਾਗੇ ॥ ਉਨ ਮਨਿ ਖੋਲਿ ਸਿਜਮ

ਪ੍ਰਭਧਾਰੇ॥ ਉਨਮਨਿਕੀਜਬਛੁਟਕੀਤ੍ਰੇਗੀ॥ ਤਬਚੀਲੇ ੨੯
ਹਮਥੀਸਭਖੇਗੀ॥ ਉਨਮਨਿਖੇਲਿਬਤਾਈਮਨਸਾ॥
ਤੁਮਦੇਖਤਿਮਨੁਬਿਗਸੈਸਰਸਾ॥ ਸੁਆਮੀਪੁਛਤਮਨ
ਸਾਮਾਈ॥ ਕਿਛੁਕੀਜੈਮਾਲਮਏਹਮਨੁਬਿਗਸਾਈ॥
੧੯॥ ਆਪਹੁਕੀਨੀਮਨਸਾਮਾਈ॥ ਆਪੇਤ੍ਰੇਗੁਣਪੁ
ਰਸਮਾਈ॥ ਆਪਹਿਪੰਚਤਤਲੇਕੀਏ॥ ਆਪਹਿਲੇ
ਹਿਕਲਮਮਥਿਲੀਏ॥ ਆਪਉਖਟੁਛਿਅਚਾਰਿਉ
ਪਾਏ॥ ਆਪਹਿਸੀਸਇਕੀਸਕਰਾਏ॥ ਆਪਹਿਸਰ
ਕਿਛੁਕੀਮਾਬਨਾਇ॥ ਨਾਨਕਉਨਗੋਲਖੀਨੂਜਾਇ॥
ਓਅੰਕਾਰਉਤਪਤਿਪ੍ਰਭਕੀਨੀ॥ ਓਅੰਕਾਰਰਚਨਾ
ਮਥਿਲੀਨੀ॥ ਓਅੰਕਾਰਪਸਾਰਪਸਰਾਇਆ॥ ਰਾਜ

ਸਿਤਾਮਸਿਸਾਤਕਮਾਇਆਥ੍ਰਮਾਬਿਸਨੁਮਤੇਸਉਪੰ
ਏਅਤਿਨਕੀਰਚਨਾਗਨੀਨਜਾਏਅਨਿਕਭੁਤਿਜਲ
ਥਲਿਮਹਿਜੀਆਨਾਨਕਓਅੰਕਾਰਤੇਸਕੁਰਿਛੁਥੀ
ਆ॥ ੨੧॥

ਅਧਿਆਉਸਿਪੁਰਨ

ਹੋਉਆਉਨਮਨਕਾ॥

ਅਗੋਧਿਅੰ

ਉਪਮਤਤਕਾਚਲਿਆ॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਾਗਾਉਕੀਪੁਰਬੀ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ॥ਜਬਮਨੁਤਨ

ਪੁਨਨਕਛੁਕੀਆਨਾਕਿਛੁਕੀਆਅਕਾਹਾਨਾਨਕ
ਉਨਮਨਿਗਚਿਗਹਿਆਸੁਪੁਸਾਗਰੁਨਿਰੰਕਾਹੁ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤਨਮਹਿ ਮਨੂਆ ਜੇ ਨਹਿ ਗਏ ॥ ਜਮਣੂਮ ੯੦
 ਰਣੁ ਭਿਸਤੁ ਅਰਦੇ ਜਕੁਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟ ਨ ਆਏ ॥ ਆਤ
 ਮਾਚੀ ਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਚੀਨੈ ॥ ਗਿਆਨ ਮਥਨ ਆਤਮਾ ਸ
 ਮਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਸੇਧੈ ਤਬ ਹੀ ਪਰਮ
 ਤਤ ਕਉ ਪਾਏ ॥ ੧ ॥ ਜੈਸੇ ਬਿਨ ਪਗ ਪੀਥ ਚਲੇ ਉਡ ਅੰਤੁ ०
 ॥ ਇਹੁ ਬਿਧਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਚੜ੍ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ॥ ਗਵਨ ਬਿਹੰਗ
 ਮਕਬੂਲ ਜਾਸੀ ॥ ਭੁਜਨ ਬਿਨਾ ਤਿਪਤਿ ਅਪਾਸੀ ॥
 ਜੈਸੇ ਪੰਛੀ ਪੈਸਿ ਰਦੇ ਵਹੁਨਾ ਹੀ ॥ ਉਦਾਸ ਹੀ ਤਿਨਾਨਕ
 ਚਿਉ ਨਿਆਹੀ ॥ ੨ ॥ ਤਹਾ ਪੂਜ ਜਹਾ ਬਿਬਾਨ ਦਿਵਾਲ ०
 ॥ ਮਨੁ ਮਥਿ ਸੇਧਿ ਨਿਰੰਜਨ ਬਾਲਾ ॥ ਤਜਿ ਆਤਮ ਪ
 ਰਿ ਆਤਮ ਪੇਖਾਨੀ ॥ ਚੀਨਿ ਲਹੇ ਕੇਵਲ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਅ

ਹਿਨਿਸਿ ਹੀਤਿ ਜੋ ਜੋ ਗੁਰਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਨਮਹ ਲਿਕਉ
 ਸਿਧਿ ਲਗਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨਮਹ ਲਿਖਿ ਜਾਇ ਸਮਾਏ ॥ ਰ
 ਤਨ ਅਮੋਲ ਕੁਤ ਬਹੀ ਪਾਏ ॥ ਜਗ ਕੇ ਵਲ ਨਿਰਬਾਣੁ ਬ
 ਸੇਹਾ ਜੋਗੀਤ ਜਨੁ ਪਹੁਚੇ ਤੇਗਾ ॥ ਹੇ ਅਮਾਨਿਰ ਭੈ ਜੋਗੀ
 ਭਉ ਸਗਲ ਡਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਤਲਹੇ ਪਹੁਚੇ ਸਿਧੀ ਚਾਹੇ
 ॥ ੪ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਾਇਆ ਭੀਤਿ ਰਿਗਗਾਨਿ ਗੀਗ ०
 ਮੁਖ ਕਾਸੀ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਨਿਰਬਾਣੁ ਹੋਗਾ ॥ ਖੋਜਿ ਲ
 ਹੈ ਸੋਊ ਦਾਸੀ ॥ ਨਿਤਿ ਅਸਮੇਦਿ ਬ੍ਰਹਮ ਮੁਖ ਅਭਿਤ
 ਬਿਲਿ ਵਲਾਹੀ ॥ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਪਦ ਪੰਗਜ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾ
 ਨ ਹੋਚੇਗਾ ਮਨ ਤਨਿ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦ ਪ
 ਰਸਿ ਬਿਲੇ ਮੇਤਉ ਮਿਲੈ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਈ ॥ ੫ ॥ ਇਹੁ ੮

ਮਨੁ ਹੋਇ ਰਹੇ ਜ ਬਿਸੁਤ ਦਾ ਅਨ ਦਿਨੁ ਜ ਪੈਸ ਦਾ ਪਦੁ ੬੭
 ਹਜਾ ਅਮੀ ਨਿ ਤੋਇ ਬਿਮਲੁ ਜ ਲੁਸੇ ਪੈ ਸਤਿ ਗੁਰਗਿ
 ਆਨੁ ਆਤਮ ਪਰਬੈ ਪੈ ਕਰਿ ਮਨਿ ਤਰਦੁ ਮਤਿ ਪਦੁ
 ਹਿਲੀਆ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਢਾਹਿ ਪ੍ਰਮ ਪਦੁ ਲੀਆ
 ੬॥ ਅਚਲ ਸਮਾਨਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਇਸ ਮਨ ਕਉ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸਿ
 ਤਾਵੈ ਨਿਮਖ ਨ ਤਨ ਕਉ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕਾ ਜੇ ਮਤੁ ਲੇਈ ॥
 ਗੁਰ ਕਉ ਖਾਇ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਰਵੈਈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ
 ਫਿਰਿ ਤਿਸਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪਰਮ ਪਦੁ
 ਪਾਵੈ ॥ ੭॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਨਾਥਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨਾ ਮਹਿ
 ਲਕੁ ਮਹਲਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸੁਖੁ ਤ੍ਰੈ ਪਦੁ
 ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ਜੇ ਛਾਡੈ ਆਪਾ ਹੋਇ ਰਹੈ ਤੈ ਗਨਾ ॥ ਉਰਦੁ
 ਰਪਾਠ ਕੀ ਸਭੁ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪਰ

ਮਪਦੁਪਾਵੈ॥ ੮॥ ਜੈਸੇਮੀਨਜਲੁ ਤਜਿਬਿਗਸੈ ਐਸੇਇ
 ਹੁਮਨੁ ਹਤਾ॥ ਮਾਰਗੁ ਛਾਡਿ ਪੈ ਮਗਿ ਬਿਖੈ ਤਬਿਘ
 ਰਿਗੁ ਜਾਲਤਾ॥ ਗੁਣਜਿ ਮਹਲਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਗਨਾ॥
 ॥ ਤਬ ਉਲਟਿ ਕਵਲੁ ਬਿਗਸਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਇ ਦਾਸ ਨਕੇ
 ਦਾਸੁ ਤਬਿ ਪਗਮਤ ਕੋ ਪਾਵੈ॥ ੯॥ ਖਟਕਲਿ ਕਵਲੁ
 ਨਿਦਾਸ ਹੋਇ॥ ਚਹੁ ਕਉ ਛੇ ਗਿਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ॥ ਚਹੁ ਕੇ
 ਬੀਰਿ ਸਮਾਧੀ ਰਹੇ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਕਾਲ ਤਿਭੁ ਕਨੁ ਰਿਹੇ॥ ਏਕ
 ਹੋਰੇ ਆਨਿ ਨਹ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਪਗਮਤੁ ਤਬਿ ਪਾਵੈ
 ੧੦॥ ਅਸਿਟ ਕਵਲੁ ਦਲ ਭੀਤ ਰਬ ਮੈ॥ ਤਹਾ ਸਿਰੀਠੁ
 ਸਹਜੀ ਬਿਗਸੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਜੁ ਪਾਰਿ ਪਾਵੈ
 ਐ॥ ਰਤਨੁ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਨ ਗਵਾਈ ਐ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਗਮ ਪਾਰਿ ਜਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਮਤੁ ਤਬਿ ਪਾਵੈ॥ ੧੧

"ਕਦਲੁ ਕੁਦਮ ਘਰਿ ਦਲਿ ਭੀਤ ਰਿਜਾਤਾ ਦਸ ਅੰ ੮੨
 ਗਲ ਕੈ ਬੀਚ ਸਮਾਤਾ ਤੁਹਾ ਦੁਆ ਦਸ ਰਹੇ ਅਭੀਚੁ॥
 ਇਹ ਮਨੁ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਵੈ ਮੀਚਾ ਖੋਜਿ ਆਧਿ ਆਤਮ ਅ
 ਗਮ ਕਉ ਧਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੁ ਤਤੁ ਤਬਿ ਪਾਵੈ॥ ੧੩॥
 ਬਿਕਿ ਨਾ ਕ੍ਰਿਕੈ ਅੰਤ ਰਿਜਾਇ ਪਛਮ ਦਿਸਾ ਕੀਸਤੁ ਸੁ
 ਧ ਪਾਇ॥ ਨਿਝੁ ਰੁਝੁ ਰੇਜਲੁ ਪੀਵੈ ਅਪਾਇ॥ ਭਉ ਰਗੁ
 ਫਾਕੈ ਪਾਇ ਸਮਾਇ॥ ਜੋਇ ਮਕਰੰਦ ਕਵਲੁ ਲਪਟਾਨੁ ०॥
 ' ਨਾਨਕ ਪਰਮੁ ਤਤੁ ਤਬਿ ਜਾਨਾ॥ ੧੩॥ ਤ੍ਰਿਬੀਣੀ ਮਨ ਕਉ
 ਸਹਜਿ ਨ ਵਾਵੈ॥ ਸੁਹਤਿ ਹਥਿ ਕਰਿ ਮਨੁ ਪਤੀਆਵੈ॥
 ਬਹੁ ਰਿਨ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਾਹਿ ਗਿਧਾਵੈ॥ ਸਨਿਕਾਦ ਕਸਿ
 ਗੋਗੇ ਸਾਟਿ ਪਾਵੈ॥ ਤ੍ਰਿਬੀਣੀ ਛੂਟੈ ਸੁਨ ਸਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ

ਪਰਮਤਤੁਤਾਬਿਪਾਵੈ॥ ੧੪॥ ਗਗਨੁਗਰਜੈਮਗਜੋਰਿਅ
 ਨਤਾ॥ ਤਹਾਬਿਜਰੀਚਮਕਿਘਨਿਸਹਜਿਬਰਸਿਤਾ॥
 ਤਹਾਭੀਜਹਿਸਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਬਾਣੀ॥ ਗਗਨੁਗਰਕੀਤ
 ਬਿਮਿਤਿਜਾਨੀ॥ ਗੰਗਨਗੀਭੀਰੁਨਗੁਰਵਿਸਾਇਆ
 ਨਾਨਕਪਰਮਤਤੁਤਾਬਿਪਾਇਆ॥ ੧੫॥ ਖੋੜਸਿਕਵ
 ਲੁਜਾਬਿਚੇਤਿਸਪਾਣੀ॥ ਮਿਲਿਗਏਸੀਧਰਨਿਗਮਪ
 ਛਾਨੀ॥ ਜਰਾਮਰਨੁਭਰਮਭਾਗਿਸਮਾਨਾ॥ ਜਿਉਜਲੁਜ
 ਲਿਕਉਜਾਇਮਿਲਾਨਾ॥ ਪੁੰਨਰਪਿਜਨਮੁਬਹੁਰਿਨਹੀ
 ਆਵੈ॥ ਨਾਨਕਪਰਮਤਤੁਤਾਬਿਪਾਵੈ॥ ੧੬॥ ਸਹਜਿਸ
 ਮਾਧਿਤਬਿਮਨੁਜਾਣੀ॥ ਜਨਮੁਜਨਮੁਕੀਢੁਕੀਧਾਣੀ॥
 ਜਰਾਮਰਨੁਸੁਪਨੇਨਹੀਆਵੈ॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਉਪਾ

ਧਿਮਿਟਾਵੈ॥ ਉਪਜਿਆਪੇਮੁਪਰਮਪਛਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਤਾ ੬੩
ਤੇਪਰਮੁਪਦੁਜਾਤਾ॥ ੧੭॥ ਖੇਲੈਹੋਇਪਗਟਿਛਡੈਸਿਕ
॥ ਭੂਭੈਸਨਮੁਖਿਕਾਟਿਕਲਿਕਾ॥ ਦਰਸਨੁਪਰਮੈਗੁਰਕੇ
ਭਾਇ॥ ਅਖੇਡਿਖੇਡੈਭਗਮੁਸਭੁਜਾਇ॥ ਨਿਤਉਠਿਚ
ਲੈਬਿਖਮਕੀਬਾਟਿ॥ ਤਾਬਿਨਾਨਕਤੇਭੈਅਵਘਟਿ
ਘਾਟਿ॥ ੧੮॥ ਅਵਰੁਨਵਰਨੈਨਿਕੁਰਮਕਉਧਾਵੈ॥ ਅ
ਸਾਧਹਿਸਾਧੇਅਬੀਧਿਬੀਧਾਵੈ॥ ਗੰਗਨਤਾਲਾਗੁਰਕ੍ਰਿਪ
ਤੇਤੇਭੈ॥ ਨਿਗਭਉਭਰੈਅਜਰਕਉਜੋਭੈ॥ ਹੋਇਬਹੈਬਿਰ
ਧਿਤੇਬਾਲਾ॥ ਨਾਨਕਪਰਮੁਤਤੁਇਹੁਚਾਲਾ॥ ੧੯॥ ਗ
ਰਭਨਆਵੈਭਗਮਕਉਖਾਵੈ॥ ਚੀਟੀਹੋਇਸਾਗਰਸੁਸਾਵੈ
॥ ਕਾਗੁਹੋਇਤਤਮਾਹਿਬੁਭਾਵੈ॥ ਨਉਖੰਡਜੀਤੇਪਾਤਿ

ਸਾਹੁਕਹਾਵੈ॥ ਉਨਮਾਨਿਧਿਆਨਅਦਲਕਉਦਲੇ॥
 ਨਾਨਕਪਰਮਤਤੁਤਾਬਿਰਲੇ॥ ੨੦॥ ਲਿਪਕਾਉਲਟਿਛਿ
 ਵ੍ਰਤਲੇਧਰੈ॥ ਨਿਹਸਬਦੇਹੇਇਗਲਤਾਨਾ॥ ਮਨੁਪਵਨਾ
 ਧਾਵਤਤਹਜੀਤੈਤਉਮਨੁਮਨਹਿਸਮਾਨਾ॥ ਅੰਤਰਿਗ
 ਹੀਸੁਰਤਿਮੁਕਤਾਹਲਤਿਕਰਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈ॥ ਤ੍ਰਿਛੁ
 ਟੀਸਿਧਨਾਸਕਾਤਾਲਾਸੁਖਮਨਜਾਇਸਮਾਈ॥ ਇਗ
 ਲਪਿਗਲਪਛਮਧਾਵੈਰਵਿਸਸਿਅਸਤੁਵਿਹਾਨਾ॥ ਨ ੦
 ਨਕਗੁਰੁਪਾਤੇਸਾਚਾਪਰਮਤਤੁਪਹਿਛਾਨਾ॥ ੨੧॥
 ਸਰਵਰਸੁਨਿਬਨੇਸਹਿਸਦਲਭਵਰਗੁਫਾਮਗਿਨਾਨੇ॥
 ਅਤਿਚਿਤ੍ਰਸਾਲੁਬਨੀਨਿਜਮਹਲੀਹਰਿਜਨਤਹਾ
 ਸਮਾਨੇ॥ ਲਿਸਿਮਿਸਿਦਾਮਨੀਰਿਮਾਇਮਿਬਰਸੇਹ

ਜਿਪ੍ਰਭਮਿਲੈਨਿਰਾਲਾਕਹੁਨਕਜਬਿਤਤੁਬੀ
 ਚਾਰਿਆਤੁਬਿਪ੍ਰਗਟਿਆਭਾਨੁਨਿਰਾਹਾ॥੨੨॥
 ਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਗਮਅਪਾਰੰਪਰੈਤੇਪਰੈ
 ਅਨੰਤਾਸਰਬਾਬਿਜੁਮਹਿਤਾਕੀਲੀਲਾਗਵੈ
 ਰਹਿਆਭਗਵੈਤਾਸਭਤੇਨਿਕਾਦਿਦੂਰਿਸਭ
 ਹੂਤੇਸਭਅੰਤਾਰਿਆਲਿਪਤੋਰਹੈ॥ਜਿਹਪਦਨਿ
 ਰਬਾਲਬਸੈਤਹਾਆਪੇਨਕਕੋਬਿਰਲਾਖੋਜਿ
 ਲਹੈ॥੨੩॥ਜਾਕੀਚੇਰੀਮੁਕਾਤਿਜੁਗਰਿਆਗ
 ਵਾਨੀਐਸਾਜਾਪਜਪੀਜੈ॥ਜਾਕੀਮਾਇਆਰ०
 ਜੀਨਵਾਨਿਧਿਜੇਵਾਕਰੀਰਿਧਿਜਿਪਚਰਨਲ
 ਗੀਜੈ॥ਕਹੁਨਕਅਮਰਪਦਰਚੈਚਉਥੈਪ

ਧਿਆਤਿ ਬਿਲਾਸ ਹੈ ਅਨਿਤ ਥਾਨ ਸਭ ਠਉਗਾ ॥ ਜੇ ਜਨੁ ਜਾਇ
 ਹਰੈ ਤਗਾ ਸਿਵੇ ਹੋਇ ਜਿਉ ਅਲੀ ਅਲਪ ਰਭ ਉਗਾ ॥ ਭਏ
 ਬਿਏ ਹਮਤਿ ਗਤਿ ਬਦਿ ਲਾਨੀ ਭਈ ਜਾਤਿ ਕੁਲਿ ਅਉਰ ॥
 ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰ ਦਿਖਲਾਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਠਉ
 ਗਾ ॥ ੩੧ ॥ ਜਿਨਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦੇਖਿਆ ਅਤ
 ਬਿਲਾਸ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਏਕੋ ਗਮ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸੁਰਸਿ ਧਰ
 ਸ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਖਤ ਬੁਧਿ ਚਿਤੁ ਮਗਨਾ ਨਾਨਿ
 ਗਲਿ ਭਗਲਤਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਹ ਤਜੈ ਜਿਉ ਭੂਜੈ ਮਨ ਨਿਰ
 ਬਾਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਹਰਖ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਨਾਹਿ ਬਿਗਸਾਨਾ
 ਸੋਗ ਨਹੀ ਭਰਮਾਵੈ ॥ ਸਿਪੈ ਦੇਖਿ ਕਵਲ ਨਹੀ ਬਿਗਸੈ
 ਬਿਪਤਿ ਨਹੀ ਮੁਹਤਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਸੋਪੈ ਤਿਉ ਬਿਪਤਿ ਪਛ ॥
 ਨੈ ॥ ਬੇਗਮ ਮਹਲਿ ਲੁਭਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਪਰਮ ਪ

ਦਗਤਾਇਹਿਬਿਧਿਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥੩੩॥ਜਪਤਪ
 ਸਿਗਨਹੀਜਨਹਾਤਾਸਤਸੀਲਨਕਮਾਵੈ॥ਤਦਅਨਹ
 ਦਗਤਾਭੁਇਆਬੈਗਾਗੀ॥ਤਾਦਿਉਸਤਤਿਨਿਦਾਨਭਾ
 ਵੈ॥ਅਨਰਿਠੇਸਿਉਸਹਜਿਪਤਿਆਨਾਤਬਿਤੇਭੁਇ
 ਆਬਿਦਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਬਿਪਰਮਪਦਗਤਾਐਸੇ
 ਅਭੈਪਦੁਪਾਵੈ॥੩੪॥ਆਤਮਛਾਰਿਪਰਆਤਮਗਤੁ०
 ਾਭੁਇਆਬਿਦੇਹਿਨਿਗਰਾਭੁਉਕਉਤਿਆਗਿਅਭੈ
 ਪਦੁਗਤਾਅਗਮਮਹਲਿਪਸਾਰਾ॥ਅਗਮਨਿਗਮ
 ਮਹਿਸਹਜਿਸਮਾਨਾਮਿਤਕੀਮਤਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਕਹੁਨ०
 ਨਕਜਿਉਦੇਹਿਬੀਚਾਰਾਮਾਤਉਉਪਾਜਿਰਹੀਏਗਾਨੀ
 ੩੫॥ਧਿਆਉਪੁਰਾਨੇਇਆਪਰਮਤਤੁਕਾ॥
 ਆਗੈਧਿਆਉਬੈਗਾਗਾਚਲਿਆ॥ਪਾਨਪਿੰਡਕੀ

੬੬

ਕਾਲਿਬੁਤਿਕੀਮਿਹਨਤਿਸੁਨਤੇਉਤਪਤ

ਕੀਨੀ॥ ੧॥ ਸੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਰੂਆਸ ०

ਸੋਲਕੁ॥ ॥ ਵਰਨਚਿਹਨਨਜੀਬੂਝੀਐਤੀਨਗੁਨਾ
ਤੇਦੂਰਿ॥ ਨਾਨਕਕਿਨਿਬਿਧਿਪਾਈਐਸਰਬਰਹਿਆ
ਭਰਿਪੂਰਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਨਿਸੁਨਿਕਹੇਸਭਕੇਈ॥ ਸੁ
ਨਿਧਿਆਨਬੈਠਾਪ੍ਰਭਸੇਈ॥ ਸੁਨਾਧਿਆਨਜਬਿਰਹੇ
ਉਕੇਲਾ॥ ਉਹਾਕਉਣਗੁਰੂਕਉਣਕਹੀਐਚੇਲਾ॥
ਆਪਿਗੁਰੂਆਪਹੀਚੇਲਾ॥ ਜਬਿਧੁਧੁਕਾਰੁਪ੍ਰਭਰਹੇ
ਅਕੇਲਾ॥ ਤਏਕੰਅੰਕਾਰੁਏਕੋਨਿਰਬਾਣੁ॥ ਦੇਖਿਕੁਦਰ
ਤਿਨਾਨਕਰਹਿਆਤੈਰਾਨਾ॥ ੧॥ ਨਾਤਦਿਧਰਤੀਨਾਅਕੰ
ਸੁ॥ ਨਾਤਦਿਚੰਦਸੁਰਜਪਰਗਾਸੁ॥ ਨਾਤਦਿਦਿਵਸ

ਨਕੀਨੀਗਤਿ॥ ਨਾਤਦਿਬ੍ਰਹਮੁਨਕੀਨੀਕ੍ਰਾਤਿ॥ ਨਾਤਦ ੬੨
 ਸਿਵਸਿਕਤੀਕਿੰਦੂਜਾ॥ ਨਤਦਿਪਾਪਪੁੰਨਨਹੀਪੂਜ ੦
 ਤੂਏਕਅੰਕਾਰਇਕੇਲਾਰਹਤਾ॥ ਨਾਨਕਤਦਹੁਨਕੇਈ
 ਸੁਹਤਾਨਕੇਈਕਹਤਾ॥ ੨॥ ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਦੇਖਿਰਹਿਅੰ
 ਹੋਰਾਨਾ॥ ਤਦਹੁਤੂਕਛੁਖਾਤਾਕੇਰਹਤਾਨਿਰਬਾਣਾ॥ ਤਦ
 ਹੁਤੂਕਿਛੁਪੀਤਾਕੇਰਹਤਾਤਿਹਾਇਆ॥ ਤੂਆਪਹੁ
 ਉਪਜਿਆਕਿਰਿਨਹਿਉਪਾਇਆ॥ ਤਬਕਿਉਕਰਿ
 ਬੈਠਾਕਿਉਕਰਿਸੋਤਾ॥ ਤਬਿਧਰਨਿਅਕਾਸੁਕਛੁਨੋਤ ੦
 ॥ ਤਦਿਨਉਖੰਡਰੀਏਨਕੀਆਪਸਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਹਰਿ
 ਪ੍ਰਕੁਰਹਤਾਨਿਗਾਰਾ॥ ੩॥ ਓਅੰਕਾਰਪਰੇਸਿਆਨਿ॥
 ਓਅੰਕਾਰਨਪਰੇਸਿਦਗਾ॥ ਓਅੰਕਾਰਨਪਰੇਪੂਜਾ॥

ਓਅੰਕਾਰਨਪਰਿਦੇਵਾ॥ ਓਅੰਕਾਰਨਪਰਿਮੰਤ੍ਰਾ॥
 ਓਅੰਕਾਰਨਪਰਿਜਪਾ॥ ਓਅੰਕਾਰਪਰਿਦਾਨੀ॥ ਓਅੰ
 ਕਾਰਨਪਰਾਤਪਾ॥ ਓਅੰਕਾਰਨਪਰਿਜੋਗੀ॥ ਓਅੰਕਾ
 ਰਨਪਰਿਕੁੰਗੀ॥ ਓਅੰਕਾਰਨਪਰਿਸਾਧੀ॥ ਓਅੰਕਾਰਨ
 ਪਰਿਅਸਾਧੀ॥ ਓਅੰਕਾਰਨਪਰਿਸੁਖਾ॥ ਓਅੰਕਾਰਨ
 ਦੁਖਾ॥ ਜਿਸੁਲੁਕਦੇ॥ ਓਅੰਕਾਰਤਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਗੁਰਮੰ
 ਤ੍ਰਦਾ॥ ਨਾਨਕਓਅੰਕਾਰਪਰਿਅਪਰਿਪਰਾ॥ ਓਅੰ
 ਕਾਰਤੇਸਹੈਮੈਅਸਾ॥ ੪॥ ਚਤੁਰ੍ਜੋਗੀਚਤੁਰ੍ਰੂਪੀ॥ ਚਤੁਰ
 ਸਮਾਧੀਚਤੁਰ੍ਰੂਪਦਾ॥ ਚਤੁਰ੍ਰੁਅਸਾਥੀਚਤੁਰ੍ਰੁਅਸਥ०
 ਪਨੰਸਰਬਮਧੋਸਿਦਸਿਦਾ॥ ਚਾਰਿਸਮਾਧੀਚਾਰਿਪਦੁ
 ਚਾਰ੍ਜੋਗੀਚਾਰ੍ਰੂਪੀ॥ ਚਾਰਿਥਾਨੀਚਾਰਿਥਾਪਨੀ॥ ਨਾਨ

ਕਸਭਮਹਿਏਕ ਅਨੁਪੀ॥੫॥ ਚਹੁਸਮਾਧੀਕੀਜੋਮਿਤਿ ੯੮
 ਜਾਨੈ॥ ਬਿਚਰਿਬਿਚਰਿਉਹੁਆਖਬਖਾਨੈ॥ ਆਪਨ ੦
 ਅਪਨਾਨਾਉਬਤਾਦੈ॥ ਚਹੁਸਮਾਧੀਕੀਤਬਿਮਿਤਿਪਾ
 ਦੈ॥ ਹਕਤਿਬਿੰਦਤੇਕਿਉਕਰਿਪਾਕਾਕੇਹੀਮਹਲਿਬਤ ੦
 ਦੈਉਆਕਾ॥ ਚਾਹਿਸਮਾਧੀਬੀਚਸਮਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਚਤ
 ਹਸਮਾਧਿਰਹਿਆਹੈਗਨਾ॥੬॥ ਸੁਨਮੰਡਲਤੇਕੀਆ
 ਪਰਗਾਸਾ॥ ਨਉਖੰਡਕਰਿਕੇਕੀਆਅਕਾਸਾ॥ ਅਠਖੰ
 ਡਕਰਿਚਨੁਰਚਾਇਆ॥ ਨਵਖੰਡਸਹੀਰੁਬਧਾਇਅ॥
 ੭॥ ਹਵਸਾਸਿਅਠਦੀਜੋਤਿਸਦਾਗੀ॥ ਨਦੀਜੋਤਿਪ੍ਰਭਗੀ
 ਨਿਗਾਗੀ॥ ਨਦੀਜੋਤਿਮਹਿਬ੍ਰਹਮੁਸਮਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਤੀ
 ਠਾਲਾਇਧਿਅਮਾ॥੮॥ ਪਹਿਲਾਧਰਤੀਕੇਪਹਿਲਾਅ

ਰਾਸੁ ਪਹਲਾ ਪੁਤ ਪਰੇ ਪਹਿਲਾ ਬਾਸੁ ਪਹਿਲਾ ਗਤ
 ਕੇ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨੁ ਪਹਿਲਾ ਪਾਪੁ ਕੇ ਪਹਿਲਾ ਪੁੰਨੁ ॥
 ਪਹਿਲਾ ਚੰਦ ਕੇ ਪਹਿਲਾ ਸੁਗਾ ਪਹਿਲਾ ਮਰੁ ਕਿ ਪਹਿਲ ०
 ਕੂਗਾ ਪਹਿਲਾ ਮਾਝੀ ਕੇ ਪਹਿਲਾ ਬਾਪਾ ਪਹਿਲਾ ਧ
 ਰਮੁ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਪਾਪੁ ਪਹਿਲਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਹਿਲਾ ਸਿ
 ਖਾ ਕਹਿ ਦੇਵੇ ਕੇ ਈਏ ਗੁਬਿਬੇ ਕੁ ਏ ਗੁਬਿਬੇ ਕੇ ਕੇ ਈ ਕ
 ਹਿ ਦੇਵੈ ॥ ਓ ਮਾ ਕੇ ਰਗਨ ਨਾਨ ਕਜਨ ਸੇਵੈ ॥ ੨ ॥ ਪਹਿਲ ०
 ਧਰਤੀ ਤਾਪੀ ਛੈ ਮ ਰਾਸੁ ਪਹਿਲਾ ਪੁਤਿ ਪਤਾਪੀ
 ਛੈ ਬਾਸੁ ਪਹਿਲਾ ਪਾਪੁ ਤਪੀ ਛੈ ਪੁੰਨਾ ਪਹਿਲਾ ਗ
 ਤਿਤਾਪੀ ਛੈ ਦਿਨੁ ਪਹਿਲਾ ਚੰਦ ਤਪੀ ਛੈ ਸੁਗਾ ਪਹਿ
 ਲਾਸੁ ਗਤਾਪੀ ਛੈ ਕੂਗਾ ਪਹਿਲਾ ਮਾਝੀ ਤਾਪੀ ਛੈ ਬਾਪੁ

॥ ਪਹਿਲੂ ਮੁਤਾਪੀ ਛੈ ਪਾਪੁ ॥ ਪਹਿਲਾ ਗੁਰਤਾਪੀ ਛੈ ਸਿ ੨੮
 ਖਾਨਾਨ ਕਦਾਸੁ ਏਹ ਕਹੇ ਬਿਬੇਕ ॥ ੬ ॥ ਨਹੀ ਕਛੁ ਡਾਲੀ
 ਨਹੀ ਕਛਿ ਮੂਲਾ ॥ ਨਹੀ ਸੂਖਮੁ ਨਹੀ ਅਸਥੁਲਾ ॥ ਆਛਾ
 ਲੇਹੁ ਆਛਾ ਮਾਸੁ ॥ ਅਛਾ ਸਰਦਰ ਆਛਾ ਮਾਸੁ ॥ ਆਛੁ ॥
 ਸਰਦਰ ਆਛਾ ਹੀਸੁ ॥ ਆਛਾ ਭੂਮਕ ਗਹਿਹ ਰਿਸਿਤਾ ਅ ॥
 ਸਾਬੀਜੁ ਪੜੇਤਿ ਹਖੇਤ ॥ ਅਗਨਿ ਪੜੈ ਅਗਨਿ ਹੀਰੇਇ
 ਮਾਟੀ ਪੜੈ ਮਾਟੀ ਹੀਰੇਇ ॥ ਜੈ ਸਾਬੀਜ ਤੈ ਸਾਹੀਰੇਇ
 ॥ ਕੇਸਹ ਜਿ ਪਠੈ ਨਜਨ ਮੇਸੇਇ ॥ ਤਿਸੁ ਭੂਮ ਮਹਿ ਦੇਹੁ
 ਬਿੰਦ ਚਾਮਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿੰਦ ਕਉ ਗਡਨ ਚਾਮਾ ॥ ਕਾਇਅ ॥
 ਗਡ ਕਰਿ ਦੀਆ ਚਾਮਾ ॥ ਕਰਿ ਦੀਆਇ ਸਕਉ ਬਿਸ
 ਰਾਮੁ ॥ ਕਾਇਆ ਗਡ ਮਹਿ ਹਰਿਆ ਦਸ ਮਾਸੁ ॥ ਅ

ਗਨਪਰਜਰੈਪਦਨਨਿਵਾਸਾਮਾਤਾਕੀਰਕਤਿਪਿਤਾਕੀਬਿ
 ਦਾਮਾਨਸਦੇਹਭਖਿਆਮਸਮੰਦਾਨਾਨਕਅਚਰਜੁਸਮਾ ०
 ਖਿਬਖਾਨੈਅਚਰਜੁਦੇਖਿਰਹਿਆਰੈਰਾਨੈ ॥੧੦॥੩
 ਬਏਕਅੰਕਾਰਇਕੇਲਾਹਤਾਸਾਸੁਮਾਸੁਤਬਿਕਛੂਨ
 ਤੇਤਾਦੇਹਰੀਨਹੇਤੀਨਹੇਤੇਪਾਨਾਏਹਬੇਲਨਗਾਰਕਾ
 ਸਮਾਨਾਬੇਲਨਗਾਰਪਦਨੁਕੀਨਿਆਈਨਿਸਾਦਿਨੁ
 ਵੇਕਛੂਸੁਝਨਪਾਈਕਿਆਦੇਖਕਿਆਕੋਰਬੀਚਾਰ ०
 ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅਗਮੁਅਪਾਰਾ ॥੧੧॥ਜਬਿਤੁਏਕ
 ਅੰਕਾਰਅਕੇਲਾਜਾਬਿਕੀਆਪ੍ਰਗਾਸਕਵਨੁਓਹੁਵੇਲ ०
 ਕਵਨੁਬਾਪਕਵਨਮਹਤਾਹੀਤੇਹਕਵਨਨਾਮਕਿਆ ०
 ਜਾਤਿਤੁਮਾਹੀਸਿਨਿਮੰਡਲਤੇਕੀਆਉਜੀਆਰਾ

ਆਪੁਛਪਾਇਕੀਆਪਸਾਹਾਕੀਆਪਸਾਹਾਇ ੧੦੦
 ਅਨਕਤਰੰਗਾਨਾਨਕਲਖੇਨਜਾਹੀਰੰਗਾ ॥੧੨॥ ਜਬਿ
 ਪ੍ਰਭਮਨਸਾਮਨਿਮਹਿਧਰਤਾਤਬਿਬੇਲਬਚਨਮਨਸਾ
 ਸਿਉਕਰਤਾਬਚਨਦੇਤਹਥਿਛਾਲਕੁਪਾਰਿਆਤੀਨ
 ਮੁਹਤਿਕਾਅਮਾਸਮਕਰਿਅਗਾਮਨਸਾਮਾਈਕੀਅਸਤੁ
 ਤਾਇਕਸਿਸਾਹੀਇਕਾਮਉਧੁਤਾਇਕਲਾਇਬਹੇਦੀ
 ਬਾਣਦੁਆਰੇਨਾਨਕਆਪੇਤੁਨਿਆਪੇਸਦਾਰੇਬਾ
 ਮੇਕਉਪ੍ਰਭਾਅਗਿਆਰੀਨੀਸਾਤਿਚੀਜਕੀਹਿਕਮਤਿ
 ਕੀਨੀਆਥਿਖਾਕਾਅਤਸਲੇਗਾਡੀਪਦਨਰਲਾਇਮ
 ਨਸਾਮਹਿਆਡੀਲੇਹਕਲਮੁਲੇਜਜਸਕੀਨੀਕਰਿ
 ਕਹਿਗਲਬ੍ਰਹਮੇਕਉਦੀਪਪਹਿਪਤ੍ਰਿਭਾਡੇਬ੍ਰਹਮੇ
 ਸਾਜੇਕਲਾਬਨਾਇਦਿਚਿਪਦਨਬਿਰਾਜੇਬ੍ਰਹਮੇਕੀ

ਨਾਏਹ ਪਾਸਾਰਾ ਤਬਿਆਗਿਆ ਕੀ ਨੀਪੁਤ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥
 ਤੁਮਰੀਆਗਿਆ ਤੇਏਹੁ ਰਚਨਾ ਹੋਈ ॥ ਤਬਿਆਬਖਾ
 ਕਆਤੁ ਸਿਲੇਗੋਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੁਤ ਸਭ ਆਪੇ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਕਰੇ ਨਾਹਨ ਕੋਈ ॥ ੧੪ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਤ ਉਸਮਾਧਿ ਸੁਨਾ
 ਈ ॥ ਜਠਰ ਅਗਨ ਕੀ ਆਦੀ ਚੜਾਈ ॥ ਤਾਇਤਾਇ
 ਤਨੁਤ ਬਹਿਪਕਾਇਆ ॥ ਜਬਿ ਪਾਕਾਤੁ ਬਿਠਨ ਕਸੂਨ ॥
 ਇਆਆ ਆਦੀ ਤੇਜ ਬਿਨਿਕਸੇ ਸਾਗਾ ॥ ਤਬਿ ਖਸਮੇਲੇ
 ਹਾਇ ਉਤਾਰਾ ॥ ਅਚਰਜ ਬਸਤੁ ਬੀਚਲੇ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
 ਪ੍ਰਥਮੇਤ ਉਸਮਾਧਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਦੁਤੀਆ ਅਪਰ ਅ
 ਪਾਰ ਸਮਾਧਿ ਹਰਿ ਰਾਖੀ ॥ ਪ੍ਰਮਤੁ ਧਰਿਆ ਦਿਚਿ ਸਾ
 ਖੀ ॥ ਪਉਨ ਪਰਤਾ ਪਾਨ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਪਉਨ ਮਾਰਗ ਹਰਿ
 ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਮੇਸਮਾਧਿ ਕੀ ॥ ਮਿਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਪਰਮ

ਤਤੁਕਉਤਬਿਨਿਪਛਾਨੈ॥ ਪਰੇਤੇਪਰੇਪਰਮਿਤਿਜਬਿਪਾ ੧੦੧
ਦੈ॥ ਤਉਨਾਨਕਪ੍ਰਮੇਸਮਾਧਿਸਮਾਦੈ॥ ੧੮॥ ਤਿਤੀਆਅ
ਪਰਅਪਾਰਸਮਾਧਿ॥ ਅਪਾਰੀਨਆਪਿਤੁਲਾਧਾਅਪਰ
ਅਪਾਰੁਅਪਰੰਪਰਪਿਆਰੇ॥ ਅਪਨਾਆਪੁਆਪੇਸਦਾਰੇ
॥ ਅਪਨਾਆਪੁਆਪੇਪਤੀਆਗਾ॥ ਆਪੇਭ੍ਰੰਨਸਦਾਰ
ਨਗਾਰਾ॥ ਅਪਰਅਪਾਰਸਮਾਧਿਸੁਨਾਈ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਾਨਨ
ਗਰਕੀਤਬਿਮਿਤਿਪਾਈ॥ ੧੯॥ ਚਤੁਰਥਮਹਾਸਮਾਧਿ
ਜਬਿਕੀਨੀ॥ ਬਿਅੰਤਧਨੀਮਿਤਿਕਿਨਹੁਨਲੀਨੀ॥ ਅ
ਮਾਉਚੀਮੁਖਕਰਿ॥ ਮਾਨਜਾਇ॥ ਮਹਾਸਮਾਧਿਮਹਿ
ਰਹਿ॥ ਅਸਮਾਇ॥ ਏਕੁਪਟਦਰੀਆਉਹਜਾਗਾਦ
ਸਦੁਆਰੇ॥ ਅਠਸਠਿਕੀਏਬਜਾਗਾਨਉਨਕੀਬਹਤਰਿ

ਕੋਠੜੀਆਂ ਨਾਨਕ ਚਹੁ ਸਮਾਧੀ ਕੀਤ ਬਿਮਿਤਿ ਪੜੀ
 ਆ॥ ੧੦॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸਮਾਧੀ ਕੀ ਕਵਨ ਨੀਸਾਨੀ॥ ਭਿੰਨ
 ਭਿੰਨ ਕਰਿ ਪਗਟਿ ਬਖਾਨਾ॥ ਦਾਤਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਹਰੁ ਖ
 ਦਿਖਾਵੈ॥ ਅਤਿ ਉਦਗੁਨਿ ਹਰ ਉਨ ਹਧਾਵੈ॥ ਨਿਸਿਬਾ
 ਸਰ ਉਹ ਨਿਹਰ ਉਕਰੈ॥ ਸਬਦਿ ਸਿਧਿ ਏਕ ਕੀ ਠਿਰੈ॥
 ਬਾਲ ਬਿਦੁਸ ਥਾ ਬੇਗ ਮੋਹੇ ਹਿਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਥਮੇ
 ਸਮਾਧੀ ਬ੍ਰਹਮ ਮੋਹੇ ਹਿਰੇ॥ ੧੧॥ ਦੁਤੀਆਂ ਸਮਾਧੀ ਕੇ
 ਲਖਣ ਕਉਣਾ॥ ਧਿਆਸਾਤਿ ਸੁਖ ਸੋਭਾ ਗਉਣਾ॥ ਦੈ
 ਆਧਰਮੁ ਪੀਰ ਜੁ ਸਿਤੋਖੁ॥ ਨਾਤੇਟਾਨ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਵੇਖੁ॥
 ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਮਹਿ ਰਹੇ ਚਿਤਿ ਨੁ॥ ਲਿਵ ਅਜਪਾ
 ਮਹਿ ਰਹੇ ਅਨੁਦਿਨੁ॥ ਸਮਾਧਿ ਸਟੀਅਤਿ ਪੀਰ ਜੁ ਵੈਤਾ॥

ਬਸੈ ਨਿਤ ਰਿਜੇ ਪੇਸੁ ਖਮੀਤੁ ॥ ਅਸਿਟਦਸਿਸਿਧਿ ਚਰਨ १੦੨
 ਲਪਟੈ ਨੀ ॥ ਨਨਕਦੁਤੀ ਆਸਮਾਧਿ ਬਖਾਨੀ ॥ ੨੦ ॥
 ਅਤ੍ਰਿਤੀ ਆਸਮਾਧਿ ਕਾਏ ਹੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਮਹਾਬੀਅੰਤ
 ਅਤਹੀ ਬਿਸਥਾਹੁ ॥ ਅਤਿ ਅਉਧੁਤ ਮਹਾ ਅਲੇਖੁ ॥
 ਅਤਿ ਸੁਜਾਤੀ ਨ ਪਾਤੀ ਵਰਨੁ ਨ ਭੋਖਾ ॥ ਮਾਇੰਨ ਛਾਇ ਆ
 ਆਵਿਸਈ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਤਿਸੁ ਤ੍ਰਿਣ
 ਜਿਉ ਜਲਾਵੈ ॥ ਬਸੈ ਦਰੀ ਆਵੀ ਮਰੀ ਮਸਾਣੀ ॥ ਅ
 ਤਿ ਬਿਸੁਧਿ ਬੋਲੈ ਬਿਕਲ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਸਕਾਤਾਲ ਕਾਤ੍ਰਿ
 ਕਟੀਧਿਆਨੀ ॥ ਲਿਪਕਾਉਲਟਿ ਪੀਵੈ ਗਗਨ ਪਾਣੀ ॥
 ਸੁਨਿ ਨਿਰੰਤ ਰਿਜਾਇ ਨਾਦੁ ਬਜਾਵੈ ॥ ਨਉ ਸੈਨਾ ਤ੍ਰਿਬ
 ਤਤਰਿ ਕੋਠੜੀ ਆ ॥ ਏਕ ਪਲਕ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ

॥ ਰੋਮੋਮਖੰਡਖੰਡਕਰਿਕਾਇਆਬੀਚਰੇ ॥ ਰਾਜੁਕਰੇ
 ਖਟਚਕ੍ਰਖੇਤ੍ਰਿਸਿਧਾਰੇ ॥ ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਬੁਝੈਬੰਧ ॥
 ਨੂ ॥ ਨਾਨਕਤਿਤੀਆਸਮਾਧਿਬਖਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਚਤੁਰ
 ਸਮਾਧਿਬਸਿਆਆਪੇਆਪੀ ॥ ਤਿਸੁਜਾਤੀਨਪਾਤੀ
 ਨਵਰਨੈਨਮਾਈਨਬਾਪੀ ॥ ਅਤਿਨਿਰਭਿਬਅਤਿਨਿ
 ਰੰਕਾਰੀ ॥ ਅਹਾਨਿਰੰਸਾਰੀ ॥ ਮਹਾਨਿਰੰਧਾਰੀ ॥ ਪਦਨੈ
 ਸੋਖੇਅਗਨੀਨਜਗਾਇਆਪਾਨੀਨਬੂਝੈਗਹਿਅਨ
 ਜਾਇਆਚੰਦਅਨਰੂਪੀਅਨੂਪੀਸਰੂਪੀ ॥ ਨਿਤਿਅੰਸੋ
 ਧਿਕਰਿਸਤਿਸਤਿਪੂਪੀ ॥ ਪਾਰਿਬ੍ਰਹਮਜੇਤੀਏਤਿਓਤਿ
 ਪੋਤੀ ॥ ਸਰਬਗੁਣਿਸਬਦਅਤੀਤੀ ॥ ਮਹਾਅਧਿਕਧਿ
 ਆਨੀ ॥ ਹੋਇਅਕਾਸਜਲਪੀਤੀ ॥ ਮਹਾਅਕਾਸੀਸਰਬ

ਨਿਵਾਸੀ ਸਗਲ ਰੂਪ ਜਾ ਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ॥ ੧੦੩ ॥
 ਜਾਇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ ੧੧ ॥ ਜਗ ਕਰਮੰ ਨਧਰਮੰ ਰੂਪੰ
 ਨਨਾਮੰ ॥ ਆਹਿ ਨਿਸਿਜਾ ਗੈ ॥ ਤ੍ਰਿਕਟੀਧਿ ਆਨੰ ॥ ਭ੍ਰੀਪਾਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਜਾਇ ਅਨੇਕ ਬਿਸਾਸੀ ॥ ੧੨ ॥ ਜਬਿ ਜੋਤਿ
 ਜਾ ਗੈ ॥ ਤਬਿ ਹੋਇ ਪਸਾਰਾ ॥ ਜਬਿ ਜੋਤਿ ਸੁਖ ਸੰਦੈ ॥ ਤਬਿ ਹੋ
 ਇਅੰਧਾਰਾ ॥ ਜਬਿ ਜੋਤਿ ਜਾ ਗੈ ॥ ਤਬਿ ਹੋਇ ਬਿਸਾਥਾਰਾ
 ॥ ਭ੍ਰੀਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਉਠਵਾਰਨ ਪਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਵ ਪ
 ਰਮਾ ਆਤਮਾ ॥ ਪਰਮਿਤਿ ਪਰਿਅਸਥਾਪਨਾ ॥ ਚਤੁਰਸ
 ਰਾਸੀ ਜੋ ਬਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਲਖ ਛਪ ਰਵਾਨੇ ॥ ੧੩ ॥ ਅੰ
 ਧਿ ਉਪਾਇ ਮਨਸਾ ਮਨਧਾਰੀ ॥ ਧਿਆਲਖ ਲੂਲਕ
 ਰਿਖ ਲਖ ਸਵਾਰੀ ॥ ਸਾਢਹਿ ਉਠ ਜਹਿ ਕੋਰਹਿ ਹੋ

ਖਾਕਾ ਮਨਮਹਿਸੋਧਿਵਿਸਾਟਿਕਰਿਪਾਕਾਬਤਤਰਿਕੋਠ
 ਤੀਆਪਉਛੁਛੁਪਾਇਆਸੋਲਹਿਕੋਰੋਤਿਜਲਿਬਿਬੁ
 ਪ੍ਰਗਟਾਇਆਨਉਕੋਰੋਤੀਆਤਿਸਿਹੈਕੀਨੀਨਾਨਕ
 ਕੋਟਿਮਧੋਕਿਨੇਦਿਗਲੇਚੀਨੀ॥੩੫॥ਨਕਛੁਤੇਕਛੁਕਰ
 ਲਾ ਦਿਖਾਇਆਨਕਤਬਿਟਕਾਦੇਹਉਪਾਇਆਉਰ
 ਧਕਵਲਮਹਿਸਿਮਰਨੁਅਧਾਗਾਹਰਿਸਿਉਗਤਾਤੁਗ
 ਤਿਅਚਾਰਿਗਾਇਹਿਕਲਿਆਇਕਛੁਅਵਹੁਦਿਖਾਇ
 ਆਹਰਿਬਿਸਿਰਿਠੀਆਤਬਿਲਾਗੀਆਇਆਬ
 ਹਤਰਿਪ੍ਰਰਿਏਕਪਰਧਾਨਾਨਕਲਾਗੈਸਤਜਿਧਿ
 ਆਨਾ॥੩੬॥ਲੇਮਾਟੀਗੋਇਬੁਤਕਮਾਇਆਆ
 ਬਖਾਕਾਅਤਸੋਗੋਈਬਤਰੀਆਕਲਬੁਤਉਸਾਰਿਅ ०

॥ जगन्नाथमुपुकीआसदागोरेठबडीमीनासक ०१०४
 काना ॥ इकुटीबीचिगचिआमेदानाडिजामेलीम
 सतकुकीआ ॥ नानककरनेगुरुनबीआ ॥ ११ ॥ ने
 इकीऐदिचिठिगिबनाएि ॥ अचठजुताडिकेदसते
 पाएि ॥ सिआउसुपेटठिगसुगधाएि ॥ गिरदकटेगी
 आधिबनएि ॥ पीडीबीचिदिसटिसकुराधी ॥ ठस
 नारहीजपनकउसाधी ॥ पटतलेबैकनालिबन
 एि ॥ पटतेतलेकहुसुआदनपाएि ॥ ऐहबिसषा
 रुगलेतेउपगि ॥ नानकजेसोपेतिमुजेतिअनूपर
 १८ ॥ दृष्टिजुजादृष्टिकरिदसनाहीनाले ॥ नारिम
 रदकरिऐकबगले ॥ नारिमरदकउलीकलग ०

ਈ॥ ਬੇਨੀਉਪਰਿਧਰੀਕਲਾਈ॥ ਉਪਰਿਡਉਲਾਗੀ
 ਠਸੇਗਿ॥ ਗਾਠਿਤਲੇਬੇਅੰਤਅੰਧੇਗੁ॥ ਮਿਟੇਅਧੇਰੁਦੀਪ
 ਕਜਬਿਜਲੈ॥ ਨਾਨਕਗਿਆਨਬੀਚਾਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਿ
 ਭਾਲੇ॥ ੨੯॥ ਘਟਤੇਤਲੇਬਹਤਰਿਨਾਗੀ॥ ਬੀਜਿਸੁਖ
 ਮਨਾਇੜਾ॥ ਪਿਗੁਲਾਭਾਗੀ॥ ਜਿਸੁਸੁਖਮਾਨਿਹੈਦੈਪਗਾ
 ਸੁ॥ ਈੜਾ॥ ਪਿਗੁਲਾਸਦਾਨਿਵਾਸੁ॥ ਨਾਭਕਵਲਤੇਉਪ
 ਰਿਗਾਟਾ॥ ਤਿਨਕਉਅਠਸਠਿਦੀਏਕਪਾਟਾ॥ ਪੇਟਭੰਡੁ
 ਰੁਕੀਆਅਸਗਾਹੁ॥ ਨਾਨਕਗੁਹਲਨਾੜਿਪ੍ਰਾਨਸੁਖ
 ਰਾਹੁ॥ ੩੦॥ ਨਾਭਤੇਲੇਇੰਦ੍ਰੀਕਾਵਾਸਾ॥ ਤਿਨਕੇਭੀਤਰ
 ਕਾਅਮੁਵਾਸਾ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਤਲੇਨਲਕਾਰੇਗਾ॥ ਅਚਰਜੁਖੇ
 ਲੁਭੀਠਾਪੁਭਤੇਰਾ॥ ਸਥਲਗੇਡਾਪਿਲਾਅਹੁਪੇਰਾ॥

ਦਸਨਾਹੀਮਰਦਕਾਏਕੁਬਸੇਗਾਕਰਿਕਲਬੁਤਦਸਤੁ ੧੦੫
ਮਥੇਧਰਿਅਗਾਨਾਨਕਰਕਤਿਬਿਦਤੇਅਚਜੁਕਰਿ
ਮਾ॥ ੩੧॥ ਕਈਜੁਗਕਲਬੁਤਸਦਾਰਿਆਗਾਭਿਨਿ
ਭਿਨਿਛਾਹਿਛਾਹਿਸਦਾਰਿਆਜੀਉਬਤਾਇਅੰ
ਤਰਿਬੈਠਲਾਇਆਭੀਤਰਿਬਰਤਾਬਹੁਤਗੁਪਾਇ
ਆਪ੍ਰਤਸਿਉਬਚਨੁਕੀਆਫਿਰਿਆਵਨੁਤਉਇ
ਸਿਗਫਕੇਬੀਚਸਮਾਇਨੁਅੰਤਰਿਜਾਇਬਹੁਤਲੁਗੁ
ਨਾਨਾਨਕਕਉਲਦੇਨਕਉਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ ੩੨॥
ਇਸਘਟਭੀਤਰਿਅਠਸਠਿਗਟਾਬਿਨੁਰੋਜੀਕਉ
ਖੁਲਹਿਕਪਾਟਾਕਉਨਰੋਜੀਜਿਤਖੁਲਹਿਤਾਲੇ॥
ਹੁਕਉਨਪੁਰਖਜੇਬਸਤੁਸਮਾਲੇਅਠਸਠਿਗਟਕ०

ਕਰੇ ਨਿਬੇਰਾ ਸੋਈ ਆਇ ਅੰਤ ਜਨ ਤੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿ
 ਲੈਤ ਖੁਲਹਿ ਕਪਾਟਾ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਵਹਿ ਹਰ
 ੩੩ ॥ ਅਠੀਹ ਗਾਇਆ ਆਇਆ ਨਾਉ ॥ ਓਹੁ ਕਉ
 ਨਾਟ ਜਿ ਤੁਰੈ ਹੋਇਆ ਉਹੀ ਏਕਾ ਗੁਣ ਕੀ ਜਨੁ ॥
 ਨੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ॥ ਹੀ ਪਾਸੇ ਧਿਰ
 ਹਿ ਆਰੈ ਗਨੁ ॥ ਸੋ ਅਠਿ ਸਾਠਿ ਗਾਇਓ ਖਿਪਤੀ ਆਨੁ ॥
 ॥ ਅਠ ਸਾਠਿ ਗਾਟ ਕੀ ਜਿ ਸੁਮਿਤਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ
 ਸੁਕਉ ਆਪਿ ਆਇ ਖਾਈ ॥ ੩੪ ॥

॥ ਧਿਆ ॥

ਉਪਾਨ ਪਿਰ ਕਾ ਪੁਰਾ ਹੋਇਆ ॥

॥ ਆਰੈ ਧਿਆਉ ਗਾਟ ਕ ॥

੧ ਓਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਲਿਆ ॥

॥ **ਗੁਰੂ ਸੂਰੀ ਮਹਲਾ ੧** ॥

॥ ਪਹਿਲੇ ਗਾਟ ਕਾਨਾ

੧੦੬

ਉ ਅਨੰਤਾ ॥ ਜਿ ਤੁ ਬਸੈ ਹੀ ਆਜ ਪੈ ਗੁਰਮੰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਮੰ
ਤਰ ਤੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਜਗਨ ਹੀ ਪੀਵਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਖਾਣੁ ॥
ਖਾਨ ਪੀਵਨ ਤੇਰੈ ਨਿਗਰਾ ॥ ਅਨੰਤ ਮਹਲ ਮਹਿ ਕੀਆ
ਪਸਾਰਾ ॥ ਅਨੰਤਿ ਮਹਲ ਹੀ ਆਇ ਠਹਿਰਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਵਿਰਲੇ ਕਿਨੈ ਪਛਾਨਾ ॥ **੧** ॥ ਨਾਭ ਕਵਲੁ ਗਟੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰਿ ਬਨਾਇਆ ਕੂਜਾ ॥ ਨਾਭ ਕਵਲ ਤੇ ਨਿਕ
ਸੇਸਾਸੁ ॥ ਨਾਭ ਕਵਲ ਤੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਨਾਭ ਕਵਲ ਤੇ
ਉਦਮ ਅਭਿਮਾਸੁ ॥ ਨਾਭ ਕਵਲ ਹੀ ਪੇਕਾ ਬਾਸੁ ॥ ਨਾ
ਭ ਕਵਲ ਮਹਿ ਸਾਸਿ ਕਾ ਡੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਖੋਜ ਲਯੋ ਜਨ ਤੇ
ਰਾ ॥ **੨** ॥ ਤੀਜੇ ਗਾਟ ਕਾਨਾ ਉਭੰਡਾਹੁ ॥ ਜਿ ਤੁ ਬਸੈ ਉਖ

ਮਛਿਹਮੀਠੀਅਹਾਗੁਰੋਇਸਪੁਰਨੁਤਬਿਆਵੈਸਾਤਿ॥
 ਬਿਨੁਹਾਰਤਰਫੈਦਿਨਗਤਿ॥ਅਹਾਰਿਬਿਨਾਕਿਛੁਅ
 ਵਰੁਸੁਝੈ॥ਹੋਇਮਮੂਰੁਤਬਿਪ੍ਰਕਭਿਬੁਝੈ॥ਪ੍ਰਬੁਝੈ
 ਤਾਹੋਇਅਹਾਗੁਨਾਨਕਤੀਜਾਹਾਟੁਰੰਡਾਗ॥੩॥ਨਾ
 ਭੁਨਿਕਟਿਉਕੁਹਾਟਬਨਾਇਆ॥ਤਹਾਉਦਮਆਛੁ०
 ਘਰੁਛਾਇਆ॥ਨਾਉਹਾਟਿਕਾਉਦਮਉਦੰਤਾ॥ਤਹਾ
 ਉਦਮਸੁਖਸਹਜਿਬਸੀਤਾ॥ਉਦਮਹੋਇਤਬਿਸਭਕਿ
 ਛੁਜਾਨੈ॥ਉਦਮਹੋਇਤਬਿਤਤੁਪਛਾਨੈ॥ਉਦਮਹੋਇ
 ਤਸਭਕਿਛੁਜਾਨੈ॥ਜਬਿਉਦਮੁਕਰੈਪੰਚਾਸਿਉਲਹੈ
 ਉਦਮਕਰੈਤਭਗਤਿਕਮਾਇ॥ਉਦਮਕਰੈਤਾਤੀਰਥ
 ਨਾਇ॥ਉਦਮੁਕਰੈਕੁਛੁਸੁਕੁਤਹੋਈ॥ਕਰਿਉਦਮ

ਆਪਡਰੇਖੇਈ॥ਚਉਥਾਹਾਟੁਏਉਦਮੁਉਦੰਤਾ॥ਨਲ ੧੦੭
 ਕਤਾਮਹਿਉਦਮਬਸਿਤਾ॥੪॥ਬੀਕਨਾਲਿਗਟਿਮਹ
 ਬਕਨੇਗਾਰਾ॥ਆਵਤਜਾਵਤਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਾਗਾਪੰ
 ਜਵਾਹਾਟੁਗਖਿ॥ਮਾਬੀਕਨਾਲਿ॥ਨਿਸੁਦਿਨੁਬਕੇਹਰਿ
 ਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਬੀਕਨਾਲਿ॥ਆਇਬਕਤਾਜੀਉ॥ਅ ੦
 ਠਿਪਹਰਿਕਰਤਾਪੀਉਪੀਉ॥ਪੀਉਪੀਉਜਪੇਜਬਿ
 ਖੁਲਹਿਕਪਾਟਾ॥ਨਲਕਬੀਕਨਾਲਿਕਬਤੇਕਾਹਾਟੁ॥
 ੫॥ਸਹਰਗਾਹਟਸਹਰੁਮਾਤਿਨੀਕਾ॥ਜਿਤਿਸਹਿਜਿਬ
 ਸੈਸੁਖੁਤੇਵੈਜੀਅਕਾ॥ਸਾਂਤਿਤੇਵੈਜਬਿਸਹਿਰਗਚ
 ਲੈ॥ਸਹਰਗਾਹਟੁਗੇਲੇਤੇਤਲੇ॥ਸਾਸੁਖੀਸਹਰਗ
 ਮਹਿ॥ਮਾਵੈ॥ਸਹਰਗਚਲੈਤੇਜੀਮਿਟਿਜਾਵੈ॥ਤੇਜੀਮਿਟੈ

ਨਗਨਿਕਸੈਵਾਉ॥ ਨਾਨਕਛੁਟਦਾਗਾਟੁਸਹਰਗਨਾਉ॥ ੬

॥ ਘੀਟਿਗਾਟੁਜਬਿਤਾਲੈਮਿਲੈ॥ ਕਵਨਬਿਧਿਬਕੈਕਵ
ਨਬਿਧਿਚਲੈ॥ ਬਕਨਚਲਨਤੇਇਹੁਨੁ॥ ਹੁਗਾਉ॥ ਜਬਿ
ਘੀਟਿਗਾਟਿਤਾਲਾਮਿਲਿਜਾਉ॥ ਦਰਿਖੁਲੇਇਹੁਹੋਇ
ਸੁਹੇਲਾ॥ ਜਬਿਕਰੈਅੰਨੰਦਹੋਇਹੋਅੰਕੇਲਾ॥ ਸਭਕਿ
ਛੁਸੁਖੀਜਬਿਖੁਲੇਕਪਾਟਾ॥ ਨਾਨਕਘੀਟਸਪਤਦਾਗਾਟ

॥ ੧ ॥ ਪੇਮਗਾਟਜਾਬਿਏਹਮਨੁਜਾਉ॥ ਪ੍ਰਭਸਿਉਗਾਚਿਹ
ਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ ਪੇਮਭਗਤਿਸਿਉਜਬਿਮਨੁਆਲ॥
ਗੈ॥ ਪੇਮਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਸੇਇਆਜਾਗੈ॥ ਪੇਮਮਹਲਿਜਬਿ
ਏਹੁਨੁਹਰਗਨਾ॥ ਅਨਿਤਿਆਗਿਏਕਲਪਾਟਾ॥ ਪੇਮ
ਟਾਅਸਟਦਾਕਹੀਐ॥ ਤਉਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਿਉਗਚਿਹ

ਹੀਐ॥੮॥ ਫਿਰਿ ਪਾਰਿ ਆਇ ਬਸੇ ਜਿਤੁ ਗਾਇ॥੩੦॥ ੦੧੦੮
 ਮਨਿ ਸਹਜੇ ਦਿਛਾਈ ਪਾਟੁ॥ ਆਠ ਪਹਰਿ ਜਿਤੁ ਗਾਇ ਬ
 ਸੇਰਾ॥ ਤੁਹਾ ਸਹਜੇ ਸੁਭਾਇ ਕੀ ਆਮ ਨਿਛੇਰਾ॥ ਫਰਕ
 ਫਰਕਿ ਜਗਾ ਖੁਸੀ ਆਮ ਨੈ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੈ ਕੋਟਿ ਰਲਾਜ ੦
 ਨੈ॥ ਨਉ ਨਾਟ ਕਾਰਖਿ ਆਫੁਰਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਬਸਿ
 ਕੀ ਆਤਿ ਸੁਜਗਨ ਮਰਨਾ॥੯॥ ਰਸਨਾ ਗਟਿ ਸਭ ਸੁਖ ੦
 ਦਿਬ ਨਾਏ॥ ਜਿ ਸੁਗੁਰਮਿ ਲਿ ਆਤਿ ਸੁਠਾ ਕਿਰਗਾਏ
 ਸੁਆਦ ਤਜੇ ਰਸਨਾ ਜਬਿ ਬਾਧੀ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਪਹਿਰ
 ਸਨਾ ਸਾਧੀ॥ ਰਸਨਾ ਸਾਧੀ ਜਬਿ ਸਭ ਰਸ ਮੇਟੈ॥ ਜਬਿ
 ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਾ ਭੇਟੈ॥ ਦਸ ਦਾਹਾ ਦੁਰਸਨਾ ਕਾਰਿ ਧਾਰਿ
 ਆ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਤਾਰਿ ਆ॥੧੦॥ ਬਿੰਦ

ਹਾਟਿਜਾਬਿਓਹਮਨੁਜਾਵੈ॥ਬੁਧੁਲਾਬਤਿਤਹੀਕਮਾਵੈ
 ਸੁਖੁਤੁਕਬਹੁਕਰੈਨਕੋਊ॥ਨਾਮਜਪਤਮਨਆਲਸੋ
 ਊ॥ਇਤਿਅਲਸਮਾਨਿਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਅੰਤਿਸਿਗ
 ਲੁਗਾਲਿਜਮਕਾਪਾਇ॥ਬੰਦਹਾਟਮਹਿਸਭਬੁਰਿ
 ਆਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਨਾਕਿਰਗਈ॥ਯਾਰਦਾਹ ०
 ਟਬੰਦਬਿਆਧੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਉਨਕੀਬਿ
 ਧਿਲਾਧੀ॥੧੧॥ਗੀਤਹਾਟਿਜਬਿਓਹਮਨੁਬਰੈ॥ਅਮ
 ਸਠਿਤੀਰਥਮੰਜਨੁਕਰੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਪੁਨਦਾਨੁਕਉਧ ०
 ਵੈ॥ਕਰੇਭਗਤਿਮਨਕਉਨਹਰਾਵੈ॥ਹਰਿਜਸੁਸੁਨੈਪੀ
 ਤਿਕਰਿਭਾਉ॥ਸਿਤਸਿਗਦੇਖਿਉਪਜੈਗਾਉ॥ਸੇਨਬਾ
 ਛੈਕਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈ॥ਗੀਤਹਾਟਕਿਰਪਾਤੇਡੀਠਾਨ ०

ਨਕਬਾਦੇਰੇਗਾਟਿਅਨੰਤਸੁਖਡੀਠਾ॥੧੨॥ਤਾਮਸਤਿ ੧੦੯
ਸਨਾਜਬਿਇਹਮਨਆਈ॥ਤਾਬਿਆਛੈਮਨਕਉਲਾਗਿ
ਕਾਈ॥ਤੇਜਤਰੰਗਅੰਤਰਿਮਹਿਆਏ॥ਤਾਬਿਇਸਿਮ
ਨਿਮੀਠੈਕਰਿਭਾਏ॥ਸੀਤਨਹੈਰੀਰਹੈਸਦਾਤਾਤਾ॥ਜਬਿ
ਤਿਸਨਾਗਾਟਿਮਹਿਇਹਮਨੁਜਾਤਾ॥ਤੇਜਤਰੰਗਤਾਮ
ਸਿਕੇਗਾਟਿ॥ਤਿਨਕੇਮੁਹਕਮਮਾਠਿਕਪਾਟਾ॥ਤੇਰਦੇਗਟ
ਕੇਤਾਰਿਅਜ਼ਾਏ॥ਨਾਨਕਏਹਮਨਿਤਿਸਨਾਕੇਗਾਟਿਨ
ਜਾਏ॥੧੩॥ਉਦਮਗਾਟੁਜਬਿਇਹਮਨੁਜਾਇ॥ਉਦਮ
ਕਰੈਅਨੰਤਸੁਖਪਾਇ॥ਮਨਮਹਿਉਦਮਕਰੈਪਤਿਸਾਹੀ
॥ਉਦਮਭੁੰਤਿਭੁਰਮਕੀਢਾਹੀ॥ਉਦਮਕਰੈਤਉਸਭਕੁਛ
ਕਰੈ॥ਬਿਨੁਉਦਮਜਮਕੇਬਸਿਪਰੈ॥ਕਰਿਉਦਮਜਮਦੁ

ਹਿਬਿਡਾਰਿ। ਮਾ। ਉਦਮਤੇਕਈਕੋਟਉਧਾਰਿ। ਮਾ। ਚੈਧ
 ਦਾਗਟਿਉਦਮਕਾਕੀ। ਮਾ। ਕਰਿਉਦਮੁਨਾਨਕਹਰਿਜ
 ਸੁਲੀ। ਮਾ। ੧੪॥ ਉਕਤਿਗਟੁਜਬਿਉਦਮਨਜਾਤਾ॥
 ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਬਹੁਤੁਕਮਾਤਾ॥ ਉਕਤਿਸਿਆ
 ਨਪਕਰਿਮਨੁਸੋਧੈ॥ ਕਰਿਉਕਤਿਸਿਆਨਪਮਨੁਪਰ
 ਬੋਧੈ॥ ਕਰਿਉਕਤਿਸਿਆਨਪਚਨਿਵਾਰੈ॥ ਉਕਤਿਕਰੈ
 ਪ੍ਰਤਾਮੰਤਰਿਧਾਵੈ॥ ਬਿਨੁਉਕਤਿਸਿਆਨਪਜਮੁਲੈ॥ ਏ
 ਆਵੈ॥ ਬਿਨੁਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਾਲਸਿਤਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਵੇ
 ਗਟਿਕਾਨਾਉਤੈਉਕਤਿ। ਨਾਨਕਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕ
 ਰਿਭਾਇਆਮੁਕਤਿ॥ ੧੫॥ ਨਿਦਗਟਿਜਬਿਏਹਮਨੁ
 ਜਾਈ॥ ਨਿਦਚਿੰਬਾਹਿਕਰੈਪਗਈ॥ ਨਿਦਚਿਦਕਰਿ

ਦੇਜਕਪਾਈ॥ਤੁ ਬਿਮਨਲਿਦਹਾਟਮਹਿਜਾਈ॥ਬਿ ੧੧੦
ਨੁਡੀਠੇਅਦ੍ਰਿਸਟਿਕਮਾਵੈ॥ਨਰਕਘੋਰਕਾਗੁਬਤਾਵੈ
ਯਹੋਇਸਜਾਇਮੁਹੇਮਹਿਖਾਈ॥ਅਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਦਿਬ
ਹਿਕਰੈਪਠਾਈ॥ਨਿਦਚਿਦਪ੍ਰੀਤਕਰੈਰਸੈ॥ਨਾਨਕਸੇ
ਲਵੈਗਾਟਿਜਬਿਏਹਮਨੁਬਸੈ॥੧੬॥ਕ੍ਰੋਧਗਾਟਿਜਬਿ
ਏਹਮਨੁਚਲੈ॥ਕਰੈਕ੍ਰੋਧਅਗਨੀਜਿਓਜਲੈ॥ਅਧੇ
ਜਲਿਬਲਿਰੇਵੈਸੁਆਹਾ॥ਜਬਿਕਰੋਧਗਾਟਕਾਪਕ
ਕ੍ਰੋਗਾਹਾ॥ਦੇਇਦੇਇਲੇਹਿਰਿਜਲਮਨਿਮਾਹੀ॥ਕਰੋਧ
ਜਲੇਕੀਗਤਿਕਾਈਨਾਹੀ॥ਕਰੋਕਰੋਧਹਰਿਨਾਮੁਨਮ ०
ਨੈ॥ਸਾਧਬਚਨਅੰਤਰਿਨਹੀਜਾਨੈ॥ਦਝੈਕਰੋਧਿਸੀਤ
ਕਬਹੁਨਹੋਈ॥ਜੇਅਠਿਸਠਿਮਜਨੁਨਾਵੈਕੋਈ॥ਸਤੁ ०

ਰਵਾਹਾਟਕੋਰੋਪਕਾਬਾਧਾ॥ ਨਾਨਕਜੇਊਬੜੇਸੋਊਫਨਿ
 ਦਾਧਾ॥ ੧੨॥ ਸਹਜਿਗਾਟਿਮਨਿਕੀਆਨਿਦਾਸੁ॥ ਸਹ
 ਜਿਸੁਭਾਇਮਨਿਕੀਆਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਕ
 ਰੇਜੇਕੁਗਾ॥ ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਲਭੈਪਿਆਰਾ॥ ਜੇਕਿਛੁਕ
 ਰੇਸੋਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ਸਹਜਿਸਹਜਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾ
 ਇ॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਕਾਏਹੀਬੀਚਾਰਾ॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾ
 ਇਮਨਿਤੈਊਧਾਗੁ॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਗੁਰਕੀਦੀਖਿ
 ਆਲੇਇ॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮਨਜਨਕਉਦੇਇ॥ ਅ०
 ਠਹੁਦੇਹਾਟਿਜਬਿਇਹੁਜਾਇ॥ ਤਉਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁ
 ਭਾਇਕਮਾਇ॥ ੧੩॥ ਸਿਦਹਾਟਿਜਬਿਇਹਮਨੁਆ
 ਏ॥ ਹੋਇਨੀਚਹਰਿਭਗਤਿਕਮਾਏ॥ ਸਿਦਜਾਨੀਤਬ ੧੧

ਸਕਤਿਗੁਦਾਈ॥ਸਉਕੈ ਆਗੈ ਸਕਤਿਨਿਦਾਈ॥ ੧੧੧
 ਸਿਦਾ ਆਗੈ ਸਭ ਕਰੈ ਸਲਾਮਾ॥ਤਬਿਏਹਮਨੁਤੇਉਬਰੈ
 ਪਰਧਾਨੁ॥ਨਉਛਿਅਖਟਸਿਉ ਆਗੈਚੇਰੇ॥ਸਾਸਿ
 ਵਰੀਧੁੰਦ੍ਰਿੜਹਿਜਨਤੇਰੇ॥ਸਿਵਕਾਮਹਲਗੁਹਜੁਅਤਿਕੀ
 ਅਮਾਇਨਿਮਨਿਤੁਹੀਨਿਦਾਸਾਲੀਆ॥ਉਨੀਦੇਹਟ
 ਕਾਨਾਉਚੈਸੇਵੈ॥ਨਾਨਕਾਇਹਮਨੁਉਨੀਦੇਬਸੈਤਾਹੁਦੈ
 ਦੇਵਾ॥੧੬॥ਸਕਤਿਹਾਟਿਮਹਿਹਉਮੇਕੀਨੀ॥ਆਪਿ
 ਭੁਲਾਇਇਸਤਨਕਉਦੀਨੀ॥ਹਉਮੇਕਰਿਕੈਕਿਸੇਲਾ०
 ਨੈ॥ਹਉਮੇਕਰਿਪਕੁਕਬਹੁਨਪਛਾਨੈ॥ਹਉਮੇਕੀਨੀ
 ਭਗਤਿਨਹਈ॥ਭਗਤਿਕਰੇਸੋਹਉਮੇਖੋਈ॥ਇਨਿਮ
 ਨਿਦ੍ਰਿਤ੍ਰਿਆਹਉਮੇਕਾਹਟੁ॥ਤਿਸਕੇਕਬਹੁਨਖੁਲਹਿ

ਕਪਾਟਾਇਨਹਉਮੇਏਹਜੀਉਭੂਲਾਇਆਸਕਤ
 ਹਾਟਿਮਹਿਜਾਇਸਮਾਇਆਵੀਹਦੇਹਾਟਿਕਾਨਾ
 ਉਹੈਸਕਤਿ॥ਨਾਨਕਾਇਹਘਰਿਨਹੀਭੁਗਤਿ॥੨੦॥
 ਆਖਿਆਹਾਟਿਜਬਿਏਹਮਨੁਜਾਇ॥ਕਰੇਖਿਮਾਹਰਿਸਿ
 ਉਲਿਵਲਾਇ॥ਖਿਮਾਗਹੀਤਬਿਸਰਿਸਮਾਇਆ ०
 ਆਖਿਆਗਹੀਤਬਮਨੁਨਹਿਗਾਇਆ॥ਖਿਮਾਗਹੀ
 ਤਬਿਭੁਮਗੜਤੜੇ॥ਖਿਮਾਗਹੀਮਨੁਹਰਿਸਿਉਜੇੜੇ॥
 ਆਖਿਆਗਹੀਜਬਮਨਸੀਤਲਾਨਾ॥ਖਿਮਾਗਹੀਤਬਿ
 ਭੁਮਤਾਘਰਿਆਨਾ॥ਖਿਮਾਗਹੀਤਬਿਭੂੜਗਵਾ
 ਏ॥ਖਿਮਾਗਹੀਤਉਬ੍ਰਹਮਸਮਾਏ॥ਖਿਮਾਗਹੀਤਬ
 ਸਾਤਿਮਾਨਿਆਈ॥ਕਰਿਸਮਾਦ੍ਰਿਸਟੀਜੇਤਿਦਿਖਾ

ਈ॥ ਇਕੀਹਵਾਹਾਟਿਖਿਮਾਕਾਕੀਨਾ॥ ਤਉਨਾਨਕ ੧੧੨
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਚੀਨਾ॥ ੨੧॥ ਸਿਤੋਖਹਾਟਿਜਾਬਿਏਹਮ
ਨੁਆਵੈ॥ ਸਤਿਸਿਜਮਬਹਿਤਹੀਕੁਮਾਵੈ॥ ਸਤਿਸਿਜ
ਮੁਕਾਘਰੁਕੀਆਸਿਤੋਖੁ॥ ਮਨੁਉਗਬਸੈਕਿਛਲਗੈਨ
ਦੋਖੁ॥ ਸਿਜਮੁਕਰਕੈਹਾਟੁਬਨਾਇਆ॥ ਤਹਾਸਤਿਸਤ
ਕਰਿਸਾਹੁਬਸਾਇਆ॥ ਸਤਿਸਿਜਮਕਸਉਦਾਕੀਨਾ॥
ਸਿਤੋਖਹਾਟੁਸੁਖਹੋਵੈਜੀਕਾ॥ ਜਬਵੀਹਵੇਹਾਟਿਕਾਨ०
ਉਸਿਤੋਖੁ॥ ਨਾਨਕਜੇਚੀਨੇਤਿਸੁਨਹੀਦੋਖੁ॥ ੨੨॥ ਵਾਉ
ਹਾਟਿਇਕਭਾਤਿਬਨਾਈ॥ ਕਹਤਾਬਕਤਾਤੁਹਾਸਮਾਈ॥
ਕਹਤਾਕਬਤਾਏਹਕਰੈਅਵਾਇ॥ ਜਬਿਏਹਮਨੁਦਾ
ਉਹਾਟਿਮਹਿਜਾਇ॥ ਵਾਉਪਾਇਆਮਨੁਮੁਖਤੇਬਲੇ

॥ ਵਾਉਪਾਇਆ ਚਹੁ ਕੁਰੀਤੋ ਲੋ ॥ ਵਾਉਪੇਇਆ ਚਹੁ
 ਦਿਸਿ ਕਉ ਧਾਵੈ ॥ ਵਾਉਪੇਇਆ ਪਾਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਆ
 ਵੈ ॥ ਵਾਉਪੇਇਆ ਪਾਰਿ ਸਿਰਿ ਛਾਨੈ ॥ ਤਤਵਸਤੁ ਕੀ
 ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਤ੍ਰਿਦੀਹ ਦੇਹਾ ਟਿਕਾਨਾ ਉਤੈ ਵਾਉ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਉਤਿਪਤਿ ਜਾਇ ਤਾ ਬਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ੨੩ ॥ ਭਰਮਿ
 ਗਟਿ ਜਬਿ ਏਹ ਮਨੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਅਕਾਸਿ ਬਹੁ ਲੰ
 ਭਰਮਾਇ ॥ ਭਰਮ ਤਾ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵੈ ॥ ਉਗਾ ਕਾਸਟ
 ਬੀਚਿ ਰਹੈ ॥ ਜਿਉ ਭਉਗਾ ॥ ਜਿਉ ਕਾਸਿਟ ਛਾਡਿ ॥ ਭਉਰਿ
 ਉਤਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਉ ਇਹ ਮਨ ਭਰਮੇ ਭਵਰ ਕੀ ਨਿਆਈ
 ॥ ਭਰਮ ਗਟਿ ਕਾਏਹੀ ਚਾਹੁ ॥ ਕਰੇ ਨਿਦਿ ਆਸਿ ਰਿਛਾ
 ਨੇ ॥ ਛਾਹੁ ॥ ਗਟ ਚਬੀਸ ਵਾਨਾ ਉਕੁ ਮਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰ

ਭਕੀਆਬਨਾਉ। ੨੪॥ ਕਾਮਹਾਟੁ ਜਬਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਸੈ । ੧੧੩
ਅਤਿ ਸੁੰਦਰੁ ਤੀਰੀਆ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸੈ। ਕਰੈ ਉਪਾਓ ਕਾਮਰ
ਸਤਾਈ। ਜਲਮ ਪਦਾਰਥ ਖੈਵੈ ਅਜਾਈ। ਨਰਕ ਬਾਂਛੈ ਸੋ
ਕਾਮ ਕਮਾਵੈ। ਕਾਮ ਸੁਆਦੁ ਜੂਨੀ ਕਰਮਾਵੈ। ਹਾਟੁ ਪੰਚ
ਸਵਾ ਕਾਮ ਕਰੇਗਾ। ਉਤਿਹਾਟਿ ਬਸੈ ਜੋਈ ਜਮਿ ਘੇਰਾ॥
ਉਸਿਹਾਟਿ ਕੀ ਜੇਟਾ ਹਿਲ ਕਮਾਵੈ। ਨਾਨਕ ਮਰਿ ਜਨ
ਮੇ ਜੂਨ ਭਰਿ ਮਾਵੈ। ੨੫॥ ਅਹਨਿਹਾਟਿ ਜਾਬਿ ਏਹੁ ਮ
ਨੁ ਜਾਈ। ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਟਿ ਵਸਤੁ ਹਿਰਿ ਲਏ ਪਰਾਈ। ਚੋਰ
ਰਸਾਇਹੁ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨਾ। ਅਹਨਿਹਾਟਿ ਜਬ ਜਾਇ
ਸਮਾਨਾ। ਛਾਡਿ ਕਿਹਤਿ ਜਬਿ ਚੋਰੀ ਪਾਵੈ। ਅਹਨਿਸਿ
ਹਾਟਿ ਜਬਿ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ। ਜਹ ਜਾਵੈ ਹਿਰਿ ਹਿਰਿ ਲੈ

ਆਦੈ॥ ਿਰਿਲੇਆਦੈਵਸਤੁਪਰਾਈ॥ ਮਰਨਾਬਾਧਿ
ਲੀਆਸਿਰਿਭਾਈ॥ ਗਾਵੁਛਬੀਸਦਾਮਾਹਿਨਿਸਨਾ
ਉ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੇਕੁਲਫਚੜਾਉ॥ ੨੬॥ ਜਤਨਗਾਹਿ
ਜਬਿਏਹਮਨੁਆਦੈ॥ ਜੁਗਤਿਜਤਨਕੀਤਬਿਮਿਤਿ
ਆਦੈ॥ ਜਾਤਾਏਹੁਜਤਨਕਰਿਗਾਖੇ॥ ਜਤਨੁਕੀਚੁਗ
ਤਿਕੋਈਜਨੁਲਾਖੇ॥ ਜੀਤਾਜਨਮੁਤਉਜਤੁਗਹਿਆ
ਇਹਮਨੁਜਾਤਾਅਸਾਥਿਰਹਿਆ॥ ਜੋਜਨਵਿਨ੍ਹੇ
ਤਿਸੁਪਿਰਨਪਾਈ॥ ਜਤਿਸਾਧੇਕੀਇਹਮਿਤਿਭਾਈ
ਛਬੀਸਾਉਪਰਸਪਤਦੇਜਾਇਗਿਆ॥ ਨਾਨਕਜ
ਤੁਹਿਨੈਕਾਲਹੁਬਚਿਆ॥ ੨੭॥ ਜਬਿਏਹਮਨੁਜਾਇ
ਬ੍ਰਹਮਸਾਮਾਦੈ॥ ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਿਛੁਨਾਹਿਦੁਰਾਦੈ॥ ਏ

ਕੋਏ ਕੁਸਭੁ ਹੂਮਹਿ ਜਾਨੈ ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮਦਰਿਧਾਵਖ ੧੧੪
 ਜਾਨੈ ਪਦੈ ਪਜਾਨੈ ਬਹਰਿ ਨ ਫੇਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਬ੍ਰਹ
 ਮੁਤ ਬਿਮਿਟਿ ਆਮੀਧੇ ਹੁਆਮੀਧੇ ਹੁਗਇ ਆਪ੍ਰਗਟਿ ਮ॥
 ਉਜੀਆਰਾ ਜਾਬਿ ਅੰਤਿ ਰਿਕੀ ਆਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰਾ॥
 ਅਠਵੀਹਵੇਹਾ ਟਿਕਾਨਾ ਉਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਨਕ ਉਤਿ
 ਪ੍ਰਰਿਜਾਇਤ ਬਿਨਸੈ ਭਰਮਾ॥ ੧੮॥ ਕਰਮਹਾਟਿ
 ਬਹਿ ਕਰਮ ਬੀਚਾਰੈ ਕਰਮਾ ਕਿਰਤਿ ਕਉ ਅੰਤ ਰਿਪ॥
 ਹੈ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਕਰੈ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹੈ ਜਨਮੋ ਫਿਰਿ
 ਮਰੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਦ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਜਾਇ॥ ਨਹੀਠ
 ਹਰਾਵੈ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ॥ ਕਰਮਹਾਟਿ ਕੇ ਗੁਨ ਕੇ ਭੁ॥
 ਈ॥ ਕਰੇ ਕਰਮ ਜਾਬਿ ਉਹੁ ਪ੍ਰਰਿਜਾਇ॥ ਬੀਸਾਉ ਪਰਿ

ਨਉਗਟਿਬਨਾਏ॥ ਨਾਨਕਊਹਾਬਹਿਕਰਮਕਮਾਏ॥
 ੨੮॥ ਤਪਤਿਗਟਿਜਬਿਏਹਮਨੁਜਾਇ॥ ਤਨੁਤਾਤਾ
 ਓਹਪੀਦੇਨਖਾਇ॥ ਕੀਪਨਲਾਗਾਸਗਲਾਏਹਾ॥ ਤ
 ਪਤਿਗਟਿਜਬਿਜਾਦੈਏਹਾ॥ ਅਹਾਰੁਨਲੇਦੇਪੀਦੇਨਖ०
 ਇ॥ ਪਾਨੀਪਾਨੀਕਰਤਬਿਗਾਇ॥ ਸੀਤਪਾਨੀਤੇਲ०
 ਗੈਰੋਗਾ॥ ਉਨਪੀਵੈਤਾਬਿਸੀਤਲੋਹਗਾ॥ ਤਪਤਗਟ
 ਕੇਏਹਗੁਨਕਾਈ॥ ਹੋਇਨਿਬਲਜਬਿਉਤਪਾਰਿਜ०
 ਈ॥ ਤੀਸਦਾਹਟੁਤਪਤਿਕਾਰੀਆ॥ ਨਾਨਕਤਾਮ
 ਹਿਤਪਬਸੀਆ॥ ੩੦॥ ਸਿਰਹਿਗਟਿਜਬਿਏਹਮਨੁ
 ਜਾਇ॥ ਤਪਤਿਮਿਟੇਊਪਜੈਸਿਰਦਾਇ॥ ਸਿਰਕਊਬਾ
 ਧੇਉਠਿਨਸਕੈ॥ ਅਖੀਨਖੇਲੇਮੁਖਹੁਨਬਕੈ॥ ਆਲ

ਸੁਉਪਜੈਸਗਲੇਦੇਗਾ॥ਸਿਰਹਿਗਟਕੇਲਖਦੁਏਗਾ ੧੧੫
ਤਪਤਿਸਿਰਹਿਕਾਏਕੋਮੰਤੁ॥ਜਿਸੁਆਦੈਸੋਨਿਬਾਲ੦
ਜੰਤੁ॥ਉਕੜੀਵਾਗਟੁਛੋਰਿਅਵਰੁਪਰਿਜਾਇ॥ਤ
ਉਨਾਨਕਮਾਨਿਕਉਸੁਖਾਬਿਗਾਇ॥੩੧॥ਬਿਸੇਚਗ
ਟਿਜਬਿਏਹਮਨੁਜਾਇ॥ਖੇਲਕਪਾਟਮਨਉਗਠ
ਹਗਾਇ॥ਉਤਿਠਹਗਾਇਜੁਗਤਿਸਭਖੇਈ॥ਡਾਕੀ
ਛੁਟੈਬਿਕਲਤਨੁਰੇਈ॥ਪ੍ਰਾਨਪਿਰੁਕੀਜੋਕਰੇਨਸਾਰਾ॥
ਬਿਸੇਚਗਾਟਿਬਹਿਕੀਆਪਸਾਰਾ॥ਬਿਸੇਚਤਨਨ
ਹਸਕੇਸਿਭਾਰਿ॥ਪੀਪਲਮੂਲਜਵਾਅਣਸਾਰਾਲ
ਉਗਅਫੀਮਵਰਚਮੁਖਪਾਈ॥ਤਬਿਏਸਮਨਕ
ਉਸਾਂਤਿਹੋਇਆਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਤੀਸਵਾਗਟੁ॥

ਤਿਸਕੇਮੁਹਕਮਮਾਰਿਕਪਾਟਿ॥੩੩॥ ਬੀਸਲਗਟ
 ਜਬਿਏਹਮਨੁਜਾਇਹੋਇਕੁਰਕਰੀਕਿਆਅਉ
 ਖਦਖਾਇਯਪਿਉਵਰਚਪੁਦਨਾਮੁਖਪਾਇਗਾਨਿ
 ਸੇਕੇਮਨਕਉਸੁਖਪਾਵੈ॥ਪੁਨਰੀਨਾਰੋਜਰਕਰਿਏ
 ਚੈ॥ਤਬਹੀਕੁਰਕਰੀਪੀਰਤੇਬਚੇ॥ਛਾਛਿਖਟਾਈ
 ਨਿਕਟਨਆਵੈ॥ਤਬਮਨਬੀਲੇਗਾਟਿਮਹਿਪਾਵੈ
 ॥ਕਾਚੀਦੇਹੀਰੋਗੁਸਭਹੋਈ॥ਤੇਤੀਹਦੇਗਾਟਿਮਨਕ
 ਉਦੁਖਹੋਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਉਸਮਨਕੇਗਾਟਿ॥ਤਾਕੇ
 ਮਾਰੇਅਠਸਠਿਕਪਾਟਿ॥੩੩॥ ਸੁਤਤਗਟਜਬਿਏਹ
 ਮਨਰਸੈ॥ਅਮਾਲਸੁਸੁਸਤੀਅੰਤਰਿਬਸੈ॥ਆਵੈਉ
 ਬਾਸੀਅਦਰਗਰੁਦਾਹੀ॥ਜਬਿਸੁਸਤਿਗਾਟਿਮਨਿਮ ०

ਗੀਤਾ ਹੀ ਹਾਡੁ ਮਾਸਿਤ ਨ ਸੁਸਤੀ ਹੋਇ ॥ ਸੁਸਤੁ ०੧੧੬
ਇ ਮਨ ਰਹਿ ਆਸੇਇ ॥ ਅਠਸਤਿਹਾਟਿ ਬਹਤ ਕ੍ਰਿ ०
ਗੀਤ ਉਦਰਿ ਦਾਜੇ ਚਾਰਿ ਬਾਹੀ ॥ ਹੋਵਹਿ ਸੁਸਤ ਸਭ
ਹੀ ਬੰਦਾ ॥ ਚਉਤੀ ਸਦੇਹਾਟਿ ਕੇਏ ਹੀ ਨਿਅੰਦਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਕਹੇ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗਟ ਗਟ ਕੀ ਸਾਖ ਸੁਨਾਈ ॥ ੩੪
॥ ਤਮਕਹਾਟਿ ਜਬਿਏਹ ਮਨ ਬਰਤਾ ॥ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲਤਾ ॥ ਤਮਕਤਿ ਸਨਾ ਮਹਿ ਸਦਾ ਹੀ ਤਾਤਾ ॥ ਤ
ਮਕਿਹਾਟਿ ਜਬਿਏਹੁ ਮਨ ਜਾਤਾ ॥ ਸਦਾ ਹੀ ਤਾਤਾ ਸੀਤ ਨ ਹੋਈ
॥ ਤਾਕਉ ਕੁਸਲ ਨ ਕਬਹੂੰ ਹੋਈ ॥ ਤਾਕਾਤਾ ਮਸਕ ਬਹੁ ਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਤਮਕਹਾਟਿ ਮਹਿ ਜਬਿਠਹਾਇ ॥ ਪਠਕੀਤਾ ਤਿਕ
ਰੇ ਸਦਾ ਤਾਤਾ ॥ ਮਸਿ ਜਲਿ ਆਭੁ ਸਮੇ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ॥ ਪੈੜੀ

ਸਵਾਗਾਟਿ ਤਮਕਿ ਕਾ ਕੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਉਆਮਹਿ ਤਮਕਿ
 ਬਸੇਗ ਕੀਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸਾਂਤਿ ਗਾਟਿ ਜਬਿ ਏਹ ਮਨੁ ਆਵੈ ॥
 ਕੇਧਹਿ ਰੈਸੀ ਤਲਘਰ ਛਾਵੈ ॥ ਸਾਤਿ ਪਰੀਤ ਮਕਿ ਸਭ
 ਤਿਆਗੀ ॥ ਜਬਿ ਸੀਤਲ ਗਾਟਿ ਗਇਆ ਬੈਗਰੀ ॥ ਸੀ
 ਤਲ ਗਾਟਿ ਸਾਂਤਿ ਕਾਵਾਸਾ ॥ ਸਾਤਿ ਭੁਈ ਮਨੁ ਭਇਆ
 ਪ੍ਰਥਾਸਾ ॥ ਸਾਤਿ ਭੁਈ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਚਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋ
 ਧੁ ਗਇਤ ਪਤਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਸਾਂਤਿ ਤੇ ਆਇਅ ॥
 ॥ ਨਾਨਕ ਛਤੀ ਸਵਾਗਾਟਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ੩੬
 ॥ ਦੈਆ ਗਟੁ ਮਹਿ ਜਬਿ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥ ਜੀਅ ਦੈਆ ਸਭੁ
 ਮਹਿ ਰਸੈ ॥ ਜੀਅ ਜੀਅ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਜਾਨੈ ॥ ਸਮਦ੍ਰਿਸਟੀ
 ਰੇਇ ਏਕ ਪਛਾਨੈ ॥ ਦੈਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਰ ਦੁਪਛਾਨੈ ॥ ਦੂਜ ॥

ਤਿਆਗਿਏ ਕੋਘਰਿ ਜਾਨੈ॥ ਦਾਸੇ ਦਰਜਾ ਕੇ ਮਨਿ ਬਸੈ १੧੭
 ਦੁੰਦਰ ਬਾਧਿ ਸਿੰਦਰ ਪ੍ਰਗਾਸੈ॥ ਸੁੰਦਰੀ ਜਬਿ ਜੋਤਿ ਪਛੁੰ
 ਨੈ॥ ਦਇਆ ਹਟਿ ਜਬਿ ਏਹੁ ਮਨ ਜਾਨੈ॥ ਸੈਤੀ ਹਦੇ ਹਟਿ
 ਮਹਿ ਦਇਆ ਬਨਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਕਿਨਹੁ ਪਾਈ॥ ੩
 ॥ ਭਾਉ ਹਟੁ ਮਹਿ ਜਬ ਮਨੁ ਜਾਤਾ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਸਭਿ
 ਸਿਰਿ ਕਮਾਤਾ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਸਭ ਸਿਰਿ ਕਮਾਨਾ॥ ਭਾਉ
 ਕੀਏ ਭਰਮ ਸਭੁ ਜਾਨਾ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕੀਉ ਚੀ ਮਹਿ ਮਾ
 ਭਾਉ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸੋ ਤੈਵੈ ਬ੍ਰਹਮਾ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਜਾ ਕੇ ਮਨਿ
 ਮਾਏ॥ ਭਾਉ ਹਟੁ ਮਧ ਜਬ ਮਨਿ ਜਾਵੈ॥ ਅਠਤ੍ਰੀਵਹਾ
 ਟੁ ਭਾਉ ਕਾ ਕਰਿ ਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਪਰਿ ਇਨ ਮਨ ਭਾਉ ਕ
 ਰਿ ਮਾ॥ ੩੬ ॥ ਬਿਰਹਿ ਹਟਿ ਜਬਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਬਸੈ॥ ਅੰ

ਤਰਿਬਿਰਹੁਬਿਰਹਿਸਿਗਿਰਹੈ॥ਬਿਰਹੁਕਰੈਬਹਮਪਛੰ
 ਨੈ॥ਬਿਰਹੁਕਰੈਤੁਹਬਹੋਧਿਅਨੈ॥ਬਿਰਹੁਕਰੈਜਬਿਏ
 ਕੇਬੁਝੈ॥ਬਿਰਹੁਕਰੈਤਬਿਸਭਕਿਛੁਸੁਝੈ॥ਬਿਰਹਿਗਹਿ
 ਬਿਰਹਿਕਾਢੇਗਾ॥ਬਿਰਹਿਗਹਿਜਬਿਕਰੈਬਸੇਗਾ॥ਕਬ
 ਹੁਫਿਰਤਾਫਿਰਤਾਅਵੈ॥ਬਿਰਹੁਗਹਿਬਹਿਬਿਰਹੁਕ
 ਮਾਵੈ॥ਜਿਤਿਘਰਿਬਸੈਸੇਲਖਣਕਰੈ॥ਇਸਨਗਰੀ
 ਸਭਸੇਈਪਰੈ॥ਉਨਤਾਲੀਸਦੇਗਹਿਬਿਰਹਿਵਿਚਿ
 ਬਸੈ॥ਨਾਨਕਬਿਰਹੁਲਾਇਮਨੁਸਹਜੀਬਿਗਮੈ॥੩
 ੮॥ਦੁਇਗਹਿਬਿਰਹੇਕੇਕੀਏ॥ਦੁਇਬਿਬੇਕਬਿਰ
 ਹਕਉਦੀਏ॥ਸਾਚੇਬਿਰਹਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭਸਾਚਾ॥ਸਾਚੇ
 ਬਿਰਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਸੁਗਾਚਾ॥ਸਾਚੇਬਿਰਹਿਪ੍ਰਭਕੀ

ਮਿਤਿਆਵੈ॥ ਸਾਚਿ ਬਿਗਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਸਾਚਿ ਬਿ ੧੧੬
 ਗਹਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨੈ॥ ਸਾਚਿ ਬਿਗਹਿ ਭਗਮਤਾ ਪਾਰਿ
 ਆਨੈ॥ ਸਾਚਿ ਬਿਗਹਿ ਕਾਜ ਬਿਪਰਜਾ ਪੋ॥ ਚਲੀ ਹ
 ਵੇਗਾ ਟਿਸਚੁ ਜਿਤੁ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਚੈ ਜਿਨਿ
 ਸਾਚਾ ਪਾਇਆ॥ ੪੦॥ ਇਕਤਾਲੀ ਵੇਗਾ ਟਿਜ ਬਿਜਾ
 ਇਸਮਾਵੈ॥ ਝੂਠਿ ਬਿਗਹੁ ਮਨ ਭਗਮਿ ਭੁਲਾਵੈ॥ ਪਾਗਿ ਤ੍ਰਿ
 ਆਸੇ ਤੀ ਬਿਗਹੁ ਲਗਾਵੈ॥ ਉਤਿ ਬਿਗਹਿ ਹੋਇ ਇਤਿ ਊਠਿ
 ਝੂਠਾ॥ ਜਿਉ ਭੁਊਲਾ ਗੈ ਕਾਸਿ ਟਿਝੁ ਠਾ॥ ਝੂਠੇ ਬਿਗਹੁ
 ਜਲੇ ਕਿਉ ਜੀਵੈ॥ ਬਿਗਹਿ ਦਾਧਾ ਕਿਉ ਸੀਤਲੁ ਨ ਥੀਵੈ
 ॥ ਕਾਮ ਬਿਗਹਿ ਕੀਭਾ ਠੀ ਦਾਧਾ॥ ਬਿਗਹਿ ਅਗਨਿ ਕੀ ਥੀਮੀ
 ਬਾਧਾ॥ ਝੂਠ ਬਿਗਹਿ ਕੇਗਾ ਟਿਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਉਸਕ

ਉਠਉਰਨਜਾਇ॥ ੪੧॥ ਬੈਤਾਲੀਵਾਹਗਟਿਪੀਤਕਾਰੀ
 ਨਾਕੋਟਮਧੋਕਿਨੈਬਿਰਲੇਚੀਨਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਪੇਮਕਾਏਕੋ०
 ਟਾਪ੍ਰੀਤਿਜਿਸੁਸੁਭੈਤਿਸੁਖੁਲੈਕਪਾਟਾਪ੍ਰੀਤਿਰੋਵੈਤੁ
 ਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨੈ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਚੀਨੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਜਾਨੈ॥ ਅੰਤਰ
 ਖੋਜਿਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਪਾਈ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਗਟਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿਜਨਾ
 ਈ॥ ਬੈਤਾਲੀਗੁਰੂ॥ ਗੁਰੂਜਿਸੁਮਨਹਿਸਾਚੁਪ੍ਰੀਤਿ॥
 ਨਾਨਕਜੇਚੀਨੇਤਿਸੁਨਿਗਮਲਹੀਤਿ॥ ੪੨॥ ਝੂਠੀਪ੍ਰੀ
 ਤਿਪ੍ਰਭਕਬਹੁਨਭੀਜੈ॥ ਝੂਠੀਪ੍ਰੀਤਿਤਨੁਖਪਿਖਪਿਛੀ
 ਜੈ॥ ਝੂਠੀਪ੍ਰੀਤਿਕਾਗਟਉਘਾੜੈ॥ ਮਹਾਅਗਨਮਹਿ
 ਇਹ॥ ਤੈਨੁਸਾੜੈ॥ ਸਤਿਸਤਿਬਝੈ॥ ਰੋਵੈਸੁਆਹਾ॥ ਝੂਠੀ
 ਪ੍ਰੀਤਨਹੀਇਸਕਉਲਾਹਾ॥ ਲਾਹਾਮੂਲਸਭਝੂਠਗਵ०

ਦੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਹਸਦ ਦਾ ਦੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰੀਤਿ ਕੁਲ ਦੇ ਨੇਖੇ ੧੧੯
 ਦੈ॥ ਤਾਬਿਹਾਥਿ ਪਛੇੜੇ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਰੋਵੈ॥ ਸਚ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦੁਬ
 ਧਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਤਿ ਕੋਰੈ ਤੈ ਸੀਤਿ ਸੁਹੀਤਿ॥ ਤਿਤਾਲੀ ਦਹਾ
 ਗਟੁ ਆਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾ ਕੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਪਰਿ ਜਾਇ
 ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਥੀਆ॥ ੪੩॥ ਸ੍ਵਨ ਗਾਇ ਜਾਬਿਏ ਹਮਨੁ
 ਬਰਤਾ॥ ਭਾਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾਰਿ ਹਰਿ ਜਮੁ ਸੁਨਤਾ॥ ਸ੍ਵਨੀ ਸੁਣਿ
 ਸੁਣਿ ਚਿਤ ਬਸਾਵੈ॥ ਸ੍ਵਨੀ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਵੈ॥
 ਅਨਿਸੁਨਿ ਆਕਛੁ ਕਹਿ ਆਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਨਿ ਅ ੦
 ਤਿਨ ਹੁਲਿਵ ਲਾਈ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸਾਧ ਮੁਕਤੈ ਹੋਏ॥ ਅਨਿ
 ਸੁਨਿ ਆਪੇ ਹੁਕਛੁ ਨ ਹੋਏ॥ ਚਉਲੀ ਹੁਦੇ ਗਟ ਕਾਨਾ ਮੁਕ ੦
 ਨਪੁਰੁ ਕੀਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਸਹਜਿ ਪਤੀਨਾ॥ ੪੪

॥ ਬਿਰਹਾਹਾ ਬ੍ਰਿਹਤਿ ਤਾ ਬਰਹਾ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਅਵੈ ਅ
 ਗਮਸਹਗਾ ਜਸੁ ਮਾ ਜਸੁ ਕਿਛੁ ਸੁਨੀ ਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਬਿਰ
 ਹਾ ਬਿਸਮਭੈ ਮਾ ਮਨਿ ਮਾਹੀ ॥ ਸ੍ਵਨ ਸੁਨਤਿ ਬਿਰਹੁ
 ਜਾ ਬਿਰੋਧੈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਬੂਝਿ ਧਰਮ ਪਾਰਿ ਰੋਧੈ ॥ ਧਰਮਹਾ
 ਇਜਾ ਬਿਕਾਗ ਦਕਾਢੈ ॥ ਤਬਿ ਬਿਰਹਾ ਕਿਆ ਲੇਖਾ
 ਸਾਢੈ ॥ ਹੋਤਿ ਸ੍ਵਨੀ ਬਿਰਹਾ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਬਿਐਹ
 ਮਨੁ ਬਿਰਹਿ ਗਟ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਪੈਤਾਲੀਵਾ ਗਟੁ ਬਿ
 ਰਹੁ ਕਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਤੁ ਸ੍ਵਨੀ ਸੁਨਿ ਜਹੀ ਭ
 ਖਿਆ ॥ ੪੫ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਗਟਿ ਜਾ ਬਿਐਹੁ ਮਨੁ ਦੇਖੈ ॥ ਅ
 ਨਿਨ ਪੈਖੈ ਕ੍ਰਮਾ ਬਿਸੇਖੈ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਸਭ ਰਸ ॥
 ॥ ਆਇ ਅੰਤਿ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਬਚਨਾ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬਿ

੧੩੦
 ੪
 ਧਨਸਕੁਖੇਲੇ॥ ਤਿਨਚਾਰਿਪਦਾਰਥਲੀਏਅੰਮੇਲੇ॥
 ਨਾਮਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਅਰੁਧਰੀ॥ ਜਿਸੁਮਿਲੇਪਦਾਰਥੁ
 ਤਿਸੁਲਿਖਿਆਕਰਮੀ॥ ਏਕਵ੍ਰਿਸਟਿਗਟਿਤੇਸਕੁਕਿਛੁ
 ਪਾਇਆ॥ ਜਬਿਏਹਮਨੁਏਕਵ੍ਰਿਸਟਿਮਹਿਸਮਾਇਅੰ
 ॥ ਵ੍ਰਿਸਟਿਗਟਿਕੇਬੰਧਨਖੇਲੇ॥ ਨਾਨਕਛਿਤਾਲੀਵੇਹਾ
 ਟਿਬਿਨਾਸਿਹਿਸਕੁਓਲੇ॥ ੪੬॥ ਅਨਵ੍ਰਿਸਟਿਗਟਿਜ
 ਬਿਏਹਮਨੁਧਾਵੈ॥ ਅਨਵ੍ਰਿਸਟਿਗਟਿਅਪਰਾਧਿਕਮੰ
 ਵੈ॥ ਪਰਿਤ੍ਰੀਆਪਰਮਾਇਆਕਉਹਿਰੈ॥ ਜਬਿਏਹਮਨੁ
 ਜਾਇਆਨਿਕੈਤੁਰੈ॥ ਅਨਿਵ੍ਰਿਸਟਿਮਨੁਜਾਇਸਮਾਇਅੰ
 ॥ ਤਬਇਸਕਉਨਹੀਟਿਕਨਕੀਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਕਹੇਮੁ
 ਨਹੁਜਨਗਿਆਨੀ॥ ਸੈਤਾਲੀਹਵੇਗਟਿਬਸਹਿਅਨਿ

੫ ਧਿਆਨੀਆਂ ਪਾਪਗਟਿ ਜਬਿ ਏਹ ਮਨੁ ਬਰੈ ॥ ਪਾਪੁ ਕਮਾ
 ਵੈ ਧਰਮੁ ਨ ਕਰੈ ॥ ਧਰਮੁ ਪੁਨਿ ਕੀ ਸੁਣਨ ਪਾਈ ॥ ਜਬਿ ਮ
 ਨੁ ਪਾਪ ਜਾਇ ਠਹਰਾਈ ॥ ਪਾਪਿ ਗਤਾ ਮਨੁ ਧਰਮੁ ਨ ਜਾ
 ਨੈ ॥ ਅੰਤਿ ਬਾਰਿ ਜਮੁ ਦੁਖੁ ਦੇਗੁ ਨੈ ॥ ਪਾਪਗਾਰ ਕੇ ਲਖ
 ਟੁਠੀ ਕੇ ॥ ਪਾਪ ਅੰਤਿ ਰਿਖੈ ਰੀਹਿ ਰਿਜੀ ਕੇ ॥ ਅਠਤਾਲੀ
 ਵੇਗਟਿ ਬਹਿ ਪਾਪੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਕੀ ਏਲੈ
 ਦੋ ਜਕ ਪਾਇਆ ॥ ੪੮ ॥ ਧਰਮੁ ਗਟੁ ਜਬਿ ਏਹ ਮਨੁ
 ਜਾਇ ॥ ਸੁਫਲਿ ਤਿ ਕਰੇ ਆਤਮੇ ਲਿਵਲਾਇ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕੀ
 ਮਹਮਾ ਜਾਨੈ ॥ ਪਾਪ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਪਨੇ ਜੁ ਹੀਆ ਨੈ ॥ ਧਰਮ
 ਪੀਰ ਜਕੀ ॥ ਜਿ ਸੁਮਨਿ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ॥ ਗਰਿਜ ਸੁਸੁਨੇ ਕਵਲਿ
 ਜਿਉ ਪਿੜਤਾ ॥ ਧਰਮੁ ਪੁੰਨ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ

[illegible]

ਕੀਜੇਮਿਤਿਦੇਵੈ॥ ਤਾਕੈਚਰਨਨਾਨਕਜਨਸੇਵੈ॥ ੫੦॥ ੫
 ਥਮੇਰਤਨਕੀਜੇਮਿਤਿਪਾਵੈ॥ ਜਾਬਿਅਭੈਗਾਟਿਮਹਿਜੰ॥
 ਇਸਮਾਵੈ॥ ੫॥ ਥਮੇਨਾਮੁਪਦਾਰਥਪਾਇਆ॥ ਸਾਧਿਚਰ
 ਨਜਾਬਿਏਹਮਨੁਲਾਇਆ॥ ਨਾਮਰਤਨੁਕੀਜੇਤਿਪ੍ਰਗਾ
 ਸੀ॥ ਜਾਬਿਤੇਮਿਲਿਆਸਾਧੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਨਾਮਰਤਨੁ
 ਲੇਕੀਠਿਪਰੇਵੈ॥ ਤਾਕਾਜਨਮੁਬਹੁਰਨੀਹੋਵੈ॥ ਏਕਬਾ
 ਰਿਬਿਨੁਬਹੁਰਿਨਜਨਮੇ॥ ਰਤਨਪਦਾਰਥੁਫਿਰਿਫਿਰਿਭ
 ਰੇਮੇ॥ ਅਭੈਗਾਟਿਜਾਬਿਏਹਮਨੁਆਇਆ॥ ਨਾਨਕਤੰ॥
 ਕਉਰਤਨੁਦਿਖਾਇਆ॥ ੫੧॥ ਸਾਧਿਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁ
 ਠਹਿਰਾਨਾ॥ ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਤਬਿਰਿਪਛਾਨਾ॥ ਸਾ
 ਧਿਸੇਵਾਤੇਮੁਕਤਿਪਛਾਨੈ॥ ਸਾਧਿਸਖਾਤਬਿਅੰਤਰਿ॥

ਜਾਨੈ। ਜਬਿ ਮਨਿ ਕਰਮ ਸੁਪਰਸੀ ਨ ਭਏ ਸਾਧਾ। ਮੁਕਤਿ ਪਰ ੧੨੨
ਦਾ ਬੁਤਿ ਨ ਤੇਲਾਧਾ। ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ।
ਅਨਹ ਦਗਟਿ ਜਬਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਬਸਿਆ। ਸਾਧਿ ਕਿਰਪਾ
ਤੇਨਾ ਮੁਧਿ ਆਇਆ। ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ
ਆ। ੫੨॥ ਅਠਿ ਸਠਿ ਗਟਿ ਮਹਿ। ਅਪੁਰਬੁ ਗਟਾ ਗੁਰਕਿ
ਰਪਾ ਤੇ ਖੁਲ੍ਹਾ ਰਿਕ ਪਾਟਿ। ਅਪੁਰਬੁ ਗਟਿ ਮਨੁ ਰਹਿ ਆਸ
ਮਾਇ। ਤਬਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੈ ਸੁਭਾਇ। ਜਨਮੁ ਪਰਦ ੦
ਬੁਤ ਬਹੀ ਪਾਇਆ। ਸਿਤਟਹ ਲਜਾ ਬਿਏਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ।
ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਸਹਿ ਦਿਖਾਇਆ। ਜਬਿ ਤੇਹਰਿ ਜਸੁ
ਸੁਨਤਿ। ਆਪਾਇਆ। ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੈ
ਸਾਧਿ ਸੇਵਾ ਤਾ ਬਾਰਿਦੇ ਪਛਾਨੈ। ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਤੇ

ਜਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਨਮੁ ਪਛਾਤਾ ਸੋ ਬਹੁ ਰਿਨ ਆਨਿ
 ਆਨ ॥ ੪੩ ॥ ਕਾਮਰਤ ਨ ਕੀਜ ਬਿਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਕਾ
 ਮ ਅੰਤ ਰਿਠ ਹਿਰਾਵੈ ॥ ਜਬਿ ਸਾਧੈ ਤਬਿ ਸਬਦਿ ਅਰਾਧੈ ॥ ਤ
 ਬਿਕਾਮਰਤ ਨੁ ਆਇ ਪ੍ਰਗਟੈ ਮਾਥੈ ॥ ਉਆ ਕੀਜੇ ਤਿ ਮਾਥੈ
 ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ ॥ ਤਬਿ ਕਾਮਰਤ ਨ ਕੀਜੇ ਤਿ ਪਛਾਨੀ ॥ ਜਬਿ ਛੁ
 ਟਕੈ ਤਬਿ ਚੰਦ ਨ ਹਿਰੈ ॥ ਕਾਮਰਤ ਨ ਕੇਵਿ ਰਲਾ ਜਰੈ ॥ ਗੁਹ
 ਜਹਾਟਿ ਕੀਜਿ ਨਿਮਤਿ ਜਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਰਤ ਨੁ ਕੇ ਬੁਝੈ
 ਗਿਆਨੀ ॥ ੪੪ ॥ ਅਮਰੁ ਹਾਟਿ ਜਾਂਬਰੇ ਮਨੁ ਜਾਵੈ ॥ ਹੋਇ
 ਅਮਰੁ ਪਿਰ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਕਉ ਨ ਸਬਦ ਤੇ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਈ
 ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਫਿਰੁ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਚਿ ਮਰੈ ਫਿਰੁ ਪਿਰੁ ਨ
 ਪਾਈ ॥ ਸਚਿ ਮਰੈ ਤਾ ਫਿਰਿ ਕਿਆ ਮਰਨਾ ॥ ਅਕਾਲੁ ਭੈਇ

ਆਕਿਆ ਕਾਲਹੁ ਤਰਨਾ ॥ ਅਮਰਗਾਇ ਜਬਿ ਜਾਇ ਸਮ ०੧੩੩
 ਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਰਪਦਾਰਥ ਬੀਚਾਰ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੫੫ ॥ ਚਿਤਿ
 ਵਨਗਾਇ ਜਬਿ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅਨਿਦਿ ਨਿਚਿਤ ਵਨ
 ਕਰਤ ਬਿਹਾਵੈ ॥ ਚਿਤ ਚਿਤ ਵਨ ਕਈ ਸਰੈ ਨਕਾਜਾ ਕਬਹੂ
 ਨੀਚ ਕਬਹੂ ਹੋਵੈ ਰਾਜਾ ॥ ਕਬਹੂ ਹੋਵੈ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ॥
 ਕਬਹੂ ਹੋਵੈ ਅਨਿਕਧਿ ਆਨੀ ॥ ਕਬਹੂ ਹੋਵੈ ਅਨਕਿਬੀ
 ਚਾਰੀ ॥ ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਰੈ ਮਹਿਕਾਰੀ ॥ ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਰੈ ਗੁ
 ਰਪੀਗੁ ॥ ਕਬਹੂ ਫਿਰਤਾ ਫਿਰੇ ਫਕੀਰਾ ॥ ਚਿਤ ਵਨਗਾਇ
 ਜਬਿ ਮਨੁ ਨਿਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਕਉ ਚਿਤ ਵਨਕਰਤ
 ਬਿਹਾਇ ॥ ੫੬ ॥ ਅਕਲਗਾਇ ਬਹਿਕਰਤਾ ਅਕਲੀ ॥
 ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਉ ਪਰੈ ਸਗਲੀ ॥ ਅਕਲ ਨਿਰੰਜਨ

ਕਉਜਬਿਜਾਨੈ॥ ਅਕਲਕਰੈਤਬਿਰਹੈਧਿਆਨੈ॥ ਬਿਨੁ
 ਅਕਲੀਕੈਸੇਕਿਛੁਪਾਈਐ॥ ਅਕਲਬਿਹੂਨਾਭਰਮਿ
 ਭੁਲਾਈਐ॥ ਹੋਇਬਿਅਕਲਅਕਲਬਿਹੂਨਾ॥ ਤਿਸੁ
 ਕਿਛੁਨਹੀਸੁਆਦੁਜਿਉਖਾਨਅਲੂਨਾ॥ ਅਕਲਹਾ
 ਟਕਿਰਪਾਤੇਡੀਠਾ॥ ਤਉਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਭਏਬਸੀਠਾ॥
 ੫੭॥ ਬਿਅਕਲਹਾਟਿਮਨੁਜਾਇਸਮਾਨਾ॥ ਕਰੇਇਆ
 ਨਪਜਿਉਬਾਲਇਆਨਾ॥ ਹੋਇਬਿਅਕਲੁਅਕਲਿ
 ਨਹੀਕਾਈ॥ ਹੋਇਬਿਸੁਧਿਛਾਨੈਸਿਰਿਛਾਈ॥ ਬਿਨੁ
 ਅਕਲਿਫਿਰੈਭਰਮਾਇਆ॥ ਜਬਿਮਨੁਬਿਅਕਲ
 ਹਾਟਿਮਹਿਆਇਆ॥ ਹੋਇਬਿਅਕਲਤਨਕੀਸੁਧ
 ਨਾਹੀ॥ ਅਵਤ੍ਰਜਿਭਰਮੇਹਾਦੁਨਪਾਈ॥ ਬਿਅਕਲਬਿ

ਸੁਪਿਛਿਰੇਬਉਗਾਇਆਨਾਨਕਬਿਅਕਲਗਾਇਮਹਿ ੧੭੪
ਜਾਇਸਮਾਇਆ॥ ੫੮॥ ਚੰਚਲਗਾਇਕਰਤਾਚਤੁਰਾ
ਈਕਥਨੀਬਟਨੀਤਬਿਮਨਿਆਈਕਥਤਾਕਥਤਾਕ
ਹੋਗਿਆਨੀਜਬਿਚੰਚਲਗਾਇਜਾਇਜੇਤਿਪਛਾ
ਨੀਕਰਿਚੰਚਲਾਈਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈਚੰਚਲਗਾਇਜ
ਬਿਜਾਇਸਮਾਵੈਚਤੁਰਾਈਕਰਕੇਕਥਨੀਕਰਤਾਜ
ਬਿਚੰਚਲਗਾਇਮਹਿਇਹੁਮਨਬਕਤਾਸਾਚਿਸਬ
ਦਿਕੀਸਾਰਿਨਜਾਨੈਨਾਨਕਕਰਿਚਤੁਰਾਈਕਥਾਬ
ਖਾਨੈ॥ ੫੯॥ ਬੇਪ੍ਰੀਤਿਗਾਇਜਬਿਇਹੁਮਨੁਰਚੇ॥ ਫਿ
ਰਿਬੇਪ੍ਰੀਤਿਜੰਤਾਜਿਉਪਚੇਅਵਗਾਨਿਦੈਆਪਿਨ

ਹਿਜਪਨਾਗੋਇਪੇਤਤਨੁਖੈਦੈਅਪਨਾਅਪੁਤਨਖੇ
 ਇਕਰੇਬੇਪੀਤਿ।ਬੇਪੀਤਿਗਟਿਕੀਐਸੀਗੀਤਿ।ਹ
 ਇਪੇਤਤਨੁਕਬਹੂਨਸਿਭਾਰੈ।ਕਰਿਬੇਪੀਤਿਤਨੁਅ०
 ਤਸਿਸਾਝੈ।ਬੇਪੀਤਿਗਟਿਕਾਏਹੀਗੁਨਾਉ।ਨਾਨਕ
 ਉਤਿਘਰਿਜਾਇਤਾਵਿਸਰੈਹਰਿਨਾਉ॥੬੦॥ਇਤ੍ਹਾ०
 ਦਿਜਬਿਏਹਮਨੁਆਵੈ।ਇਤਉਤਕੀਸਭਮਿਤਿ
 ਪਾਵੈ।ਆਵਨਜਾਵਨਤੇਰਹੈਨਿਗਾਰਾ।ਜਬਿਇਤ੍ਹਾ
 ਗਟਿਮਹਿਕਰੇਪਸਾਗਾ।ਇਤ੍ਹਾਬਿਚਿਤ੍ਹਾਕਉਕਰੇਮੇ
 ਦਾਨਾ।ਅਨਹਦਸਿਨਲਗਾਵੈਧਿਆਨੁ।ਆਨਨਜਾਨੈਏ
 ਕਹੀਗਤਾ।ਇਤ੍ਹਾਗਟਿਮਹਿਜਬਿਮਨੁਜਾਤਾ।ਅਉ

ਘਟਿਘਟਿਮਨੁਕੇਸਭੁਤੇਨੈ॥ ਨਾਨਕਇਤਾਗਟਮਨੁਹ ੧੩੫
ਗਿਸਿਉਜੈਨੈ॥ ੬੯॥ ਪਿਗਲਾਗਟਿਜਬਿਏਹਮਨੁਬ
ਨੈ॥ ਬਿਨੁਮਾਗਿਗਡਿਉਪਰਿਚਨੈ॥ ਓਹਮਾਰਗੁਨ
ਨਾਕਿਉਕਰਿਗਡਿਚਨੈ॥ ਮੇ॥ ਰਾਵਰਕੀਤਾਰਿਪਲ
ਮਿਉਗਬਡਿਮਾਪਿਗਲਾਗਤਾਸਭਿਗਡਿਸਾਧੇ॥
ਪੰਚਨਾਇਕਇਕਬੇਡੀਬਾਧੇ॥ ਪ੍ਰਾਨਨਗਰੀਕੀਸਭਿ
ਬਿਧਿਜਾਨੀ॥ ਪਿਗਲਾਜਾਇਸਭੁਜੇਤਿਪਛਾਨੀ॥
ਮਨੁਪਗਟਿਪਿਗਲਾਹੈਨਾਉ॥ ਨਾਨਕਉਤਿਘਰਿ
ਜਾਇਬੂਝੈਸਭੁਭਾਉ॥ ੭੦॥ ਸੁਖਮਨਗਟਿਜਬਿਏ
ਹਮਨੁਜਾਇ॥ ਅਨੰਦਕੇਲਸੁਖਸਹਜਿਬਿਗਾਇ॥
ਕੇਲਕਰੇਸੁਖਰਲੀਆਮਾਏ॥ ਜਬਿਏਹਮਨੁਸੁਖ

ਮਨਾਹਟੁਪਛਾਣੈ॥ ਸੁਖਮਨਾਹਤਾਕਰੇਅਨੰਦਾਕਾ
 ਮੋਰਪਤਿਆਗੈਸਭਨਿੰਦਾ॥ ਅਨੰਦਕਲੇਲਏਹਮਨੁ
 ਰਾਤਾ॥ ਭੈਆਸੀਤਲਬਿਨਸੀਸਭੁਤਾਤਾ॥ ਤਾਮਸਿਤਿ
 ਸਨਾਮਨਤੇਗਈ॥ ਤਬਿਸੁਖਮਨਿਗਟਿਕੀਜੇਈਪਾ
 ਈ॥ ਇਨ੍ਹਾਪਿਗੁਲਾਸੁਖਮਨਾਬੂਝੈ॥ ਤਬਿਇਨਿਮਨ
 ਗੁਜਿਕਥਾਸਭੁਬੂਝੈ॥ ਸੁਖਕਾਹਟਿਸੁਖਮਨਾਕੀਨਾ
 ਨਾਨਕਉਗਾਸੁਖਸਹਜਿਕਉਤੇਗਾਦੀਨਾ॥ ੬੩॥
 ਬੀਨੀਗਟਿਜਬਿਇਹਮਨੁਜਾਇ॥ ਮਨਮਹਿਬੀਨੀ
 ਕਰਮਕਮਾਏ॥ ਬੀਨੀਸੰਜਮਜਬਿਮਨੁਜਾਤਾ॥ ਤਬਿ
 ਅਠਿਸਠਿਗਟਿਮਨਿਮਹਿਪਛਾਨਾ॥ ਬੀਨੀਗਟਿ
 ਬਹਿਜੋਤਿਪਛਾਣੈ॥ ਬੀਨੀਧਿਆਨਜਬਿਰਹੈਧਿ

ਆਨੀ। ਬੀਨੀਮਹਿਸਭਿਜੇਤਿਦਿਖਾਈ। ਤਉਨਾਨਕਬੀ
 ਨੀਸਿਉਧੁਨਿਲਾਈ॥ ੬੪॥ ਤਿਕਟੀਗਟਿਮਹਿਤ੍ਰੈਗੁਨ
 ਤਿਆਗੀ। ਚਉਥੈਪਦਕਉਜਾਨੈਬੈਗਗੀ। ਤੀਨਗੁਨ
 ਕੀਰਗਤਿਗਵਾਈ। ਜਬਿਤ੍ਰੈਕਟੀਗਟਿਮਹਿਕਰੀਸਮ
 ਈ। ਰਾਜਸੁਤਾਮਸਸਾਤਕੁਤਜੈ। ਹਰਿਜਨਚਉਥੈਪਦ
 ਕਉਭੁਜੈ। ਚਉਥੈਰਚੈਕੁਛੁ। ਮਦਰੁਨਜਾਨੈ। ਤਬਿਤ੍ਰੈ
 ਕਟੀਮਹਿਚੰਦੋਮਾਤਾਨੈ। ਤਿਕਟੀਧਿਆਨੁਪਰੇਸਦਾਖੀ
 ਨਾ। ਨਾਨਕਤ੍ਰੈਕਟੀਜਾਇਮਨੁਸਹਜਿਪਤੀਨਾ॥ ੬੫॥
 ਮਾਨੀਗਟਿਮਹਿਮਨੁਮਗਨਾਨਾ। ਪ੍ਰਗਟੀਜੇਤਿਆਥਾ
 ਵਹਲਾਨਾ। ਪ੍ਰਗਟੀਜੇਤਿਆਇਆਜਬਿਮਾਥੈ। ਬੀਅੰ
 ਤਕੇਟਉਥੈਉਨਸਥੈ। ਕੀਨੀਕਿਰਪਾ। ਮਾਪਿਗੁਸਾਈ

॥ ਤੁਕੇ ਮਸਤ ਕਜੇ ਤਿ ਜਨਾਈ ॥ ਮਾਨੀ ਗਾਇ ਮਹਿ ਜੇ ਤਿਹਿ
 ਖਾਵੈ ॥ ਜਬਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ਗਾਇ ਮਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਜੋ ਤਿ
 ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਰਿ ਗਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨੁ ਅਗਮੁ ਪਛਾ
 ਤਾ ॥ ੬੬ ॥ ਦੁਆਰਿ ਗਾਇ ਮਹਿ ਜਬਿ ਇਹ ਮਨੁ ਗਾਇਅ ॥
 ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰੇ ਮਨੁ ਸੀਤਲ ਭੁਇਆ ॥ ਪਹੁ ਚਿਨਸਕੈ
 ਉਤਿ ਪਰਿਕਾਲੁ ॥ ਉਤਿ ਪਰਿਹੋਇ ਬਹੈ ਮਨੁ ਲਾਲੁ ॥
 ਲਾਲਹਿ ਲਾਲੁ ਮਿਲਿ ਮਾਜ ਬਿਜਾਇ ॥ ਤਬਿ ਕਾਲੁ
 ਕੰਟਕ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਬਸਾਇ ॥ ਹੀਰੇ ਕਉ ਜਾਇ ਮਿਲਿਅ ॥
 ਹੀਰਾ ਜਬਿ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਜਾਇ ਚੜੈ ਬਜੀਰਾ ॥ ਦ
 ਸਵੈ ਦੁਆਰ ਜਬਿ ਏਹ ਮਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਮ
 ਰਨ ਤੇ ਮਸਾਥਿ ਰਭੁਇਆ ॥ ੬੭ ॥ ਉਨ ਮਨੁ ਗਾਇ ਜਬਿ

ਏਹੁ ਮਨ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜੀਏ ਕੋ ਭਇਆ ॥
 ਜੈ ਸੇਸਲ ਲੈਸਲ ਲੁਸਮਾਨਾ ॥ ਜੈ ਸੇਕ ਨਿਕਾਟਿ ਕੀਨੀ ॥
 ਹੈ ਰਾਈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਹਰਿ ਜਨ ਅੰਕ ਸਮਾਈ ॥ ਜਨਮ ਹਿ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਜਨਮ ਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਜਨੁ ਹਰਿ ਏ ਕੋ ਜਾਤਾ ॥
 ਉਨਿ ਮਨਿ ਧਿ ਮਾਨਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਰਿ ਗਾਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਕਜਨਿ ਉਨਿ ਮਨਿ ਰਹਤਾ ॥ ੬੮ ॥ ਅਠ ਸਠਿ ਗਾਇਕਾ ਕੀ
 ਮਾਨਿ ਬੇਗਾ ਕੋਈ ਦਿਠਲਾ ॥ ਪੁਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਤੇਗਾ ॥ ਹਾ
 ਰਿ ਹਾਰਿ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਬਤਾਈ ॥ ਜੈ ਸੇ ਪਾਰਿ ਜਾਇ ਤੈ ਸੇਕ
 ਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਇਸ ਮਨ ਤੇ ਮਾਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੈ ਸੇ
 ਪਾਰਿ ਜਾਇ ਤੈ ਸਾਹੀ ॥ ਹੋਇ ॥ ਕਾਇਆ ਗੜਮ ਹਿ ਹਾਰਿ

ਬਠਾਏ ॥ ਇਹ ਮਨੁ ਇਨ ਕੇ ਬੀਚ ਸਮਾਏ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਸਭੁ
ਰਿਤ ਮਤਾਫਿ ਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕਿ ਰਖਾਏ ਅਸਥਿਰੁ ਥਰੈ ॥ ਪ੍ਰ
ਨਨਗਰ ਕੀ ਚੀਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਚੀਨਿ ਮਾਤਿ
ਸੁਸੇਈ ਪਾਈ ॥ ੬੯ ॥

ਗਾਇਕਾਧਿ ਮਾਉ ਪੁ
ਗਾਇਕਾਧਿ ਮਾਉ

੧ ਓਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਿਅ ॥

ਉਪਚਤਤ ਕਾ ਪੁਛੁ ॥ ਦੁਸਪਤਈ ਪਾਕਾ ਪੁਛੁ ॥ ਦੁਸਪ
ਤਸਮੁੰਦ ਕਾ ਪੁਛੁ ॥ ਦੁਸਪਤ ਪਰਬਤ ਨ ਉਪੰਦਰ ਉਦਾ
ਭਵਨ ਮਠਾਗਿ ਭਾਰੇ ਹੀ ਕਾ ਵਰਤੰਤੁ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਏਕੈ
ਤਪੁ ਛੈਤੰਤੋ ਗਜਨੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕੇ ਲਖ

ਏਦੇਹਿ ਪਿਤ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੀ ਤੋਉਤਿ ਪੀਨਿਕ ਥਾਸੁ ਨ ਦੁ
 ਮੋਕੋਏਹਾ ਨਾਕਿ ਛੁਤੇਕ ਛੁਕਰਿ ਦਿਖਾਇਆਹਰ
 ਪਸੇਗਕਾਬਾਧਿਆਦੇਹਾਕਰਿਮਿਹਨਤਕਲਿਬੁ
 ਤਿਸਦਾਰਿਆਮਸਤਕਿਕਰੁਪਰਿਆਕਰੇਹਾਨਾਨ
 ਕਜਿਨਿਕਛੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆਬਹੁੰਗੀਮੇਰਾਪੀਤ
 ਮਏਹਾ॥ **ਪਉੜੀ** ॥ ਪਿਥਮੇਅਪਨੇਕੀਆਤੇਜਾਬ
 ਇਮਧੇਗਾਖਿਆਬਿਧੇਜਾਅਕਾਸਕਲਾਕਰਿਧਰਿ
 ਆਭਾਈ॥ ਪਾਚਿਤਤਕੀਕਲਾਬਨਾਈ॥ ਐਸਾਬ੍ਰਹਮ
 ਬੀਚਾਰੇਕੋਇ॥ ਜਾਕੇਅੰਤਰਿਭਰਮੁਨਹੋਇ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਬ੍ਰਹਮੁਸਭਅੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ ਜਿਨਿਪਾਚਿਤਤਕਾ
 ਮਠਮੁਪਛਾਨਿਆ॥ ਕਰੇਸਨਕਏਹਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰਾ

॥ ਜਿਸੁ ਮਨ ਦਸੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪਿਥਮੇ ਅਪੁਦਤੀ
ਆਕਰਿ ਤੇਜਾ ॥ ਤਿਤੀ ਆਕਰਿ ਤੇਜੁ ਚਤੁਰਥੁ ਕੀਆ
ਬਾਇ ਬੀਧੇ ਜਾ ॥ ਅਕਾਸੁ ਪੰਚਮਾਤੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਤਤ
ਤਤਿ ਕਾਨ ਉਬਤਾਇਆ ॥ ਅਪੁਤੇਜੁ ਪਿਥੀ ਬਾਇਅ
ਕਾਸੁ ॥ ਪਾਚਤਤ ਕਾਕੀਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਪਾਚਿਤਤ ਮਨਿ
ਕੇ ਮਥਕਹੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਚਲੈ ਹੁਕਮੀ ਬਹਿਰੇ ॥
੩ ॥ ਅਵਗਤਿ ਤੇ ਉਤਿ ਪੰਨਿ ਅਕਾਸੁ ॥ ਅਕਾਸ ਤੇ ਉਤਿ
ਪੰਨਿ ਅਬਾਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਬਾਇ ਤੇ ਉਤ ਪੰਨਿ ਆਤੇਜੁ
॥ ਤੇਜੁ ਤੇ ਉਤ ਪੰਨਿ ਆਪੁ ਆਪ ਤੇ ਉਤਿ ਪੰਨਿ ਪ੍ਰਾਥਿ
ਕੀ ਕਹੀ ॥ ਤੁਆ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤੇਜੁ ॥ ਤੁਆ ਉਤਿ ਪੰਨਿ ਤੇ ਮ
ਹੀ ॥ ਪੰਚਤਤ ਤੇ ਉਤ ਪੰਨਿ ਸੁਨਤੋ ਹੋਈ ॥ ਚਤੁਤਤ ਕੀ

ਉਤਪੰਨਿਕਹੀ॥ ਨਾਨਕਪਾਨੀਪਤ੍ਰਜਬਹੋਇਆਸਹੀ॥
 ੪॥ ਪਾਚਿਤਤਕੇਦਰਨਕੇਈਕਹੋ॥ ਆਕੇਚਰਨਨਾਨਕ
 ਜਨਗਹੋ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਅਪਕਾਵਰਨਕੇਤੇਕੈਸਾਜੇਚੀਨੇ
 ਸੋਉਸਹੀਜੈਸਾ॥ ਤੇਜਬਾਇਕਾਵਰਨੁਕਵਨੁਬਿਧਿਜਾਪੇ ॥
 ਅਕਾਸਕਾਵਰਨੁਕਿਤਿਸਬਦਪਛਾਪੇ॥ ਪਾਚਿਤਤਕੇਦ
 ਰਨਬਤਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਉਆਕੇਚਰਨਧਿਆਵੈ॥ ੫॥ ਕੇਈ
 ਇਨਾਤਤਾਰੀਬਾਲੀਬਤਾਵੈ॥ ਕਉਨਬਾਲੀਤੇਕਉਨਪ੍ਰ
 ਗਟਾਵੈ॥ ਤੁਮਾਬਾਲੀਤੇਤੇਵੈਤਨੁਤੇਜੁ॥ ਤੇਜਬਾਲੀਤੇਬ
 ਦਿਖੈਪੇਜੁ॥ ਬਾਇਬਾਲੀਤੇਤੇਆਮਕਾਸੁਬਾਲੀਤੇਅ
 ਵਗਤੁਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਪਿਤ੍ਰਬ੍ਰਹਮੰਡਕਾਰੀਆਬੀਚਾਹੁ॥ ਨਾਨਕ
 ਤਿਸੁਜਨਕਉਨਮਸਕਾਹੁ॥ ੬॥ ਪਾਚਿਤਤਕੇਦਰਨਜਬਿ

ਥਾਪੋ। ਪਿੰਗਲ ਪਿਥਮੀ ਸੀਤਾ ਹੈ ਆਪੋ। ਗਤਾ ਤੇਜ ਨਿ
ਲੀ ਹੈ ਬਾਇ। ਕਾਲਾ ਮਕਾਸੁ ਕਲਰਹਾਇ। ਪਾਚਿ
ਤਤਕੇਰੰਗ ਬਤਾਏ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਜਪਾਏ॥

॥ ਪਾਚਿ ਤਤਕੇਸੁ ਆਦ ਹੈ ਕੈਸੇ। ਜਿਨ ਰਾਖੇ ਤਿਨ ਵ
ਰੇਨੇ ਐਸੇ। ਮੀਠੀ ਪਿਥਮੀ ਆਮੇਲਾ ਆਪੁ। ਤਿਖਾ ਤੇ
ਜਮਹਾ ਅਚਾਖਾ। ਮੀਠੀ ਬਾਇ ਕਵੁ ਆਮਕਾਸਾ। ਪ
ਚਤਤਕਾ ਕੀ ਆਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਜਾ ਆਦ ਬਤ
ਏ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੀਚਾਰ ਸੁਨਾਏ॥ ੮॥ ਪਾ

ਚਿਤਤਕਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਕਹੇ। ਆਤਮ ਚੀਨ ਪਰਮਾਤਮ
— ਲਹੈ। ਪਿਥਮੀ ਕਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਜਾ ਕੀਆ। ਅਪੁਕਾਘ

— ਰੁਫੀਫ ਸੁਦੀ ਮਾ। ਤੇਜ ਕਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨਿਹੈ ਤਿਲੀ॥

ਰਬਾਇਨਾਤੁ ਮਹਿਸਾਜੇ ਮਿਲੀ॥ ਅਕਾਸਕਾ ਪਰੁਕੀ ੧੩੦
 ਆਰੈ ਪੀਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਚਿਤ ਕਾ ਮਹਾਸਭਲੀਤਾ॥
 ੯॥ ਪਾਚਿਤ ਕੇ ਦੁਆਰ ਕਹੀ ਜੋ॥ ਜਬਿ ਮੰਗਲ ਮੰਨੁ ਅੰ
 ਸਹ ਜਿਪਤੀ ਜੋ॥ ਪਿਥ ਮੇ ਦੁਆਰੁ ਮੁਖੀ ਤਾ॥ ਅਪਕੰ
 ਦੁਆਰ ਲਿਪ ਕਾ ਕੀਤਾ॥ ਤੇਜ ਕਾ ਦੁਆਰ ਕੀ ਆਰੈ ਛਾ
 ਛਾ॥ ਬਾਇਕਾ ਦੁਆਰੁ ਨਾਸਕਾ ਗਾਸੂ॥ ਅਕਾਸਕਾ ਦੁ
 ਆਰੁ ਸਦਨ ਹੈ ਗਾਖੇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗਾਖੇ॥
 ੧੦॥ ਪਾਚਿਤ ਕੇ ਤਤ ਬਤਾਏ॥ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਜਨਾਏ॥ ਪਿਥ ਮੇ ਤਤੁ ਪਰਿ ਆਰੈ॥ ਪਰਾ ਅਪਕਾਤਤ
 ਕੀ ਆਰੈ ਜਿਦਾ॥ ਤੇਜ ਕਾ ਤਤੁ ਅਗਨ ਹੈ ਕਾਰੀ॥ ਬਾਇ
 ਕਾਤਤੁ ਪਾਨ ਦੇਹ ਪਰਿ॥ ਅਕਾਸਕਾ ਤਤੁ ਲਿਵ ਹੈ ਕੀਨਾ॥

ਨਨਕਤਤਚੀਨਿਤਤੁਜਪਿਲੀਨਾ॥ ੧੧॥ ਪਾਚਿਤਤ
 ਕਉਦੇਇਕਹਿਕੋਈ॥ ਉਨਕਾਨਾਉਬਤਾਵੈਤਿਨਕੀ
 ਗਤਿਹੋਈ॥ ਪਿਥਮੀਕਾਦੇਵਤਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪੀ॥ ਅਕ
 ਸਕਾਦੇਵਤਾਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪੀ॥ ਅਕਾਸਕਾਦੇਵਤਾਚੰਦ੍ਰ
 ਮਾਸੀਤਲਸਰੂਪੀ॥ ਤੇਜਕਾਦੇਵਤਾਸੂਰਜੁਤਾਮਸਿ
 ਸਰੂਪੀ॥ ਬਾਇਕਾਦੇਵਤਾਮਹਾਦੇਵਾ॥ ਬਾਇਨਦਸਰੂ
 ਪੀ॥ ਆਪਕਾਦੇਵਤਾਨਿਰੰਜਨਾ॥ ਅਤੀਤਿਸਰੂਪੀ॥
 ਏਤੈਤਤਕੀਏਤੀਜਾਨੀ॥ ਨਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਬ
 ਖਾਨੀ॥ ੧੨॥ ਪਾਚਿਤਤਕੇਪਾਚਸਗਨਰਾਖੇ॥ ਗੁਰ
 ਕਿਰਪਾਤੇਕਿਨੇਵਿਰਲੇਲਾਖੇ॥ ਜਾਕੇਅਗਮਆਪਿ
 ਜਨਾਇਆ॥ ਅਗਸਨਿਗਮੁਸਰੂਜਿਨਾਹਿਦੇਖਾ

१३१
 ਇਆਮਾਮਗਮਨਿਗਮਕੀਕਥਾਸੁਨਾਈ॥ਤਉਨਾਨ
 ਕਬ੍ਹਮਮਤਿਪ੍ਰਗਟਾਈ॥ १੩॥ ਅਸਤੀਮਾਸੁਚਿ
 ਲਮਹੈਨਾਰੀ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਉਆਕੀਬਾਰੀ॥ਮੰ
 ਗਲਪ੍ਰਿਥਮੀਪਾਚਿਤੈਕੀਨੀ॥ਬ੍ਹਮਗਿਆਨੀ
 ਧਿਆਨਪਰਚੀਨੀ॥ਸਵਾਘੜਾਠਕਤਜਬਿਧਾਰੀ
 ਨਾਉਮੈਨਾਰੀਕੀਪੁਤਰੀਕਰੀ॥ਸਪਤਦੀਪਮਹਿਨ
 ਉਖੰਡਹੈਧਾਰੈ॥ਨਾਨਕਵਿਰਲੇਕਿਨੇਵੀਚਾਰੇ॥ ੧
 ੪॥ ਅਪਕੇਗੁਨਕਹੁਹੋਸੁਆਮੀ॥ਚਿਗੁਨਾਤੇਨਿਅਰੇ
 ਸੀਜਾਮੀ॥ਨਾਮਦਾਨੁਇਸਨਾਨਨਤਜੇਇਤਸੀਜਾ
 ਮੀਗੋਬਿਦਕਉਭਜੋ॥ਬ੍ਹਮਗਿਆਨਸੁਨਹਿ
 ਦਿਨਰਾਤੀ॥ਆਪਹੀਆਪਨਿਜੁਗਤਿਪਛਾਤੀ

॥ ਆਪਹੀ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਸੁਨਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕੇਹੁ
 ਵਦੀਚਾਰਿ ਸੁਨਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਤੇਜ ਕੇ ਗੁਨ ਪਾਚਿ ਮਹਿ ਭਾ
 ਈ ॥ ਖੁਸਿਆ ਨਿਦਾ ਤਿਖਾ ਅਸਥਾਈ ॥ ਆਲਸੁ ਕ
 ਰੋਧ ਆਇ ਬਸਹਿ ਸਹੀਰਾ ॥ ਤੇਜ ਕੇ ਗੁਨ ਪਾਚਿ ਸਬੀਰ ॥
 ॥ ਤੇਜ ਸਬੀਰ ਕੀ ਆਪਾਚਿ ਰੰਗਾ ॥ ਪਾਚਿ ਕੋ ਰੋਧ ਬਸਹਿ
 ਇਸੁ ਸੀਗਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨ ਤੇ ਪਾਚਿ ਗੁਣ ਸਾਧੈ ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਪੁਰਾ ਗੁਰੂ ਅਰਾਧੈ ॥ ੧੬ ॥ ਬਾਇਕੇ ਗੁਣ ਕਥਿ ਤਦੇ ਵਾ
 ਕ ਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਐਓ ਭੇਦਾ ॥ ਚਰਨਾ ਪੁਨਿ ਵੰ
 ਪਰਸਨਿ ਰੋਧਨਾ ॥ ਨਾਠ ਹਰਨਾ ਹੀ ਬੀਚਨਿ ਰੋਧਨਾ ॥ ਪਾਚਿ
 ਗੁਨ ਬਾਇਕੇ ਸੁਨਾਏ ॥ ਨਿਸਾਦਿ ਨੁਚਲਹਿ ਵਹ ਅਹ
 ਨਿਸਥਾਏ ॥ ਬਾਏ ਕੇ ਗੁਨ ਸਨਹਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ

ਪ੍ਰਭੁ ਅਚਰਜੁ ਕੀਤਾ॥ ੧੨॥ ਅਕਾਸ ਕੇ ਗੁਨ ਕਹਹੋ ਨਾਥਾ ੧੩੩
 ਲੋਭੁ ਮੋਹ ਇਛਾ ਅਸਿਤਤ ਥਾ॥ ਲਜਿ ਆਭਾਇ ਲੈ ਜਮ
 ਸਮਤਾ ਹੀ॥ ਅਕਾਸ ਕੇ ਗੁਨ ਪਾਚਿ ਵਰਤਾ ਹੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ
 ਆਨ ਸਿਉ ਭਾਖਾ ਤਿ ਪਾਚੇ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ ਆਨ ਮਥਾਇ ਨ
 ਤੇ ਬਾਚੇ ਅਕਾਸ ਕੇ ਗੁਨ ਪਾਚਿ ਤੈ ਕਥੋ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਰਿ
 ਪਾਤੇ ਪਾਨ ਜਬਿ ਮਥੇ॥ ੧੩॥ ਪਾਚਿ ਤਤ ਕੇ ਗੁਨ ਪਚੀਸਾ
 ਾ ਬਿਚਾਰਿ ਬਿਚਾਰਿ ਮਥਿ ਕੀਏ ਇਕੀਸਾ॥ ਤਤ ਤਤ ਕੀਜੁ
 ਗਤਿ ਬਤਾਈ॥ ਜਬਿ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਅਗਮ ਦਿਖਾਈ॥
 ਸਤਿ ਗੁਰ ਮਾਲਿ ਆਸ ਭੁਮਿ ਤਜਾਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ
 ਕੁਰਬਾਨੀ॥ ੧੪॥ ਕੈ ਗੁਨ ਪਿਥ ਮੀਕੀ ਨੀਭਾਈ॥ ਕੈ ਗੁ
 ਨ ਅਪਤੇ ਜ ਕੈ ਬਾਈ॥ ਕੈ ਗੁਨ ਅਕਾਸ ਕਰਿ ਕੀ ਆਬਨ ०

ਇਹ ਪਾਚਿ ਗੁਨ ਕੇ ਗੁਨ ਕਹਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਏਕ ਗੁਨ ਪ੍ਰਿਥਮੀ
 ਦੁਇ ਗੁਨ ਅਪ੍ਰਾਧੈ ਗੁਨ ਤੇਜਚ ਓ ਗੁਨ ਬਾਇਥਾ ਪ੍ਰਾਮ ॥
 ਪ੍ਰਪਾਚਿ ਗੁਨ ਕੇ ਗੁਨ ਕਹੇ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
 ਏਸ ਦਾਰਿ ॥ ੨੦ ॥ ਅਗੇ ਚਲੇ ਚਲਿਤ ਅਨਿਤਾ ॥ ਪਾਚਿ
 ਗੁਨ ਕਾ ਕੀਆ ਮਥਿਤਾ ॥ ਅਪ੍ਰਕੇ ਗੁਨ ਕਹ ਉਹੇ ਭਾਈ ॥ ਧ
 ਵੇ ਤੇਜੁ ਸੇਵਤ ਹੈ ਬਾਈ ॥ ਮਥਿ ਨ ਭੋਗ ਕਰੰਤ ਅਕਾਸ ਇਕ
 ਲ ਪਿਕਲ ਪਉਨ ਨਿਵਾਸ ॥ ਬੈਠਤ ਬਾਇਦੁ ਆਦਸ ਅ
 ਕਲ ਸਾਸੁ ਉਲਟੈ ॥ ਧਾਵਤ ਬਾਇਤੀ ਸਾਮੰਕਲ ਸਾਸੁ ਉ
 ਲਟੈ ॥ ਮਥਿ ਨ ਭੋਗ ਕਰੰਤ ਚਉ ਸਠ ਅੰਕਲ ਸਾਸੁ ਉਲਟੈ ॥
 ਸੇਵਤ ਬਾਇਚ ਉਸਠ ਅੰਕਲ ਸਾਸੁ ਉਲਟੈ ॥ ਏਕ ਸਾਸੁ
 ਸਹਿ ਸਛਤੀ ਸਹਿ ਸਬਾਇ ਏਕ ਰਾਤੀ ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਕੈ ਈਥ ॥

੧੨
 ੨੦
 ੨੪
 ੨੪

ਰਿਸਾਸੁ ਤੁਟੈ ਨਾਨਕ ਪੀਚਤਤ ਕੇ ਕਿਨਿ ਬਿਧ ਛੂਟੈ १੩੨
੨੧॥ ਪਿਥ ਮੇਪਾਨ ਪੁਰਸ ਜਾ ਬਿਖੇਲੈ ਤੁਥਿ ਪਹਿਲੇ
ਕਉਨ ਤਤ ਵਟੇਲੇ ਟੇਲੇ ਅਕਾਸੁ ਗਰਜੇ ਬਾਇਚਮ
ਕੇਤੇ ਜਸ ਚਿਮਹਿ ਪਾਇਆ ਭਰਮੇ ਪਿਥ ਮੀਸੇਖੇ ਅਕਾਸ
ਆਤਾ ਕੀ ਮਲੁ ਬਿਦਿਪਿਤਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮੇਦ ਚਾਮਨੁ
ਆਸਾਸੁ ਬੇਲੈ ਪਿਆਨ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮਿਲਿ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨੁ ੨੨॥ ਪਾਚਿਤਤ ਜਾ
ਨੇਜੇ ਗਿਦਾ ਕਾਇਆ ਕੀ ਮਿਤਿ ਅਵੇਨਾ ਕੀ ਕੋਪਾਈਅ
ਹਿਮੰਦਾ ਏਤੇਤਤ ਇਸਿ ਮਨਿ ਕੇ ਮਾਹਿਐ ਕੁਨ ਚੀਨ
ਹਿਭਰਮ ਪਜਾਹਿ ਮਗਮਨ ਗਿਅਗਮ ਥਾਨੁ ਕਉ
ਨ ਬੀਚਾ ਰਚਾ ਰਿਕਥੇ ਕਿਆ ਗਿਆਨੁ ਪਾਨਿ ਪਤ੍ਰੇ

ਅਗਨਤਗਾਹਾਨਾਨਕਲੇਤਗਨੇਸਭਸਾਹਾ॥ ੩੩॥ ਸਪੁ
ਤਸਮੁੰਦ੍ਰਾਇਸਗਾਝਿਮਹਿਕੀਨੇ॥ ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਨੇਵਿਰਲੇ
ਚੀਨੇ॥ ਕੀਆਗਝਾਨੁਅੰਤਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ ਸਪਤਸਮੁੰ
ਦ੍ਰਭਲਟਿਇਤਿਪਾਹੀ॥ ਅਗਮਸਰਕਛੁਮਿਤਿਨਹੀ
ਪਾਈ॥ ਕਉਨਕਉਨਸਾਗਰਕਹਿਠਾਈ॥ ਬਿਚਾਰਿਦੇ
ਇਇਨਿਮਹਿਜਾਈ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਏਹਦੇਹਬਿਅੰਤੁ॥
ਤੁਕਾਕਿਛੁਨਪਾਈਐਅੰਤੁ॥ ੩੪॥ ਲਵਣਸਮੁੰਦ੍ਰ
ਜਬਿਏਹਮਨਜਾਈ॥ ਹੋਇਲੀਨਲੇਅਨਹਦਲਾਈ॥
ਲਿਵਲਾਗਿਲਿਪਕਾਸਭਬੁਝੀ॥ ਲਵਸਮੁੰਦ੍ਰਜਾਇ
ਲੀਲਾਸੁਝੀ॥ ਲਾਲੁਲੀਆਲੈਲਾਲੀਜਾਨੀ॥ ਰਾਝਿਮੇ
ਦਿਅਨਗਾਤਿਰੈਚਾਹੀ॥ ਅਨਗਾਤਿਰੀਗਾਤਿਹਰਿਜਨ

ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਇਸਿ ਗੁਰਮਹਿ ਬਿਅੰਤ ਸਮਾਈ॥ ੨੫ ੧੩੪
 ਇਖਸਮੁੰਦ੍ਰਮਨਕਉ ਲੈਦੀਆ॥ ਇਖਸਮੁੰਦ੍ਰ ਇਸਗ
 ਰੁਮਹਿ ਕੀਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਦੀਆ ਹੈ ਜਾਕਉ॥ ਇਖ
 ਨਾਮਹਿ ਖਿਆ ਹੈ ਤਾਕਉ॥ ਕਾਇਆ ਆਸਣ ਅਦਖਦ
 ਸਭਖੇਇਆ॥ ਆਖੇ ਦੇਖਕਾ ਮਹਰਮੁਹੇਇਆ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਪਰਵਾਹ॥ ਨਾਨਕ ਇਸਿ ਤਨਿ ਕਾਏਹੁ ਮਨਪ
 ਤਿਸਾਹੁ॥ ੨੬॥ ਸੂਰਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੀਆ ਮਨਮਾਹਿ॥ ਅਗਮ
 ਸੁਰਤਿ ਗਹਿਉਹੇ ਮਾਹਿ॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਸਭਮਨਿਮ
 ਹਿਗਖੀ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇਜਾਨੀ ਸਾਖੀ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ
 ਵਿਚਿ ਨਿਰਮਲ ਹੋਸੁ॥ ਊਤਜਾਇ ਪ੍ਰਗਟੀ ਨਿਰਮਲ
 ਅੰਸੁ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਸਭੁ ਇਸੁ ਗੁਰਮਾਹਿ॥ ਏਹੁ ਪ੍ਰਵਚੁ

ਨਿਆਸਭਘਟਹੀਮਾਤਿ॥ ਸੂਰਾਸਬਦੁਦੇਖਿਮਨਭੀਨਾ
ਨਾਨਕਏਹੁਘਟੁਸੇਧਿਪਤੀਨਾ॥ ੨੭॥ ਸਰਪਪਿਰਤਸ
ਮੁੰਦ੍ਰਚਤਰਥਕੀਆ॥ ਪ੍ਰਾਨਪੁਰਖਕਰਿਤਨੁਦੀਆ॥
ਸਰਪਮਹਿਆਵੈਸਰਪਮਹਿਜਾਇ॥ ਏਹੁਮਨੁਸਰਪਮ
ਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਸਰਪੁਨਿਕਸੇਤਬਿਦੀਪਕਬੁਝੈ॥
ਤਬਿਇਸਤਨਕਉਕਛੂਨਸੁਝੈ॥ ਸਰਪਸਬਦਸਰਪਜ ०
ਇਹਹਤਾ॥ ਤਬਤੇਰਹਿਆਬਕਤਾਕਹਤਾ॥ ਕਹਨਾਨਕ
ਏਹੁਅਗਮੁਬੀਚਾਰਾ॥ ਸਰਪਪਿਰਤਸਮੁੰਦ੍ਰਕਾਉਰਵਾਰ
ਨਪਾਰਾ॥ ੨੮॥ ਦਧਸਮੁੰਦ੍ਰਕੀਆਚੈਅੰਤਰਿ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਸੁਆਦੁਕੀਆਗੁਰਮੰਤਰਿ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਉਆ
ਕਾਸੁਆਦੁਨਆਵੈ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਗਟਦਿਖਾਵੈ॥

੦੧੩੫
 ਦਧਕਉਤਪਲੇਦਹੀਜਮਾਵੈ। ਸੁਹਤਿਸਬਦਕਾਜਮ
 ਵਨਪਾਵੈ। ਗਿਆਨਮਧਾਣਾਮਾਹਿਨਿਸਿਕਥੈ। ਦਧ
 ਸਮੁੰਦ੍ਰਕਉਸਹਜਹੀਮਥੈ। ਗੋਲਿਬਿੰਗੋਲਿਤਤਮਥਿਲੀ
 ਮਾਨਾਨਕਇਸਿਮਨਮਹਿਏਹੁਸਾਗਰੁਕੀਆ॥ ੨੬
 ॥ ਖੀਰਸਮੁੰਦ੍ਰਕੀਆਇਸਮਾਹਿ। ਮਨਕੀਆਬਸੇਰਾਸਹ
 ਜਤਮਾਹਿ। ਤਮਾਹਿਸਹਜਿਛਾਵਨੀਛਾਈ। ਖੀਰਸਮੁੰਦ੍ਰ
 ਕੀਖੀਰਮਿਤ੍ਰਿਪਾਈ। ਖੋਟਾਖੋਆਖਰਾਜਬਿਭੁਇਆ॥
 ਖੀਰਸਮੁੰਦ੍ਰਕਾਮਾਰਗੁਲੈਆ॥ ਸਭਤਨਮਾਰਿਪਾਕੁਰੇ
 ਇਰਹੇ। ਤਉਨਾਨਕਖੀਰਸਮੁੰਦ੍ਰਕਉਲਹੇ॥ ੨੭॥ ਜਲ
 ਸਮੁੰਦ੍ਰਮਹਿਸੀਤਲੁਹੇ। ਆਨਜਲੇਕਉਨਿਮਖਨਕਹੇ
 ॥ ਸਦਾਖੀਰਲੁਕਲਿਮਾਹਿਸਮਾਨਾ। ਜਲਤੇਨਿਕਸੇਜ

ਲਕੀਆਪਿਆਨਾਸੀਤਲਸਾਂਤਿਆਈਜਲਿਸਾਗ
 ਗਾਤਬਿਮਨੁਜਾਇਮਿਲਿਆਬੈਗਗਗਾਅਗਮਤੇ
 ਅਗਮੁਕਉਧਾਇਆਜਾਬਿਏਹਮਨੁਸੀਤਲੁਸਮੁੰ
 ੧ ਦੁਮਹਿਨਾਇਆਸਪਤਸਮੁੰਦੁਕੀਏਜੀਅਮਾਹਿ॥
 ਨਾਨਕਸਭਕਿਛੁਅੰਤਰਿਆਹਿ॥ ੩੧॥ ਸਪਤਸਮੁੰਦੁ
 ਕੀਸਭਮਿਤਿਕਾਢੀ॥ ਤਨਚੀਨਿਆਸੁਗਤਿਤਨਬਾਢੀ॥
 ਰੋਮਰੋਮਕਰਿਸਭਤਨਸੋਧਿਆਏਹਮਨੁਪੂਰੇਗੁਰਪ
 ਰੋਬੋਧਿਆਪੂਰੇਗੁਰਬਿਨੁਸੁਧਿਨੋਹੀ॥ ਸਾਢੇਝੈਕਰਦੇ
 ਹਬਲੇਈ॥ ਅਥਿਮਾਥਿਦੇਹਿਚੀਨਏਹੁਕੀਨੀ॥ ਨਾਨਕਗੁ
 ਰਕਿਰਪਾਤੇਏਹਬਿਧਿਚੀਨੀ॥ ੩੨॥ ਆਗੇਦੀਪਚਲੇਹੈ
 ਭਾਈ॥ ਜਿਨਿਚੀਨੇਤਿਨਿਏਹਿਮਿਤਿਪਾਈ॥ ਜੀਬੂਦੀ

੦੧੩੬
 ਪਜਥਿ ਮਨੁ ਨਹਿ ਗਇਆ ਜੀ ਪੇਲ ਹਰਤ ਬਿਜੇ ਗਕਮ
 ਇਆ ਗਈ ਪਈ ਪਕੀ ਸਭਿ ਮਿਤਿ ਆਏ ਜੀ ਪੇਲ ਹਰ
 ਤੇਜੁ ਮਿਟਿ ਜਾਏ ਜੇ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੁਣਿ ਨਿਗਹਿ ਸੇਈ ਸੁ
 ਹਜਿ ਸੁਖੁ ਲੇਤਾ ਗੀ ਜੀ ਬੂਟੀ ਪਗਇਆ ਜਥਿ ਮਨੁ ਆ॥
 ਪਾਚਿ ਜੀਤਿ ਗਏ ਸਭ ਜਨੁ ਆਆ ਮਿਤਿ ਆਗਿ ਏਕੁ
 ਲਪਟਾਨਾ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਜੀ ਬੂਟੀ ਪਿਸਮਾਨਾ॥ ੩੩॥ ਪਲ
 ਥਈ ਪਪਲ ਕੈ ਮਨੁ ਜਾਇ ਤਜੇ ਪਗਈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ
 ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਿਦਿ ਆਸਭ ਤਜੈ ਪਲਕਿ ਪਲਕਿ
 ਹਿਸਹ ਜੀ ਕੁਜੈ ਪਲ ਥਈ ਪਮਨੁ ਜਾਇ ਸਮਾਏ ਸਹਜ
 ਸਹਜਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ਪਲਕ ਪਲਕ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ
 ਜੈ ਹੈ ਰਿਸਮਾਨ ਡੰਗੁ ਸਭ ਕਾ ਡੰਗੁ ਹੈ ਏਹੁ ਪਰਿਜਾਹਿ

ਆਤਮਿ ਜਨੁ ਪਤੀ ਆਨਾ ਪਾਇ ਕਜਾਰੇ ਦੁਰਮਤਿ ਛਾਨਿ
 ਭਇਆ ਨਿਰਗਜ ਬਿਛਪ ਗੀਜਾਰੀ ਨਾਨਕ ਪਲਬ
 ਦੀਪ ਮਨ ਮਾਂਗੀਤਾਰੀ ॥੩੪॥ ਸਲ ਮਲ ਦੀਪ ਮੈਲੁ ਮ
 ਨ ਕਰੇ ॥ ਭੇਏ ਉਦਾਸੁ ਮਨੁ ਮਹਲਿ ਨ ਬਰੇ ॥ ਕਬਿ ਉਤਰ ਕ
 ਬਿਪ ਛਮਧਾਵੈ ॥ ਸਲ ਮਲ ਦੀਪ ਮਨੁ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅ
 ਨਿਕਧਿ ਆਨ ਕਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਐਸਾ ਦੀਪ ਕੀ ਆਮਨ
 ਮਾਹੀ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦੀਪ ਸਭ ਭਰੇ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤਿ
 ਕਬਹੂ ਬਿਲ ਮੈ ॥ ਐਸਾ ਦੀਪ ਕੀ ਆਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਿਤੁ
 ਮਨੁ ਜਾਇ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਭਰਮਾਹੀ ॥ ਏਤਿ ਮੈਲ ਬਿਗੂਤਾ
 ਨਹੀ ਕਿਤੇ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਬਿ ਮਨ ਸਲ ਮਲ ਜਾਇ
 ਸਮਾਵੈ ॥੩੫॥ ਕੁਸੁ ਦੀਪ ਜਬਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜਾਇ ॥ ਏਕ ਪਰ

ਪਾਨਪਾਰਿਕੁਹਿਖਾਇ।ਏਕੋਅਮਰੁਛਿਰਾਵੈਨਗਰੀ॥ ੧੩੭
 ਪੀਛਲਤਿਆਗੈਰਾਚੈਅਗਰੀ॥ਅਗਲਾਭੂਬੇਪਿਛਲ ०
 ਤਾਭਾਤਬਿਮਨੁਕੁਸੁਦੀਪਮਹਿਬਹੋ॥ਇਹੁਮਨੁਆਇਅ ०
 ਪਦਵੀਜੀਤੀ॥ਭਸੁਜਾਇਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀਉਚੀ॥ਉਚਨੀਚਤੇ
 ਹੋਨਿਰਾਗਾ॥ਕੁਸੁਦੀਪਜਾਇਕੀਆਪਸਾਗਾ॥ਕੁਸੁਦੀਪ
 ਮਹਿਜਾਇਸਮਾਦੈ॥ਤਉਨਾਨਕਅਗਮਨਿਗਮਕਉਪ ०
 ਦੈ॥੩੬॥ਕੁਰੰਚਦੀਪਮਹਿਜਾਇਮਨੁਆਬਹੈ॥ਰੰਚਕਹਰਿ
 ਜਸੁਅੰਤਰਿਗਹੇ॥ਰੰਚਕਭਾਉਪੀਤਿਕਰਿਧਾਦੈ॥ਕੋਟਿ
 ਜੇਜਨਜਮੁਨਿਕਟਿਨਆਦੈ॥ਚਉਰਾਸੀਆਕਾਮਾਰਗਤੇਛੈ
 ॥ਜੇਰੰਚਕਪੀਤਿਨਾਮਸਿਉਜੋਠੈ॥ਨਰਕਸੁਰਗਤੇਤਬਿਮ
 ਨਬਚੇ॥ਜੇਰੰਚਕਪੀਤਿਨਾਮਸਿਉਰਚੈ॥ਠਾਈਰੰਚਕਤਬ

ਮਨਿਆਵੈ ਤਬਿ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਦੁਖ ਨ ਸਿਤਾਵੈ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸ
 ਪ ਕੇਵੇ ਕੇ ਅਧਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੁੰਚ ਦੀਪ ਕੀ ਪਕੜੇ ਲਿਆ
 ਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸੀਕ ਦੀਪ ਕਉ ਜਬਿ ਮਨ ਜਾਵੈ ਏਕਾ ॥ ਮਨ ਪਾਵਤ
 ਸਿਕਨ ਹੀ ਕਰੇ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਏਕੁ ਪਉਨ ਏਕ ਹੀ ਮਾਟੀ ॥ ਸਭ ਪੁਤ
 ਹੀ ਏਕ ਸੀਤ ਬਾਟੀ ॥ ਥਾਟੁ ਹਾਰਾ ਏਕੋ ਸਾਈ ॥ ਏਕਾ ਹੀ ਤਿਏ
 ਕਤੇ ਆਈ ॥ ਸਭ ਸਤਿਏ ਕੇ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਜਬਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਸੀ
 ਕ ਦੀਪ ਮਹਿ ਆਨੈ ॥ ਸੀਕ ਦੀਪ ਜਾਇ ਸੀਕਤ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਕਿਆ ਕਥੀ ਐਕ ਛੁਰੀ ਮਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਪੁਰ ਕਰਿ
 ਦੀਪ ਪੁਰ ਪਮਨੁ ਬੁਝੈ ॥ ਡਾਲ ਪੁਰ ਪਛਲ ਅੰਤ ਰਿਸੁ ਝੈ ॥ ਤ
 ਰਵਰ ਨਿਰਖਤ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਗਨ ਨਾ ॥ ਮੂਲ ਫਲੁ ਫੂਲੁ ਅੰਤ
 ਰਿਜਾਨਾ ॥ ਫਲ ਚਾਖਤ ਮਨੁ ਰਹਿ ਮਾਮਧਾਇ ॥ ਤਬਿ ਪੁ

ਪੁਤਕਰਦੀਪਕੀਸੋਈਪਾਇਆਮਨੁਪੁਤਕਰਦੀਪਮਹਿਰਿ ੧੩੮
 ਆਸਮਾਇਆਨਾਨਕਤਉਬਲਿਬਲਿਜਾਇ॥੨੬॥ਸਪ
 ਤਦੀਪਮਹਿਮਾਰਿਜਨਾਈ॥ਬੇਅੰਤਧਨੀਮਿਤਿਕਿਨੇਨ
 ਪਾਈ॥ਸਪਤਦੀਪਸਭਮਨਮਹਿਬਾਧੋ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿ
 ਨੇਦਿਹਲੇਲਾਧੋ॥ਤਿਨਲਾਧੋਜੇਸੁਕ੍ਰਿਪਾਭੁਈ॥ਸਪਤਦੀ
 ਪਕੀਤਬਿਮਿਤਿਪਾਈ॥ਸਭਿਮਿਤਿਜਾਨੀਸਤਿਗੁਰੂਜਨ ०
 ਈ॥ਨਾਨਕਅਗਮੀਪ੍ਰਕੀਤਬਿਮਿਤਿਪਾਈ॥੨੭॥ਦੀਪ
 ਦੀਪਕੀਸਭਮਿਤਿਜਾਨੀ॥ਤਬਿਮਨਿਮਹਿਉਪਜਿਰਹੀ
 ਹੈਗਨੀ॥ਹੋਇਹੈਗੁਰਹਿਆਪਦੁਦੇਖਾ॥ਅਗਮੀਪ੍ਰ
 ਕਾਲਿਖੀਏਲੇਖਾ॥ਇਸਦੇਹੀਕਾਕਿਆਵੀਗੁਰੂ॥ਗੁਰੂ
 ਨਾਰਿਕੋਰਮਸਾਮਾਨੁ॥ਨਦਿਹਦੇਵਸਦਾਦੁਆਰਾਨ ०

ਨਕਪਾਨੀਪਿਡਕਾਅਗਮਵੀਚਾਰਿ॥੪੧॥ਸਪਤਪਠ
ਬਤਇਸਘਟਿਮਹਿਕੀਨੇ॥ਮਹਾਬਿਖਮਹੈਜਾਹਿਨਚੀ
ਨੇ॥ਉਨਕੇਨਾਮਬਤਾਵੈਕੋਈ॥ਤਿਨਕੀਧੁਕਿਮੁਕਤਿਗ
ਤਿਤੇਈ॥ਕਉਨਕਉਨਪਰਬਤਅਸਿਥਾਪੇ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਕਿਰਪਾਤੇਜਾਪੇ॥੪੨॥ਪ੍ਰਿਥਮੇਪਰਬਤਹਿਮੰਚਲੁਧ
ਰਿਆ॥ਸਹੀਤੀਤੇਸੀਜਿਨਿਸਭਕਿ ਛੁਕਰਿਆ॥ਤੇਵਨ
ਹਾਰਿਹਿਕਮਤਿਏਹਕੀਨੀ॥ਆਟੀਕੀਪੁਤਰੀਹੈਕੀਨੀ॥
ਜਿਸਮਹਿਅਗਮਵਸਤੁਬਨਾਈ॥ਤਉ ਬਿਅੰਤੁਪਨੀ
ਮਿਤਿਕਿਨੇਨਪਾਈ॥ਤੈਘਟਿਮਹਿਪਰਬਤਸਹਜਿਬ
ਨਾਏ॥ਨਾਨਕਕੁਦਰਤਿਕਹੀਨਜਾਏ॥੪੩॥ਹੇਮਕੁੰਟਕੀ
ਮਾਹੈਦੂਜਾਘਟੁਬਿਅੰਤੁਕੀਆਪੁਖਰੁਜਾਹੇਮਕੁੰ

ਰਜਾਕਾਨਾਮਧਰਿਆਗਾਦੂਜਾਪਰਬਤਪਾਟਿਮਹਿਕੂ
 ਰਿਆਗਾਹੇਮਕੁਟਕੀਬਿਖੜੀਪਾਟੀਨਿਰਲਿਬਹੇਇ
 ਤਰਿਪ੍ਰਭਥਾਟੀਆਪੇਥਾਟਕੀਆਨਿਰੰਕਾਰਾਇਸਪੁ
 ਤਰੀਕਾਵਡਾਬਿਸਥਾਰਾਬਿਅੰਤੁਨਗਰੀਅਨੰਤਬਜਾਰਾ
 ਨਾਨਕਪਨੁਨਗਰੀਜਿਤੁਹਰਿਹੇਨਿਗਰਾ॥੪੪॥
 ਨਿਖਪਪਰਬਕੁਰੀਆਇਸਮਾਹਿਹੇਇਨਿਖਪਜਬਿਉ
 ਤਪਾਰਿਜਾਹਿਦਿਗੜ੍ਹਜਾਇਨਿਖਪਮਨੁਹੇਤਾਹਥਪ
 ਛੇੜਗੁਰਬਿਨੁਓਹੇਤਾਓਹੁਸਮੁੰਦਕੀਤਬਿਮਿਤਿਜਾ
 ਨੀਤਬਿਮਨੁਹੇਇਰਹਤਹੈਰਾਨੀਨਿਖਪਸਮਨੁਹੀ
 ਕਛੁਜਾਨੈਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਕਿਉਸਮੁੰਦਪਛਾਨੈ॥੪੫॥
 ਸਮੇਰਪਰਬਤਇਸਿਮਨਮਹਿਗਾਖਾਸੁਭਾਉਸੁਮਤਿ

੧੩੮

ਗੁਰਮਤਿ ਪਛਾਤਾ ਸੀਤਲ ਮਤਿ ਸੁਮਤਿ ਮਨਿਆਈ ॥ ਸ
ਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਸੋਧ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਨਕ ਸਨੇਦ ਨ ਸਿਉ ਮ
ਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਤਬ ਸੁਮੇਰ ਅੰਤ ਰਿਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸੁਮੇਰ
ਪਰਬਤ ਜਬਿ ਅੰਤ ਰਿਡੀਠਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਆਜ ਨ ਲ
ਗਾ ਮੀਠਾ ॥ ੪੬ ॥ ਨੀਲ ਪਰਬਤ ਲੇ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਿਆ
ਭਵਿ ਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਕਿਨੇ ਗਥਿ ਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ॥ ਅਨਜਾਨਤ
ਕੈ ਸੇ ਕੋ ਪੇਖੈ ॥ ਨੀਲ ਜਾਇ ਮਨੁ ਹੋਇ ਅਲੇਖੈ ॥ ਨੀਲੀ
ਨਦ ਰਿਨ ਸਾਧੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਨਰ ਕਿ ਜਾਇ ਨਹੀ ਮਨ ਸਚਿ ਅ
ਨੈ ॥ ਸਚ ਸਬਦਿ ਕੀ ਨਹੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ ਤਬਿ ਨਾਨਕ ਏਹੁ
ਮਨੁ ਨੀਲਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁਮਤਿ ਪਰਬਤ ਮਨੁ ਸਹਜ
ਸਮਾਨਾ ॥ ਸੁਮਤਿ ਪਰਬਤੁ ਪਰਿਮਾਹਿ ਦਿਖਾਨਾ ॥ ਸੁ

ਆਤਿਨਿਰਖਤੁਸਹਜਿਸੁਖਮਿਲਿਆਤੁਬਿਮਨੁਸੁ १੪੦
 ਅਤਿਸਹਜਿਹੀਰਲਿਅਗਹਿਲਿਮਿਲਿਸੁਆਤੀਮ ੦
 ਹਿਸਮਾਨਾਸੇਤਫਟਕਕਮਰਮਪਛਾਨਾਤੁਬਿਮਨਿ
 ਸੁਆਤਿਛਾਵਨਛਾਈਆਠਿਪਹਰਿਅਗੁਰੁਪੁਨਿਲ ੦
 ਈਸੁਆਤਿਪਰਬਤਿਏਹੁਮਨੁਆਇਆਨਾਨਕਮ
 ਨਕਮਥਨੁਸਰੂਪਾਇਆ ੪੫ ਸਿੰਗੀਪਰਬਤਇਸ
 ਮਨਮਹਿਕੀਨਾਸੀਗੁਰੁਸਤਿਸਬਦਜਬਿਦੀਨਾਸ
 ਤਿਸਤਿਸਤਿਮਨਿਮਹਿਆਇਆਤੁਬਿਮਨੁਸਿੰਗੀ
 ਮਾਇਸਮਾਇਆਸਿੰਗੀਗੋਪਾਲੁਮਨਮਹਿਜਬਿਜ ੦
 ਨਾਤੁਬਿਮਨੁਸਿੰਗੀਆਹਿਸਮਾਨਾਸਰਹੇਇਸਾਗਰ
 ਮਹਿਜਬਿਮਿਲੈਹੋਇਬਿਰਖਸੁਫਲਿਓਫਲੈਜ

ਬਿਮਲਸਿੰਗੀਜਾਇਸਮਾਨਾਨਾਨਕਅਸਿਥਿਰੁਥਿਰੇਤਬ
 ਫਿਰਨਮਿਟਾਨਾ॥੪੯॥ਸਪਤਪਰਬਤਕੀਸਭੁਬਿਧਿ
 ਲਾਧੀਐਕੁਪਛਾਨਦੁਰਮਤਿਬਾਧੀ॥ਵ੍ਰਜਾਤਿਮਾਗਿਐ
 ਕੁੰਡਗੁਲਾਇਆਮਰਮੁਪਛਾਤਾਮਰਮੁਸਭੁਪਾਇਅ ०
 ॥ਸਤਿਸਤਿਜਬਿਮਨਿਮਹਿਜਾਨਾਸਪਤਪਰਬਤਕਾ
 ਮਰਮੁਪਛਾਤਾ॥ਤਨੁਮਨੁਸੇਧਿਆਸਭੁਇਕਸੇਮਾਤਿ
 ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਦਰੀਪਾਹਿ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਦੇ
 ਦੁਸਭੁਮਿਥਿਆਨਾਨਕਅੰਮੈਸਾਅਚਰਜੁਕਥਿਆ॥੫
 ॥ਆਗੇਪ੍ਰਭਕਾਕੀਬਿਨਾਉ॥ਇਸਦੇਹੀਮਹਿਬਿਅੰ
 ਤਸਮਾਉ॥ਖੰਡਖੰਡਕੀਜੁਗਤਿਪਛਾਨੇ॥ਸਗਲਖੰਡ
 ਕੀਆਖਿਬਖਾਨੇ॥ਖੰਡਖੰਡਕੇਸੁਰਬਤਾਵੈ॥ਤਾਕਉਅ ੧੪

ਗਮਦ੍ਰਿਸਟਿਹੋਇਆਵੈ॥ ਅਗਮਨਿਗਮਕੀਜੋਤਿਪਰਗ ०੧੪੧
 ਸੀ॥ ਤਾਕਉਮਿਲਿਆਗੁਰਮਬਿਨਸੀ॥ ਗੁਰਮਿਲਿਐ
 ਕਾਇਹੀਪਰਤਾਪੁ॥ ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਧਰੇਸਕੁਆਪਿ॥
 ਆਪੁਚੀਨਿਸਕੁਦੇਹਿਬੀਚਾਰਿਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਮ
 ਨਗੁਰੁਧਾਰਿਆ॥ ੫੧॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਖੰਡੁਇਲਪਰਬਤਕੀਅ ०
 ॥ ਤਾਮਹਿਏਕਅਵਰੁਨਹੀਥੀਆ॥ ਏਕਹੀਆਪੁਅਵਰੁ
 ਨਹੀਦੁਆ॥ ਤਹਾਪਾਪੁਪੁੰਨਨਹੀਵਰਤਨਪੁਜਾ॥ ਇਅ ०
 ਮਨਮਹਿਇਸਕਰੀਸਮਾਇ॥ ਨਉਖੰਡੁਕੀਤਹਾਬਨਤਬ
 ਨਾਈ॥ ਇਲਪਰਬਤੁਖੰਡੁਕੀਆਰੈਪਹਿਲਾ॥ ਊਹਾਜਾ
 ਇਮਨੁਹੋਵੈਅਹਿਲਾ॥ ਅਹਿਲਿਮਲਿਗੁਰੋਵੈਉਤਿਜਾਇ
 ॥ ਪਉਣੁਅਹਾਰੀਪੀਦੈਨਖਾਇ॥ ਖਾਨਪੀਅਨਤੇਰੇ

ਨਿਰਾਗਾ॥ ਇਲਪਰਬਤਖੰਡਮਹਿਕੀਆਪਸਾਰਾ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮੇਖੰਡਜਾਇਮਨੁਬਸਿਆ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮਨੁਸਹ
 ਜਿਹਸਿਆ॥ ੫੨॥ ਭੇਦੇਖੰਡੀਮਨੁਜਾਇਸਮਾਨਾ॥ ਭੇਦ
 ਭਰਮਕਾਪਗੁਬਿਸਰਾਨਾ॥ ਭੇਦਭੇਦਕਾਭੇਦਪਛਾਨਾ॥
 ਅਨਿਭੇਦੇਕਉਮਨਿਨਹੀਆਵੈ॥ ਭੇਦਮਨਕਉਕਉਵੈ
 ਖਾਲਾਵੈ॥ ਭੇਦੀਕਉਲੈਮਹਿਲਬੁਲਾਵੈ॥ ਮਹਿਲਜਾ
 ਇਮਨਿਸਹਜਿਕਮਾਨਾ॥ ਜਬਿਤੇਹਰਿਪ੍ਰਭਮਨਮਹਿਜਾ
 ਨਾ॥ ਆਤਮਚੀਨਪਰਾਤਮਡੀਠਾ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਤੇਏ
 ਹਮਨੁਪੀਠਾ॥ ੫੩॥ ਹਰਿਹਰਿਵਰਖੇਸਦਾਸਦਾਇਆ॥
 ਭਾਉਪਵਨਬਾਦਹੁਮਨਕੀਨਾ॥ ਸੁਹਤਿਬੂਦਿਗੁਰਗਿ
 ਆਨਮੁਖਦੀਨਾ॥ ਬਾਨੀਕਿਰਪਾਬਰਖਤਪਾਭੀਜੈ॥

ਜੀਵਤਮਿਤਕਦੇਹੁਨਛੀਜੈ॥ ਦੇਹਨਛੀਜੈਅਮਰੁਤਬਿਰੋ ੧੪੨
 ਇ॥ ਸਬਦਸੁਹਾਗੈ॥ ਏਹਮਨੁਗਇ॥ ਹਰਿਹਰਿਬਰਖਾਸਹ
 ਜੇਲਾਈ॥ ਸਹਜੇਪਾਕੀਖਰੀਸਦਾਈ॥ ਜਬਮਨੁਗਾਹਿ
 ਲੇਤੁਖਲਵਾਜਾ॥ ਛੂਟੀਠਾਕਿਮੂਏਸਿਕਦਾਗਾ॥ ਰਾਜੇਮ
 ਹਤੇਸਗਲਬਿਰੂਹੇ॥ ਨਾਨਕਹਰਿਵਰਖੇਖੰਡਮਨਸਹਜ
 ਸਧਾਰੇ॥ ੫੪॥ ਕੇਤੇਮਾਲਖੰਡਕੀਆਵਿਚਿਦੇਯੀ॥ ਨੇ
 ਹੁਨਲਾਵੈਕਤਹੂਸੇਨੇਯੀ॥ ਕਰਨਹਾਰਕਰਤਾਨਯੀਜਾਨੈ॥
 ਦੂਜਾਭਾਉਜਿਤੁਕਿਤਮਹਿਆਨੈ॥ ਏਕੁਨਬੁਝੈਦੂਜੇਰਾਤੁ ੦
 ॥ ਸੀਤਨਹੈਸਦਹੀਤਾਤਾ॥ ਕਿਤਕਉਆਇਆਕਿਆ
 ਕਰੀਕਮਾਈ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸਿਉਗਚਿਲਿਵਲਾਈ॥ ਤਾਬਿ
 ਮਨਿਕੀਸਭਗਈਕਮਾਈ॥ ਜਬਿਕੇਤੁਮਾਲਮਹਿਕਰੀਸ

ਮਾਈਯਬਿਨੁਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕਉਅਵਰੁਅਰਾਧਹੁ॥ਨਾਨਕ
 ਕੇਤਮਾਲਜਪਿਛੁਰਹਿਉਪਾਧਹੁ॥ ੫੫॥ ਅਸਰਖੰਡਸ
 ਭੁਆਸਿਤਿਆਗਿਆਆਸਾਮਨਸਾਤਜੀਬੈਰਾਗੀ॥
 ਆਸਨਕਰਿਕਾਹੂਕੀਮੀਤਾ॥ਐਸੇਆਸਨਹਤਅ
 ਤੀਤਾ॥ਆਸਿਅੰਦੇਸਾਤਮਕਬਿਰਾਗੀ॥ਅਸਰਖੰਡਮ
 ਹਿਮਹਿਤਾਗੀ॥ਭਗਮੁਤਿਆਗਿਹੋਇਨਿਕਰਮਾ॥
 ਅਸਰਖੰਡਜਾਇਬਹੁੜਿਨਭਗਮਾ॥ਅਸਰਖੰਡਕੀ
 ਰਹਤਸੁਨੀਜੈ॥ਨਾਨਕਤਬਿਮਨੁਮੰਦਰੁਕੀਜੈ॥ ੫੬॥
 ਅੰਦੇਤਖੰਡਮਹਿਅਾਦਿਸਮਾਨਾ॥ਅਾਦਿਪੁਰਖਸੁਨ
 ਸਖਾਰਿਸਾਨਾ॥ਨਿਗਮਲਸਿਖਸੁਨੀਜੈਸਾਧੂ॥ਅੰਦੇਤ
 ਜਾਇਹਰਿਨਾਮਅਰਾਧੂ॥ਨਾਮਅਰਾਧਿਅਹੁਟਬਿਰੇ

ਲਹਾ। ਤਉ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਹਿ ਨਿਭ ਜਨੁ ਟੇਲਹਾ॥ ੫੭॥ ਸਿ ੧੪੩
 ਲਾਅਤਿ ਖੰਡ ਸਿਲਕ ਸਭ ਖੋਈ॥ ਸੀਤਲ ਦੇਹ ਸਾਧ
 ਬੀਰੋਈ॥ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਤਿਥੀ ਆਗਇ॥
 ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਲਕ ਨਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ॥ ਸਿਲਕ ਤਸਿਲ
 ਕਤ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੇ॥ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸੁਸੁਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੇ
 ॥ ਸਿਲਕ ਤਸਿਲ ਕਤ ਸਲਲ ਸਮਾਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਜ
 ਨ ਏਕ ਮਿਲਾਨਾ॥ ੫੮॥ ਇਤਿ ਆਵਨ ਖੰਡ ਜਾਇਨ
 ਹੀਆ ਦੈ॥ ਉਤਰ ਅਵਧ ਟਸਰ ਦਰਨਾ ਦੈ॥ ਇਤਿ ਕੀ
 ਰਹਤਿ ਬਿਸਰੇ ਭਾਈ॥ ਇਤਿ ਅਵਨ ਖੰਡ ਕੀ ਸਭ ਮਿਤ
 ਪਾਈ॥ ਉਨਾ ਕ ਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨੁ॥ ਇਤਿ ਆਵਨ ਖੰ
 ਡ ਬਾਧਿਆ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ॥ ਮਨ ਤਨ ਕੀ ਸਭ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾ

ਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀ ਸਖਾਬ ਖਾਨੀ॥ ੫੬॥ ਪਲਪੀ
 ਤਮ ਖੰਡ ਪਲਕ ਨਹੀ ਲਾਗੈ॥ ਸੁਨ ਸਮਾਇ ਆਤ ਬਿ
 ਅਨਿਦਿ ਨੁ ਜਾਗੈ॥ ਪਲਕ ਪਲਕ ਧੁਨਿ ਧਿਆਨੁ ਲ
 ਗਾਵੈ॥ ਧੁਨਿ ਧਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਥਾ ਹੁ ਸਮਾਵੈ॥ ਆਠ ਗਵਿ
 ਸਾਮਨ ਪਗਟੇ ਨਾਵਾ ਗੁਹ ਜਾ॥ ਜੇ ਸੁਨਾਵਾ ਪਗਟੇ ਸੇ
 ਤੇਵੈ ਸੁਹਵਾ॥ ਨਾਵਾ ਖੰਡ ਖੰਡ ਪਲਪੀ ਤਿਸਾਜੈ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਤਾਮਹਿ ਬਹੁ ਮਾਥਿ ਗਾਜੈ॥ ੫੭॥ ਨਾਵੇ ਖੰਡ ਕੀ ਸਾ
 ਖਾਸੁ ਨੀਜੈ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਸੁਲਤਾਨੁ ਹਰਿਖਰਿ ਗਪਤੀਜੈ
 ॥ ਗਾਗੇ ਲਿਖੰ ਮਾਥਾ ਖਤੁ ਗਾਗੇ ਰਿਗਿਆ ਮਾਨੁ ਖੜ
 ਗੁ ਮਾਨ ਮਾਨਿ ਮਾਨਿ ਨਿਜ ਪਗੁ॥ ਪਾਗੇ ਬਿਦਾ
 ਰਿ ਪਾਚੀ ਸਾਮਾਗੇ॥ ਨਉ ਕਰਿ ਹਤੁ ਖਟ ਦੂਰਿ ਬਿਦਾ

ਗੇ। ਖੰਡੁ ਬਹਮੰਡੁ ਨਿਰਖਮਨੁ ਮਾਨਿ ਮਾ। ਜਾ ਬਿਨਾਨ
 ਕਸਤਿ ਗੁਰਸ ਬਦਿ ਪਛਾਨਿ ਮਾ॥ ੬੧॥ ਖੰਡੁ ਨਿਬੜੇ
 ਆਰੈ। ਭੁਵ ਛਲੇ। ਪ੍ਰਥਮੇ ਭੁਵਨ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਜੈ॥
 ਬਕਨ ਕਹਨ ਤੇ। ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਜੈ॥ ਉਤਰ ਅਵਧ ਪਟਿ ਮ
 ਜਨੁ ਕਰੈ॥ ਅਨਾਹਦ ਸੁਨਿ ਮਾਹਿ ਸਬਦੁ ਉਚਰੈ॥ ਅਕਾ
 ਸ ਪਇਆ। ਲਜਲ ਸਹਜੀ ਪੀਵੈ॥ ਹਸੁ ਸਤੁ ਪੀਵੈ ਸ
 ਹਜਿ ਮਨੁ ਥੀਵੈ॥ ਅਚਾਹਨ ਭੁਵਨ ਕੀ ਸਖਾ ਸੁਨਾਈ॥
 ਨਾਨਕ ਭੁਵ ਛਦੀ ਪਕੀਤ ਬਿਮਿਤਿ ਪਾਈ॥ ੬੨॥
 ਦੁਤੀਆ ਭੁਵਨ ਚਿਹਨੁ ਸੁਨਾਇ ਮਾ। ਗਗਨਿ ਦਾਸੁ
 ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇ ਮਾ। ਪਾਰ ਸੁਪਰਸਿ ਪਰਮਿਤਿ ਜ
 ਬਿਜਾਨੀ॥ ਅਤਿ ਮਗਾਧਿ ਉਪਜੀ ਹੈ ਰਾਨੀ॥ ਸਤਿ

੧੪੪

ਗੁਰਪਰਚੇਤਾਮਸਜਾਲੀਆਮੁਖਕਾਲਕਰਿਪ੍ਰਗਟੀਲ ०
 ਲੀਐਚਿਹਨਭਵਨਕਾਏਹੁਦਰਤੰਤਾਨਾਨਕਅੰਤਨ
 ਪਾਈਐਧਈਬਿਅੰਤਾ ॥੬੩॥ ਅਧਰਭਵਨਧਰਧੁਰਿ
 ਨਹੀਆਦੈਤਨਸਰਵਰਸਭਗੁਰਮਤਿਪਾਦੈਹੂਆ
 ਘਰੁਚੀਨਅਗਨਿਬੁਝਾਦੈਸਬਦੁਸੇਧਗੁਰਨਿਜਪਦੁ
 ਪਾਦੈਚੀਟੀਗੀਤਿਨਿਜਿਮਹਲਸਮਾਦੈਅਧਰਧਰ
 ਨਕੀਸਭਮਿਤਿਪਾਈਨਾਨਕਜਾਤੇਸਤਿਗੁਰੂਸਹਾਈ
 ॥੬੪॥ ਨਿਰਾਅਧਾਰਿਭਵਨਕਵਨਧਰਹਤਾਬਕਨਕ
 ਹਨਤੇਦਮਕਰਿਬਹਤਾਹੂਆਪਪੁਜਾਨੁਸੀਤਲਮਤਿ
 ਪਾਈਸਿਵਸੁਗਤਿਬਿਭੂਤਚੜਾਈਦਰਸਨਤਿਪਤਿ
 ਸਹਜਿਘਰੁਜਾਨਾਨਿਰਮਲਸਬਦਿਜੈਗਿਲਪਦਾਨ ०

ਨਿਧਰਿਆਧਰ ਭਵਨ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਜੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਮਨੁ ੧੪੫
ਗੁਰ ਕੀ ਸਖਾ ਪਤੀ ਜੈ॥ ੬੫॥ ਨਿਜਲ ਭਵਨ ਨਹੀ ਜਲ ਨਿ
ਧਿ ਪਾਇਆ॥ ਭ੍ਰਮਤਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀ ਸੀਤਲਾਇਆ॥ ਜੀ
ਅਮੰਤ ਰਿਗਿਆਨੁ ਹੋਵੈ ਪਦੁਸਾਰਾ॥ ਤਬਿ ਜਾਨੈ ਤੀਰਥ
ਮਜਨੁਸਾਰਾ॥ ਤਬਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਸਿਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ॥
ਤਬਿ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮ ਪਦੁਪਾਵੈ॥ ਨਿਜ ਭਵਨ ਕੀ
ਕੀਰਤ ਨਿਆਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਗਟਿ ਖਾਰੀ
੬੬॥ ਨਿਸਾਤਿ ਭਵਨ ਆਪੁ ਸਭ ਸੇਖਾ॥ ਪਾਚਿਤਤ ਸਤ
ਗੁਰ ਤੇ ਸੇਖਾ॥ ਤਖਤ ਨਿਵਾਸੁ ਕੀ ਆਮ ਨਿਭਾਈ॥ ਪਾ
ਚਿ ਨਿਵਾਰਿ ਅਭੈ ਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਸਬਦੁ ਬਚਨ ਮਨਿ ਕਰਿ
ਕਮਾਈ॥ ਤਬ ਤੇ ਮਿਟੀ ਫਿਰਿ ਨ ਕੀਧਾਈ॥ ਲਖਿ ਆ

ਨਜਾਈਅਦਗਤਿਨਾਥਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਕਥਹੁਅ
ਕਥਾ॥੬੧॥ਭਵਨਤੁਅੰਤੁਏਕਅਕੇਲਾ॥ਤੁਮਰੇਖੇਲ
ਨਕੇਈਖੇਲਾ॥ਜਲਤੇਉਪਜਿਦੂਰਿਅਥਿਰਹਤਾ॥
ਅਨਿਤ੍ਰਿਠੇਕੀਰਹਨੀਰਹਤਾ॥ਕਿਸੁਕੇਨਿਕਟਿਦੂਰ
ਕਿਸੁਕਹੀਐ॥ਸਭਕੇਮਧਿਬਾਹਰਿਸਭਅਹੀਐ॥
ਨਿਕ॥ਦੂਰਿਨਿਕਟਿਕਾਰਿਏਕੋਜਾਨੈ॥ਏਕਗਤਿਨਾ
ਨਕਤਬਹਿਪਛਾਨੈ॥੬੨॥ਨਿਤਿਖਕੁਦਨਤਿਖਸੇਖੇ
ਕਾਈ॥ਅੰਤਰਿਨਿਧਰਾਧਾਰਚੁਆਈ॥ਅਮਿਓਪੀ
ਆਅਮਰਪਦੁਪਾਇਆ॥ਮਗਛੋਲਨਕਾਪੰਥੁਕੁਕਾ
ਇਆ॥ਸਾਖੀਸੁਨਤਸਖਾਸਭਜਾਨੀ॥ਗੁਰਜਪ੍ਰਗ
ਟਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਸਭਤਪੁਜਾਨੀ॥ਜਬਿਸਭਜਪੁਤਪੁਸ

ਭਰਤਰਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਕਿਠ ਪਾਤੇ ਪਾਈ॥ ੬੮॥ ਨਿ ੧੪੬
 ਪਨ ਭੁਵਨ ਧੁਨਿ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੀ॥ ਅਪਾਰ ਪਰਾਕੀ ਕਛੂਨ
 ਜਾਨੀ॥ ਏਹੁ ਜਾਗੁ ਬਾਧਿ ਆਬਹੁਤੀ ਆਸਾ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਖੇ ਜਿਤ ਬਿਭੁਇ ਆਪਲਾ ਸਾ॥ ਅੰਤ ਰਿਪੁ ਗਾਇ
 ਆਕਉ ਲਨਿ ਹਾਲਾ॥ ਤਿਨ ਜਨਮ ਲਇ ਆਨਿ ਰੰਜੈ ०
 ਲਾ॥ ਤੀਨ ਗੁਨਾ ਤੇਰਹੁ ਤਨਿ ਆਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨਮ
 ਗਰਤਾਰਾ॥ ੭੦॥ ਨਿ ਜਾਤਿ ਭੁਵਨ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ॥ ਬ
 ਹਰਿ ਉਮੈ ਕਹੇ ਕਹਾਨੀ॥ ਜਗੁ ਜੀਤਿ ਆਤਰਿ ਅਰ
 ਰਤਿ ਆਰੀ॥ ਸਗਲ ਕੁਟਿਬਤ ਜਿਗਏ ਬੈਰਾਗੀ॥
 ਅੰਤ ਰਿਮੁ ਕਤਿ ਪਛਾਨੀ ਸਾਹੀ॥ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ਲੇ
 ਖੁ ਦਿਖਾਰੀ॥ ਨਿ ਜਾਤਿ ਭੁਵਨ ਕੀ ਇਹੀ ਮਤਿ ਭਾਈ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪਾਈ॥ ੧੧॥ ਨਿਸਨਭਵਨਸੁ
 ਨਿਸਾਰਿਨਿਸਾਨੀ॥ ਨਿਦ੍ਰਾਭੁਖਤਜਿਠਚਿਆਬਾਨੀ
 ਭੂੜਾਕਹਉਨਕਹਿਆਜਾਈ॥ ਸੁਖਰਜਾਈਦੁਖਬਹੁ
 ਕੀਨੈ॥ ਬੁਝੈਸਬਦੁਤਿਸੁਸਭਸੁਖਚੀਨੈ॥ ਜਿਸੁਅੰਤਰਿ
 ਸਾਚੀਸਿਖਨਿਗਲਾ॥ ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਨਿਕਟਿਦਿਅੰ
 ਲੁ॥ ੧੨॥ ਨਿਬਸਨਭਵਨਬਸਨੁਨਜਾਨੈ॥ ਸਬਦੁਚੀ
 ਨੈਮਨੁਸਚਿਪਤਿਆਨੈ॥ ਅੰਤਰਿਸਾਚੀਸਿਖਨਿਧਾਨਾ॥
 ਗੜਿਭਵਦੁਬੁਝੈਆਪੁਪਛਾਨਾ॥ ਅਨਹਦਰਾਤਾਅਨਗ
 ਤਧਾਵੈ॥ ਅਨਡੀਠੇਰਚਿਕਬਹੁਨਆਵੈ॥ ਸਬਦੁਦੀਰੰ
 ਰਿਜਥਿਮਨੁਮਾਥਿਆ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸਾ
 ਪਦੁਕਥਿਆ॥ ੧੩॥ ਨਿਪਤਿਭਵਨਜਾਤਪਤਿਬੀਚੰ

ਗੀ। ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਮਨੁ ਕੀਆ ਬੇਪਾਰੀ। ਗਿਆਨੁ ਜਾ १੪੭
ਨਿਭਇ ਸਨਾਨ ਸਚੁ ਧੇਤੀ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਪ ਕੀਰਤਿ
ਤੇਤੀ। ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰ ਪਾਠੇ। ਪਾਚਿ ਮੇਲਿ ਕੇ ਕਰ
ਅਹਿ ਭਾਠੇ। ਤਨ ਚੀਨ ਤਬਿ ਭਵਨ ਬੀਚਾਰੇ। ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮਾਤਿ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ॥ ੭੪॥ ਚਕਰ ਭਵਨ ਚਰਿ ਰਚ
ਨਾ ਕੀਨੀ। ਰਚਿ ਮਚਿ ਰਹਿਆ ਅਸਥਿਤ ਚੀਨੀ॥
ਅਪਨੇ ਰਚ ਨਿਪਾਇਆ ਰਚੁ ਰਚਿਆ। ਸਭ ਦਾ ਸਿ
ਕਾਲਿ ਨ੍ਯਾਏ ਬਚਿਆ। ਸੇ ਰਚੇ ਜੋ ਰਿਪ ਦਿਹਾਰੇ॥
ਅੰਤ ਰਿਸ ਬਦ੍ਰਿੜ ਹਿਜਨ ਸਾਰੇ॥ ਰਚਿ ਰਚਿ ਰਚਨਾ
ਸਹਜ ਬਿਗਾਸੈ। ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨ ਚੀਨੇ ਤੇ ਸਬਦ ਪਰਗਾਸੈ
੭੫॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਵਨ ਬੀਚਾਰੇ। ਆਤਮ ਚੀਨ ਮ

ਥਿਕੀਏਨਿਗੇ॥ ਆਤਮਚੀਨਭਵਨਮਿਤਿਪਾਈ॥ ਤਬਿ
 ਮਨਕਰਮਸਤਿਗੁਰਸਿਖਿਸੁਨਾਈ॥ ਚੀਨਿਆਦੇਹੁਤ
 ਤਬਿਰੋਲਿਆ॥ ਨਖਸਿਖਤੇਇਹਦੇਹੁਟੇਲਿਆ॥
 ਬਿਨੁਚੀਨੈਕੈਸੇਮਿਤਿਪਾਈ॥ ਮੈ॥ ਨਾਨਕਦੇਹਚੀਨਿਸਗ
 ਲਸਿਖਿਪਾਈ॥ ਮੈ॥ ॥ ੧੬ ॥ ਚਉਦਹਭਵਨਘਟਿਮਾਰਿ
 ਵਿਸਟਾਨੇ॥ ਅਹੁਣਾਕਰਮਹਿਸਗਲਸਮਾਨੇ॥ ਅਗਮ
 ਘਟੁਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਗੁ॥ ਕਹਿ॥ ਆਨਜਾਇਉਰਵਾਰੁਨਪ ०
 ਹੁ॥ ਖੰਡਦੀਪਭਵਨਇਸਮਾਹਿ॥ ਸਪਤਸਮੁੰਦ੍ਰਮੇਰਸ
 ਪਤਾਹੀ॥ ਅੰਤੁਨਪਾਈ॥ ਮੈ॥ ਆਤਮਦਰੀਆਉ॥ ਨਾਨ
 ਕਚਉਦਹਭਵਨਕਾਕੀ॥ ਮਾਧਿ॥ ਆਉ॥ ॥ ੧੭ ॥ ਖੰਡਬ੍ਰ
 ਮੰਡੁਪਤਾਲਦੀਪਸਪਤਸਮੁੰਦ੍ਰਮਝਾਰਿ॥ ਚਉਦਹਭ

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

ਬਾਹਰਿ ਚਉਦਹ ਇਸ ਮਾਹਿ ਹਿਨ ਉਛਿਹ ਚਉਬੀਸ ਹਥ ॥
 ਗਾਅਠ ਅਠਾਰਹ ਅਵਰ ਚਉਬੀਸ ਇਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਚਉਬੀ
 ਚਾਰਿ ॥ ਬਾਹਰਿ ਚਾਰਿ ਪੰਦਰਹ ਦਸਿ ਇਕੀਸ ਚਉਰਾਸੀ
 ਸਭੁ ਇਸਿ ਮਨ ਮੇਧਰੇ ਪਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੇ ਗੁਰਮਿ
 ਲੇਖੈ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਨਸਿਧੁਰੇਇ ॥ ੮੦ ॥ ਬਾਹਰ ਅਠ ਅਰੁ ਬੀ
 ਸਸਤਿ ਪੰਦ੍ਰਹਿਨ ਉਮਾਹਿ ਕੀਨ ਚਾਰੇ ॥ ਬੇਦ ਚਉਦਹ
 ਸਸਤ੍ਰ ਸੰਧਿ ਮਾਗਾਇ ਤ੍ਰੀ ॥ ਸਮਸਤ੍ਰ ਦੁਣੇ ਨੇਤ੍ਰ ਸਬ ਨੇਦੁ
 ਇਦਰਿ ਵਢ ਗੁਨ ਕੀਰਾਸਿ ॥ ਪਉਣੇ ਦੁਇ ਦੁਣੇ ਮਥੇ ਤਿ
 ਸੁਜਨ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸਾਢੇ ਤ੍ਰੀਨ ਮਾਹਿ
 ਬਿਰਲਾ ਲੇਖੀ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪਰੇ
 ਤਿਸੁ ਚੀਨੇ ਦਸੇ ਦੁਆਰਿ ॥ ੮੧ ॥ ਧਿਆਉ ਪਰਬਤ ॥

ਕਾਸਪਤਦੀਪਕਾਪੁਰੋਦਿਆ॥

੧੫੦

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ

ਦਿ॥ ॥ ਗਾਗੁਗਉੜੀਅਹਲ॥ ॥ ਆਗੇਧਿਆਉ

ਦਸਾਉਤਰਕਾਚਲਿਆਗਧਿਆਉਉਧੁਕਾਰਕਾਓਅੰ

॥ ਏਕਨਿਰੰਜਨਆਦਿਦੂਜਾਨਾਹਿਕੋਇਆਪਰਹੁਪਰੈ

ਜੁਗਾਦਿਆਧਿਦਰਤਾਇਦਾਆਦਿਅਨੀਲਅਨ

ਦਿਅਨਾਦਨਮੰਕਾਰੁ॥ ਏਕਤੇਨਾਮੁਆਦਿਇਕਠੇਜੁ

ਗਜਗਾਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਏਕਦਖਾਈਐ॥ ਨਲੀ

ਜੈਰਸਨਾਦੂਜਾਸੁਆਦਜਪੀਯੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਹਉਐਸੇ

ਤੀਵਾਦੂਜਨਮਨਹਾਰੀਐ॥ ਸਭਕੋਪਚਿਆਵਾਦੁਸੇਵ

ਕਉਬਾਹੀਐ॥ ॥ ਬੈਠਾਉਧੁਕਾਰਆਪੁਛਪਾਇਕੈ॥

ਸਵਧਰਤੀਗੈ ਟਾਰਿਨ ਦਿਸਨ ਭਾਲਵੈ ॥ ਤਦਿ ਅਗਰ
 ਫੂਲ ਮਹਕਾਰਨ ਆਵੈ ਬਾਸਨਾ ॥ ਤਦਿ ਪੁਰਖ ਨ ਦਿਸੈ
 ਨਾਰਿਨ ਮਮਤਾ ਮੋਹੇ ॥ ਤਦਿ ਨਾਰਿ ਅਠਾਠ ਭਾਰ
 ਮਹੀਦਣੁ ਸਪਤੀ ॥ ਤਦਿ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਚਾਰਿ ਨ ਚਾਰੇ
 ਜੁਗ ਸੇ ॥ ਤਦਿ ਸੂਰਜ ਦਿਣੁ ਅੰਧਿ ਆਰੁਨ ਦਿਸੈ ਚਾਦ
 ਨਾ ॥ ਤਦਿ ਪਦਣੁ ਪਾਣੀ ਕਲਧਾਰਿ ਨ ਨਦੀ ਆਨੀ ਰਸੇ
 ਨ ਤਦਿ ਭੁਖ ਤਿਖਾ ਅਗਰੁ ਨ ਆਲਸ ਨੀਦ ਸੇ ॥ ੨ ॥
 ਤਬਿ ਬੇਦੁ ਕਤੇਬ ਬੀਚਾਰੁਨ ਕਿਸੇ ਸੁਣਾਇਓ ॥ ਤਦੁ ਸ
 ਉਦਾਨਾਵੇ ਪਾਰੁਨ ਆਇ ਆਮੋਹ ਸੀ ॥ ਨ ਤਦਿ ਹਟ ਪਰ
 ਟ ਬਜਾਰਨ ਰਾਜੇ ਦੇਸ ਸੇ ॥ ਨ ਤਦਿ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਜਟਾ
 ਪਾਰਿਨ ਚੇਲੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ॥ ਨ ਤਦਿ ਸੁਰਗੁਨ ਮਧਿ ਪਿ ॥ ੧੫

ਆਲਨਪਰਬਤਮੇਰਸੇ॥ ਨਤਦਿਬਾਗਾਰਤਾਸਿਸਾਰਨਰੂ १੫੧
 ਪਕਰੂਪਕੋਇ॥ ਨਤਦੇਥੇੜਾਨਪਸਾਰੁਨਸੁਣੀਐਨਦੇ
 ਖੀਐ॥ ਨਤਦਸਪਤਦੀਪਕੁੰਟਚਾਰਿਨਰਤਨਸਮੁੰਦੁ
 ਸੇ॥ ਨਤਦਿਭਾਉਭਗਤਿਨਪਿਆਰੁਨਕਿਸੇਕੋਸੇਵਦਾ॥
 ਨਤਦਿਧਉਲੇਦਿਸਨਕਾਰੁਨਪਾਪੁਨਪੁੰਨਕਿਹਾ॥ ੩
 ॥ ਨਤਦਿਗਚਿਆਸਿਰਜਨਹਾਰਿ॥ ਆਦਾਗਉਣਕਿਛੁ
 ॥ ਨਤਦਿਕਿਤੇਨਹੀਅਵਤਾਰਨਰੂਪੀਖੇਲਿਆ॥ ਨਤਦਿ
 ਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰਨਕੋਈਚਲਿਦਾ॥ ਨਤਦਿਤਿਵੂਤੁਰਕ
 ਵੀਚਾਰਿਨਕੋਈਮਨਦਾ॥ ਨਤਦਿਨਕੋਈਮਰੇਨਮਾਰੇਨ
 ਜੀਵਾਈਐਨਬੀਜੀਐ॥ ਨਤਦਿਰੋਗਸੇਗੁਵੇਕਾਰੁਨ
 ਦੁਖੀਆਸੁਖੀਕੋਇ॥ ਨਤਥਿਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕ ०

ਰੂਥੇ ਡਾਧਿਆਨੁ ਲਾਇਆ ਉਦਮਾ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰੁ ਕੀਤੇ
ਨੁਸਿਸਟਦਾ ॥ ੪ ॥ ਪਹਿਲੇ ਕੀਤੇ ਨੁਓ ਅੰਕਾਰ ਤਾ ਕੁਦਰ
ਤਸਾਜੀਆ ॥ ਕੀਤੇ ਨੁਜਾਓ ਅੰਕਾਰ ਤਾਸਾਜੀਅਨੁ ਤੈ
ਲੇਆ ॥ ਧਉਲੁ ਪਗਮਾ ਸਿਰਭਾਰੁ ਪਗਤਿ ਟਿਕਾਇਓਨੁ ॥
ਪਾਵੀ ਪਉਦੁ ਅਕਾਰ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਾਜੀਅਨੁ ॥ ਤਾਦਿ
ਰਚਦਾ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰੁ ਮਨਸਾ ਦੇਵੀਐ ॥ ਦੇਵੀ ਦਾਆ
ਪਿਭਤਾਰੁ ਜੁਗਤਿ ਸਿਗਾਰੀਐ ॥ ਕੀਤੇ ਨੁਸਿਗਾਪਿ
ਮਾਰਸੀ ਪਤਜਾਈਅਨੁ ॥ ਬਿਸਨੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਰਦਾਰੁ
ਜਾਇਅਨੁ ਮਹਾ ਦੇਉ ਦੇਵੀ ਦਾ ਪਰਦਾਰੁ ਪੁਰਦੁ ਪੁਰਿ
ਦੁਪਿਆ ॥ ਈਸਰੋ ਨੇਰੰਗਾਰੁ ਤਿਤੇਨੇ ਆਪਣਾ ਗਜੁਤ
ਖਤੁ ਕਰਗਾਰੁ ਤਿਤੇਨੇ ਬਿਸਨੁ ਨਾਰਚਨਾ ਦਾ ਬਿਉਤਾਰੁ ਬ੍ਰ

ਹਮੇਨੋਸੋਪਿਆਨੁ ਾਰਚਹੁਤੁਸੀਸੀਸਾਹੁਮੇਰੀਆਗਿਆ ॥ ੧੫੨ ॥
 ਾਸਭਮੇਰਾਪਰਦਾਰਤੁਸਾਡੇਸੀਗਿਹਉ ॥ ੫ ॥ ਸਤਿਸਿਤੋਖ
 ਉਪਾਇਧਰਤਿਪ੍ਰਗਟਾਇਅਨੁਦਾਇਆਭਾਉਸਿਉਲ ॥
 ਉਉਪਾਇਅਨੁਪੰਚਤਤਾਪਚੀਸਪਕਰਿਤਾਲਾਇਪੰ ॥
 ਨੇਦਿਤੀਅਨੁਕਾਇਆਗਰੂਸੁਹਾਇਠਾਸਿਕਰਾਇਅਨੁ
 ਾਪਾਚਿਤਤਮਤਿਮਾਇਥਾਪਿਬਹਾਲਿਅਨੁਦੁਖਸੁਖ
 ਕਲਮਦਗਾਇਮਿਰਤੁਲਾਇਅਨੁਜੀਆਜੇਗੁਰਜਾ
 ਇਹਕਮਫੁਰਮਾਇਆਨੇਕੀਬਦੀਸਜਾਇਕੀਡੋਨੇਬ
 ਖਾਸਿਮਾਰਿ ॥ ੬ ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੂਨਿਰਹਾਇਜੀਆ
 ਦੀਸਾਜੀਅਨੁਸਿਨਹੁਸਭਉਪਾਇਸਾਜੇਕੁਦਰਤੀਪਾਪੁ
 ਪੁੰਨਲਗਾਇਆਪਿਸਭਨਾਤੇਬਾਹਰਾਪੁਛਦਾਜੂਨਿਬੁ

ਲਾਇਤੁ ਮਕੈ ਸੇਜੀ ਅਤੇ ॥ ਸਭੁ ਬੇਲੇ ਸਿਰਹਲਾਇ ਹਮਾਰਾ ॥
 ਈਕਉ ਦੁਆਪਰ ਧਨੁ ਲੇਹੁ ਭੁਗਾਇ ਸਚਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਨਿ ॥
 ॥ ਤਦ ਕਰਤੇ ਬੀਟੀ ਖਾਨਗਾ ਸਿਕਰਾਇਆ ॥ ਰਾਗੁ ਪਰੀਆ
 ਅਲਾਪਿਠਾ ਕੁਰਗਾਇਆ ॥ ਖੁਸੀ ਭਏ ਦਇਆਲ ਸਭ
 ਗੋਬਿੰਦਾਇਆ ॥ ਆਏ ਪੁਰ ਕੇ ਪਾਸਿ ਸੁਨਹੁ ਸਬਾਇਆ ॥
 ਪੰਚਧਾਰਿਕਾ ਗੁਟਕਾ ਹਥਿ ਰਖਾਇਆ ॥ ਆਲਸੁ ਸੁਸਤੀ
 ਖੁਸੀਆਤਿ ਖਾਨਿ ਦੁਬਹੁ ਲਗਾਈਆ ॥ ਉਹੁ ਲਾਗੇ
 ਜੀਆਨੇ ਆਇਹੁ ਕਮਰਾ ਚਾਇਆ ॥ ਮੁਖਹੁ ਉਬਾਸੀ
 ਤਾੜਿ ਸਾਹੁ ਪਸਾਰਿਆ ॥ ੨੧ ॥ ਜਬਿ ਪੰਚਿਧਾਰਿਕਾ ਗੁਟਕਾ
 ਜੀਆਖਾਇਆ ॥ ਤਦਿ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਲਗਾਈਆ ॥ ੦
 ਤਸਬਹੁਤ ਆਜਜੁ ਹੋਇ ਗਏ ॥ ਜੀਅ ਭੁਖ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ਸਭਨਾਨ ਅਹਾਰੁ ਕਰਿਆ ਏਦਿ ਖਲਾਇਆ ਤਾਬਿ ਪੂਛੈ ੧੫੩
 ਕਰਤਾ ਜੀਅ ਕਹੈ ਤੁਮ ਕਿਸ ਕੇ ਕਦ ਨ ਤੁਮਾਗ ਪੀਵਨ ਹੈ ਮਾਈ
 ਤੁਮ ਹੀ ਹੈ ਸਭ ਕੀ ਏਹ ਮਾਗ ਪਈ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ਬ ੦
 ਪਕਹੀ ਐ ਤੁਮਾਗੇ ਸਤਿਗੁਲਾ ਮਾਗੁ ਮਾਲੀ ਲੇ ਸੀਚਿਆ
 ਹਮ ਬੂਟੀ ਆਤੇ ਹੀ ਮਾਗ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੀ ਆਤੁ ਮਤੇ
 ਰੇ ਕਹੀ ਵਤੇ ॥ ੮ ॥ ਤਬਿ ਬਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇ ਸਕਉ ਸਉ ਪੇ
 ਜੀਅ ਸਭਾ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਸਭ ਦੇਸ ਤੁਝੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਣਾ ਨਿ
 ਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਦੇਸ ਸਭ ਕਰਤੇ ਭਾਂਵਟੇ ॥ ੯ ॥ ਵਨ ਸਭ ਅਸੇਸ
 ਜੋ ਨਿਧਿ ਮਾਨਿ ਪਰਿ ਮੁਰਨ ਰਮੁਨ ਜਨ ਰਿਖਿ ਕੇ ਸਾਸ
 ਨ ਕਾਦ ਕਜਨ ਕਾਦਿ ਕਇੰਦ੍ਰਾਦਿ ਕਸੇ ਸਮੁਨ ਦੇਖਾਲ ਨਿ
 ਸਿਤ ਜਨ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੈ ਸਾਰ ਆਪੇ ਸਾਜਿਓ

ਪਾਣੀ ਬਾਣੀ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਚਾਰੇ ਸ੍ਰਿਮਿਤਾ ॥ ਚਾਰੇ ਚਕਰ
 ਜਾਰੈ ਲੈਇ ਅਗਧ ਦੇ ॥ ਚਉਦਹ ਭਵਨ ਸਵਾਰਿ ਜੁ
 ਗਚਾਰਿ ਬਣਾਇ ਅਨੁਪਾਹਿ ਲਾਕੀਤਾਰਾ ਜੁ ਕਰਾਰੁ
 ਸਤਿ ਜੁਗੁ ਸਾਮਥੇ ਦਾ ॥ ਆਵਹਿ ਗੇ ਅਵਤਾਰ ਠਾਕਰ ਖੇ
 ਲੇਣਾ ਦ੍ਰੁਸਿਟਾ ਕਉ ਮਾਰਿ ਬਿਠਾਰਿ ਸੇਵਕ ਗਾਖੇ ॥ ੧੦
 ॥ ਸਤਿ ਜੁਗੁ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇ ਆਗਿ ਆਵਰਤਾਇ ਅ ०
 ਾਦਇ ਆਧਰਮੁ ਸਿਤੈ ਖੁਸਚੁ ਦਿੜਾਇ ਆਗਿ ਨਿਰਗੁਨ
 ਸਰਗੁਨ ਸਭ ਸਭੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ਆਗਿ ਸਭ ਕੁਛੁ ਦੇਖੇ
 ਆਪਿ ਕੀਆ ਕਮਾਇ ਆਗਿ ਜਬਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੇ ਸਿਖ ਸਭ
 ਬੇਦ ਚੁਗਾਇ ਆਗਿ ਤਬਿ ਮਛਹੂ ਪੀਰੇਇ ਆਪਿ ਠਾਕੁਰ
 ਆਇ ਆਗਿ ਪਤਾ ਪੂਰਬਿ ਰਿਖ ਜਿਸੁ ਸਿਖਾਵਤੀ ਮਾ

ਇਆ॥ ਗੁਰੂਮਾਨਧਾਤੁਾ ਵਜਾਇਲੇ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ॥ ੧੫੪
 ਸਿੱਖਾ ਸੋਰਨ ਮਾਰ ਬਿਰਾਹਿ ਬੈਠ ਲੈਆਇਆ॥ ਖੇੜਦੁ
 ਆਰਿਕਾਥਾਨੁ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਆ॥ ੧੧॥ ਮਧਿਰੀਟਕੁ
 ਅਹਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਨ ਜਾਣੁਦਾ॥ ਮਾਨਸੋਰ ਵਰਤਾਰਾ ਜੁਚ
 ਲਾਇਅਨੁ॥ ਕੁੰਭ ਰੂਪੀ ਅਵਤਾਰਿ ਆਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮਾ॥ ਜਿਸੁ ਪਦਮਾਵਤੀ ਮਤਤਾਰੀ ਪਿਤਾ ਕਵਲ ਰਿਖ॥
 ਸਤਜਾਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਹਿਤ ਭਾਹੀ ਪਾਸਿ ਲਾਈਅਨੁ॥ ਆ
 ਗਿਆ॥ ਮਧਿਰੀਟਕੁ ਪ੍ਰਹਾਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿਅਨਾ॥ ਖੇਲੇ
 ਚਲਿਤੁ ਮੁਹਾਰੀ ਗਾਵਨਿ ਸਿਤ ਜਨ॥ ੧੨॥ ਹਰਨਾਕ ਸਬਡੁ ੦
 ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਿਸੇ ਨ ਜਾਣੁਦਾ॥ ਦੈਤ ਵਡਾ ਅਗਿਆਨੀ

ਸਾਧਦੁਖਾਇਅਨੁਸੂਕਰਹੂਪੀਸੁਆਮੀਮਾਗਣਿਅੰ
 ਇਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਜਿਸੁਲੀਲਾਵੰਤੀਮਹਤਾਹੀਪਿ
 ਤੰਦਾਨ੍ਨਿਬਰਿਖੁਾਤਿਨਕੇਪੂਰਨਪੁਰਖਸੁਜਾਨਅਵਤ
 ਰੇਆਇਆਵਤ੍ਰਾਕੀਤਾਰਾਜੁਦਕਮੀਚਲਿਤਕਰਿ
 ਖੇਲਿਆਮਹਿਖਾਜਗਰੀਬਾਨੀਡਿਠਾਦੇਵਤੀ॥
 ਹਰਨਾਕਸੁਬ੍ਰਹਮਾਭਿਮਾਨੀਲਿਖਿਕਰਿਕਾਨੀਮੁਰਿ
 ਅਨ॥੧੩॥ ਹਰਨਾਕਸੁਅਨੀਆਰਜਲਿਥਲਿਦ
 ਰਤਾਮਾਗਾਜਾਵਤ੍ਰਾਕਰੇਅਹੰਕਾਰੁਗਰਬਦੁਦਿਣ
 ਸੁਕਾਲੁਠਾਕੁਰੁਲੀਆਅਵਤਾਰੇਹੋਇਆਨਰਸਿੰ
 ਘਰੂਪਾਜਿਸੁਚੰਦ੍ਰਾਵਤੀਮਹਤਾਹੀਪਤਾਬਦਨਰਿ

ਖੁਆਮਰਤੇਜੁਗੁਪਿਆਰਕਰਿਥਾਪਿਆਨਾਗੜ੍ਹ
 ਮੁਲਤਾਨਮੁਨਾਰਾਖੈੜਰਚਾਇਓਨਾਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਲਾ
 ਦਸਿਘਾਰਨਹਰਿਨਾਕਸੁਮਚਿਅਗਾਲੀਤਾਕਰਿਵਿਚਾ
 ਰਾਪਕੜਿਪਛੇੜਿਆਹਿਇਆਸਿਤਜਨਾਛੁਟਕਾਰਾਹ
 ਹਨਾਕਸੁਛੇਦਿਆ॥ ੧੪॥ ਚਾਰੇਜਨਮਅਵਤਾਰੇਸਤਿ
 ਜੁਗਿਖੇਲਿਆਸਤਿਜੁਗਸੇਵਕਤਾਰੇਦੇਖੀਆਰਿ
 ਅਨੁਕਿਦਮੁਲਅਗਰਤਪਸੀਤਪਕਰਹਿ॥ ਇਕਿਭੁ
 ਗਨਿਭੋਗਨਗਰੁਗਜੇਸਾਹਲੇਕਾਝੂਠਿਨਕਈਦਿਗੇ
 ਲਖਬਰਸੰਭਈਆਰਜਾਸਤਿਜੁਗਿਹਰੈਅੰਤਰਿਦਾ
 ਰੇਵਾਸਾਜੀਅਕਾਪੇੜੀਸੈਗਥਿਓਭਰੇਓਚੇਪੁਰਖਨਾ
 ਗਿਆਸਾਦੇਸੈਤੀਮਣਅਗਰਜੇਦਨਿਇਜੀਦਾਉਨਾ

ਘਰਿਨਉਸਾਰੇਡੀਹੋਨਿਹੋਨਿਕਈਗਜੇਰੰਕਦਿਚਾਰੇ
ਸਤਿਜੁਗੁਦਪਰਿਆਸਤਿਜੁਗੁਕੀਮਸਦਾਰੇਸਤਿਜੁ
ਗੁਮੁਕਾਇਓਨੁਪੁਰੇਗੁਰਤੇਦਾਰੇਸੈਸ਼ੀਪਾਇਓਨਾ॥੧੫॥
— ਤੇਤਾਜੁਗੁਪਗਟਾਇਸਤਿਜੁਗੁਬੀਤਿਆਗੈਗਬੇਦੁ
ਆਖਿਸੁਣਾਇਆਆਦੇਗਾਰਾਮਚੰਦਾਸਤਸੇਸੁਖੀ
ਵਸਾਇਮੁਕਤੀਸਭਹੋਗਾਗਾਜਾਵਡਾਕਗਾਇਬਲਅ
ਰਿਕਾਰੀਆਗਬਾਦਨਰੂਪਬਣਾਇਛਲਣੁਆਇਆ
ਜਿਸਿਪਿਤਾਕਸਬਰਿਖਗਾਇਮਾਤਾਲਿਜਾਵਤੀਥੈ
ਲੋਚਨਗੁਰੂਬਨਾਇਬਨਾਰਸੀਥਲੀਖੇਤੁਰਚਾਇਬਲਥੈ
ਆਇਆਥੈਲੋਚਨਗੁਰੂਮਨਾਇਬਲਸਿਘਾਰਿਅਨੁ
॥ਬਲਕਉਪਿਆਲਪਠਾਇਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਓਨੁਓਬ

ਰੇਨਾਮੁਪਿਆਇਸੇਵਹੁਸਿਤਜੇਨਾ॥੧੬॥ਪਰਸਗਮੁਹੇਇ ੧੫੬
 ਆਇਆਖੇਲੁਰਚਾਇਅਨੁਾਵੇਖਹੁਬੇਟਾਜਾਇਅ ੦
 ਰਖੀਸਰਜਮਦਗਨਾਧੰਨੁਧੰਨੁਰੇਵਿਕਾਮਾਇਆਜਿਨਿ
 ਖੇਡਾਇਆਅਗਸਤੁਮੁਨਗੁਰੁਕਰਿਪਿਆਇਆ
 ਕਾਰਜੁਸਾਰਿਅਨੁਾਸਹਿਸਅਰਜਨੁਪਾਇਕਥਾਰਲਾ
 ਈਨਾਖੜਾਆਣੁਸਿਰਿਆਇਆਨਿਖੜਾਆਣੁਹੇਇ
 ਆਨੁਗੁਜੁਗੁਪੈਜਿਰਖਦਾਆਇਆਸਿਤਾਸੇਵਕਾ॥
 ੧੭॥ਤਦਿਦਹਿਸਿਰਿਦੇਮਾਰਣੁਦਾਕਰਿਸਾਨੁਭਿਤਾਰਿਅ ੦
 ਰਾਮਚੇਦਾਤਿਹੀਲੇਈਅਵਾਜਾਜਸਰਥਗਾਇਦਾਦ
 ਹਸਿਰਿਦਾਅਵਾਜਾਲੇਆਤਿਹੁਵਿਚਿਅਮਾਰਹੁ
 ਹਣੁਵਾਜਾਦੁਜੋਨਿਧੁਕਾਜਿਸਦਾਦੇਵਤਿਆਦਾਹੇਇ

ਅਸਿਜਾਬੰਦੀਕੀਤੀਅਨੁਦੇਵਤਿਆਦੀਲਾਜਰਖੇਗੇ
 ਰਾਮਚੰਦਾ॥ਜਿਸੁਜਸੁਰਥੁਗਾਇਪਿਤਾਮਾਤਾਕੁਸਲਿਅ॥
 ॥ਬਿਸਿਸਟਿਗੁਰੂਦਹਸਿਰਿਕਾਕਢੇਗੋਪਾਜੁਗੁਰੂਬਿਸਿ
 ਸਟਿਜਿਸਾ॥ਰਘੁਪਤਿਕੀਅਵਾਜਪਹੁਤੀਦਹਸਿਰੇ॥
 ਰਘੁਪਤਿਰੈਰਾਮਰਾਜਾਨਮਿਅਮਾਮਜੁਪਿਆਪੁਰੀ॥
 ਕੇਤਕਕੀਤੋਨੇਰਾਜੁਦਹਸਿਰੁਮਾਰਿਕੈ॥ਭਗਤਾਕਾਭਉ
 ਭੀਜਿਅਸਦਕੇਰਾਮਕੇ॥੧੮॥ਤੈਤਾਪਗਟਿਕੀਤਾਹੋਇ
 ਮਾਰਾਮਚੰਦਾ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਜੀਅਸਭਾਭਏਹਰੀਅ॥
 ਦਲੇ॥ਰਾਜੇਰਾਮਬਹੋੜੀਸੀਆਦਹਸਿਰੁਛੇਦਕੈ॥ਰਾਜ
 ਬਭੀਛਨਨਦੀਆਮਦਦਹੀਕਉਅਭੈਦਾਨਾ॥ਤੈਤੈਜੈ
 ਦਰਤਾਈਸਿਤੀਆਪਿਆ॥ਤੈਤੈਭਉਸਚੁਰਲਾਈਅ॥

१५२
ਕੁੰਭਿਥਾਕੂੜਦਾਨਉਗਾਉਅਉਧਘਟਾਈਆਰਹੀ
ਬਾਕੀਦਸਹਜਾਗਾਸਾਢੈਰੈਮੈਯਲਿਬੇਉਚੇਆਦਮੀ
ਅਮਣੁਪਉਣੇਭੋਗੀਆਇਕਤਿਤੰਗੁਅੰਨਾਧਰਮਕਰ
ਮਕਰਿਲੀਆਸਭਨੀਦੇਵਤੀਜਿ ਨੀਗਮਨਾਮੁਜ
ਪਿਲੀਆਤਿਨਕੀਪਰਮਗਤਹੋਈ॥੧੬॥ ਜਾਦਮਬਿ
ਸੀਦੁਆਰੁਤਾਰਣੁਆਇਆਕੀਸਕੇਸੇਨਮਾਹਇਉ
ਰੂਏਦਾਨੇਵਾਲਗਾਪੁਰਉਤਾਰਇਦੈਤੁਸਘਾਰਿਅਨੁ
ਬੀਦੀਤੇਛੁਟਕਾਹਇਸੀਬਾਸਦੇਵਤੇਦੇਵਕੀਧੀਨੁਪਿ
ਨੁਸਭਪੁਕਾਰਹਿਛੁਡਾਏਉਗੁਸੇਇਦੇਖਿਜੇਧਰਿ
ਓਨੁਧਾਰਣੁਦੁਬਾਸਾਗੁਰਜਿਸੁਆਗੀਗੁਆਲਸ

ਵਾਹਿਗੋਕਲਖੋਲਿਆਗਕਿਲਬਿਖਸਭੇਜਾਲਣ
 ਪਤਿਤਿਪੁਨੀਤਤ੍ਵਾਤਿਸੁਕਦੇਨਦੇਈਹਾਹਿਜਿਸਦੇਵ
 ਲਿਹੋਇਆਬਿਵਾਮਨਬਹਿਪੈਨਕਉਚਾਰਣਆਇਅ ०
 ਆਬੀਨਲਾਇਮੁਖਮਾਹਿਬੈਨਉਚਾਰਨਮੋਹੀਸਭਗੁ
 ਆਰਨੀ॥੨੦॥ਦੁਆਪਰਜੁਗਮਾਹਿਚੈਨਠਾਕੁਰਵਤਾ
 ਇਆਸਿਤਜਨਾਸੁਖਦੈਨਅਸਰੁਬਿਡਾਰਿਅਨੁਚ
 ਲਿਤੁਕੀਆਕਵਲਨੈਨਵਰਤਾਇਅਨੁਸੂਠਸਚੁਘੁ
 ਠਸਚੁਵਰਤੈਨੁਅਰਧੇਅਰਧਿਦੁਇ।ਨਾਉਭਾਉਹੋ
 ਕਦੈਨਬਾਕੀ।ਏਕੁਸੁਹਿਸੁ।ਪੰਦਰਸੇਰਭੂਚੈਡੰਗਇ
 ਕਤਅੰਨ।ਦੁਆਪਰਦੀਖਬਰਨੁਵਾਚਿਜੁਜਰਬੇਦ

१५८
 ०
 आधसी। नृगुदमापधनुपनुजिडिठारुजैय
 गदिआम। मरुननुडीमकरनदुदिसदिहोइअ
 ॥ सगदेदनुकुलुअडिमनुजठजेयनुडीयमाय
 डिपडिसकुसकेगजेहोइगऐ। अदपिपाहीतेअ
 नमुकतेअ। नमुकतेठिगिसिउ। २१॥ नदामदतां
 क्हादेहोइ। आबेपहुपा। जिमुपितागिगारिखरदै
 अनजदगाइ। मा। मा। ता। ता। रि। दि। ती। गा। दै। अन
 जदसेगले। अपनारूपजनदैदै। त। त। इ। अ। र। र।
 मनसाकरिकैपादै। गुरुअगसतबिबु। अ। सु। ग। म।
 रि। प। डे। डे। अ। नु। सि। त। डे। डे। अ। नु। प। र। से। त। म। थ। न।
 सु। ग। दै। ज। न। मि। आ। बे। पि। हु। पा। के। इ। न। जी। ते। रे। द। दे।

ਭੁਸਮਭਥੁਤੀ। ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਜ ਸੁਗਾ ਵੈ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲੁ
ਹੋਇ॥ ੨੨॥ ਤਾਦਿ ਦੁਆਪਰ ਭਇਆ ਤਾਮਨਿ ਸਰਬ
ਸੁਖਾ ਤਪੇ ਮੁਨੀ ਸਰਲ ਖਸੈ ਗਜੇ ਰੰਗ ਮੁਚਾ ਜਤੀ ਸਤੀ
ਕੀਏ ਦਇਆ ਅਨੇਕ ਹੈ ਸਤ ਭਗਤਾ ਕੋਟੀ ਰਬ ਸੀਰੀ
ਗਇਆ ਗੰਗਾ ਪਰਮੁ ਸਚਾ ਦੇਵ ਦਾਨ ਦਾ ਬਹੁ ਮਥਰੀ
ਏਤਿ ਨਾਦਾ ਅੰਤ ਨਾਹਿ। ਪੇੜੀ ਹਥ ਲਿਬੇ ਉਚੇ ਆਦ
ਮੀ। ਪੰਦ੍ਰਹ ਸੇਰੁ ਅਹਾਰੁ ਅੰਨ ਖਾਇਆ ਤਬ ਸੁਖ
ਹੋਇਆ। ਅਰਧ ਅਰਧੁ ਰਖਿ ਲੀਆ ਦੁਆਪਰਿ
ਏਤਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ਭਾਉ ਹੋਰੁ ਕਟਿ ਆਵਿ ਚਹੁ ਆਰ
ਜਾ। ਇਕੁ ਸਹਿ ਸਜੀ ਵਿਆਦੁ ਆਪਰ ਆਦਮੀ॥
ਜਿਨੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਲੈ ਆਸੁ ਫਿਤੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨਾ ਦੁਆ

ਪਰੁਭੀਮੁਕਿਗਇਆ॥ਆਇਆਕਲੀਕਾਲਾ॥੨
 ੩॥ਕਲਿਜੁਗਕਾਦਰਤਾਰਕੇਹਾਚਲਿਆਕਾਮਕ੍ਰ
 ਧਪਸਾਗਹਉਮੇਲੋਭੁਮੇਹਾ॥ਸ਼ੂਨਗੁਮਾਨਅਹਿਕਾਰਕ
 ਲਵਿਚਿਟਾਪਾਰੇ॥ਵਟਵਾਫ਼ੇਅਤਿਚੈਰੁਜਾਗਿਸਿਧਸ॥
 ਧਿਕਸਾਪੁਜਾਨਾਤਿ॥ਨਿੰਦਕਅਤਿਦੁਰਾਚਾਰੀਪਾਪੀ
 ਤਿਸਕਾਅੰਤੁਨਾਹਿ॥ਨਜਰਬਾਜਅਤਿਜੁਆਗੀਬਿ
 ਸਾਸਪਾਤੀਫਾਹੇਗਲਵਿਕਧੇਹੇਲਾਇਉਤਬਾਗੀ
 ਇਕਦੇਖੀਨਾਮਦੇ॥ਇਕਭੇਖੁਕਰਨਿਅਤਿਭਾਰਸਾ
 ਧਸਦਾਇਦੇ॥ਓਹੁਮੋਹਿਜਾਨਿਧੁਹਿਆਰਜਤੀਸਦਾ
 ਇਦੇ॥ਜਿਨਾਅੰਤਰਿਸਚੁਕਰਾਰਿਓਇਪਾਪਨਲਿਪਨੀ
 ੨੪॥ਜਪਤੁਪਿਕਾਪਹਰਾਵਰਤਿਆਕਲੀਕਾਲੀ॥

ਕੋਈ ਗਮਨਾ ਮਰਹੇ ਲਿਵਤਾ ਗਿਤਿ ਸਦੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ॥
 ਠਾਕੁ ਰੁਭਗਤਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਉਸਿ ਜਾਤਿ ਭਾਵਈ॥ ਨਾ
 ਮਦੇ ਉਰਦਿ ਦਾ ਸੁਚਮਿਆਰਾ ਉਧਰੇ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਕੰਥੀਰ॥
 ਆਮਤਿ ਬਾਲਿ ਮੀਕ ਚੰਡਾਰਾ ਮੁਕਤੇ ਨਾ ਮੁਜ ਪਤਰਿ ਅ॥
 ਧੀਨਾ ਜਟੁ ਮਾਰਾ ਗਉ ਆਚਰਾਇ ਦਾ ਕਲਿ ਜੁਗਿ ਦ॥
 ਬੀਰੁ ਅਥਰ ਬਣ ਬੇਦ ਮਾਖਸੀ ਸਚ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰਾ
 ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਤ ਜਨਾ ਬੇਦ ਅਰਬ ਟੁਤੇ ਕਲੀਕਾਲ ਜੁਗੁ॥
 ਭਈ ਪੈਚ ਉਕੀਦੁ ਹਾਦੀ॥ ੨੫॥ ਲਗੇ ਸਚ ਲੜਾਈ ਵਰ
 ਤਾ ਠਾਕੂੜ ਦਾ ਨਉ ਭਾਉ ਹੋ ਰੁਗਵਾਈ ਸਉ ਬਰਸ ਭਈ
 ਹੈ ਆਰਜਾ ਰੇਦ ਸੇਰੁ ਤੰਗਾ ਇਕਤ ਅੰਨੁ ਪਾਈ ਐਚਿ
 ਤਾ ਬਹੁਤ ਦੀ ਸਾਢੇ ਰੈਹ ਬਿਉਚਾਈ ਅਉਰਤ ਮਰਦ

ਦੀ॥ ਥੇੜੇ ਤਾਇਓ ਫੀਠਾਈ ਸੀਗਿ ਨ ਚਲਈ॥ ਸੋਭੀ ਨ ਜੀ १੬੦
 ਵਣੁ ਪਾਈ॥ ਐਬ ਹੁਤੇ ਪਾਪਿ ਵਿਚਿ॥ ਸਦਾ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆ
 ਈਭੁਲਾਨ ਜਾਈ॥ ਐ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਪਾਈ॥ ਜਪੀ॥ ਐ
 ਸਚ ਨਾਉ॥ ਤਿਨਾ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਜੀ ਨੀਨਾ ਮੁਖ ਮਹਾਧਿ
 ਆ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਵਡਿਆਈ॥ ਜੇ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਿ
 ਮਰੀ॥ ਐ॥ ੨੬॥ ਸਤਿ ਜੁਗੁ ਏਹ ਬਤਾਈ॥ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਕੀਨਿ
 ਧਰਿ॥ ਜੇ ਇਕ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ॥ ਤਾਦੇ ਸਿਨੇ ਮਾਰਿ ਹੋਇ॥
 ਤੇਤੇ ਏਹੁ ਚਲਾਈ॥ ਜੇ ਕਰੇ ਇਕ ਪਾਪੁ ਤਾਉ ਸਿਨ ਗਰਿ
 ਹੀਨੇ ਰਸਾ ਤਲ ਭੇਜੀ॥ ਐ॥ ਦੁਆ ਪਾਰਿ ਏਹ ਕਠਾਈ॥ ਜਪ
 ਪੁਕਰਾਈ॥ ਐ॥ ਉਸ ਦੇ ਕੁਲਿ ਦੀ ਮੇਧਿ ਗਵਾਈ॥ ਇਕ
 ਸਦੇ ਕੁਲ ਫੇੜੀ॥ ਐ॥ ਕੁਲਿ ਜੁਗੁ ਏਹੁ ਵਡਿਆ ਜੇ ਕਿਛੁ

ਕਰੇਸੁਪਾਈਐ॥ ਵੇਖਹੁਚਿਤੁਲਾਈਬੁਰਾਨਕੀਜੀਐ॥
 ਸੀਸਸਮੇਤਿਗਵਾਈਗੁਲਿਓਗਵਹੁਲਿਕਗੜਾਜਰਜੇ
 ਧਨਭਿਖਿਨਪਾਈਖੁਹੁਕੈਰਵਾਗਰਬਿਗਲਿਟੀ
 ਆਈਸੋਗਰਬਨਕੀਜੀਐ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਖਾਈਜੀ
 ਵਹੁਮਰਹੁਲਗਿ॥ ਦੁਆਪਠਿਜੁਠਿਸੇਈਪਾਈਛਿ
 ਲਿਨਕੀਜੀਐ॥ ਪਤਿਸੇਤੀਪਠਿਜਾਈਨਾਮੁਅਰਾਧੀ
 ਐ॥ ਠਾਕੁਰੁਖੇਲੇਠੀਸਭੁਨੀਜਾਈਜੁਗਾਚਉਹਾਦਿ
 ਚਿ॥ **੨੭॥** ਕਲਿਜੁਗੋਹਿਐਅਵਤਾਰਨਿਕਲਿਕੀ
 ਜਗਤੁਉਧਾਰਣੇ॥ ਜਿਸੁਮਾਤਾਹੈਮਹਤੰਗੀਪਿਤਾਪਣੁ
 ਪਿਰਿਖਿ॥ ਸਹਜਿਸਰੂਪੀਗੁਰੂਸਰਬੰਗੀਜਿਸਦੇਨਾਲ
 ਹੈ॥ ਸਮਲਾਨਗਰੀਚੰਗੀਜਿਥੇਹਰਿਪ੍ਰਗਟੇ॥ ਕਿਲਕ

ਦਾਨਦੈਤਹੈਭਿੰਨਗੀ॥ਪਕੜਿਪਛਾੜਿਸੀਖੇਲੇਗੇਵਡਿ ੧੬੧
ਠੰਗੀ॥ਪ੍ਰਗਟੇਗੇਮਾਘਮਾਸਿਸੁਕਲਪਖਿਸਰਬੰਗੀਦੇ
ਸਿਦੇਰਸੁਆਪਿਪੇੜੀਹਥਉਤੰਗੀਉਚਾਆਪਿਹੋਗਾ॥
ਘੋੜਾਸੇਤਭੁਜੰਗੀਸੇਤਪਲਾਣੁਜਿਸੁਆਮਠਾਰਹਹਥ
ਤੇਗਨੰਗੀਮਾਰਗੁਦਾਨਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਰਿਛੁਰੀਚੰਗੀ
ਸੋਹੇਲਕਨਾਲਿਆਠਾਕਰੁਵਡਾਪਤੰਗੀਮੇਘਅਡਬਰੁਛ
ਤ੍ਰਿਸਿਰਿਗਾਦੀਪੀਲੇਈਤੇਸੁਰੰਗੀਸਭਿਮਹਿਰਵਿਗਹਿ
ਆਗਤੁਤਿਤੀਰਥਅਰੁਗੰਗਾਨਾਮੁਅਗਾਸੀ॥੨੮॥
ਦਸੀਅਵਤਾਰੀਆਇਆਸਿਪੂਰਨਕੀਏਬਿਸਨਰੂ
ਪਾਤਿਨਕਦੇਨਦੇਈਹਾਗਵਿਜਿਨੀਜਸੁਗਾਇਆ॥
ਸਭਦੁਖਮਿਟਿਜਾਇਨਾਮਅਗਾਪੀਐ॥ਚਾਰੇਬੇਦਗਾ

ਵਨਿਉਚਨਜੁਗਾਜੁਗਾਨਉਵਿਆਕਰਨਿਸੁਣਾਵਇਤੇ
 ਹੀਉਸਤਤੇਸੂਰਜਮੰਤ੍ਰਕਮਾਵਹਿਤੇਰੇਨਾਮਕਾਭੈਸੀਧਿ
 ਆਲਿਵਲਾਵਹਿਤੇਹੀਸਹਇਲਗਿਯਾਦਸਿਆਵਤਾ
 ਹਿਸਿਪੁਰਨਕੀਤੇਰਾਮਚੰਦਾਤਿਨਿਕਦੇਨਦੇਈਹਾਰ
 ਨਿਜਿਨਿਜਿਨਿਜਸੁਗਾਇਆਸਭਨਾਨੂਭਰਪੁਰਨਾ
 ਮੁਦਿਕਾਇਆਚਾਰਿਬੈਜੁਸੁਗਾਵਨਿਉਚਾਰਨਿਜੁ
 ਗੋਜੁਗਾਚਉਦਾਸਾਸਤ੍ਰਧਿਆਵੇਤੁਹੀਉਪਿਆ॥
 ਨਉਵਿਆਕਰਨਿਧਿਆਵਹਿਅਠਾਠਪੁਗਣਜਸੁ
 ਗਾਵੈਭੈਸੀਧਿਆਲਿਵਿਲਾਵਹਿਤੇਰੇਨਾਮਸਾਥਿਸੂ
 ਰਜਮੰਤ੍ਰਸੁਣਾਵਹਿਤੇਹੀਉਸਤਤੇਅਵਤਾਰੀਤੁਖੇ
 ਲਣਆਇਆਜੁਗੋਜੁਗਾਸਰੰਗਾਜੇਸੁਣਤੇਚਿਤੁ

ਲਾਵਹਿਗਰਿਅਵਤਾਰਜਸੁਤਿਨਿਪਾਪੁਨੇਨੇਏਆਵੈ १੬੨
 ਜਿਨਿਕੀਪ੍ਰਮਗਤਿਓਈਕਥਾਸੁਣਹਿਜੇਬਿਚਿਗਾ
 ਵਹਿਸੋਹਰਿਕੇਨਿਕਟਿਨਿਜਾਹਿਪਾਰਿਬ੍ਰਹਮਧਿਅ ०
 ਵਹਿਸੇਜੇਨਿਨਆਵਹਿਗਨਿਰਗੁਣਸਰਗੁਣਏਕੁਦੁ
 ਜਾਨਾਹਿਕੋਹਭੁਮੈਅੰਦਰਿਮਾਰਿਸੇਵਕੁਸੁਖੀਓਇ
 ਆਪਸੁਰਿਆਹਿਅਨੇਕਏਕੋਸਮਝਣਾਸਤਿਗੁਰ
 ਦੀਆਬਿਬੇਕੁਨਾਨਕਪਾਇਆਅੰਤਰਿਮਹਿਅਭਿ
 ਆਸੁਆਇਆਸਚਕਾਮਨਿਮਹਿਕੰਠਹੋਇਆ ॥
 ਭਾਗੁਕਚਕਾਲਾਗਾਪ੍ਰਭੂਸੁਆਦੁਨਾਮਿਕੀਬਿਚਕਾ
 ਅੰਤਰਿਲਾਇਆਹੰਗਿਚਸਿਕਾਲਿਚਕਾਕਾਮਕੋਧ
 ਲੋਭਮੋਹਯੋਹਨਾਤੀਅੰਚਕਾਨਾਨਕਦਾਸੁਦਿਆ

ਲੁਜੋਚਿਤਿ ਆਵੈ ਰੰਚਕਾ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਭਜੇ ਮੁਰਾਰੀ ਤਿ
ਨਿਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਨਿਆਰੀ ॥ ਇਕ ਮਹਾਦੰਤ ਹੰਕਾਰੀ
ਤਿ ਨਿਕੀ ਪਰਮ ਸੁਖਾਤਿ ॥ ਇਕ ਨਾਥਾ ਜੀ ਗਰੀਦ ਰਿਛੋਈ
ਨਲਹ ਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਗਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਗਾਥੇ ॥ ਯਾਥਿ ਦੇ
ਇਕ ਰਿ ॥ **ਧਿਆਉ ਪੁਰੋਹਿਤਿਆ ॥**

੧੬ ਸਿਸਤਿ ਗੁਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ **ਗੁਰੁ ਮਾਰੂ ਮਤਲਾ १ ॥** ॥ ਧਿਆ
ਉਚਲਿਆ ॥ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਭਾਇਅ ॥
॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਨ ਤਰੇ ਸੁਖ ਨਾਹ ਦੂਖੁ ॥ ਹਿਲਾਇ ਅੰਬ ਗੀਕ
ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਧੈ ਦਾਸੁ ਬਿਦਰੁ ਜਨ
ਸੇਵਕੁ ॥ ਰਿਭੁ ਗਤਿ ਹੇਤੁ ਲਿਵਲਾਇਆ ॥ ਦਾਸੁ

ਦਾਮਾਅਹਕੂਰਭਗਤਿਜਿਨਿਹਰਿਚਰਨੀਚਿਤਲਾਇ ੧੬੩
ਆਮਾਮਾਦਿਜੁਗਾਦਿਕੋਰੋਤਿਸਭਾਵੈਕਹਿਕਹਿਦੇਖੇ
ਕੋਰੋਕਰਾਵੈ॥ਤੁਗਫਕੀਰਸਾਹਸੁਲਤਾਨੇਸਿਰਿਸਿਰਿਹੁਕ
ਮੁਚਲਾਵੈ॥ਤੁਗਤਿਜਨਮਹਿਭਗਤਿਜਨਾਹਰਿਨਾਮੁਰ
ਤਨਸੁਖਸਾਹ॥੧॥ਪੁਰੀਆਸਪਤਿਉਪਰਿਕਵਲਾ
ਸਨਾਤੁਹਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਜਨਕਾਆਸਨਾਸਿਤਸ
ਭਾਸਿਗਤਿਪਰਵਾਗਾਤਹਾਜਾਤਿਵਰਨਕੁਲਨਾਰਿਅ
ਕਾਗਾਤਹਾਦੇਹਨਜਾਤਿਨਜੇਬਨਮਾਇਆ॥ਤਹਾਜੇ
ਤਿਅਨੁਪਏਕਲਿਵਲਾਇਆ॥੨॥ਤਹਨੁਲਾਲਮਾ
ਲਿਪਰੇਈ॥ਤਹਾਮਾਦਿਸਿੰਘਾਸਨਸਚਾਸੇਈ॥ਤਹਾ
ਦਾਜੇਸਬਦਮਨਾਹਟਪੁਨਿਤੁਗਾਤਹਾਤਿਭਵਨਜੇ

ਤਿਹੋਪ੍ਰਭਪੁਰਾਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੋਸਬਦੁਲਖਾਈਐ
 ਨਾਨਕਜੋਗਜੁਗਤਿਗੁਰਕੀਮਤਿਪਾਈਐ॥੩॥
 ਆਤਮਚੀਨੇਸੋਪਰੁਦਰੁਪਾਏ॥ ਆਤਮਰਾਮਸੁਮਤਿ
 ਸਮਾਏ॥ ਤਹਾਜੋਤਿਅਨੂਪਪ੍ਰਗਟਿਦਿਖਾਏ॥ ਨਿਰਮਲ
 ਮਹਲੁਗੁਰਸਬਦੁਲਿਵਲਾਵੈ॥ ਬਿਅੰਕਾਰਧੁਨਿਅ
 ਲਖਲਖਾਵੈ॥੪॥ ਸੋਬੁਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਵੈ॥ ਜਿਸੁ
 ਮੇਲੇਤਿਸੁਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ ਸੋਚੀਨੈਜੋਆਪੁਗਵਾਵੈ॥
 ਸੋਸੇਵਕਰਰਿਦਰਸਨਪਾਵੈ॥ ਮਿਲੇਸਤਿਸਿਗਤਿਭਗਤ
 ਅਨੰਦਾ॥ ਨਾਨਕਸੋਚੀਨੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੫॥ ਊਧੋਖੋਰੇ
 ਕਾਚੇਭਾਡੇ॥ ਇਨਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਟਿਕੇਨਪਾਡੇ॥ ਊਭਾਗ
 ਹਿਛੂਟਹਿਕਾਮਨਆਏ॥ ਓਇਆਵਹਿਜਾਵਹਿਖਾਕ

ਸਬਾਇਆਕਾਚੀਗਾਗਰਟਿਕੇਨਪਾਨੀ॥ ਨਾਨਕਬੁਝਿਲ ੧੬੪
 ਹੇਏਹੁਪਦਨਿਰਬਾਨੀ॥ ੬॥ ਪਵੈਨਉਪੋਖੋਰੇਵਤਿਜ ੦
 ਹਿ॥ ਕਾਚਾਕਾਮਨਆਵੈਤਾਏ॥ ੭॥ ਉਮੈਬੀਧਨਰੋਗਾਸਰ
 ਗਾ॥ ਮਾਸਾਮਨਸਾਕਾਟਨਮਨਿਪੀਰਾ॥ ਲੋਭਮੋਹਰੋਪ
 ਰੰਡਾਗਾ॥ ਤਿਸਨਾਤਾਮਸਬਲੀਅਹੀਕਾਰਾ॥ ੮॥ ਜਿ
 ਸੁਸਤਿਗੁਰੀਮਲੋਮਨੁਅਨਤਿਨਜਾਇ॥ ਸੋਅਥਿਨਾਸੀ
 ਕੋਰੋਰਜਾਇ॥ ਨਹੀਕੋਉਤਮੁਨਹੀਕੋਹੀਨਾ॥ ਸਭਿਮਹਿ
 ਏਕਜੇਤਿਪ੍ਰਭਕੀਨਾ॥ ਰਿਸਤੇਦੂਰਿਕਹੁਕਿਸਤੇਨੇਰੇ॥
 ਏਹੁਗੁਰਾਸਤਿਗੁਰੂਨਿਬੇਰੇ॥ ੯॥ ਭੇਵੇਮੁਖਉਰਦਾਰ
 ਨਪਾਗਾ॥ ਤਿਨਿਦਰਸਨਨਾਹੀਹਰਿਦੁਆਰਿ॥ ਓਇਜਨ
 ਮੁਮਹਰਿਕਰਮਕੇਬਾਧੇ॥ ਕਿਰਮਜੇਨਿਜਾਹਿਤੇਦੁਖ

ਅਭਾਗੇਨਰਕਪਚਹਿਭਵਜਲਪਚਿਜਾਹਿ। ਦੁਖਸਤ ०
 ਪੁਨਚੂਕੇਤਾਹਿ। ਮਨਿਕੁਸਿਧਤਿਰਵੇਨਹਰਾਮਾਨਾਨਕ
 ਤੇਜਮਪੁਰਿਸਹਹਿਸਹਾਮਾ। ੯॥ ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਦਾਕੇ
 ਬੁਰਿ ਆਈ। ਚੇਰੀਚੰਚਲੁਮਤਿਮਾਤਿਨਪਾਈ। ਸਤਿਗੁਰਤੇ
 ਬੇਮੁਖਿਤਿਨਭਗਤਿਨਭਾਉ। ਅੰਧਾਮੁਗਧਆਵਉਫੁਨ
 ਜਾਉ। ਪਸੁਪੇਤਨਿਚਪਾਠਿਵਾਸਾ। ਨਾਨਕਜੇਪਾਟਿਗੁ
 ਗਗਿ। ਮਾਨਨਮਭਿਅਸਾ। ੧੦॥ ਗੁਰਮਤਿਨਿਰਮਲ
 ਭਾਗੁਭਾਉ। ਓਹਫੂਟਨਬਿਨਸੈ। ਮੈਲੁਨਤਾਉ। ਜੁਗਜੁ
 ਗੁਅਸਥਿਰੁਸਾਚਾਨਾਉ। ਅਵਧੁਗਗਨਮੰਡਲਕਾਮਧੇ
 ਨਜੇਈ। ਨਾਨਕਸਰਬਜੀਆਕਾਵਾਤਾਸੇਈ। ੧੧॥ ਏ
 ਹਤਨਭਾਗੁਪੇਮਕਰਿਦੁਧਾ। ਪਾਈ। ਮੈਸੁਹਤਿਸਮਾਮ

ਨਸੂਪਾ ਜੇ ਗਜੁਗਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਮਾਵੈ ॥ ਆਤਮ ਭੀ ਨਿ १੬੫
 ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨ ਮਧਾਨਾ ਨੇੜਾ ਭਾਉ ॥ ਤਿਤੁ
 ਬਿਲੇਇ ਨਾਨਕ ਹਸੁਖਾਉ ॥ ੧੨ ॥ ਲੇਵੈ ਤਤੁ ਗਗਨ
 ਸੁਭਾਗੇ ॥ ਸੇ ਆਤਮ ਭਾਮ ਸਿਉ ॥ ਗੋਸਟਿ ਕਰੇ ॥ ਆਤਮ ਕਉ
 ਚੀਨੇ ॥ ਗੁਰਸੁਆਮੀ ॥ ਸਭ ਪਟਿ ॥ ਕੇ ਗੋਸੇ ਅੰਤ ਰਿਜਾਮੀ ॥ ਸ
 ਹਜਿ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਸੁਮਤਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਭੰਗ ਸਮੁੰਦ ਕਲਾਵੈ
 ੧੩ ॥ ਏਹ ਪੇਸਰ ਸਭੇ ਗੋਸੇ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥ ਅੰਤ ਰਿਗਤਿ
 ਬੂਝੀ ॥ ਅਲੇਸੁ ॥ ਤਿਸ ਮਾਨੀ ॥ ਸਰਬ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਿ ॥
 ਖੋਮ ਨਿਤ ਨਿਜੀ ॥ ਅਸਤਿ ॥ ਅਸਤਿ ॥ ਨਭਾਖੋ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥
 ਰਿਮਹਿ ॥ ਇਸਤਿ ॥ ਸਬਦ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਅਖੰਡ ਮੰਗਲਿ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਸਚੁ ਚੇਤਾ ॥ ੧੪ ॥ ਪਹਵਿ ॥ ਰਤਿ ॥ ਸਮਾਇ ॥ ਨਹਿ ॥ ਰਤਿ

ਪਾਰਿਹਰੀ। ਤੈਸੇ ਮਰਹਿ ਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਹੀ। ਅੰਜਨ ਮਾ
ਰਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਏ। ਗੁਰਚੇਖੇ ਕੀ ਸੀਧਿ ਮਿਲਾਏ। ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਤਿ
ਸੁਸੁਏ ਗੁਰਸਬਦ ਲਖਾਏ। ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਸਮਧਿ ਲਗਾ
ਏ॥ ੧੫॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਛਾਨੇ ਸੋਇ। ਆਪੇ ਕਰਿ ਦੇਖੇ
ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਲੇਇ। ਆਪੇ ਉਪਾਇ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ। ਆ
ਪੇ ਸਿਸਟਿ ਕੀਓ ਅਕਾਰੁ। ਚਹੁ ਛਤੀ ਸਾਕਾ ਜੇ ਜਾਣੇ ਭੇਓ
। ਨਾਨਕ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ਗੁਰਦੇਉ॥ ੧੬॥ ਸੋ ਆਬਿਨਾ
ਸੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਿ ਆਗੁ ਪਤਿ ਪਰਗਟਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ
ਖਿ ਆਗੁ ਵਰਨ ਅਵਰਨ ਕੁਲ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ਅਗਾਮ
ਸਤਿ ਨਾਮ ਸਤਿ ਅਲਖ ਸਬਾਇ ਅਗਾਮਾ ਨਿਦ ਅਨੂਪਨ
ਨਕਲਿ ਵਲਾਇ॥ ੧੭॥ ਅਨਭਉ ਪਾਰਿਹਰਹਿ ਓਜੀ

ਅਗਲੇ ਵਿਅਤ ਹਾਅ ਕਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਰਸੋ ਵਿਆਪਾਰੂ ੧੬੬
 ਨਦੀ ਮੈਂ ਭੁਵਲ ਸਿਸਾਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸੇਵਕੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੂ
 ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਅਦਰਨ ਦੂਆਨਾ ਨਕਸੇ ਚੀਨੇ ਜੋ ਜੀਵ
 ਤਮੁਆ ॥ ੧੮ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਨਤ ਪਸੀ ਮੁਨਿ ਕੇ ਤੋ ਥਾਥੁ ਮੰ
 ਦਕ ਇਦ੍ਰਾ ਦਕ ਜੇ ਤੋ ਦੇਵ ਮਾਨਖ ਪਸੁ ਅਰੁ ਦੇਵੀ ਤਾਕਾ
 ਅੰਤੁ ਨ ਆਵਹਿ ਭੇਦੀ ਜਨਮ ਮਰਹਿ ਫੂਨਿ ਸੇਈ ਨਾਹਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਜੋਗੀ ਜੀਗ
 ਮਥਿ ਕਟਿ ਜਟ ਪਾਗੀ ਨਾਨਕੁ ਖਕ ਗਹਿ ਭੇਖਾ ਗੀਥੇ
 ਚਰ ਭੂਚਰ ਅਰੁ ਪਦ ਨਾ ਪਾਗੀ ਖਟ ਕਰਮ ਅਭਿ ਆਸੀ
 ਅਰੁ ਭੰਗ ਪਾਗੀ ਚਰ ਪਟ ਗੋਰਖ ਅਰੁ ਕੀਨਿ ਫੋਨਾਨਕ
 ਸੁਰਨਰੁ ਸੇਵਹਿ ਦਰਿ ਦੀਪੇ ॥ ੨੦ ॥ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਗਣ ਗੰਧ

ਬੇਸਾਠੇ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੇ॥ ਸੁਖ
 ਦੇਵ ਮਹਾਤਮ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਬਿਆਸਾ॥ ਸੁਰਨਰ ਮੁਨਿ ਜੋਗ
 ਅਭਿਆਸਾ॥ ਸਪਤਿ ਰਿਖ ਚਿਤ ਗੁਪਤਿ ਦੁਆਰੇ॥ ਨ ०
 ਨਕਦਰਿ ਸੇਵਹਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ॥ ੨੧॥ ਉਸਨ ਸੀਤਨ ०
 ਹੀਤਿ ਹਘਾਮਾ॥ ਸੁਰਜੁਤ ਪਤਿ ਨਹੀਤਿ ਹਕਾਮਾ॥ ਅ
 ਗਨਿ ਬਿਬੁ ਨਹੀਦਿ ਨਗਤਿ॥ ਤੁਹਾ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਨਹੀਕੁ ਲਜ ०
 ਤਿ॥ ਹਉ ਮੈਗਰ ਬਨਹੀਤ ਹਾਸੇਇ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਹਾ ਸਾਚਾ
 ਅਵਰਨ ਕੋਇ॥ ੨੨॥ ਨਾਲੇ ਅਲਖ ਗੁਰਦੀਆਲਖਾਇ
 ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਾਨੇ ਹੀਗਿਲਾਇ॥ ਜਿਨਿ ਬਾਧੇ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ
 ਅਨਹਦੁ ਪਤੀਆਇ॥ ਸਤਿਸਾਤਾਈਚਉਦਹ ਚਾਰਿ॥ ਤ ०
 ਕੇਸੇਵ ਕਾ ਅਹਿਨਿ ਸਿਦਰ ਬਾਹਾਵੇਖਿ ਵੀਚਾਰਿ ਸਮਝਿ

ਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਨਕਪਟਿਪਟਿਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨਿਆ ॥ ੧੬੧
 ੨੩ ॥ ਆਪੇਅਪਿਨਿਰੰਜਨਸੇਇ ॥ ਨਾਨਕਬੁਝੈਵਿਰਲ ॥
 ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥਕਰਣੀਸਾਹੀ ॥ ਸਹਜਿਭਾਇਮਿ
 ਲਿਆਬਨਿਦਾਹੀ ॥ ਸਾਰਾਸਾਹਿਬੁਸਰਬਸੁਜਾਨੁ ॥ ਆਪੇ
 ਭਗਤਿ ॥ ਆਪੇਨੀਸਾਨਾ ॥ ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਗੁਰਗਿਆ
 ਨਾਨਕਮਨਮਾਨਿਆਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ ॥ ੨੪ ॥ ਅਠ
 ਅਠਾਰਹਿਬਾਰਹਿਛਤੀਸਾ ॥ ਜੁਗੁਜੁਗੁਸੇਵਕਪਾਂਚਇ
 ਕੀਸਾ ॥ ਤੀਨਚਾਰਿਏਕੈਮਹਿਗਚਹਿ ॥ ਧਰਤਿਅਕਾਸ
 ਕਲਾਧਰਿਸਾਚਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪਟਿਪਟਿਜਾਨੁ ॥
 ਗੁਰਮਤਿਚੀਨੇਪਦਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਉਨਮਨੀਕਲਾਕਉਮ ॥
 ਰੇਚਾਪਿ ॥ ਨਾਨਕਸੇਟੇਖੇਥਾਪਿਉਥਾਪਿ ॥ ੨੫ ॥ ਬਿਨੁਅ

ਅਖੀਦੇਖੈਤੈਲੋਆ॥ ਬਿਨੁਕਰਨੀਸੁਨੀਐਸਭਸੇਇ॥
ਬਿਨੁਜਿਹਬਾਜਪਿਕੇਦਲਨਾਉ॥ ਬਿਨੁਕਰਨੀ॥ ਬਿ
ਨਚਰਨਾ॥ ਆਚਿਰਜਪਾਰਿਜਾਉ॥ ਬਿਨਹਸਤਾ॥ ਅਭਿਸੇ
ਵਕਮਾਵਉ॥ ਨਾਨਕਨਿਜਪਾਰਿਸਹਜਿਸਮਾਵਉ॥ ੨

੬॥ ਦੁਖਬਿਨਾਸਨਆਪਹਰਨਕਿਲਬਿਖਕਾਟਨਹਾ
ਗੁ॥ ਸੈਤੋਖਸਰੋਵਰਪਰਬਤੈਬਰਖੇਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਿ॥ ਮਿ
ਤਿਕੀਮਤਿਕਿਨੇਨਪਾਈਆ॥ ਮਲਖਨਿਰੰਜਨਸੇਇ॥
ਨਾਨਕਏਹਮਨੁਮਾਨਿਆਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਇ॥ ੩ ॥

॥ ਧਿਆਉਪੁਰਾਹੋਇਆ॥
੧॥ ਓਸਤਿਗੁੰਪਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹ
ਲਾ॥ ੧॥ ਰਤਨਮਾਲਾਵਡੀਜੇਗੁਮਾਰਗੁ॥ ਜੇਗਕਰਮੋਜੇ

ਗਜੁ ਗਤ ਕਾਜਤਨੁ ॥ ਗਿਆਨ ਪਰਚੈ ॥ ਬਿਬੇਕ ਗਿ १੬੮
 ਆਨੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਗਾਇਆ ॥
 ਅਨਾਹਦੁ ਰਾਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਰੂਹਾਉ ॥ ਆਸਣੁ
 ਸੁਪਨਿ ਰਾਲ ਮਤਾੜੀ ॥ ਭਿਖਿਆ ਖਾਏ ਸਹਜਿ ਵੀਚਾਰੀ
 ॥ ਸਿੰਝੀ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ਨਾਦੀ ॥ ਪੜਵੀਚਾਰੀ ਆਇਜੁ
 ਗਾਦੀ ॥ ਡੰਡਾ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਵਸਤੁ ਪਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ
 ਗੀਜੁ ਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਮਕੀਆ ਮੁੰਦਾ ਮਾਇਆ
 ਤਿਆਗੀ ॥ ਸਿਫਤੀ ਰਾਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਜੂਏ ਜਨਮੁ
 ਨਹਾਰੇ ਜੇ ਗੀਆਇਆ ॥ ਹਰਖੁ ਨ ਗਾਇਆ ਸੋ ਗੀਕ
 ਰਨ ਨ ਸੁਨਹਿ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿਦਾ ॥ ਧਿਨ ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਜੋ ਗਿਝੁ
 ॥ ੨ ॥ ਅਕਲ ਪੜਮਹਿ ਬਹੇ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਚ

੨੧
ਕਾਪੀਐਪਿਆਲਾਪੀਵੇਜੇਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਰੋਸ
ਚਿਹਸਿਮਾਤਾਸਚੁਦੀਚਾਰੋਗਾਨਿਰੰਜਨੁਪਾਨਪਰਿਗਿਰ ०
ਮੀਐਸਾਜੇਗੀਜੁਗਤਿਪਛਾਨੀਸਚੁਬਿਭੂਤਲਾ
ਇਬੈਠਾਤਾਵੀਨਾਨਕਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਿਨਿਰਾਗੀ॥੩

॥ਅਸਤੁਸਚੁਜਪੁਤਪੁਸਚਸੰਜਮਾਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰ ०
ਸਨਿਰੰਜਨਾਦੇਪਰਦਪਣਾਗਗਨੰਤਰਚਕੋਅਸ
ਬਿਗੁੰਪਿਰੁਜੇਗੀਕਦੇਨਪੜੋਜਨਮਮਰਨਕੀਚੁਕੀਧਾ
ਈਜੇਗਜੁਗਤਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥੪॥ਸੁਨਿਨਿਰੰਤਰਿ
ਦੀਜੈਬੰਧਾਉਤੇਨਹੀਸਾਪੜੇਨਕੰਧਾਸਹਜਿਗੁਠਾਪ
ਰਿਕੇਗੇਨਿਦਾਸਾਗੁਰਕੇਸਬਦਿਅਤੀਤਿਉਦਾਸਾਗੁਰ
ਕਾਭਗਤਿਇੰਦੀਕਾਜਤੀਪਦੁਦੇਨਾਨਕਮੁਖਕਾਸਤੀ

੫॥ ਗੁਰਕਾਭਗਤਾਹਿਰਦੇਮੁਕਤਾ॥ ਹਿਰਦੇਧਰਮਨਾਮਦ ੦੧੬੯
 ਨੁਜੁਗਤਾ॥ ਅਮੈਸੀਜੇਗਜੁਗਤਿਕਉਪਾਲੇ॥ ਦਰਸਨਪ ੦
 ਵੈਸਹਜਿਸਮਾਲੇ॥ ਦਰਸਨਪਰਸੇਹੋਇਨਿਗਲਾ॥ ਅ
 ਮਰਭੁਇਆਨੁ॥ ਸਿਰਕਾਲੁ॥ ਕਾਇਆਨਗਰੀਭਗਤਿ
 ਨਾਮਪਲੇਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਭੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇ
 ੬॥ ਪੰਚਿਇੰਦ੍ਰੀਆਵਿਨੁਕਰਿਬਿਨੇ॥ ਗਿਆਨੁਬਾਣੁ
 ਲੇਸਤਸਰੁਸਿਧੋ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਧਿਆਨੁਨਿਹਰਲਪਰਿ
 ਬਹੋ॥ ਸਹਜਿਗੁਫਾਵਾਹਨਅਵੇਗੇ॥ ਮਨੁਅਰੁਲਗੁਰਸ
 ਬਦਨੁਡੋਲੇ॥ ਪੀਵੇਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਹਰਿਤਤਵਿਰੋਲੇ॥ ਤ੍ਰਿ
 ਹੁਕਾਮਾਰਿਮਿਲਾਵੈਮਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਜੇਗੁਜੁਗਤਿਪਰਵਾ
 ਨਾ॥ ੭॥ ਚੰਚਲਚਾਇਨਖੇਲੈਸਾਹੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤਿਅ ੦

ਗੀਪਗਗਿਨਾਗੀ। ਸਬਦੁਸੁਗਤਿਕਾਰੇਵਖਿਆਨੁ। ੫੫
ਜੀ ਰਿਲਾਇਬੇਦੀਬਾਨੁ। ਬਿਖਮੁਜੇਗੁਅਪਰੰਪਰੁਪਾਹੁ
ਨਾਨਕਕਥਨਾਕਰਨਾਸਾਹੁ। ੫੬ ਪੁਰਬਪਛਮਿਉਤਰਿ
ਦਖਵਿ। ਚਉਪੜਿਖੇਲੈਗੁਰਕੈਲਖਵਿ। ਤਿਕਟੀਸੀਗਿ
ਮਿਲਾਵੈਬੀਣਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਾਜੇਲੀਣਾ। ਉਤਰਿਅ
ਵਧਦਿਕਰੇਨਿਵਾਸੁ। ਪ੍ਰਵਤਨਾਨਕਾਤਾਕਾਦਾਸੁ। ੫੭
ਦਖਵਤੇਪਛਮਕਉਫਿਰੈ। ਪੁਰਬਤੇਦਖਵਕਉਗਉ
ਵਕਰੈ। ਮਾਨਸਰੋਵਰਕਰੇਇਸਨਾਨੁ। ਗਗਨਮੰਡਲ
ਮਹਿਧਰੇਧਿਮਾਨੁ। ਨਦਖੰਡਛੂਢਿਫਿਰਿਘਰਿਆ
ਵੈ। ਨਾਨਕਦਸਵੈਸਾਜਿਸਮਾਵੈ। ੫੮ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ ੦
ਨੀਬ੍ਰਹਮਕਾਬੇਤਾ। ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਰਾਖੇਚੇਤਾ।

ਪਾਰੇਇਦੀਕਰਿਗਏਵਿੜਾ॥ਗਿਆਨਖੜਗੁਜਿਣੈਕਾ १੧੦
 ਇਅਗਜ਼ੁ॥ਉਲਟੇਪਦਦੁਕਰੇਅਗਾਹੁ॥ਭੈਗੁਣਮੇਟੈ
 ਖਾਵੈਸਾਹੁ॥ਨਾਨਕਅਗਮਕਥਾਕਾਅਗਮਬੀਚਾਹੁ॥
 ੧ ੧॥ਆਸਾਮਨਸਾਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਚਉਪਾਵਿਖੇਲੈਪਕੀ
 ਸਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਕਰੇਦਾਪਾਹੁ॥ਅਨਹਦਦਜੇ
 ਰੁਣਬੁਣਕਾਹੁ॥ਭੈਮੇਟੇਤ੍ਰਿਬੀਣੀਨਿਦੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨ
 ਕਤ੍ਰਿਭੁਵਣਜਿਣੈ॥੧੨॥ਪੰਜਿਸਤਿਨਉਤੇਰਹਿਸਾਧੇ
 ॥ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਮਹਿਲੁ^{ਘਰੁ}ਸੂਰਾ॥ਸਹਜੀਰਹੇਗਡੀਰੁਚ
 ਝਾਇ॥ਦੂਤਾਦੁਸਟਾਮਾਰੇਪਾਇ॥ਬੀਕਨਾਕ੍ਰਿਸੁਤਿਅ
 ਗਿਰਸਾਇਣਾ॥ਨਾਨਕਤ੍ਰਿਕਟੀਫੂਟੀਮੁਕਤਿਪਗਾਇਣ
 ॥੧੩॥ਤ੍ਰਿਕਟੀਫੂਟੀਸਸੀਅਰੁਫੂਟਾ॥ਦੁਕੁਦਾਕੀਮਟ

ਕੀਛੁਟੀਤਉਛੂਟਾਸੁਨਿਸਮਾਧਿਗਗਨੰਤਰਿਤਾੜੀ॥
 ਬੈਠਾਤਖਤਿਗਜਾਪੰਚਿਕਾਹੀਅਦਲੀਤਖਤਿਬੈ
 ਸਚੁਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਐਸੀਜੁਗਤਿਜੋਗਕੀਪਾ
 ਈ॥੧੪॥ਪ੍ਰਿਥਮੇਤ੍ਰਿਅਗੈਹਉਮੈਸਕਤਿ॥ਤਖਤਿ
 ਨਿਦਾਸੀਬੈਠਾਤਖਤਿ॥ਸਰੁਸੁਭਰੁਚੈਭਰਲੀਹਲਾਣਾ॥
 ਅਮਿਓਮਹਾਰਸੁਪੀਅਪਾਣਾ॥ਅਨਹਦਗਤਾਲਾਲੁ
 ਗੁਲਾਲੁ॥ਨਾਨਕਅਮਰੁਅਜੂਨੀਸਦਾਨਿਹਾਲੁ॥੧੫॥
 ਕਾਇਆਨਗਰੀਮਹਿਅਸਥਿਰੁਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
 ਗੈਸਹਜੀਸੈਦੈ॥ਚੰਦਸੂਰਜਕੀਪਾਦੈਧਣੀਆਹਰਿਕੇ
 ਅੰਗਿਸਮਾਦੈਗੁਣੀਆਹਰਖੁਨਸੋਗੁਸਦਾਅਨੰਦੁ॥
 ਨਾਨਕਿਰੀਅਮ੍ਹੰਬਿਬੇਕੀਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧੬॥ਧੰਗਿ

੧੭

ਭਿਖਿਆਲੇਇ॥ਨਾਨਕਜੋਗੀਸਹਜਿਸਿਉਲੇਇ॥
 ੨੬॥ ਸਹਜਿਮਿਲੇਜੋਗੀਪਰਦਾਣੁ॥ਸਚੁਜੋਗੁਗੁਰ
 ਸਬਦਿਨੀਸਾਣੁ॥ਜੋਗੁਗੁਰਗਤਿਸਾਤਿਗੁਰਸਬਦੀਰ०
 ਤਾ॥ਅਮਰੁਭਇਆਫਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਤਾ॥ਸਚੁਜੋਗੁ
 ਪਾਇਪਤਿਪੂਰੀ॥ਨਾਨਕਜੋਗੀਸਦਾਹਜੂਰੀ॥੩੦
 ਦੇਹੀਨਗਰੀਮਹਿਖੈਦੇਖੇ॥ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਮਹ
 ਲੁਪਰੁਪੇਖੇ॥ਦਸਵੈਦੁਆਰੇਲਾਏਤੋਰੀ॥ਗੁਰਕਾ
 ਸਬਦੁਅਨਹਦਲੇਰੀ॥ਪਾਰਸੁਪਰਸੇਪਰਮੁਪਦੁਪ०
 ਵੈ॥ਨਾਨਕਸੁਨਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵੈ॥੩੧॥ ਨਉਦਸਬ
 ਉਦਹਅਠਅਠਾਰਹਾ॥ਤੀਨਚਾਰੀਪੀਜਿਸਤਿਬਾ
 ਹਾ॥ਸਤਸਤਾਈਚਉਦਹਹਟਨਾਲੇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਅੰ

ਤਰਿ ਦੇਖਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਗਾਹਿਗੀਭੀਰੁ ॥ ੨੨ ॥ ਬੋਲੇ ਸਤਿਸ
 ਤਿਸਤਿ ਵਾਦੀ ॥ ਦੁਬਧਾ ਦੁਰਮਾਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਆਗੀ ॥
 ਪੰਚਿ ਦੂਤਾ ਕਰਿ ਗਏ ਬੰਨਣਾ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮੈ ਰਾਖੇ
 ਥੀਮਨਾ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੂਆ ॥ ਨਾਨਕ
 ਏਲਿ ਮਹਾਰਸ ਪੀਆ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਨਿ ਸਮਾਧਿ ਅਨਾ
 ਦੁਧਿ ਆਨੁ ॥ ਅਕਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ॥ ਅ
 ਗਮੁ ਰੂਪ ਤਿਸੁ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰ
 ਦੇਖਿਆ ॥ ਅਲਿਪਤੁ ਅਵਿਸਾਰੁ ॥ ਦੁਤਿ ਸੁਦਰਸਨ ਪਾਇ
 ਆ ॥ ਅਦਿ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਆਦਿ
 ਨਿਰੰਜਨ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸੁਰਗੁਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਅ ॥

ਇ॥ ੨੩॥ ਬੋਲੇਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪੁਰਾ॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਬਰਾ
 ਕਾਸੁਰਾ॥ਅਗਮਨਿਗਮਜਾਣੇਜਾਣਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
 ਸਚੁਨੀਸਾਣਾ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਦੀਖਿਆਸਚੁਦੀਨੀ॥ਚੀ
 ਨਸਿਆਪੁਤਤਪਰਬੀਣੀ॥ਮਨੁਮਾਨਿਆਪੂਰੇਗੁਰਏ
 ਕਾ॥ਨਾਨਕਜੇਗੁਗਤਿਸਾਚੀਸਚੁਦੇਕਾ॥ ੨੪॥ ਤ੍ਰੈਬਿ
 ਧਿਉਪਾਰਿਬੈਠਾਸਚੁਚਉਕਿ॥ਨਉਪਰਿਥਾਪੇਬੈਠਾ॥
 ਇਕਾ॥ਨਾਉਕਵਲੁਸਤਿਕੀਆਪਰਗਾਸੁ॥ਸਹਜਿ
 ਸੁਭਾਇਰਦੇਗੁਣਤਾਸਾ॥ਚੜ੍ਹਿਸੁਮੇਰਬਸੇਅਸਥਾਨਿ॥
 ਨਿਬੁਰੁਬਰੇਪੁਨਿਸਹਜਿਧਿਆਨਾ॥ਚੰਚਲੁਚਲਤਪਰ
 ਮਤਤੁਹੀਰਾ॥ਨਾਨਕਜੇਤੀਜੇਤਿਮਿਲਿਆਮਨੁਪੀਰਾ॥
 ੨੫॥ ਉਲਟੇਪਦਨੁਮਨੁਸੁਨਸਮਾਧੈ॥ਗਗਨੰਤਰਿਵਸੇ

973
 ਥਾਨਿ ਜੁਗਾਵੈ ॥ ਚੇਤਨ ਪੁਰਖੁ ਬੈਠਾ ਹੁਸੀਆਰਾ ਰਾਖੇ
 ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਅਪਾਰਾ ਅਉਪਾਇ ਪਾਇ ਬਿਖਮੁ ਹੈ
 ਥਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੁਲੈ ਬਜਰਕ ਪਾਟਾ ॥ ੨੭ ॥
 ਜੇਗਿ ਜੁਗਾਤਿ ਨਿਠਿ ਜਨ ਰੂਪਾ ਆਤਮ ਚੀਨੈ ਦੇਵੈ ਪੂ
 ਪੁਆਪੁਪੇ ਅਪਿਗਗਨਿ ਤੁੰ ਚੁਕੇ ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਲੇ
 ਦੂਤਾਲੈ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਮੰਗਇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਨਾ
 ਨਕ ਅਸਥਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਗਿ ਪੜ੍ਹਿਆ ॥ ੨੮ ॥ ਗੁਰਕੇਸ
 ਥਇ ਅੰਡੇ ਲਨ ਤੁਲੇ ॥ ਮਨੁ ਆਜੀਤੈ ਚਉਪੜ੍ਹਿ ਖੇਲੇ
 ਹੁਕਮੇ ਬੂਝੈ ਪਾਸਾ ਢਾਲੇ ॥ ਠਹੀ ਅਤੀਤ ਨ ਪਵੈ ਜਿ
 ਲੇ ॥ ਥੋੜੀ ਨਿਵ ਅਲਪ ਅਪਾਰਾ ਪੁਣ੍ਹੈ ਨਾਨਕ ਤਤੁ
 ਵੀਚਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟਿ ਬਤੇਰੇ ਅਲਿਪਤਾ ॥

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ਅਹਿਰਿ ਮਤਿ
 ਅਚਲੁ ਨ ਹੀ ਚਲੇ ਪਾਰਿ ਅਗਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ਨਹੀ
 ਜਲੇ ਹਰੇ ਅਤੀਤ ਜੈ ਸੇ ਕਦਲ ਨਿਗਲਾ ਓਹੁ ਦੈਅ
 ਵੰਤ ਹਰਿ ਦੀਨ ਦੇ ਮਾਲਾ ਪੀਰ ਜਧਰ ਮੁਖਿ ਮਾਧਨੁ
 ਗਯੋ ਪਵਣੁ ਤਿਨਾ ਨ ਕਅਸ ਥਿਰੁ ਪਰਿ ਬਯੋ ॥ ੩੦ ॥
 ਅਸਥਿਰੁ ਮਨੁ ਆਗਾਖੇ ਚਿਤੁ ਪਾਚੈ ਇਵੀ ਦਿਨੁ
 ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਕਾਇਆ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਿ ਜਾਲੇ ॥
 ਚੰਚਲ ਚਿਤੁ ਨ ਪਰ ਪਰਿ ਚਾਲੇ ਅਸਗਨ ਦੀਅ
 ਪੁਠੀ ਤਰੇ ਕਦਲੁ ਬਿਗਾਸੈ ਸਚ ਉਚਾਰੇ ਜੇਗੁ ਜੁਗਤ
 ਕੀ ਜਾਣੁ ਪਛਾਣੁ ਸਚੁ ਜੇਗੁ ਨਾਨਕ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੩੧ ॥
 ਬੋਲੈ ਸਚ ਜਿਥਾ ਸਚੁ ਸੁਚਾ ਸਚ ਪੜੈ ਪੜਿਗ

ੜਊਗਾਲੇਮਣੀਆਲਾਲਪਰੇਵੈਗੀਠਿ॥ਅਉਘਟ ੧੭੪
ਘਾਟਿਮੰਜਨਅਠਸਠਿ॥ਹੀਰੋਰਤਨਪਰੇਵੈਮਾਲਾ॥
ਨਾਨਕਧਿਆਨਨਿਰੰਤਰਿਰਹੇਨਿਰਾਲਾ॥੩੩॥ਗਿਆ०
ਨਖੜਗੁਲੇਸਿਪੇਮਾਣੁ॥ਐਸੀਜੇਗਜੁਗਤਿਪਰਵਾਣੁ
॥ਪੰਚਮਾਰਿਜੁਗਤਿਪਤਿਪਾਵੈ॥ਅਕਾਸਿਨਿਰੰਤਰਿ
ਸੁਨਿਸਮਾਵੈ॥ਨਿਜਘਰਿਰਹੈਅਕਲੀਦੁਨਿਰਾਲਾ॥
ਤਬਿਦਸਿਵੈਦੁਆਰੈਧੂਲੇਤਾਲਾ॥ਲਹੇਪਦਾਰਥੁ
ਨਾਮਨਿਧਾਨੁ॥ਸਤਿਸਰਿਮੰਜਨੁਕਰਿਇਸਨਾਨੁ॥ਤਤੁ
ਤ੍ਰਿਬੀਣੀ॥ਤ੍ਰਿਕਟੀਧੂਲੇ॥ਨਾਨਕਤਬਿਦਰਸਨੁਪਾਏ
ਆਦਿਚਲੂਲੇ॥੩੩॥ਲੋਕੁਲਹਰਿਮਨਿਮਾਰਿਸੇਤੋ
ਖੀ॥ਸਗਲਕੀਰੇਨਨਾਕਿਸੇਕਾਦੇਖੀ॥ਸੁਰਤਿਬਿਚ

ਖਣਪੁਰੀਮਤਿ॥ ਘਟਿਘਟਿਹਦਿਹਹਿ॥ ਅਸਰਬਤਾ॥ ਸੁ
 ਰਜਕਿਰਹਿ॥ ਸਗਲਾਜਿਉਜੋਤਿ॥ ਨਾਨਕਰਾਜਨਠੀਕਸ
 ਮਸਰਿਏਕਵਿਸਟੀਤਾ॥ ੩੫॥ ਪਾਵਤੁਵਰਜਤਰਾਧੇਇ
 ਕਠਾਇ॥ ਹਰਿਹਰਸਿਰਾਤਾਨਿਰਮਲਨਾਇ॥ ਕੰਚਨਕ
 ਇਆਨਿਰਮਲਤਸਾ॥ ਸਾਰੀਜੋਤਨਿਠੀਜਨਅੰਸੁ॥ ਗੁ
 ਰਕਾਸਬਦੁਜਪਿਮਿਟੇਅੰਧੇਰੁ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਕਾਚੂ
 ਕਾਠੇਰਿ॥ ਅਸਾਮਨਸਾਤੇਰਹੇਨਿਰਾਸੁ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਨਾਨ
 ਕਤਾਕਾਦਾਸੁ॥ ੩੫॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਸੋਧੈਕਾਇਆਸੁਧਿ॥ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਦੁਧਾ॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਹੋਇਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਜਮੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਥੀਅੰਤਤੁਅੰਗੀਮੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਇ
 ਦਿਖਦੈਗੀਛੇਟੈ॥ ਅਨੁਮਾਦਕਗੁਰਸਬਦੀਭੇਦੇ॥ ਅਸ

ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਜੋਗੀ ਨਿਜ ਪਰਿਹਰੇ ॥ ਕਵਲ ਸਵਿਉ ਪਾਰਿਜੇ १੭੫
 ਗੀਬੈ ॥ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦਿ ਮਾਦਿ ॥ ਜੁਗਾਦਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਅਨਾਹਦ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੩੬ ॥ ਕਵਲ ਸਵਿਉ ਪ
 ਰਿਜੇ ਗੀ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ॥ ਤਹਾ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਪ ਰੰਪਰਮ ॥
 ਨਾ ਤਹਾ ਅਸਥਿਰੁ ਜੋਗੀ ਨਿਜ ਪਰੁਥ ਸੋ ॥ ਪੇਖਿ ਅਚਰ
 ਜੁ ਅਨਾਹਦ ਰਹੇ ॥ ਤਹਾ ਅਕਾਲ ਕਾਇਆ ਜੋਗੀ ਪਾਪ
 ਤਿਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਸਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਫਿਰਿ ਮਰੇ ਨ ਕੋਈ ॥ ੩੭ ॥
 ਮਾਨਸ ਰੋਵਰ ਮਜਨੁ ਕਰੇ ॥ ਸਹਜਿ ਗੁਫਾ ਕੇ ਪਰਿਮਾਹਿ
 ਵਰੇ ॥ ਮਾਣੁ ਕਲਾਲੁ ਅਨੂਪ ਵਣੁ ਜੇ ਵਣੁ ਜਾ ਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਪਰ ਥੇ ਪਰਹੁ ਗਾ ॥ ਖਰੇਖ ਜਾਨੇ ਖੋਲੇ ਗਲਾ ॥ ਸਚੁ
 ਸਰਾਫੁ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਾਲਾ ॥ ਸੁਨਿ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਤਾੜੀ ਲਾਏ ॥

ਸਦੇਦੁਆਰੇਨਾਦਦਜਾਏ। ਜੋਤਿਪਗਾਸਗੁਰਸਬਦੀਤਵੈ
 ॥ ਤੈਗੁਣਮੇਟੇਚਉਥੈਸੋਵੈ। ਦੇਪਰਦਖਣਾਕਰੇਨਮਸਕਾਰੁ
 ॥ ਨਾਨਕਚੜ੍ਹਿਸੁਮੇਰੁਦੇਖੈਗੈਦੁਆਰਾ॥ ੩੮॥ ਜਪੁਤਪੁਸਿਜਮੁ
 ਸੁਗਤਿਬਿਚਖਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਸਾਧਕਾਏਤੋਲਖਣੁ। ਸਚੇ
 ਤਾਪਿਡਕਦੇਨਅਚੇਤਾ। ਸਾਧਪਿਪਿਡਕਉਸਦੀਚੇਤਾ। ਚੇ
 ਤਨਾਮੁਖੀਸਦਾਰਿਸੁਖੀ। ਅਚੇਤਾਪਿਡਨਾਨਕਦਰਿਦੁ
 ਖੀ॥ ੪੦॥ ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਤਜਿਬਿਗਾਸੀ। ਗੁਰਕੇਸ
 ਬਦਿ। ਅਤੀਤਉਦਾਸੀ। ਤਿਕਟੀਛੂਟੀਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ
 ॥ ਅਨਦਵਾਜੇਰੁਇਝੁਇਕਾਗਾਦਸਦੇਦੁਆਰੇਚੜ੍ਹਿ
 ਅਮ੍ਰਿਤਪਾਵੈ। ਨਾਨਕਜੁਗੁਜੁਗੁਅਸਥਿਰੁਥੀਵੈ॥ ੪੧॥
 ਜਪੁਤਪੁਸਿਜਮੁਸਚਨਿਰਾਲਾ। ਮੇਸੀਰਤਨਪਰੇਵੈਮ ०

ਲਗਾਰਹੋਇਕਤਾਮਨਿਗ੍ਰਹਨਿਹਚਲਾਏਕਟੇਕਏਕੈਕਾ ੧੭੪
ਅੰਚਲਾਜੇਗਜੁਗਤਿਕੀਸਾਚੀਚਾਲਾਪੁਣਦਤਿਨਾਨ
ਕਸੁਣਹੋਬਾਲਾ॥੪੨॥ਸੁਨਹੋਅਉਧੁਜੇਗੁਨਪਾਇਅ॥
ਪਿਤੁਅਪਰਚੇਕਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਿ
ਅੰਧੇਰਗੁਬਾਰਾ॥ਅੰਤਕਾਲਸਿਰਿਆਦੈਭਾਗੁਜੇਗੁਨ
ਪਾਇਆਜੁਗਤਿਗਦਾਈ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਤਿਕਾਰਹੁਸਿਰ
ਪਾਈਛਾਈ॥੪੩॥ਬਾਰਹਿਪੰਥੀਜੇਗੁਨਪਾਇਆ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਭਰਮੁਭੁਲਾਇਆ॥ਪਾਖੰਡਕੀਨੇਜੇ
ਗੁਨਹੋਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੁਰੇਮੁਕਤਿਨਕੋਈ॥ਬਿਨਨਾਦੈਭੇ
ਖਕਰਹਿਬਹੁਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਜੇਗੁਨਪਾਇਆਲਿਖਤਲ
ਲੇਰੇ॥੪੪॥ਹੀਰਾਨੀਗੁਰਸਿਨਹੀਛਲਿਆ॥ਬਿਨੁ

7
 ਗੁਰਸਬਦੇਜਲਿਬਾਲਿਬਾਲਿਅਯਾਕ ਨੂਆਫੂਟੈਸਸੀ
 ਅਰਨਹੀਫੂਟਾਜੇਗੁਨਪਾਇਆਸੁਨਹੇਅਉਧੁਤਾ॥
 ਮਾਈਮਾਗਤੁਲੁਭਤਲੁਭਾਨਾ॥ਬਿੰਦਟਾਰਿਅੰਤਪਛੁ
 ਤਾਨਾਕਾਢੀਪਿਡੀਸਬਦੁਨਚੀਨੈ॥ਬੂਡਤਬੂਡਭਉਰ
 ਲੁਭਾਨੈ॥ਪਦਨਸੋਪਸਾਧਨਾਨਹੀਕਰੀ॥ਨਾਨਕਸਚ
 ਅਗਥਿਨਤਾਰੀਤਰੀ॥੪੫॥ਅੰਤਰਿਦੁਰਮਤਿਹਉਮੇ
 ਰੰਗਾ॥ਬਨਤਾਛਡਿਬਨਤਾਦਹਿਬਿਓਗਿ॥ਕਾਮੁਕੋਧੁ
 ਜਲੇਦਿਨਗਤਿ॥ਭੂਖਸਰੈਪਰਘਰਕੀਤਾਤਿ॥ਮੂੰਡ
 ਮੁਤਾਏਜੋਗਨਹੇਈ॥ਘਰਿਘਰਿਮੰਗਤਿਜਨਮੁਗਾਇ
 ਓਈ॥ਜੋਗਨਪਾਇਆਜੁਗਤਿਗਦਾਈ॥ਕਿਤਕਾਰ
 ਦਿਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈ॥੪੬॥ਜੋਗਅਭਿਆਸਖ

੧੨੧
 ਵਕਰਮਕਮਾਵਹਿ॥ ਦਸਵੈਦੁਆਰਜੀਉਪਦਨਚੜ੍ਹਾਵ
 ਹਿ॥ ਤੇਤੀਰਥਭਵਹਿਦੇਸਿਤਰਿਦੇਸਾ॥ ਬਿਨੁਸਬਦੋਝੂਠੇ
 ਸਭਭੇਸਾ॥ ਸੁਨਿਧਾਰੀਬਹੁਮੇਨਿਧਿਆਨਾ॥ ਇਕਨਿਰਾਗ
 ਹੀਸਭਝੂਠਗੁਮਾਨਾ॥ ਇਕਤਪੀਹਠੀਹਠੀਏਇਕਟੰਗੇ॥
 ਇਕਨਗਨਫਿਰਹਿਸਦਾਹੀਨੀਗੇ॥ ਇਕਰਹਹਿਬਿਥਾਣੇ
 ਮੜੈਮਸਾਢੈ॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਗੁਰਪੁਰੇਤਤਨਪਛਾਣੈ॥ ੨੧
 ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਰੀਰਿਗਸਿਮਿਲਿਆ॥ ਅਮਰੁਕੁਇਆਠਿ
 ਰਿ॥ ਪਿਤੂਨਪੜਿਆ॥ ਸਚੁਜੇਗਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਈ॥
 ਸਬਦਅਨਾਹਦਰਿਗੁਰੀਦਾਈ॥ ਸਚੁਅਭਧਿਪਦਨਦ
 ਸਿਕੀਤਾ॥ ਮਨੁਅਜੀਤੁਗੁਰਸਬਦੀਜੀਤਾ॥ ਸਚੁਜੇਗੁ
 ਗੁਰਸਬਦੀਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਜੇਗੀਸਹਜਿਸਮਾਇ

ਅ॥ ੪੮॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਾ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ॥
 ਦਿਖਾਇ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨੁ ॥ ਸਖਾ ਸੋਰ ਵਰੁ ਜਿਸ ਕੀ
 ਸਭ ਛਾਇਆ ॥ ਅਚਰ ਜੁਗੁ ਪਰਿ ਨ ਦਰੀਆ ॥
 ਅਚਰ ਜੁਗੁ ਲਤਾਨ ਰੇ ਸਹੀਆ ॥ ਆਪਹੁ ਆਪ ਉਪ ०
 ਏਨੀਆ ॥ ਆਪ ਵੀਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਤਨਾਨਕ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਇ ॥ ੪੯॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ
 ਮਿਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰੇ ਲਿਵਲਾਈ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਿ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਚੇਲੇ ॥ ਅਛਰਿ ਭਵਾਲੁ ਸਬ ਦਿਬਿ
 ਨ ਪੇਲੇ ॥ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨਹੂ ਪਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਬਿਅੰ
 ਤੁ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਕੋਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੁਣ ਨ ਹੋਈ ॥ ੫੦॥ ਰਤਨ ਮਾਲਾ

੭੭੧

੧੭੮



ਪੁਰੀਹੋਈ॥

॥ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿਬ॥

੧੬ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਧਿਆਉ ਜੇਬਨ ਬਿਰਧਿ ਅਦਸਥਾਕਾ॥ ਜੇਬਨ ਹਰਿ
ਜਨੁ ਜੀਤਿ ਓਜ ਮਗੁ ਸਿਓ ਪਲਕਥਾ॥ ਖਿਨਿ ਅਹੁਤਿ ਖੀ
ਪੁਰਸਾਲਾਤ ਜਮ ਮਾਰਗ ਮੁਤਾ॥ ਗਰਭਿ ਧਿਆਨ ਬਾਲ
ਬਿਬਸਥਾ ਸਰੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ॥ ਜੇਬਨ ਬਿਰਧ ਅਦ
ਸਥਾ ਕੁਰਮਿ ਭੂਲੇ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ॥ ੧॥ ਭਰਮ ਭੂਲੇ ਜ
ਨਮ ਤੈ ਖੋਇ ਓਏ ਹੁਅਉ ਸਰਚਰੇਨ ਗਾਥਿ॥ ਕਉਟੀ
ਬਦਲੈ ਖੋਇ ਓਲਾਲ ਅਮੋਲ ਕੁਆਥਿ॥ ਗੁਰਿ ਕੁਟੰਬ ਮ
ਹਿਪਲ ਚਿਆਮਹਾ ਮਦਨ ਦੁਰਗੀਧਾ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਇ
ਆ ਪਿਆਨੀ ਬੁਝੈ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧਾ॥ ਖਰੂਪ ਕੀ ਕੁੜਿ

ਭਜਿਦਿ ਏਸੇ ਜਰਜੀ ਤੈ ਜੋ ਬਨਹਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ
 ਬਿਨੁ ਨਾਉਰਦਾਰ ਨ ਪਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਮੂੜੇ ਅੰ
 ਧਾਰਗਿ ਮਿਭਰਗਿ ਜੂਨੀ ਕੇਖ ਬਦੁ ਕੀਨੇ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ
 ਛੂਟਹਿ ਬਹੁ ਫੰਧਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਪਾਰਿ ਜਾਇਨ
 ਪਾਰਿ ਬਸੈ ਮਦਕਾਮ ਲੋਕ ਕੀਤਾਤਿ ॥ ਦਿਨ ਸੁਮਾਇਅੰ
 ਪਰਦੁ ਬੁਧਿ ਹੈ ਪਰਪਾਰਿ ਭਿਤਵੈ ਗਤਿ ॥ ਲਾਜਿ ਨਾਹੀ
 ਕੁਲ ਲੋਕ ਕੀਉ ਉਨਹੀ ਮਨ ਅਪਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਾਧਨ ਰਸਿ ਮਿਲੇ ਭਰਮਿ ਮੂਠੇ ਗਰਬਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਪਾਨਫੂ
 ਲਿਹ ਸੁਮਾਸੁ ਮਦੁ ਭੁਗੈ ਭੋਗ ਅਨੀਤਿ ॥ ਪਾਰਿ ਮੰਦਰ
 ਮਹਲੀ ਬਸੈ ਜਰਜਰੁ ਆਨਹੀ ਢੀਤਿ ॥ ੩ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾ
 ਲੀ ਸੁਖ ਸਦੈ ਕਾਮਣਿ ਸਿਉ ਪੀਤਿ ਲਗਾਇਆ ਅੰ

ਤਿਦੁਖਲੀਆਦੁਖਸਰੈਜਮਪੁਰਿਚੋਟਾਖਾਇ॥ ਦੁਤਰੁ ੦੧੭੯
 ਇਹਰਿਬੀਸਰੈਸਹਹਿਜਮੁਡੰਡਸਹਾਇ॥ ਗਾਫਲਭੂ
 ਲਾਦੁਰਮਤੀਹੀਡੇਗਾਦੁਹਗਾਉ॥ ਜੇਬਨਮਾਤਾਨਹਸੁ
 ਖਿਸਦੈਹਿਰਦੈਨਹੀਹਰਿਨਾਉ॥ ਹਰਿਭਗਤਿਹੇਤਿਨ
 ਹਪਾਇਓਨਹਸਾਪੁਗੁਰਸੀਗੁ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁ
 ਮਨੁਤਨਮੇਲਾਭੰਗਾ॥ ੨॥ ਵਿਬਸਨੇਹੀਜਲਕੂਪਜਿ
 ਉਬਿਨੁਦਖੁਸੁਖੁਹਿਨਗਾਮੁ॥ ਸੁੰਦਰਿਨਾਗੀਸੋਹਣੀ
 ਅਤਿਹਿਤਕਾਰੀਕਾਮੁ॥ ਤਿਤਜਮਪੰਥਚਲਾਈਐਮਹ ੦
 ਤਪਤਿਬਹੁਪਾਮਾ॥ ਤਪਤਕੜਾਏਤਾਈਅਹਿਮਨਮੁਖਿ
 ਨਹੀਰਾਮਾ॥ ਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਇਸੀਜੇਹਕਾਮਾਲਿ
 ਖਿਆਨੀਸਾਨੁ॥ ਮੂੜੇਭਰਮਨਛੁਟੀਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁ

ਰਕੀਟੇਕਾ ਬਿਨੁ ਨ ਦੈ ਪੈਲੂਟੀਐ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਤਿਸ ਠੇਟਿ॥
 ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਨੁ ਥਿਰੁ ਹੋਸਤਿ ਗੁਰਸ ਬਦਿ ਬਿਬੇਕ॥
 ਉਝੜਿਭੂਲਾ ਮਾਰੀਐ ਕਿਹਤਿ ਪਾਇਆ ਸਿਰਿਕਾਲੁ॥
 ਕਿਉ ਭਉ ਜਲ ਪਾਰਿਉਤਾਰੀਐ ਮਹਾ ਬਿਖਿਅ ਮਸਰਾ
 ਲੁਕੁੰਡੀ ਨਰਕ ਪਚਾਈਐ ਸਿਰਿਕਾਲ ਬਰਖੇਕਾਲ॥
 ਨਾਨਕ ਸਹਨਿ ਅਪਾਰਕੀ ਗੁਰਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲ॥
 ੫॥ ਗੁਰਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਾਨਿ ਬੀਸ ਹੈ ਕਨਕ ਕਾਮ
 ਨੀਹੇਤਾ ਅਸਗ ਜਦੇਖੇ ਬਹੁ ਪਨੇ ਪਾਇ ਕਰ ਬ ਅਨੇਕ
 ਸੁਇਨਾਰੂ ਪਾਵੁ ਬਹੁਤ ਅਨਿਅਨਿਰਚਤਿ ਅਨੀ
 ਤਿਅ ਜਿਉ ਮਖੀਆ ਮੀਠੇ ਪਚਿਖ ਪਹਿਮਾਨਿਤ ਨਿਝੂ
 ਠੀਗੀਤਿ ਕੂਕਰ ਸੀਆ ਜਿਉ ਗਲੈ ਨਿਕਸੈ ਫਾਟੀਤੁ

ਤਿਆਸੇਜਸੁਖਾਲੀਮੋਹਿਓਅਰੁਮਾਣੁਕਹੇਤਪਗੀਤਿ॥
 ਗਇਨਥਿਧਿਸੋਪ੍ਰਭਬੀਸਰੈਜਗੁਖੇਲੈਜੁਆਰੀਤਿ॥
 ੬॥ ਗੜਮੰਡਪਾਅਤਿਸੋਹੁਣੂਚੇਗਚਨਗਹੀਗਾਤਖ
 ਤਦੁਲੀਚੇਅਤਿਕੁਲੇਨੇਬਖਦਾਸਦਜੀਗਾਦਲਲਸਿ
 ਕਰਤਿਸੁਅਗਲਬਹੁਦੀਸਹਿਤਾਈਬੀਗਾਪ੍ਰਭੁਪਾਨੇ
 ਪੜੈਬਹੁਤਅਰੁਦੀਸੈਸੋਪਰਦਾਗਾਤਿਤਪੰਥਨਸਾਥੀਕੋ
 ਏਅੰਤਿਕਾਲਿਸਹੁਮਾਰਿ॥ਜਿਉਦੀਪਕਮੰਦਰਿਧਰੇ
 ਸਭਚੰਦਨਾਮੰਦਰਿਮਾਰਿ॥ਲੇਪਦਨਝੁਕਲੇਉਡਰੇਅੰ
 ਧਪ੍ਰਪਪਟਿਤਾਰਿ॥ ੭॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਸਭਕੇਕਹੇਕਛ
 ਲਾਇਨਚਲਿਓਕੋਇ॥ਇਨਿਮਾਇਆਮਨੁਮੋਹਿ
 ਆਆਇਜਾਇਦੁਖੁਰੇਇ॥ਮਿਰਤਮੰਡਲਗਿਹਮੰਦ

ਗਤਨੁਧਨੁਦੇਖਿਭੁਲਾਇਕੋਇਵਿਹਲਾਘਰਗੀਨੈਨ
 ਨਕਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ। ੨੭੬੭੬ਕਰਤਾਆ
 ਇਓਹਉਮੈਕਰਤਾਜਾਇ। ਗਮਨਾਮਧਨੁਬੀਸਰੈਉ
 ਗਏਮੁਇਆਪਛੁਤਾਇ॥ ੨੭੬੭੬ਅਪਤੁਪਸੁਅ
 ਗਿਆਨਮਤਿਭਗਤਿਨਹੀਅਚਾਰ। ਤੈਸੇਜੈਸੀਕਾਮ
 ਨੀਸੇਵਾਭਗਤਿ। ਬਿਨੁਛਾਗੁਾਘਰੁਦਰੁਨਦਰਿਨਆ
 ਦਈਨਉਰਦਾਰਨਪਾਰਿ। ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਿਨਭੇਦੀ
 ਐਕਉਸਰੈਗੁਰਦੁਆਰਿ। ਬਿਨੁਪਉਤ੍ਰੀਗਤ੍ਰਿਕਿ
 ਉਚਨੈਕਚਨਕੋਟਿਗੀਸਾਲਾ। ਗੁਰਉਪਤ੍ਰੀਸਚਪਾਈ
 ਐਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਗਲਾ॥ ੨੭੬੭੬ਮਨਮੁਖਪਾਪੀਪਚਿ
 ਮੁਏਦਰਸਾਢੇਪਰਦਾਣਾ। ਜਮਕੈਕਰਮਾਗੇਜਿਠਿਖੜ

ਕਿਛੁ ਚਲੇ ਨਾ ਜੀਤਾਵੁ ॥ ਪੁਰਖ ਨਾ ਰਿਬੇ ਮੁਖ ਖਪੇ ਜੋ १੮੧
ਕੂੜ ਬੋਲਿ ਮਾਲਿ ਖਾਇ ॥ ਜੇ ਨਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ
ਸੇ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲ ਅੰਤਿ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਵੈ ਬਿਖ ਓਢੇ ਨਾ ਬ
ਖੁ ਪੀਦਾ ਹਿਮੀਠੇ ਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਸਭ ਛੋਡਨਾ
ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਪਛਤਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ਮਾਗੀ
ਐ ਮਨੁ ਕੁਸੁਧਾ ਸਿਰਿ ਮਾਰਿ ॥ ਰੂਹੈ ਨ ਰਹਿ ਪਚਾਈ ਐ
ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਕੂੜਿ ਆਗਿ ॥ ਚੁਸ ਮੇਕ ਦੇ ਅਦਗ ਵੀਨਿ
ਦਿਆ ਕੀ ਸਿਰਿ ਪੈਟਾ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਿ ਆਈਆ
ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮ ਚੋਟਾ ॥ ਨਿਤੁ ਬੂਝੀ ਅਤਿ ਮੁਹੇ ਕੂੜਿ
ਬੋਲਿ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕਰਿ ਸਕੀ ਨ
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੇ ਜਾਹਿ ਰਸਾਤਲ ਨ ਰਹਿ

ਕੁੰਭਜਾਸਹਿ ਬਧੇਕਾਲਬਿਹਾਲਾਸਾਕਤਿਕੁਰਮਿਗਵਾਇ
 ਓਕਦਹੀਬਦਲੇਲਾਲਾ॥੧੧॥ ਜੀਵਨਧਨਸੀਤਤਿਕੀਆ
 ਸਾਮਨਿਕੀਨਿਹਰਿਗੁਣਮਨਹੁਬਿਸਾਗਾਠਸਭੇਗਕਰੇਸੁ
 ਖਚਿਤਦੈਕੁਰਿਜੇਬਨਦਰੁਨਾਰਿਸੇਜਸੁਖਾਲੀਮੋਹਿਅੰ
 ਕਾਮਾਇਹੇਤਿਅਗਿਐਹੁਦ੍ਰਿੜਨਿਹਚਉਕਰਿਮਾਨਿ
 ਓਸਚੇਮਾਇਆਦਾਨੁਮਿਦੈਨਪੂਰਬਕਮਾਇਆਮ
 ਨਿਮੁਖਿਆਦਨਜਾਨੁਪੰਚਚੇਰੁਤਿਸੁਘਰਮੁਹਹਿ
 ਉਮੈਮਨੁਅਪਮਾਨੁਕਾਲੁਨਦੀਸੈਸਿਰਿਖੜਾਜਿਸੁ
 ਵਸਿਜੀਉਪਾਨਾਜਰਜਰਵੇਜਮਸਾਰਖੇਆਦਘਟੇਸੁ
 ਖਕੇਦਾਨਾਨਕਇਤਿਠਸੁਛੁਟੀਐਜਾਪਾਈਐ
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾ॥੧੨॥ ਮਨੁਮੁਖੇਹਿਦਿਆਪਿਆ

ਉਦਮਨੀ ਬੈਰਾਗੁ ਮੇਰਾ ਮਾਇਆ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਤਿਸ १੮੨
 ਭੁਕਾਲਿ ਖਾਦਾਗੁ ਦਾਗਦੇਖ ਮੁਖਿ ਲਗਾਇ ਕੈ ਅੰਤੇ
 ਚਾਲਿ ਆਰੇਇ। ਜਮ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਡਾਢਾ ਸਿਗਨਸ ०
 ਥੀ ਕੋਇ। ਸਾਗਰੁ ਗਹਰੁ ਅਤਿ ਘਣੁ ਸੁਰਤ ਪੇਸਿ ਰਿਝ ०
 ਲੁਮਨ ਮੁਖੁ ਦਫੈ ਬੁਝੀ ਕਾ ਮੋਧੁ ਬਿਨੁ ਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ਬਿ
 ਖਿ ਅਗਨੀ ਤਨੁ ਪੀੜੀ ਐ ਪਰਤਿ ਆਪਰਧਨ ਮੋਹਿ।
 ਪਰਨਿ ਦਿਆਜੀਉ ਘਾਤੁ ਦੈ ਮਾਇਆ ਲਿਆ ਦੈ ਧੋਹ
 ਜਨ ਮੁਖ ਦਾਰਬੁਖਿ ਆਦੁ ਜੈ ਰੇਤ ਪਿਆਰਿ। ਕਾਲਿ
 ਚਪੁ ਉਲੇ ਭੁਏ ਕਾਇਆ ਭੁਲੀ ਭਾਰਿ। ਆਦਤੁ ਕਿਆ ਲੇ
 ਆਇਆ ਜਾਤੇ ਕਿਆ ਲੇ ਜਾਇ। ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗ
 ਤਿ ਨ ਫੁਟ ਸੀਸ ਮਾਇ ਦੇਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧੪ ॥ ਬਿਗੁ ਪੁਤ

ਇਆਤਨਕੀਆਹੀਦੀਦੇਹਸਰੀਰਿਰੰਗੁ॥ਖੜਪਕੀ
 ਕੁੜਭਜਸੀਸੇਸਾਸੇਗੁਵਿਜੇਗੁ॥ਚਰਨਗਿਰਹਿਕਰਕੀਪੀ
 ਅਹਿਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਨਧੀਗੁ॥ਸਿਧਾਵੈਦੁਨਨਕਿਸੇਨੇੜੀ
 ਧੁਪਲਨੀਗੁ॥ਕੀਨੀਵੈਦੁਨਸੁਣੀਮੈਰਹਿਅਪਰਕਭਿਤੰ
 ਦੁ॥ਹਥਗਡੇਗੀਪਗੋਖਿਸੇਡੋਲੀਦੇਹਨਿਮਾਦੁ॥੧੫॥
 ਗਿਆਨੁਧਿਆਨਜਪੁਤਪੁਨਹੀਸਾਧਸਿਗਤਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿ
 ॥ਨਾਮਦਾਨੁਹਰਿਹਰਿਨਹੀਸੁਵੀਮੜੀਮਸੀਤਿ॥ਕਾਗਦ
 ਜਿਉਬੂਦਿਗਿਰੀਕਾਚੀਗਰੀਅਭੀਤਿ॥ਪੁਤਮਾਤਿਸ
 ਖਾਮੀਤਜਗਸਿਉਭੂਠੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਅਲਪਜੀਵਨਰੋਸੀ
 ਭਇਆਆਸਾਮਨਸਾਚੀਤਿ॥੧੬॥ਆਸਾਮਨਸਾਬ
 ਧਿਓਏਹਮਨਚੰਚਲਚੀਤੁ॥ਪਰਵਾਹਿਐਪਰਾਪਰਿ

ਦਸੈ ਸਬਦੁ ਨ ਸਾਖੀ ਮੀਤੁ ॥ ਅਜਿ ਗੁਰੁ ਭਾਉ ਭਾਇਓ ਜ ॥ ੧੮੩ ॥
 ਗੁਸਾਗੁਰੁ ਅਸਠਾਲਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਐਜਮ
 ਮਾਗੇ ਬਿਯਾਲਾ ॥ ਕਉ ਏ ਮਾਗੀ ਸੀ ਸਚਾ ਫਿਬਰਖਾਨਿ
 ਜਿਉ ਅੰਗਿ ਆਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਛੁਟੀ ॥ ਐਸਚ ਸਦਾਰ
 ਦੁਹਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਜਮ ਜੇਦਾ ॥ ਗੀਸੀ ਸਤਿਸੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੇਨਾ
 ਮਾਗਿਉ ਆਇਓ ਭਿਉ ਜਾਇ ਸੀ ॥ ਜਮ ਸਤਿ ਅਤਿ ਸਹ ॥
 ਮਾਡੀ ਗੈਰੁ ਲੈ ਮਨ ਚਲੈ ॥ ਦਹਿ ਸਿਤਿ ਸਨਾਪਾਇ ॥ ਕਿਸੇ
 ਨ ਭਾਵੈ ਪਰੁਗਾ ॥ ਖਿਓ ਭੂਫਿ ਬੋਲਿ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ਪਾਪੀਅ ॥
 ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ॥ ਰੂਪੁ ਪੇਪਿ ਆਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬੀਧਿ ਭਵਈ
 ਅਹਿਲਖ ਚਉਗਾ ਸੀ ਬਾਗਿ ॥ ੧੮ ॥ ਚਰਨ ਗਿਰਹਿ ਕਰਿ
 ਕੀਪਿ ਮਾਨੁ ਜਾਨ ਰਵੇ ॥ ਗਿਰੰਤਿ ॥ ਸਿਰਫ ਪੈਥਰ ਥਰ ਕਹੇ ਜਿ

ਹਬਾਰਸੁਨਹਿਰੰਚਿ॥ ਭਈ ਪੁਰਾਨੀ ਦੇਹੀ ਜਨੁ ਜਹੂਆ ਆਈ
ਅੰਤ੍ਰਿ॥ ਕਛਮਿਲਿਕਠਬਿਰੋਧਿ ਆਛਾਤੀ ਉਭੇ ਸਾਸਾਨੈ
ਨੀਨੀਰਦੇਹੇ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖਿ ਪਿਆਸਾ ਅਤਿ ਰੂਪੀ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਘਨੀ ਭੁਖਿ ਪਿਆਸਾ ਹੋਇ॥ ਕਹਿ ਆਕੋਇ ਨਮਾਨਈ
ਅੰਤ੍ਰਿ ਨਸਾਥੀ ਹੋਇ॥ ਜੇ ਬਨਗ ਇਓਨ ਬਹੁ ਤ੍ਰੇਫੁ ਨਿਏਹੁ
ਦੇਹਨੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਨਬੀਸਰੈ ਜਨਮ ਨਾ ਅਕਾਰਥੋ
ਇ॥ ੧੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਸਿ ਕਹਹਿ ਰਿਲ ਇਆ ਦੁਖ ਕੀ ਪੇ
ਟਕ ਪਾਲਾਘਾਰਿ ਅੰਧੇਰੀ ਦੁਖ ਘਣਾ ਬਿਮਲ ਨਦੀ ਭ
ਰਿਨਾਲਿ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੇਹ ਵਿਆਪਿ ਆਵੁ ਸਿਗਤਿ ਕੀਤਾ
ਕਾਲਿ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਹਾਤੇ ਮਤਿ ਪਤਿ ਦੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿ
ਹਾਲੁ॥ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲਈ ਜਾਸੀ ਰੂਪ ਧਨੁ ਮਾਲੁ॥

ਜੇਬਨਧਨਮਿਤਨਆਖੀਐਬਦਫੈਲੀਕਿਆਹਾਲੁ॥

੧੮੪

ਗੁਗਰਿਰਪਾਤੇਛੂਟੀਐਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲੁ॥ ੨੦॥

ਪੁਰਹੁਪੁਰਹੁਦਿਛੁੜੇਤਿਨਕਉਹੋਵੈਮੇਲੁ॥ ਤਿਲਜਿਉਘ ੦

ਦੀਪੀੜੀਐਤਾਦਵਤਤਾਤੇਲੁ॥ ਕਿਥਹੁਆਇਆਕਹ ੦

ਗਇਆਮਨਮੁਖਲੇਨਮੇਲਾ॥ ਭੀਤਿਪੁਰਾਨੀਗਿਰਪਰੀ

ਕਾਚੀਗਗਰੀਛੂਟਿ॥ ਤਿਸੁਰੇਇਉਠਿਖੋਲਿਓਦ੍ਵਾਰਿਮੇਰੇ

ਲੀਲੂਟਿ॥ ਜਗਸਿਉਪੀਤਿਖਿਨਮਹਿਗਈਨਿਮਖਘ

ਰੀਮੈਦੂਟਿ॥ ੨੧॥ ਜੇਬਨੁਕਾਮਨਸਿਗਿਗਾਤਿਮਨੁਕੁਰਮਿ

ਓਸੁਪੁਕਾਹਿ॥ ਜਨਮੁਗਾਇਓਤਨਧਨੁਗਾਇਓਬਾਕੀਦੇਹ

ਸੁਨਾਹਿ॥ ਭੇਰਭਈਉਠਿਚਲਿਓਤਿਸਬਟਾਊਰਾਹਿ॥ ਦੇ

ਮੁਖਗਤਿਮਤਿਗਈਖੋਇਓਰਤਨਗਦਾਗਾ॥ ਜਿਉਛੂ

ਫੈਘਰਿਚੋਰਉ ਠਿਚਲਿਓਜਨਮੁ ਬਿਗਾਰਿ। ਦੁਖਸਿਸਾਮ
 ਨਹੁ ਨਚੁਕਈ ਸੋਦਿਨੁ ਆਉਓਨੇਗਾ। ਤੈਸੇਹੀ ਦੁਖਸਗਾਈ
 ਅਹਿਸਹੁ ਸਾਕਤ ਅਪਨੇਛੇਗਾ॥੨੨॥ ਜਨਮੁਗਾਉਓਜਮ
 ਗੁਸਿਓਭਸਮਭਉਓਤਨਖਾਕਾ। ਗੁਨੁਮੀਠਾਜਿਉਮਾਖੀ
 ਆਪਚਮਗਹਿਕਹਾਸੇਘਰਉਤਾਕਾ। ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀ
 ਅਹਿਸਿਰਿਜਮਕੰਕਰਲਾਕੁ। ਜਮਕੰਕਰਮਾਰੇਹਿਸਿਰਖ
 ਝੋਤਿਸਸਾਕਤ ਅੰਧਗੁਵਾਗਾ। ਸੁਖੀਹੁਦੁਖਉਪਾਜਿਓਭਿ
 ਨੁਹਰਿਓਤਿਪਿਆਗਾ। ਸਿਗਤਿਗੁਰਸਾਧਨਪਾਇਆਹ
 ਰਿਭਗਤਿਸਨੇਹਾ। ਨਾਨਕਮੁਸੈਦੁਰਮਤੀਛੁਨਿਨਾਹੀਬੀ
 ਕੀਦੇਹਿ॥੨੩॥ ਸਾਕਤਖੜੀਐਹਿਜਮਪੁਰਿਸਭਤ
 ਮਕੀਸਰਕਾਗਾਬਿਨੁਗੁਰਬਧੇਮਾਰੀ। ਅਹਿਕਹਾਸੇਕੁਕ

ਪੁਕਾਗਾਸਬਦਨਸਾਖੀਭੈਬਸੈਜੇਅੰਤਸਹਾਈਤੋਇ ੧੮੫
ਅਤਰਿਜਸੁਕੰਨੇਨਸੁਵੇਜੇਅੰਤਿਛਡਾਏਸੋਇਅਜਗਕੀ
ਰਤਨੁਸਿਗਤਿਸਾਧਕੀਉਪਜੀਪੀਤਿਨਚਾਓਦਇ
ਆਮਾਇਆਨਹਨਾਮਮਨਿਨਾਹਰਿਭਗਤਿਨਗਾਉ
੧੪॥ਤਿਤਜਮਪੰਥਸਹਗਤਿਸੁਭਭਗਤਿਨਹੀਗੁਗਰਿ
ਆਨਾਨਿਰਦਇਆਨਹਨਾਮੁਦਾਨੁਓਜਾਇਮਝੇਮ
ਸਾਣਾਸਾਧਸਿਗਿਨਹਿਪਾਈਐਅੰਧਉਪਲਪਟਾ
ਨਾਚੁਭਹਿਪਗਜਮਸੂਲਤਿਸੁਸੁਰਤਪੇਸਿਰਮਾਗਾ
ਘੁੰਮਣੁਪੇਗਿਦੁਖਘਣੁਪਾਪਲਦੇਸਿਰਭਾਗਿਤਿ
ਥੇਅਵਗੁਣਲੈਚਲੈਅੰਧਪਗੁਥਾਗਿਗੁਣਨਹੀਨ
ਗੁਰਸਬਦੁਮਨਕਿਉਪਾਈਐਮੁਕਤਿਦੁਆਰਿ॥

੨੫॥ ਤੁਹਾ ਅਪਕੂਪਗੁ ਬਾਰਿ ਮਹਿ ਤੁਹਾ ਸਾਕੁ ਤਕਾਅ
 ਸਹਾਉ॥ ਤੁਹਾ ਨਰਕ ਘੋਰ ਕੁੰਭ ਮਹਿ ਤੁਹਾ ਸਾਕੁ ਤੁਜਲ ਬ
 ਲਪਾਉ॥ ਜਗ ਸੋ ਜਮਦਲ ਲੇਖਣੁ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਭਰ
 ਵਾਉ॥ ਭਰੁ ਭਰੁ ਅਗਨਿ ਦੇਇਰੇ ਪੈਇ ਦਫ਼ੈ ਮਨ ਮੁਖ ਤਾਉ
 ॥ ਹਾਵੈ ਦੇ ਜਕ ਸਾਕੁੀ ਐ ਅਪਤੁ ਪਸੂ ਬੈਤਾਲਾ ਅਾਵੈ ਜ०
 ਇਭਵਾਈ ਐ ਕਿਰਤੁ ਪਾਇ ਅਸਿਰਿ ਕਾਲਾ॥ ੨੬॥ ਜਿਸ
 ਕੀ ਮਾਇਆ ਤਿਨਿ ਲਈ ਨਾਹੀ ਅਵਤਾਰੁ ਭੁਤਾਹੁ॥ ਜਿਉ
 ਖੇਤ ਨੁ ਬਿਨਾਉ ਨਿਜੀਉ ਖੇਲਿਓ ਛੋਰਿ ਚਲਿਓ ਪਾਰਿਬ०
 ਹੁਜੈ ਸੇਕਰ ਮੁਕਮਾਈ ਅਹਿਸਹੁ ਜੀਆ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ॥ ਅੰ
 ਧਲੇ ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਰਿ ਆਵਸਿ ਗਤਿ ਕੀਤਾ ਕਾਲਿ॥ ਅੰਤ
 ਨਸਾਈ ਸਿਰਿ ਕੋ ਨਾਕਿ ਛੁਭੇ ਜਨ ਪਾਨਾ ਗਲ ਸਿਗਲੁ

ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਦਰਗਹੁ ਕੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸਾਕਤ ਗਰਬ ੧੮੬
 ਵਿਆਪਿ ਓਜਨਾ ਮਮਰਹੁ ਦੁਖੁ ਤਾਹਿ ॥ ਆਵਾਗਦਨ ਨ ਮੇ
 ਟੀ ਐ ਜੇ ਜੁਗੁ ਪਨੇਰੇ ਜਾਹਿ ॥ ਫੁੰਡੀ ਨਗਕਿ ਪਚਾਈ ਐ ਜਿ
 ਸਸਾਧ ਸਿਗਤਿ ਬੁਧਿ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਨਾਮ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ
 ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿ ਓਤੈ ਨਰ
 ਕ ਪਚਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥ ਸੇਵਕੁ ਭਾਇਓ ਲੁਪਾਈ ਐ ਦਰਗਹ
 ਪੈਧੇ ਜਾਹਿ ॥ ਭਗਤਿ ਸੋਹਿਦ ਰਿਗਾ ਦੇ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਸ
 ਲਾਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਸਚਿਆਰੁ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਨਾਲਿ
 ਪਿਆਰੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਆਤਿ ਸੁਸਚੇ ਕੇ ਦਰਬ ੦
 ਰਿ ॥ ਦਰਿ ਸਚੇ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੇ ਬਹਿ ਧਰਮੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥
 ਜਿਨੀ ਨਾਮ ਅਹਾਧਿਆ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਓਟ ॥ ਸੇ ਮੁਕਤਿ ਭਏ

ਜਨਨਾਨਕਜਮਬਾਧੇਤੇਦਿਲਖੋਟਾ॥੧੯॥ਸਿਰਿਨਵਤ
 ਨਕਾਲਿਨਛੋਡਿਈਥਾਕੀਕਰਮੁਕਮਾਇ॥ਜੀਤ੍ਰਜੀਵਤ
 ਤਾਸਿਗਮੈਅਨਤਨਕਾਹੁਜਾਇ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸੇਧਨੀ
 ਸਿਰਿਸਿਰਿਦੁਕਮਸਥਾਇ॥ਅਸਾਮਨਸਾਮੇਹਦੀਗ
 ਲਿਖੀਪਨਪੇਪਾਇ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਕਿਉਟਲੈਜੇ
 ਲਿਖਿਆਲੇਖੁਰਜਾਇ॥ਮੇਰੁਸਦਾਅਪਮਾਨਮਨਿਹ
 ਉਮੈਗਰਬੁਦੇਹਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਨਬਸਿਰਹੇਅੰਤੁਕਾਲਤਨ
 ਖੇਹਾ॥ਦਤਦਿਸਧਾਵੇਭੂਖਮਨਤਿਪਤਿਨਹੀਦੁਖਏਵਾ
 ॥ਗਰਬਗੁਮਾਨਨਚੁਕਈਦੁਗਮਤਿਛੂਟਹਿਕੇਵਾ॥ਤਿਸਨਾ
 ਤਾਮਾਸਿਲੋਕੁਮੇਹਸਾਕਤਿਮਨੁਲਾਇ॥ਅਯਾਬਿਨੁਹਰਿ
 ਕੁਗਤਿਨਛੂਟਸੀਸਦੁਕੀਆਕਮਾਇ॥ਅਯਾਸੁਤਾਅੰਧ

ਨਜਾਗਈ ਸਭੁ ਠੈਵਿ ਬਿਗਾਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਅਪਾਰ
 ਰੀਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਜਾਣੀ॥ ੩੧॥ ਉਤਮ ਜਨਮ ਸਿਗਤਿ
 ਤੇ ਪਰਧਾਨਾ॥ ਮਨਿ ਸਮਝਿ ਰਹੇ ਮਨ ਮਨ ਹਿ ਸਮਾਨਾ॥ ਏ
 ਹਮਨ ਸਮਝੇ ਲਹੇ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਸਮਝੇ ਅਪਨੇ
 ਪਰਿ ਨਿਧ ਪਾਏ॥ ਅਪਨੇ ਪਰਿ ਮਹਿ ਪਰੁ ਨਦਰੀਅ
 ਏ॥ ਅਕ ਬੁਕਥੇ ਅਬ ਗਤ ਕਉ ਥਿਆਏ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ
 ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਏ॥ ੩੨॥ ਜੇਤਿ ਨਿਕੀਆ ਭੁਲਾ ਪਰਦ
 ਨਾ॥ ਅਪਨੇ ਪਰਿ ਮਹਿ ਲਹੇ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਤਖਤਿ ਬਹੇ ਪੁ
 ਰਾ ਪਰਧਾਨਾ॥ ਅਮਰੁ ਅਤੀਤ ਰੇਵਲ ਗੁਰਗਿਆਨਾ॥
 ਅਮਰਿ ਅੰਤ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਪਿਆਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਝੀਅ
 ਲੇ ਏਹੁ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ॥ ੩੩॥ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਗਤਿ ਪ

ਬੂਟੀ ਪਾਖੰਡ

ਤਿਹੇ ਜਬਿ ਪਾਈ ਅੰਗੁਰ ਦਿਆਲਾ ਸਿਸਾ ਭਰਮੁ ਚੂਕੈ ਅ
ਨਹ ਦਰਚੈ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਅਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ਕਵਲ ਵਿਗਸੈ ਸਚੁ ਮ
ਨਿਗੁਰ ਕੇ ਸਥਾ ਦਿਨਿ ਗਲੁ ਇਸਿ ਕਾਚੀ ਮਹਿ ਸਚੁ ਜਮਾਇ
ਲੇਹੁ ਬੁਝਹੁ ਗੁਰਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰਿ ਏਹਾ ਮਕਥ ਕਥਾ ਹੁ
ਰਗਿਆਨ ਮਾਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀ ਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਭਾਤਾ
ਸਚਾ ਸਿਉ ਹਉ ਮੈ ਭਰਮ ਚੁਕਾਇ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਗਵਿਰਹੇ
ਨਾਨਕੁ ਫਿਰਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ੩੪ ॥

॥ ਧਿਆ

ਉਪ੍ਰਗਾਏਇਆ॥

੧੬ ਸੀਸਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ

ਦਿ॥

॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਧਿਆ ੦

ਉਸਟੀਗਕਾ॥

॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਬੰਦ ਉਆਦਿ ਗੁਰਦੇਵਾ

ਅਜਿਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਮਹਿ ਨਿਜ ਭੇਦਾ ॥ ਆਦਿ ਦੇਵ ਪੂਰ ੧੮੮
 ਨ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਬ ਭੂਤ ਮਹਿ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀ ॥ ਅਗਮ
 ਅਗੋਚਰੁ ਲਖਿ ਆਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹਤੇ ਉਪ ਜੇ ਕਹਾ ਸਮਾ
 ਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਦ੍ਰਾ ॥ ਜਤੀ ਜੰਗਮ ਸਿਨਿ
 ਆਸੀ ਜੋ ਗੀ ਦ੍ਰਾ ॥ ਆਤਮ ਆਦਿ ਅਲਖ ਹੈ ਸੋ ਈ ॥ ਸ
 ਤੁ ਮਹਿ ਰਹੇ ਲਖੇ ਜਨ ਕੋ ਈ ॥ ਜਪਤ ਪਮਾਹਿ ਜਗਤ ਉ
 ਰਝਾਨਾ ॥ ਤਨ ਮਨ ਕਾ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਨਾਟ ਕੁਰੰਭ ਕ
 ਰੇ ਸੋ ਸਾਗਾ ॥ ਪੂਜਾ ਪਾਤੀ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ
 ਪੜ੍ਹਹਿ ਬਹੁ ਪੋਥੀ ॥ ਗਿਆਨ ਬਿਨਾ ਸਗਲੀ ਹੈ ਥੋਥੀ ॥
 ॥ ਤੇਰ੍ਹ ਮੰਤ੍ਰ ਬੁਟੀ ਪਾਖੰਡਾ ॥ ਮਾਇਆ ਹੇਤ ਸਹੇਜ ਮਡ੍ਰਿਗਾ
 ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਬਾਧਿ ਓਸ ਸਾਗਾ ॥ ਜਗਤੁ ਜੁਗਾਦ ਰਮਹਾਜੀ

ਜਾਗਾਗਾਜਸਤਾਮਸਸਾਤਕਮਾਹੀਮਹਾਅਜੀਤਨ
 ਜੀਤੇਜਾਣੀਤਿਸਮਹਿਜਗਸਗਲਾਉਰਝਾਨਾਨਾਨਕ
 ਉਗਝਿਮੁਆਕਛੁਭੇਦੁਨਜਾਨਾ॥੧॥**ਸਲਕੁ**॥ਜਗੁ
 ਭੂਲਾਜੇਜਾਲਮਹਿਸੁਨਿਸੁਨਿਕਖਾਤਾਗਿਆਨਾਤਨ
 ਮਨਕੀਕਛੁਸੁਧਿਨੀਬਕਿਬਕਿਭਾਉਆਹੈਰਾਨ॥੧
੫੬੩ੀ॥ਪਾਚਿਚੋਰਲਾਗੋਇਸਸੀਗਾ॥ਤਾਕੇਭੀਤਰ
 ਪਾਚਿਪਾਚਿਅੰਗਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭੁਮੋਹਿਮਾਉਆ॥
 ਬਿਨਾਦੰਤਾਜਿਨਿਸਭਜਗੁਖਾਉਆ॥ਤਿਸਨਾਅਗ
 ਨਿਕਾਉਆਨਿਤਜਾਗੇ॥ਮਨਸਾਨਾਗਨਿਲੇਨਰਕਉ
 ਤਾਰੇ॥ਆਸਾਕਾਲਰਹੇਪਾਇਮਾਹੀ॥ਨਿਸਾਦਿਨੁਬਿ
 ਆਪੇਮਹਿਮਰਿਜਾਹੀ॥ਮਦਰੁਅਨੇਕਦੁਸਟਹੈਲਾ

ਗੋਸਨਮੁਖਝੁਏਕਬਹੂਨਭਾਗੈ॥ਗਿਆਨਖੜਗੁਲੇ
 ਤਿਨਕਉਮਾਰੇਗੁਰਕਸਬਦੁਪਟਿਆਹਿਬੀਚਾਰੇ॥ਅ
 ਗਮਅਗੋਚਰਏਹਤਨਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆਜੁ
 ਗਤਿਬਤਾਈ॥ਪਾਨਪਿਡਕਾਭੇਦੁਲਖਾਇਆ॥ਸਭ
 ਦਿਸਿਛੋਡਿਅਪਿਪਰਿਆਇਆ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
 ਗਹਿਅਹਬੁਬਾਨਾਚੇਚਲਮਿਰਗੁਅਸਥਿਰਠਾਹਿ॥੦
 ਨੁ॥ਗਿਆਨੁਰਤਨੁਪਟੁਤੀਤਗਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕ
 ਦ੍ਰਿਸਟਾਬਿਕਾਰਸਭਜੀਤਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ਸਲੋਕਾ
 ਪਿਆਸਾਂਤਿਪਰੁਪਾਇਆਉਪਜੀਅਨਭੈਗੀਤਿ॥
 ਪੂਰਨਸੁਆਮੀਗੁਰਮਿਲੇਟੂਟੀਭਗਮਿਕੀਭੀਤਿ॥੧॥
 ਪਉੜਾ॥ਭਗਮੁਗਾਇਆਤਬਿਆਪਿਪਛਾਨਾ॥

ਖੰਡੋਡਪਿਡੀਉਰਣਾਨਾਧਰਤਪਤਾਲਕਹੀਐਅ
 ਰਾਸਾਤੀਨਲੋਕਪਟਮਾਹਿਪਰਗਾਸੁਜੇਖੰਡੀਸੋਪਿ
 ਡੀਕਹੀਐ॥ਪਿਡੀਸੋਬ੍ਰਹਮੰਡੀਲਹੀਐ॥ਅੰਡੂਪੰ
 ਸਹੀਰਿਕਉਜਾਨਾ॥ਤੁਕੋਭੀਤਹਿਸਭਅਸਥਾਨ॥
 ਗਿਆਨਭੇਦਸਤਿਗੁਰੂਲਖਾਇਆਸੂਖਮਮਹ
 ਅਸਥੂਲਸਮਾਇਆਪਾਂਚਤਤਕਾਪਿਡੂਪ੍ਰਗਟਾ
 ਨਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਹਜਿਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ॥ਤਤਤਤਕਾਨਿ
 ਆਠਾਦਾਸੁ॥ਪ੍ਰਿਥੀਅਪਤੇਜਬਾਇਅਕਾਸੁ॥ਪ੍ਰਿ
 ਥੀਪ੍ਰਿਡੀਚੈਪਾਨੀ॥ਲੋਦੁਤੇਜਬਾਇਕਰਿਜਾਨੀ॥ਅ
 ਕਾਸਕਾਨਿਦੁਸਬਦੁਕੀਆਪਾਂਚਤਤਕਾਨਾਮੁਸਭ
 ਲੀਆਪਾਂਚਤਤਜਾਨੈਜੋਗ੍ਰਿਹਾਨਾਨਕਗੁਰਕ॥

ਸਬਦੁ ਲੇਪਾ ਦੇ ਮੁੰਦਾ ॥ **੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥** ਪੰਚਤਤਕਾਪਿ ੧੮੮
 ਜਗਤਾ ਮਹਿ ਪਛੀਪਾਨਾ ॥ ਤਿਕਟੀਉ ਪਰਿਸਿਨੈਤੁ ॥
 ਆਪਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ **੧॥ ਪਉੜੀ ॥** ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਡਕ ॥
 ਬਿਖੜਾ ਭੇਟਾ ॥ ਮਨ ਪਦਨਾ ਲੇ ਸੁਖ ਮਨ ਛੇਟਾ ॥ ਅਜੁ
 ਰਾਬੀਦੁ ਅਸਾਧੈ ਬਾਈ ॥ ਜੁਗਤਿ ਬਿਨਾ ਗਾਖੀਲਜਾ
 ਈ ॥ ਬਿਦੁ ਝਰੇ ਬਾਇਸਦਾ ਨਿਕਸੇ ॥ ਉਰਧਿ ਕਦਲ ਸਿ
 ਉਕਿਉ ਕਰਿ ਬਿਗਸੇ ॥ ਖਟ ਚਕ੍ਰ ਸੇਧੇ ਲੇਹੇ ॥ ਆਪੇ ਧਾਰ ॥
 ॥ ਚਾਰਿ ਸੁਨਿਤੀ ਨਦ ਸਦੁ ਆਗਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਨ ਬਾਇ
 ਅਸਮਾਨਾ ॥ ਪੰਚ ਮੇਥਾਇ ਕਹੀਐ ਉਦਿਆਨਾ ॥ ਕੂਰ
 ਮਨਾਗ ਨਿਕਰਿ ਕਗਾਈ ॥ ਪੀਨ ਜੈ ਦੇਵਦਾ ਤਿਦਾ ਸਿਬ ॥
 ਇਕਹਾਈ ॥ ਹਿਰਦੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਰਗੁਦਾ ਅਪਾਨਾਨ ॥

ਰੂਸਮਾਨਿਕੁਤਿਉਦਿਆਨਾਸਰਬਸਰੀਰਿਮਹਿਬਿਆਪੇ
 ਧਿਆਨਾਸੋਪਾਂਚਿਬਾਇਕੀਐਪਰਧਾਨਾਨਾਗਨ
 ਬਾਇਤੇਉਠੇਉਦਿਗਾਰਾਕੂਰਮਬਾਇਬੀਚਿਨੇਤ੍ਰ
 ਧਾਰਾਕਰਿਕਰਾਬਾਇਛਿਕਾਕਉਕਰੇਨਾਨਕਦੇਉ
 ਦੇਤਜੀਬਾਈਫੁਲਿਧਰੇ॥ **੪॥ ਜਲੇਕੁ॥** ਬਾਇਧ
 ਨਜੇਸਾਪੀਏਦ੍ਰਿੜਕਰਿਜੇਗੁਅਭਿਆਸੁਜਾਤੇਫੁਲੇ
 ਦੇਹਿਸਭਛੇਤ੍ਰਿਜਾਇਜਮੁਸੁਆਸ॥ **੫ਉਤ੍ਰੀ॥** ਜੇਗ
 ਅਭਿਆਸੁਕੀਏਅਸਟਿਗਾਸਨਮੁਖਧ੍ਰੁਵੇਤੋਇ
 ਨਿਸਿਗਾਜੇਗਅਭਿਆਸਨੀਅਸਾਨਾਅਠਪ
 ਹਰਕਾਧ੍ਰੁਵਬਖਾਨਾਤਤਜੇਗੁਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨੇਤ੍ਰੀ
 ਤਨਮਨੁਸਾਧੇਸੁਗਸੇਈਅਬਿਅਠਅੰਗਕੇਬਰਨ

ਉਨਾਮਾਜਮਨੇਮਾਮਾਸਨਪਾਨਮਾਮਾਪਿਤਾਮਹਾਰ ੧੮੭
ਅੰਗਪਚਮਾਕਹੀਐਮਾਧਿਆਨਧਰਨਤੇਨਿਜਪਦੁਲ
ਤੀਐਮਾਮਸਟਮਾਮਗਿਛੁਨਿਕਹੀਐਸਮਾਧਿਆਮਾ
ਠਉਸਾਧੇਤਉਮਿਟੇਉਪਾਧਾਖਟਕਰਮਕਰੇਕਾਇਆ
ਕਉਧੋਵੈਮਾਬਿਨੁਖਟਕੀਤੇਆਠਿਨਹੈਮਾਨੇਤੀਨਿਦਲੀ
ਬਸਤੀਧੋਤੀਮਾਧੋਈਕਰਤੇਤਾਣਕਹੀਤੀਆਠਛਿਉ
ਸਾਧੇਸੋਜਨਜੇਗੀਮਾਦਿਨੁਦਿਨੁਬਾਲਾਕਦੇਨਰਗੀਸੇ +
ਕ ਹੀਐਜੇਗੀਦ੍ਵਾਪੂਰਮਾਨਕਉਲਟੇਪਦਨੁਬਜਾਵੈਤੁ
ਗਮਾਮਾਸਲੋਕੁਉਲਟਾਪਦਨਉਧਪਕਉਤਾਨੇਸੁਨ
ਰਹੇਲਿਦਲਾਇਮਾਬਿਕਨਾਕਿਕਉਉਲਟਕੇਗਗਨ
ਪਹੁਚੇਜਾਇਮਾਪਉਕੀਏਕਅਉਰਮਾਬਿਭੇਦਬ
ਖਾਨਉਮਾਬਿਦਭੇਦਪੁਰੁਛਮਿਜਾਨਉਮਾਤਿਨਕੇਤੀ

ਨਰੇਨ੍ਹ ਨਿਕਰੇ ॥ ਜਾਕੇ ਸਾਧੈ ਨਿਜ ਪਦੁ ਲਹੇ ॥ ਮਨੁ ਅ
ਬਾਧਿ ਪਦੁ ਨੁ ਫੁਨਿ ਬਾਂਧੇ ॥ ਏਵੀ ਮੁਦੇ ਮੇਰ ਕਉ ਸਾਧੈ ॥
ਨਾਦ ਬਿਦਰੀ ਗਾਠਿ ਜਬਿ ਪੜੇ ॥ ਉਲਟਾ ਬੀਰ ਜਤ ਬ
ਪਰਚੜੇ ॥ ਬਾਰਹ ਸੂਰਜ ਸੇਲ ਹਿਰੰਦਾ ਜੇ ਨਹੀ ਜਾਵੈ ਸੇ
ਕਹੀ ਐ ਅੰਧਾ ਬਾਰਹਿ ਸੇਲ ਹਿਸਮ ਕਰਿ ਪੀਦੈ ॥ ਚ
ਠੇ ਸਾਧੇ ਤਬਿ ਬਹੁ ਰਿਜੀਦੈ ॥ ਭੈ ਅਹਾਰੁ ਨਿਵਾ ਅਰੁ ਕ
ਮਾ ॥ ਏਹੁ ਚਾਰਿ ਕਲਾ ਸੂਰਜ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥ ਉਠਮ ਪੂਰਮ ਜੋਤਿ
ਉਜਾਲਾ ॥ ਚਾਠ ਭੇਦ ਤੇਰਵ ਕੀ ਚਾਲਾ ॥ ਪਿਥ ਮੇਜੁਗ
ਤਿਜੇਗ ਕੀ ਏਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਸਾਧੇ ਤਿਸੁ ਪੜੇ ਨਦੇਹੀ ॥
੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਪਗ ਨਿਗਗ ਨਿਕੋ ਅੰਤ ਰੇਰੰਦ ਸੂ
ਰਕਾ ਮੇਲੁ ॥ ਸੋ ਜੇਗੀ ਗੁਰਮੁਖ ਲਹੇ ਅਕਲ ਕਲਾ ਕਾ
ਖੇਲੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਥਿਅਤਿ ਅਥਿਅਤਿ ਕੇਤਾਖਉ

ਲਖਣਾ॥ ਜਿਹ ਬਾਇੰਦੀ ਸੁਆਦ ਬਚਖਣਾ॥ ਤਿਸਾਚੇ ੧੯੨
ਗੀਚੇਤੁਨਦੇਵੈ॥ ਆਇਆ ਮਨਸਾਦ ਸਿਕਾਰਿਲੇਵੈ॥
ਸਤਿਸਿਤੋਖਖਿਮਾਮਨਿਗਹੇ॥ ਸਾਧਸੇਵਾਮਹਿਅ
ਨਦਿਨੁਰਹੇ॥ ਰਿਬੁਗਰਬੁਪਰਪੰਚਨਿਦਾਰੈ॥ ਹਰਖ
ਸੋਗਨਹੀਅੰਤਰਿਧਾਰੈ॥ ਆਪੁਪਰਮੁਖਿਹਰਿਹ
ਰਿਕਰੈ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਲਖਣਜਮਕੇਕਹੇ॥ ਨੇਮਅੰਗੁਕਰੀ
ਐਂਬਿਦੂਜਾ॥ ਕਾਇਆਦੇਦਲਆਤਮਪੂਜਾ॥ ਦਇ
ਆਂਦਾਨਸਿਜਮਬਰਤੁਕਹੇ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਚਿੰਤਾਂਪਰਹੇ
ਤੀਜੇਅੰਗਆਸਨਅਬਿਕਹੇ॥ ਤੀਨਕਉਸਾਧਕੇ
ਨਿਹਚਲਬਹੇ॥ ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਫੁਨਿਜਾਨੁ॥ ਤਾਮਹਿ

ਦੋਆਸਨਪਰਧਾਨ। ਏਕਪਦਮਸਿਧਿਫੁਨਿਕਤੀਐ
 ਯਦੋਨੋਭੇਦਸਤਿਗੁਰਤੇਲੀਐ॥ ਬਾਮਉਪਰਿਦਾਹਨ ०
 ਪਾਦਾ॥ ਨਾਨਕਦਾਹਨਉਪਰਬਾਮਧਰਾਦਾ॥ ੧॥ ਸ
 ਲੋਕ॥ ਉਲਟਵਿਸਟਿਤ੍ਰਿਕਟੀਧਰੇਤਿਰਦੇਧਰੇਧਿ
 ਆਨੁ॥ ਭ੍ਰਿਗੀਤੋਇਕੇਸਿਚਰੇਤਉਰੇਟੇਕੁਗਦਾਨ॥
 ਪਉੜੀ॥ ਚਿਬਕੁਨਿਦਾਇਨੀਚੁਫੁਨਿਧਰੇਦੋਨੋਤਾਬ
 ਪਾਛੇਕਉਕਰੇ॥ ਬਾਮਅਗੁਨਬਾਮਕਰਿਗੇ॥ ਦਾਹ
 ਨਸਿਉਦਾਹਨਨਾਗਤਿਰੇ॥ ਇਹਪ੍ਰਕਾਰਪਦਮਅ ०
 ਸਨਜਾਨਾ॥ ਅਥਿਦੂਜਾਆਸਨਸਿਧਬਖਾਨਾਜੇਨੀ
 ਸਿਧਬਾਦਏਤੀਧਰੇ॥ ਪਦਨੁਉਲਟਿਪਛਮਕਉਤ

ਗੇ॥ ਦੂਜਾ ਪਾਉ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਰਿਧੇ॥ ਕੰਦੋਜੇ ਨੁ ਸੁਪੀੜ ਨਕ ੧੮੩
 ਗੇ॥ ਉਲਟੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਰਿ ਕਉ ਦੇਖੇ॥ ਭਾ ਉਹ ਕੈ ਮ
 ਪੈਰਿ ਛੁਅਚਰ ਜਪੇਖੇ॥ ਏਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਸਨ ਕੇ
 ਾਤਿ ਨ ਅਸਨ ਕੇ ਉਨਿ ਹਰ ਲਗੇ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਬੰਧੇ ਮੁ
 ਲ ਦੁਆਰਾ॥ ਬਿਨ ਅਗਨੀ ਤਹਾ ਉਠੇ ਉਜੀਆਰਾ॥
 ਚਾਰਿ ਦਲ ਕਵਲ ਤਹਾ ਲਾਗੇ ਬੰਦਾ॥ ਸਪਤ ਪਤਾਲ
 ਕੀ ਛੁਟ ਕੇ ਸਿਧਾ॥ ਚਹੁ ਕੇ ਮਧੇ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਖੁ
 ਲੇ ਸਿਖ ਤੇ ਇ ਪਰਗਾਸਾ॥ **੫॥ ਸਲੋਕ॥** ਅਪ੍ਰਿਥਮੇ
 ਕਵਲ ਜਹ ਚਾਰਿ ਦਲ ਮੂਲ ਚਕ੍ਰ ਅਸਥਾਨਾ ਤਾ ਕੇ ਉ
 ਪਰਿਖਾਟਿ ਦਲ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਨਾ॥ **੫ ਉਤ੍ਰੀ॥** ਖ
 ਟ ਦਲ ਕਵਲ ਇੰਦ੍ਰੀ ਅਸਥਾਨਾ ਤਾ ਕੀ ਸਿਧ ਪਛਮ

ਕਉਤਾਨਾ ਤਿਨ ਕੇ ਭੀਤਿ ਰਿਲਾਗੇ ਬੰਦਾ ਜੇਗਜੁਗਤਿ ਸਿ
 ਉਸਾਧੇ ਕੰਧਾ ਤਾ ਕੇ ਉਪਰਿ ਖਗ ਅੰਤੁ ਅਕਾਗ ਸਗਲ
 ਨਾਨੀ ਕਾਤਹਾ ਬਿਸਥਾਗ ਅਠਧ ਉਠਧ ਨਾਨੀ ਤਹਾਨੁ
 ਉਹਾ ਤਿਨ ਕੇ ਬੀਚ ਬਸੇ ਜਿਉ ਉਹਾ ਤਾਮਹਿ ਦਸਿਨਾ
 ਹੀ ਪਰਧਾਨਾ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਕਹੁ ਬਖਿਆਨਾ ਐਤ੍ਰਾਪਿ
 ਗਲਾ ਸੁਖ ਮਨ ਨਾਗੀ ਲਿਪਕਾ ਪੁਖਾ ਅਰੁ ਗੀਧਾ ਹੀ
 ਰੰਡ ਮਾਰਗੀ ਅਰੁ ਸੁਰਸਤੀ ਜਾਨੁ ਖੂਲੇ ਸਿਖਨੀ ਮੂਲ ਅ
 ਸਥਾਨਾ ਫੁਨਿਤਾ ਮਹਿਤੀ ਨ ਨਾਗੀ ਪਰਧਾਨਾ ਐਤ੍ਰਾਪਿ
 ਗੁਲਾ ਸੁਖ ਮਨ ਜਾਨੁ ਤਹਾਤੀ ਨ ਪੰਥਤੀ ਨ ਅਸਥਾਨਾ
 ਤਾ ਕੇ ਉਪਰਿ ਬਸੇ ਅਪਾਨਾ ਪਛਮ ਰੰਡ ਕਾ ਬਿਖੜਾਪ ॥
 ਟਾਨਾ ਨ ਕਤਹਾ ਤਿਹੁ ਤਹਾਨਿ ਜਥਾਟਾ ॥ ੬ ॥ ਸੋਲਕੁ ॥

ਮੇਰੁੰਡਸੁਧਾਕਰੇਗਗਨਚੜ੍ਹੇਤਹਾਜਾਇ॥ਸਿਲਹਧਾ ੧੯੪
 ਟੀਫੋਕਿਕੇਸੁਨਿਹੋਲਿਵਲਾਇ॥ **ਪਉੜੀ**॥ ਮੂਲਬ
 ਦਜਬਅਸਥਿਰੁਠਹਰਾਨਾ॥ ਨਾਭਚਕੁਤਾਬੀਆਇਸਮ ०
 ਨਾ॥ ਨਾਭਚਕੁਤਸਾਅੰਗਲਨਾਲੇ॥ ਪਦਨਫੇਰਿਤਾਕਉਉ
 ਛਾਲੇ॥ ਤਹਾਸਕਤਰੁੰਡਲੀਕਾਰੇਗਾ॥ ਦੁਆਦਸਹੰਸਸ
 ਕਤੀਘੇਗਾ॥ ਅਸਟਪ੍ਰਕਾਰੁੰਡਲੀਚੈਕੀਆ॥ ਰੁੰਡ
 ਲਬਾਧਿਨਾਭੁਪਰਿਦੀਆ॥ ਨਾਭਿਕਦਲਕੀਘਾਟੀ॥
 ਨਿਸੁਦਿਨੁਜਲੇਅਗਨਿਕੀਭਾਠੀ॥ ਤਾਮਹਿਤੀਨਤਤਕ ०
 ਬਾਸਾ॥ ਪਾਨੀਪਦਨਅਗਨਪਰਗਾਸਾ॥ ਤਹਾਬੀਕਿਨ ०
 ਲਿਕਾਉਲਟਾਦੁਆਗਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਉਲਟਤਸਬਦਓ
 ਅੰਕਾਰਾ॥ ਅਜਪਾਜਾਪਤਹਾਫੁਨਿਹੋਈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ

ਦਿਲਖੇਜਨੁਕੋਈ। ਤਿਕਾਰਸਬਦਬਾਹਰਿਕੋਆਵੈ। ਸਿ
 ਕਾਰਸਬਦੁਤਿਰਿਫੁ ਨਿਜਾਵੈ। ਸਿਵਹਿਕਾਰਹੈਸਕਤਿ
 ਸਕਾਰਾ। ਅਜਪਾਜਾਪਇਹੈਬਿਚਾਰਾ। ਅਬਿਚਉ
 ਥਾਅੰਗਕਾਰੈਪ੍ਰਣਾਮਾ। ਨਾਨਕਹੋਚਕਪੁਰਕਫੁਨਿਕੁ
 ਕੁਕਨਾਮ॥ ੧੦॥ **ਸੋਲੋਕਾ**॥ ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕਾਖੇਲਹੈਬਿ
 ਹਲਾਜਾਨੇਕੋਇ। ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਜਿਸੁਮਿਲੇਇਹਾਬਿ
 ਧਿਪਾਵੈਸੋਇ॥ **ਪਉੜੀ**॥ ਲੇਤੀਬਾਰਕਉਪੂਰਿਕਰਹੀ
 ਮੈ॥ ਕੁਤਕਸੇਜੋਗਹਿਲੇਹੀਮੈ॥ ਰੇਚਕਸੇਜਬਛੂਟੈ
 ਥਾਇ॥ ਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਏਹੁਭੇਦਕਹਾਇ॥ ਦੁਆਦਸਲੇ
 ਕੈਪੂਰਕਕਰੇ॥ ਖੜਸਦੇਕੇਕੁੰਭਕਭਰੇ॥ ਦਸਓਅੰਕ
 ਰਤੇਰੇਚਕਹੋਇ॥ ਓਅੰਕਾਰਜਾਪਕਉਜਾਨੇਸੋਇ॥ ਜ

ਬਿਕੁੰਤਕਸਿਪੂਰਨਹੋਇ। ਰੇਚਕਪੂਰਕਹਹਿਜਾਵੈਦੋਇ। ੧੮੫
ਤਹਾਉਲਟਾਪਦਨਪਛਮਕੋਚੜੇ। ਗਰਜੇਗਗਨਦੇਹਤ
ਬਹਾਲੇ। ਪ੍ਰਿਥਮੇਅਭਿਆਸਤੇਉਪਜੇਪਰਸੇਵਾ। ਅਧ
ਕਅਭਿਆਸਤੇਉਪਜੇਕੰਪੇਵਾ। ਜਬਭਦਰਗੁਠਾਕੇਭੀ
ਤਰਿਬਰੇ। ਉਲਟਪਲਟਮੰਤ੍ਰਕਜਿਉਪੜੇ। ਕਰਮਭੂਮੀ
ਗਮਤਬਸਾਧੇਕਰਮਾ। ਉਲਟੇਵੇਹੀਪਲਟੇਚਰਮਾ। ਛੂਟੇ
ਰਿਛਿਅਭੇਜਨਗੁਠੀ। ਨਾਨਕਨਿਹਚਲਜੇਗੀਤਾਰੰ।
ਨਾਉ। ੧੧॥ **ਸਲੋਕਾ**॥ ਮਨਪਦਨਾਜਬਬਸਿਤੋਇਲੀ
ਨਭਏਨਿਜਨਾਦਾ। ਅਲਖਰੂਪਤਬਿਪਾਇਆਦੁਬ
ਧਾਮਿਟੀਉਪਾਧਿ। ੫੯॥ **੨੨੧**॥ ਏਕਅਦਰਗੁਹਜਾਯੈਨੰ
ਗੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਜੇਗੀਕਿਨੇਵੀਚਾਗੀ। ਅਗਮਅਗੋਚ

ਹਉਥਾਮੁਖਦੁਆਰਾ॥ ਪਛਮਮਾਰਗਾਬਿਖੜੀਧਾਰਾ॥
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਬਿਤਿਹਧਾਰਿਜਾਵੈ॥ ਬਰਥਰਿਕਰਕੇ
 ਸਹੀਰਿਉਠਾਵੈ॥ ਤੁਹਾਬੰਦੁਉਆਨਕਾਲਾਗੇ॥ ਜਗਮ
 ਰਨਤਹਾਸਭਭਾਗੇ॥ ਰੂਪੀਬਿਰਖੀਤਾਕਾਬਾਸੁਆ
 ਸਾਮਾਹੀਰੇਹੇਨਿਰਾਸੁ॥ ਦੁਆਦਸਕਵਲਪ੍ਰਾਨਕਾਬਾ
 ਸਾ॥ ਤਾਮਹਿਅਸਟਕਵਲਪਰਗਾਸਾ॥ ਉਲਟਾਮੁਖ
 ਤਾਕਾਬਿਗਸਾਨਾ॥ ਜੇਤਿਸਰੂਪੀਸਬਦੁਪਰਗਟਾਨਾ॥
 ਤੁਹਾਲਿਗੁਸਹੀਰਕਾਰੀਆਬਾਸਾ॥ ਉਲਟੇਕਵਲੁ
 ਤੇਉਬਿਗਾਸਾ॥ ਕੰਠਕਵਲਦਲਖੇੜਸਜਾਨੁ॥ ਸਿਵ
 ਸਕਤੀਤੁਹਾਬਸੇਸਮਾਨਾ॥ ਤੁਹਾਅਸਥਾਨਜੀਉਕਾਬ
 ਸਾ॥ ਹਕਾਰਸਕਾਰਦੁਇਮਿਲਿਆਸੁਆਸਾ॥ ਸੇ

ਕਹੀ ਐਖੰਡ ਪਿਡ ਕੀ ਸਿਧਾ ਨਾਨਕ ਤਹਾਲਾ ਗੇਜਲੀ
 ਪਰੀਬਧਾ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗਬਿਖੜਾ ਚਕਰੀਠਕਾ
 ਜਹਾਜੀਉ ਪੀਉ ਕਾਬਾਸਾ॥ ਉਲਟਿ ਪਾਨ ਪਦਮਹਿ
 ਬਸਿ ਆਨਖ ਸਿਖ ਭਇਆ ਬਿਗਾਸਾ॥ ਪਉੜੀ॥
 ਤਹਾਤਿ ਪਤਿ ਅਹਾਰੁ ਛੁਨਿ ਕੀਜੈ ਭਾਈ॥ ਜਾਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਅਗਨਿ ਨ ਪਾਈ॥ ਪੈਰੁ ਸਕਲਾਨਿ ਤੁਸੂਰ ਜੁਗੇ॥ ਦੁ
 ਆਦਸ ਬਾਧੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰੇ॥ ਸਭ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਤਬਿ ਸਹਜਿ ਬਿ
 ਲੇਵੈ॥ ਜੈਸੇ ਕਛੂ ਆਅੰਗ ਸੁਕ ਚਾਵੈ॥ ਦੁਆਦਸ ਪਾਇ
 ਯਾਮੁ ਕਾਪਿ ਪ੍ਰਤਿ ਅਹਾਰੁ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਰਪਾ ਤੇ ਕਹਿ ਆਬੀ
 ਚਾਹੁ॥ ਅਬਿ ਚਾਰਿ ਧਿਅਨਿ ਕੇਰੇ ਦਬ ਯਾਨੈ॥ ਨਾਸਕਾ
 ਅਗੁ ਮਨੁ ਆਅੰਗੈ॥ ਧੁਮਰੀ ਗਤਹ ਪੁਤ ਪਰਗਾਸੁ॥

੧੮੬

26
ਫੁਨਿਕਛਦੀਸੈਪ੍ਰੀਤਿਅਭਿਆਸਾਦੂਜਾਧਿਆਨਤਿਹ
ਉਪਰਿਦੇਖੇਗਰਤਬਰਨਨੀਲਿਬਰੀਪੇਖੇਸੁਆ
ਪ੍ਰਕਾਰਤਹਾਬਿਜਲੀਜਮਕੇਮਿਟੈਅਧੇਰਕਛੁਅਚ
ਰਜਦਮਕੈਤੀਜੀਸਿਧਿਤ੍ਰਿਕਟੀਨਿਜੁਦੁਆਰਾਤਾਕੇ
ਖੁਲੇਹੋਇਉਜੀਆਰਾਦੀਪਕਲਾਟਤਹਾਜੇਤਿਦਿਖ
ਦੈਨਾਨਕਪਾਛੇਸੁਨਮੰਡੁਲਹੋਇਜਾਦੈ॥੧੩॥ਜਲ
ਦਾਅਨੰਤਰੂਪਤਹਾਦੇਖੀਐਕਹਿਆਕਛੁਨਜਾਇ
ਅਚਰਜਹੋਇਅਚਰਜਮਿਲਿਆਸਤਿਗੁਰਦੀਆ
ਦਿਖਾਇ॥੫ਉੜੀ॥ ਾਚਉਥਾਧਿਆਨਗਗਨ
ਅਸਥਾਨਾਤਹਦੀਸੇਅਲਖਹੁਪਤਗਵਾਨਾਅਖੰਡ
ਦੀਪਕੁਜਲੇਬਿਨੁਬਾਟੀਬ੍ਰਹਮਲੁਪ੍ਰਕੀਜਬਉਪ੍ਰੀ

ਘਾਟੀ॥ ਜਹਾ ਅਨਿਤ ਰੂਪ ਅਨਿਤ ਪਰਗਾਸਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸ ੭੬੧
 ਦਿਤਹਾ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸਾ॥ ਜੋ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਆਤਮ ਅ
 ਸਥਾਨਾ॥ ਜਿ ਨਿਜਾ ਨਾਤਿ ਨੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਨਾ॥ ਅਬ ਪ੍ਰ
 ਚਤਤ ਕੀਧਰ ਨਾ ਕਹੇ॥ ਜਾਤੇ ਪਿਰੁ ਸਦਾ ਬਿਰੁ ਹੇ॥ ਤਾਮ
 ਹਿ ਬੀਜੁ ਮੰਤ੍ਰ ਸਰੂਪ ਆਵੈ॥ ਦੁਰਲਿਭ ਦੇਹ ਕੇ ਉਜਨ ਪਾਵੈ
 ॥ ਹਿਰੈ ਤਲੇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਕਾ ਥਾਨਾ॥ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪ ਹੇ ਮਰਾਜਾਨਾ॥
 ॥ ਚਾਰਿ ਕੋਨ ਪ੍ਰਿਥੀ ਹੈ ਤਹਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਉਬੀਜੁ ਲੇ ਜਹਾ॥
 ॥ ਮਨੁ ਪਵਨਾ ਤਹਾ ਸਮਕਰਿ ਪਾਗੇ॥ ਸੁਧ ਬਿਸੇਰੇ ਤਹਾ ਜੀ
 ਵਤਮ ਹੇ॥ ਉਸ ਪਾਰਨਾ ਤੇ ਬਾਇਠ ਹਗਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਕ ੦
 ਇਆ ਜੀਤੇ ਅਮਾਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ॥ ੭੪ ॥ ਸਲੋਕ ॥
 ਪ੍ਰਿਥੀ ਤਤ ਕੀ ਪਾਰਨਾ ਬਿਰਲਾ ਜਾਨੇ ਕੋਇ॥ ਮਨ ਸਾਬਾ

ਚਾਕਰਮਨਾਰਗੁ ਸੋਗੁ ਨ ਹੀ ਹੋਇ॥ **ਪਉੜੀ॥** ਦੂਜੀਧਾ
 ਰਨਾਆਪਕੀਜਾਨਾ॥ ਤਾਕਾਕੰਠਮਾਹਿਅਸਥਾਨਾ॥ ਪ੍ਰ
 ਭਚੰਦਸੇਤਹੈਰੂਪਾ॥ ਵਿਕਾਰਕਰਤਵਰਨਸਰੂਪਾ॥ ਮਨੁ
 ਪਵਨਾਤਹਾਬਸਿਗਤਿਕਰੇ॥ ਬਿਖੋਬਿਆਪਕਾਲਕ
 ਉਹਰੇ॥ ਅਪੁਤਤਕੀਧਰਨਾਕਹੀ॥ ਸਤਗੁਰਤੇਜਬਅਨ
 ਭੈਮਤਿਲਹੀ॥ ਅਪਤੇਜਤਤਕੀਧਰਨਾਜਾਨਾ॥ ਨੇੜਨਾ
 ਸਕਾਮਾਧਿਅਸਥਾਨਾ॥ ਠਕਤਬਰਨਨੇੜਕੋਨਚੈਤਹਾ॥
 ਰੁਝਦੇਵਬੀਜਲੋਜਹਾ॥ ਤਿਹਅਸਥਾਨਮਨਪਵਨਾਧ
 ਹੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਕੀਉਤਪਤਿਕਰੇ॥ ਤੇਜਤਤਕੀਧਾਰ
 ਨਾਜਾਨੀ॥ ਗੁਰਕੀਰਪਾਤੇਸਹਜਿਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ॥ ਸਭਿਥੀ
 ਪਾਰਨਬਾਇਕੀਭਾਈ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਅਸਥਾਨਜਾਇਲਿਵ

ਲਾਈ॥ ਸਿਆਮਰੰਗਤਹਾਈਸਰਦੇਵਾ॥ ਨਾਨਕਜੈਕਾ १੯੮
 ਰਬੀਜੁਲੇਕੀਜੈਸੇਵਾ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਨਪਵਨਾਜ
 ਬਿਬਸਰੇਇਲੀਨਭੁਏਨਿਜਨਾਦਾ॥ ਤਨਮਨਕੀਸੁਪਭ
 ਈਲਾਗੀਸੁਨਿਸਮਾਧ॥ ੫੬੩॥ ਮਨੁਪਵਨਾਜਾਬਿ
 ਤਿਹਘਰਿਲੇਆਵੈ॥ ਜਗਚਿਤਦੈਤਹਾਜਾਇਸਮਾਦੈ
 ਥਾਇਤਤਕੀਧਰਨਾਭਾਖੀ॥ ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਨੇਦਿਹਲੇ
 ਲਾਖੀ॥ ਅਕਾਸਤਤਕਾਕਉਨਸਰੂਪ॥ ਜੈਸੇਨਿਰਮ
 ਲਜਲਕਾਰੂਪ॥ ਬ੍ਰਹਮਰਿਧਿਤੁਕਾਅਸਾਥਿਰਥਾਨੁ॥
 ਤਰਦੇਵਸਦਾਸਿਵਜਾਨਾ॥ ਹਿਕਾਰਬੀਰਜਆਤਮਹੈਸੈ
 ਈ॥ ਮਨੁਪਵਨਾਤਹਾਬਸਿਗਤਿਹੈਈ॥ ਖੁਲਹਿਕਪ
 ਟਅਚਰਜਾਦਿਸਦਾਵੈ॥ ਅਕਾਸਧਰਨਤੇਮੋਛਪਦਪ ०

ਦੈ। ਪੰਚਧਰਨਜਾਨੇ ~~ਜੇਕੋਈ~~। ਭਿਨਭਿਨਸਾਧੇਜੇ
 ਗਿਰੇਈ। ਆਤਮਤਤਜੇਗਤੇਪਾਵੈ। ਨਿਜਸਰੂਪਮਹ
 ਜਾਇਸਮਾਵੈ। ਅਬਿਤ੍ਰਿਕਟੀਤਿਹਰੀਮਨਕੇਪਾਟਾ। ਤਿ
 ਬੇਨੀਸੀਗਮਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੀ। ਦੁਇਦਲਕਵਲਸੇ
 ਮਅਸਥਾਨਾ। ਨਾਨਕਚੰਦਸੂਰਦੇਤਹਾਸਮਾਨਾ। ੧੬
 ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਚੰਦਸੂਰਜਕੇਅੰਤਿਰੇਅਗਮਅਗੇ
 ਚਰਸਿਧਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਾਪਾਈ। ਐਮਨਪਵਨਾ
 ਤਹਾਬੀਧਾ। ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਗਤਿਨਿਗਤਿਲੇਨਿਹਚ
 ਲੁਰਹੇ। ਕਛੂਨੈਨਾਸਕਾਨਿਰੰਤਰਿਲਹੇ। ਇਤ੍ਰਾਪਿ
 ਗੁਲਾਸੁਖਮਨਾਪਾਟਾ। ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਖੁਲਹਿਕਪਾ
 ਟਾ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਛੂਗੁਰਲਛਕਰੇ। ਜਿਹਬਾਉਲ

ਟਿਕੇਤਿਹਘਰਿਧਗੇ। ਖੇਚਰੀਮੁੰਦ੍ਰਾਕਾਲਾਗੇਬੰਧਾਉ १੮੬
 ਲਟਿਬਾਇਥਿਰੁਹੈਦੈਕਧਾ। ਤਹਾਭਵਰਗੁਛਾਕਾਪਛ
 ਮਘਾਟਿ। ਮੋਰਿਤੰਡਸਿਰਊਪਰਿਬਾਟਿ। ਸੁਰੇਮਹਾਰਸੁ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਨੀਰੁ। ਰੂਪਪਲਟੇਹੈਖੀਗੁਰੇਗੁਸੇਗੁਸੁਪ
 ਨੇਨਹੀਆਵੈ। ਜੇਕੋਭੇਦਖੇਚਰੀਕਾਪਾਵੈ। ਖੁਧਿਅ ०
 ਤਿਖਾਮੋਹਨਬਿਆਪੇ। ਜਗਮਰਨੁਨਹੀਵੁਖਸੀਤਾਧੇ
 ਸਗਲਮੁੰਦ੍ਰਮਹਿਖੇਚਰੀਪਰਧਾਨੁ। ਸਿਧਪਦਮਦੁਇ
 ਊਤਮਜਾਨੁ। ਜਬਿਅਉਘਟਘਾਟਿਬਾਟਿਤਰਿਆਵੈ॥
 ਨਾਨਕਤਬਆਗੈਆਗਗਿਸੁਧਾਪਾਵੈ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕੁ
 ਜਨਮਜਨਮਕਾਸਿਸਾਗਾਇਆ। ਨਿਹਚਲਤੁਇਆਸਰੀ

ਗੁਸੁਰਤਿਸਮਾਨੀਸਬਦਿਮਹਿਨਿਜਸਰੂਪਪਰਿਬੀਰੁ
 ੧॥ਪਉੜੀ॥ ਅਸਟਪਠਬਤਪੈਉਪਾਰਿਖੰਡਾਤਾਕੇ
 ਉਪਰਿਸਪਤਬ੍ਰਹਮੰਡਾਗੁਰਪਸਾਦਿਚੜ੍ਹਿਆਅਕੰ
 ਸਾਤੀਨਦਲੇਪਾਰਿਚਉਥੇਬਾਸਾਖਟਗੜ੍ਹਭੇਦਗਗ
 ਨਚੜ੍ਹਿਗਾਜਾਅਨਭੈਉਪਜੀਅਨਹਦਬਾਜਾਗੜ੍ਹਿਕ
 ਟੀਜੋਤਿਅਚਰਜੁਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾਅਚਰਜੁਦੇਖਿਭ
 ਉਰਉਰਝਾਨਾਨਾਦਅਨਹਦਕਿੰਗੁਰੀਬਾਜੇਅੰ
 ਬ੍ਰਿਤਬਰਸੇਗਗਨਾਗਾਜੇਗਗਨਿਗਗਨਿਬਰਸੇਨਿ
 ਤਗਗਨਾਪਛਮਕਉਉਲਟੇਮਨਮਗਨਾਸੁਨ
 ਸਰੋਵਰਸੁਰਤਿਸਮਾਵੈਬਿਸੁਧਹੋਇਅਚਰਜੁਪਦਪੰ

ਵੈ। ਗਾਜੇਗਗਨਾਚਮਕੇਨਿਤਜੇਤਿ। ਧ੍ਰਿਪਠਬਰਖੇਮਾਣਕ
 ਮੇਤੀ। ਸ੍ਰਿਨਿਸਰੋਵਰਕਛੁ ਅਚਰਜਦੇਖੋ। ਜਗਨਹੀ
 ਤਹਾਸਕੁਕਿਛੁਪੇਖੋ। ਉਨਮਨਿਘਾਟਿਮਨੁਜਾਇਸ
 ਮਾਨਾ। ਨਾਨਕਕਥਨਬਕਨਸਗਲਬਿਸਰਾਨਾ॥ ੧
 ੮॥ **ਸਲੋਕੁ॥** ਉਨਮਨਲਾਗੀਸ੍ਰਿਨਿਮਹਿਨਿਸ
 ਦਿਨੁਰੋਗਲਤਾਨੁ। ਤਨਮਨੁਕੀਤਹਾਸੁਧਿਗਈਪਾ
 ਇਆਤਤਨਿਰਬਾਨ॥ ੧॥ **੨ਉਤ੍ਰੀ॥** ਯੇਸੇਅਕ
 ਲਪੰਥਅਮੀਅਸਥਾਨਾ। ਮਾਨਸਰੋਵਰਕਦਲਬਿਗ
 ਸਾਨਾ। ਅਨਿਤਹਜਾਰਤਹਾਪੀਖੜੀਜਾਗੀ। ਅਜ
 ਪਾਜਾਪਸਿਉਤਬਡੇਹੀਲਾਗੀ। ਤਾਮਹਿਪਰਮਹੰਸ
 ਕਾਬਾਸਾ। ਸੇਹਿਸਬਦਤਹਾਪਰਗਾਸਾ। ਸੂਛਮਦੁਆ॥ ੦
 ਰਾਤਹਾਬਿਗਾਸਾ। ਤਾਮਹਿਚਿਤੰਨਿਪੁਰਖਕਾਬਾਸ॥ ੦

॥ ਤਗਬਹਮਰੁ ਵਕੀ ਸੁਛ ਮਘਾਟੀ ॥ ਤਾ ਕੇ ਉਪਗਿਸਿ
ਲਕੀ ਪਾਟੀ ॥ ਸੇ ਅਲਖ ਰੂਪ ਨਿਰੰਜਨ ਅਸਥਾਨਾ ॥
ਤਾ ਮਹਿ ਭੇਟੀ ਐਸੀ ਭਗਦਾਨਾ ॥ ਤਿਹ ਅਸਥਾਨ ਮਨਿ
ਭਈ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਆਤਮਤਤੁ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੀਤਿ ॥
ਅਸਟਮੁ ਅੰਗੁ ਅਥਿਕ ਹਉ ਸਮਾਧਿ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਸਗ
ਲੀ ਮਿਟੇ ਉਪਾਧਿ ॥ ਸਾਧਨ ਬਾਧਨ ਕਛੁ ਨ ਰਹੇ ॥ ਸਗ
ਲਤਿ ਮਾਗਿ ਨਾਦ ਕਉ ਗਹੈ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਸੇ ਨਾਦੁ ਕਹ
ਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਸੁਣੈ ਬਿਸੁ ਮੁਹੇ ਇਜਾਵੈ ॥ ੧੬ ॥ ਜਸ
ਕੁ ॥ ਨਾਦ ਨਾਦ ਸਭ ਕੇ ਕਹੇ ਨਾਦ ਸੁਨੇ ਜਨ ਕੇ ਚਿ ॥ ਅ
ਤਮ ਰੂਪੀ ਨਿਜ ਨਾਦੁ ਹੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ੧੭ ॥ ਪਉੜੀ
ਤਾ ਮਹਿ ਤੀਨ ਨਾਦ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਾਦ ਕਉ ਸੁਛਮੁ ॥ ੨੦
ਜਸੁ ॥ ਦੁਤੀਅ ਨਾਦ ਮੇਘ ਮੇਘ ਜਿਉ ਹੋਈ ॥ ਭਵਗਨ

ਦੁਤੀਜਾ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਭਵਰੁ ਗੁ ॥ ਜਾਨਤਾ ਕਾ ਹੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸੋ ਆਤਮਪੁ २੦੧
 ਰਖੁ ਕਾ ਕਹੀਐ ॥ ਪਾਮੁ ॥ ਸਿਨਸਬਦੁ ॥ ਨਿਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥ ਸਗਲ
 ਉਤਪਤਿ ਨਾਦ ਤੋਹੋਈ ॥ ਆਦਿ ਮਾਧਿ ਅੰਤ ਨਾਦ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਅ
 ਨਹ ਦਨਾ ਦੁਸਦਾ ਸਿਵਜਾਨਾ ॥ ਅੰਤ ਰਿਜੋਤ ਨਾਦ ਤੋਆਈ ॥
 ॥ ਆਪਿ ਚੀਨ ਚੇਤਨ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਅੰਤ ਰਿਸੁ ਨਿਮਹਿ ਭਉ
 ਆਪਰਗਾਸਾ ॥ ਤੁਹਾਨਿ ਜਸ ਰੂਪ ਆਤਮ ਕਾ ਬਾਸਾ ॥ ਅਖੰ
 ਰ ਅਰੇਲ ਅਲੇਖੁ ਹੈ ਜਗਾ ॥ ਚਰਮੁ ਵਿਸਟਿਕੀ ਗਮਨੀ
 ਤੁਹਾ ॥ ਦਿਬ ਵਿਸਟ ਸੇਵੇ ਪੈ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ
 ਸੋਈ ॥ ਅਸਿ ਰੂਪ ਦੁ ॥ ਨਾਮ ਹੈ ਤਾ ਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ
 ਨਾਦੁ ਮੂਲ ਹੈ ਜਾ ਕਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਤੁਹਾ ਸਮਾਨੇ ਜ
 ਹਾਤੁ ਰੂਪ ਦੁ ਕਹਿ ਆਕਛੁ ॥ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਚਰ ਜਹੇਇ ਅ

ਚਰਜਮਿਲਿਆਸਤਿਗੁਰਦੀਆਲਖਾਇ॥੧੫੫ਉਤ੍ਰੀ॥
 ਸੋਨਿਰਕੁਉਮਹਲੁਤੁਰੀਆਮਸਥਾਨਾਨਾਦੇਜਤਿਕਉ
 ਆਤਮਜਾਨਾਤੁਹਾਅਲਖਰੂਪੁਅਚਰਜੁਦਿਸਟਾਵੈ
 ॥ਮਗਨਹੋਇਹੋਇਜਬਉਤਪਤਿਜਾਵੈ॥ਤਬਆਤਮਪ
 ਰਮਾਤਮਕਉਮਿਲੈ॥ਜੈਸੇਲੋਨਪਾਨੀਮਹਿਗਲੈ॥ਗਿ
 ਆਤਾਗੀਤਾਬਿਕਛੂਨਹੈ॥ਨਿਜਸਮਾਧਿਕਉਤਬਹੀ
 ਲਹੈ॥ਨਿਜਸਮਾਧਿਕਉਤਬਹੀਲਹੈ॥ਜਹਾਨਹੀਨਹੀ
 ਜਗੁਕਹੈ॥ਤੁਹਾਅਚਰਜਰੂਪਕਹਿਆਨਪਰੈ॥ਜਨਉਸ
 ਮਾਧਿਮੈਸੁਖਨਹੀਕੋਈ॥ਤਉਕਿਉਨਿਦ੍ਰਾਸਮਾਧਿਨ
 ਹੋਈ॥ਜਉਏਕੁਹੋਹਿਨਿਦ੍ਰਾਅਰਸਮਾਧਿ॥ਤਉਕਾਹੋ
 ਕਰੀਐਕਸਟਉਪਾਧਿ॥ਨਹੀਨਹੀਅਨਜਾਨਤਾਕੋ

ਜੇ ਜਾਨੇ ਸੋ ਨਿਜ ਪਦੁ ਲਹੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਸਮਾਧਿ ਮਹਿ ਅਚਰਜ १੩੦੩
 ਭਾਈ ॥ ਕਿ ਆਕੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹਿ ਆਨ ਜਾਈ ॥ ਅਚਰਜ
 ਹੋਇ ਅਚਰਜ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਚਰਜ ਠਉਰਿ ਅਚਰਜ ਕ०
 ਬਾਸਾ ॥ ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਅਚਰਜ ਦ੍ਰਿਸ ॥ ਨਾਨਾ ਨਾਨਕ
 ਅਚਰਜ ਮਿਲਿ ਆ ਅਚਰਜ ਗਲ ਤਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥
 ਸਲੋਕਾ ॥ ਅਚਰਜ ਕਹੀਐ ਆਤਮਾ ਅਚਰਜ ਤਾਰ०
 ਭੇਖੁ ॥ ਅਚਰਜ ਮਿਲਿ ਅਚਰਜ ਭਉਇ ਆ ਅਚਰਜ
 ਤਾਰ ਉਦੇਖ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਅਚਰ
 ਜ ਜਬਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅਚਰਜ ਪਦੁ ਮਹਿ ਅਚਰਜੁ ਸਮਾ
 ਇਆ ॥ ਪਦ ਅਪਦ ਹੋਇ ਅਚਰਜੁ ਜਾਨਾ ॥ ਤੈਨਾ ਹੀ ਕੀਸਿ
 ਧਿਪਛਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਸਾਦ ਮਗਨ ਗਤਿ ਭਉਈ ॥ ਕਥਨਿ

ਬਦਨੀਸਭੁਸੁਧਿਗਈ॥ ਕਹਤੇਮਗਨੁਮਗਨਸੋਨਾਹੀ
 ॥ ਬਹੁਨਿਆਵਹਿਜੋਜਨਮਾਹੀ॥ ਮਿਰਤਕੁਹਇਤ
 ਬਿਭਏਬਿਦੇਹਾ॥ ਨਿਜਸੁਪਕੇਲਛੁਏਹਾ॥ ਨਤ
 ਹਾਆਪਿਅਵਹੁਨਦੂਜਾ॥ ਨਤਹਾਜੀਉਬ੍ਰਮਕੀਪੁ
 ਜਾ॥ ਨਤਹਾਸਬਦੁਸੁਨਿਅਕਾਹਾ॥ ਨਤਹਾਮਧਿਸੁ
 ਛਮਬਿਸਥਾਹਾ॥ ਨਤਹਾਤੀਨਲੋਕਬ੍ਰਮੰਡੁਹਾ॥ ਨਤਹਾ
 ਦਿਵਸਰਾਤਿਹਦਿਰੰਦਾ॥ ਸੁਨਅਸੁਨਨਹੀਤੁਹਾਦੇ
 ਊ॥ ਨਾਨਕਦੇਊਰੀਸਿਧਿਨਹੀਛੁਨਿਸੇਊ॥ ੩੩॥ ਸਲੋ
 ਸੁਨਅਸੁਨਨਹੀਆਤਮਕਹਿਕਛੂਨਜਾਇ॥ ਹੈਨਾਹੀ
 ਕੀਸਿਧਿਮਹਿਸਤਿਗੁਰਗਹਿੰਸਮਾਇ॥ ਪਉੜੀ॥
 ਸੋਮਸਪਤਮਬਉਪਜੀਬਾਨੀ॥ ਤਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅ

ਨਭੈਪ੍ਰਗਾਨੀ॥ ਅਸਟੰਗਜੇਗਕਾਭੈਬਖਾਨਾ॥ ਆਤਮ ३੦੩
 ਰੂਪਜਾਤੇਨਿਜਨਜਾਨਾ॥ ਅਧਿਆਤਮਾਥਿਦਿਆਇ
 ਤਕਤੀਐਭਾਈ॥ ਭਿਨਭਿਨਕਰਿਪ੍ਰਗਟਿਰਿਖਾਈ॥
 ਨਿਰੰਜਨਨਾਥਜਥਿਅਗਿਆਦੀਨੀ॥ ਆਤਮਭੇਦ
 ਕੀਤਬਪੇਥੀਕੀਨੀ॥ ਅਸਟੰਗਜੇਗਗੰਥਮਹਿਭੁ ੦
 ਧਿਆਨਾਤਨਜੇਗੁਨਾਉਗੰਥਕਾਗਾਧਿਆਗੁ
 ਰਉਪਦੇਸੰਜੇਸਮਝੈਕੋਈ॥ ਆਤਮਤਤਕਉਪਾਵੈਸੇ
 ਈ॥ ਜੇਗਅੰਭੁਆਦਿਹੈਜੇਈ॥ ਜੇਸਾਧੇਸੇਈਸਿਧ
 ਹੋਈ॥ ਆਤਮਭੇਦਇਸਮਾਹਿਬਤਾਇਆ॥ ਭਿਨਭਿ
 ਨਕਰਿਪ੍ਰਗਟਿਸੁਨਾਇਆ॥ ਜੇਸਮਝੈਤਿਸੁਰਹੇਨਸੇ
 ਕਾ॥ ਭਾਵੈਸੁਨਹਿਗਜਿਕੇਰੰਕਾ॥ ਸਮਝੈਬੀਚਾਰਿਜੇ

ਕਰਨੀਕਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੋ ਕਰੇ ਨ ਮਰੇ॥ ੩੩

॥ ਸਲੋਕ ॥ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਬਿਧਿ ਜੋਗਰੀਬਗੀ

ਤਤ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਮਨਸਾ ਬਾਹਾ ਕਰਮ ਨਾ ਰਤ ਨ ਜੋਗਸਿ

ਜਸਾਹੁ॥ ੧॥ ॥ ਧਿਆਉ ਪੁਰਾਹਿਤਿਆ॥

ਸਲੋਕ॥

॥ ਜਿਨਾਡਿ ਠਿਆ

ਮਨ ਠਰੇ ਮਨ ਠਰ ਨੈਦਿ ਠਰੀਨਿ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੇ ਸੇਪਿ

ਹੀ ਮੇਰੇ ਸਭੇ ਦੁਖ ਦਵੈਨਿ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ

ਦਿ॥

॥ ਧਿਆਉ ਬਿਰੰਗ ਮਮ ਹਲਾ ॥

॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਏਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਦੂਸਰੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰ

ਵੈ ਹਾਰਾ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ॥ ਤਬ ਨ ਹੀ ਕ

੨੦੪
 ਛੁਮੁਹਰਨਹੀਕਛੁਛਾਪਿ॥ਏਕਸਉਤਿਉਚਾਲੀਸਜੁਗਵ
 ਰਤਾਏ॥ਦਾਹਗੁਰੂਆਗੇਤੇਆਏ॥ਬਿਧੁਕਾਰਮਹਿਪ੍ਰਗਟ
 ਭਇਆ॥ਨਉਨਉਜੁਗਕਾਮੇਰੁਜਪਿਲਾਇਆ॥ਹਰਿ
 ਸਿਮਰਨਿਏਕੋਅਧਾਗਾ॥ਦਾਹਿਗੁਰੂਪ੍ਰਗਟਿਸਿਸਾਗਾ
 ਏਕਅਖਰਕੀਜੁਗਤਿਬਤਾਏ॥ਨਾਨਕਜੁਗਤਿਬਿਰੀ
 ਗਮਪਾਏ॥੧॥ਭੁਇਆਪ੍ਰਗਸੁਦਵਾਕਾਗੀ॥ਕਦਨ
 ਜਨਮੁਦਵਾਨਿਸਤਾਗੀ॥ਏਕਜੁਗਤਿਕਾਕੀਆਬੀਚਾ
 ਗਾਸੁੰਨਮੰਡਲਮਹਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਗਾਧਿਆਨਲਗਾ॥
 ਇਬੋਪੇਮਬਿਚਾਗਾ॥ਸੁਗੰਧਕਾਤਬਹੋਤਾਅਧਾਗਾਹੋਤ
 ਅਹਾਰੁਤਿਪਤਿਦੀਚਾਗੀ॥ਤਉਨਾਨਕਜੁਗਤਿਬਿਰੀ
 ਗਮਤਾਗੀ॥੨॥ਏਕਅਛਰਕਾਕੀਆਬਖਾਨਾਸੁਰ

ਤਿਜੇਤਿਮਾਨਿਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਇਸਕਜਨਮਬਤਾਵੈਜੇ
 ਕੇਇ॥ਨਿਰਮਲਸੰਤਸਦਾਮਤਿਸੋਈ॥ਮਾਤ੍ਰਪਿਤਾ
 ਬਿਨੁਪ੍ਰਗਟਿਨਹੋਈ॥ਇਹੁਮਤੰਤਰੇਗੁਹਜੇਥਾਇ
 ॥ਇਹੁਮਤੰਤਜਾਨੈਜੇਕੋਈ॥ਬਿਨੁਜਾਪੇਤਿਸਕੀਗਤਿ
 ਤੋਈ॥ਸ੍ਰਵਨਧਿਆਨਰਹੈਲਿਦਲਾਇ॥ਤਉਨਾਨਕ
 ਦਵੈਕਾਜਨਮੁਬਤਾਵੈ॥੨॥ਅਗਮਪੰਥਬਤਾਵੈਜੇਕੋ
 ਈ॥ਫਿਰਿਹਰੇਕੀਕੀਮਤਿਹੋਈ॥ਹਰੇਕਉਪਤਾ
 ਲਸਿਧਾਵੈ॥ਪਤਾਲਪੁਰੀਤੇਗਹਾਮਾਵੈ॥ਤਉਹਰੇ
 ਕਾਕਰਿਬਖਾਨਾ॥ਕਉਨਜੁਗਤਿਹਾਪਰਵਾਨਾ॥ਅ
 ਗਮਜੇਤਿਹਰੇਲਿਦਲਾਇ॥ਅਧਿਕਧਿਆਨਪ੍ਰਕਾਸਿ
 ਮਾਸਮਾਈ॥ਮਧਿਆਨਧਿਆਨਦਖਾਨਾ॥ਤਉਨ ०

ਨਕਦਾਹੁਦਾਹੁਪਰਦਾਨਾ॥ ੪॥ ਨਉਜੁਗਾਧਿਆਨੁਲਗਾ ० ੨੦੫
 ਇਓਨੀਕਾ॥ ਅਠਾਰਹਜੁਗਮਹਿਜੁਗਤਿਪਹੁਤਾ॥ ਤੁ
 ਬਅਹਾਰਕਉਨਭਾਤਿਕੋਰੋਈ॥ ਵਿਦਿਆਅਹਾਰਕਰੈ
 ਜਨਸੇਈ॥ ਮਨਤ੍ਰਿਪਤਿਗਹਿਆਅਘਾਈ॥ ਤਬਦਾਹੁਦਾ ०
 ਹਕੀਤਾਫੀਲਾਈ॥ ਅਠਾਰਹਜੁਗਮਹਿਨਿਗਮਯੋ
 ਇਹਰੋ॥ ਅਵਗਧਿਆਨਤਬਕੋਈਨਰੋ॥ ਮਨਤ੍ਰਿਪਤੇ
 ਸੁਖਮਾਅਸਥਾਨਾ॥ ਤਉਨਾਨਕਦਾਹੁਦਾਹੁਪਰਦਾਨਾ॥ ੫
 ॥ ਫਿਰਿਮਾਧਿਆਨਜੁਗਤਿਬਤਾਏ॥ ਧਰਤੀਛੋਡਿਅ
 ਕਾਸਿਸਿਧਾਏ॥ ਗਰਜੈਗਗਾਗਗਾਨਿਪਰਿਜਾਇ॥
 ਗਗੋਕਉਪ੍ਰਭਗਗਨਸਿਧਾਏ॥ ਗਗਨਪੁਰੀਤੇਗਗ ०
 ਆਇਆ॥ ਗਗੋਕਪ੍ਰਭਗਗਨਸਿਧਾਇਆ॥ ਗ

ਗਜਿਗਗਜਿਗਗਜੈਸਿ ਤੇਖਾਨਿ ਰਮਲੁ ਸਿਤਸਟਾਮਤਿ ਤੇ
 ਇਹਗਰਿਬਿ ਨਦੁਸਰਾਮਦਰਨਕੋਇਹਾਗਗਾਉਪਾਜਿ
 ਆਤੋਸੁਧਿਓਈਹਾਗਗੋਕਾਸੇਜਨਮੁਬਤਾਦੈ। ਦਾਕੀਚ
 ਰਨੀਨਾਨਕਜਨਆਦੈ॥ ੬॥ ਗਰਜੇਜੁਗਤਕਰਿਬੀਰਾਹੁ
 ਕਉਨਜੁਗਤਿਕਹੋਆਮਹਾਰਾਗਿਆਨਜੁਗਤਿ
 ਸਿਨਅਸਥਾਨਾਅਹਾਰੁਕਰਤਿਪ੍ਰਸੁਸਹਜਿਸਮਾਨਾ॥
 ਏਹਅਹਾਰਗਗੋਕਾਭਉਆਉਪਦੇਸਜੁਗਤਿਤੇ
 ਗਗਾਹੁਆਜੇਉਪਜੈਸੇਸਦਾਨਿਰਬਾਨਾਸਤਾਈ
 ਜੁਗਜਬਮਿਹਨਤਕੀਆਤੀਨਅਛਰਪਰਗਟਸਿਸ
 ਹਾਤਉਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਗਦਾਰਾ॥ ੭॥ ਅਪਨੇਰੂਪ
 ਤੇਰਾਕੀਆਕਉਨਧਿਆਨਤੇਰਾਚਾਰੁਆਨ

ਉਜਗਤਾ ਸ੍ਰੀਰੈਸਮਾਇਆਗਾਰੰਗਕਰਤਬਹੁਕਾਇਆਮ
 ਨੁਖੇਜਹੁਗਾਰਾਬੀਚਾਹੁਸਿਨਮੁੰਡਲਮਹਿਕਉਨੁਅਹਾ
 ਗੁਾਤਬਹਾਰੇਕਾਥਾਨੁਬਤਾਇਆਤੀਨਕੁਦਨਤੇਰਾਗਾ
 ਆਇਆਗਰਸਨਾਰੂਪੁਦਿਸਦਿਅਰੁਜੀਆਨਾਮ
 ਜਪਨਅਹਾਗਤਿਸਹਿਨੈਦੀਆਚਾਰਿਅਛਰਕੁਏ
 ਪਗਾਸੁਾਹਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦਾਸੁ॥੮॥ ਸਗਲ
 ਦੇਹਰਾਖੇਜਦੀਚਾਹੀਛਤੀਜੁਗਜਬਿਲਾਗੀਤਾਸ੍ਰੀ॥
 ਇਹੁਮਥਿਤਅਉਰਨਹੀਕੀਆਤਬਦਾਹਗੁਰੂਸਪੁਰ
 ਨਥੀਆਛਤੀਜੁਗਹਰਿਅਗਨਿਰਬਾਨਾਨਤਹਾ
 ਪੀਦਨਨਹਿਤਹਾਖਾਨਾਸਦਾਰੂਪਰਹੇਲਿਦਲਾਏਾਤ
 ਉਠਾਕੁਰੋਕਬਰਨਦਿਖਾਏਪਹਿਲੇਲਾਲੀਸਿਰਜਤਿ

ਹੋਈ। ਸੁਹਾਰੀ ਗੁਣਿ ਖਾਵੈ ਸੋਈ। ਸੇਤਰੀ ਗਫਿਰ ਨੈਨ ਦੇਖਾ
ਦੈ। ਸਿਅਰੂਰੀ ਗਮਤਿ ਮੂਹਤਿ ਆਵੈ। ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੰਗ ਮਹਿ
ਰਸ ਪਰਤੀਖਾ। ਤਉ ਨਾਨਕ ਅਚਰਜ ਗੁਰ ਨੈਨੀ ਡੀਠ।

॥੬॥ ਸਹੈ ਸਨਾਮ ਕਾ ਮੇਰ ਬਤਾਇ ਅਗਾਵਾਹਿ ਗੁਰੂਜ
ਗਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ। ਦਾਹ ਗੁਰੂ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰੁ ਨਿਕਾ
ਚਹੁ ਅਛੁ ਗਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਹੀਤਾ। ਜਿਨਿ ਸੁਨਿਆ
ਤੇ ਪਾਹਿ ਗਿਰਾਮੀ। ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਸੇ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ
ਜੇ ਚਹੁ ਅਚਰੂ ਭੇਦ ਬਤਾਵੈ। ਕਉਨ ਧਿਆਨ ਤਬਤਾ
ਵੀਲਾਵੈ। ਦਾਹ ਗੁਰੂ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਕੋਈ। ਤਾਤੇ ਮੇਲੁ ਨ ਰਾਤੀ
ਹੋਈ। ਨਾਤਿ ਪਰਤੀਨਾ ਅਕਾਸਾ। ਨਾਕਿ ਛੁਰੂ ਪੁਰੰਗ
ਕਾ ਬਾਸਾ। ਸਿਨਮੰਤ੍ਰ ਲਹੁ ਪਨਹੀ ਕੋਈ। ਸਿਧ ਬੁਧਿ ਨਾਥ

ਨਹਿਤੋਈਏਕੋਕਰਤਾਆਪੋਆਪਿਮੁਤਰਛਾਪਨ
 ਨਕਕੇਹਾਥੀਨਾਨਕਸੇਵਕਨਿਰਮਲਹੋਇਰਹੈਨਾਨ
 ਕਕਰਤਾਏਕੋਕਹੈਤਰਿਸਿਮਰਨਿਨਾਨਕਬੀਚਾਰੁ॥
 ਵਾਹਗੁਰੂਜਪਿਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥੧੦॥ਦਸਦੁਆਰੁਦੁਆ
 ਦਸਅਸਥਾਨੁ॥ਅਸਿਖਲੋਇਤ੍ਰਿਕਟੀਅਨਸੁਖਮਾਨੁ
 ॥ਸੈਚਉਤਾਲੀਸਜੁਗਵਰਤਾਏ॥ਤਿਨਕੋਨਉਠਿਰਿਕੈਸੇ
 ਆਏ॥ਸਦਾਸਰੂਪਕਨਕਨਹੀਕੁਦੁਆਅਛਲਛਲੈ
 ਆਇਆਨਹਿਤੇਤਾ॥ਸਬਗੁਨਕਾਦਾਤਾਏਕੁਜੇਚ
 ਹੁਅਛਰਾਕਰੈਬਿਬੇਕਾਜੇਚਹੁਅਛਰਾਕਾਜਨਮੁਬਤ
 ਵੈ॥ਧਿਆਨਰੂਪਅੰਤਰਿਗਤਿਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਵਾਹ
 ਗੁਰੂਪਰਦਸਾ॥ਵਾਹਗੁਰੂਮੰਤ੍ਰਬਖਿਨਾ॥੧੧॥ਪੜ੍ਹ

ਰਿਬਿਤਿ ਗਮੁਲਾਏ ਧਿਆਨੁ ॥ ਪੰਖੀ ਕੇ ਜ ਬਿਰੇਏ ਸਮਾਨਾ ॥
 ਮੀਨ ਕਾ ਮਾਠ ਗੁਪਾਏ ਕੋਈ ॥ ਤਉ ਸੁਨ ਸੋਰੇ ਦਰਸੁ ਰਤਿ ਖਲੋ
 ਈ ॥ ਨਿਠਿ ਕਾਰ ਪਰਤ ਪੁਸਮਾਨਾ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾਏ ਕੋ
 ਜਾਨਾ ॥ ਸਦਾ ਅਰੂਪ ਰਹੈ ਨਿਤ ਨੀਤਾ ॥ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਤਬ ਪ
 ਏ ਪਾਦਿ ਤਾ ॥ ਸਬਦ ਮਾਹਿ ਹਿਯ ਮਛਰ ਪਰਦਾਨਾ ॥ ਛਤੀ
 ਜੁਗ ਮਹਿ ਲਾਏ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗੀ ਹਿਸੁ ਮਹਿ
 ਕਰੀ ॥ ਪੀਛੈ ਸਿਤਾ ਆਗੈ ਰੈਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਵਡਾ ਮਥਿਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ॥
 ਅੰਤੁ ॥ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ॥ ਭੁਇਆਨਾ ਵਾਹ ਗੁਰੂ
 ਸਬਦੁ ਜਪ ਜਗਲੁ ॥ ਹਿਮਾ ॥

ਸਦਾ ਬਿਤਗਮ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਤ
ਉਖਾਏ ॥ ੧੪ ॥

੨੧੮

॥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਆਉ ॥

ਸਪੁਰਨ ਹੋਇਆ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ

ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

॥ ਸਿਆਉ ਸੁਰਨਰ ਮੁਜ

ਨਕਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

॥ ਸੁਰਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਖੋਜ ਤੇ ਤਾਕਾ

ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਵਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਸਾਹਿਬ

ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬ ਅਗਮੁ ਅਗੈ

ਚਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮ ਜਾਕ

ਹੈ ਸਹੀ ॥ ਤਾਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਇ ਨ ਕਹੀ ॥ ਗਤਿ ਕਰ

ਤੇ ਕੀਕੀ ਤਾਕੀ ਮਾਜਾਏ ॥ ਜਿਸਨੇ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਨਾਮ

ਵਖਾਣੈ॥ ਸਚੁ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪੇ ਸਲਾਹੈ॥ ਤਮਾਨੀ ਤਿਸੁ
 ਦੇ ਪਰਦਾਹੈ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸੁਖ
 ਲੇ ਬਾਲਿ ਕੀਤਾ॥ ੧॥ ਸਚੁ ਸਤੁ ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਮੁਖਿ ਆਰਾ॥
 ਪਾਠ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਚੁ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰਾ॥ ਸਚੁ ਕਰੇ ਕਰਾਵੈ ਸੋਈ ਦਰ
 ਤੇ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਕਿਸੈ ਨ ਪਰਤੈ॥ ਸਚਾ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਭ
 ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ॥ ਸਚ ਦੇਖੇ ਦਿਗਮੈ ਬੂਝੈ ਸੋਈ॥ ਸਚੁ ਉਤਪਤਿ
 ਹਰਿ ਆਸਰੁ ਲੇਈ॥ ਸਚੁ ਸਤੁ ਪਾਇ ਕੇ ਗੈਰੈ ਗਣੁ ਹਾਰਾ॥
 ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਵਰਤੈ ਤਾ ਕੁ ਨਿਹਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਚੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋ ਸੀ ਜਾਇ
 ਨ ਜਾ ਸੀ॥ ਸਚੁ ਆਇ ਜੁਗਾਦੀ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਨਾ
 ਤਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਹੀ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ॥ ਮਜਰਾ ਵਰੁ ਹੈ ਜਿਨ
 ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਹੀ ਤਿਸੁ ਪਿਅ

ਸਾ॥ਉਸਿਨਸੀਤਿਸੁਨਾਹਿਲਗਾਸਾ॥ਨਾਤਿਸੁਦੁਖਨਹਰ
ਖਨਸੇਗਾ॥ਨਾਉਹੁਨਾਹਿਪੁਰਖਨਹੀਲੇਗਾ॥ਓਹੁਬਾਲ
ਕਬਿਰਪੁਰੂਪਨਰੇਖਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਘਟਿ
ਘਟਿਪੇਖਿਆ॥੩॥ਸਚੁਕਾਦਰਕਰਤਾਕਰਣਕਰੀਮ
ਸਚੁਕੁਦਰਗਤਿਕਰਣੈਗਾਰਗੀਮਾ॥ਸਚੁਸਰਬਜੀਅ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਸੇਈ॥ਸਚੁਜੇਕਿਛੁਕਰੈਸੇਈਛੁਨਿਤੇਈ॥
ਸਚੁਬੇਸਰੀਕੁਬੇਅੰਤੁਆਪਾਗੁ॥ਸਚੁਆਪੁਨਿਗਲਮ
ਏਕੈਕਾਗੁ॥ਬੇਸੁਮਾਰੁਸਚੁਗਹਿਰੀਭੀਗਾਤਾਕਾਕੇਇ
ਨਜਾਇਕੇਦਰੁਚੀਰਾ॥ਜੇਦਰੁਆਪਿਜਾਇਸਚੁਸੇਈ॥ਨਨ
ਕਅਦਹੁਨਜਾਇਕੇਈ॥੪॥ਦਾਹੁਦਾਹੁਸਚੁਸਾਹਿਬੁਮੇਰ
ਪੁਰਾ॥ਜਿਸੁਬਖਸਲਏਸੇਈਜਨਸੁਰਾ॥ਉਹੁਮਾਨੈਹੁ

ਕਮੁਸਭੈਗੁਰੂ ਗਿਆਨਾਓਹੁਸਾਚੀਦਰਗਹਿਜਨਪ
ਰਦਾਨਾਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਬੋਲੈਅਸਥਿਰਮ
ਨੁਆਕਬਹੁਨਡੋਲੈਧਾਵਤਪੰਚਰਹੈਪਰਿਜਾਇਆ॥
ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮਪਛਾਇਆਹਉਸਤਿਗੁਰਅਪ
ਨੇਕਉਬਲਿਗਾਹੀਜਿਨਿਇਤਿਉਤਨਾਨਕਪੇਜਸਦਾ
ਹੀ॥੫॥ ਦੁਹੁਦਾਹੁਸਚਸਾਹਿਬਸੇਈ॥ਜਾਕਾਹੁਕਮੁਦ
ਰਤੈਸਭੁਲੇਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈ॥ਜਾਕਾ
ਅਚਰਜੁਦਹੀਵਡਿਅਾਈ॥ਸਚੁਆਪੇਸਾਜਿਤਨੁਭ
ਸਮਕਰੇਵੈ॥ਸਚੁਆਪੇਜੀਅਲਏਫਿਰਿਦੇਵੈ॥ਸਚੁਅੰ
ਤਰਿਬਾਹਰਿਅੰਕਸਮਾਇਆ॥ਕਿਅੰਕੇਤਿਸਤੇਲੂਕਿ
ਕਿਛਪਾਇਆ॥ਸਚੁਆਪੇਸੇਕੈਆਪੇਕੁਰਿ॥ਸਚੁ

ਵੇਖੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ॥ ੬॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰਬ ੭੭੦
 ਮਰਿਗਿਆਨੀ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿ ਆਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ
 ਆਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਨਾ ਕਾਪਿ ਆਰਾਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਸਭੁ ਨ
 ਮ ਅਧਾਰਾ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸਮਦਰਸੀ॥
 ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਸੀ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਪਉ ਪਕਾਰੀ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਧਾਰੀ॥ ਵਾ
 ਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਪਾਤਾ॥ ਸੋ ਨਾਨਕ ਸੁਰਬਜੀ ਆ
 ਕਾ ਦਾਤਾ॥ ੭॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰੇ ਕਰਾਏ॥ ਤਿਸ ਕਾ
 ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੋਟਿ ਆ ਜਾਏ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਕੇ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਾ
 ਰਿ ਆ॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਕਰੇ ਨ ਦਿਸਾਇ ਆ॥ ਗੁ
 ਰ ਸਿਖਾ ਕੀ ਮੈ ਭਟਿ ਪਕੜੀ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਭੁਗਤਿ ਕਰਹਿ

ਨਗਤੀ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਨਿਤ ਦੋ ਦਾ ਪਾਈ॥ ਜੋ ਅਨਦਿਨ
 ਧਿਆਵਹਿ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਪਗਧੋਇਓ
 ਇਧੀ ਦਾ॥ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ॥ ੮॥
 ॥ ਤੁਮ ਸਾਹੁ ਹਮ ਦੁਜਾ ਰੇ ਤੇਰੇ॥ ਗਾਸਿ ਗੁਣ ਦੇ ਹਿਸੁ ਆਮੀ
 ਮੇਰੇ॥ ਅਵਗਣੁ ਤਿਆਗਿ ਜਪ ਉਦਿ ਨਗਤੀ॥ ਸਿਤ
 ਜਨਾ ਕੀ ਓਟ ਪਗਤੀ॥ ਕਹਿ ਕਿਹ ਪਾਸਾ ਧਿਜਨ ਕੁਟੈ॥
 ਜਮ ਜੰਦਾਰਿ ਨ ਮਾਰੈ ਫੈਟੈ॥ ਆਪਿ ਛੋਡਿ ਪਠਿ ਓਸਨਾ
 ਈ॥ ਅਨਹਿੰਦਿਆ ਅਪਨਾ ਦਰਿ ਪਾਈ॥ ਸਰਬ ਦੂਖ
 ਭੈ ਸਭ ਮਿਟਿਆਈ॥ ਜਾਪੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਸਲਾ
 ਹੀ॥ ੯॥ ਉਨ ਜਨ ਕੇ ਹਉ ਸਦਾ ਬਲਿ ਹਾਰੀ॥ ਜਿਨਿ ਜ
 ਧਿਆ ਭੁਭਖ ਚਨ ਮੁਗਤੀ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਸੇਭਾ ਕੀ

ਆਕਰਬਰਨਾਜੇਹਾ ਰਿਪੋਧੁਕੀਜਨਸਰਨਾਗਤਿ
 ਨਜਨਕੀਮਹਮਾਕਉਨਬਖਾਨੈਜੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰ
 ਕੈਭਾਇਹਾਤਿਨਜਨਕਉਕਹਿਕਿਆਸਲਾਹੀਜਾਨੈ
 ਨਿਅਪਨਾਪੁਰਕਦੇਦਿਸੈਨਾਹੀਜਿਨਿਹਰਿਕਾਭਾ
 ਵਾਲਾਗਾਮੀਠਾਪਾਰਬਹਮਨਾਨਕਜਨਗੀਠਾ॥
 ੧੦॥ ਮਿਟਿਗਏਭੈਸਗਲੇਦੁਖਭਾਗੈਜਾਸਤਿਗੁਰ
 ਪੁਠਕੈਲੜਿਲਾਗੋਕਾਲਿਕਲੇਸਮਿਟੈਸਭਤਨਕੇ॥
 ਜਾਗੁਨਗਾਏਹਰਿਪੁਰੇਗੁਰਕੇ॥ ਨਿਰਭਉਕੇਪਰਿ
 ਪਾਇਆਦਾਸਾਜਾਗੁਰਪੁਰੇਕੀਪਰਗਾਸਾਜਮਜੈ
 ਦਾਰੁਲਾਗਾਉਠਿਚਰਨੀ॥ ਜਾਆਇਆਗੁਰਪੁਰੇਕੀ
 ਸਰਨੀ॥ ਸਰਬਸੁਖਮੈਤੁਮਤੇਪਾਇਆਪੇਖਨਨ

ਕਸਤਿਗੁਰਦਰਸਾਇਆ॥੧੧॥ਹਉਕੀਤਾਤੂਕਰਤਾਮੇ
 ਗਾ॥ਜੇਬੂਦੇਹਿਕਰੀਜਸੁਤੇਗਾ॥ਤੁਧੁਆਗੈਤੁਪਸਲਾ
 ਹੀ॥ਤੂਕਰਨਕਰਾਵਨਹਉਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਮੇਸਾਰਿਤੇਹੀ
 ਕਬਹੁਨਜਾਨੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥ਸੁਗਤਿਮ
 ਤਿਵਡਿਆਈਤੇਹੀ॥ਹਉਮੇਛੀਠਬੁਰੀਮਤਿਮੇਰੀ॥ਸ
 ਸਿਸਾਸਿਹਮਭੂਲਏਗੇ॥ਤੁਮਬਖਸੀਦਨਾਨਕਅਤਿ
 ਭਾਰੇ॥੧੨॥ਹਰਿਗੁਣਾਬੀਅੰਤੁਕਿਤੁਮੁਖੁਪਸਲਾਹੀ॥
 ਤੁਹਾਰਾਖਿਲੀਆਜਗੈਨਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਭੈਦਿਚਿ
 ਪ੍ਰਿਤਿਪਾਲਿਆ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਆ
 ॥ਜਮਕੰਕਰਜੇਹੁਨਸਾਕੈਭਾਈ॥ਜਾਅਪਿਭਏਕਿਰਪ
 ਲਸਹਾਈ॥ਦੁਖਸਿਸਾਰੁਤੁਭੁਜਲੁਅਤਿਗੁਰਗਾਪਾਰ

ਪਰੇਗੁਰਸਬਾਦਿ ਦੀਚਾਗਾ॥ ਜਿਸੇਨ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਪੁਤਰੇਗੀ॥ ੨੧੨
 ॥ ਸੋਹੁ ਉਮੈ ਨਾਨਕ ਛੇੜੈ ਮੇਗੀ॥ ੧੩॥ ਕਲਿਜੁਗੁ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰ
 ਧਾਨ ਪਦਾਰਥੁ॥ ਜੇਜੇਜ ਪੈਸੇਈ ਫਿਤਾਰਥੁ॥ ਹਰਿਜਸੁ ਕੀ
 ਰਤਨ ਕਰਿ ਨਿਤ ਪੁਛਕਾ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗਾ ਦਾਏ ਮਨਕਾ॥
 ਤਿਸਰਿ ਪਰਾਪਤਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਗੁਰਪੂਰੇ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦਾ
 ਨੁ॥ ਹਰਿਦਰਗਹ ਓਹੁ ਸੇਭਾ ਦੇਤਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੇ
 ਭਗਵੰਤਾ॥ ਇਛੁ ਪੁਨੀ ਹਰਿਸਾਤਿ ਮਨਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ
 ਦਿਛੁ ਕਰਦੇ ਨਜਾਈ॥ ੧੪॥ ਪੁਰਿਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਕ
 ਰਮੁ ਮੇਗਾ ਜਾਗਾ॥ ਜਾਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀਰਨੀਲਾਗਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰ
 ਰੇ ਕੀਓਟਿ ਪਰਾਤੀ॥ ਅਕਲ ਕਲਾ ਮੇਗੁ ਰਤੇ ਜਾਤੀ॥ ਆ
 ਪਿਗਦਾਇ ਪਾਇ ਸਭੁ ਸੁਖਾ॥ ਜਾਮਤ ਮਕੇ ਮਿਟਿਗ

ਏਦੂਖਾਸਿਨਸਮਾਧਿਲਾਗੀਗਗਨੰਤਰਿ॥ਨਿਰਮਲਜੋ
ਤਿਪੇਖੀਘਟਅੰਤਰਿ॥ਨਿਰਕੁਓਕੇਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥
ਫਿਰਨਾਨਕਬਹੁਫਿਨਆਦੈਜਾਇੰ॥੧੫॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਸਦੁਕ
ਹਈਸਾਹੀ॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਤੇਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਹਰਿਨਾਮ
ਰਤੇਸਦਾਸਚਿਆਰਿ॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਨਿਤਕਉਜੈਕਾਰਾ
॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਸੇਦਰਸਅਨੂਪਾ॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਸੇਜੋਤਿ
ਸਰੂਪਾ॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਤਿਨਕੀਮਤਿਨਕਾਈ॥ਹਰਿਨਾ
ਮਰਤੇਤਿਨਕੀਕਹੀਨਜਾਈ॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਸੇਪੁਰਖ
ਪਰਧਾਨਾ॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਨਾਨਕਭਗਦਾਨਾ॥੧੬॥ਹਰਿ
ਨਾਮਰਤੇਤਿਨਕਾਕੁਮਰਉਦੂਰੇ॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਸੇਕਬਹੁ
ਨਦੂਰੇ॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਸੇਸਦਾਮਾਥਿਨਾਸੀ॥ਹਰਿਨਾਮ

ਰਤੇਸੇਸਦਾਸੁਖਵਾਸੀ॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਤਿਨਕਉਸਦਾਅ ੭੧੩
 ਨੰਦਾ॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਤਿਨਕਦੇਨਦਿਆਪੇਚਿੰਦਾ॥ਹਰਿਨ
 ਮਰਤੇਤਿਨਕਾਲ੍ਹੰਚਾਪੇ॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਤਿਨਾਸੇਗੁਨਸਿਤਾਪੇ
 ॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਨਾਨਕਵ
 ਰੂਭਾਗੀ॥੭੧॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਸੇਅਸਥਿਰੁਜੁਗਯਾਗੇ॥
 ॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਸਭਨਾਕੇਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਰਤੇਸੇਵੁਖਨਿ
 ਵਾਰਣੁ॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਸੇਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁ॥ਹਰਿਨਾਮਰ
 ਤੇਤਿਨਅੰਜਰੁਜਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਤਿਨਕਉਜਲੁ
 ਤਰਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਤਿਨਾਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਹ
 ਰਿਨਾਮਰਤੇਤਿਨਾਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥ਹਰਿਨਾਮਰਤੇਸ
 ਚੇਸਚਿਮਣੀਅਨਾਨਕਸੇਜਨਸਭਕੇਧਣੀ॥੭੨॥ਹਰਿ

ਨਾਮਸੁਵੇਕਾਲੁਨਾਮਾਵੈਨੇਹੋ॥ਸੁਵਿਐਪਾਵੈਸਾਧਸਿਗ
ਬੈਹੋ॥ਸੁਵਿਐਸਾਗਰਭਉਜਲੁਤੁਰੈ॥ਸੁਵਿਐਜਮਤੇ
ਕਾਹੇਰੁਰੈ॥ਸੁਵਿਐਭਉਬੈਗਾਪਾਪੁਪਾਵੈ॥ਸੁਵਿਐ
ਸਹਜਿਸਮਾਪਿਲਗਾਵੈ॥ਸੁਵਿਐਮੰਦਾਕਿਸੈਨਲੈ
॥ਸੁਵਿਐਜਨਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾਜੇਹੋ॥ਸੁਵਿਐਤੋਇ
ਪਾਤਿਤਪੁਨੀਤਾ॥ਸੁਵਿਐਨਾਨਕਅਠਰਿਓਮਨੁਦਸ
ਕੀਤਾ॥੧੬॥ਮੰਨੇਧਰਮੁਪੀਰਜੁਸਚੁਪਾਵੈ॥ਮੰਨੇ
ਖਿਮਾਸਿਤੋਖਘਰਿਆਵੈ॥ਮੰਨੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਲੋਕੁਮੇਰੁ
ਭਾਗੈ॥ਮੰਨੇਜਮਚਰਨੀਉਠਿਲਾਗੈ॥ਮੰਨੇਸਭੁਕੋਕ
ਰਿਜੈ॥ਕਾਰਾ॥ਮੰਨੇਸਭੁਸਿਸਾਰਉਧਾਰਾ॥ਮੰਨੇਦਰਗ
ਹੋਸੇਭਾਵੈਤਾ॥ਮੰਨੇਬਹੁਕਿਨੁਸੀਭੂਮੀਤਾ॥ਆਪ

ਸਕਉਆਪੇਪੁਭਮਾਨੇਗਤਿਨਾਨਕਅਪਨੀਆਪੇ
ਜਾਨੈ॥੧॥ਧਿਆਉਪੁਰਾਤੋਇ॥

੨੧੪

੧੬ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ

ਦਿ॥ ॥ਧਿਆਉਸੋਗਠਿਕੀਦਾਰਿਪਾਨਸੀਗਲੀ
ਵਿਚੋ॥ ॥ਮਹਲਾ ੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਕਾਠ
ਨਏਕਗੜ੍ਹਕੀਆਬਨਾਇ॥ਤਿਸੁਗੜ੍ਹਿਮਹਿਮਨੁਦਸਿ
ਆਆਇ॥ਤਿਸਪਰਿਬੀੜਾਲੀਆਉਠਾਇ॥ਸੂਰਾ
ਸੋਜੋਲੜਾਈਖਾਇ॥ਗਮਨਾਮੁਚੇਤੈਤਥੀਆਗਾਸਬ
ਦੁਖੜਗੁਬਾਪੈਅਤਿਸਾਗਾਗਿਆਨਘੋੜਾਜਤਜੀ
ਨਸੀਗਾਰੂ॥ਸੂਗਚੜ੍ਹਿਰੈਅਸਦਾਗੁਪੀਰਜਛਾ

ਲਿਖਨਖਪੇਮਤੀਗਾਤਰਗਸਬਾਧਿਚਲੇਹਇਧੀਹੁ॥
 ਸਨਮੁਖਰੈਨਰਣਮਹਿਡੈ॥ਪੰਚਪੰਚੀਸਾਕੈਸੀਗਿਲ
 ਹੈ॥ਮੇਰਉਪਰਿਮਹਾਗੜ੍ਹਗਾਤਹਾਜਾਇਕਿਆਕ
 ਹੈਉਪਚਾਰਾ॥ਸੁਹਤਿਸੁਰੰਗਜਥਿਗੜ੍ਹਕਉਲਾਗੈ॥
 ਪੰਚੀਸਾਕਾਵਲਭਾਗੈ॥ਮਨੁਮੁਵਾਸੁਤਾਤੇਬਸਿਆਵੈ
 ਸਾਂਤਿਗਹੇਕੰਤਹੂਨਹੀਧਾਵੈ॥ਸਕਲਕਲਪਨਾਤਿਅੰ
 ਗਿਕੈਚੀਨੈਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕਜਿਨਮ
 ਨੁਮਾਨਿਆਸੁਰੇਤੇਪਰਵਾਨ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਲ
 ਖਪੁਰਖਬੇਅੰਤਸਚੁਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਤੇ
 ਮਹਾਦੇਉਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰਾ॥ਨਉਸਤਿਚਉਦਾਰਾਰਿ
 ਤੇਕੀਤਾਪਸਾਰਾ॥ਪੰਚੇਤਤਰਲਾਇਕੈਦੇਹਰਚਿਆਸੰ

२१५
 ॥ लखचडुडासीरैमेदनीपुगदिआसिसागासड
 दूडुपारिकरिमानपुअतिरूपअपागासडनानु
 पदुचाइदाआपेअजागाजीआनसमझाइद ०
 पुडबदगुदअजागासचेमागगिचलदुडाडि
 जोगुबिकारगापचकादलसबलरैअधरबदुड ०
 गातिनाअगैद्विदुहैसेसिडुहमागाजनानक
 दुडामागसीजिनिसचपिआगासायमागगिजेच
 लैडिसुकेदेगागा ॥ २॥ पडिदुनी ॥ "गजाडुलाद
 जीरुसचिगदिआसडिषानीबेगमुपुगनाउसग
 रदाबसहिमिडगिआनीसुगबिबेकीअनडुईसे
 दकबिगिआनीसमडिदुहैदइआदुडनिरले

ਭਧਿਆਨੀ॥ ਜਤੀਸਤੀਸਤੋਖੀਆਹਰਿਕਥਹਿਕਹਾਇ
॥ ਇਕਤਮਾਨਕਰਨੀਬੇਤਮਾਇਲਿਵਏਕਸਮਾਨੀ॥
ਇਕਪਰਉਪਕਾਰੀਸਾਚਿਆਰਤਪਸੀਉਦਿਆਨੀ॥
ਇਕਫਕਰਫੁਕੀਰਮਲਿਗਹੈਨਿਜਿਨਾਏਕਾਜਾਨੀ॥
ਇਕਸਰਗਿਖਆਗਿਆਕਾਗੀਆਰਤੇਨਿਰਬਾਨੀ॥
॥ ਇਕਕਰਨਿਕੀਰਤਨਗੁਰਮੁਖੀਗਾਵਹਿਹਰਿਬਾਨੀ॥
॥ ਪੁਜਾਬੀਧੀਏਨਾਮੁਕਤਿਦੀਦੇਪ੍ਰੇਮਨਿਸਾਨੀ॥ ੩॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ ਗਜਾਬੁਰਾਦਜੀਰੁਕੂਝਿਜਗੁਠਗਣ
ਹਾਰਾ॥ ਵਸਤੀਦਾਉਦਿਆਨਨਾਉਗੜਵਾਸਪਸਾਰ॥
॥ ਵਸਨਿਦਿਚਿਅਚਿਤਿਗੜਨਿਦਕਚੇਰਜਾਗਾਜੂ
ਅਗੈਏਅਹਿਰਤਪਦੁਚੇਤੀਪੁਰਿਆਗਾਬਿਸ॥

ਸਪਾਤੀਅਗਿਆਨਬੁਧਿਅਪਤੀਜਬਿਕਾਗਾਚ
 ਲਾਨਿਕੁਮਾਤਿਨਮਾਤਿਲੇਨਿਪਾਪੀਕੂੜਿਆਗਾਸਾਕਤ
 ਪਤਤਮਦਾਸਮੁਚੁਨਿਡਰੁਬੁਰਿਆਗਾਪੁਜਾਟਿਕਾਈ
 ਨਠਾਕਦੀਮੈਤਾਨਕਰਾਗਾ॥੪॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਗਹਿਭੁ
 ਲੇਪਏਮਾਨੁਖਨਬੁਗਕਮਾਦਨਿ॥ਇਕਪੜਦੇਸਾਸੜ
 ਸਿਮਤੀਹਰਿਨਾਮਧਿਆਦਨਿ॥ਇਕਪੜਦੇਮੁਖਗੰਠ
 ਥਬੇਦਚਾਰਿਕਰਿਕਥਾਸੁਣਾਦਨਿ॥ਇਕਕਰਦੇਸੁਫਤ
 ਪੁਨਿਦਾਨੁਜਾਇਭੀਗਬਿਨਾਦਨਿ॥ਤਿਨਾਊਪਰਿਕੋਪ
 ਜੇਇਸਭਦੂਤਬਛਾਦਨਿ॥ਆਗਨਿਸਭੁਮੈਜਗਨੁਦਰਿਅ॥
 ਈਆਖਾਦਨਿ॥੫॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਰੈਰੈਰੈਦੂਤਸਭਜਗ
 ਮਾਗਨਿਪਾਏ॥ਕਰਮਧਰਮਜੇਕਰਹਿਜੀਅਸਭਮਾ

ਰਿਮਿਟਾਏ॥ ਸਨਕਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਕਸੁਰਨਰਬਭਿਟਾਏ॥
 ਵਰੇਵਰੇਜੇਤੜੇਮੁਨਜਨਾਏ॥ ਸਿਵਸਿਕਰਬ੍ਰਹਮੇਸਾਰਖੇ
 ਸਗਲੇਭ੍ਰਮਾਏ॥ ੬॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਨਉਨਿਧਿਦਾਤਾ
 ਤਪੁਬਲੀਮਨਿਗਿਆਨਬੀਚਾਰੈ॥ ਪਗਟੈਕੋਐਸਾਬ
 ਲੀਅਤੀਤੁਕਾਮੁਮਾਰਿਬਿਡਾਰੈ॥ ਸਿਤਸਾਧਪ੍ਰਗਟਾਇ
 ਆਸਪੁਰਨਜਤਸਾਰੈ॥ ਕਾਮਜਿਨਾਨੂਨਾਥਸੀਚਭਿਟਾ
 ਸੀਧਾਰੈ॥ ਜਤੀਆਕੀਤਾਕਾਮਦਾਸਿਥੀਮਿਦਸਵੈਦੁਅ
 ਰੈ॥ ੭॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਸੇਈਸੁਹਾਸਪੁਰਸੁਜੇਪੰਚਾਮ
 ਰੈ॥ ਕਾਮੁਕੋਧਲੋਕੁਮੇਹਸਇਅਤਿਕਾਰਨਿਦਾਰੈ॥ ਸਾਧੇ
 ਕੋਈਇਕਥੋਕੁਪੈਮਾਰਨਿਚਾਰੈ॥ ਨੇਮੀਸੁਰਨਰਸਿਜਮੀ
 ਸਭਜਾਇਪਕਾਰੈ॥ ਭੂਰਿਤੇਈਦਰਗ੍ਹਾਧੁਰਿਸੁਇ

ਆਕਰਤਾਰੈ॥੬॥ਪਉੜੀ॥ ਅਤਾਕੀਤਾਤਾਬਿਪਾ ੨੧੭

ਰਬ੍ਹਮਸਤੁਰਗਤਿਬੁਲਾਏ॥੬॥ਤਾਸਤੁਰਗੁਮਾਰਿਅੰ
ਛੁੜਕਾਵਹੁਜਾਏ॥ਭਗਤਾਕੀਤੀਬੇਨਤੀਜਿਉਹੁਕਮਰ
ਜਾਏ॥ਅਸੀਵਿਚਾਰੇਓਹੁਜੇਰੁਜਗਅਜੀਤਬੁਲਾਏ॥ਪਾ
ਰਬ੍ਹਮਹਸਿਬੋਲਿਆਆਖੇਅਲਾਏ॥ਸਿਗਿਤੁਮਾਰੇ
ਨਿਤਹਉਪਲਬਿਲਮੁਨਲਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਆਗਿਅੰ
ਭਗਤਾਲਈਜਗੁਪਗਏਆਏ॥੬॥ਪਉੜੀ॥ ਭ
ਗਤਾਜਗਮਹਿਆਏਕੇਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆਨਾਮੁਦੰ
ਨੁਇਸਨਾਨੁਵਿੜਸਚਗਾਹੁਬਤਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੰ
ਣੀਉਚਗੀਹਰਿਕੀਰਤੁਨੁਗਾਇਆਭਗਤਾਲਈ
ਮੁਹਿਮਸਿਰਿਬੀੜਾਉਠਾਇਆਸਾਧਨਆਏਸਤੁ

ਮਿਲਿ ਦੂਤਾ ਸੁਣ ਪਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਤ੍ਰਾਇ
 ਆਮਿ ਤੋ ਬੋਲੀ ਦੂਤਾ ਕੀ ਪਾਠਿ ॥ ਕਉਨ ਅਸਾ ਡੀਠ ॥
 ਹਿਲਾਏ ਭੁਭ ਕੇ ਬਾਬਾ ॥ ਅਮਾਦ ਹੁਜੇ ਸੁਕਿ ਸੁਆਹੁ ॥
 ਮੈਦਾਨ ਉਹਾੜਿ ॥ ਕੋਈ ਕੁਝ ਅਖ ਦਾਇ ਸੋਲਈ ਮੈ
 ਝਾੜਿ ॥ ਜਿਤ ਨੀਆਈ ਚਲਿ ਕੈ ਸੋਰਖ ਅਹਾੜਿ ॥ ੧
 ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਕਾਇਆ ਮਨ ਦਸਿ ਕਰਨੁ ਪੰ
 ਜੇ ਮਿਲਿ ਆਏ ॥ ਕਾਮ ਕੋ ਪੁਮ ਹੋ ਕਾਰ ਸਾੜਿ ਲੇਭ
 ਮੋਹ ਬਢਾਏ ॥ ਛਡੁ ਨਾਹੀ ਇਕ ਮੂਲ ਮਾਰਿ ਰਖਾ
 ਠਾਏ ॥ ਸਭ ਨਾ ਕੀਤੀ ਸਾਖਤੀ ਲਸਕਰ ਪੁਚਾਏ ॥
 ਧਗਨ ਗਾਰੇ ਸਮਾਦਾ ਉਸੈ ਤਾਨ ਵੰਦਾਏ ॥ ੧੨ ॥ ਪਉ
 ਝੀ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸੈਨਾ ਜੁੜੀ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਭਾਈ ਹੋਦ

ਹੁਦੂਤਾਸਾਮੇਵਮਾਰਿਲੇਹਿਮਿਟਾਈਨਾਬੁਗਨਮੰਨੇ
 ਚਿਤਮੂਲਿਅੰਤਰਿਭਲਿਆਈਸਿਤਾਕਾਦਲਸ
 ਬਲੁਹੈਕਿਛੁਕੀਮਨਪਾਈਸਬਦੁਅਨਾਹਦਦਨਿ
 ਮਾਨੀਸਾਹੈਪਾਈ॥੧੩॥ਅਗੈਵੁਤਾਕੀਚੜਤਿ
 ਅੰਤਤਤਕਾਕਾਮੁਸੁਤੁਰੈਰਾਜੁਸੁਭਾਇਦਸਦੈਦੁ
 ਮਾਰੇਅਨੁਪਗਛੁਵਾਸਾਤਿਤਠਾਇਸੁਖਚਾਲਾਦੁ
 ਰਾਮਕਾਮਾਰੇਜਗਥਾਇਤਤਫਲਪਾਣਾਜਿਸਦੁ
 ਅਗਾਰੁਅਪਾਇਪਾਪੁਕਪੜੇਪੈਧਿਆਸੇਤਨ
 ਬਾਣਾਲਾਇਅੰਗੀਜੇਬਨਲਾਈਓਸੁਮੀਜੇਇਜ
 ਝਾਇਰਸਬੇਲਣੁਲਿਬਾਸੁਮੁਚਤਰਦਾਰਬੀਧਾਇਨੇ
 ਤਬਾਣਕੁਓਆਕਾਮਾਣਲਈਅਸੁਚੜਾਇਬਰਛੀ

੨੧੮

ਲਈ ਅਸਭੀ ਪਤਾ ਦੁਲਿਗਰ ਬਰਖਾਇ। ਰੂਪ ਘੋੜਾ
 ਅਸਥਾ ਬਜੀ ਨਿਸੀ ਗਾਰਿ ਦਿਖਾਇ। ਕਾਮ ਰਾਜਾ ਅ
 ਸਵਾਰ ਹੋਇ ਦੇਖੇ ਦਉ ਝਾਇ। ਸੈਨਾ ਸਭ ਚਲਾਈ ਅਸੁ
 ਲਸਕਰ ਚੜ੍ਹਾਇ। ਮਸਤੀ ਨਿਵਾਲ ਲਸਾ ਆਲਸ ਅ
 ਧਕਾਇ। ਸਭ ਨਾ ਸਿਰਿ ਹੈ ਨਿਵਾਜੇ ਜੋ ਹੁਦੇ ਦੇਹ ਰਿਹਾ
 ਇ॥ ੧੪॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ ਤੇਜ ਤਤਕਾ ਸੁਤ ਕ੍ਰੋਧੁ ਰਵਿ
 ਆਸਰੁ ਠਾਈ॥ ਪਿਤੇ ਵਾਸਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦਾਤੁ ਪੁਜੇ ਰਜਨਾਈ
 ॥ ਫਿਕਾ ਬੇਲਣੁ ਜਿਸੁ ਦਜੀ ਹੁਕੁ ਭੁਟਿਖਾਈ॥ ਕਪੜੁ
 ਪੈਐ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅੰਗਿ ਕੂੜਾ ਬਾਣਾ ਲਾਈ॥ ਅਗਿ ਪੈਨੇ ਕ
 ਲਪਨਾ ਹਥਿ ਆਰੁ ਬਿਧਾਈ॥ ਮਿਸਰੀ ਲਈ ਅਸੁ
 ਹੁਸਨੁ ਦੀਲੈ ਲਕਿ ਬਨਾਈ॥ ਕੁਓ ਆਕਮਾਣੁ ਫਿ

੨੭੯
 ਦੁਤੀਰਭਰਿਜੇਹੁਚਲਾਈ॥ ਬਰਛੀਪਕੜੀਸਕਦੀ
 ਸਿਰਭੁਪਰਿਗਫਿਗਈ॥ ਅਭਿਗਣਫਲਿਬਣਾਈਅ
 ਸੁਲੇਓਟਿਟਿਕਾਈ॥ ਫੁਲਖਾਣਾਹੈਕੋਪੁਦਾਤੇਗਰ
 ਜੇਛਾਈ॥ ਖੁਆਰੀਘੋੜਾਕੋਪੁਦਾਜਗਾਅਪਜਸੁਦਾ
 ਈ॥ ਤਿਤੋਹੇਆਅਸਦਾਕੋਕੋਪੁਦਉਤਰਨਾਇਟਿਖ०
 ਈ॥ ਪੰਚਿਕ੍ਰਿਤੀਨਾਲਿਲੈਲਸਕਰਚਨਾਈ॥ ਕਲਪ
 ਨਾਨਿਦਿਆਅਗੁਨਿਭਾਉਕੋਪੁਖੁਣਸਚਲਾਈ॥ ਨਿਤੁ
 ਰਤਰਿਨਿਨਮੂਲਹਾਰਿਛਲੈਗਰਬਾਈ॥ ੧੫॥ ਪਉੜੀ
 ਤਤੁਪ੍ਰੀਥੀਕਾਲੈਕੁਸੁਤਮਨਮਾਹਿਬਸੇਗਾ॥ ਫਲੁਖਾ
 ਣਾਮਾਇਆਰਚੇਭਰਮੇਬਹੁਤੇਗਾ॥ ਸੁਭਉਸਾਤਕੀਕਪ
 ਜੈਦਾਲਿਦੁਪਲੇਗਾ॥ ਹੇਤੁਚਲਾਵਾਜਿਸਦਾਰਲੈਅਗ

ਲੇਗਾ ਜਿਹਰ ਬਣਾਈ ਲਾਲ ਸਾਲਾ ਲਚੁ ਨਿਸਕੇਗਾ
 ਭੂਭੂਤੇ ਗਜਿਹ ਬਾਕਮਾਣਤੀ ਹੋਬਲ ਭੁਲੇਗਾ ਛੀਠਾ
 ਈਬਰ ਛੀਲਈ ਦਵਾਉ ਚੇਗਾ ਛਾਲਿ ਕਰੇ ਅਪਤੀਜ
 ਨਾਸਮਝੁਣ ਕੀ ਬੇਗਾਲਹ ਰਿਘੇੜਾ ਅਸਬਾ ਬੁਜੀਨਿ
 ਲੇਹੇ ਠਿਕਹੇਗਾ ਤਿਤੁਹੇਇਆ ਅਸਦਾ ਰੁਲਕੁ ਦੇਟਮਾ
 ਕਾਠੇਗਾਲ ਸਕਰਿ ਪਹੁਚਿਆ ਬਿਨਾ ਲਿਹਰਿ ਲਗੈਨ ०
 ਬੇਗਾ ਦੁਬਧਾ ਤੇਜ ਚਲਾਇਆ ਬਿਸਰਾ ਮੁਮੀ ਦੇਗਾਲ
 ਪਟਪਟਨ ਤੇ ਭਰਮਣਾ ਜਾਇ ਪਰੈ ਪਰੇਗਾ १੬॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਬਾਇਤਤ ਕਾਮੇ ਹੁਸਤ ਦਿਲਵਾਸ ਮੰਝਾਗੇ ਸੁਭਾਉ ਸਾਂਤ
 ਕੀ ਸੁਨੀ ਬਾਤਿ ਹਖੇਉਹ ਪਾਗੇ ਹੋਗ ਕਸੁਭੇ ਕਪੜੇ ਥੋੜੇ
 ਨੇਚਾਗੇ ਚਲਾਵਾ ਜਿਸ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਹੋਗੇ ਤਪਿਆਗੇ ਦਿ

ਛੋੜਾ ਫਲਖਾ ਵਣਾ ਤਿਪਤੇ ਅਹਾਰੇ ਗਚਿਰਹਣਾ ਅੰ
 ਗੀ ਕਰੇ ਸਿਜੇ ਇਸਦਾ ਹੈ ॥ ਸਿਆਣੁ ਪਮਿ ਠਾਥੇ ਲਣਾ ਬੀ
 ਧੀਤਰ ਵਾਰੈ ॥ ਬਰਛੀ ਮੇਲਿਆ ਦਰੁ ਕਮਾਣੁ ਤੀਰੁ ਰੂਪ
 ਅਪਾਰੇ ॥ ਛਾਲਿ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਖੁਭਤ ਹੋਇ ਰਤਾ ਸਭ
 ਆਰੇ ॥ ਸਭ ਪਸਾਰਾ ਜੇਤਰਾ ਇਹੁ ਘੋੜਾ ਪੀੜਾਰੇ ॥ ਗਚਿਰ
 ਹਣਾ ਅਸਥਾ ਬਜੀ ਨਿਆ ਦਾਸੀ ਗਾਰੇ ॥ ਤਿਸੁ ਦਇਛਾਏ
 ਮੋਹ ਚੜ੍ਹਿ ਮੈਦਾ ਨਿਹਕਾਰੇ ॥ ਸਰਮ ਹੋ ਭੁਭੁਓ ਦੇਖਣਾ ਕੁਮ
 ਤਿਨਾਲਿ ਲਸਕਰ ਚਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ॥ ਅਕਾਸ
 ਤਤਕਾ ਅਹਿਕਾਰੁ ਮੁਤੁ ਜਿਸੁ ਮਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਅਗਿ
 ਆਨੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਵਰਸਦਾ ਅਹਿਕਾਰੁ ਬੁਲਾਈ ॥ ਤਉ ਮੇਗਰ
 ਭੁਜਿ ਸਦਾਰੈ ਗਜ ਸੁਭਾਈ ॥ ਕਸਿਭੁ ਫਲਖਾ ਵਣਾ ਅਹਿ

੨੨੦

ਕਾਰਅਘਾਈਯੋਪੇਨਿਚਲੈਕਪੜਕੁਮਤਿਤਨਿਬਾਣਾ
 ਲਾਈਯਹਉਤਣੁਅੰਗਿਨਿਰਹਸੈਜੋਇਲਗਾਈਯਅੰ ੦
 ਪੁਥਾਪਨੁਅਨਮੰਨਣਾਤੀਰੇਤਗਬਣਾਈਯਅੰਦੁਹੇ
 ਦੀਗਲਚਲਾਇਦਾਲੈਧਣੁਖੁਚੜਾਈਯਅਨੀਅਤ
 ਦੀਬਰਛੀਲਈਚਲੈਦੁਖਈਯਫਾਲਿਕਰੈਅਨਸਮ
 ਝੁਣਾਚੇਟਲਗੈਨਕਾਈਯਘੜਗਜਿਸਦਾਅਉਮਤਿਲੈ
 ਆਵਹੁਜਾਈਯਭਿਭਸਕੈਅਸਥਾਬਿਜੀਨੁਆਦਾਪੀ
 ਝਾਈਯਤਿਤਸੁਰਾਅਹਿਕਾਰੁਚੜਿਦੇਖੇਦਉਝਾਈਯ
 ਲਸਕਰਲੈਮੇਦਾਹਨਾਲਿਪੀਜਿਚੜਾਈਯਅਮਤਾਤੇ
 ਅਭਿਮਾਨੁਮਨੁਚਲੈਗਰਬਾਈਯਅਕਾਸਚਾਰੀਤੇਨਿ ੨੩
 ਰਦਾਇਆਗਰਬਨਿਬਫਾਈਯ ੧੮ਅੰਗੈਕੁਗਤਾ

ਚੜ੍ਹਤਾ ॥ ਆਪਤਤਕਾਜਤੁਬਲੀਵਾਸਾਦਸਦੈਵੁਆ ॥ ੨੨੧ ॥
 ਹੈ॥ ਚਲਾਵਾਜਿਸਦਾਸਿਜਮੇਪਹਿਰਾਵੈਭਾਗੈ॥ ਕਪੜਕੁਦ
 ਏਅਤਿਤਾਮਸੀਸੁਭਾਉਦਿਖਾਗੇ॥ ਜਗਨਬਿਆਪੇਖ ॥
 ਏਫਲਰਜੇਅਹਾਗੇ॥ ਚਿਰੁਜੀਵੀਅੰਗੀਕਰੈਭੀਆਰ
 ਸਿਭਾਗੇ॥ ਭਉਖੰਡਬੰਧੇਜੁਧਪੁਤੀਰਨਿਹਚਿਤਾਭਾਗੇ॥
 ਬਠਛੀਦਿਨੁਠਹਰਾਵਏਫਲਅਸਥਿਤਧਾਗੇ॥ ਘੋੜਾ
 ਸਾਧਨਾਧਾਵਤਮਨੁਮਾਗੇ॥ ਨਿਹਚਲੈਅਸਬਾਬੁਜੀ
 ਨੁਮਾਦਾਸੀਗਾਗੇ॥ ਤਿਤੁਹੇਆਅਸਦਾਰੁਜਤੁਮੈਦਾਨੁਧਕ ॥
 ਗੇ॥ ਹਨੁਤਪੁਸੀਲੁਨਿਗੁਨਾਲਿਲਸਕਰਚਾਕੈ॥ ੨੨੨ ॥
 ਤਤੁਤੇਜਕਾਸੁਤਖਿਮਾਪਿਤੇਵਾਸਭਾਈ॥ ਰੁਪਚਲਾਵਾਜਿ
 ਸਦਾਫਲਸਾਂਤਿਅਘਾਈ॥ ਸੁਭਾਉਕੁਲਾਹੈਸਾਂਤਕੀਸ

ਭੁਤਮਿਕਮਿਟਾਈਯਾਬਸਤ੍ਰਅੰਗਿਅਧੀਨਤਾਰਿਦੈਮੇਲੁਨ
 ਕਾਈਕਪੜਸੁਭੇਉਜਲੀਨਿਰਮਲਾਦਿਖਲਾਈਯਾਜਿਰ
 ਹਗਰੀਬੀਲਾਈਅਸੁਲੇਤੇਗੁਬਧਾਈਯਾਧੁਖਪੁਜਾਤੀ
 ਰਚਗਨਪੁਰਬਰਛੀਨਿਰਮਤਾਈਯਾਸਿਰਪਰਿਗੁਰਉਪਦੇ
 ਸਟੀਲੈਓਟਿਟਿਕਾਈਯਾਸੀਤਲਾਈਆਸਣੁਪੀੜਿਅੰ०
 ਜੋਧਾਈਯਾਪਿਵਨੁਸੁਭੇਅਸਬਾਬੁਜੀਨਾਇਹਬਣਤਬਣ०
 ਈਯਾਖਿਮਾਚੜਤਈਆਰੁਹੇਇਹਰਿਛਾਲਿਨਲਾਈ
 ਲਸਕਰਨਾਲਿਚੜਾਇਓਸੁਸੁਭਨਾਲਿਸੋਭਾਈਯਾਦਇ
 ਆਭਾਉਤੇਸਮਝਣਨੇਮੁਕੁਗਤਿਕਮਾਈ॥ ੨੦॥ ਤਤ
 ਪਿਥੀਕਾਸੁਤੁਸਿਤੋਖੁਦਾਸੁਰਿਦੈਮਝਾਗੇਸੁਭਾਉਸੀਤਕੀ
 ਜਿਸੁਸਚੁਬਾਣੈਗੁਰੇਯਾਫਲਖਾਣਾਮੁਖੁਗਾਮਨਾਮੁਤ੍ਰਿ

ਪਾਤੇਅਹਾਰੋਸਹਜਚਲਾਵਾਜਿਸੁਦਜੀਹੁਸਹਿਸਾਨਹੀਧ ० ੭੭੭
ਹੋਅੰਗੀਪੈਨੇਨਿਰਮਤਾਬਾਣੁਅਸਵਾਰੋਸਚੁਖੰਡਲਿ
ਵਕਮਾਣੁਪਰਿਕਾਜਸਵਾਰੋਘੀਰਜੁਬਰਛੀਕਰਮਦੀਤੀ
ਹਛਾਲਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾਰੋਨਿਰਲਿਬਘੋੜਾਅਸਬਾਬੁਜੀ
ਨਪਰਤੀਤਿਨਿਹਾਰੋਤਿਤੁਅਸਵਾਰੁਹੋਅਸੀਤੋਖੁਰਗੁਦ ०
ਗੁਰੁਜਾਰੋਸੁਮਤਿਦ੍ਰਿੜਤਾਤੇਦੀਨਤਾਲਸਕਰਵੰਗਾਰੋ॥
ਅਗਿਆਨੁਨਹੀਮਨਮਾਹਿਹਰਿਨੇਮਭਲੇਕਰਾਰੋ॥ ੭੮॥
ਬਾਦਿਤਤਕਾਸੁਤਬਿਬੇਕਦਾਸਾਚਿਤਮਾਹਿਸੁਭਾਉਸਾਂ
ਤਕੀਕਪੜੇਅੰਗੀਬਾਣਾਲਾਈਪ੍ਰੇਮਚਲਾਵਾਜਿਸਦਾ
ਹਰਿਗੁਣਉਚਰਾਹੀਛਲੁਖਾਣਾਗੁਰਪੀਤਿਦਾਅਹਾ
ਰੁਅਘਾਈਅੰਗੀਪੈਨੇਸੁਮਤਿਦੀਸਿਜੋਇਸਬਾਈ॥

ਸਮਦ੍ਰਿਸਟੀਏਕੋਨਿਰਖੇਤਰਦਰਬੰਧਾਈ॥ਧਣਿਖਕਮਾ
 ਦੁਬਾਦੁਹਰਿਤੀਰਸੁਭਬਚਨੀਹੇਤਾਈ॥ਨਜਰਿਮਿਹਰਿ
 ਬਰਛੀਲਈਸੇਵਕਰਾਈ॥ਗਿਆਨੁਪ੍ਰਭਾਅਸਬਾਬੁ
 ਜੀਨਨਿਰਮਲੁਪੀੜਾਈ॥ਤਿਤਅਸਦਾਰੁਹੇਅਥਿਬੇਕ
 ਮੇਦਾਨੁਫਿਰਾਈ॥ਸੈਨਲੈਬਿਬੇਕੁਨਾਲਿਲਸਕਰਚੜ੍ਹ
 ਈ॥ਭੁਲੇਸੋਮਾਗਿਚਲਦੇਮਗਿਬੁਰੇਨਪਾਈ॥੨੨॥
 ਅਕਾਸਤਤਕਾਸੁਤੁਸਿਵਸੇਵਾਬੀਚਾਰੀ॥ਸੁਭਾਉਸਾਂਤ
 ਕੀਹਰਿਕਿਸੈਨੇਡੈਦਾਸੁਨਿਹਾਰੀ॥ਚਲਾਵਾਕੂਟਗਤੀ
 ਜਿਸਦਾਵੇਖੇਚਾਰੀ॥ਫਲਖਾਣਾਕਰਮਰਹਤਿਨਿਰਕ
 ਰਸੁਅਹਾਰੀ॥ਕਪੜੁਅੰਗੀਬਣਾਇਆਬਿਨਸੀਅਪ
 ਧਾਰੀ॥ਸਤਿਮੰਨੇਗੁਰਆਗਿਆਗਲਿਅੰਗੀਭਾਰੀ॥

ਸਕਤੀ ਪਕੜੀ ਤੇ ਗਹਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਾਗੀ ਧਨਖਰੜ ० ੭੭੩
ਏ ਗੁਰਬਚਨ ਨਿਤ ਪੁਜਾਗੀ ॥ ਤੀਰੁਲਾਏ ਮਨ ਅਰਪਿ
ਦੇ ਨਾਮ ਅਥਿ ਮੁਗੀ ॥ ਅਡੋਲੁ ਰਹੇ ਬਰਛੀ ਲਈ ਤਿ
ਖੀ ਅਨਿਆਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਸਕਤੀ ਛਾਲਿ ਗਥਿ ਓਟਿ ਬਰ ०
ਦਨਗੀ ॥ ਪਦਨ ਪੜਾ ਅਸਬਾ ਬੁਜੀ ਨਿਸਿਖਿ ਆਸ
ਚਿਆ ॥ ਸੈਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਇਆ ਹੋਈ ਅਸਵਾਗੀ ॥ ਲ
ਸਕਰਪੰਜਰੜਾਇ ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਫਉਜ ਕਰਗੀ ॥ ਗੋਸਟਿ
ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪਿਆਨ ਨਿਜ ਪਦੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੭੩ ॥ ਦੁ
ਹਦਲਾ ਮੁਕਾਬਿਲਾ ਮਨਿ ਉਤੇ ਭਾਈ ॥ ਰੂਹੇ ਕਾਮਜਤ ਦੁ
ਇਪਹਿ ਲੀਲਾਈ ॥ ਭੂਪ ਆਲਸ ਤੇ ਲਾਲਸਾ ਪਿਤੁ
ਬੀਨ ਨਿਦਾਈ ॥ ਸਮਝੀ ਦੇਖ ਨਿਕਾਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਗਵਿਸੁਮ

ਮਚਾਈ ਆਧੁਨਿਤਿ ਨਹਿ ਸਾਮਣੇ ਫਉ ਜਜਤ ਦੀ ਆਈ
 ਆਹੁ ਆਲ ਸੁਤ ਪੁਜਾਗੇ ਉਪਿ ਮਾਰਿ ਭਜਾਈ ॥ ੩
 ਪਿ ਮਾਰਿ ਸੈ ਤਾਨਗੀ ਨਿਗਹੁ ਮਸਤਾਈ ॥ ਦੇਖਦਿ ਸੀ
 ਲਨਿ ਵਾਰਿ ਆਰਾਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਦਿੜਬਰਛੀ
 ਤਨ ਲਾਈ ਓਸੁ ਚੇਟਿ ਭੁਲੀ ਫਬਾਈ ॥ ਮਾਰਿ ਲਇਆ
 ਜਤਿ ਕਾਮ ਦੇਉ ਵਡਾ ਵੈਰਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਕਾਮ ਮਾਰੇ ਪੁਤ
 ਮਰਿ ਆਸਿ ਰਜੈ ਬੈਥਾ ਗੈ ॥ ਸਾਂਤਿ ਖਿਮਾਂ ਪਠਾਈ ਅ ०
 ਰੋਪੁ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਗੈ ॥ ਰੋਪੁ ਮਿਖਾ ਦੇਵੈ ਰੋਗੁ ਫੁਟੁ ਲਾ
 ਗੈ ॥ ਫਉ ਜਲੜਾਈ ਰੋਪਦੀ ਨਿਦਿ ਆਜਾਗੈ ॥ ਖੁਦ ਸ
 ਕਲਪਨਾ ਅਹੁ ਨਿਭਾਉ ਭੂਪੁ ਜਾਤੇ ਹੈ ਆਗੈ ॥ ਚਾਕਰ ਲ
 ਝਦੇ ਖਿਮਾ ਦੇਹੁ ਮੂਲ ਨ ਭਾਗੈ ॥ ਦਇਆ ਮਿਟਾਈ ਖੁ

ਵਸਮਾਰਿਕੋ ਪੁਭਉ ਸਿਉ ਭਾਗੋ ॥ ਪਰਹਰਿ ਨਿਦਿ ਆਭੁ ੨੨੪
 ਗਤਿ ਕਰਿ ਜਸੁ ਹੋਇ ਆਜਾਗੋ ॥ ਮਾਰਿ ਮਿਟਾਈ ਕਲਪਨੁ ੦
 ਸਮੁਦ੍ਰੇ ਆਗੋ ॥ ਨੇਮ ਮਿਟਾਏ ਅਹੁ ਨਿਭਾਉ ਸਿਤਾ ਮਾਰਿ ੦
 ਗੋ ॥ ਫਉ ਜਭੁ ਨੀਹੈ ਕੋਧ ਦੀਕੋ ਕਿਨ ਲਭੈ ॥ ਖਿਮ ਕੋ ਪੁਪਰ
 ਹਾਰਿ ਆਧਰ ਮਕੇ ਖਾਗੋ ॥ ੨੫ ॥ ਕੋ ਪੁਪਿ ਛੈ ਲੋਭ ਦੇ ਸਿਠਿ
 ਦਾਵਾ ਭਾਗਾ ॥ ਬੀਜਾ ਮਿਲਿਆ ਸਿਤੋ ਖਿਨੁ ਲੋਭ ਮਾਰਿ ਨਿ
 ਦਾਗਾ ॥ ਜੁਟੇ ਲੋਭ ਸਿਤੋ ਖਦੁਇ ਧਿਗੁ ਪੁਰੈ ਨਗਾਗਾ ॥ ਫਉ
 ਜਾਦੋ ਚਲਾਈ ਆਵੇ ਖਨਿ ਨਿਦਾਗਾ ॥ ਫਉ ਜਾਡੁ ਹੀਰੈ ਲੋ
 ਭ ਦੀਕਰਿ ਬਲ ਬਿਸਿਆਗਾ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਤੇਜ ਤੇਕਿਆ ਬਿ
 ਸਰਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਲਪਟਨ ਅਤੈ ਭਰਮਾ ਹੋਇ ਹੁਸੀਆ
 ਗਾ ॥ ਸਉਹੋ ਤੋ ਆਦਲ ਸਿਤੋ ਖੁਦਾ ਬਦਤ ਜੇਹਦਾਗਾ ॥ ਦੁਬਿ

ਪਾਮਾਗੀਮਿਹਰਪੇਗਣਿਵਿਚਿਖੰਧਾਗਾਹਿਤਸਿਉਜੰ०
 ਚਕਿਰਸੁਪੀਆਗਇਆਬਿਸਰਮੁਬਿਦਾਗਾਲਪਟ
 ਨਮਾਰਆਦੀਨਤਾਭਰਮਲਦਿੜਤਾਗਾਫਉਜਲਈ
 ਮਾਰਿਲੋਭਦੀਭੰਨੇਇਕਦਾਗਾਸਚੁਖੰਡਸਿਤੋਖਹਥਿ
 ਪੋਹਲੋਭਮਾਰਿਬਿਡਾਗਾ॥੨੬॥ਲੋਭਮੁਏਮੋਹਿਗਰਬਿ
 ਆਜੋਰੁਬਹੁਤਗੁਮਾਨੁ॥ਸਾਸਭੇਜਿਅਥਬੇਕੁਥਾਪਿ
 ਆਮਿਤਾੜਾਣਾਮੋਹਬਿਬੇਕਦੇਵੈਡਰੈਰਣੁਦਭੈਮੈਦਾਨ
 ॥ਲਸਕਰਲੜਦੇਮੋਹਿਦੇਹਿਲਬਹੁਤਗੁਮਾਨਾਦੇਖ
 ਨਸਰਮਕੁਮਤਿਹਿਤਨਿਡਰਨਸਿਕਾਨਾਤਿਨਾਨਾਲਿਬਿ
 ਬੇਕਦੇਲਸਕਰਲੁਝਾਨਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਪਗਨਿਧਿਅੰ०
 ਨਲੜਦੇਸਗਣਿਆਨਿ॥ਸੁਕੁਤਭਲਾਸੇਮਾਰਗੁਗਣਿ

ਕਮੀਨਖਾਨਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਮਾਧੀਸਰਮਕੁਮਤਿਗਿਆਮ ०੭੩੫
 ਨਾਧਰਨਯੇਤਨਿਵਾਰਿਅਦੇਖਣਸਭਧਿਆਨਾਸੁਮਾਰ
 ਗਿਭਉਪਰਯਾਰਿਅਭਿਰੁਕਅਉਸਾਨਾਲਾਇਮਿਹਰਦੀ
 ਸੈਹਥੀਆਮਾਰਿਲੈਆਖਾਨਾਮੇਹੁਲਇਆਬਿਬੇਕੁ
 ਟਾਡਿਦਲਿਦਿਚਿਨੈਦਾਨਾ ॥੨੨॥ ਸਭਨੀਹੁਅਤਿਕਾਰੁਜੇ
 ਰੁਕਚਿਤਨਪਾਏਾਭਗਤਿਭੇਜਨਅਤਿਕਾਰੁਦੇਸਿਦਸਉ
 ਧੈਜਾਏਾਸਿਦਅਤਿਕਾਰੁਦੇਦੈਰੁਧੈਨੀਸਾਣਦਜਾਏਾਛ
 ਉਜੇਰਅਤਿਕਾਰੁਦੀਲੜਦੈਬਠਾਏਾਅਕਾਸਚਾਹੀ
 ਤੇਨਿਰਦਇਆਮਮਤਾਝੂਝਾਏਾਮਨੁਲੜੇਅਭਮਾਨੁਸੁ
 ਹਿਘਤੇਜਗੁਪਾਏਾਤੇਆਤਿਨਾਸਾਮੈਣਦਲਸਿਦਦ ०
 ਜਾਏਾਗੋਸਟਿਸਬਦਿਸਰਤਿਧਿਆਨੁਨਿਜੁਪਟਠਹਾ

ਏ॥ ਅਕਾਸਚਾਹੀ ਪਿਤ੍ਰ ਗਿਆ ਮਾਧਿਗੋਸਟਿ ਪਾਏ॥
 ਸਬਦੀ ਮਾਹੀ ਹੈ ਨਿਰਦਇਆ ਮਨਿ ਦਇਆ ਦਜਾਏ॥
 ਨਿਜ ਪਦ ਮਮਤਾ ਸਭੁ ਹੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ॥ ਧੀਅੰ॥
 ਨੁਕੀਤਾ ਅਭੁ ਮਾਨੁ ਦੂਰਿ ਗਇਆ ਰਿਮਿਟਾਏ॥ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹ
 ਗੁਸਮਾਲਿਓ ਸੁਹੇਆ ਸਉ ਜਾਏ॥ ਝਾੜ੍ਹਿਉ ਸੁਸਿਰ ਅਹਿ
 ਕਾਰ ਦਾਇਤੋ ਸੁਲੁਭਾਏ॥ ਸਿਵ ਮਹਿ ਕਾਰ ਨਿਦਾਹੁ ਆਸੁ
 ਖਦੇ ਸਦਸਾਏ॥ ਨੇਜੇ ਫਾਹੇ ਗਰਬ ਦੇ ਚਲੈ ਜਗਾਏ॥ ਭੁਗ
 ਤਾਲੀਆ ਮਨਿ ਤਗੜ੍ਹ ਹਰਿ ਮੰਗ ਲੁਗਾਏ॥ ੨੮॥ ਜਿਉ
 ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਤੂ ਤੇ ਹੀ ਸਰਨਾਈ॥ ਐਥੇ ਓਥੇ ਆਇ ਅੰਤ
 ਹੋਵਹੁ ਸਗਾਈ॥ ਪਹਿਲਾ ਆਖ ਦੁਬਾਦੁ ਹੈ ਤੁਧ ਭਾਵੈ ਸਾਈ
 ਭੇਖਤੇ ਰਾਜਗੁਆਖੀ ਐ ਤੇ ਹੀ ਦਰਿਆਈ॥ ਫਾਫੀਗ॥

ਇਸੁ ਦੁਆਇਦਾ ਗੁਰਦਰਸਨਤਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਦੇਵੈ ੨੨੬
ਦਇਆਕਰਿਕਰਿਸੁਨਹੁਸੁਨਾਈ॥ ਦਾਨੁਮਿਲੈਅਣਮੀ
ਗਿਆਸਦਮਹਲਿਬੁਲਾਈ॥ ੨੬॥

॥ ਵਾਰੂਪੁਰੀਹੋਈ॥

੧੬ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁ

ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ ਗੁਰਸੂਹੀਧਿਆਉਉਦਾਸੁਕਰ

ਮੁਜੋਗੁਬੈਰਾਗੁ॥

॥ ਜੁਗਤਿਜਤਨਾ॥

॥ ਮਹਲਾ

੧॥

॥ ਕ੍ਰਮਤਿਸਾਤਿਨਆਵਤਅੰਧਾ॥ ਕਾਲੁਕਹਾਲੁ

ਸਦਾਸਿਹਿਉਪਰਿਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਛੂਟਸਿਫੰਧਾ॥

ਤਿਸਨਾਚਲੈਭੂਖਮਤਿਹੀਨਾ॥ ਅਧਿਕਪਿਆਸਮਾਇ

ਅਮਮਦੁਲੀਨਾ॥ ਜਿਹਬਾਸੁਆਦਿਕੂੰਡੀਕਿਠੀਮੀਨਾ॥

ਸਤਸ੍ਰੋਤਿਖਿਨਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆਦਹਦਿਸਧਾਵਤਕੁਮਭੁ
 ਲਾਨਿਆਦੁਸਦਿਸੈਗਤਿਮਹਿਲੇਭੁਵਿਕਾਰਾਸਾਧਸੀ
 ਗਤਿਮੈਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥੧॥ ਕਾਮਸੁਆਦਿਬਿਧਿਓਗ
 ਜਹਸਤਿਆਸੀਸਸੁਅੰਕਮਾਰੇਅੰਤਿਆਮਨਮੁਖਅੰਧੁਲੇ
 ਅੰਧੁਲੀਮਤਿਆਸਬਦੁਨਚੀਨਹਿਕਹਹਿਅਸਤਿਆਉ
 ਪਜੈਬਿਨਸੈਆਵੈਜਾਇਆਨਾਨਕਗੁਗਬਿਨੁਨਰਕਿਪਚ०
 ਇ॥੨॥ ਕਵਨਉਦਾਸੀਕਹੁਬੀਚਾਰਾਜੇਆਇਅਸੇ
 ਚਲਦੁਹਾਰਾਕਰਨਕਾਰਿਬਿਧਿਆਛਿਰੈਵਿਗਾਰੀਜੇ
 ਬਨਧਨੁਰਾਤਾਗਤਿਮਤਿਯਾਗੀਯਉਮੇਅਵਗਾਨਿਬਾਧੇ
 ਜਾਇਆਗੁਰਸਬਦੁਨਚੀਨੈਭਵਜਲਮਹਿਪਾਇਆਮੁਕਤ
 ਦਰਦਾਤਾਮਨੁਹਦਿਸਾਰੇਆਵਤਿਜਾਤੁਪਸੁਨਰਕਗੁ

ਬਾਗੇ॥ ੩॥ ਅਸਥਿਰੁ ਗੁਰਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ ਏਕੈਕ ੩੩੧
 ਉਏਕੈਪਤੀਆਇ॥ ਘਰਿਦਰਿਮਹਿਲੀਸਚੁਵਡਿਓਆਇ॥
 ॥ ਸਤਿਗੁਰਪਾਇ॥ ਅਸੁਗਤਿਸਮਾਈ॥ ਇਹਮਾਨੁਮਾਨਿ
 ਅਮਾਗਨਿਨਿਦਾਹੀ॥ ਨਾਨਕਆਤਮਤਤਵੀਚਾਹੀ॥
 ੪॥ ਤਿਸਨਾਤਪਤਿਤਪੇਬਹੁਭਾਹੀ॥ ਪਰਦੁਬਹਿਰੈਕਾਮ
 ਵਿਸੁਤੁਨਾਹੀ॥ ਬਹੁਚਿਤਚਿਤਚਾਲੇਹਾਹੀ॥ ਜੂਏਖੇਲਣੁ
 ਕਾਨੀਸਾਹੀ॥ ਬੂਝਤਗਿਗਤਿਤਹੀ॥ ਮੇਕਿਉਤਾਹੀ॥ ਉਠਿ
 ਮੁਖੇਜਮਚੇਟਿਕਹਾਹੀ॥ ੫॥ ਬਿਖਖਾਵੈਬਿਖੁਭੋਗਵੈਭੋਗੁ
 ॥ ਬਿਖਪਹਰੇਬਿਖੁਪੇਖੈਰੋਗੁ॥ ਬਿਖੁਸਿਚੈਬਿਖੁਕੀਸਭੁ
 ਵਾੜੀ॥ ਬਿਖਮੁਭਾਇਆਭੂਲੋਭਿਜਾੜੀ॥ ਜਮਕੀਕਾਰਿ
 ਕਾਲਿਪਰੇਤੋਪਾਨਾ॥ ਅਤਿਕਾਲਿਦੁਖਸਰੈਨੈਦਾਨਾ॥ ੬॥

ਸਹਜਿਉ ਦਾਸੀਆਤਮਵੀਚਾਰਿ ॥ ਕਵਨ ਕਰਮ ਲੇਉਤ
 ਰੇਪਾਰਿ ॥ ਕਹਾ ਬਸੈ ਕਹਾ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥ ਕਿਤਾ ਬਿਧਿ ਬਸੈ
 ਨਾਮਾਵੈ ਸਾਇ ॥ ਕਿਸ ਤੇਰਹ ਤੁਕਿ ਸੁਸੀਰਿ ॥ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਕਿਤਾ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਪੁਭ ਮੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਦਾਸੁ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਭਾਇ ॥ ਜਾਪ ਰਿਬਸੈ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ਪੇ
 ਖਿ ਅਚਰ ਜੁ ਬਿਸਮੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਦਾਸੁ ਉਦਾਸੀ ਜ
 ਦੁ ॥ ਸੇ ਦਾਸੁ ਉਦਾਸੁ ਜਾਵੈ ॥ ਮਿਹਮਾ ਦੁ ॥ ਐਸਾ ਦਾਸੁ ਦਰਗ
 ਹਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਕਹਿ ਬੁਝੈ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ॥ ਆਪੇ ਅਮਰ
 ਅਤੀਤ ਭਗਤੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਮੰਡਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਭੁਰਿਆ ॥
 ਸੁਨਿ ਸਮਾਧਿ ਉਨਿ ਮਿਲਾਵਾ ਪਰਿਆ ॥ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾ
 ਦੁ ਨਹੀ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥

੨॥ ਪਤਿਪਰਦਾਨਦਰਗਾਹਿਪਤਿਪਾਈਆਵਿਆਤਿਗੁ ੩੨੨

ਕੁਭਵਿਆਸਯਾਈਹੀਰੋਰਤਨਜਵਾਹਰਲਾਲਾਸਚਸੁਰੀ

ਸਾਢੀਟਕਸਾਲਿਆਸਚਸਰਾਫਸਰਾਫੀਤੋਲੈਸਚਕਸ

ਦਰੀਪੁਗਤੋਲੈ॥੨॥ ਸਹਜਿਉਦਾਸੀਰਹੈਅਤੀਤਿਆਮ

ਕਲਪਤਿਸੋਰੇਵਰਪੀਤਅਪੀਤੁਰੂਪਾਬਿਰਖਇੰਤਕਾ

ਦਾਸਾਏਕਉਪਹਿਤਿਸਜਨਕੀਆਸਾਯੋਸਾਦਾਸਉ

ਦਾਸੀਮਿਲਿਆਨਾਨਕਪ੍ਰਣਦੇਗਰਭਿਨਗਲਿਆ॥

੧੦॥ ਚੰਚਲਚਾਲਿਨਪਰਪਹਿਜਾਇਆਪਰਤਿਆਰੂਪੁ

ਨਦੇਖੇਨਹਿਪਰਦ੍ਰਬਹਿਗਾਇਯੈਸਾਅੰਮਿਤਮੈਸਾ

ਬਿਖੁਤੈਸਾਯੋਸਾਦਾਸਉਦਾਸੀਜੈਸਾਸਹਜਿਉਦਾਸੀ

ਮਨਾਏਸਉਦਾ॥੧੧॥ ਤੀਨਭਵਦੁਸਚਜਾਣੈਥਾਨੁਗਿ

ਕਟੀਛੂਟੀਗੁਣਿਨਿਧਾਨਾਨਿਗਮਲਪਾਧਰਨਦਰੀਆਇ
 ਆਆਐਸਾਦਾਸਉਦਾਸੀਪਾਇਆਸਹਜਿਉਦਾਸੀ
 ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਆਅਸਥਿਰੁਕ੍ਰਿਪੁਨਾਨਕਸਚੁਸੋਇ॥੧੫॥
 ਅਸਹਜਿਉਦਾਸੀਬਸੈਅਕਾਸਾਦਾਸਉਦਾਸੀਤੁਖਤਨਿਵਾ
 ਸੁਆਗਗਨਿਮੰਡਲਤ੍ਰੈਲੋਕਨਿਵਾਸਾਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗੈ
 ਗੁਰਗਿਆਨਅਭਿਆਸਾਸਗਲਕਰਮਧਰਮਹਰਿਭ
 ਗਤਿਨਿਵਾਸਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰਬਚਨਸੇਕਵਲਬਿਗਾਸਾ
 ਨਾਨਕਵਿਰਲੇਦਾਸਉਦਾਸਾ॥੧੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਐਸ
 ਦਾਸਉਦਾਸੀਚਰਿਤੈਸਬਦੁਸੰਤੋਖਿਨਿਵਾਸੀਪੰਜੈਇ
 ਵੀਗੁਰਮੁਖਿਜਿਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਪਰਾਪਤਿਤਿਤਾ॥੧੭॥
 ਜੈਸਾਜਲਿਕਵਲੇਸਨੇਗਾਨਾਨਕਪੀਤਿਨਤੁਟੈਨੇਨਾ॥੧੮॥

੨੩

ਐਸਾ ਦਾਸੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਗਉਨ ॥ ੨੨੬ ॥
 ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਅਭਿਤੁ ਭੋਜਨੁ ਪਤਿ ਕਪੜੁ ਪੁਗਾ ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਪੇ ਧੋਸ ਬਟਿਹ ॥ ਜੁਗਾ ॥ ਐਸਾ ਦਾਸੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖਿ ਲਖਣ
 ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਲਖਣ ॥ ੧੫ ॥ ਕੰਚਨ ਕੋਟ ਅਨੁਪ ਅ
 ਪਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਸੁ ਦਸਹਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਉਚੀ ਪਉ
 ਕੀ ਅਪਰੰਪਰ ਥਾਨੁ ॥ ਤਹਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥
 ਸਹਜਿ ਉਦਾਸੀ ਸਭਨ ਟਰਿ ਪਰਖਣ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦ
 ਸੀ ਲਖਣ ॥ ੧੬ ॥ ਸਹਜਿ ਉਦਾਸੀ ਤਤਵੀ ਚਾਰੁ ॥ ਬੀਧ
 ਨ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰਾ ॥ ਹੇ ਅਤੀਤ ਅਲਖ ਪਾਰਿਦਾ
 ਸੁ ॥ ਪਾਰਸ ਅੰਕਿ ਲਾਏ ਪਾਸੁ ॥ ਹੇ ਅਤੀਤ ਪਛਾਣੈ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹੋ ਨਿਰਕਰਮਾ ॥ ਜੁਗਤਿ ਜਤਨਿ

ਸਿਜਮਸੀਲਖਣਾ ਨਾਨਕ ਕਰੈ ਉਦਾਸੀਲਖਣਾ ॥ ੧੧ ॥
 ॥ ਬਾਹਰਿ ਨ ਜਾਇ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਕੀ ਐਸਾ
 ਚੈਤਾਇ ॥ ਸਚਾ ਉਦਾਸ ਸਬਾਦਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਸਿਫਤੀ
 ਹਾਤਾ ਆਤਮਾ ਉਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇ ਸਿਖਿ ਆਸਿਖਣ
 ॥ ਨਾਨਕ ਕਰੈ ਉਦਾਸੀਲਖਣਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਦਾ ਸੁਚੇਤ ਪਗਟ
 ਪਹਾਰਾ ਬੇੜੀ ਨਿਵਾ ਅਲਪੁ ਅਭਾਰਾ ॥ ਪਰਿਪਾਠਿ ਜਾ
 ਇਨ ਭਿਖਿ ਆਲੇਇ ॥ ਬਿਖੁਤਿ ਅਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੀਚੈ
 ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦ ਕੀ ਸਾਚੀ ਜਖਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰੈ ਉਦ
 ਸੀਲਖਣਾ ॥ ੧੩ ॥ ਦੇਪਰਦਖਣਾ ਚੜੈ ਅਕਾਸਿ ॥ ਪਰ
 ਸਿਪਰਸਿ ਮਿਲੈ ਪੁਤਾਸਾ ॥ ਇੜਾ ਪਿਗਲਾ ਸੁਖ ਮਨਾ
 ਅਰ ਨਾਹੀ ॥ ਸਸਿ ਪਰਿਸੁਰਦ ਸੈਗੈ ਨਾਹੀ ॥ ਪੰਜਿ ਸ

ਤਿਨਉਲਗਰਖਣਾਨਾਨਕਕਰੈਉਦਾਸੀਲਖਣਾ॥੨੦॥ ੭੩੦
 ॥ਦੀਪਕਜੇਤਿਗੁਰਸਬਦਿਬਿਗਾਸਾਅਸਥਿੰਮਨੂਆ
 ਗੁਰਚਰਨਿਨਿਦਾਸਾਬੇਲੈਸਤਿਅਸਤਿਨਿਦਾਕਾਸਚੈ
 ਪਰਿਸਰਾਉਤਾਕਾਜਪਤਪੁਸੰਜਮਸੁਗਤਿਬਿਰਖਣਾ॥
 ਨਾਨਕਕਰੈਉਦਾਸੀਲਖਣਾ॥੨੧॥ ਜੇਗੀਜੇਗਜੁਗਤ
 ਪਾਰਿਪਾਦੈਗੀਆਨਭਗਤਿਲੇਖਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਦੈਕਲ
 ਪਤਿਆਗਿਗੁਰਸਬਦਿਸੁਰੇਲਾਆਏਹਰਖਨਗਇ
 ਐਦੁਰੇਲਾਜੁਗਤਿਜਤਨਕਰਿਅੰਤਰਿਰਖਣਾ॥ਨਾਨ
 ਕਕਰੈਉਦਾਸੀਲਖਣਾ॥੨੨॥ ਨਉਸਰਸੁਭਰਦਸਦੈਪੁਰੈ॥
 ਤੁਹਾਅਨਹਦਸੁਨਦਜਾਏਤੂਰੇ॥ਤੁਹਾਸਿਭੂਕੀਨਗਰੀ
 ਅਨਪਾਰਿਰਹੈਜੇਗੀਰੇਇਸੁਨਿਗੁਲਰੈਐਸਾਦਾ

ਸਉਦਾਸੀ ਕੋਇ॥ ਸਦਾ ਉਦਾਸ ਨਿਰਾਸੁ ਹੋਇ॥ ਸੁਨਤੇ ਸਿਭੁ
ਆਦਿ ਗੁਰ ਰਖਣਾ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਲਖਣਾ॥ ੨੩

॥ ਸੁਨਤੇ ਸਿਭੁ ਭ੍ਰਮ ਆਦਿ॥ ਸੁਨਤੇ ਨੀਲ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦਿ॥
ਸੁਨਿ ਸਿਭੁ ਕਾਜੇ ਜਾਵੈ ਭੇਉ ਜੇ ਐਸਾ ਦਾਸੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਉ
॥ ਐਸਾ ਜੇ ਗੁਜੁ ਗਤਿ ਕਰਿ ਰਖਣਾ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਲ
ਖਣਾ॥ ੨੪॥ ਗੁਰਸਤਿਗਿਆਨ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਕਰਿ

ਪੂਜੈ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ ਉਚੀ ਪਵੜੀ ਸਚੈ ਨਿਗਰਾ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ਨਿਰਮਲ ਧਾਰਾ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ
ਨਦਰਿ ਪਰਖਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਲਖਣਾ॥ ੨੫॥

ਕਾਂਇ ਆਨਗਰੀ ਉਦਾਸੀ ਬਾਨਿ॥ ਪੰਚੇਇ ਵੀ ਸਾਰਿ ਸਮਾ

ਨਿ॥ ਆਨਿ ਸੋ ਦਰ ਕਹੈ ਇਸਨਾਨੁ॥ ਐਸਾ ਦਾਸੁ ਉਦਾਸੀ

ਜਾਣੁ॥ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗ ਲੈਵੁ ਤਰਖਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾ ੨੩੧
ਸੀਲਖਣੁ॥ ੨੬॥ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗ ਲੈ ਮਨਕ ਉਮਾਰਿ॥ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਊਪਰਿ ਤਿਭਵੁ ਸਚਾ ਬਾਨੁ॥ ਭਰਪੁ
ਰਿ ਲੀਨ ਗੁਣਿ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਉਦਾਸ ਕਰਮੁ ਜੁ ਆਦੁ ਨ ਰਖਣੁ
॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਲਖਣੁ॥ ੨੭॥ ਉਲਟ ਪਦਨ ਸੁਨਿ ਸ
ਮਾਵੈ॥ ਲੇਪੀ ਜੇ ਬਾਣਿ ਗਗਨੁ ਧਰਿ ਖੁਚੁ ਤੈਵੈ॥ ਊਪਰਿ ਚੜ੍ਹੈ
ਅਕਾਸਿ ਸੁਮੇਰਿ॥ ਦੇਪਰ ਦਖਣੁ ਆਵੈ ਫੇਰਿ॥ ਲਹੈ ਨਿਧ
ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਧਨਾਮੁ॥ ਦਰਗਹ ਪੈਛੈ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਗਿ
ਆਨਰਤ ਨੁਪਟੁ ਭੀਤ ਰਖਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਲ
ਖਣੁ॥ ੨੮॥ ਉਲਟੀ ਗੰਗਿ ਦਯੈ ਨੀਗਾ॥ ਪਲਟ ਸਿਧੀ ਰੈ
ਧੀਰ ਸਧੀਗੁ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਸਹੁ ਸਿਧੈ ਬਾਣੁ॥ ਅਗਮੁ ਨਿ

ਗਮੁਜਾਵੈਜਾਵਾਅਠਿਸਠਿਮੰਜਨਕਗਇਆਮਟਕਾਸੀ
 ਪ੍ਰਵਦਤਿਨਾਨਕਦਾਸਉਦਾਸੀ॥੨੯॥੨੯॥ ਉਦਰੁਦੁ
 ਰਗਪਰਿਹਰਿਠਾਕਿ॥ਮੁਕਤਿਪ੍ਰਾਨਸਤਿਗੁਰਦੇਵਾਕਿ॥ਉਤ
 ਰਿਸਰੇਦਰੁਮਉਪਟਘਾਟਿ॥ਅਘੜਘੜਾਵੈਉਲਟੈਚ०
 ਕ੍ਰਿ॥ਸਚਿਘਰਿਮਹਲਵਸੈਉਤਾਕਿ॥ਗੁਰਕੀਮਤਿਲੇਕੁਇ
 ਆਉਦਾਸੀ॥ਪ੍ਰਵਦਤਨਾਨਕਦਾਸਉਦਾਸੀ॥੩੦॥ਮਨੁਪ
 ਦਨਾਘਰਿਸਹਜਿਸਮਾਇ॥ਤਿਨਿਉਭਮੰਡਲਕੀਸੋਈਪਾ
 ਇ॥ਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਚੁਭਉਕੁਗਇ॥ਅਨਦਿਨੁਮੰਜਨਕਾ
 ਇਆਮਟਕਾਸੀ॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੂਟੀਬ੍ਰਿਨਸਮਾਸੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਚੀਨੈਸੋਅਬਿਨਾਸੀ॥ਪ੍ਰਵਦਤਨਾਨਕਦਾਸਉਦਾਸੀ॥੩੧॥
 ॥ਤੀਨਭਵਦੁਕਾਜਾਵੈਥਾਨੁ॥ਓਹਦਰਗਹਪੇਸ਼ੁਪਤਿਪਰ

ਵਾਣਾ ਅਦਿਨਿ ਰੋਜਨ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰਕੀ ਪੂਰੀ ੨੩੨
 ਮਤਿ ਏਕੈ ਅਸਤਿ ਸਤਿ ਰੋਮਤਿ ਸੇਦਾਨਾ ਅਦਲੀ ਬਰੈਤੁ
 ਖਤਿ ਨਿਰਚਲ ਸਚਨ ਅਵੈ ਜਾਸੀ ਪਦ ਵਤੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
 ਉਦਾਸੀ ॥ ੩੩ ॥ ਐਸਾ ਦਾਸੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਅਗਾ ਸਹਜਿ
 ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨਿ ਅਗਾ ਅਮਰੁ ਭੁਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਅਨੰਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਰੀ ਮਹ
 ਉਦਾਸੀ ਪਦ ਵਤੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਉਦਾਸੀ ॥ ੩੪ ॥ ਸਹਜਿ
 ਉਦਾਸੀ ਸਚ ਸਮਾਇਆ ਸਚੀਟ ਰਗ ਹਿਮ ਹਲਿ ਬੁਲ ॥
 ਇਅਗਾ ਸਚਾ ਭੇਜਨੁ ਕਪੜ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਉਦਾਸੀ
 ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ਨਿਜ ਪਰਿਵਸੈ ਫਿਰਿ ਕਾਲ ਨ ਖਾਇ ॥
 ਅਚਰ ਜਗੁ ਪੇਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਸੀ ਪਦ ਵਤੁ ਨਾਨਕ ਦਾ

ਸਉਦਾਸੀ॥ ੩੫॥ ਮੋਹਨੀਮੋਹਿਨਸਕੇਤੁਸਾ॥ ਤੁਹਾਜਰਾ
 ਮਰਨਕਾਭਾਇਆਬਿਨਸੁ॥ ਉਭਧਿਕਵਲਾਬਿਗਮੇਅਕ०
 ਸਿੰਗਾਰਮਤਿਮੈਲਾਪਭਗੁਨਤਾਸਾ॥ ਉਚੀਨਦਰਿਸ਼ਟੀ
 ਗਫੀਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥ ੩੬॥ ਆ
 ਪੇਬੋਲੈਬੋਲਣਹਾਹੁ॥ ਆਪੇਸਮਝੈਕਰੈਦੀਚਾਹੁ॥ ਸ
 ਤਿਗੁਰਮਤਿਪਾਈਮਨੁਠਹਿਗਨਾ॥ ਆਦਿਅਨੁਪਾਨਿ
 ਭੰਜਨੁਜਾਨਾ॥ ਕਵਲਾਉਦਾਸੀਲਾਗੈਪਾਇ॥ ਚਉਥੇ
 ਪਦਕਉਜੋਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ ਪਚਦੂਤਸਿਉਭੋਸਾਇ
 ਖੋਈ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥ ੩੭॥ ਸੁਕੁਰੁਸਰ
 ਦਰਗੁਰਦਰੀਆਉ॥ ਅਤਿਨਿਰਮਾਇਲਨਿਰਮਲ
 ਨਾਉ॥ ਪਰਮਪਾਇਦੁਪ੍ਰੀਤਮਗਾਉ॥ ਤੁਬਖਸਰਿ

ਪਕਾਨੀ ਕੋਈ। ਤੂ ਬਖਸਿਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਨ ਹੋਈ॥
 ਜਿਸੁ ਬਖਸਿਹਿ ਸੋ ਪੂਰਾ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋ
 ਈ॥ ੩੮॥ ਅਬ ਗਤਿ ਨਾਥ ਕਉ ਚੀਨੈ ਜੋ ਆਪ ਗਵਾ
 ਵੈ॥ ਸੋ ਨਹੁ ਪੁਨਰ ਪਜਨ ਮਨ ਆਵੈ॥ ਜਾਤਿ ਦਰ ਨਿਕੁ
 ਲੁਤਾਰੈ ਏਉ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਧਾ ਪਸੈ ਗਤਿ ਗੁਰ ਸੇਉ॥ ਗੁ
 ਰ ਪਸਾਦਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਐਹੁ ਮਨੁ ਨਿਹ ਚਲੁ ਕ
 ਹੂਨ ਜਾਈ॥ ਗੁਣਾ ਗੁਣ ਲੇਕੈ ਠਿਪੈ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉ
 ਦਾਸੀ ਸੋਈ॥ ੩੯॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ
 ਅਸਾਦਾ ਸੁਉਦਾਸੀ ਪਾਇਆ॥ ਸੁਖ ਨਿਰੰਤਰ ਅਲ
 ਖਲ ਖਾਇਆ॥ ਤਿਸ ਨਾਤਾ ਮਸੁਠਾ ਕਰਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ
 ॥ ਅਸਾ ਮਨ ਸਾਤਿ ਆਗਿ ਸਮਾਨਿਆ॥ ਨਿਰੰਜਨੁ

੨੩੩

ਅਕਲੀਨਸਬਾਇਆਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦਾਸਿਸਮਾਇ
 ਆਗਦਰਸਨਪਰਸਪਰਮਗਤਿਹੋਈਨਾਨਕਕਹੈਉ
 ਦਾਸੀਸੋਈ॥ ੪੦॥ ਦਰਸਨੁਪਰਸਿਮਨੁਸਚਿਦਿਗਸਿ
 ਆਗਅਮਰੁਤੁਇਆਜਮਕਾਲਿਨਹੀਗੁਸਿਆਗਅ
 ਚਰਜਗੁਪਸਤਨਦਹੀਆਇਆਪਤਿਸਿਉਪੈਧਾ
 ਪ੍ਰਤਿਪਹਿਨਆਇਆਐਸੇਉਦਾਸਿਐਸੀਪਤਿ
 ਹੋਈਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥ ੪੧॥ ਸੇਸਿਸਟਿਕ
 ਰਤਾਕਰਨੈਜੋਗੁਸੁਨਿਸਮਾਧਿਗਿਆਨਰਸਭੇਗੁ॥
 ਜਗਦੇਖਾਤੁਹਰਿਆਸਮਾਇਆਥਿਨਾਸੀਅ
 ਲਖਨਲਖਨਾਜਾਇਆਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਜਾਕੀਧਰਮਸਾ
 ਲਾਉਤਪਤਿਪਰਲਆਪਿਨਿਗਲਾਜਿਤੁਪਟਿ

ਦੁਰਦਾਦੁਰਮਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਜੀਤਿ ਉਦਾਸੀ ਸੋ
 ਈ॥ **੪੩॥** ਦੇ ਜੀਅੰਦਰਿ ਅਠਿਸਾਠਿ ਗਣਿ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬ
 ਜਰ ਜੇ ਕੋ ਪਾਟਾ ਅਉਘਾਟਿ ਪਾਟਿ ਬਿਖਮੁ ਹੋਵਾਟਾ॥
 ਅਐਸਾ ਮਾਰਗੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਗੁਰਸਬਦਿ ਸੁ
 ਗਤਿ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਇਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮਾਨਿਭਾ
 ਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰਾਣੁ ਸਨੁ ਪਾਇਆ॥ ਐਸਾ ਦਾਸੁ ਮਿ
 ਲੇ ਜਨ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੇ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ॥ **੪੩॥** ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਮਿਲੇ ਤਬਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀਆ ਪੁਪ
 ਛਾਨਿਆ॥ ਗਵਿਸਾਸਿ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੇਤਿਆ ਪਵਨ ਪ
 ਨੀਅ ਕਾਰਿ ਸੋਰਤਿ॥ ਨਾਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਦੁਤੀਆ ਭਾਵੈ॥ ਤਿ
 ਕਰੀ ਫੂਟੀ॥ ਇਉਂ ਸੁਨੈ ਸਮਾਵੈ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕ ਨਿਰੰਜ

੨੩੪

ਨੁਪਾਵੈ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਸ ਮਾਵੈ ॥ ਤਿਕੁਰੀ ਛੁਰੀ ਤੇ ਮੁਕ
 ਤਿਦੁਆਰਾ ਤਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੈ ਨਿਰਮਲ ਧਾਰਾ ॥ ਗਗ
 ਨਿਅਕਾਸਿ ਗਉ ਜਿਨਿ ਚੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਜੋਈ ॥
੪੪ ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪਤਾਲਿ ਸਦਾ ਏਹਾ ਮ੍ਰਿਤਿ ਅਕਾਸਗ
 ਗਨਿ ਸਿਉ ਲਾਏ ॥ ਸਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੇ ਤਿਸ ਰੂਪਾ ਅਲਖ
 ਅਤੀਤੁ ਦਿਸਦਿ ਅਨੁਪਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੇ ਤਿਨੀ ਮੇਲੁ ਛਾ
 ਏ ॥ ਅਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਸਬ ਦਿਸ ਮਾਇਆ ॥ **੪੫** ॥
੪੬ ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪਤਿ ਅਲਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਦਹਿ ਦਿ
 ਸਿਖੇ ਜਿ ਅਕਲ ਪਪਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿਗੁ
 ਰਗਿ ਮਾਨੀ ਜਾਨੁ ॥ ਆਤਮ ਕਉ ਚੀਨੈ ਸੋ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਤੈ
 ਸੈ ਸਾਠਿ ਗੰਠੀ ਬੁਝੈ ਬਿਰਲਾ ਜਨ ਕੇਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲ

ਤਮੁਕਤਿਵਰਗੇਈ॥ ੪੬॥ ਤੈਸੈਸਾਠਿਗੰਗਿਗੁਰਮੁਖਿਖੋ
 ਲੈ॥ ਪੀਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਤਤਵਿਰਲੈ॥ ਅਨੁਅੰਤੁਲਗੁਰ
 ਸਬਦਿਨਰੁਲੈ॥ ਇਸਮਨਮਾਠਗਿਕਉਪਾਵੈਗੰਗਾਤੀ
 ਗਥਿਪਰਸੈਤੈਸੈਸਾਠਿ॥ ਚੜ੍ਹੇਸੁਮੇਰਿਬਸੇ॥ ਅਸਥਾਨਿ॥
 ਇਹਮਨੁਸੀਤਲੁਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨਾ॥ ਅਜਰੁਜਰੇਅਗੁ
 ਗੁਰਗੈ॥ ਗੁਰਸਬਟੀਅਸਥਿਰਘਰਬਯੈ॥ ਏਕਵਿਸਟ
 ਸਮਸਰਿਸਭੁਕੇਈ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਜੇਈ॥ ੪੭॥
 ਗਿਆਨਖੜਗਲੇਮਨਸਿਉਲੂਝੈ॥ ਮਾਠਗੁਟਸਾਪੰਚ
 ਕਾਬੂਝੈ॥ ਇਸਮਨਮਾਠਗਕਉਸਬਦਿਲੇਬੀਧਿ॥ ਲਹੈਤ੍ਰਿ
 ਬੀਣੀ॥ ਤ੍ਰਿਕਟੀਸੀਧਿ॥ ਅਜਰੁਜਰੇਪੁਰੇ॥ ਬਿਰਕਧਾਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਮਨਿਲਾਲੁਨਚੁਪਾਈਸੀਧਿ॥ ਇਹਤਰਜਵੇਹਰਿਪਰ

ਪੇਜਨਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ॥ ੪੮॥ ਨਿਰਮਲਨ ०
 ਮੁਰਿ ਰਵੈ ਹਰਿ ਕੀ ਠਿਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੁ ਲੇ ਰਿਦੈ ਪਰੰ ਠਿਾ ਅਨ
 ਸਮਝੈ ਅਸਥਿ ਹੁਸਚੁ ਗੀ ਠਿਾ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ਨ ਜਮ ਕੀ
 ਸਿਰਿ ਲਿਠਿਾ ਆਤਮ ਕਉ ਚੀਨੈ ਮੰਜਨ ਅਠਸਾਠਿਾ ਸ
 ਤਿਸਰਨਾਵ ਛੁਪੁ ਗਹੈ ਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ॥
 ੪੯॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੇਲਨ ਗਈ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਰ
 ਤਾਤਿ ਲੁਨਤ ਮਾਈ॥ ਨਿਹ ਕੇਵਲ ਨਿਗਹਾਰਿ ਦੀਪ ਕੁਪੁ
 ਪਾਈ॥ ਰਿਪਿ ਸਿਧਿ ਗਚਿ ਕਿਨਿ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਸੋਦਾ
 ਨਾਬੀਨਾ ਅੰਤ ਸਗਈ॥ ਅਕਥ ਅਪਾਰੁ ਗਵਿ ਆਜੁ ਗ
 ਤਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ॥ ੫੦॥ ਆਸਾ
 ਮਨਸਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਦਾਗੇ॥ ਕਾਮ ਰੂਪ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨੀ

ਜਾਗੇ ਜਗਾ ਮਰਨੁ ਗਤੁ ਗਰਬ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋਤਿ ੨੩੬
 ਅਨੂਪ ਉਜੀਆਹੇ ॥ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਸਾਚਿ ਨਿਸਤਾਹੇ ॥ ਲਬ
 ਲੋਭੁ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਜਬ ਸਚੈ ਤਖਤ ਬੈਠਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥
 ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦ ਵਜੈ ਪੀਚਿ ਤੂਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਤਿ ਲੈ ਪੂਰੇ
 ਪੂਰਾ ॥ ਗਗਨਿ ਨਿਵਾਸ ਆਸਣੁ ਜਿਸੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ
 ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ ॥ ੫੧ ॥ ਗਗਨਿ ਨਿਵਾਸੀ ਆਸਣੁ ਜਿਸੁ
 ਦਾਸਾ ॥ ਤੇਜ ਨਵਿਰਲੇ ਦਾਸ ਉਦਾਸਾ ॥ ਰਹੇ ਇਕ ਤਨਮ
 ਕੀ ਮਸਾਣਾ ॥ ਚਲਤੇ ਮਨ ਕਉ ਭੀਤ ਰਿਆਣਾ ॥ ਉਡਰਿਭ
 ਵਨ ਗਗਨਿ ਤਰਚੜੇ ॥ ਗੁਰਪਰਚੇ ਤੇਭੀ ਫਿਰਿ ਵੜੇ ॥ ਉ
 ਪਰਿਕੂਪ ਗਗਨਿ ਪਨਹਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਦਸਵੇਦੁ
 ਆਗੀ ॥ ਪਰਚੇ ਪਿਤੁ ਐਸਾ ਜੇ ਗੁਰੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉ

ਦਾਸੀ ਸੋਈ॥ ੫੩॥ ਸੁਭਗ ਸੋਰੇ ਦੁਪਰਿ ਹਰਿ ਦਾਸੁ॥ ਸਹ
 ਜਿਨਿ ਪੰਨਾ ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਸਚੀ ਜੋਤਿ ਮਾਹਿ ਕਵਲ
 ਸਰੂਪਾ॥ ਆਵੈ ਸਦਿ ਅਲਿਪਤੁ ਸੋ ਆਇ ਅਨੁਪਾਸ
 ਚਰਤੁ ਰੁਸਦੁ ਸਹ ਜਿਨਿ ਪੰਨਾ॥ ਸਚੀ ਜੋਤਿ ਹੋ ਸੁਇ ਕਵ
 ਨਾ॥ ਚੁਇ ਮੁਕਤਾ ਹਲਤਿ ਸਲੇਖਾਇ॥ ਸਚ ਚੁਗੈ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਅਪਾਇ॥ ਜੁਗਤਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖ ਰਖਣੁ
 ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋਗ ਬੈਰਾਗ ਕੇ ਲਖਣੁ॥ ੫੪॥ ਥੋੜੀ ਨਿ
 ਵਾ ਅਲਪ ਅਗਾਹੀ॥ ਪਹਗਾ ਦੀਨੇ ਦਸਵੇ ਦੁਆਹੀ॥
 ਜਾਗਤਿ ਰਹੈ ਨ ਲਾਗਾ ਸਿਚੋਰਾ॥ ਚੇਤਨ ਪੁਰਖ ਬੈਠਾ ਅ
 ਭਿਮੋਰਾ॥ ਜਤ ਸਤ ਸੰਜਮ ਸੁਗਤਿ ਬਿਚਖਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਸ
 ਪਗੁਰੂ ਕਾਲਖਣੁ॥ ੫੪॥ ਤਿਭਵਣੁ ਜਿਉ ਮੇਖਲਾ ਅ

ਮਠਪਦਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਗਾ ਅਕਲਪਘਰਿਅਸਤੁਤਿਸਨਾਭਉਖੰ ੩੩੧
 ਰੂਪਸੇਅਕਲਪੁਜਹੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ ਜਾਕੇਬੀਦੇ
 ਵੀਦੇਵਾਸੇਅਕਲਚੀਨਹੁਅਗਮਅਪਾਰਾਜਿਨਿ
 ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਕੀਏਪਹਾਰਾ॥ ਜਿਹਵਾਅਨਹਸਸੁਆਦ
 ਬਿਚਖਣੁ॥ ਨਾਨਕਜੋਗਬੈਰਾਗਕਾਲਖਣੁ॥ ੫੫॥
 ਤਾਮਸਿਤਿਸਨਾਲੇਭੁਨਿਵਾਰੇ॥ ਪੰਚੇਅਗਨਿਘਟਿਕੀ
 ਤਰਿਜਾਰੇ॥ ਹਰੇਅਤੀਤਆਤਮਵੀਚਾਰੇ॥ ਸੇਅਬਿਨੰ
 ਸੀਪੁਰਖਨਿਗਾਰੇ॥ ਅਤਿਨਿਸਿਰਹੇਗਡੀਰਚਕਾਇ
 ਪੰਚੇਮਾਰਿਮਨੁਨਿਜਘਰਿਠਾਇ॥ ਅਪੇਮੇਲੇਸਹਜ
 ਸੁਭਾਇ॥ ਗਗਨਿਅਕਾਸਿਚਿਤਚੇਤਾਰਖਣੁ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਹੈਜੋਗਕਾਲਖਣੁ॥ ੫੬॥ ਸਾਧਨਿਵਾਰੇਬੰਧੀਲੇਚੇਰੇ॥

ਜਮਜਗਾਤਿਨਲਾਗਸਿਭੇਗਾਨਿਰਮਲਪਾਧਰਸਤਿ
 ਗੁਰਦਿਖਾਇਆਗਬਿਖਾਬਿਖਵਾਤਿਆਗਿਆਮਿਤ
 ਰਸਭਾਇਆਗਮਨੁਮਨਸਾਸਿਤੋਖੇਸਹਜਿਸਮਾਇ
 ਆਗਆਪਵੀਚਾਰੁਅਮਰੁਪਦੁਪਾਇਆਗਧਿਆਨੁ
 ਨਿਰੰਤਰਿਰੋਗੀਰਖਣੁਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕਾਲਖਣੁ
 ੫੭॥ ਅਕਲਨਿਰੰਜਨਜੋਤਿਅਪਾਰਾਘਟਿਘਟਿ
 ਦਾਨਸੇਪ੍ਰਭੂਮਾਗਾਅਮਰੁਅਜੂਨੀਦਾਨੁਸੇਇ॥
 ਵੈਦੈਤੋਟਿਨਆਵੈਤੋਇ॥ ਜਿਸਬਖਸੈਤਿਸਛੂਟੈਛੂਟਿ
 ॥ ਮੁਕਤਿਦਰਦਾਤਾਸਾਚਸੇਇ॥ ਨਾਨਕਦੂਜਾਅੰਦਰੁਨਕ
 ਇ॥ ੫੮॥ ਮਨਪਦਨੇਕਾਜੇਜਾਇਭੇਉ॥ ਜੇਹਬਾਇਦੀ
 ਸਾਚਿਸਮੇਊ॥ ਸਰੁਪਦਿਭੇਗੋਗਹਿਅਤੀਤਾ॥ ਆਪੋਚਿ

ਰਤੁਦਧਾਤੇਕੀਤਿ॥ ਅਜਪਾਜਾਪੁਪਟਿਪਿਡੁਜੀਅਕਾਰ ੩੩੮
 ਖਣੁ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਾਧਕਾਲਖਣੁ॥ ੫੮॥ ਸਭਤੇ
 ਉਪਰਿਸਭਨਾਮਾਹਿ॥ ਬੁਝੁਗੁਗਹਿ॥ ਮਾਨੀਸਬਦਿਸਲ०
 ਹਿ॥ ਸਸਿਪਰਿਸੁਰਸਮਾਨੇਕਾਇ॥ ਤਉਦਰਦਰਸਨਕੀਸੇ
 ਵੀਪਾਇ॥ ਰਹੇਅਲਿਪਤਨਮਨਤੁਲਾਦੈ॥ ਨਾਨਕਪ
 ਮਪਦਾਰਥਪਾਦੈ॥ ੬੦॥ ਨਿਜਪਰਿਦ੍ਰਸੈਕਰੈਵੀਚਾਰੁ॥
 ਜਤਦੇਖਦੁਤਤਏਕੀਕਾਰੁ॥ ਏਕੀਕਾਰੁਅਨੂਪਨਿਗਾਰੁ॥ ਸ०
 ਧਸਿਗਤਿਮਿਲਿਮਨੁਪਤੀਆਗਾ॥ ਸੇਅਥਿਨਾਸੀਜਿ
 ਸਰੂਪਨਰੇਖੇ॥ ਆਤਮਕਉਚੀਨੈਜਨਮਸੇਲੇਖੇ॥ ੬੧॥
 ਅਜਰਜਰੈਗੁਰਸਬਦਿਨਿਗਲਾ॥ ਅਨਹਦਸਬਦਿਪ
 ਰੀਸਾਚੀਟਕਸਾਲਾ॥ ਖਰੇਖਜਾਨੇਖੇਟੇਗਲਿ॥ ਆਪੇ

ਪਰਖੇਨਦਰਿਨਿਗਾਲਿ॥ ਪੁਰਾਸਚੁਤਲਪੁਰੇਗੁਰਨਾਲਿ॥ ਸ
ਚੀਮੁਹਰਿਸਿਭਾਇਸਾਲਿ॥ ੬੨॥ ਐਸਾਸਾਹੁਸਗਾਫੀਕਰੈ
॥ ਸਾਚੀਨਦਰਿਏਕਲਿਉਤਰੈ॥ ਹੀਗਰਤਨੁਲਾਲੁਪਰਖੇ
ਈ॥ ਸਚਕਸੰਦ੍ਰੀਪਰਖੇਸੋਈ॥ ਮਨੁਮਾਣੁਕੁਜਿਸੁਪਰਖ
ਪਛਾਤਾ॥ ਐਸਾਸਾਹੁਸਗਾਫੀਮਾਤਾ॥ ੬੩॥ ਪੁਜੀਨਮੁ
ਨਿਰੰਜਨੁਗਾਤਾ॥ ਸਚਪੇਕਾਰੀਸਚੇਮਾਤਾ॥ ਸਚਕਸੰਦ੍ਰੀ
ਪਰਖੇਹਿਤਲਾਇ॥ ਖਰਾਖਜਾਨੈਖੋਟਾਨੀਪਾਇ॥
ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਆਖੈਨਿਧਪਲੈ॥ ਪ੍ਰਵਤਨਾਨਕਰ
ਗਗਮਲੈ॥ ੬੪॥ ਦਾਨਾਬੀਨਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਾ॥ ਬਹੁ
ਕ੍ਰਿਨਤਾਈ॥ ਐਤਿਸੁਪਤਿਪਰਦਾਣਾ॥ ਜਿਸੁਬਖਸੈਤਿ
ਬੁਖਗਾਪਿਆਗਾ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਬਖਸਣਗਾ॥

ਤਿਸਕੀਮਤਿਕੋਇਨਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ ਸ ੦੩੩੯
ਚਿਪਤਿਜੈਸਿਰਜਣੁ॥ ਗੁਰੂ॥ ਨਾਨਕਪੂਰਾਤਿਸੁਭੰਡਾਰਾ॥ ੬
੫॥ ਆਪੇਸਾਹੁਸਭਾਫੁਦਜੀਗਾ॥ ਆਪੇਪਰਖਿਵਿਸਾਹੇਹੀ
ਗਾ॥ ਆਪੇਸਬਦੁਸੁਰਤਗੁਰਮੇਲਾ॥ ਆਦਿਅਨਾਹਦਸ
ਬਦਨਿਰਾਲਾ॥ ਨਾਨਕਬਖਸੈਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ ੬੬॥ ਤੂ
ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰਮਾਣੁਕਤੀਗਾ॥ ਅਤਿਨਿਰਮਾਇਲਗੀ
ਰਹੀਭੀਗੁ॥ ਸੁਭਰਸਰੋਵਰੁਪੀਰੁਸੁਪੀਗਾ॥ ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁ
ਸਭਾਲਸਹੀਗਾ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਮੈਨਹੀਕੋਇ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਜਮ
ਦਰਿਦੁਖਹੋਇ॥ ੬੭॥ ਨਾਮਬਿਨਾਜਮਮਾਰੈਦਾਟਾਬੇਦਪੁ
ਰਾਨਪਨੈਬਹੁਪਾਠਿ॥ ਨਾਮਬਿਨਾਜਮਪੰਥਕਰਗਾ॥ ਪੁਰ
ਸਲਾਤਖੰਨੈਕੀਪਾਗਾ॥ ਸਿਰਜਮਕੈਕਰੁਉਭੇਮਾਗਾ॥ ਜਮੁ

ਮਾਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿ ਛੁਰਾਹਾ ॥ ੬੮ ॥ ਨਾਮ ਮਿਲੈ ਲੈ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾ
 ਮ ਮਿਲੈ ਦੁਖ ਲਹੈ ਦਰਹਾਲਿ ॥ ਨਾਮ ਮਿਲੈ ਸਹੀ ਪਤਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ०
 ਮ ਮਿਲੈ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਮਿਲੈ ਦਰਗਹਿ ਜੈ ਕਾਹੁ ॥ ਨਾਮ
 ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਸਚਿਆਹੁ ॥ ੬੯ ॥ ਅਹਿ ਜੁਗਾਦਿ ਤੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥
 ਅਪੋਲੁ ਖਲ ਖਾਵੈ ਜੇਗੁ ॥ ਜਤ ਸਤ ਕਾਸੁ ਰਾਸ ਬਦ ਕਾਪੁ
 ਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਹਾ ਵਜਹਿ ਅਨਾਹਦ ਤੂਹਾ ॥ ਪੂਰਬ ਪਸਚਮ ਚ
 ਫਿਰ ਖਵਿਜਾਇ ॥ ਗਦਿ ਸਸਿ ਦੋਊ ॥ ਇਕ ਤਮਿ ਲਾਇ ॥ ਇਕੋ ਸੁ
 ਤਹਾ ਰਿਪੋਰੈ ਮਣੀਆ ॥ ਸੇਐ ਸਾਦਾ ਸੁਉਦਾ ਸੀਜਾ ਵੀਅ ०
 ੭੦ ॥ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਰਿਗ ਗ ਨਿਤ ਰਿਪਾਵੈ ॥ ਪੰਚ ਬਾਣੁ ਲੇਖਨ
 ਖਚੜਾਵੈ ॥ ਸਤ ਜਿਥਿਆ ਨੀਰਹੇਥਿਆ ਨੂ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਸਿ
 ਲਫੂਟੀ ਮੁਕਤਿ ਪਹਾਨਿ ॥ ਨਿਜ ਪਾਰਿ ਰਹੇ ਨਾਮਾ ਵਾਗਵਨੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਮਨਾਏ ਸਉ ਨੁ ਤੁਹੀ ਆਤਤੁ ਪਾਏ ਗੁਰਗਿ
 ਆਨਾ ਸੇਈ ਦਾਸ ਉਦਾਸੀ ਜਾਨਾ ॥ ੭੦ ॥ ਅਨਾਤ ਦਵਾਜੈ ਮਨ
 ਤਿਅਨੰਦਾ ॥ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਮੇਲਾ ਗੁਰੂ ਗੋਦਿ ਦੁਆ ਗੁਰਗੋਦਿ ਦਮਿਲੈ
 ਮਨ ਮਾਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਅਲਿਪਤੁ ਸਮਾਨਾ ਬ੍ਰਹਮ
 ਪਛਾਨੈ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ੭੧ ॥
 ਅਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥ ਸਾਗੁ ਆਤਮ ਚੀਨ ਪਗਤ ਮਚੀ
 ਨੈਅ ਕਥ ਕਥਾ ਕਾ ਅਗਮ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁਨ ਜਨ ਦੇਵ ਰਹੈ ਲਿਵ
 ਲਾਗੀ ॥ ਸੁਰਨ ਰਨਾਥ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ
 ਤਤ ਸੁਲੀਨਾ ॥ ਤੁਹਾ ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਅਨਾਤ ਪੁਨ ਬੀਨਾ ॥ ੭੨ ॥
 ਅਸਥਿਰ ਥਾਨ ਅਗਮ ਪੁਰਿ ਦਾਸਾ ਤੂ ਅਉ ਪੁਤੀ ਦਾਸ ਉ
 ਦਾਸਾ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਸਰਬ ਮਹਿ ਜਾਨਿ ਮਾਸ ਹਜਿ ਸੁਮ

੨੪੦

ਤਿਹੁਰਸਬਦਿਪਛਾਨਿਆਸਤਿਸਿਤੋਪੁਸਤਿਹੁਰਕਾਪੁਤੁ
 ਾਨਾਨਕਭਉਭੰਜਨਸਤਿਹੁਰਅਉਧੂਤੁ॥੭੩॥ਏਹਮਾਰੈਤੇ
 ਪਵੈਗੁਰਗਿਆਨਾਸਬਦੁਦੀਚਾਰੇਸੋਧਰੇਧਿਆਨੁਮਨ
 ਮਨਸਾਬੁਧਿਸੁਨਸਮਾਦੈ॥ਜਨਮਮਰਨੁਦੁਖੁਹਉਮੇਜਾਦੈ
 ਆਖੰਡਮੰਡਲਮਹਿਤੋਗੀਧਰੈ॥ਨਾਨਕਮਨੁਜੀਤੈਸੋਜੀਵਤੁਮ
 ਰੈ॥੭੪॥ਮੂਲਮੁਕਤਿਮਾਇਹਿਰਦੈਗਾਖੈ॥ਓਹਮੁਕਤਿਪੁ
 ਨਅਤਿਨਿਸਿਰਸਚਾਖੈ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਸਿਤੋਖਰੇਲਿਵਲਾ
 ਇ॥ਨਾਨਕਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਸਾ
 ਰੈ॥ਸਿਗਤਿਹੁਰਸਾਧੁਮਿਲਤਜਮਕਾਭਉਬਾਰੈ॥੭੫॥
 ਰਹੇਅਤੀਤਹਉਮੇਧਰਹੈ॥ਸੁਖਦੁਖਤੇਰਹਤਬੈਰੁਠਉ
 ਧਰੈ॥ਆਵਤਕਉਰਖੁਨਜਾਤਕਉਸੋਗੁ॥ਸਹਜਿਘਰਿ

ਆਦਿਬਿਆਪਸਿਗੋਗੁਆਮਨਕਉਤਿਆਗਿਨਿਰਕਉ ੨੪੧
ਪਰਿਰਹੀਐਆਪੁਦੀਚਾਰਿਅਮਰੁਪਦਲੀਐ॥ ੧
੬॥ ਨਿਸਬਾਸਰਗੁਰਗਿਆਨੁਦੀਚਾਰੁਗਾਮਰਿਦੇਪ
ਦੁਪਾਵਸਿਸਾਗਾਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਗੁਰਗੋਵਿਦਾਸੇਮੁ
ਕਤਸਰੋਵਰੁਨੀਨਿਦਾਢਿਦਾਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਬਾ
ਣੀਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸੁਗਤਿਸਮਾਣੀ॥ ੧੧॥ ਕਦਲਾਦਾ
ਸੀਚਰਨਿਸਰੋਵੈਅਤਿਸੁਅਗਮਦੈਆਲਅਭਿਨਅਭੇਦੈ
ਸਾਤਿਗੁਰਮਤਿਲੇਇਪਦਾਰਥੁਲਯੈਦੇਹਮਨਉਨਮਨੀ
ਰਾਲਕਉਗਯੋਸਾਚਿਖੰਡਅਪਰੰਪਰਿਦਾਸੁਪ੍ਰਣਵਤ
ਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁ॥ ੧੨॥ ਪਗਮਹਿਸਪੰਚਮੁਦਾਧਾਗੀ॥
ਬ੍ਰਹਮਕਰਮਕਰੈਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਪੁਰੁਸਿਨਮੁਤੀਰਥ

ਥਵਾਸੀ॥ ਪੰਚਗਿਰਾਸੀ ਤਉ ਸੀਨਿਆਸੀ॥ ਤੈਥੈ ਬੀਧਨ ਕਾਟੀ
ਜਮਫਾਸੀ॥ ਦੁਤਰਤਰੈ ਮੁਕਤਿ ਪਾਤਿ ਜਾਸੀ॥ ੧੬॥ ਆਈ
ਮੇਟੈ ਕਾਲ ਕਉ ਬਚੈ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਰਾਮ ਰਸਾਇਣ ਰਚੈ॥
ਅਪੀਉ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਸਾਰੈ॥ ਸਚਾ ਜੇ ਗੁਰਮ ०
ਈ ਕਾਧਨੀ॥ ਪਰਚੈ ਪਿਡੇ ਜੇ ਗੁਬਿਧਿ ਬਨੀ॥ ਐਸੀ ਕਲਾ
ਬਚਨ ਜੇ ਜੇ ਗੀਪੜੈ॥ ਅਸਾਥਿ ਰਕਧ ਕਦੇ ਨ ਹੀ ਪੜੈ॥ ੧੭
ਆਈ ਮੇਟੁ ਕਉ ਆਪ ਸਮਰਥੁ॥ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਬੇ
ਅੰਤ ਅਲਖ॥ ਤਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨਹੂ ਪਾਇ ਆਗਬਤੁ
ਬਿਅੰਤ ਜਿਸ ਕੀ ਸਭ ਛਾਇ ਆਗੁ॥ ਹੁਣਿ ਧਾਨੁ ਗੁਣੀ
ਗੀਣਾਇ ਆ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇ ਆ॥ ੧੮॥
ਮੁਕਤਿ ਹੀ ਗਿਰਾਤਾ ਰਸਨੀ॥ ਆਇ ਆਪ ਕਤਿ ਬੁਝੈ॥

ਗਤਿਸਮਾਇਆ। ਓਹੁਹਰਿਗਸਿਸੁਢਾਸਦਾਸਚਿਆ ੩੪੨
ਗੁਾਉਪਰਿਗੁਰਸਬਦਅਨਾਹਤ ਸਾਗੁਆਦਿਜੁਗ ०
ਦੀਤੇਇਤੀਤੇਈ। ਨਾਨਕਕਰੇਕਰਾਵੈਸੇਈ॥ ੮੨॥ ਨਿ
ਜਪਾਰਿਨਾਥਨਿਗਲਮੋਰੇਇ॥ ਤਿਸਠਾਕੁਰਤੇਭਿਨਨਕ
ਇਆਅਨੰਦਰੂਪਅਨਾਹਤਸੇਈ॥ ਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨ
ਹੀਫੁਨਿਗੇਈ॥ ਕਥਨਿਨਪਾਈਐਅਕਥੁਤਿਹੁਲੇਈ
॥ ਗੁਰਸੇਵਕਮਾਹਿਕੇਦੁਨਤੇਈ॥ ੮੩॥ ਸਚੈਭਾਵੈਤਪ
ਤਿਪਰਦਾਣੁ॥ ਹਉਮੈਜਾਇਤਾਮਿਲਿਆਜਾਣੁ॥ ਨਿਰਗੁਣ
ਗਿਆਨੁਨਜਾਣੈਅੰਧੁ॥ ਨਿਰਗੁਣਸਦਾਹਉਮੈਦਖਬ
ਧਾ॥ ਭੂਖਪਿਆਸਰੈਨਿਆਧਿਆਗੀ॥ ਨਾਨਕਨਿਰਮਲ
ਗਰਬਨਿਵਾਰੀ॥ ੮੪॥ ਮਾਨਸਰੇਵਹਮੰਜਨਕੀਜੈ॥ ਨਾਮ

ਆਪੇਸਧੀਰੁਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥ ੮੬॥ ਅਮਰਾਪੁ
 ਹਨਗੁਰੁਮਹਾਅਸਥਾਨਾ॥ ਤਹਾਹਰਿਭੁਗਤਿਦਸਹਿਪਰ
 ਧਾਨਾ॥ ਤਹਾਅਖੁਦੁਭੰਡਾਰੁਨਾਮੁਖਜਾਨਾ॥ ਤਹੀਤੁਹੀਆਤ
 ਤਸਮਾਨਾ॥ ਤਹਾਹੀਠਾਕਰਸਰਬਸੁਜਾਨਾ॥ ਤਹਾਨਾਨਕਅ
 ਪੇਬੀਨਾਦਾਨਾ॥ ੮੭॥ ਏਕੁਸਬਦਦੁਇਕਥਾਬੀਚਾਰੇ॥ ਸੇ
 ਅਹਿਜੁਠਾਦੀਪੁਰਖੁਨਿਰਾਰੇ॥ ਜਾਗਤਿਹੋਸਮਾਧਿਸੁਚੇ
 ਤਾ॥ ਸੇਸਮਦਰਸੀਤਤਕਾਬੇਤਾ॥ ਨਾਨਕਤਿਤਪਟਿਕਾਲਿ
 ਨਪੇਤਾ॥ ਏਹਅਨਹਦਿਗਤਾਹੋਸੁਚੇਤਾ॥ ਏਕੋਏਕੀਨਿਰ
 ਗੁਨਪ੍ਰਕਤੇਤਾ॥ ੮੮॥ ਜੋਗਮਾਹਗਿਉਦਾਸੀਕਰਮਾ॥ ਜਪੁ
 ਤਪਸਿਜਮੁਨਿਗਮਲੁਧਰਮਾ॥ ਪੰਚਤਤਪ੍ਰਾਣਕਾਬੀਧਾ॥
 ਜੇਉਜੋਤਿਮਿਲਿਕੀਨੇਕਪ੍ਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗਿਜੁਗਤਿ

੨੪੩

ਪਛਾਨੁ ਗਲਿਖਿਆਲੇਖੁ ਪੁਰੇ ਪਰਵਾਨੁ॥ ੮੮॥ ਆਪੇਰ °
 ਨਾਬੀ ਨਾ ਜਾਣੈ॥ ਆਪੇ ਕਹਿ ਬੁਝੈ ਦੁਕਮਿ ਮਨਿ ਭਾਣੈ॥ ਤਿਭ
 ਵਣਜੇ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਲਖਾਈ॥ ਸਬਜੀ ਆਪਾਲੇ ਸਗਣਾ
 ਈ॥ ਸਬਜੇ ਤਿਪੁਰ ਹਰਿ ਆਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਭਾ
 ਤਿਲੁ ਨ ਭਾਈ॥ ੮੯॥ ਸਾਕਤ ਭੂਲੇ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਭਾਇਆ॥
 ਕਨਕ ਰਾਮ ਨੀ ਸਿਉ ਮੇਰੇ ਦਧਾਇਆ॥ ਹਉ ਮੇਰੁ ਮਿਖੂ °
 ਪਿਪੁਕ ਭਾਇਆ॥ ਘਰਿ ਪਾਰਿ ਫਿਰੇ ਨ ਆਵੈ ਸਾਂਤਿ॥ ਓ
 ਹੁ ਜਨਮ ਮੈਰੈ ਰੂਰੈ ਦਿਨੁ ਗਤਿ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਿਖਿਆ ਕਰਮੁ ਕ
 ਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥ ੯੦॥ ਜੈ ਨੀਆ
 ਭੂਲੈ ਭੂਮਤਿ ਪੈ ਕਾਲਾ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇ ਪੜੈ ਦਸਿ
 ਕਾਲਾ॥ ਕਰਮ ਪਰਮ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ॥ ਕੂੜੇ ਗਤੇ ਕੂ

ਝੜਖਾਣੁ ਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਨਮਨਤਿਪੁਰਾਨਾਸੇਸਦਾਕੂ
 ਚੀਲਨਾਨਕਨੀਪੁਰੁਭਾਣਾ॥੮੨॥ ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮੁਨ
 ਹੀਸੁਚਮਾਲਾ॥ ਭੁਗਤਬਿਬੇਕਨੀਸੁਚਭਾਲਾ॥ ਸਾਤਿ
 ਸੰਤੋਖਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਇਆ॥ ਹਉਮੈਫਿਸਨਾਭਰਮਿਭੂ
 ਲਾਇਆ॥ ਕੇਵਲੁਗਮਰਿਦੈਹਰਿਨਾਹੀ॥ ਰਾਮਭੁਗਤਿ
 ਬਿਨੁਮੁਕਤਿਫਲੁਨਾਹੀ॥੮੩॥ ਦਇਆਦਿਗੀਬਰਬਾ
 ਲੈਭੈਲੇ॥ ਸੇਰਸਪੀਵੈਜੋਤਤੁਬਿਰੋਲੈ॥ ਪੰਡਿਤਸਿਮਰਿਸੁ
 ਚਾਚਾਹੀ॥ ਪਾਠਪੜੈਅੰਤਰਿਅਹਿਕਾਹੀ॥ ਬੇਦਬੀਚਾਰ
 ਸਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸੁਗਤਿਸਮਾਨੀ॥
 ੮੪॥ ਗੁਰਮਤਿਸਤਿਸਤਿਸਾਧਕਾ॥ ਗੁਰਮਤਿਸਿਨਕਾ
 ਦਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਇਰਬਾਧਿਓਸੇਤਾ॥

ਲਿਕਾਲੂਟੀਸਿਤਾਪਿਓਦੈਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਸੂਪਹਿਲਾਦਿਤ
ਰਾਇਓ॥ਹਰਣਾਖਸਦੇਦਿਭਗਤਿਜਸੁਗਾਇਓ॥੬੫
॥ਸ੍ਰਬਸਨਿਆਸੀਪਵਨਾਧਾਰੀ॥ਈਸਰੁਮੋਨਿਇੰਦ੍ਰਸੇਵ
ਕਦਰਬਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਹਿਆਤਮੁਵੀਚਾਰੀ॥ਪਾਵ
ਹਿਜਨਦਿਰਲੇਮੁਕਤਿਦੁਆਰੀ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਹ
ਰਿਭਗਤਿਪਿਆਰੀ॥੬੬॥ਭਿਭੁਦਵਲੇਆਕੇਤੇਗੁਣ
ਗਾਵਹਿ॥ਕਹਿਨਜਾਕਉਕੇਤੇਬਿਲਲਾਵਹਿ॥ਭ੍ਰਮਭੂ
ਲੇਕੇਤੇਪਛਤਾਵਹਿ॥ਅੰਤੁਨਹੀਕੇਤੇਸੁਖਪਾਵਹਿ॥
ਕੇਤੇਕਹਿਕਹੇਕਹਿਜਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕਭੂਲੇਗੁਰਮਤਿਸ
ਮਝਾਵਹਿ॥੬੭॥ਸਾਕਤੁਦੁਰਮਤਿਨਹਕਿਪਚਾਨਾਗਾ
ਮਭਗਤਿਸਤਿਸਿਗਨਾਨਾ॥ਗੁਰਮਤਿਏਕਤਸੇਪਰ

ਧਾਨਾ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਾਨਾ ਅਨਹਦ ਆਇ ੨੪੫
 ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਮੁਏ ਬਹੁ ਰਿਨ ਆਵਹਿ ॥ ੮
 ੮ ॥ ਖੋਜੀ ਉਪਜੈ ਵਾਦੀ ਖਪੇ ਸੋ ਪੁਰਾਨੇ ਅਹੁ ਨਿਸਜ ਪੈ
 ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਜਗ ਉਪਜੈ ਤਗਜਾ
 ਉਸਮਾਵੈ ॥ ਜਿਨਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਰ ਉਪਾਇਆ ॥ ੦
 ਨਕਸੇ ਬੁਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ੯੯ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਪਰਚੈ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਪਛਾਨਿ
 ॥ ਆਨਸੋ ਰਵਰਸੋ ਰਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੁਰਾਪਦੁ ਹੋਇ ॥
 ਆਇ ਅਤੀਤ ਪੁਰਾ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗੁਜੁ
 ਗੁਪਮਾਨਿ ਧਾਨੁ ॥ ੧੦੦ ॥ ਤਾਕੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾ
 ਇ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਰਹੈ ਗੁਣਗਾਇ ॥ ਜੇ ਤਾਕੀ ਐ ਮੰਤ੍ਰ

ਨਪਾਹਾ ਅੰਤ ਨਕੁਗਤੀ ਕਰੈ ਹਾਹਾ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਮਨੁ ਸੁਨਿ ਸਮਾਇ ॥ ੧੦੧ ॥
ਜਾਇ ਆਇ ਅੰਤਿ ਤਿਹ ਲੇਇ ਸਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ
ਸੋਇ ਚੀਨਹਿ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਨ ਸਿਸਾ ਕੋਇ ਹਮ ਨਕਾ
ਹੂ ਕੇ ਹਮ ਗਾਨਹੀ ਕੋਇ ਅਕਲ ਸਹਨਿ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੋਇ ॥
ਸਰਨ ਪਰਉਰਾਖ ਹੁਪੁਰਲਾਜਾ ਤੂ ਅਲਖ ਅਪਾਰਨ ਕਿ
ਸਹੀ ਮੁਹਤਾਜਾ ॥ ੧੦੨ ॥ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਪਾਇ ਜਾਨਿ ਸੋਇ
ਜਿਸੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਤਿਹੁ ਰਦ ਸਨੁ ਹੋਇ ਅਕਲ ਚੀਨ ਕਦ
ਲਬਿ ਗਾਸਾ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਖੜ੍ਹ ਗੁਲੈ ਦੂਤਾ ਬਿਨਾਸਾ ਨਾ
ਨਕ ਸੇ ਪਾਏ ਪੁਰਖ ਅਲੇਖਾ ਜੈਸਾ ਦੇਖਿ ਤੈਸਾ ਦੇਖਾ ॥

੧੦੩ ॥ ਬਿਬਲਾਨ ਦੀ ਉਲਟੀ ਤੁਹੀ ਉਲਟੀ ਪਲਟੀ

ਸਿਧੀ ਕਰੀ॥ ਸੀਧਾਤਹਾ ਕਦਲੁ ਪੂਰਨੁ ਤਹਾ ਪਦਨੁ॥ ਇਉਨਿ ੨੪੬
 ਦਾਹੇ ਆਵਾਗਦਨੁ॥ ਅਨਪਦਨੇ ਕਉ ਸਬਦ ਲੇਬੰਧਾ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਇਉ ਤੂਟੈ ਜਮਕਾਟੁ ਖਟੰਧਾ॥ ੧੦੪॥ ਗਗਨਿ ਤਰਿ ਕਉ ਭਉ
 ਰਉ ਭਾਵੈ॥ ਭਉ ਬੈਰਾਗੁ ਸਮਤੁ ਦੀਚਾਗੈ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਧੀ ਆਨ
 ਏਕਲਿ ਉਲਾਵੈ॥ ਚਉਥੈ ਪਦ ਕਉ ਜੇ ਸੁਹਤਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ
 ਇਹ ਸੁਜੇ ਗੀਜੁ ਗਾਤਿ ਕਮਾਵੈ ਜੇ ਗੁ॥ ਆਏ ਹਰਖ ਨਗਾਇਆ
 ਸੋ ਗੁ॥ ੧੦੫॥ ਸੇ ਪੁਰਾਬਹੁ ਮੁਗਿਆਨੀ ਤੋਇ॥ ਜਾਪਾਇ ਮ
 ਨਿਏ ਕੋ ਅਵਰਨ ਕੋਇ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਹੋਲਿ ਉਲਾਇ॥
 ਨਾਮੁ ਬਹੁ ਸੁਚ ਸਿਜ ਮੁਭਾਇ॥ ਲਹੈ ਪਦਾਭਗੁ ਹਮਾਤਿ ਤਾ
 ਲਿ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾਤਾ ਨਾਲੇ ਨਾਲਿ॥ ੧੦੬॥ ਮਨਮਨ ਸਾਮਾ
 ਇਆ ਗਹਿ ਗਾਖਾ॥ ਜਿਹ ਬਾਇ ਵੀਏ ਕੋ ਭਾਖਹਾ ਨੇੜ

ਸੋੜਦੀਸਹਿਅਸਰਾਲਾਮਨਇੰਦ੍ਰੀਗੁਰਸਬਦਿਨਿਰਾਲਾਹ
 ਹੇਨਿਹਕਾਮੁਨਿਹਕੇਵਲਜੇਗੀਅਨਕਗੁਰਗਿਆਨਕਾਇ
 ਆਰਸੋਭੇਗੀ॥ ੧੦੭॥ ਦੁਆਦਸਿਮੰਦ੍ਰਾਪਾਨਅਧਾਰੀ॥
 ਖਿਮਾਪੀਰਜੁਸਿਤੋਖੁਦੀਚਾਗੀ॥ ਸੁਰਤਿਸਬਦਿਪੁਨਿਨਾਦੁ
 ਬਜਾਵੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰਗਿਆਨਕਾਗਤਿਲੁਪਾਵੈ॥ ਇਤਹਸ
 ਅਗਨਿਮਰੈਬਿਨਸੈਨਹੀਸੁਤਾ॥ ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਅਉਧੁਅ
 ਧੁਤਾ॥ ੧੦੮॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮੰਦ੍ਰਾਮਨਮਾਤੀ॥ ਘਪਟਿਘਟਿ
 ਮੰਦ੍ਰਾਜੇਗਕਮਾਹੀ॥ ਜੇਗੁਜੁਗਤਿਸਿਜਮੁਗੁਰਜਾਵੈ॥ ਚਲਤੇ
 ਮਨਕੋਉਲਟਿਗਹਿਆਵੈ॥ ਸਤਸਿਤੋਖਖਿਮਾਧਨੁਸਾਰਾਨਾ
 ਨਕਹਰਿਜਸੁਗੁਰਮਤਿਰਾਚਾ॥ ੧੦੯॥ ਏਹਚੰਚਲਚਾਇਨ
 ਜਾਇਤਮਾਸੋਅਹਿਨਿਸਿਨਿਹਚਲਸਹਜਾਬਿਗਾਸੋਅੰ

ਮ੍ਰਿਤਨਾਮਭੇਜਨਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੋਗੁਰਕੇਸਬਦਕਵਲਪਰਗਾਸੋ॥ ੭੪੭
 ਜੂਏਜਾਇਨਖੇਲੇਪਾਸੋਗਾਮਰਸੁਪੀਵੈਕਾਲਨਗਾਸੋਜੇਖੇ
 ਲੈਸੋਸਰਪਰਗਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਜਗੁਜੀਤੇਹਉਮੇਮਾਰੈ॥ ੭੭੦॥ ਸੁ
 ਆਦਿਬਿਬਾਦਤੇਹਤੁਨਿਹਾਰੈ॥ ਪੰਚਸਖਾਪਰਪਾਨਬੀਚਾਰੈ॥
 ਸਭੁਪਾਟਿਭੁੰਗੀ॥ ਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ ਸਤਿਸਰਿਸੁਭਰਿਭੁਰਿਲੀਲ॥
 ਇ॥ ਮੁਕਤਿਸਰਨਾਵਹੁਮੇਲੁਨਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥ
 ਪਾਇ॥ ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮਤਿਪਾਵੈ॥ ਆਸਾਮਨਸਾਤਿਆ
 ਰਿਸਮਾਵੈ॥ ੭੭੧॥ ਸੋਅਥਿਨਾਸੀਆਪੇਆਪਿ॥ ਕਾਲਿਬਿ
 ਕਾਲਕਉਮਾਰੇਚਾਪਿ॥ ਪਰਪਾਰਿਜਾਇਨਸੁਨੇਅਨਕਥਾ
 ਆਇਹਆਦਿਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਕੀਨਥਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਾ
 ਖੀਸੁਨਹੋਪੂਤਾ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਅਉਧੁਅਉਧੁਤਾ॥

੧੧੨॥ ਅਉਧੁਗਗਨਿਬਸੇਬ੍ਹਮੰਡੁ॥ ਗਗਨਿਸਰਿਆਸਨੁ
 ਕਲਪਤਾਬਿਖਖੰਡੁ॥ ਆਸਾਮਨਸਾਮਗਨਿਕਾਨਾਸੁ॥ ਜਿਹ
 ਘਟਿਕੇਵਲਗੁਰਗਿਆਨਪਰਗਾਸੁ॥ ਨਿਰਭਉਅਲਖਸੁਨਿ
 ਸਭਿਦਾਸਾ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੈਦਾਸਨਦਾਸ॥ ੧੧੩॥ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ
 ਮਿਲੈਸੁਹੇਲਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧਿਸੰਗਤਿਹਰਿਮੇਲਾ॥ ਸਤਿਸ
 ਰੁਤਰਿਆਮਾਣਕਮੋਤੀ॥ ਅਗਮੁਪੁਰਿਚੜੈਗੁਣਮਾਲਪਰੇ
 ਤੀ॥ ਰੋਗਾਬਿਜੇਗਸੇਗੁਪਰਜਾਲੇ॥ ਆਪੁਪਛਾਨੇਗਤਿਪਤਿ
 ਮਾਤਿਨਾਲੇ॥ ਐਸਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਾਨਿਰਾਲਾ॥ ਨਾਨਕਦੀਨ
 ਬੰਧਪਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ ੧੧੪॥ ਦੁਬੁਧਾਰੀਮਟੁਰੀਅਨਭ
 ਉਘਰਿਛੂਟੀ॥ ਸਮਝੈਮਨੁਮਾਨਿਆਤ੍ਰਿਕਟੀਛੂਟੀ॥ ਪੰਧ
 ਅੰਧਨੁਹੀਨੇਰੇਆਵੈ॥ ਆਪੁਦੀਗਹਿਓਗਹਿਉਲਾਵੈ॥ ਨ

ਪਿਸਿਪਿਸਸਿਸਸਿਹੋਇਰਿਗਿਭੀਨੈ॥ ਨਾਨਕਸੇਆਪੇਦਾਨੈ
 ਬੀਨੈ॥ ੧੧੫॥ ਜੇਗੀਕੀਨਗਰੀਸੁਨਿਸਰਿਰਹੇ॥ ਅਭਇਨਜਾ
 ਇਸਬਾਦਿਹਸੁਗਹੇ॥ ਅਚਿਤੁਕੋਜਨਅਪਰਿਪਰਬਾਨਾਗੁਰ
 ਮਾਤਿਲੇਪੁਰਾਬ੍ਰਹਮਰਿਆਨਾ॥ ਸਿਭੂਕੀਨਗਰੀਸੁਨਤੇਹੋਈ॥
 ਨਾਨਕਸੇਬੈਸੇਜੇਜੇਗੀਹੋਈ॥ ੧੧੬॥ ਸਿਭੂਕੀਨਗਰੀਸੁਨਹੁਪ
 ਰਗਾਸੀ॥ ਕੋਜੇਗੀਬਸੈਅਤੀਤਉਦਾਸੀ॥ ਜਪੁਤਪੁਸਿਜਮਰ
 ਹੋਨਿਗਲਾ॥ ਹਿਦੈਘਰਿਬੈਲਗਏਨਪਾਲਾ॥ ਪੈਨੇਅਗਨਿ
 ਭੋਜਨੁਕਰਿਸਾਹਾ॥ ਮੇਸਾਜੇਗੁਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰਿ॥ ੧੧੭॥ ਗੁ
 ਰਚੇਲੇਕਾਮੇਲਾਭਇਆ॥ ਸ੍ਵਸੁਮਤਿਸ੍ਵਸਿਰਿਦਇਆ॥
 ਅਖੰਡਮੰਡਲੁਮਨਸੁਨਸਮਾਨਾ॥ ਮਨਪਵਨਾਸਚਿਖੰਡਟਿਕ
 ਨਾ॥ ਪਿਮਾਧੀਰਜੁਸਿਤੇਪਿਵੀਚਾਰੀ॥ ਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨਿਆ

੨੪੮

ਤਤਅਪਾਰੀ॥੧੧੮॥

ਧਿਆਉਪੁਰੰ

ਜੇਇਅਮ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਗੁਮਕਲੀ॥

ਧਿਆਉਸਤੁਵਚਲਿਆਉਨਮ

ਨਕਾ॥

ਉਨਮਨਸੁਨਿਆਦਿਅਪਰੀ॥ਗਗਨਿਉਤਿਪਤਿ

ਤੇਪਉਣਨਿਗਰੀ॥ਪਉਣਉਤਿਪਤਿਤੇਜਲਬਿਬੁਅਕਾਰੀ॥

ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਅਲੇਖਅਨੂਪਪਸਾਰੀ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਧੁਨਿ

ਓਅੰਕਾਰੀ॥ਆਦਿਅਨੂਪਪਾਨਅਧਾਰੀ॥੧॥ਐਸਾਅਲੇ

ਖੁਅਪਾਰੁਨਿਗਲਾਸੇਅਮਰਅੰਤੁਲਸਰਬਸਿਰਕਾਲਾ॥

੧॥ਗਗਉ॥ਸੁਨਹੁਸਬਦਉਠੈਧੁਨਕਾਰਾ॥ਸੁਨਿਸਬਦਿਤੇਓਅੰ

ਕਾਰਾ॥ਸੁਨਸਬਦਤੇਪਉਣਦੀਚਾਰਾ॥ਸੁਨਸਬਦਿਤੇਅਗਨਿ

ਚਾਹੁ। ਓਅੰਕਾਰਲੇਬ੍ਰਹਮਾਕੁਇਆਦੇਵੀਦੇਵਉਪਨੇਮਾ ੨੪੯
ਇਆਜੀਉਜੋਤਿਪਟਘਟਿਹਿਸਮਾਨਾਕੁਚਮੁਕਾਮਹੁ
ਕਮੁਹਕਮਨੀਸਾਨਾਸੇਆਦਿਜੁਗਾਦੀਅਬਗਤੁਕੁਇਅ ०
ਸੋਅਕਲੁਅਲੇਖਾਅਪਾਹੁਆਦਿਸਟਅਲਿਪਤਅਲੇਖੁ।
ਸੋਤਾਕਾਕਥਨੁਨਜਾਈਪਾਹੁਘਟਿਘਟਿਬੈਸਨਦੀਸਈਜ
ਹਾਦੇਖਾਤੁਹਾਸੇਇ। ਜਿਨਿਕਰਿਬੀਚਾਹੁਜਗੁਥਾਪਿਆ
ਓਹੁਮਰੈਨਬੁਢਹੋਇ। ੩॥ ਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖੁਅਪਾਰਸੇ
ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਧਾਤਾਗਇਆਦਿਸਟਅਲਿਪਤੁਅਲੇਖਸੇਅ
ਲਖਨਲਖਨਾਜਾਇ। ਓਹੁਨਾਗਇਣਪੁਰਖੁਨਜਾਤਿਤਿਸੁ
ਸੋਅਕਾਲਨਹੀਸਿਰਿਕਾਲੁ। ਸੁਫਨਾਬਾਜੀਜਗੁਰੀਅ ०
ਸਿਰਿਸਿਰਿਮਾਇਆਜਾਲਾਗਤਿਮਿਤਿਬੇਦਨਜਾਣਹੀ

ਭੇਦ ਕਤੇਬਾ ਨਾਹਿ॥ ਪਤਿ ਪੁਸਤਕ ਅੰਤ ਨ ਪਾਈ ਅੰ
 ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ॥ ੪॥ ਭੇਦ ਕਤੇਬਾ ਪਾਧਰੈ
 ਗੁਣ ਕਥਿ ਬਿਸਥਾਰੁ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਪੁੜੇ ਓਹੁ ਓਹੁ
 ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ॥ ਸੁਰਨਰ ਮੁਨ ਵਰਸਕ ਬਿਆਸ ਕਰ
 ਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਾ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਪੁੜੇ ਅਪਰਿਪਰ
 ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖਾ॥ ਚੌਜੁ ਗਾਮ ਲਾਹਿ ਆਰੀ ਮਤਿ ਕਿਨੈ
 ਨ ਪਾਈ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਨਿ ਅਲਖ ਲਖਾਇਆ॥
 ਟਿਪਾਇ ਤ੍ਰਿਭਵੁ ਮਾਹਿ॥ ੫॥ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਕ ਬ੍ਰਹਮ
 ਦਿਕਾਇ ਦ੍ਰਾਵਿਕਾ ਮੁਨਿ ਦੇਵਾ॥ ਸਨਕਾਦਕ ਜਨਕਾਦਕਾਹ
 ਰਿਚਨ ਸਾਧ ਗੁਰ ਸੇਵਾ॥ ਓਹੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰਿਪਰ
 ਸੋ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਆਦਿ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਆ

ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ॥ ਕਿਲਾਬਿਖਤਿ ਤਾਨਗਨਗਸੁ
 ਰਨਰਦੇਵ ਅਪਾਗਾ॥ ਪਾਨਪੁਰਖ ਪਰਬਤ ਮੋਉਤ ਭੂਜਚ
 ਲਤ ਨਿਗਾਰ॥ ੬॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਮੁਨਿ ਕਵਲਾ
 ਕੰਤ ਮੁਗਾਗਿ॥ ਕਿਰਤਾਲਿਖਿਆ ਰਚੁ ਗਾਚੇ ਆੜੈ ਗੁਣ
 ਕਰਿ ਬਿਸਥਾਗਾਸੇ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਧਈਘਰ
 ਘਟਿ ਰਹਤ ਨਿਗਾਰੁ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਕਥਿ ਰਹੈ ਅੰਤੁ
 ਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਲ
 ਪਰਗਾਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਬੈ ਰਵਿਰ ਹਿ ਆਉਰ ਪਕਵਲ ਬੇ
 ਗਾਸੁ॥ ੭॥ ਦਇ ਪੁਰਜੇ ਤ੍ਰਿਵਿਜੇ ਤ੍ਰਿਐ ਪਰਤੀਕਾਰਿ ਅਕ
 ਸਾ॥ ਆਪੇ ਕਰਣੁ ਸਮਰਥ ਹੈ ਆਪਿ ਉਪਨਤਾਸੁ॥ ਖੰਡ ਦੀ
 ਪਕਈ ਲੇਅਕ ਰਿਹਾਸੁ॥ ਅੰਤੁ ਪੁਰਾਨਾ ਸਰਬ ਨਿਰੰ

ਤਹਿਇਕਤੁ ਅਬਨਾਸੀ ਅਬਚਲਾ। ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਕਰਮਕ
 ਰਿਕਰਿਵੈ ਖੈਸੋਇ। ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਭਵਿਗਿਆ ਅਵਰੁ
 ਨਦੂਜਾ ਕੋਇ। ੮॥ ਜਲਬਿਬੁ ਅੰਧਾਰੁ ਧੁਪਰਾਤੁ ਹਾਕੀਓ
 ਚਲਤੁ ਅਪਾਰੁ। ਸਿਵਸਕਤੀ ਸਾਖੀ ਕਰੈ ਗੀਤਾ ਦੁਆਦੁ
 ਆਹੁ। ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਮੁਖਿ ਕਰੇ ਨਿਰਮਲ ਜੇਤਿਉ ਜੀਆਹੁ
 ॥ ਕਰਿ ਕਰਿਵੈ ਖੈਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸੁਗੁਰ ਸੁਗਤਿ ਪਤਾਲੁ
 ॥ ਕਿਠਤੁ ਨ ਜਾਈ ਮੇਟਿ ਆਜੇ ਲਿਖਿ ਆਸੇ ਨਾਲਿ। ਆ
 ਪੇ ਕਰੈ ਬੂਝੈ ਸੁਝੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਗਾ। ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ
 ਸਿਹਿ ਸਿੰਧਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ। ੯॥ ਪਾਣੁ ਮੁਕਤਿ ਪਾਪਤਿਗੁ
 ਰਗਿਆਨੁ। ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰਸਬਦਿ ਪਛਾਨੁ।
 ਅਮਕਾਲ ਅਭਿਨਾਸੀ ਕਰੈ ਦੁਹਾਰੁ ਅਕਸੁ ਰਸਾਕਾਮ

ਗਮੁਬੀਚਾਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਇ ਆਇ ਸਟੁ ਸਬਾਇ ੨੫੯

ਆ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਜਗ ਚਿਲਤ ਉਪਾਇ ਆ॥

੧੦॥ ਜਗ ਦੇਖਾ ਤੁਹਾ ਤੁਮਾਗਾ ਖੇਲੁ ਘਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗ

ਨੀਕਾ ਮੇਲੁ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਅਲਖੁ ਸਮਾਨਾ ਬੂਝੁ ਹੁਗਿਅ ०

ਨੀਇਹੁ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ॥ ਭੈ ਬਿਧਿ ਉਪਰਿ ਸੋਧੁ ਮਗਿ ਆ

ਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਬੂਝੀ ਅਲੇਇਹ ਅਕਥੁ ਕਹਾਨੀ॥ ੧੧॥ ਸੇ

ਆਇ ਪੁਰਖੁ ਅਬਿਗਤੁ ਸੁਜਾਨੁ॥ ਜੇ ਨਿਜ ਗੁਥਾ ਪਿਅ ०

ਚਲਿਤੁ ਬਿਗਨੁ॥ ਪੰਚਤਤਲੇਇਹ ਘਟਿ ਥਾਪੇ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ

ਕੀਨਾ ਸੋ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ॥ ਅਪਤੇ ਜੁ ਬਾਇ ਪਿਥਮੀ ਅ

ਕਾਸੁ॥ ਪੰਚਮਿਲਿ ਜੀਆ ਜੇਤਿ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਸੇਤ ਆਇ

ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਈ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਹੁ ਨ ਦੂਰੁ ਜਾਏਈ॥ ੧੨॥ ਦੁਇ

ਉਮਿਲਿਜਗਤਉਪਾਇਆਮਾਤੁਪਿਤਾਹੇਤਅਲਾਇ॥
ਜੇਉਪਜੈਸੋਬਿਨਸਸੀਕਿਰਤੁਨਮੋਟਿਆਜਾਇ॥ਗਰਭ
ਦਾਸਮਹਿਆਇਆਚੰਚਲਕਰਿਸੰਜੇਗਾ॥ਸਿਵਸਕਤੀ
ਘਰਿਆਇਆਪੰਚਅਗਨਤਨੋਗੁ॥ਜੀਉਜੋਤਿਪਉ
ਨਮਿਲੈਮਾਤਪਿਤਾਹਸਭੇਗੁ॥ਨਾਨਕਸਰਨਅਪਾਰਕੀਕ
ਟਹਿਸੋਗੁਬਿਓਗੁ॥੧੩॥ਸਾਗਰਮਹਿਬੁਦਕੀਓਬਿਸਥਾ
ਗੁ॥ਤਾਕਾਕੋਇਨਜਾਵੈਪਾਗੁ॥ਵਰਨਜੋਤਿਕੁਲਕਿਆਤਿਸੁ
ਕਤੀਐ॥ਸੋਆਬਿਨਾਸੀਗੁਰਕੀਮਤਿਲਹੀਐ॥ਸਾਸਮਾਸੁ
ਧਨੁਸਭਤਾਕੇ॥ਸੋਅਲਖੁਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰਿਸਾਕੇ॥੧੪॥
ਸਠਿਦਿਨਸਮਹਿਪਿਤੁਸਭੁਭਇਆ॥ਰਕਤਬਿਬਜੀਉ
ਉਪਾਇ॥ਜੀਅਕਾਜੀਉਪਉਨਤੈਬਨੁਪਉਨੇਜੀਉਜ॥

ਇਹ ਪਉਨ ਮਾਇਆ ਅਕਾਰੁ ਹੈ ॥ ਜਬ ਪਵਨੁ ਤਬ ਦੇਹਾ ॥
 ਜਬ ਦੇਹੁ ਛੋਡਿ ਪਉਨ ਚਲੈ ॥ ਤਬ ਰਸ ਮਭਇਆ ਤਨ ਖੋਹ
 ॥ ਸਰਬ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
 ਮਨ ਤਨ ਅੰਤੁ ਹੈ ਬਸੈ ਅੰਤੁ ਸਖਾਈ ਹੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਕਰੇ ਕਰਾ
 ਵੈ ਕਰਨੈ ਹਾਗਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਸਿਰਜਣਿ ਹਾਗਾ ॥ ਅਨੰਤ
 ਦਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੀਤਾ ਕਾਨਾ ਹਿ ਕਿਛੁ ਚਾਗਾ ॥ ਥੇ
 ਤਨ ਮੁਖੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੁਖੀ ॥ ਅਚੇਤ ਪਿਤੂ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਦੁਖੀ ॥
 ੧੬ ॥ ਤੀਨ ਚਾਰ ਮਾਸਿ ਉਦਰਿ ਮਹਿ ਭਏ ॥ ਚਕ੍ਰ ਪਰੇ ਸਰਬ
 ਸਹੀਰੁ ਅਕਾਰੁ ॥ ਤਹ ਖਾਨ ਪੀਨ ਨਾ ਹਿ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਪਉਪਾ
 ਵਣੁ ਹਾਗਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨਈ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗੁ ਤਿਸੁ
 ਨਾਹਿ ॥ ਪਾਤੁ ਪੁੰਨ ਨਹਿ ਮਨਿ ॥ ਸੋ ਪੁਰਸਿ ਜਮ ਨਹਿ ਤਾਹਿ ॥ ਜੋ

ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਕਮਾਇਆ ਤੈਸੇ ਬਿਧਨ ਪਾਹਿ॥ ਕਰਮ ਬਿਧਨ
 ਕੀ ਜੇ ਵਹੀਨ ਹਸਾ ਕਤ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ॥ ੧੨॥ ਖਾਟਿ ਪੀਚਿ ਮਾ
 ਸਿ ਬਿਧਨ ਕੀਏ ਮੁਖ ਮਸਤ ਕਪਗੁ ਹਾਥੁ॥ ਨ ਕੁਕਨੁ ਜੀ
 ਭਤਿ ਸੁਨਾਹਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਥੁ॥ ਭਉ ਨਗਨੁ ਸਭ ਤਨੁ ਕੀਅੰ
 ਸਪਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਧੀਗੁ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਜੋਤਿ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਮਨ ਤਨ ਦੇ
 ਹੁਸਰੀਗੁ॥ ਪਰਮ ਹਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਇਕੋ ਸੋਹ ਆਇ ਅਨੀ
 ਲੁ॥ ਮੁਖ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਚਨਾ ਕਰੀ ਨਿਭੈ ਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ॥ ਪੰਚ
 ਤਤ ਕਰਿ ਸਾਜਿ ਓਬੀਨ ਦੇਹ ਦਾਸਿ ਦੁਆਰਾ॥ ਤ੍ਰੈਲੋਕ ਸਚੀ
 ਧਣੀ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੁ॥ ੧੩॥ ਨੈਨ ਉਦਰੁ ਸਭ ਤਨ
 ਕੀ ਓਸ ਮਰਥੁ ਕਰੈ ਜੋਗੁ॥ ਅਸਤ ਚਾਰ ਮਨੁ ਖਰੇ ਮਤਿ ਸੁ
 ਘਟਿ ਮਹਿ ਕੀ ਓਸ ਜੋਗੁ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਗੁਤ ਸਾਜਿ ਓਵਿ

ਚਿਥਾਲ ਕਰੇ ਗੈਰੇ ਗੁਆ ਆਤਮ ਜੇਤਿ ਸਿਜੇਗ ਕਰਿ ਸਿਵਸ ੨੫੩
 ਕਤੀ ਘਰਿ ਦਸਾਨਾ ਭੂਕ ਦਲਸਤ ਸਹੁ ਕੀ ਓਮ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀਅ
 ਕਾਸੁ ॥ ਸਿਜੇਗ ਬਿਜੇਗੁ ਘਰੁ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕਾ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਭ
 ਲਾਬੁਗ ਅਰੁ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਕਮ ਲਿਖਿਆ ਨੀਸਾਣਾ ॥ ੧੬ ॥
 ਹਸ ਅੰਤਿ ਰਿਜਿ ਸਤੁ ਛੁਛ ਲੁਗਰ ਭੁਅੰਧਾਨ ਸੁਝੈ ਭੋਗੁ ॥ ਬ
 ਟ ਬਟਾਉ ਆਇਆ ਹਉ ਮੈਦਾ ਬਿਧਾਰੇ ਗੁ ॥ ਰੰਗ ਚਿਹਨ ਚ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੁਆਇ ਜਗੁ ਖੇਲੇ ਨ ਟੂਆ ਨ ਦੁਆ ॥ ਜਿਉ ਤਸ
 ਕਰੁ ਪਰ ਘਰਿ ਬਸੈ ਪਰਧਨੁ ਚਾਹੇ ਚੀਤੁ ॥ ਭੋਰ ਭਉ ਆਬਿਧ
 ਨ ਪਰੈ ਤਿਉ ਸਾਖਤ ਗਰਭਿ ਬਸੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਛੂ
 ਟੀ ਐਪੇ ਮਭਗਤਿ ਮਾਨਿ ਚੀਤਿ ॥ ੨੦ ॥ ਸਪਤ ਅਸਟ ਜਪ
 ਭਏ ਮਾਰਿ ਸਿਪੁਰ ਦੋਹਰੀ ਗੁ ॥ ਓਹ ਧਿਧਿ ਆਨ ਅੰਤਰ

ਕਰੈ ਸਿਰਦੁਖੀ ਤਨ ਪੀਰਾ ਨ ਉਦਸ ਮਾਸ ਉਦਰ ਮਾਹਿਭ
 ਏ ਬਾਲ ਮਾਇ ਦੁਹ ਦੁਖਾ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਸਨ ਪਾਵੀ ਗਰ
 ਭਨਰ ਕਕਹਿ ਸੂਖਾ ਮਾਤਾ ਦਿਨ ਸਪਖ ਗਏ ਜਿਤਨੇ
 ਅਨ ਦਿਨ ਸੂਗਾ ਗਰਭੁ ਏ ਮਹਿ ਕਲ ਮਲ ਕਰੈ ਜਿਉ
 ਜਿਉ ਜਲ ਤੇ ਮੀਨਾ ਦੂਰਿ॥ ੨੭॥ ਤਾ ਬਿਗਿਆਨ ਧਿਆ
 ਨੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਮਾਨਿਗੀਤ ਕਵਿਤ ਨ ਸੁਆਦਾ ਤਿਸਨ
 ਤਾ ਮਸੁਲੇ ਕੁਮੋਹ ਕਾ ਮਕੋਧਾ ਬਿਖੁਵਾਵਾ ਅਕਲ ਪੁਰਖੁ
 ਨਹਿ ਮਨਿ ਦਸੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨ ਹਸੇਵਾ ਅੰਤ ਰਿਨ ਮਨ ਚੀਨ ਚ
 ਨ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ਨਿਰਦਾਇਆ ਮਾਨਿ ਜੂਠਿ ਮੁਖਿ
 ਮਾਇਓ ਉਦਰਿ ਮਝਾ ਰਿਨਾਨ ਕਸਾਢੈ ਨਾਮ ਬਿਨ ਨਾਉ ਰਵਾਰ
 ਨ ਪਾਰਿ॥ ੨੮॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਮਹਾ ਮਾਧਾ ਪਾਸੀ ਸਤਿ

ਸੇਰੀਗਿਸਿਤਾਪੇਸਾਧਸੀਗਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਸੇਵਾਮਨੁ ੨੫੪
ਫੂਠੈਪਿਧਾਬਿਆਪੇਲਾਲਚਲਾਗੇਨਾਮਾਦਿਸਰਿਓ
ਲੋਕੁਪਾਪੁਮਨੁਲਾਇਓਗਨਨਕਮੇਲਲੇਹਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਭਰਮਚੁਕਾਇਓ॥ ੨੩॥ ਸੇਧਰਮੁਕਰਮੁਨਹਿ
ਕਿਰਿਸਰਿਓਮਨਭੂਲੇਬਾਦੇਲਚਉਪਤ੍ਰਿਬਾਜੀਗਾਹਿ
ਬਿਬਲਾਨਦੀਰੁਗਵਣੀਕਿਉਪਾਈਐਭਉਜਲੁਪਾਹਿ॥
ਕਾਲੁਜਾਲੁਕਰਮਫੁਨਿਪਾਇਓਉਦਰਿਮਝਾਹਿ॥ਹਰਿਗੁ
ਰਤੇਬੇਮੁਖਿਸਹੀਨਜਾਤੇਨਾਹਰਿਭਗਤਿਗਿਆਨੁਨਾਮ
ਨਿਰੰਜਨਬੀਸਹੈਗਰਭੁਬਸਿਓਮਨਿਅਭੁਮਾਨੁ॥ ੨੪॥ ਸੁ
ਚਿਸਿਜਮਨਾਮਨਹਮਨਿਬਸੈਮਨੁਮੇਲਾਦੇਹਸਹੀਗਾਮਨ
ਮੁਖਮੇਲਾਮੇਲਾਮਨਾਨਾਗੁਰਸਬਦਨਪੀਰਾਤਿਸੁਸਰਣੁ

ਗਤਿਛੁਟੀਐਕਉਬਚੈਜਮਤੀਗਾਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਗਤਿਛੁ
 ਟੀਐਸਾਧਸਿਗਤਿਮਨਿਚੀਤਿ। ਜਮਕੀਕਰਨੇਜ਼ਿਨਆਵਈ
 ਤੂਟਨਸਾਰੀਪ੍ਰੀਤਿ। ਹਰਿਭਗਤਿਏਤਿਮਨਿਬੇਧੀਐਜਬ
 ਪਾਈਐਹਰਿਦੁਹਮੀਤਾ। ਨਗਸਾਕਤਦੁਖਨਚਕਈਕਾਲਸਦ०
 ਸਿਰਦੇਖਾਕਦੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਨਾਗਤੀਜੀਨੀਨਹਿਮਤਕਲੇ
 ਖੁ॥ ੨੫॥ ਮਾਤਪਿਤਾਕਾਰਿਦੇਹਉਪਾਇਆ। ਆਨੇਕਕਰ
 ਮਕਾਰਿਉਤਨੁਪਾਇਆ। ਗਰਭਦਾਸਮਹਿਕਉਨੁਸਹਾਈ
 ਆਲੇਖੁਅਪਾਰੁਘਟਿਘਟਿਜੁਗੁਭਾਈ। ਤਹਾਦੂਸਰੇਅ
 ਨਤਨਦੇਵਨਹਾਗੁ। ਅਪਰਿਪਰਠਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰਾਧਿ
 ਸੁਪਹਿਮਾਗਉਦੇਇਅਹਾਗੁ। ਮਨਮਹਿਕਾਮੁਕੋਰਧਚੰਡ०
 ਹੁ। ਸਾਧਸਿਗਤਿਬਿਨੁਜਨਮਾਵਿਕਾਹੁ। ੨੬॥ ਅਗਨਿਛੁ

੨੫੫
 ਟਮਲਸੂਤਿ ਮਾਹਿਸੋਦਾਤਾਪੁਰਨਦੇਇ। ਸਭਜੀਅਤਿਸ
 ਕੇਸੋਤ੍ਰਿਈਲੋਕਨਾਥਪ੍ਰਭੁਦੀਨਕੀਰਖਾਕਰੇਇ। ਤਿਸਮ
 ਤੇਮਸੂਹਤਿਕੋਨਹੀਪੁਛਨਲੇਵੈਦੇਇ। ਤਿਸੁਅਪਤ੍ਰਿਕੋਇ
 ਨਸਕਈਓਹੁਊਚਾਅਪਰਾਅਪਾਰ। ਓਹੁਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁ
 ਆਇਗੁਰਮਾਦਿਅੰਤਿਸਚੁਸਾਹੁ। ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਨ
 ਦਰਿਕਾਰਿਨਾਨਕਮੁਕਤਿਦੁਆਹੁ॥ ੨੭॥ ਤਹਾਸਖਾਸੈਨੇ
 ਹਿਮੀਤਿਕੋਇਨਸੁਤਬਿਧਪੁਨਰੁਨਾਰਿ। ਬਿਕਰਮਾਅਧਰ
 ਮਕਮਾਇਆਮਨਆਇਓਹੁਦਰਿਮਝਾਰਿ। ਲਖਚਉਰਾ
 ਸੀਹਜੂਨਭਗਮਿਤਬਧਾਇਓਹੁਸਹੀਗੁ। ਤਿਸੁਮਹਿਅਲ
 ਖੁਅਪਾਰੁਹੈਸੋਚੀਨੈਗਹਰਗੀਭੀਗੁ। ਮਲਿਸਤਿਸੀਗਤਿ
 ਸਾਧਕੀਹਉਮੈਦੁਖਦੁਰਿਕਰੇਇ। ਜਨਮਮਰਨਭਉਮੇ

ਵਿਆਜਿ ਨਿਵਾਸਾ ਸਹਜਿ ਘਰੇਇ ॥ ੨੫ ॥ ਤਹਾ ਭਾਈ ਕੁਟੰਬੁ
 ਪੂਤੁ ਨ ਜੀਧੀਆ ॥ ਤਹਾ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਨ ਬੀਬੀ ਮੀਆ ॥ ਤਹਾ ०
 ਮਾਇ ਬਾਪੁ ਕਹੁ ਕੋ ਬੀਆ ॥ ਤਹਾ ਅੰਨੁ ਧਨੁ ਲਖ ਮੀਨ ਨਿ
 ਪਰਵਾਹੁ ॥ ਨਹੀ ਤਹਾ ਖੜਗੁ ਬਾਨ ਅਉਧਿਹ ਬੀਆਹੁ ॥ ਨ
 ਹਿਸਦੁ ਸੁਗਤਿ ਪੁਨਿ ਓਅੰ ਕਾਹੁ ॥ ਨਹੀ ਮਨ ਮਨ ਸਾ ਅਸਥਿ
 ਰੁਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਿਆਹੁ ॥ ਮਨ ਬੁਧਿ ਇੰਦ੍ਰੀ ਨਹੀ ਗੁਰਗਿਆ ०
 ਨਪੁਗਾਸੁ ॥ ਦਇਆ ਭਾਉ ਪਤਿ ਗਤਿ ਨਹੀ ਨਹੀ ਗੁਰਚ
 ਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਹਉਮੈ ਕੋ ਬੀਧਨ ਗਰਭ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਤਹਾ ਨੇਬ
 ਖਵਾਸੁ ਚੇਹੀ ਨਹੀ ਚਾਹਾ ॥ ਤਹਾ ਸੋਭੇ ਗਣ ਨਹੀ ਨਰਕ ਬਸੇ
 ਹਾ ॥ ਤਹਾ ਹੁਕਮ ਸਲਾਮੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਤੇਗਾ ॥ ਤਹਾ ਗਜ ਹੈਵਰ
 ਨਹੀ ਮਾਲੁ ਘਨੇਗਾ ॥ ਤਹਾ ਪਹਰੁ ਓਠੁ ਨੁਕਦੁ ਓਠੁ ਨਹੀ ॥

ਪਾਨਤੰਤ੍ਰਿਕਲਕਹਾਤੇਖਾਈ॥ਸੇਕਾਲਗਿਰਾਸੇਜਮਪੁਰ ੨੫੬
ਜਾਹੀ॥ਨਾਨਕਭਗਤਿਰਤੇਬਿਰਲੇਗੁਨੁਗਾਹੀ॥੩੦॥ਤਹ
ਚੋਆਚੰਦਨਮਰਦਨਨਹਿਅੰਕਿ॥ਤਹਖੜਸੀਗਾਰੁਕਾਮ
ਦੁਨਹੀਬੰਦਾ॥ਸਿਰਜਮਕਾਲਜਿਉਚੰਦਕਲਿਕਾ॥ਤਿਸਨਾਤ ੦
ਮਸੁਸਰੰਸਾਜਾਈ॥ਭੂਖਪਿਆਸੇਨੀਦਨਪਾਈ॥ਬੰਕਨਾਤ੍ਰਿ
ਰਸੁਕਛੂਓਜਾਈ॥ਨਾਨਕਸੇਦਾਨਕਰੇਰਜਾਈ॥੩੧॥ਇ
ਜਾਪਿਗੁਲਾਅਰਸੁਖਮਨਇਸਦੇਹੀਮਹਿਪਾਨੁ॥ਤਿਸੁ
ਧਿਆਨਅਹਿਨਿਸਿਜੋਪੇਅਜਰਜਰੇਗੁਰਗਿਆਨਾਅਖੀ
ਅੰਧਨਾਸੁਨਹੀਗੋਪੁ॥ਕੀਨੀਸੁਰਤਿਨਬਾਧੇਬਹੁਠੰਧਾ॥ਜਿਹ
ਬਨਾਮਰਸਨਾਨਹੀਚਾਪਿਆ॥ਬਿਖੁਅਨਿਰਸਮੀਠੇਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਹੀਭੁਖਿਆ॥੩੨॥ਇਹੀਬਖਸੁਮਨੁਕਾਕੈਭਾਇ

॥ ਇੰਦ੍ਰੀਕਾਪੀਤ੍ਰਿਅਮਨੁਦਹਿਦਿਸਿਧਾਇ ॥ ਫੇਵੈਫੇਕ੍ਰਿਨਬੂਝੈ
 ਅੰਧਾਸਾਕਤਮੂਨ੍ਹਾਭਰਮਦੁਖਬੰਧਾਭੂਲੈਸਮਝੈਸਤਿਗੁਰ
 ਮਤਿਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕਪੁਨਰਪਜਨਮਨਆਵੈ ॥ ੩੩ ॥ ਮਨਪ
 ਉਨੇਕੀਸੁਧਿਬੁਧਿਨਹੀਸੁਗਤਿਨਹੀਮਤਿਹੀਨਾਮਨਮੁਖ
 ਮਤਿਫੀਟੀਬਉਹਾਨੀਆਤਮਰਾਮਨਚੀਨਾਗਾਰਭਵਾਸੁਤ
 ਨੁਪੀਤ੍ਰੀਐਜਿਉਤਿਲੁਕਲੂਲਠਿਸਹੀਨਿ ॥ ਬਿਨਅਗਨਿ
 ਇਹਤਨੁਤਪੋਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨਮਰੀਨਾਕਰਮਕਲਾਕੀ
 ਜੇਦਰੀਪਸੂਬਾਂਧਿਓਕਾਲਅਧੀਨ ॥ ੩੪ ॥ ਤਹਾਅਬਿਨ
 ਸੀਪੁਰਨੁਦੇਵਾ ॥ ਖਿਨਖਿਨੁਸਭੁਪਦਚਾਵੈਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁਗੁ
 ਫਾਕੰਡਮਹਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਦੀਨਪ੍ਰਭਬੰਧਦੀਨਦਇ
 ਆਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਧਾਤੈਲਿਖਿਆਸਿਰਿਲੇਖਾ ॥ ਤਿਸੁ

ਕੋਇਨਮੇਟੈਸਿਰਿਸਿਰਿਦੇਖਿ॥ਤਿਸਕਾਟੀਆਡਿਭਟੁ
 ਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਆਪੇਜਾਣੈਜਾਣੁ॥੩੫॥ਬੰਧਨਬੰਧਉ
 ਦਰਿਮਝਾਰਿ॥ਸਾਗਰਤੇਸਾਇਹਉਪਜਿਓਪਿਆਰਿ॥ਜ
 ਨਮਮਰਨਕੀਸੋਈਨਾਹਿ॥ਜਨਮਮਰਹਿਜੋਨੀਬਹੁਪਾਰਿ॥
 ਕਾਲਕੋਟਕਕੀਨਾਹੀਸਾਹਾ॥ਉਧੇਕਉਲਸੀਸਜਮਮਾਹਾ॥
 ਤਿਸਨਾਤਾਮਸਲੇਗੁਬਿਕਾਹਾ॥ਨਾਨਕਜਨਮਮਰਹਿਸਾਕ
 ਤਆਨੇਕਵਾਹਾ॥੩੬॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਿਨਮਹੁਪਤੀਆਇ
 ॥ਜਨਮਮਰੇਫੁਨਿਆਵੈਜਾਇ॥ਲਖੁਚਉਰਾਸੀਹੁਰਮੇ
 ਕਈਬਾਹਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਗੁਗਤਿਨਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ਭੂਖਾਬਿ
 ਆਪਸਿਸਾਤਿਨਆਵੈ॥ਨਾਨਕਨਦਹੀਨਦਰਸਮਾਵੈ॥
 ੩੭॥ਗਰਬਗੁਸਾਨੁਮਹਾਬਲਵੰਤੁ॥ਦੁਖਮਤਿਦਿਸੇਸਹ

ਜਿਸਮੰਤਾ ਜੀਵਨ ਧਨੁ ਸਿਤ ਨ ਕੀਆ ਸਾਮਨ ਕੀਨੀਆ ਆਤੁ
 ਮਤਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ਨ ਚੀਨੀਆ ਨਿਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਕੀ ਸਾਰਨ ਜਾਨੀ
 ਆਨਕ ਅੰਧਲੇ ਪਿਧੁ ਪਰਾਨੀ॥੩੮॥ ਉਤਮ ਜਨ ਭਗਤਿ
 ਨ ਜਾਨ ਸਿਮੂੜਾ॥ ਭਉ ਜਲਿ ਰੂਥੈ ਸਾਕਤ ਕੂੜਾ॥ ਬਹੁ ਜੂਨੀ
 ਭਗੇ ਮੇਇ ਪੁਰਬ ਕਮਾਇਆ॥ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਾਇ
 ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮ
 ਤਿਤਤ ਬੀਚਾਰੁ॥੩੯॥ ਜੇ ਉਮੀਨ ਜਲ ਬਾਹਰੇ ਜਿਉਚੰ
 ਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲੁ ਅਧੀਨਾ॥ ਤਿਵੈ ਉਦਰਿ ਦੁਖੁ ਸਹਾਇ ਅੰਧੁ ਲੋਕ
 ਲੁਗੀਨਾ॥ ਸੇ ਕਮਾਇਓ ਆਪਣਾ ਹਰਿਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖ
 ਤਾਸਾ॥ ਤਿਉ ਨ ਕਉ ਦਰਸਾਇ ਦੁਖ ਸਹੈ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਭੁ
 ਗੁ ਬਿਲਾਸਾ॥ ਮਾਤ ਪੁਛੈ ਪੰਡਿਤ ਜੇ ਤਕ ਪੜ੍ਹਾਇ ਅਨੇਕ॥

ਜੋਬਿਧਾਤੇਲਿਖਿਪਾਇਆਕੋਬੂਝੈਗਿਆਨਬਿਬੇਕੁ॥੪੦॥
 ਮਾਇਸਹੈਦੁਖਆਪਣਾਬਾਲਕਸਹੈਕਮਾਇਆਜਿਨਿਕੀਆ
 ਤੇਸੁਭਾਇਆਤਿਸੁਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇਆਪੜਿਸੁਇਅੰ
 ਤੁਨਪਾਈਐਹਉਮੇਖਪੋਖਖੀਤਿ॥ਲੇਖੇਨਅੰਤਨਪਾਈਐ
 ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿੰਪ੍ਰਾਪਤਿ॥ਸੂਰਤਿਮੂਰਤਿਏਕਲਿਵਜਿਸੈ
 ਜਨਾਵੈਸੋਇਆਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਜੁਗਜੁਗੁਹਰਿਸੇਵਕਹੈ
 ਇ॥੪੧॥ਜਿਉਤਿਲਈਖੁਤਨੁਪੀੜੀਐਦੁਖਸਹੈਬਿਖੁ
 ਖਾਇਆਜਿਉਆਰਣੁਲੇਹਾਪਾਈਐਤਪੇਰੁਖੇਭਖਾਇਆ
 ਜਿਤਨਾਦਾਸੁਗਰਭੁਕੁੰਡਮਹਿਐਸੀਸਹੈਸਜਾਇਆਦੁਖ
 ਸੁਖਸਹੁਤੁਆਪਣਾਜੈਸਾਪੂਰਬਿਕਮਾਇਆਨਓਹੁਦਧੇਦੁ
 ਧਾਇਆਨਾਓਹੁਮੋਇਆਜਾਇਆਐਸਾਸਮੁਬਕੇਨਹੀ

ਕਿਸੁ ਪਹਿਕਰ ਉਬਿਨਿ ਤੁਆ ਪੁਰਾਸਤਿ ਗੁਰਸੇਵਤੁ ਗੁਰਮੁਖਸੇ
 ਹੀਮੰਤ॥ ੪੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਅਰੁ ਪੰਨਪਾਪੁ ਭਲਾ ਬੁਰਾਦਾਪਾਰ
 ॥ ਸਾਧਸਿਗਤਿ ਗੁਰਨੀ ਮਿਲਿਓਇ ਉਦਾਸਿ ਓਗਰਭਿਗੁਬ ॥
 ਗਾਦੁ ਗੁਰਸਨੁ ਨ ਦਰਿਨ ਆਵਈ ਘਰਿ ਕੀਸੇਈ ਨਾਤਿ॥
 ਤੂਭੇ ਗਕਮਾਇਓ ਆਪੋਣੁ ਭਾਗਕਰਾਪਹਿ ਜਾਇ॥ ਨਾਨ
 ਕਸਾਕਤ ਕਰਮ ਥਾਹੈ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ॥ ੪੩॥
 ਪੰਖ ਪਾਨਤਿ ਨਿਤ ਨਹੀਨਾ ਗੁਰਸਬਦੁ ਪਛਾਨਾਵਾਸਿ ਤਿਸੇ
 ਕੇਜੀ ਉਦੇਹੁ ਉਹੁ ਪੂਰਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਗੁਬਿ
 ਕਾਰੁ ਮਨਿ ਲਦਿ ਲੈ ਆਇਓ ਭਾਗੁ॥ ਬੰਧਨ ਬੰਧ ਭਵਾਈ ਅ
 ਹਿਲਖਚ ਉਗਸੀ ਬਾਗਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਨਹਿ ਮਨਿ ਬ
 ਸੈਸਿ ਤਿਸਗਤਿ ਨਹੀਪਿਆਰੁ॥ ਕਰਿ ਜਾਤੁ ਕੀਨਿ ਦਰਿ

ਆਇਓਓਦਰਮਝਾਹਿ॥ ੪੪॥ ਜੇਗਰਭਕੁਟਤੇਨਿਕਸਿਓਏ ੨੫੯
 ਗੁਨਕਰਮਕਰੇਉ॥ ਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਸਰਅਹਿਨਿਸ
 ਭਗਤਿਕਰੇਉ॥ ਤਨੁਮਨੁਬੁਧਿਤਿਸਦੇਮਿਲਿਉਗੁਰਮਿਲਿ
 ਆਮੁਕਤਿਸਰਨੇਉ॥ ਸੇਵਨਛੋਰੁਉਸਤਿਗੁਰੁਜਬਲਗਿਜੀ
 ਉਜੋਤਿਸਮੇਉ॥ ਬੁਰਾਨਕਾਹੂਚਿਤਵਉਦੁਖਸੀਤਾਪੁਨਦੇਉ
 ॥ ਨਾਨਕਸੰਗਤਿਸਾਧਮਿਲਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮਹਾਰਸੁਪੇਉ॥
 ੪੫॥ ਕੋਰਪ੍ਰਭੂਇਕਬੇਨਤੀਇਕਬੰਧਕਗਰਬਗੁਬਾਹੁ
 ਅਨਾਥਅਤੀਤਸੋਪੰਥਸਿਰਿਪੁਤਦੀਜੈਮੁਕਤਿਦੁਆਹੁਅ
 ਹਨਿਸਿਜਾਚਉਸਚੁਨਾਉਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਕਰੇਉ॥ ਹਰਿਗੁ
 ਰਕੀਸੇਵਨਛੋਰੁਸਉਸਚੁਪੋਲਿਮਹਾਰਸਪੇਉ॥ ਆਪਹੀ
 ਆਪੁਪਛਾਣਦੇਉਗੁਰਮਤਿਪਾਵਹਿਕੇਉ॥ ੪੬॥ ਖੋਟਖ

ਪਟਨਹਿਮਨਕਰਉ ਪਠਧਨੁ ਨਹਿ ਲੇਉ ॥ ਬਲਬੀਚਨਕਰ
ਉਕਿਸੈਸਾਥਿ ਕਿਛੁ ਸੁਖ ਤਕਰਮ ਕਰੇਉ ॥ ਮੀਠੀ ਮਾਇਆ
ਪਲਰਉ ਨਿਦ ਚਿਦ ਨਾ ਕਰੇਉ ॥ ਚੇਰੀ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਪਰਹਰ
ਉਹਰਉ ਅਤੀਤ ਸਰੂਪਾ ਦਇਆ ਦਿ ਗੀਰੀਰ ਨਾਮ ਏਕੁਮ
ਨਿਏਕੋ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਪਾਹਰਿ ਚਰਨ ਕਵਲ ਉਹ ਧਾਰ ਸੋ ਮਾਇ
ਅੰਤ ਪ੍ਰਸੇਦਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਦੇਹ ਪ੍ਰਭ ਸੁਫਲ ਜਨਮਹੁ
ਰਦੇਵਾ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਛੁ ਪ੍ਰਭ ਇਹ ਬਿਧ ਕਮਜਾ ਅਨਾਥੁ ॥
ਅਨਾਥ ਅਤੀਤ ਸੁਖੀ ਬਿਸਿਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਮੁਕਤਿ ਖੁਲਾਸਾ
੪੭ ॥ ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਲ ਮੂਤ ਮਹਿ ਗਖਿ ਆਕਿਰ ਪਾਧਾਰਿ
ਉਹ ਪਿਧਿ ਆਨੁ ਅੰਤ ਰਿਕੋ ਏਕੁ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨੁ ਬਿਸ
ਰਿ ॥ ਭਈ ਕਿਹਾ ਦਰਿ ਮਾਇ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਾਇ ॥

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਦੇਹ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਫਲ ਜਨਮ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ੪੮ ॥ ੨੬੦
 ਤਈ ਕਿਰਪਾਤ ਬਿਬੀਧ ਨ ਕਾਟੈ ॥ ਦਰਿ ਆਇ ਓਦੁ ਖਜਾਣੁ ॥
 ਕਰਮਾ ਬਿਧਾਤੇ ਲਿਖਿਆ ਚਾਰ ਰਤਨੀ ਸਾਣਾ ॥ ਜਨਮ ਪਦਾਰ
 ਥ ਪਾਇ ਓਮਨ ਮੁਖ ਰੂਪ ਸਹੀ ਗੁ ॥ ਅੰਧਾ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤ ਮਤਿ
 ਬਾਹਰਿ ਮਨੁ ਨ ਜੀਧੀ ਗੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਛੀ ਨਿਕਰਨ ਪਲਾ ॥
 ਹ ਕਰੇਇ ॥ ਜੈ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ਮੇਰਿ ਤੈ ਸੇ ਬਿਧ ਪਰੇਇ ॥ ੪੯ ॥
 ॥ ਜਨਮਿ ਓਲੇ ਅਉਤਾਰੁ ਕਰਿ ਪੂਲੈ ਕਪਾਟ ਕਦਾ ਗੁ ॥ ਸਿਵ ਸਕ
 ਤੀ ਪ੍ਰਗੁਆਇ ਓਮੇਰਿ ਓਚਲਤ ਅਪਾਗੁ ॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਪੇ
 ਮਹਿਤ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਲਾਗਿ ॥ ਮਿਰਤੁ ਮੰਡੁਲ ਮਾ
 ਇਆ ਮਹਿ ਮੇਰਿ ਓਮੇਰਨ ਨਾਗਿ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਮੁਕਤਿ
 ਪਾਇਤੁ ਹੁਨਾ ਕਾ ਸਿਰਿ ਕਾਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਰਮਾਵਿ ਗੁਚੀ ਐਕਿ

ਉਤਰੀਐਭਉਜਲੁਸਿਸਾਰੁ॥੫੦॥ ਕਰਮੀਬਿਧੋਆਇਓਕਰ
 ਮੀਬਿਧੋਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਪਾਨਸੇਜੋਚੀਨੈਆਪੁਗਵਾ
 ਇ॥ ਰਾਜਰੂਪਸਭੇਗਨਾਮਾਇਆਭਰਮਤੁਲਾਇ॥ ਸੋਸੁ
 ਰਾਪੁਰਾਸਾਪੁਰੁਸਹਜਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ ਤੇਸਸਰਦਾਗ
 ਤਿਨਾਨਕਸਹਜਿਭਾਇਗੁਣਗਾਇ॥੫੧॥ ਭੂਖਤਿਗਵ
 ਇਲਾਹੀਅਰੁਦਾਨੁਕਰੇਬਿਲਲਾਇ॥ ਖਾਗਮੀਠਾਰਸੁਘ
 ਲਿਆਪੀਵੈਸੁਆਦਿਨਿਸਦਾਇ॥ ਜੇਦੁਧਪੀਆਈਐ
 ਤਿਸਕਉਮੇਰਾਜੀਵਨਸੁਤਕਹੈਮਾਇ॥ ਮਾਇਸਰਸੀਬਾਲ
 ਕਦੇਖਿਸੁਪਰਦਾਰਸਬਾਇ॥ ਅੰਧੂਨਿਖੇਲੇਪਾਰਿਦਰਿਓ
 ਹੈਮਾਤੁਪਿਤਾਮਨਿਚਾਇ॥ ਗਰਭਵਾਸਤੇਨਿਕਸਿਆਜਨ
 ਮਿਆਕਰਿਅਉਤਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਸਚੈਨਾਮਿਬਿਨੁਨਉਰਦਾਰ

ਨਦਾਰੁ॥੫੨॥ ਜੋਪਏਸਰਨਪ੍ਰਭਏਕਕੀਛੂਟੈਸਤਿਗੁਰਸੇ
 ਵਾਹਉਮੇੜਿਸਨਾਪਰਹੈਹਰਿਚੀਨੈਆਤਮਦੇਉ॥ਤਿਸੁ
 ਹਰਿਦਰਸਨਕੀਆਸਹੈਹਰਿਜਪਿਆਪੁਗਵਾਇ॥ਮਸਤ
 ਕਹਾਥਸਤਗੁਰੂਕਾਤਉਆਸਾਮਨਸਾਖਾਇ॥ਗਮਨਾਮੁ
 ਰਸੁਮਨਿਬਸੈਰਹੈਅਤੀਤੁਸੁਭਾਇ॥ਮਨੁਜੀਤੈਕਿਭਵਣਜਿ
 ਹੈਨਾਨਕਪ੍ਰਸਰਣਾ॥੫੩॥ ਬਹਨਿਬਿਗਸਮੁਖ
 ਜਬਦੇਖਿਉਬਾਲੁਸੁਭਾਇ॥ਦਾਦੀਨਾਨੀਛੁਛੀਮਾਸੀਮਾ
 ਮੀਮਾਨਿਦਾਇ॥ਗਾਇਮੰਗਲੁਬਾਜੈਤੁਹਪਰਚਿਉਦਰਬ
 ਅਪਾਰਾਸੇਦਿਨੁਬਿਸਰੈਆਪਿਤਪੁਬਿਓਮੋਹਪਿਆ
 ਰਿ॥ਜਨਮਮਰੇਜੈਆਇਆਹਉਮੇਖਪੇਖਪਾਇ॥ਨਾਨਕ
 ਕਿਸੈਕਾਰਨਹੀਜਗੁਅੰਧਲਾਧੀਧੁਲਾਇ॥੫੪॥ ਭੇ

ਕੁਇਕੇਲਾਗਰਭਮਹਿਤਹਾਮਦਰੁਨਕੋਈਮੀਤਾ॥ਜਬਜ
 ਰੁਜਗਵੈਤਨੁਪੀੜੀਐਤਬਕਹੁਕਉਨਸਿਗੀਤੁ॥ਮਾਤਗ
 ਰਭਤੇਨਿਕਾਸਿਉਮਹਾਮਨਾਥਮਤੀਤੁ॥ਜਬਰੋਗਸੋਗੁਮ
 ਨਤਨੁਖਪੈਤਬਨਬੇਲੀਕੋਇ॥ਜਬਜਮਪੁੰਥਭਵਾਈਅਹਿ
 ਤਬਸੈਨੁਸਖਾਕਹਾਸੇਇ॥ਜਬਜਮਪੁਰਿਬਧਾਮਾਗੀਐਕਿ
 ਸੈਸੁਨਾਵੈਰੋਇ॥ਜਬਤਵੰਜਲਿਬਧੇਮਾਗੀਅਹਿਕੋਇਨਰ०
 ਖਨਗਹੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਦਿਣੁਪਿਗੁਜੀਦਣੁਸੈਸਾਗਿ॥੫੫
 ॥ਜਬਦਗਗਲੇਖਾਮੰਗੀਐਬਹਿਧਰਮੁਕਰੋਵੀਚਾਹਿ॥
 ਤਹਾਜੀਉਇਕੇਲਾਮਾਗੀਐਕਹਾਸੁਕੂਕਪੁਕਾਹਾ॥ਦਿਣੁਸਤ
 ਗੁਰਬੇਲੀਕੋਈਨਹੀਸੋਨਿਧਰਿਆਮਧਾਗੁਪਚਿਖੰਪੇਰੁ
 ਉਡੇਮਨਿਸ਼੍ਰੁਣਾਮਤਿਕਾਗੁਪਾਪੁਪੁੰਨਦੁਇਸਾਖੀਆਤਿ

ਸਚੇ ਕੇ ਦਰਿ ਬਾਗਿ॥ ਨ ਦਰਿ ਤੇ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਈ ਐਸ ਚੈ ਸਬ ਦਿਅ ੨੬੨
 ਚਾਰਿ ਜੇ ਦੀਆ ਕੀਆ ਪਾਈ ਐ ਠਾਕਨ ਸਕੈ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀ ਐ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰ ਥਹੇਇ॥ ੫੬॥ ਜਗ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ
 ਮੰਗੀ ਐ ਤਹਾ ਜਾਨ ਰੁਕੀ ਚੈ ਜੀਉ॥ ਤਹਾ ਸਚਾ ਪਰਮੁ ਦੀਜਾਹੀ
 ਐ ਤਹਾ ਸਚੇ ਸਬ ਦਿਪਤੀ ਆਉ॥ ਤਹਾ ਸਬ ਦੁਸਹਾਈ ਜੀਅ
 ਕਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਨਾਲਿ॥ ਗੁਰ ਸਹਨਿ ਪਰੇਸੇ ਉਬਰੈ ਰੂਓ ਜਲ
 ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ॥ ਰੂਓ ਜਲੁ ਬਿਖਮ ਰੂਹਾ ਦੁਸਤਿਗੁਰ ਬੇਹਿਥੁ
 ਆਸਿ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਦਿਗਸੀ ਐ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਬਾਸਿ॥ ੫
 ੧॥ ਅਬਿਲੇ ਗਸਬਾਏ ਮੀਤ ਕਰਿ ਸੁਪਰਦਾ ਰੁਕਾਇ॥
 ਜਿਉ ਆਇ ਆਤਿ ਉਜਾਇ ਸੀਨ ਕੇਇ ਸਿਗਿਨ ਸਾਥੀ ਮਾ
 ਇ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਖੁਲੈ ਗਾਠਿ ਏਕੁ ਲਜਣੁ ਕੈ ਮੁਸਾਖਾਇ॥

ਗੁਣਦੇਸਾਸਿਗਿਗਸਿਮੁਖਿਅੰਪਨਸੇਬ੍ਰੀਪਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
 ਗਿਆਨੁਨਛੁਟਸੀਜਾਸੀਮੂਲਗਾ॥ਦਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
 ਮਤਿਉਬਰੇਜੇਰਹੇਏਕਾਲਿਵਲਾਇ॥੫੮॥ਏਕੇਏਕੀਆਇ
 ਆਏਕੇਏਕੀਜਾਇ॥ਏਕਜਨਮਹਿਮਹਹਿਏਕੁਏਕਗਰ
 ਭਦੁਖੁਪਾਹਿ॥ਏਕਦੁਖੁਸੁਖੁਮਨਿਵਸੈਏਕਦੁਖਜਮਜਮ
 ਤਿਸਗਮਾ॥ਹਉਮੇਵੂਠਾਜਗੁਭਰਮਿਖਪੇਜਬਮਨਿਤੇਬਿ
 ਸਰੈਰਾਮਾ॥ਏਕਹਿਏਕਰਚਹਿਤਾਸੁਖੁਸਵਹਿਸਰਬਨਿਰੰਤ
 ਰਿਸੇਇ॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨਅਕਾਲੁਪਨੀਅੰਤਸਗਈਤੋਇ
 ੫੯॥ਓਹਪਾਨਪੁਰਖਪੁਰਖੇਤਮਾਜੇਸਵਰਨੁਜਾਤਿਕੁਲੁ
 ਨਾਹਿ॥ਅਕਾਲੁਅਲੇਖਅਥਾਹੁਸੇਆਦਿਅੰਤਿਮਨਮਾ
 ਹਿ॥ਪੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਸੇਤ੍ਰਿਤਵਦੁਕਰਨੈਗੁਰਾਅਬਰ

ਲੁਆਬਿਨਾਸੀਨਾਨਕਾਸੋਨਿਰੁਭੁਤਿਹਰੈਧਾਰਿ॥੬੦॥ਬਾ ੭੬੩
ਲਕੁਖੇਲੇਖੇਲਨਮਾਤਪਿਤਾਮਨਿਚਾਇ॥ਗਹਿਲੀਬੋਲੈ
ਬਾਦਲੀਇਹੁਜਗੁਸੁਪਨਾਵਾਉ॥ਕਾਲੁਕਰਕੈਸਿਰੁਪੜਾ
ਜਿਉਬਾਜੀਗੁਰਖੇਲੇਦਾਉ॥ਜੇਜਨਮਿਆਸੇਜਾਵਸੀਜੀ
ਵਦਿਅਮਾਗਾਇ॥ਵਾਗੀਆਪੋਆਪਈਤਨੁਦੇਹੀਭਸਮੁ
ਹੁਲਾਇ॥ਜੇਦੀਸੈਸੋਜਾਇਸੀਸਿਰਿਟੀਸੈਕਾਲੁਬਲਾਇ॥
ਕਾਲਅਥਰਬਣਮਹਾਬਲੀਅੰਤਿਕਾਲਲੋਜਾਇ॥ਆ
ਤਾਮਨਿਅਨਿਦੋਇਜਬਦੇਖੇਬਾਲੁਪਿਆਰਾਚਉਪੜ
ਖੇਲੈਖੇਲਨਹਰਿਗੁਣਮਨੁਬਿਸਾਰਿ॥੬੧॥ਬਿਖਮਾ
ਇਅਮਨੁਬੋਧਿਆਮਰਜਨਮੇਅਵੈਜਾਇ॥ਜਿਨਿ
ਮਾਇਆਜਗਮੋਹਿਆਮੋਹਿਹੀਲਪਟਾਇ॥ਕਾ

ਟੀਕਟੈਨਮਹਿਸਕੈਐਸੀਪ੍ਰਭੂਤਜਾਇ॥ ਕਰਮਕਾਲਕੀਜੇਵਰੀ
 ਜਨਮਆਬਿਠਥਾਜਾਇ॥ ਜੈਬਨਫੂਲੇਕੇਤਕੀਕਿਤਹੀਕ०
 ਮਨਸਾਇ॥ ਗੁਰਸੇਵਾਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਇ
 ੬੭॥ ਜਿਨਿਮਾਇਆਜਗਮੇਹਿਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸਾ
 ਬ੍ਰਹਮਾਦਕਾਇਦ੍ਵਾਦਿਕਾਸਿਧਸਾਧਕਮੁਨਿਏਸੁ॥ ਜਤੀਸ
 ਤੀਸਭਭੇਖਧਾਰਿਅੰਮੇਹੇਇਨਮੇਹਨੀਨਾਰਿ॥ ਇਦ੍ਵਾਦਿਕ
 ਜੋਗੀਗਿਹੀਸਭਮੇਹੇਚਿਤਧਾਰਿ॥ ਦੇਵੀਦੇਵਸਥਾਇਅ०
 ਸਿਧਸਾਧਕਮੁਨਿਧਿਆਨਾ॥ ਜਾਲਕਾਲਵਾਸਿਪਾਹਿਸੇ
 ਹੁਕਮਿਸਚੇਨੀਸਾਹੁ॥ ਹਰਿਭਗਤਿਕੀਏਹਰਿਖਾਲਸੇਸ
 ਚੁਅਪਰੰਪਰਮਾਨੁ॥ ੬੮॥ ਵੇਦਕਤੇਬਤਿਨਮੇਹਿਆ
 ਸੇਕੂਕਸੁਹਾਵਾਹਿਲੇਇ॥ ਨਰਕਸੁਰਗਪਧਰਦਿਸ

ਹਿਤਿ ਹੁਗੁਣ ਸਹਸਾ ਹੋਇ ॥ ਪੁਛੁ ਹੁਬੇਦ ਪੜ੍ਹਿਤਿ ਆਵਿਣੁ
 ਨਾਵੈ ਮੁਖ ਰੋਇ ॥ ਸੁਰਗ ਲਗੁ ਜਿਨ ਮੋਹਿ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਪ
 ਤਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਸਹਇ ਪਰੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਿਰਦੈ ਇਕ ਸਮਾਲਾਨਾ
 ਨਕਸ਼ੇਦ ਹੁਦਰ ਸਨੁ ਪਾਇ ਸੀ ਆਬਿਨਾਸੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ
 ੬੪ ॥ ਸਾਬਲ ਦੇ ਤੇ ਨਾਪਾਧੀ ਆਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਮਨਿ ਪੀਰ
 ॥ ਪੀਤ ਮਪ੍ਰਾਨ ਅਪਾਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਾਹਿ ਸਗੀਰਾ ਗੁਰੀ
 ਬਾਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਅਗਾਹੁ ॥ ਦਿਣ ਨਾਵੈ ਕੋ ਥਿਰ
 ਨਹੀ ਦਿਣ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਦਿਣ ਨਾਵੈ ਸਕੁ ਅਪਿਦਿ
 ਤੁਹੈ ਦਿਣ ਨਾਵੈ ਨਾਪਾਕਾ ॥ ਦਿਣ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਗਲਿ ਮਿਲੈ
 ਦਿਣ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸਾਕੁ ॥ ੬੫ ॥ ਦਿਣ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੇ
 ਕੋ ਦੇਇ ਨ ਆਦਰ ਮਾਥਿ ॥ ਦਿਣ ਨਾਵੈ ਜਮ ਮਾਰ ਸੀਨਾ

ਕੋਸੀਗਿਸਾਥਿ॥ਵਿਹੁਨਾਵੈਕਿਉਸੁਖਦਸੈਕਿਉਨਾਮੁਬਿਨਾਘ
 ਰਿਜਾਉ॥ਨਾਮੁਬਿਨਾਦੇਹਗਾਈਭੁਲੀਆਵਉਜਾਇ॥ਗੁ
 ਰਕੈਸਬਾਦਿਸੰਤੋਖੀਆਦਰਗਹਸਚੁਪਾਈ॥ਮਾਣੁ॥ਨਾਨ ਕ
 ਸਤਿ ਗੁਰਮੁਖ॥ਉਸਾਬਾਸਿਹੈਨਾਮਦੀਆਜਿਨਿਦਾਨੁ॥੬੬॥
 ਦੇਹਾਨਗਰੁਤਹਾਗਜਨਸੇਇ॥ਜਿਸਕਾਕੀਸਭਕਿਛੁਹੋਇ
 ॥ਜੇਕਿਛੁਕਰਿਪਾਇਆਮੁਏਕੈਬਾਗਾਬਹੁਰਿਨਪਾਈ
 ਐਜਨਮੁਅਪਾਗਾਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਨਿਲੇਕੁਬਪਾਇਓ॥ਤ
 ਨਪਨਸੁਤਿਪਿਆਰਕਾਮਵਲਾਇਓ॥ਕਾਪਕੂਹਰੈਸੋਹ
 ਵੇਖਟਹਸਮੀਠੇਪਾਇ॥ਨਾਨਕਲੇਖਾਮੰਗੀਐਅਉ
 ਝੰਜੋਦੀਜਾਇ॥੬੭॥ਘਰੁਬਾਲੂਕਾਊਮਨ੍ਹੇਲੀਕਾਗੀ
 ਗਾਗਰਜਾਣੁ॥ਕਾਲਸਦਾਸਿਰਿਸੇਪਏਜਿਉਖੰਖੀਸਿ

ਰਿਸੀਚਨਾ॥ ਜਬਜਮਪਕੜੇਤਬਕਭਿਤਛਰਾਏ॥ ਸੁਫਨੇ ੨੬੫
 ਜਿਉਕੁਲੀਫਿਰਿਪਛਤਾਏ॥ ਆਪੇਜਿਸੁਬਖਸੈਤਿਸੁਮੇਲ
 ਮਿਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਸਹਜਿਭਾਇਲਿਟਲਾਏ॥ ੬੮॥ ਦੁਪ
 ਰੋਟੀਮਾਨੁਖਖਾਇ॥ ਬਾਲਕਭਰੋਗੈਰਸਕਸਭੋਗ॥ ਸੇਦਿ
 ਨਮਨਤੇਬੀਸਰੈਮਾਤਪਿਤਾਸਿਜੋਗੁ॥ ਅੰਪਲਾਧਿਧਦਿਅ ੦
 ਪਿਆਦੁਰਮਤਿਸੋਗਵਿਜੋਗੁ॥ ਖਾਵੈਭੋਗੈਮੀਠਾਰਸੁਨ ੦
 ਮਥਿਨਾਸਭੋਗੁ॥ ਝੂਠੇਖੇਲਖੇਲਨਾਝੂਠੇਨਲਿਪਿਅ ੦
 ਗਿ॥ ਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਇਸੀਮਿਟੇਨਲੇਖੁਲਿਲ ੦
 ਰ॥ ੬੯॥ ਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਕਾਲੁਸਿਰਿਪ੍ਰਿਧਰਿਮ ੦
 ਈਬਾਪਾਗਰਭੁਪਦੁਹਿਮਰਗਅਵਤਰਹਿਸਿਰਿਮਾਰੇਕ ੦
 ਲਸਿਤਾਪੁ॥ ਪਰਮਪੀਰਜਧਰਮਾਪੁਰੇਪਾਪੀਪਿਆਰਾਪ ੦

ਪ੍ਰਾਬੇਸੁਆਕੇਰੇਪੁਤਜਿਉਕਿਸਪਿਉਕਹਹਿਨਿਦਾਨੁ।
ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਗੀਅਹਿਦਰਗਹਿਨਾਹੀਮਾਨੁ। ਜਮੁਜਰੂ
ਏਇਹੁਗੁਰੂਸੇਹਿਆਬਿਨੁਸਾਧਸਿਗਤਿਹਰਿਪਿਆਰੁ।
ਮਨਮੁਖਨਾਮਵਿਸਾਰਿਆਦਰਗਹਚਲੇਗਾਹਿ। ਨਾਨਕਸ
ਚੈਨਾਮਾਬਿਨੁਅੰਧੇਨਰਕਗੁਬਾਰਾ॥੧੦॥ ਬਾਲਬਿਵਸਥਾ
ਅਚੇਤਮਤੁਨਿਸਿਸੁਤੇਗਈਬਿਗਾਇਆਪੁਦਰਿਰਖਿ
ਨਸਰਿਓਗਾਫਲਤੁਇਆਰਜਾਇ। ਭੁਉਜਲਾਬਿਖਮੁ
ਰੁਠਾਵਣਾਕਿਉਤਰੀਐਮੇਰੀਮਾਇ। ਜੇਦੂਸ੍ਰੀਐਗਰਬਿ
ਕੇਰੁਸੇਵਖਤੇਰੇਨਾਲਿ। ਸੇਦਾਤਾਭੁਗਤਾਬਿਰਧੈਦੀਰੋਹ
ਉਮੇਬਧੇਕਾਲਿ। ਤੂਸਹਹਿਕਮਾਇਓਆਪਣਾਕਿਸਨੇਦੇ
ਸੁਧਰੇਇ। ਤਿਸੁਆਪੜਿਕੋਨਸਕਈਮਰਜਮਹਿਤੋਵ

ਰਿਖੇਹੁ॥੨੧॥ ਸਿਵਸੰਕਰਸੁਖਸਬਾਏਦੇਵਾ॥ ਬਹੁਕਰਮਕ
 ਮਾਵਹਿਅੰਤਨਸੇਵਾ॥ ਸਿਧਸਾਧਕ ਤੇਤੀਸਸਬਾਏ॥ ਜੋਹਉ
 ਮੇਤਿਆਰੈਸੇਦਰਸਨਪਾਏ॥ ਭਗਤੁਗਿਆਨੀਸਾਧੁਸੇਇ॥
 ਨਾਨਕਜਿਸੁਮਨਿਸਚਾਅਵਰਅਵਰਨਕੇਇ॥੨੨॥ ਬੀਰ
 ਨਾਥਿਨਾਰਦਮੁਨਿਸਾਰੂ॥ ਜੋਗਿਜਤੀਪੰਡਤਿਬੀਚਾਰੈ॥ ਜੋਆ
 ਤਮਚੀਨੈਸੋਤਤੁਵੀਚਾਰੈ॥ ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਧਿਅ ०
 ਇਆ॥ ਅਲੇਖੁਪੁਰਖਗੁਰਸਬਦਲਖਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਪਰਚੈਪਰਮਪਦਪਾਇਆ॥ ਆਪਿਪਛਾਨੈਸੋਲਹੈਨਿ
 ਧਾਨੁ॥ ਆਪੁਪਛਾਨੈਮਹਲਿਪਰੁਜਾਨੁ॥ ਨਾਨਕਸੇਪਾਵੈਭਗ
 ਤਨੀਸਾਨ॥੨੩॥ ਹਠੀਏਤਪੀਏਕੇਤੇਬਨਵਾਸੀ॥ ਨਗਨਮੇ
 ਨਤੇਪਉਨਅਭਿਆਸੀ॥ ਇਕਨਿਗਾਹੀਪਉਨਅਗਾ

ਰਉਦਾਸੀ॥ ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਮਹਿਜਿਸਤੋਖਨਆਵਸੀ॥ ਸਾ
ਖਤਮੀਧਲੇਸਬਦੁਨਜਾਨਿਆ॥ ਨਾਨਕਕੇਵਲੁਭਗਤਮਨੁ
ਮਾਨਿਆ॥ ੨੪॥ ਅਕਲਪੁਰਖੁਕੇਵਲਗੁਰਗਿਆਨ॥
ਨਿਰੰਜਨੁਅੰਤਰਿਧਿਆਨਾਪੇਮਪਠਾਇਨਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁ
॥ ਨਰੁਨਿਰਕੇਵਲੁਨਿਰਭਉਦੀਬਾਣਾਜੀਵਨਮੁਕਤਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਏ॥ ਸਰਬਾਨਿਰੰਤਰਿਰਹਿਆਸਮਾਏ॥
ਆਦਿਅਤੀਤੁਪੁਰਾਗੁਰਗਿਆਨੁ॥ ਨਾਨਕਮਨਮਾਨੈਪੁ
ਮਾਨਿਧਾਨ॥ ੨੫॥ ਪਰਮਨਿਧਾਨੁਪਦਾਰਥੁਨਾਉ॥ ਪਰਮ
ਤਤੁਸਚਾਬਿਸਮਾਉ॥ ਅਮਰਅਜੂਨੀਆਦਿਜੁਗਾਦਿ
॥ ਪ੍ਰਮਾਨਿਧਾਨਪੁਰਨਪਰਮਾਦਿ॥ ਆਦਿਅੰਤਿਸਭੁ
ਪੁਰਨਪੁਰਾ॥ ਨਾਨਕਜੁਗਾਜੁਗਾਅਸਥਿਰੁਅਸਥੂਲ॥

॥पिआउसपुनरेदिअ०३६१

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ गंगा मातृसुतिम् ॥

ਨਾਮਾਮਹਲ ੧॥

॥ अक्षुत्तुपारब्धमपर ॥

ਮੇਸਰਨਾਮਾ ਦੀ ਨਦਇਆਲਦਾ ਮੇਰਗਾਮਾ ਆਦਿ
ਜੁਗਾਦਿਜੁਗੇਜੁਗੁਸੇਈਆਮਬਿਨਾਸੀਅਲਖਬਿਧਾਤ
ੴ ॥ ੧ ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੇਜੁਗੁਸੇਈਆਜਿਨਸਿਰਜੀ

ਜੈ॥੧॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੇਜੁਗੁਸੇਈ॥ਜਿਨ ਸਿਰਜੀ
ਤਿਨਯਦੁਨਿਗੇਈ॥ਛਤੀਜੁਗਗੋਬਾਰਿਦਰਤੈ॥ਤਿਸਕੀ

ਮਾਤਿਕਉਦਰਤਾਯੈ॥੨॥ਛਤੀਜੁਗੁਗੁਬਾਰਿਦਰਤਾਯਾ॥

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਨਾਸੀ ਕਰਤੇ। ਕਦ ਰਤਿਕਾ ਜਗ ਜਗ ਨਾਜ

॥ निचरल आदि न जात है ॥ ३ ॥ साचा तखतु दलिचा म ॥

ਗਾਜੇਉਪਜੈਸੇਕਾਚੇਕਾਚਾਆਵਣੁਜਾਵਣੁਚਉਪੜ

ਖੇਲੇ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਚੋਜਾ ਬਿਧਤਾ ਹੈ॥ ੪॥ ਗਗਨ ਉਤਪਤਿ ਤੇ
 ਪਉਣ ਉਪਨਾਘ ਉਤਪਤਿ ਤੇ ਜਲ ਬਿਬਨਿ ਰੰਜਨਾ
 ਜਲ ਬਿਬਤੇ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਸਾਜੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਤਾ
 ਹੈ॥ ੫॥ ਕਰਣ ਮਹਿ ਆਬਿਨਾਸੀ ਸੋਈ॥ ਸ੍ਵਯੰ ਆਮ
 ਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ॥ ਸਰਬ ਘਟਾ ਪਤਿ ਪਾਲ ਸਿਬਾ ਹੈ॥ ੬॥
 ਰਿਪੁ ਰਨ ਉਦਰ ਭਰੰਤਾ ਹੈ॥ ੬॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧ ਅੰਤ ਲ
 ਬਿਅੰਤਾ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤਾ॥ ਅੰਤ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾ
 ਗਾ ਬੇਸੁ ਮਾਰ ਅਤਿ ਅੰਤ ਹੈ॥ ੭॥ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲੁ ਭੰਗਿ ਅ
 ਤਿ ਗੁਣਾ ਦੀਪਕੁ ਦੂਸੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪੂਰਾ॥ ਅਚਰ ਜਰੂਪ
 ਪੂਰਾ ਅਨੂਪੋ ਕੋਟ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਾਟਾਤਾ ਹੈ॥ ੮॥ ਅਗਦਿ
 ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਿ ਸੁਖਦਾਈ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੀਤ ਰੇਖੇ ਜਿਰਖ

ਈ॥ ਏਕੰਕਾਰਏਕਹੀਏਕੋ॥ ਅਪੋਅਪਿਉਪੰਤਾਹੈ॥ ੯॥ ੩੬੮
 ਗਾਹਗੰਡੀਗਦਿਆਲਅਨੰਦੋ॥ ਹਰਿਮਿਹਰਿਕਰੇਹਰਿ
 ਹਰਿਬਖਸਿਦੇ॥ ਅਨੰਦਰੂਪਅਨੰਦਦੁਨਿਕਾਰਾ॥ ਜਨ
 ਨਕਜਸਗਵਤਾਹੈ॥ ੧੦॥ ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪ੍ਰਭਨਿਰੰਕਾਰ ०
 ॥ ਨਿਗਾਹਾਰੁਨਿਰਵੈਰੁਨਿਗਾਹਾ॥ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀ
 ਸਿਭੂ॥ ਵਰਨਿਚਿਹਨੁਨਪਛਾਤਾਹੈ॥ ੧੧॥ ਅਚਰਜਰੂਪ
 ਬਿਸਮਾਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਭਗਤਿਵਛਲਹਰਿਆਵਜੁਗਾਦ ०
 ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਤੈਭੀਹੋਸੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਬਿਅੰਤਬਿਧਾਤਾ॥
 ੧੨॥ ਦੀਨਾਨਾਥਦਰਦੁਖਭੰਜਨਾ॥ ਪਤਤਿਉਧਾਰਦੁਪ ०
 ਪਾਨਿਖੰਡਨਿਅੋਖਪਰਾਇਣਮੁਕਤਿਮੁਕਤੀਸਹਾਤੇਰਾ
 ਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤਾਹੈ॥ ੧੩॥ ਸਹਸਰਨਾਮਸਚਿਮੂਲਬਿਧੇ

ਜਗਾਆਦਿਜੁਗਾਦਿਗੁਰਗਿਆਨਕਥਲੇਜਾਸਹਿਸਨਾਮ ०
 ਸਤਿਹਰਿਜਪੀਐ॥ਗੁਰਪੁਰੇਤੇਜਾਤਾਹੈ॥੧੪॥ਆਦਿ
 ਜੁਗਾਦਿਨਿਹਚਲੁਧਾਮਾ॥ਨਿਹਚਲੁਸਚੁਸਹਿਸਨਾਮਾ
 ਸਹਿਸਨਾਮਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸੇ॥ਸੁਵਿਸੁਵਿਜਸਗਫ
 ਸੀਤਾਹੈ॥੧੫॥ਗਗਰਿਗੀਭੀਰੀਰਗੁਲਾਲਾਮੇਹਨ
 ਮੋਖਿਕ੍ਰਿਸਨਦਿਆਲਾ॥ਗਮਚੰਦੁਬਨਬਨਵਾਲੀ॥
 ਅਨਦਬੈਨਵਾਜੀਤਾਹੈ॥੧੬॥ਮੇਹਨੁਸੁੰਦਰਕ੍ਰਿਸਨਮੁ
 ਰਾਗੀ॥ਗਾਘੋਪਤਿਗਜਾਬਨਵਾਰੀ॥ਗਜਾਗਮਕ੍ਰਿਸ
 ਨਮੁਰਾਗੀਹਰਿਕੀਐ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਲਤੀਤਾਹੈ॥
 ੧੭॥ਨਿਰਭਉਨਿਰਕਾਰਨਾਗਇਹੁ॥ਅੰਤਕਾਰਵਪ੍ਰ
 ਭਪੰਚਾਇਹੁ॥ਅਗਮਅਤੇਲੁਪਰਖੁਨਿਰਾਲਾਸਚੁ

ਸਚੈ ਤਖਤ ਬਹਿਤਾ ਹੈ॥ ੧੮॥ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧਿ ਬਿਅੰਤ ਅ
 ਤੇ ਲਾਗੁ ਏ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਰਤਨਿ ਮਮੇਲਾ ਅਗ
 ਮ ਅਥਾਹੁ ਬਿਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤ ਵਛ ਲਾਬਿ ਰਦਾਤ
 ਹੈ॥ ੧੯॥ ਅਪਰ ਅਪਾਰੁ ਅਗਾਹੁ ਅਤਿ ਗੁਣਾ ਅਗ
 ਮ ਅਥਾਹੁ ਗੁਰਸਬਦੀ ਰੂਪਾ ਮਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾਹਿ
 ਜੁਗ ਸੇਈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਬਿਨ ਵੀਤਾ ਹੈ॥ ੨੦॥ ਊਚ ਮੁਖਸ
 ਰੁ ਊਚੋ ਬਾਨੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਚਾਦੀ ਬਾਨੇ ਸਿਤ ਉਧਾਰਣੁ
 ਕਤਿ ਸੁਧਾਰਣੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਚੋਜ ਖਿਲੀਤਾ ਹੈ॥ ੨੧॥ ਸਚੁ ਸ
 ਲਾਹੀ ਗਾਰਿ ਗਾਊ ਗਾ ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਰਾ
 ਅਮਾਦਿ ਅਤਿ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਾ ਸਚੁ ਸਚੀ ਮਣੀ ਸੁਰਤ ਹੈ
 ੨੨॥ ਜੁਗ ਜੁਗੁ ਸਾਚੈ ਸਚੀ ਮਾਣੀ ਬਿਨੁ ਸਚੈ ਸਤ ਕੂਟੀ

੨੬੯

੦

ਭਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੈ ਜਮੁ ਕਰਮਾਰੈ॥ ਬਹੁ ਜੂਨੀ ਗਰਭ ਗਲਿ
 ਤਾਰੈ॥ ੨੩॥ ਸਾਚੈ ਤੁਖਤੁ ਬਹੈ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਨਿਰਚਲ ਸ
 ਚਾਅਾਇਨ ਜਾਸੀ॥ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ਤੁਕ ਰਿਕ ਰਿਚੈ
 ਜਾਦਿ ਖੰਤਾਰੈ॥ ੨੪॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਚੋਜੀ ਖੇਲੇ॥ ਥਾਪ
 ਰਿਥਾ ਪੈ ਕਰੈ ਸੁਹੇਇ ਗਾ॥ ਉਸੇ ਰੇਛਾ ਦੇ ਛਾਹਿ ਉਸਾਰੈ॥ ਉ
 ਏ ਸੁਭ ਰਭਰਿ ਤਾਰੈ॥ ੨੫॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲੋਕ ਮੇਰੇ ਦੈ॥ ਹੁ
 ਕਮੀ ਸਾਜੈ ਹੁਕਮੀ ਖੇਦੈ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾਜੈ ਹੁਕਮੀ ਨਿਦਾਜੈ॥ ਬ
 ਹਿਮੰਤ ਨ ਕਿਸੈ ਪੂਛਿ ਤਾਰੈ॥ ੨੬॥ ਪੁਰਖ ਤਮਹਰਿ ਪੁਰਖ
 ਅਰੀ ਮਾ॥ ਵਹਨਿ ਚਿਹਨ ਕਿਛੁ ਜਾਤ ਨ ਜਨਮਾ॥ ਅਦਿਸਟ ਅ
 ਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀ ਮੈ॥ ਅਪਟਿ ਅਪਟਿ ਸੇਵਰ ਤੰਤਾਰੈ॥
 ੨੭॥ ਅਨਾਥ ਹਨਾਥ ਸ੍ਵਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲੇ॥ ਨਿਤਿ ਨਿਤਿ ਜੀ

ਆਸਾਰਿ ਸਮਾਲੋ ॥ ਵਡੀ ਅਤਾਇ ਰਜਾਈ ਗਜਾ ॥ ਭਾਵੈ ੨੭੦
 ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਾਹੈ ॥ ੩੮ ॥ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਬੇਅੰਤੁ ਬਿਐਬ ੦
 ॥ ਆਇ ਜੁਗਾਇ ਅਨੀਲ ਅਨਾਹਦਾ ॥ ਅਨਹਦ ਰੁਣ
 ਟੁਟਿ ਕਾਰੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ॥ ਥੰਮ੍ਹ ਕਾਰਵ ਜੀਤਾਹੈ ॥ ੩੯ ॥ ਤੁਕ ੦
 ਅੰਤ ਨ ਜਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਈ ਹੋਈ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਅ
 ਸੀਖ ਅੰਤ ਨਾਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤਾ
 ਹੈ ॥ ੪੦ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਵਿਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ॥ ਫਾਡੀ ਮੰਗ
 ਤਿ ਗੁਨਿ ਦਰਿ ਗਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਫੀ ਪ੍ਰਭ ਪੈ ਨਾਇਆ
 ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਪਤਿ ਵੀਤਾਹੈ ॥ ੪੧ ॥ ਲਾਲੁ ਗੁਲਾਲ ਦਇਅ ੦
 ਲਮੁਗਾ ਰਾਗ ॥ ਅਪਰ ਅਪਰਿ ਪਰ ਪਾਗਾ ॥ ਬੇਸੁ ਮਾਰੁ ਬੇ
 ਅੰਤ ਬਿਅੰਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ਮਤਿ ਤਾਹੈ ॥ ੪੨ ॥ ਰਾਮ

ਕ੍ਰਿਸਨਗੋਬਿੰਦਪਰਾਇਣਾਮੁਕੰਦਮਨੋਹਰਲਛਮੀਨਗ
 ਇੰਦੁਗੋਬਿੰਦਗਦਾਧਰਗਗਬਿਪਰਹਰੀਆਮਾਪੇਅ ०
 ਪਿਉਪੰਤਾਹੈ॥ ੩੩॥ ਹਰਿਹਰਿਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਨਰਸਿੰਘਾਅ
 ਕਾਲਮੁਗਤਿਅਜੇਨੀਅਸੰਭਾਅਮੋਹਨਮਾਧਵਕ੍ਰਿਸਨਮੁ
 ਰਾਗੀ॥ ਨਿਰਭਉਭਉਨਿਭਵੰਤਾਹੈ॥ ੩੪॥ ਅਚੁਤਪਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ੍ਵਰਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ ਅਧਸੂਦਨਦਾਮੋਦ
 ਰਸੁਆਮੀ॥ ਰਿਖੀਕੇਸਰੋਦਧਨਧਾਰੀ॥ ਮੁਰਲੀਮਨੋ
 ਹਰਿਹਰਿਦਾਜੰਤਾਹੈ॥ ੩੫॥ ਕਾਨਕ੍ਰਿਸਨਨਰਹਰਿਨਾਰ ०
 ਇੰਦੁ॥ ਭਗਤਿਵਛਲਹਰਿਬਿਰਦਰਖਾਇੰਦੁ॥ ਸੀ
 ਤਉਪਾਰਦਮੁਕਤਿਸਧਾਰਣਾ॥ ਤੇਗਾਮੰਤਨਕੋਈਪਾਇ
 ਦਾਹੈ॥ ੩੬॥ ਅਛਲਅਫੇਦਅਕੇਦਅਲੇਖੀ॥ ਦਰ

ਨਾਚੇਹਨਕਛੁਰੂਪਨਰੇਖੀ॥ ਅਮਾਦਿਜੁਗਾਦਿਯੈਭੀਹੋਸੀ ੨੭੭
 ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾਏ॥ ੩੭॥ ਅਮਾਦਿਨਿਰੰਜਨਗਹਿ
 ਰਹੀਭੀਰਾ॥ ਸਚਨਾਂਕਗਈਸਾਚੈਮੀਗਾਅਨਹਦਰੁ
 ਵਿਸ਼ੁਵਿਕਾਰਸਦਾਪੁਨਾ॥ ਨਿਰਭਉਕੈਪਰਿਵਸੀਤਾਏ
 ੩੮॥ ਦਾਸੇਦਰੁਦੁਖਬੀਨਾਦਾਨਾ॥ ਗਹਿਰਹੀਭੀਰਗ
 ਤੀਰਸੁਜਾਨਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਮੇਸਰਸੁਆਮੀ॥ ਲੇਪੁ
 ਨਕੋਈਲਾਇਦਾਏ॥ ੩੯॥ ਉਨਮਿਅਮਾਦਿਸੁਨਿਅਪ
 ਗਾ॥ ਕਰਿਓਅੰਕਾਰਕੀਆਪਸਾਰਾ॥ ਸੁਨਿਕਲਾਮਹ
 ਤਾਜੀਲਾਈ॥ ਸੁਨੇਸੁਨਉਪਤਾਏ॥ ੪੦॥ ਅਕਥਕਥਿ
 ਅਗੁਰਸੁਬਾਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਅਮੋਖੁ
 ਦੁਆਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਚਕਹੈਸਕੁਸਾਚਾਸਚੇਸਚੁਬੁਲਿਤਾਏ॥

੪੧॥ ਆਪੇ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸਤਦੰ ਤਾ ਅਚਰ ਜਹੂ ਪਘਟਿਘ
 ਟਿਵਰਤੀ ਤਾ ਭਉ ਭੰਜਨ ਅਤਿ ਭਾਰ ਗਉਰਾ ਸਗ ਬਿਘਟਾ
 ਦਾਤਾ ਹੈ **੪੨॥** ਨਿਗਾਹੀ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਗਾਹਾ ਭੁੜੇ ਗੁੜੇ ਗੁ
 ਟੀ ਅਪਾਗਾ ਗਹਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਠਾ ਨਿਚਲਾ ਆ
 ਇਨ ਜਾਤਾ ਹੈ **੪੩॥** ਅਨਾਥ ਹਿਨਾਥ ਸਰਬ ਪਿਤਾ ਪਾਲਕਾ
 ਕੋਟ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਨਾਇਕਾ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਕੀਲਾ ਜਾਨਿਦਾਰ
 ਉਧਾਰਣਾ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਕਰਤਾ ਹੈ **੪੪॥** ਪਹਿਲਾ ਦੈ ਜਿਨਿ
 ਪੰਜ ਰਖਾਈ ਗਰਿਨਾ ਕਸਛੇ ਦਿਸਿ ਤਛਡਾਈ ਸੀਤਿ ਭਗ
 ਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਗਰਿ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦ ਰਖੀਤਾ ਹੈ
੪੫॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਗਰਿਨਾ ਗਾਇਣਾ ਵਹਿਰੇ ਛੇਦਕੀ
 ਓਰ ਮਾਇਣਾ ਅਸਰ ਸਧਾਰਣ ਮੁਕਤਿ ਸੁਧਾਰਣਾ ਅ

ਸਿਭਅਸਿਖਭਾਤਾਹੈ॥ ੪੬॥ ਅਜੈਮਲੁਵੇਸਦਾਰਤਿਤਾਹੈ ੨੭੯
 ਬਾਲਮੀਕਤਾਰੇਬਟਦਾਹੈ॥ ਭਗਤਿਵਛਲਕ੍ਰਿਪਾਲਕਿਰਪ ੦
 ਨਿਧਿਕਰਣਕਾਹਣਿਬਿਧਾਤਾਹੈ॥ ੪੭॥ ਹਰਿਹਰਿਸ੍ਰੀਪਰ
 ਕੇਸਦਮਾਪਦਾ॥ ਮੁਰਲੀਮਨੋਹਰਿਮਾਧੋਅਚਦਾ॥ ਸੀਤਜਨਾ
 ਕਾਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ ਆਦਿਅੰਤਸੁਖਦਾਤਾਹੈ॥ ੪੮॥
 ਅਮਗਾਧਿਬੋਲਿਬਨਵਾਲੀ॥ ਸੀਕਰਸਾਰੰਗਪਰਿਕਲਤਾਰੀ
 ਨਿਹਚਲੁਧਾਮੁਸਹੈਸੁਨਾਮਾ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਪਛਾਤਾਹੈ
 ੪੯॥ ਲਾਲਗੁਲਾਲਰਸਾਲਅਤਿਗਉਹਰਿ॥ ਸ੍ਰੀਦਰਸੁ
 ਘੜਸੁਜਾਨਪਰੰਹਰਿ॥ ਅਤਿਅਤੀਉਸਜੀਉਸੁਰਤਣ॥
 ਨਿਹਚਲਤਖਤੁਤਿਸੀਕਾਹੈ॥ ੫੦॥ ਅਸਰੁਸਿਧਾਰਣਮੁਕ
 ਤਿਖਕਤੀਸਰਾ॥ ਤਖਤਿਨਿਦਾਸਿਸਚਾਰਾਜੇਸਰਾ॥ ਏਕੈਕਾਰ

ਅਵਰੁਨੀਦੁਜਾਨਾਨਕਚਰਨਪਰਾਤਾਹੈ॥੫੧॥ ਆਦਿ
 ਜੁਗਾਦੀਹੁੰਦਾਆਇਆਤਾਕਾਅੰਤੁਨਾਕਿਨਹੂਪਾਇਅੰ०
 ॥ਪਰੈਤੇਪਰੇਪਰੇਰੈ॥ਪਰਲਾਪਾਰਨਜਾਤਾਹੈ॥੫੨॥ ਪਰਮ०
 ਨਿਦਅਨੀਦੀਲਾਲਨੁਪਾਰਿਪ੍ਰਭੂਮੀਕਬੰਕਦੁਖਦਾਲਣ
 ॥ਨਾਰਾਇਣਗਰਬਪ੍ਰਹਾਰੀ॥ਅਪਨੈਰੰਗਪ੍ਰਭਰਾਤਾਹੈ॥੫
 ੩॥ ਆਦਿਪੁਰਖੁਕਾਰਣਕਰਤਾਰਾ॥ਮੁਕਤਿਦਾਨਮੁਕਤੀ
 ਸਰਸਾਰਾ॥ਪ੍ਰੇਮਪਰਾਇਣਰੂਪਨਾਰਾਇਣੁਪੂਰਨਪੁਰ
 ਖਬਿਧਾਤਾਹੈ॥੫੪॥ ਅਕਲਕਲਾਪ੍ਰਭਅਲਖਅਲੇਖੰ
 ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਨਿਰੰਜਨਨਿਰਲੇਪੀ॥ਦੀਨਦਿਆਲ
 ਕਿਰਪਾਲੁਕਿਰਪਾਨਿਧਾ॥ਆਪੇਬਖਸੀਮਲਾਤਾਹੈ॥
 ੫੫॥ ਅਬਗਤਿਅਗੋਚਰਸੀਧਰਸੈਨਾ॥ਸੁਦਰਸਾ

ਮੀਰੰਡੁਲਤੈਬੈਨਾਗਮੇਤਨਮਾਧੋਕ੍ਰਿਸਨਮੁਗਾਗਾਪੇਖਿਪੇਖਿ ੨੭੩
 ਬਿਗਸਿਤਾਹੈ॥ ੪੬॥ ਨਰਹਰਿਨਾਰਾਇਣਨਰਕਨਿਦਾਰਣਾ॥
 ਸਿਤਕੁਗਤਿਹਰਿਸਿਮਰਿਓਧਾਰਣਾ॥ ਦਾਮੋਦਰੁਦੁਖਭੰਜਨਸੁ
 ਆਮੀ॥ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਜਾਤਾਹੈ॥ ੪੭॥ ਪੀਤਪਿਤੰਬਰਤ੍ਰਿਤ
 ਵਣਪੂਰਨਾਰੂਪਨਾਰਾਇਣਗੁਣਿਅਗੁਣਿਨਿ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰ०
 ਨਿਮਨੈਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਸ਼ਬਜੀਆਪ੍ਰਿਤਿਪਾਲਿਤਾਹੈ॥ ੪੮॥
 ਨਿਹਕੇਵਲਨਿਹਕੇਟਕਸੁਗਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਪੁਰਾ॥
 ਥਾਪਿਓਥਾਪੇਛਾਹਿਓਸਾਰੇ॥ ਤ੍ਰਿਣਤੇਮੇਰੁਕਰਿਤਾਹੈ॥ ੪੯॥
 ਅਜਗਦਗੁਜਿਸੁਜਗਨਮਰਨਾ॥ ਸਚਾਤਖਤੁਸਗਾਜਿਸੁਪ੍ਰ०
 ਨਾ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਹਿਪਰਿਪਰਿਬੁਝੁਣਿ॥ ਬਿਸਮਬਿਸ
 ਮਾਬਿਸਮਾਤਾਹੈ॥ ੫੦॥ ਆਪੇਬਖਸਿਸਲਾਟੈਮੇਲੈ॥ ਅਨੰ

ਦਬਿਨੋਦੀਚੋਜੀਖੇਲੋ॥ ਸਤਿਸਨਾਮਤੋਰੇਗਨੇਨਜਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ
 ਹਰਿਗਗਾਤਾਹੈ॥ ੬੧॥ ਜਖਕਿਨਠਿਜੋਧੋਇਕਿਜਾਕੇ॥
 ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਪੜਿਪੜਿਥਾਕੇ॥ ਸੁਰਬੀਰਅਰੁਬਡੇਬਡੇ
 ॥ ਅੰਤੁਨਕੋਈਪਾਇਤਾਹੈ॥ ੬੨॥ ਅਗਮਅਥਾਹੁਅਪਾਰ
 ਨਿਰਾਲਾ॥ ਅਪਰਪਰਪੂਰਹੈਦਿਆਲਾ॥ ਹਰਿਚੰਦਹਰਿ
 ਹ੍ਰਿਸਨਮਨੇਹਰੁ॥ ਸਗਲਬ੍ਰਹਮਪਸਰੀਤਾਹੈ॥ ੬੩॥ ਹਰਿ
 ਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਜੀਹਰਿਆ॥ ਬਹੈਦੁਲੀਚੈਸਿਆਮਿਸੁ
 ਦਰਿਆ॥ ਸ੍ਵਬਜੇਤਿਜਾਕਾਪਰਗਾਸਾ॥ ਪਰਗਟੁਕਰਿਦਿ
 ਖਲਿਤਾਹੈ॥ ੬੪॥ ਪਰਮਤਤੁਨਿਰਲੇਖੁਅਲੇਖਾ॥ ਅਲੇ
 ਖਪੁਰਖਸ੍ਵਬਸਿਰਿਲੇਖਾ॥ ਲਿਖਿਆਲੇਖੁਅਤੁਲਨ
 ਤੁਲੇ॥ ਤੁਕਹੈਮਸਿਬਿਲੁਲਤਾਹੈ॥ ੬੫॥ ਸਤਿਸਨਾਮਕੇ

ਗੇਨਤੇਰੇ॥ ਅੰਤਨਪਾਵਹਿਵਡੇਵਡੇਰੇ॥ ਤੇਗੀਸਿਫਾਤਿਕਉਨ ੨੭੪
ਸਲਾਹੈ॥ ਸਚੁਕੁਦਗਤਿਕਾਦਰਜਾਤਾਹੈ॥ ੬੬॥ ਸਹਿਸ੍ਰਨਾਮ
ਸਤਜਿਨਿਪਕਿਆ॥ ਉਚੀਉਪਰੀਗਗਨਤਰਿਚਾੜਿਆ॥
ਪੰਚਬਾਣਿਲੇਜਮਕਉਮਾਰੇ॥ ਸਾਚਿਮਹਲਿਪਾਰਿਜਾਤਾਹੈ
੬੭॥ ਸਹਿਸ੍ਰਨਾਮਸਚੁਸਿਮ੍ਰਿਤਾ॥ ਸਹਿਸ੍ਰਨਾਮੁਸਚਅਗਮ
ਗਤਿ॥ ਸਹਿਸ੍ਰਨਾਮਸਚੀਵਡਿਆਈ॥ ਕੀਨੀਵਿਰਲੇਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਾਤਾਹੈ॥ ੬੮॥ ਸਹਿਸ੍ਰਨਾਮਾਲਿਖਤੇਜੋਪੜਤੇ॥ ਸ
ਚੀਬਾਣੀਕੀਨੀਸੁਣਤੇ॥ ਸੋਪੀਭੂਤਦੇਹਸਪਾਗਗਿਰਾਮੀ॥
ਉਬਲਿਬਲਿਤਿਨਦਰਸਤਾਹੈ॥ ੬੯॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪ
ਰਗਟਿਲੇਆ॥ ਸਹਿਸ੍ਰਨਾਮਾਪੁਗਾਹਿਐਆ॥ ਮੁਖਪਾਵਿ
੩ਪੜਹਿਜੋਜਿਹਬਾ॥ ਸੋਜਮਪੰਥੁਨਜਾਤਾਹੈ॥ ੭੦॥ ਗੁਪ

ਤੀਬਾਣੀ ਪਰਗਟ ਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ਨਾ ਸੁਣੈ
 ਸੁਣਾਵੈ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵੈ ਓਹੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ੭੭॥
 ਪ੍ਰਵਤਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਠਾ॥ ਤੂਜੁ ਗੁਜੁ ਗੁਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੂ
 ਮਾਠਾ॥ ਦੇਹ ਦਰਸੁ ਜਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ
 ਬਾਲਿ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ੭੮॥ ਸਹਿਸਰਿ ਨਾਮ ਪੜ੍ਹੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ॥ ਸਹਿ
 ਸਨਾਮੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਾ॥ ਸਹਿ ਸਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹੈ ਅਸਥਿਰੁ
 ਹੋਵੈ॥ ਗਰਭਿ ਨ ਜੂਨੀ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ੭੯॥ ਸਹਿ ਸਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹੈ
 ਤੇ ਸੁਖੀਏ॥ ਸੁਤੁ ਸੁਖ ਦੇਖਹਿ ਕਦੇ ਨ ਦੁਖੀਏ॥ ਸਹਿ ਸਨਾਮੁ
 ਤਿਹਾਰ ਤੇ ਪਾਇਆ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕੰਧੁਰਖੀ ਤਾ ਹੈ॥ ੮੦॥
 ਸਹਿ ਸਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹੈ ਲਹੇ ਦਿਸੁਰੇ॥ ਸਹਿ ਸਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹੈ ਕਾਰ
 ਜਿ ਪੁਰੇ॥ ਜੋਇ ਫਿਰਿ ਸੋਈ ਫਿਰੁ ਪਾਵਹਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ

ਵਸੁਖੁ ਦਾਤਾ ਹੈ॥ ੭੫॥ ਸਹਿਸ੍ਰਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਿ ਪਾੜਿ ੩੭੫
 ਸੋਠਿ ਰਿਗਗਬਿਨ ਜੂਨੀ ਪਾੜਿ ਆ॥ ਸਹਿਸ੍ਰਨਾਮ ਪੜ੍ਹ ਮੁਕਤ ੦
 ਹੋਇ ਆ॥ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ਹੈ॥ ੭੬॥ ਸਹਿਸ੍ਰਨਾਮ ਪਾੜਿ
 ਕਿਗਤਿ ਨ ਕਰਮਾ॥ ਸਹਿਸ੍ਰਨਾਮ ਪਾੜਿ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮਾ॥ ਸ
 ਹਿਸ੍ਰਨਾਮ ਪਾੜਿ ਅਲਖੁ ਅਲੇਖੀ॥ ਅੰਭੈ ਅੰਭੁ ਮਿਲਾਤਾ
 ਹੈ॥ ੭੭॥ ਸਹਿਸ੍ਰਨਾਮ ਪਾੜਿ ਸੁਖ ਬਿਸਰਾਮ॥ ਸਹਿਸ੍ਰਨਾਮ
 ਪਾੜਿ ਨਿਰਚਲੁ ਧਾਮਾ॥ ਸਹਿਸ੍ਰਨਾਮ ਪਾੜਿ ਸਾਚੇ ਰਾਤੇ॥ ਸਚਿ
 ਮਹਲਿ ਪਾਰਿ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ੭੮॥ ਸਹਿਸ੍ਰਨਾਮ ਪਾੜਿ ਸੁਨਿ ਸਮ ੦
 ਧੀ॥ ਸਹਿਸ੍ਰਨਾਮ ਪਾੜਿ ਕਰਮ ਲਿਖਾਧੀ॥ ਸਹਿਸ੍ਰਨਾਮ ਪਾੜਿ
 ਪੁਰਨ ਅਸਾਗਾ ਬਿਰਥਾ ਮੂਲ ਨ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ੭੯॥ ਸਹਿਸ੍ਰਨਾ
 ਮ ਪਾੜਿ ਲੇਠਾ ਪੂਰੀ॥ ਸਹਿਸ੍ਰਨਾਮ ਪਾੜਿ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰੀ॥ ਸਹਿਸ੍ਰ

ਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹਿ ਸੁਖ ਸਮਾਨਾ ਪਰਮ ਧੀਰਜੁ ਠਹਰਾਤਾ ਹੈ ॥੮੦॥
 ਸਤਿਸ੍ਰਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹਿ ਪੁਰੀਆ ਸਾਮਸਤ ਕਿਲੇਖਿ ਲਿਖਿਅ ०
 ਪੁਰਿਸਾਚਾਨਾ ਨਕਸਤ੍ਰਿ ਸਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪੜ੍ਹਿਅਾ ਪੁਰਿਸਤ
 ਕਲੇਖੁ ਲਿਖਿਤਾ ਹੈ ॥੮੧॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪੁਰਿਸਚੀਬਾਣੀ
 ਸਚੁ ਉਪਜੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ਸਚੁ ਅਚਰਜੁ ਅਕਥਕਿਅ ०
 ਕਥੀਐ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤੀ ਗਤਾ ਹੈ ॥੮੨॥ ਸਤਿਸ੍ਰਨਾਮਾ ਪੂਰ ०
 ਤੇਰਿਆ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥੮੩॥
 ਮਾਲਾ ੧॥ ॥ਗੁਰੁ ਮਕਲੀ ਮਤਲਾ ਪਹਿਲਾ ੧॥
 ਸਲੋਕੁ ਜੋਗਮਾਰਗਕੇ ॥ ॥ਤਿਹਕਾ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾ
 ਟੁਪੰਚਾਮਹੋਵੈ ਪਰਧਾਨੁ ਪੰਚਰਾਜੇ ਜਾਵੈ ਰੇਉ ਜੋਈ

ਕਰਤਾ ਸੇਈ ਦੇਉ ॥ ਅਗਮਾਨਿ ਗਮ ਜੇਵਾ ਚੈ ਜਾਣਾ ॥ ਨਉ ਗ੍ਰੰਥ ੦੩੧੬
ਧੈ ਪਾਰਿ ਮਾਹਿ ਆਇ ॥ ਸਤ ਸਤਾਈ ਚਉਦਹਿ ਚਾਗਿ ॥ ਤਾ ਕੈ
ਅਗੈ ਖੜੇ ਦੁਆਰਾ ॥ ਅਠਾ ਅਠਾਰਹ ਬਾਰਹ ਬੀਸਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਅ ੦
ਗੈ ਕਛਹਿ ਅਦੀਸਾ ॥ ਊਚੀ ਨਦਰਿ ਸਗ ਫੀਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜੇ ਰਹੈ ਉਦਾਸੀ ॥ ਰੂਪਿ ਬਿ
ਖਿ ਗ੍ਰੰਥ ਅੰਤਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਰਹਿ ਬੇਜੇ ਗੁਅਰਿ
ਆਸਿ ॥ ਪਰਤਿ ਗੀਆ ਅਗਿ ਨਲਾਏ ਪਾਸਿ ॥ ਜਿਤ ਤਨ
ਦੁਤੀ ਆਦੁ ਬਿਧਾਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥
ਗਿਆਨ ਖੜੁ ਗੁਲੈ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥ ਮਰਮ ਦਸਾ ਪੰਚਕਾ
ਬੁਝੈ ॥ ਮਨਿ ਚਲਤੇ ਕਉ ਪਾਵੈ ਗੀਣਿ ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ਤੈ ਸੈਸ
ਠਿ ॥ ਜਿਨਾਇ ਹਮੇਲੁ ਮਨੈ ਕੀਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋ

ਈ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਅੰਤਰਿ ਅਠਸ ਠਿਗਾਟਿ॥ ਤਾ ਕੇ ਬਜਰ ਜੜਾਏ
 ਕਪਾਟਿ॥ ਅਉਘਟਿਘਟਿ ਬਿਖਮ ਜੈਵਾਟਿ॥ ਐਸਾ ਮਾਰ
 ਗਿ ਗੁਰਦਿਖਾਇ॥ ਮਾ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਦੇਖਿ ਸਹਜਿ ਘਰਿ ਆ
 ਏ॥ ਮਾ॥ ਅਠਸ ਠਿਗੀ ਠਿਖੈ ਲੈ ਕੇ ਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ
 ੪॥ ਪਿਥਮੇ ਪੂਰਬਿ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿਯੋ॥ ਦੁ ਤੀਆ ਦਖਣਿ
 ਕਉ ਗਉਣ ਕਰੈ॥ ਦਖਣਿ ਤੇ ਫਿਰਿ ਪਛਮਿ ਜਾਇ॥ ਤਉ
 ਹਟ ਪਟ ਦੁਕੀ ਸੋਈ ਪਾਇ॥ ਪਛਮ ਤੇ ਜੋਚੈ ਸੁਮੇਗ॥ ਆਵੈ
 ਪਦਖਣੁ ਕੈ ਫੇਰਿ॥ ਸਪਤਿ ਪੁਰੀ ਆਉ ਪਰਿ ਕਉ ਲਾਸਣ॥
 ਤਿਥੈ ਪਾਗਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਆਸਣੁ॥ ਹਿਰੇ ਰਤਨ ਲੈ ਮਾਲ ਪਰੇ
 ਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ॥ ੫॥ ਕਹਾ ਸੁਗਗਨਿ ਦੇਉ
 ਕਾ ਭਉਣਾ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਦਾ ਮਨਾਵੈ ਸਉਣਾ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਝੁ

ਏਦੁਰਜਨਦਉਣਾ॥ ਬਿਧੈਬਿਸਤਰਿਪਾਣੀਪਉਣਾ॥ ਐਸਾਸੂ ੨੭੭
 ਰਾਪੁਰਾਕਉਣਾ॥ ਗਗਨਿਕੈਮੰਡਲਜਿਉਗਉਆਚੋਈ॥
 ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥ ੬॥ ਗੁਰਕਾਭਗਤਿਇੰਦ੍ਰੀਕਾਜ
 ਤੀ॥ ਹਿਰਦੇਕਾਮੁਕਤਾਮੁਖਕਾਸਤੀ॥ ਦਿਸਟਿਕਾਦਿਆ
 ਲਕਰਿਦੇਵੈਦਾਨਾ॥ ਜਾਪਾਟਿਨਿਦਿਆਤਾਨਿਦਿਆਜਾਣੁ
 ॥ ਬਚਨਸਬਦਕਾਸਠਲਿਓਹੂਤਾ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉ
 ਪੁਤਾ॥ ੭॥ ਚੈਚਲਚਾਇਨਜਾਇਤਾ॥ ਮਸੈ॥ ਜੂਐਜਾਇਨ
 ਖੇਲੈਪਾਸੈ॥ ਅੰਗੈਚੰਗੈਚਿਤੁਨਲਾਈ॥ ਗੁਰਕਾਦੀਆ
 ਅੰਗਿਹਿਛਾਈ॥ ਪਰਪਾਰਿ॥ ਜਾਇਨਕੀਜੈਕਥਾ॥ ਐਸੀ
 ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੀਨਥਾ॥ ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਸੁਨਹਰੇਪੁਤਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਹੈਸੋਈਅਉਪੁਤਾ॥ ੮॥ ਅਸਰਾਨਦੀਅਪੁਰੀਤਰੈ॥ ਅ

ਹਿਨਿਸਿਸਦਾਸਬਦਿ ਲਿਉਧਗੇ॥ ਉਲਟੈਕਉਲਪਲਟੈਪਉ
ਨਾ॥ ਉਉਨਿਦਾਰੈਆਣਗਉਨਾ॥ ਮਨਿਪਉਨਾਕਉਗਖੇਬੰ
ਧਾਰੇਤ੍ਰਿਬੀਣੀਤ੍ਰਿਕਟੀਸਿਧਾ॥ ਅਪਨੈਦ੍ਰੁਸਿਕਰਿਗਖੇਦੂਤੰ
॥ ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੁਤਾ॥ ੬॥ ਗਗਨਿਨਿਰੰਤਰਿਕਉਡ
ਉਂਉਡਾਵੈ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਗੁਰੀਆਡੇਰੀਲਾਵੈ॥ ਪਰਚਾਹੋਇ
ਤਫਿਰਿਪਰਿਆਵੈ॥ ਇਤਿਬਿਧਿਜੋਗੁਕਮਾਵੈਜੋਗੁ॥ ਆ
ਏਹਖਨਗਏਸੋਗੁ॥ ਸੰਜਮੁਰਹੈਨਬਿਨਸੈਸੂਤਾ॥ ਨਾਨਕ
ਕਹੈਸੋਈਅਉਧੁਤਾ॥ ੭੦॥ ਸਚਅੰਚਲਾਸਿਫਤਿਕਰਿਟੋਪੀ
॥ ਜਤੁਆਤ੍ਰਬੰਦਸੀਲਲਗੇਟੀ॥ ਖਿਥਾਖਿਮਾਹਛਾਵੈ
ਅੰਗੀ॥ ਜੁਗਤਿਅਧਾਰੀਗਖੇਸੰਗੀ॥ ਪੜਬੀਚਾਹਸਿਫੀਗੁ
ਰਸਿਖਿਆ॥ ਪੰਚਿਪਰਿਚੇਤਿਖਾਇਬੋਡੁਖਿਆ॥ ਰੰਡੰ

ਗਿਆਨਧਿਆਨਵਸਤੁਧਾਰੀ ਸੁਗਤਿ ਬਿਭੂਤ ਲੈ ਮਾਥੈ ਚਾੜੀ ੩੭੮
 ਚਤਨਫੇਰੇ ਸ੍ਰੀਸ੍ਰਮਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਧੀਨਰਹਤ ਮੈਸੀ ਜੋਗੀ ਦ੍ਰਾਇ
 ਤਸਿ ਜਮਿ ਵਸਿਆ ਵਹਿਦੁ ਤਾਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅਉਧੁਤਾ ॥
 ੧੧ ॥ ਅਉਧੁਧਿਆਨੁ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਜਾਗੈ ਸੁਨ ਮੁੰਡਲ
 ਮਹਿ ਡੇਰੀ ਲਾਗੈ ਪਰਚਾਛੇ ਡਿਅਹੈ ਪਰਿ ਰਹੈ ਬਾਰ ॥
 ਸੋਲਾਸ ਮਕਰਿ ਗਹੈ ਲਿਪਕਾਉਲਟ ਗਗਨ ਦੇਤਾਲਾ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਸਚੇ ਕਾਪੀ ਵੈ ਪਿਆਲਾ ਭਿਤਰ ਸਮਾਤਾ ਸਦਾ ਥੋਮਾ
 ਆਗੈ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰੀ ਅਕਲਪਿ ਮਨੁ ਸ੍ਰੀਮ
 ਹਿਅਸਤੁ ਕਰੈ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਅਹਿਨਿਸਿ
 ਜਾਗੈ ਕਬਹੂ ਨ ਸੁਤਾਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅਉਧੁਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਅ ॥
 ਸਦਾ ਸਾਧਨਿ ਗਲ ਮਬਹੈ ਪੰਚਤਤ ਕਾਨਿ ਗਰੁ ਗਹੈ ਬੋ

ਕੀਨਿ ਦੁਆਲੇ ਪੰਨ੍ਹਾਗੀ ਸਾਧਕਾ ਪਿਰਸਦਾ ਵੀਚਾਰੀ ਜਤੁਸ
 ਤੁਸਿ ਜਮ ਮੁਰਤਿ ਬਚਖਾਇ ਨਾਨਕ ਕੈ ਜੋਗ ਕੇ ਲਖਾਇ ॥ ੧੩ ॥
 ॥ ਜੋ ਬੇਲੇਤਾ ਬਹਮਗਿਆਨਾ ਅਹਨਿ ਸਿਜਾ ਗੈਰੈ ਧਿਆ ॥
 ਨਾ ਸੁਨ ਮੰਤ੍ਰ ਲਮਹਿ ਤੋਹੀ ਪਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕਦੈ ਨ ਮਰੈ ॥
 ਇਤਿ ਬਿਧਿ ਸੇਵਹੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪੂਜੈ ਸਗਲੇ ਦੇਵਾ ॥
 ਜਿਹ ਬਾਸੁ ਆਦਨ ਦੇਈ ਚਖਾਇ ਨਾਨਕ ਕੈ ਜੋਗ ਕੇ ਲਖ
 ਏ ॥ ਤਾਮਸ ਤਿਸ ਨਾਲੋ ਭੁਨਿਦਾਰੈ ॥ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਪਟਿਭੀ
 ਤਰਿ ਜਾਏ ॥ ਅਹਿਨਿ ਸਿਰੈ ਗੀਭੀ ਰਚਨਾਇ ॥ ਸਹਜੇ ਉਪ
 ਜੈਦੁ ਗਮਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧਨਿ ਦਾਜੇ ਬਾਧੇ ਚੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੰ
 ਕਨ ਜਾਪੀ ਮੈਰੇਰਾ ॥ ਉਤਮ ਭਲੀ ਤਿਨ ਕੀ ਜਖਾਇ ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਕੈ ਜੋਗ ਲਖਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਪਾਜਿ ਇੰਦ੍ਰੀਯ ਤ੍ਰਿਕ ਰਿਗ

ਪੈਸੇ ਜਿਹ ਬਾਮੁਖੁ ਅਸਤੁ ਨ ਭਾਖੈ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤ ॥ ੩੭੯ ॥
 ॥ ਸੁਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਗਾਖੇ ਚੇਤਾ ॥ ਸਿਚ ਪਿਆਲਾ ਗਗਨ ਸ
 ਰਿਭੁ ਹੋ ॥ ਜਾਇ ਤਬੀ ਵੀ ਮੰਜਨ ਕਰੈ ॥ ਪੰਜ ਸਤਿ ਨ ਉਲਗ
 ਰਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ ਗਕੇਲ ਖਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਪੁਰਬ ਤੇ ਫਿ
 ਰਿ ਪਛਮ ਜਾਇ ॥ ਗਵਿਸ ਸਿ ਦੇ ਗਾਇਕ ਤ੍ਰਿਮਿਲਾਇ ॥ ਗਟ ਪ
 ਰਣ ਕੀ ਚੀਨੈ ਵਾਇ ॥ ਤਉ ਪਰਿ ਬੁਝੈ ਅਉ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ॥ ਨ
 ਉਖੰਡ ਬੁਝੈ ਪੁਰਬ ਪਛਮਿ ਉਤਰਿ ਦਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ
 ਗਕੇਲ ਖਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਇਹੁ ਤਨ ਭਾਗੁ ਸੁਗਤਿ ਹੈ ਦੁਧਾ ॥ ਤਿਸੁ ਦਿ
 ਚਿਸੁ ਚੁਸ ਮਾਇ ॥ ਦੁਸੁ ਪਾ ॥ ਜੋ ਗਜੁ ਗਤਿ ਕਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ
 ॥ ਜੁਗਤਿ ਦਿਹੁ ॥ ਦਿਤ ਲਿਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਧਾਣਾ
 ਨੇੜੇ ਨਾਮਾਇ ॥ ਤਿਥਿ ਧਿਜ ਪੀ ॥ ਐਕੇ ਵਲੁ ਗਮਾ ॥ ਗਲਿ ਦਿ

ਗੋਲਿਲੀਆਕਾਢਿਮਖਣਾਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਇ॥
 ੧੮॥ ਸੀਸਮੁਝਾਵੈਟੋਪੀਪਾਵੈ॥ ਖੰਥਾਪਹਿਰੈਵਣੁਖੰਡਜ ०
 ਵੈ॥ ਕੰਨੀਤੁਲਸੀਕੰਠੀਮਾਲਾ॥ ਹਥਫਿਰੈਤ੍ਰੀਕਾਪੈਮਿਗ
 ਛਾਲਾ॥ ਕਰਿਪਾਖੰਡੁਲੇਕਾਪਤੀਆਵੈ॥ ਅੰਤਰਿਕੀਦੁਬ
 ਧਾਕਬਹੁਨਜਾਵੈ॥ ਪਹਰਿਭੇਖਗਿਹਤ੍ਰਿਆਤਿਆਗੀ॥
 ਸੋਨਾਹੀਪੁਰਖਾਬੈਗਗੀ॥ ੧੯॥ ਜਤਨਦੀਪਕਤਤਕਾਤੇਲ
 ॥ ਸੁਗਤਿਕਰਿਬਾਟੀਸਹਜਿਸਿਉਮੇਲਾ॥ ਪੰਚਹੋਮਿਲਿਚ
 ਦਨਾਕਰੈ॥ ਤਿਤਚਾਦਨੈਗਤ੍ਰਿਉਪਰਿਚੜੈ॥ ਉਤਗਤ੍ਰਿਬੈਸ
 ਹੋਵੈਵਡੁਭਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਬੈਗਗੀ॥ ੨੦॥ ਬਿਨੁ
 ਸੰਜਮੁਬੈਗਗੁਨਪਾਇਆ॥ ਭਗਮਤਿਫਿਰਿਆਜਨਮੁ
 ਗਵਾਇਆ॥ ਕਿਆਹੋਇਆਜੇਅਉਧਰੁਪਾਈ॥ ਕਿਆ ०

ਹੋਇਆ ਜੇ ਬਿਭੂਤ ਚੜ੍ਹਾਈਆ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜੇ ਸਿੰਝੀ ੩੮੦
 ਦੜਾਈਆ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜੇ ਨਾਦ ਦੜਾਈਆ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ੦
 ਜੇ ਕਨੂਆ ਫੂਟਾਆ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜੇ ਗਿ੍ਹਟੇ ਫੂਟਾਆ ਕਿਆ ਹੋ
 ਇਜੇ ਓਸੁ ਸੀਤੁ ਸਹੈਆ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜੇ ਬਣਖੰਡਰਹੈਆ ਕਿਆ ੦
 ਹੋਇਆ ਜੇ ਮੇਨੀ ਹੋਤਾਆ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜੇ ਬਕਤਾ ਕਤਾਆ ਮਿ
 ਲਿਸਤਿ ਗੁਰਗਉ ਮੇਨਾ ਹੀਤਿ ਆਗਿਆ ਸੇਨਾ ਹੀ ਪੁਰਖ ਬੈਰਾ
 ਗੀ॥ ੨੧॥ ਸੋਹਿ ਜਾਪ ਜਪੋ ਦਿਨ ਰਾਤਿ॥ ਅਨਤੇ ਤਿਆਗੇ ਦੁ
 ਭਿਦਾ ਕ੍ਰਾਤਿ॥ ਆਵਤ ਸੋਧੈ ਜਾਵਤ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਨਉ ਦਰਮੁ ਦੈਤ
 ਖਤੇ ਮਾਰੈ॥ ਦੇਪਰ ਦਖਣਾ ਦਸਵੈ ਚੜ੍ਹੈ॥ ਉਸਨ ਗਹੀ ਕੀ ਸਭ ਸੇ
 ਈ ਪੜ੍ਹੈ॥ ਤੈ ਗੁਣ ਤਿਆਗਿ ਚਉਥੈ ਅਨਗਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ
 ਸੋਈ ਬੈਰਾਗੀ॥ ੨੨॥ ਅਰਚੈ ਕੈ ਪਰਿ ਕਰੇ ਨਿਦਾਸਾ॥ ਪਰਚੈ ਕੈ

ਪਰਿਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ॥ ਪਰਚਾਛੋ ਭਿਅਰੇਦਰਿਖੇਲੈ ॥ ਤੀਨਚ ०
 ਰਿਦੁਇਸਮਕਰਿਟੇਲੈ ॥ ਨਉਦਰਿਮੁੰਦਾਇਕਤੁਪਰਿਜਾਇ ॥
 ਸਿਨਗੁਠਾਕੀਸੋਈਪਾਇ ॥ ਉਸਿਦਰਿਕਾਖੇਲੈਦਰਦਾਜਾ ॥
 ਤਾਸੁਵਿਦੇਖੈਅਨਾਦਵਾਜਾ ॥ ਉਹਾਸਚਸੁਭਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਿ
 ਉਕੁਰਿਆ ॥ ਏਕਬੁਦਿਗੁਸੁਕਾਰਜੁਸਰਿਆ ॥ ਉਉਉਦਰਿ
 ਕੈਸਬਦਿਬਿਲਾਗੀਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਬੈਗਾਗੀ ॥ ੩
 ੩ ॥ ਬੈਗਾਗੀਸੋਜੈਬੈਗਾਗਮਹਿਆਵੈ ॥ ਸਿਉਕੈਆਗੈਸਕ
 ਤਿਨਿਵਾਵੈ ॥ ਸਿਉਸਕਤਿਕੇਕਰਮਕਰੇ ॥ ਅਜਰਵਸਤੁਅਗੈ
 ਚਰਜਰੈ ॥ ਅੰਸਾਦਾਰੁਪਾਹਿਗਵਾਰਾ ॥ ਜਿਤਪਾਧੇਤੇਰੇਜਾ
 ਇਬਿਕਾਰਾ ॥ ਤਾਮਸਤਿਸਨਾਸਮਕਰਿਤਿਆਗੀ ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਹੈਸੋਈਬੈਗਾਗੀ ॥ ੩੪ ॥ ਰਤਨਮਾਲਾਸਿਪੁਰਨਰੇਈ ॥

ੴ ਸੀਸਤਿ ਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਰੁ ॥

ਮਕਲੀਮਤਲਪਾਹਿਲਾ॥ ॥ ਗੋਸਟਿ ਖਿਥੜੇਨਾਲਿਓ
 ੴ॥ ਗੋਖਿਥੜਾਕਉਨਗੁਰੁਕਉਨਹੈਚੇਲਾ॥ ਕਉਨਮੂਲਕਉ
 ਨਮਤਦੇਲਾ॥ ਕਉਨਸਬਦੁਲੇਹਹੈਅਕੇਲਾ॥ ਗਤੀਜੇਬੈਸਹ
 ਕਥਿਕਥਿਖਾਹਿ॥ ਗੋਖਿਥੜਾਕਿਤੁਸਬਦੁਅਮਰਾਪੁਰਜਾਹਿ
 ੧॥ ਗੁਸਾਈਜੀ॥ ਸਬਦੁਗੁਰੁਸੁਗਤਿਪੁਨਿਚੇਲਾ॥ ਮਨੁਮੂਲੁ
 ਪਦਨੁਮਤਿਦੇਲਾ॥ ਤਤੁਬਸਤਲੇਹਹੈਅਕੇਲਾ॥ ਕਾਇਆ
 ਪਉਨੁਪਾਨੀਕੀਪੰਡਿ॥ ਤਿਸੁਉਪਰਿਸਤਿਕੀਅੰਡਿ॥ ਗਤੀ
 ਜੁਬੈਸਹਿਕਥਿਕਥਿਖਾਹਿ॥ ਇਤੁਸਬਦੁਗੁਸਾਈਜੀਅ
 ਮਰਾਪੁਰਿਜਾਹਿ॥ ੨॥ ਗੋਖਿਥੜਾ॥ ਕਉਨਨਗਰੀਕਉਨ

ਸੁਲਾਨਾ ਕਉ ਨੁਲੇ ਕਬਸਹਿ ਪਰਧਾਨਾ ਕਉ ਨੁਲੇ ਰਾਜਾ
 ਉਨੁ ਹੈ ਮਹਤਾ ਦੇਹਿ ਰੇ ਖਿਥੜਾ ਨਗਰੀ ਕੀ ਆਬਾਤਾ ॥
 ੩ ॥ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਨਾਮੁ ਸੁਲਤਾਨਾ ਪੰ
 ਚਲੇ ਕਬਸੈ ਪਰਧਾਨਾ ਮਨੁ ਹੈ ਰਾਜਾ ਪਦੁ ਨੁਲੇ ਮਹਤਾ ਲੇ
 ਹੁ ਗੁਸਾਈ ਨਗਰੀ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਰੇ ਖਿਥੜਾ ॥ ਕਹਾ ਬਸ
 ਤਾ ਹੈ ਮਨੁ ਆ ਕਹਾ ਬਸਤਾ ਹੈ ਪਦੁ ਨਾ ॥ ਕਵਨਿ ਜੇ ਟਿਘਾ ਰਿਤ ०
 ਲਬਜਾਵੈ ਪੰਚਾਕਾ ਗੁਰੂ ਕਉ ਨੁਲੇ ਕਉ ਨੁਲੇ ਮਹਤਾ ॥
 ਦੇਹਿ ਰੇ ਖਿਥੜਾ ਸਬਦ ਕਾ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ॥ ਰਿ
 ਦੇ ਬਸਤਾ ਹੈ ਮਨੁ ਆ ॥ ਨਾਭੇ ਬਸਤਾ ਹੈ ਪਦੁ ਨਾ ॥ ਪਦੁ ਨੁਲੇ
 ਪਾਟਿ ਤਾਲਬਜਾਵੈ ਪੰਚਾਕਾ ਗੁਰੂ ਤਤੁ ਮਗਨਿ ਭੁੰਢੇ ਮਹ
 ਰੇ ਲੇ ਹੁ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਸਬਦਿ ਕਾ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਰੇ ਖਿਥੜਾ ०

ਕਿਤੁਮੁਖਆਵਣਾਕਿਤਿਮੁਖਜਾਵਣਾ॥ਕੈਸੈਨਾੜੀਕੈਸੈਸੇ ॥
 ਧਿਆਕਉਨਸੇਮੈਗਾਪਵਨਾ॥ਕਉਨਮੜੀਕਉਨਦੁਆਰਾ॥
 ਦੇਹਰੇਖਿਥੜਾਕਾਬੀਚਾਰਾ॥੧॥ਗੁਸਾਈਜੀ॥ਉਤਰਿਮੁਖਿ
 ਆਵਣਾ॥ਦਖਣੁਮੁਖਜਾਵਣਾ॥ਨਉਸੈਨਾੜੀਸੋਲਿਤਿਸੈਸੇ
 ਧਿਆਸਾਸਿਲੈਏਗਾਇਆਨਿਜਿਪਵਨਾ॥ਅਸਿਭੁਮੜੀਅ
 ਚਿਤਦੁਆਰਾ॥ਲੇਹੁਗੁਸਾਈਜੀਸਬਦਿਕਾਬੀਚਾਰੇ॥੨॥ਗੋ
 ਖਿਥੜਾ॥ਕਿਤੁਪਰਚੈਤਾਲਾਗੈਬੀਧਾ॥ਕਿਤੁਪਰਚੈਪੜੈਨਕੰਧਾ॥
 ਕਿਤੁਪਰਚੈਸਸੀਅਰਸੁਰਫੂਟੈ॥ਕਿਤੁਪਰਚੈਮਾਇਆਸੇ
 ਹੁਟੂਟੈ॥੩॥ਗੁਸਾਈਜੀ॥ਮਨੁਪਰਚੈਤਾਲਾਗੈਬੀਧਾ॥ਪਵਨੁ
 ਪਰਚੈਤਾਪੜੈਨਕੰਧਾ॥ਗਿਆਨੁਪਰਚੈਤਉਸਸੀਅਰੁਫੂਟੈ॥
 ਗੁਸਾਈਜੀ॥ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਤਉਮਾਇਆਸੇਹੁਟੂਟੈ॥੪॥

ਗੋਖਿਥੜਾ॥ ਆਦੇਸੁਤਿਸਕਉ ਆਦੇਸੁ॥ ਅਦੇਸਕਾਕਵਨ
ਵੇਸੁ॥ ਮਨਕਾਕਵਨੁਉਪਦੇਸੁ॥ ਗਿਆਨਕਾਗੁਰੂਕਉਨ॥ ੧

੧॥ ਗੁਸਾਈਜੀ॥ ਆਦੇਸੁਤਉਸਤਿਗੁਰਕਉ ਅਦੇਸੁ॥ ਅਦੇ
ਸੁਕਾਅਨੁਪਦੇਸੁ॥ ਮਨਕਾਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁ॥ ਗਿਆਨਕਾ
ਗੁਰੂਸਿਤੋਖ॥ ਗੁਸਾਈਜੀਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗੈਤਉਪਾਵੈਮੋਖ

੧੨॥ ਗੋਖਿਥੜਾ॥ ਕਉਨਧਰਤੀਕਾਛਾਪਣਾਬੇਲੀਐ॥ ਕਉ
ਨਅਕਾਸਿਕੀਕੂਚੀ॥ ਸਿਧਚਉਗਾਸੀਕਹਾਸੇਉਪਜੈਨਰਕਸੁਰ
ਗਕੀਵਾਟਉਚੀਕੋਨੀਚੀ॥ ੧੩॥ ਗੁਸਾਈਜੀ॥ ਸਬਦਿਧਰਤੀਕ

ਛਾਪਣਾਬੇਲੀਐ॥ ਪਉਣਅਕਾਸਕੀਕੂਚੀ॥ ਸਿਧਚਉਗਾ
ਸੀਸਯਜੈਉਪਜੈਨਰਕਸੁਰਕਸੁਰਗਕੀਵਾਟਉਚੀਨੀਚੀ॥ ੧

੪॥ ਗੋਖਿਥੜਾ॥ ਕਉਨਸੁਪਨੁਦੁਟੈਪਾਵੈਕਉਨਸੁਪਤਬ

ੴ ਸਤਿਗੁਰੈ ॥ ਕਉਨ ਸੁਪੜ ਸੈ ਪੀਜੈ ਖੀਰ ॥ ਕਉਨ ਸੁਪੜ ਸੈ ਰੋ
 ਸਰੀਰ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਸਾਈ ॥ ਕਨਕਿ ਪੜਵਾਏ ਪਾਏ ॥ ਤਾਬੇ ਪੜਵ
 ੴ ਸਤਿਗੁਰੈ ॥ ਨਾਲੇ ਰਿਪੜ ਸਿਉ ਪੀਜੈ ਖੀਰ ॥ ਸਿਉ ਪੜਰਹੈ ਸਰੀ
 ਰ ॥ ੧੬ ॥ ਰੋਖਿ ਥੜਾ ॥ ਕਾਹੁ ਦੇਖਿਆ ਪੇਡਿ ਬਿਨੁ ਤਰਿਵ ਰਾ ॥
 ਕਾਹੁ ਦੇਖਿਆ ਪਾਲਿ ਬਿਨੁ ਸਰਿਵ ਰਿ ॥ ਕਾਹੁ ਦੇਖਿਆ ਪੀਖ
 ਬਿਨੁ ਸੁਆਸ ॥ ਕਾਹੁ ਦੇਖਿਆ ਕਾਲ ਬਿਨੁ ਮੁਆ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਸਾਈ
 ਜੀ ॥ ਦੇਹਿ ਦੇਖਿਆ ਪੇਡਿ ਬਿਨੁ ਤਰਵ ਰੀ ॥ ਮਨੁ ਆ ਦੇਖਿਆ
 ਪਾਲਿ ਬਿਨੁ ॥ ਪਉਨ ਦੇਖਿਆ ਪੀਖਿ ਬਿਨੁ ਸੁਆਸੇ ਇਅ ॥
 ਦੇਖਿਆ ^{ਸਰਵਰ} ਕਾਲ ਬਿਨੁ ਮੁਆ ॥ ੧੮ ॥ ਰੋਖਿ ਥੜਾ ॥ ਕੈ ਅੰਗਲ ਅ
 ਕਾਸੁ ਹੈ ਕੈ ਅਕਾਸਤਾ ਹੈ ॥ ਕੈ ਸੇਰ ਕਾਸੁ ਮੇਰ ਪਰਬਤ ਹੈ ਇੰਦੁ
 ਰ ਸੈ ਕੈ ਪਾਰੈ ॥ ੧੯ ॥ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ॥ ਚਾਰਿ ਅੰਗਲ ਕਾ ਅਕਾਸ

ਭੈਂਦੁਇਅਕਾਸਤਾਹੋਸਵਾਸੇਰਕਾਸੁਮੇਰਪਰਪਤਹੈਇਵੁਵ
ਰਸੈਨਉਧਾਰੇ॥੨੦॥**ਰੇਖਿਥੜਾ**॥ਨਗਰੀਬਾਪੀਗਿਆਨਕੀ
ਪੋਟਿ।ਪੰਚੇਉਰੈਸਾਤਿਗੁਰੁੰਢਿ॥ਨਉਘਰਿਤਾਲਾਦਸਵੈਰਹੈ॥
ਤਉਨਗਰੀਕੀਆਬਾਤਾਕਹੈ॥ਗੁਸਾਈਜੀ॥ਕਹਾਤੁਇਆ
ਜੇਨਉਘਰਿਤਾਲਾਦਸਵੈਆਵੈਜਾਇ॥ਐਸਾਪੁਰਾਤਾਕੁ
ਨਹੀਉਲਟਿਨਨਕਸਮਾਉ॥੨੧॥**ਗੋਸਟਿਪੁਰੀਰੋਈ॥**

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥**ਅਥ**
ਲੁਰਾਛਮੰਤ੍ਰਾਲਿਖੰਤੋ॥ਅਟਲਸਕਲਤੇਜਛਾਇਆ॥
ਸੁਮੇਰਪਰਬਤਮੇਏਕਾਬਿਰਛਲਗਾਇਆ॥ਤਾਤੇਉਪਜੀ
ਪੰਚਦਾਲ॥ਏਕਦਾਲਉਤਰਿਦਿਸਾ॥ਏਕਦਾਲਦਖਣ

ਦਿਸਾ॥ ਏਕਦਾਲਪਛਮਾਦਿਸਾ॥ ਏਕਦਾਲਪੂਰਬਦਿਸਾ॥
 ਏਕਦਾਲਨਉਨਾਥਚਉਰਾਸੀਸਿਧਾਨੈਪਾਈ॥ ੧॥ ਏਕਮੁ
 ਖੀਲੁਦ੍ਰਾਛਦੇਪ੍ਰਿਥੀਕੇਨੇਤ੍ਰਕੇਵਰਨੀ॥ ਤੀਨਮੁਖੀਲੁਦ੍ਰਾਛ
 ਤੀਨਦੇਵਤੇਕੇਵਰਨੀ॥ ਚਾਰਮੁਖੀਲੁਦ੍ਰਾਛਚਾਰਿਬੇਦਕੇਬ
 ਰਨੀ॥ ਪੰਚਮੁਖੀਲੁਦ੍ਰਾਛਪਾਚਪਾਤ੍ਰੇਕੇਵਰਨੀ॥ ਖਟਮੁਖੀ
 ਲੁਦ੍ਰਾਛਖਟਜਤੀਕੇਵਰਨੀ॥ ਸਤਿਮੁਖੀਲੁਦ੍ਰਾਛਸਤਦਤੀ
 ਸੀਤਾਕੇਵਰਨੀ॥ ਅਸਟਮੁਖੀਲੁਦ੍ਰਾਛਅਸਟਕੁਲੀਨਾਗ
 ਕੇਵਰਨੀ॥ ਨਵਮੁਖੀਲੁਦ੍ਰਾਛਨਉਨਾਥਕੇਬਰਨੀ॥ ਦਸਮੁ
 ਖੀਲੁਦ੍ਰਾਛਦਸਨਮੋਕੇਵਰਨੀ॥ ਏਕਾਦਸਮੁਖੀਲੁਦ੍ਰਾਛਏਕ
 ਦਸਲੁਦ੍ਰਾਕੇਵਰਨੀ॥ ਦੁਆਦਸਮੁਖੀਲੁਦ੍ਰਾਛਦੁਆਦਸ
 ਤਦਨਕੇਵਰਨੀ॥ ਸ੍ਰੋਤਗੋਮਤੀਕੇਬੇਗਿਆਨੁ॥ ਗਾਥਬਾਧੇ

॥ ਸਤਾ ਪੁਰੀ ਕੋ ਜਾਵੈ ॥ ਕੰਨੇ ਬਾਧੇ ਕਰਨ ਤੀ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਸਿਰਿ
 ਬਾਧੇ ਸੁਮੇਰ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਗਲੇ ਬਾਧੇ ਬੈਰੁ ਠਕੋ ਜਾਵੈ ॥ ਅਜਾ
 ਵ ਬਾਧੇ ਸਹਿ ਸਹਤਿ ਆਲਾ ਗੈ ॥ ਜਾਵ ਬਾਧੇ ਸਹਿ ਸਹਤਿ ਆ
 ਪੁੰਨ ਪਾਵੈ ॥ ਆਚਰ ਤੇ ਬਿਚਾਰ ਤੇ ਪੁਨੇ ਨਹਾਰ ਤੇ ਪਾਪੇ ਨਲ
 ਤੇ ਤੇ ॥ ਮਿਤਲੇ ਕੁਭਿ ਭਿਦਿ ਆਸ ॥ ਸਿਧਿ ਸਿਦ੍ਹ ਪੁਰੀ ਗਰਜ
 ਤੇ ॥ ਸਟਾ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਚਰਨ ਪਾਦ ਨਮਸਤ ਤੇ ॥ ੧ ॥

੧ ॥ ਨਾਮਾ ਮਿਤੀ ॥

੧ ॥ ਸੀਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ

ਦਿ ॥ ਗੁਰ ਗਮ ਕਲੀਧਿ ਆਉ ਪ੍ਰਾਣ ਸਿਗਲੀਕਾ ॥

ਚ ਅੰਕਾਰ ਵਰੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ ਓ ਅੰਕਾਰ ਨਿਗਮਲ

ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਹੋਈ ਸਗਲੀ ਪਾਇ ॥ ਪਾਇ ਪਾਇ ਮ

ਰਿਬਹੁਬਿਸਥਾਗਾਆਪੇਜਾਣੈਸਿਰਜਣਹਾਗਿ॥ਸਿਰਜ ੨੮੫
ਨਿਗਰਕੇਕੇਤੇਭੇਖੁ॥ਭੇਖੁਭੇਖਮਹਿਠੈਅਲੇਖ॥੧॥ਏ
ਕੋਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮਾਲਾ॥ਨਾਨਕਸਿਮਰਹੁਗੁਰਗੋਪਾ
ਲਾ॥੧॥**ਰਹਾਉ॥** ਓਅੰਕਾਰਹੋਇਆਪਰਗਾਸੁ॥ਸ ੦
ਜੇਪਰਤੀਧਉਲਅਕਾਸੁ॥ਸਾਜੇਮੇਰਮੰਡਲਕਦਲਾਸ॥
ਸਾਜੇਪਿੰਡਧਰੇਮੰਝਸਾਸ॥ਸਾਜਿਅਕਾਲਨਛੋਰੈਪਾਸੁ॥
ਛੂਟੈਪਿੰਡਉਡਾਵੈਤੀਸ॥੨॥ ਓਅੰਕਾਰਹੋਆਚੰਦ੍ਰਾਇ
ਹਾ॥ਤਦਹੁਤੀਨੇਦੇਉਉਪਾਇਹਾ॥ਮਹਾਦੇਉਕੀਆਭੰਡਾ
ਗੀ॥ਬ੍ਰਹਮਾਚਾਰੇਬੇਦਬੀਚਾਗੀ॥ਬਿਸਨਤੰਛਾਉਦਸਿਅ
ਉਤਾਗੀ॥ਆਪਿਨਿਗਲਮੁਕਰੈਤਮਾਸਾ॥ਜਿਉਜਿਉਹੁ
ਕਮੁਤਿਵੈਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੩॥ ਓਅੰਕਾਰਚਉਰਾਸੀਅੰਗਾਅੰ

ਗਅੰਗਿਮੈਬਹੁਤੇਰੰਗ॥ ਰੰਗਰੰਗਮਹਿਬਹੁਤੇਰੂਪ॥ ਰੂਪਰੂ
 ਪੁਮੈਚਤੁਰਸਰੂਪ॥ ਜਨਮੈਮਰੈਨਬਿਨਸੈਜੋਇ॥ ਅਮੈਸਾਨ
 ਮੁਲੀਏਸੁਖਹੋਇ॥ ੪॥ ਓਅੰਕਾਰੁਬੀਰਜੁਸਿਸਾਰੈ॥ ਓਅੰ
 ਅੰਕਾਰਗੁਰਮੁਖਿਚਿਤਾਰੈ॥ ਓਅੰਕਾਰੁਸਿਰਜੇਅਰਮਾਰੇ
 ॥ ਓਅੰਕਾਰੁਲਾਗੀਸਭਕਾਰੈ॥ ਓਹੁਦੇਖੇਇਨਾਨਦਰਿਨਅੰ
 ਦੈ॥ ਕੋਵਿਰਲਾਗੁਰਮੁਖਿਸੋਈਪਾਵੈ॥ ੫॥ ਓਅੰਕਾਰਖੰ
 ਟੀਅਰੁਬਾਣੀ॥ ਕਿਨਯੋਵਿਰਲੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀ॥ ਤਿ
 ਸੁਵਿਚਿਕੀਤੇਬਹੁਤੇਭੇਦਾ॥ ਤਾਤੇਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮਿਤਿਬੇਦਾਨੂ
 ਜੇਅੰਗਰੀਆਪਸਾਗਾ॥ ਏਕੋਤਾਰੇਤਾਰੁਹਾਰਾ॥ ੬॥ ਓ
 ਅੰਕਾਰਬਹੁਤਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੈਵਾਰਾ॥
 ਕਿਆਕਹੀਮੈਕਛੁਕਹਣਨਆਵੈ॥ ਦੇਖੇਆਪਨਾਅੰ

ਪਦਿਖਾਵੈ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਗਰੈ ਜਾਉ॥ ਜਗ ਜੀਵਨ ਜੈ ਨਿ
 ਹਮਲ ਨਾਮੁ॥ ੨॥ ਓਅੰ ਕਾਰ ਪਾਈ ਅਰੁ ਪਉਣੁ॥ ਸੂਰ ਜੁਚੈ
 ਦੁਧ ਰੇ ਮੀਉ ਕੁਉਣੁ॥ ਤਾਰੇ ਕੀਏ ਬਹੁਤ ਕਰੇੜਾ॥ ਗਣਤੀ
 ਅੰਤ ਨ ਅੰਦੈ ਓੜਿ॥ ਜਾਨਿ ਕੀਆ ਏਤਾ ਪਾਸਾ ਰਾ॥ ਤਿ
 ਸ ਕੇ ਨਾਮੁ ਤਰੇ ਸੰਸਾਰਾ॥ ੩॥ ਓਅੰ ਕਾਰ ਸੁਣੀ ਐਚਿਤ
 ਧਾਰਿ॥ ਤਾ ਕਾ ਜਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰਿ॥ ਜਾਪੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰ
 ਕੇਉ ਪਦੇਸੁ॥ ਕਰਤਾ ਅਲਖੁ ਅਲੇਖੀ ਭ੍ਰਿਸਿ॥ ਤੇ ਮਹਰ
 ਮਖਾਸੇ ਦਰਬਾਰੀ॥ ਹਿਰਦੇ ਏਕ ਅਨੇਕ ਬੀਚਾਰੀ॥ ੪॥
 ਓਅੰ ਕਾਰ ਪੂਜਾ ਅਰੁ ਮਾਣੁ॥ ਓਅੰ ਕਾਰ ਜਾਪੁ ਸੰਜਮੁ ਪਿ
 ਆਨੁ॥ ਓਅੰ ਕਾਰ ਤਪਤੀ ਰਬੁ ਦਾਨੁ॥ ਓਅੰ ਕਾਰ ਗੁਰੂ ਅ
 ਰਚੇਲਾ॥ ਓਅੰ ਕਾਰੁ ਰਹੁ ਰਾਸੀ ਮੇਲਾ॥ ੫॥ ਓਅੰ ਕਾਰੁ

੨੮੬

ਥਿਤੀਅਰੁਦਾਗੁ॥ਓਅੰਕਾਰੁਪਲੁਚਸੇਬੀਚਾਗੁ॥ਪਤਿਗਮ
ਗੁਰਤਿਬਰਸਅਰੁਮਾਗਿ॥ਓਅੰਕਾਰੁਤੇਕਛੁਬਾਹਰਿਨਾਹਿ
॥ਓਅੰਕਾਰਨਿਰੰਤਰਬਾਨੀ॥ਜਿਨਿਜਾਨੀਤਿਨਿਗੁਰਮੁਖ
ਜਾਨੀ॥੧੧॥ਓਅੰਕਾਰੁਸਿਜੋਗਦਿਜੋਗੁ॥ਓਅੰਕਾਰਜੁਗ
ਤੀਅਰੁਜੋਗੁ॥ਓਅੰਕਾਰੁਤੇਏਸਭਸੁਆਦਾ॥ਓਅੰਕਾਰ
ਤੇਏਬਾਦਿਬਿਬਾਦਿ॥ਓਅੰਕਾਰਸੁਣੀਐਚਿਤਲਾਇ
ਕਿਨੇਦਿਰਲੇਗੁਰਮੁਖਿਸੇਈਪਾਇ॥੧੨॥ਓਅੰਕਾਰ
ਤੇਏਪੁਨਅਰੁਪਾਪਾ॥ਓਅੰਕਾਰਤੇਏਦੁਰੁਅਰੁਸਾਪੁ॥
ਨਰਕਸੁਰਗੁਦੁਇਬਾਪੇਥਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਈ
ਐਮਾਰਗੁਜਾਨੁ॥ਜਾਕੇਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤਿਆਈ॥ਤਾ
ਕਉਅੰਚਿਨਲਾਗੈਕਾਈ॥੧੩॥ਓਅੰਕਾਰਕੀਨੀਇ

ਕਦਾਤਿ॥ ਤਿਸੇਤੇ ਹੋਇ ਸੁਅਰੁਰਾਤਿ॥ ਬਾਜੀਗਰਇਹ
 ਖੇਲਪਸਾਰਾ॥ ਧਿਧੇਲਾਇਦੀਆਸੀਸਾਰਾ॥ ਕਾਮਕੋਧੁਲ
 ਲੁੰਅਰਮੇਹਾ॥ ਜਾਲਪਸਾਰਿਆਸਗਲਾਗੁਰਮੁਖਿਉਤ
 ਹੋਪਾਰਿ॥ ੧੪॥ ਪਿਤਾਰੂਪਸਬਦਿਸਬਦੁਕਉਜਾਨਹਾ॥
 ਰਹੈਕਹਾਅਸਥਾਨਵਖਾਨਹਾ॥ ਕਉਣਰੂਪਕੇਤਾਕੁਪਸਾ
 ਰਾ॥ ਕੇਤਿਕਹਲਾਕਾਕੇਤਾਕਿਭਾਰਾ॥ ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਬਦਰ
 ਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ ਸੂਖਮਮਹਿਅਸਥੁਲਸਮਾਇ॥ ੧੫॥
 ॥ ਅਗਧਿਉਗਧਿਦੋਊਬਸੇਪਉਣਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਟੈਆਵਗ
 ਉਣਾ॥ ਗਗਨਿਸਿਖਰਿਸਿਵਕਾਅਸਥਾਨਾ॥ ਜੁਗਤੀਸਾਜਿ
 ਮਿਲਾਵੈਭਾਨਾ॥ ਰਉਰੁਗੁਫਾਮਹਿਡੇਰਾਕਰੈ॥ ਗੁਰਪਸ
 ਦੀਜੀਵਤਮਰੈ॥ ੧੬॥ ਸਤਿਵਾਰਚਉਦਹਥਿਤਿਸੋਧੈ॥

੩੮੭

ਗਿਆਨਮਹਾਰਸੁਮਨਪਰਿਬੋਧੈ॥ ਲਾਗੀਲਾਗਰਹੈਦਿਨ
 ਗਾਤਿ॥ ਨਿਰਮਲਸਰਿਨਾਦੈ॥ ਨਿਰੁਗਤਿ॥ ਤਨਕਉਛਾਡਿਨ
 ਬਾਹਰਿਜਾਇ॥ ਕਦੁਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦਸਮਾਇ॥ ੧੭॥ ਰਾ
 ਚੈਸਬਦਸੇਸਬਦੇਜੇਗਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰੁਉਮਿਲੇਸਨੇਜਾ॥
 ਦੁਰਮਤਿਦੁਬਿਧਾਦੇਉਨਿਵਾਰੈ॥ ਗਿਆਨਖਕੁਲੇਤਿਨਕ
 ਉਮਾਰੈ॥ ਹਸਿਰਸਿਮੈਚੈਬ੍ਰਹਮਕਿਆਰੀ॥ ਨਾਨਕਾਇਹਬਿ
 ਧਿਲਾਗੀਤਾਰੀ॥ ੧੮॥ ਪਰਮੁਸੁਨਪ੍ਰਗਾਸੁਦੁਆਰਾ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਚੇਤੈਗਿਆਨਬੀਚਾਰਾ॥ ਚਾਰਕਲਾਲੈਖੇਲੈਕੋਇ
 ਯਾਇਹਬਿਧਿਤਾਕਉਰੁਮਨਹੋਇ॥ ਅਜਪਾਜਾਪਜਪੇਮ
 ਨਮਾਰੀ॥ ਤਾਕੇਦਰਸਨਬਹੁਦੁਖੁਜਾਹੀ॥ ੧੯॥ ਪੰਚਚਾਰਿ
 ਲੇਤੀਨਸਮਾਦੈ॥ ਕਾਹੇਕਉਪਰੁਛਡਿਸਿਧਾਦੈ॥ ਅਟਲ

ਅਡੋਲਿਰੈ ਠੰਗਿਰਾਤਾ ਅਗਮਨਿਗਮਕੀਜਾਵੈ ਬਾਤਾਜੁ
 ਗੁਫੂਟੈ ਪੋਲੈ ਨਾਹੀ ਸਾਰਿ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਨ ਆਵੈ ਗਾਰਿ
 ੨੦ ॥ ਨਾਉ ਕਵਲ ਸੋਧੈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਮੂਲ ਕਵਲ ਸੋਧੈ ਬਨਿ
 ਆਵੈ ॥ ਯੈ ਠੰਗਿਰਾ ਬੋਧਿ ਆਰੂਪਾ ਤਬ ਮਾਨਸ ਨਾਹੀ ਆਪੁ
 ਰੂਪਾ ॥ ਬਿਧਨ ਕਾਟਿ ਕੁਏ ਨਿਰਬੰਧਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੀ ਨੀਬਿਖ
 ਮੀਸਿਧਿ ॥ ੨੧ ॥ ਉਲਟਾ ਨਿਰਚੜ੍ਹੈ ਕਉਲਾਸਿ ॥ ਤਬ ਬਾਹਰਿ
 ਸੋਲਹਿ ਏਕ ਗਾਸਿ ॥ ਭਉਰ ਭਵੰਤ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸਤ ਜਪਾਰਿ ॥ ਆਇਆ ਦੇਖੇ ਮੰਦਰਿ ਥਾਨਿ
 ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਠੰਗਿਮਹਲਿ ਰਾਤਾ ਠੰਗਿਤਾਰਿ ॥ ੨੨ ॥ ਠੰਗਮਿ
 ਲੀਸਾਰਿ ਸਾਗਰਿ ਮਾਰਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਾਹਿ ਸੋ ਨਿਕਸੈ ਨਾਹੀ
 ਹਨਿ ॥ ਖੁਕੋ ਨਿਰਵਾਰੋ ॥ ਗਗਨਿ ਮਗਨੀ ਬਿਸਮਾਦੁ ਬੀਚਾਰੈ

ਕੀਆਬਸੇਗਾਗਿਆਨੁਪਰਿਬਾਕੋਜੇਮਾਰੈਕਾਲਨਾਝਾਕੈ॥
 ੨੩॥ ਲਿਵਕਾਰਹਿਕਰਣੀਇਹਕਰਿ॥ ਲਿਵਲਾਗੀਤਾਬਿਸ
 ਗਾਲਿਬਿਸਰਿ॥ ਜੇਉਕਰਿਨਾਰਿਖਸਮਸਿਉਮਾਨੀ॥ ਦਾਈ
 ਬੀਚਿਤੁਈਹੈਗੰਨੀ॥ ਜੇਅਬਿਨਾਰਿਖਸਮਕੋਉਪਾਵੈ॥ ਅਦ
 ਗਾਇਮੋਟਿਲਗਾਵੈਪਾਵੈ॥ ੨੪॥ ਨੀਰਪਗਣਿਦਹੀਅਕਾਸਿ
 ਕੋਦਿਰਲਾਸਿਚੈਗੁਰਪਸਾਦਿ॥ ਮੂਲਸਿਚਿਹੋਇਮਾਨਿਬੁਧਿ॥
 ਮੂਲਸਿਚਿਹੋਵੈਸਭਸੁਧਿ॥ ਦਾਦਰਿਜਲਮੇਕਉਲਨਤਲਿਅ
 ਗੁਰਮੁਖਿਭਉਰਹੂਪੁਰੇਇਮਿਲਿਅ॥ ੨੫॥ ਉਲਟੈਜੈ
 ਪਕਾਵੈਸਾਰਿ॥ ਪੂਰਿਮੁਖਲਧੈਵੈਬੀਚਾਰਿ॥ ਕੋਇਲੇਕਲਾ
 ਪਛਾਣਜਲਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਆਇਉਸਮਝਾਵੈ॥ ਸਬ
 ਦਸੁਗਤਿਮਹਿਰਹੈਅਡੋਲਾ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਾਪੁਰਾਤਲੁ॥ ੨੬॥

ਆਸਨਿ ਚਉਗਸੀਦਸਿ ਤੈਪਉਣਾ ॥ ਦੁਆਦਸਉਲਟੈ ਰਾਖੇ
 ਭਵਨਿ ॥ ਖਟਚਕਰਿ ਖਟਅਸਥਾਨਾ ॥ ਜੇਜਾਨਹਿ ਤੇਉਪਰਿ
 ਧਾਨਾ ॥ ਤਉਪਰਿ ਇਕਨਾਗਨਬਸੈ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਰੀਓ
 ਹਨਸੈ ॥ ੨੧ ॥ ਮੇਠਡੰਡਕੀਬਿਖਮੀਬਾਟਿ ॥ ਗੁਰਬਿਨਕਉਨਬ
 ਤਾਵੈਘਾਟਿ ॥ ਇਹਘਾਟੀਜੇਜੀਤੈ ॥ ਕੋਇਤਾਕਉਜਨਮੁਮਰ
 ਵਨਹੀਹੋਇ ॥ ਸਿਵਰੂਪੀਜੀਤਹਸਿਸਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕਪਾਵਹੁਮੇਖੁ
 ਦੁਆਗੁ ॥ ੨੨ ॥ ਅੰਭੈਮਾਹਿਬੈਸਿਤ ॥ ਰੁਜਲੈ ॥ ਸੁਝੈਭਵਨਸਗ
 ਲਉਜਿਅਗੇ ॥ ਤੈਗੁਣਤਿਆਗਿਰਹੈਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਸਬ
 ਦੁਅਨਾਹਦੁਸੁਹਤਿਸਮਾਧਿ ॥ ਸੁਖਮਨਿਮਹਲਕਰੇਜਾਇ
 ਰੇਰਾ ॥ ਤਾਕਉਭਉਬੂਹੁਨਿਨਫੇਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਕਵਨਖੰਡੁਆ
 ਛੈਘਾਟਿਖੰਡੁ ॥ ਕਵਨਖੰਡੁਤੈਪਰਗਾਸੁ ॥ ਕਵਨਖੰਡੁਮਹ

ਕਾਲਬਸੇਗਾਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਕਰੈਨਿਬੇਗਾ॥੩੦॥ਕਦਨ
 ਖੰਡਰੂਪਕਾਸਾਨਾਕਦਨਖੰਡਤਪੈਨਿਤਭਾਂਨਾਕਦਨਖੰਡਕ
 ਲਠਿਰਿਆਵੈ॥ਕਦਨਖੰਡਕਾਲੀਗਤਿਪਾਵੈ॥ਕਦਨਖੰਡ
 ਬੋਲੈਸੋਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗਰਮੁਖਚਾਨਦੁਹੋਇ॥੩੧॥ਕ
 ਦਨਖੰਡਸੁਮਤਿਬੁਧਿਆਵੈ॥ਕਦਨਖੰਡਮਨਕਉਮਨੁ
 ਪਾਵੈ॥ਕਦਨਖੰਡਤਜਿਹਹੈਇਕੇਲਾ॥ਕਦਨਖੰਡਸਿਵਸ
 ਕਤੀਮੇਲਾ॥ਕਦਨਖੰਡਤਨਿਕੀਸੁਧਿਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਬਦੀਰਹੈਸਮਾਇ॥੩੨॥ਕਦਨਖੰਡਗਤਾਹੀਗਿਰਾਸਿ॥
 ਕਦਨਖੰਡਹੋਵੈਕਉਲਾਬਿਗਾਸਾ॥ਕਉਨਖੰਡਭਉਰਠਹਿਰ
 ਈ॥ਕਦਨਖੰਡਪਰੁਛਾਡਿਨਜਾਇ॥ਕਦਨਖੰਡਰਹੈਸਦਾਅ
 ਨੰਦਾ॥ਕਦਨਖੰਡਤਹਾਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩੩॥ਜਬਗਿਆਨੀ

ਗਿਆਨੁ ਸਪੁਰਨ ਪਾਵੈ ਤਬਿ ਇਹੁ ਪਿਆਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਲਗ ॥ ੩੮ ॥
ਦੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਨ ॥ ਜਹਾ ਜਹਾ ਜਾਇ ਤਹੀ
ਤੈਹਾ ਨਾ ॥ ਮਿਰਗੁ ਸੁਬਾਸਹਿ ਢਲ ਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਬਿ
ਨੁ ਸੁਗਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਅਚਰਨੁ ਏਕਤਾ ਸਾਆਵੈ ॥ ਜ
ਲਛਾਤਿ ਮੀਨਾ ਬਿਗਸਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਜਾਲ ਕਾਹਣਿ ਫਿਰਹਿ ਉ
ਦਾਸਾ ॥ ਸੋ ਜਲ ਛੇਤ੍ਰਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਸਰਬ ਸੁਨਿ ਜੀਤਾ
ਸੁਰਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਪਦ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨਿ
ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥ ਤਿਹੁ ਪਰਿ ਜਾਇ ਤਾਮਿ ਏਉ
ਪਾਧਿ ॥ ਕੈ ਗੁਣੁ ਤਿਆਗ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ
ਭਈ ਪਤੀਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸਿਰਕੀਆਇ ਸਨਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਦਾਨੁ ॥ ੪੧ ॥ ਸਗਲ ਖੰਡ ਮਾਹਿਰੈ

ਅਖੰਡਾ ਸੁਰਗਿ ਪਾਇ ਆਲ ਅਰਬ ਯਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਿਰ
 ਪਾਖੇ ਲੈ ਦਰਦਾਜਾ ਮਹਿਰ ਮਭਇ ਆ ਅਨੁ ਦੁਬਾਜਾ
 ਮਗਨ ਭੈ ਆਤਿ ਸਾਗਰ ਮਾਯੀ ॥ ਜੇ ਜੇ ਜਾਇ ਸੋ ਨਿਕ ਸੈ ਨਾ
 ਹੀ ॥ ੩੧ ॥ ਮੀ ਨਿਕੀ ਆਗਗਨੰਤ ਰਿਵਾਸੁ ਤਤਾ ਪਾਪੁਸ
 ਗਲ ਕਾਨਾ ਸੁਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਦਾਬ ਪਾਇਆ ਤਾਤੇ ਸ
 ਹਜਿ ਪਲਟੀ ਕਾਇਆ ਅਹਿ ਨਿਸਿਸ ਦਾਰੈ ਰੰਗ ਗਤਾ
 ਹਿਨ ਹੂ ਵਿਹਲੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ੩੨ ॥ ਕਵਨ ਖੰਡ ਗਿ
 ਆਨੀ ਮਿਟੈ ਪਿਆਸਾ ਕਵਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਛੂਟ ਕੈ ਆਸਾ
 ਕਵਨ ਖੰਡ ਲਾਗੈ ਨੀ ਬਾਣੁ ਕਵਨ ਖੰਡ ਤਤ ਪਦ ਨਿਰਬੰ
 ਣੁ ਸਗਲ ਖੰਡ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਪਸਾਰੀ ਤਾ ਕਉ ਰੇਟੈ ਬਨੈ ਜੁ
 ਹੀ ॥ ੩੩ ॥ ਸਬਦ ਸੁਨੇ ਕਾ ਕਿਆ ਉਪਕਾਰੁ ਗਾਗਿ ਆਨਿ ॥

ਕਰਦੁਬੀਚਾਹੁ। ਸੁਣੀਐ ਸਬਦੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸੋਇ॥ ਬਿਨ ਪੋਖੇ ੨੯੭
 ਕਿਆ ਪਰਚਾਹੋਇ॥ ਸੁਣੁ ਸੁਣਿ ਸਬਦੁ ਕਹੈ ਸਿਸਾਹਾ ਨਾਨਕ
 ਕਾ॥ ਦਿਹ ਲਾਭ ਕੇ ਦੇਖ ਦਿਹਾਹੁ॥ ੪੦॥ ਜਬ ਸੁਖ ਮਾਸ ਬੁਲੇ
 ਖਾਇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਦ ਪਿਡੁ ਸਮਾਇ॥ ਗਗਨਿ ਸੋਰ ਵਰਕ
 ਦਲਾ ਬਿਗਾਸਿ॥ ਕੁਉਗਾਉ ਗਉਗਹਿ ਓਤਿ ਹਵਾਸਾ॥ ਮਨੁ ਐ
 ਬੁਝੈ ਉਲਟੀ ਗੀਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸਦਾ ਅਤੀਤਿ॥ ੪੧॥
 ॥ ਕਿਹਿ ਕਾਰਣਿ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਲਗਾਵਹਿ॥ ਲਾਗੈ ਸਬਦੁ ਕ
 ਉਨ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ॥ ਸੁਣੁ ਸੁਣਿ ਗਿਆਨੀ ਕਹੀਐ ਜਗਮ ੦
 ਹੀ॥ ਜੇ ਦੇਖਹਿ ਸੋ ਆਖੈ ਨਾਹੀ॥ ਗੁੰਗੇ ਕੀ ਗਤਿ ਗੁੰਗਾ ਜਾਵੈ
 ॥ ਗੁੰਗਾ ਭੈ ਆਤ ਉਕਹਾ ਬਖਾਵੈ॥ ੪੨॥ ਲਿਵਲਾਗੀਤਿ
 ਥਾਨ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਲਿਵਲਾਗੀਤ ਨ ਕੀਸੁ ਪਿਜਾਵੈ॥ ਉਚੇਖੰਡ

ਮਹਲਾ ਪਰੁਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੀ ਤਿਆਗਿਆ
 ਇਆ ਬੈਰੀ ਉਲਟਿ ਕਏ ਸਭ ਮੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਸਿਆ ਕੇ
 ਵਲੁ ਚੀਤਾ ॥ ੪੩ ॥ ਪੰਚ ਪੰਚੀਸ ਅਉਰ ਪਚਾਸਿਆ ਇਨਕ
 ਉਜੀਤਿ ਕਰੈ ਮਨਗਾਸਿ ਪਉਨੁ ਨਾਥੁ ਨਾਥੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਉਲਟੈ
 ਕਲਾਤ ਬਾਪੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਤਿਹ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਦੋਊ ਹੈਰ ॥
 ਨੀਜੇ ਦੇਖੈ ਸੋ ਕਹੈ ਨੀਸਾਨੀ ॥ ੪੪ ॥ ਤਹਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਬਹੁ ਮੋਹ
 ਪਿਆਸਾ ਕਾਂਸੈ ਕੋ ਪਲਾਲ ਚਮਰੁ ਆਸਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦ
 ਆਲੋਕਾ ਚਾਹਾ ॥ ਏਤੇ ਠਾਕੇ ਤਿਹ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਇਹ ਠਾਕੇ ਜੇਜੀ
 ਤੋ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲਤੇ ਬਿਲਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ੪੫ ॥ ਮਾਸ ਵਿਗੁ
 ਣਾ ਮਿਰਗੈ ਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਕਿ ਮਕਿ ਠਹੁਕਾਲਾ ਵੈ ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾ ਅਗਨਿ ਜਾ ਰੈ ॥ ਗੁਰਗਿਆਨੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰ ਕਰੈ ਇਸ ॥

ਨਾਨਾ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕੀ ਚੀਨੈ ਸੀਧੀ ਤਬ ਬੀਧ ਨਿਭਏ ਨਿਰਬੀ ੨੮੨
 ਥਿ ॥ ੪੬ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਕਹਾ ਬਖਾਨਹਾ ਗੁਰਮੁਖ
 ਅਪਨਾ ਆਪ ਪਛਾਨਹਾ ਜੇਤੁ ਮਜਾਤਾ ਆਪਨਾ ਆਪੁ
 ਤਉ ਆਗੈ ਨ ਲਾਗੈ ਪੁੰਨ ਪਾਪੁ ਅੰਭੈ ਮਹਿ ਜੋ ਅੰਭ ਸ
 ਮਾਨਾ ਤਾ ਕਾ ਆਵਾਗੁ ਉਨ ਮਿਟਾਨਾ ॥ ੪੭ ॥ ਤਹਾ ਦਿਵ
 ਮੁਰੈ ਨਿਚੰਦਨ ਸੂਰਾ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪੇ ਭਰ ਪੂਰਾ ਜੀਵਤ
 ਠਉਰ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਵੈ ਜੇ ਜੇ ਮਰੈ ਸੋਈ ਪਰ ਆਵੈ ਕਹੁਨ
 ਨ ਕਪਰ ਕੀ ਨੀਸਾਨੀ ਭਿਤਾ ਫਿਕਰਿ ਨ ਆਵਨ ਜਾਨੀ ॥
 ੪੮ ॥ ਪੀਚੇ ਚੋਰ ਪੰਚਾ ਪੀਚੇ ਸੁਤਾ ਜੇ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ਅਉਧੁ
 ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਚੋਰੁ
 ਮੁਸੈ ਭੰਡਾ ਗੁਛਾਇ ਆਤਰ ਦਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ਤਿਹਿ ਪ

ਰਿਜਾਇਤਾ ਬਹੁਰਿ ਨਾ ਆਵੈ ॥ ੪੮ ॥ ਨਖਿ ਸਿਖ ਭਰੈ ਨੌ
ਲੈਚੰਦਲੁ ॥ ਪਛਮ ਸੂਰੁ ਚੜੈ ਤਬ ਨਿਹਚਲੁ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਧ ॥
ਗੋਖਿ ਥਾਭਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਅਜਰ ਜਰੈ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰ ਜੁ ਦੇਇ
ਟਲੀਲਾਵੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਖਿਥਾ ਖਿਸਦਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ੪੯ ॥

॥ ਚੰਦਲੁ ਖੀਰ ਕਰਹੁ ਜੇ ਗੀਸਗਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬ ਦੀ ਮਨਹਾਖਹੁ
ਭੀਤਰਿ ॥ ਜੁਗਤਿ ਸਹਜਿ ਲੇਹੁ ਅਹਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਜੀਤਹੁ ਜੀਤ ॥
ਸਿਸਾਗਾ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਚੰਦ ਭਵਨ ਆਵੈ ॥ ਨਹੀ ਭਾਨਾ ॥ ਤਬ ਲਗੁ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੇ ਕਲਿਆਨ ॥ ੫੦ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਏਕੈ
ਘਰੁ ਵਾਸਾ ॥ ਤਬ ਮੇਟੈ ਬਹੁ ਮੇਹੁ ਪਿਆਸੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੀਰਭ
ਰੈ ਨਿਤ ਗਾਗਰਿ ॥ ਇਉ ਕਰਿ ਗੰਗਿ ਮਿਲੀਸ ॥ ਰਸਾਗਰਿ
॥ ਸਰਪੁ ਭਰੈ ਦਾਦਰਿ ॥ ਪਰਿ ਨੀਗਾਨਾ ਨ ਕਤਿ ਨ ਮੇ ਮਨੁ ਅਸ

ਥੀਰਾ॥ ੫੨॥ ਤਨੁ ਸਾਗਰ ਮਨੁ ਬੋਝ ਬੁਭਾਰੀ॥ ਪਵਨ ਰਥ ਕਰੈ ੨੮੩
 ਅਸੁ ਦਾਗੀ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਰਾਹ ਅੰਦਰੈ ਧਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਘਰੁ
 ਲਿਗੁ ਰੁਪਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗੁਰੁ ਬਤਾਵੈ ਕਉਨ॥ ਬਹਿ ਬੁਕਿ
 ਉਪਹੁ ਚੈ ਬਿਨੁ ਪਉਨੁ॥ ੫੩॥ ਤੀਨ ਪਾਰਿ ਏਕੈ ਘਰਿ ਮੇਲ ੦
 ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨਾਵੈ ਚੇਲਾ॥ ਏਹ ਸਰਿ ਨਾਇ ਮੈ ਕਿ
 ਆਉ ਪਕਾਰੁ॥ ਪਰਲ ਪਾਪ ਕਟੇ ਇਕ ਬਾਰੁ॥ ਉਚੈ ਘਰਿ
 ਪਾਵੈ ਘਰਿ ਵਾਸ॥ ਤਬ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਗਲ ਕਾਨਾਸੁ॥ ੫੪॥
 ॥ ਕਉਲ ਏਕ ਜਾ ਕੇ ਦਲ ਬਤੀਸਾ॥ ਗਗਨਿ ਸੋਦਰ ਏਹ ਬ
 ਖਸੀਸਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਭਟੁ ਰਹੁ ਪਹਿ ਏ ਪਾਵੈ॥ ਓਹੁ ਸੁਬਾਸ ਉ
 ਰੈ ਠਹਿਰਾਵੈ॥ ਅਯਿ ਨਿਸਮ ਗਨੁ ਸਦਾ ਬਿਸਮਾਦੁ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮਿਟੈ ਉਪਾਧਿ॥ ੫੫॥ ਦਰ ਕਉ ਜਾਵੈ ਸੇ

ਦਰਦੇਸਾ ਪੰਚ ਜੀ ਤੇ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਨਗਰੀ ਬੈਠਿ ਹਕੂਮਤਿ
ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ ਇਤਿ ਬਿਧਿ ਮਾਰੇ ਮਨ ਕੇ
ਮਾਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ੫੬ ॥ ਜੇਗੀ ਜੇਗੁ
ਲੀਏ ਨਿਤਿ ਖੇਲੇ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀਏ ਕੈ ਘਰਿ ਮੇਲੇ ॥ ਚੰਦ
ਖੰਡ ਅੰਬਿ ਤਸਹੁ ਨੀਗੁ ॥ ਉਲਟੈ ਰਬ ਮਨੁ ਅਸਥੀ ਗੁਹਾਦੁ
ਰਮਤਿ ਦੂਹਿ ਪਲਟੀ ਕਾਇਆ ॥ ਜੇਗੀ ਜੇਗੁ ਲੀਏ ਘਰ
ਆਇਆ ॥ ੫੭ ॥ ਸੋਨਿ ਅਸੀਸੋ ਜੇ ਸੁਨ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਗ
ਗਨ ਅੰਤੁਲ ਮਹਿ ਗੋਖੇ ਚੇਤਾ ॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿਤਾ ਹੀ ਕਬਹੂ
ਨ ਖੇਲੈ ॥ ਕਨਕ ਕਾਮ ਨੀ ਦੇਖ ਨ ਭੂਲੈ ॥ ਅਬਿਸਰੈ ਖੰ
ਰੁਬ ਸੇਰਾ ਪਾਵੈ ॥ ਮਹਰਮ ਮਹਲ ਨ ਕੇ ਅਟਕਾਵੈ ॥ ੫੮ ॥
॥ ਜੇਗੁ ਜੇਗੁ ਕਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਨ

ਕਬਹੂ ਹਾਰੈ॥ ਸਗਲ ਬਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਿ ਪੀਵੈ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੁਗੇ ਜੁਗੁ ਜੀਵੈ॥ ਕਰਮੁ ਭੂਇ ਅੰਗ ਮਹਿ
 ਦੈ ਪਾਗੈ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ॥ ੫੬॥ ਬਿਸਨ ਪੀ
 ਤਿ ਹਿਰਦੈ ਮੈ ਪਾਰੈ॥ ਫੁੰਚ ਰੁਚੀ ਟੀਏ ਕਬੀਚਾਰੈ॥ ਅਹਿ ਨਿਸ
 ਪੁਨ ਅਨਾਦ ਰਾਖੇ ਮਨਿ ਨੀਤਿ॥ ਦੂਸਰਿ ਭਾਉ ਨ ਰਾਖੇ ਚੀ
 ਤਿ॥ ਚੰਚਲ ਮਿਰਗੁ ਬਾਧੇ ਗੁਰਗਿਆਨੁ॥ ਬੈਸਨ ਬਿਸਨ ਜਾ
 ਨੁ ਪਰਵਾਨੁ॥ ੫੭॥ ਸੇਬੁ ਮਚਾਹੀ ਜੇ ਚੀਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁਰ
 ਸਾਖੀ ਸੁਣੁ ਮੇਟੈ ਭਰਮੁ॥ ਸੁਮਤਿ ਧਿਆਨ ਪਾਰੈ ਮਨ ਮਾਰੀ
 ਤ ਬਲਾਹੀ ਧੁਨਿ ਗਗਨਿ ਮਝਾਰੀ॥ ਕਾਟਿ ਕਰਮ ਤੈ ਨਿਹਿ
 ਕਾਰਮਾ॥ ਆਦਾ ਗਉਨ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਪਰਮਾ॥ ਸੇਈ ਸੇਖ ਜੇ ਸੇ
 ਪੈ ਕਾਇਆ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਤਿ ਆਗੀਆਇਆ॥ ਦੂਖ

੨੮੪

ਭੁਖਰਠਿਪੀਦੈਪਾਨੀ। ਚਉਥੈਘਰਿਮੇਆਵਾਦਾਨੀ। ਪਉਣ
 ਸੁਤਮਨਮਨੀਆਕਰੈ। ਜਪਜਾਪੇਨਾਮਸੋਰੇਦਰਤਰੈ॥ ੬੨॥
 ਕਾਜੀਸੋਜਾਕਾਕਉਲਬਿਗਾਸੁ। ਗਿਆਨਸੀਪੂਰਨਮਨੁਤਿ
 ਪਤਾਸੁ। ਰੋਜੇਰਜਾਇਪਛਾਇ। ਚੰਦਸੂਰਜਿਏਕੈਘਰਿਅ०
 ਹੈ। ਪੰਚਮਾਰੈਪੰਚਨਿਦਾਜੈ। ਤਾਕੈਘਰਿਅਨਾਤਦੁਪੁਨਿਦਾ
 ਜੈ॥ ੬੩॥ ਮਾਲਾਮਨਕੀਮੇਟੈਚਾਲਾ। ਚੰਚਲੁਮਨਕਰੈਪੇਮ०
 ਲਾਅਗਿਨਿਸਿਥਾਂਗਾਬਾਂਗਿ। ਸੁਣਾਵੈ। ਸੁਨਮਸੀਤਜਾ
 ਇਸੁਮਾਵੈ। ਤਗਏਕਅਕਾਰਨਦੁਸਰਭਾਉ। ਨਾਕੋਸੇਦਕ
 ਨਾਕੋਗਉ॥ ੬੪॥ ਮੇਨਮਨਕੇਮਰਦੇਨਿਮਾਣਾ। ਤਿਕਟੀ
 ਘਾਟਿਕਰੈਇਸਨਾਨੁ। ਬ੍ਰਹਮਅਗਨਜਾਗੈਮਨਜੀਤਿ। ਕ०
 ਇਆਸਮਪੈਬਿਸਨਪ੍ਰੀਤਿ। ਜਨਮਮਰਣੁਮਿਟੈਦੁਇਅੰ०

ਗੁਾਨਾਨਕਨੀਰਨੀਰਕੇਸੀਗਿ॥ ੬੫॥ ਰੋਗਦੇਖਤੇਰਹਤਬੈ ੨੮੫
 ਰਾਗਿਆਅਹਿਨਿਸਿਸੁਰਤਿਸਦਾਲਿਵਲਾਗਿ॥ ਪਲਟੈ
 ਪਉਨਨਿਪਜੈਕਾਇਆਮਨਕਉਜੀਤਿਸਹਜਿਘਰਿ
 ਆਇਆਸਮੇਸਿਘਕੀਆਘਰਿਵਾਸੁ॥ ਤਬਆਸੇ
 ਸੋਰੇਵਗੁਮਾਹਿਨਿਵਾਸੁ॥ ੬੬॥ ਪੂਰਬਕਉਤਿਆਗਿਪਛ
 ਮਕਉਕਰੈਗਉਨਾਉਲਟੈਪਉਨਸੇਧੈਘਰਿਭਉਨਾਨਉ
 ਸੈਨਾਨੀਸੋਲਾਸੇਸਿਧਿ॥ ਪਉਨਾਖੇਲੇਤਹਾਨਿਰਿਬਿਧਿ॥
 ਉਲਟੀਗਗਸਮੁੰਦ੍ਰਮਿਲਾਵੈ॥ ਵਹੈਅਕਾਰਿਫਿਰਿਬੀ
 ਚਸਮਾਵੈ॥ ੬੭॥ ਕਿਤਿਬਿਧਿਤਨਮੇਮਨੁਠਹਾਇ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਮਾਰਗੁਦੀਆਬਤਾਇ॥ ਚੰਦ੍ਰਸੁਰਜੁਏਕੈਘਰਿਆਨੈ
 ॥ ਪੂਰਬਿਤਿਆਗਿਪਛਮਕਉਤਾਨੈ॥ ਮੋਹਿਤੋਹਿਸਭ

ਅੰਤਰਿਸਾਗਰਿ॥ ਸੁਭਰਨੀਰਨਫੂਟੈਗਾਗਾਰਿ॥ ੬੮॥ ਉ
ਲਟਾਬਾਨਗਗਨਿਕਉਸਾਂਧੈ॥ ਪੰਚਚੋਰੁਗੁਰਸਬਦੀਬਾਧੈ
ਸੁਨਕੋਠੀਬਿਜਰਕਪਾਟਿ॥ ਇਨਕਉਗਾਖੈਅਉਘਟ
ਘਾਟਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪਲਟੈਬੁਧਿ॥ ਮਨਪਲਟੈ
ਨਿਰਬਾਣੀਬੁਧਿ॥ ੬੯॥ ਅਉਹਟਿਪਟਹਿਤਾਕੇਦਸਦੁਅ
ਗੁ॥ ਦਸਵੈਭੀਤਰਿਖੇਲੁਅਪਾਰੁ॥ ਤਿਸੁਦਰਿਕੇਬਹੁਤੇਦਰ
ਬਾਹਿ॥ ਨਿਗੁਰੇਮੂਲਨਪਾਵਹਿਜਾਹਿ॥ ਜਿਸਕੇਮਨਗੁ
ਰਕਾਉਪਦੇਸਾ॥ ਤਾਕਉਠਾਕਨਹੀਤਿਹਦੇਸਾ॥ ੭੦॥ ਪਦ
ਮੁਆਸਣੁਕਰਿਬੈਸਹੁਮੀਤਾ॥ ਮਾਜਪਾਜਾਪਜਪਹੁਨਿਤ
ਨੀਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਜਾਨੁਗੁਗਰਿਅਨਾ॥ ਤੀਨਲੋਕ
ਮੈਤਾਕਾਮਾਨੁ॥ ਇੰਦ੍ਰਚੰਦ੍ਰਸੂਰਸਹਿਧਿਆਵੈ॥ ਤਾਂਕਾ

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥ ੧੧॥ ਪੁਰ ਕਘਟਿ ਮੈ ਗਏ ਪੁਰਿ
 ਚੰਚਲੁ ਮਿਰਗੁ ਦੇਖੈ ਦੂਰਿ॥ ਕਰਤ ਹੋਤ ਮਿਲਿ ਸੇਖੈ ਨੀਤਿ
 ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਬਾ ਦਿਠਤਾ ਮਨ ਜੀਤਿ॥ ਬਿਰਥਾ ਦਰੁ ਘਰੁ ਚ
 ਉਥਾ ਪਾਇਆ॥ ਨਿਰਮਲੀ ਜੋਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਕਾਇਆ॥ ੧੨॥
 ਕੁੰਭ ਕੁੰਭ ਸੁਪੁਰਨ ਭਰੈ॥ ਜਾਇ ਤ੍ਰਿਬੀਣੀ ਮਨ ਨੁਕਰੈ॥ ਮ
 ਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ਦੂਜਾ ਅੰਗਾ ਦੇਉ ਮਨ ਅਪਨਾ ਅਪਣੈ ਸਿਰਿ॥
 ਬਿਨੁ ਜਿਹ ਬਾਹੁ ਏ ਅਪਣੈ ਗਾਵੈ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਆਪੇ ਸਮ
 ਝਾਵੈ॥ ੧੩॥ ਕਰਮ ਭੁਅੰਗ ਮੁਕਰਮੁ ਬਿਨਾ ਸਨੁ॥ ਗੁਰ ਪਸਾ
 ਦਿ ਪਛਾਣੁ ਹੁਆ ਸਣੁ॥ ਅਗਨ ਜਲੈ ਪਕੈ ਨਿਜ ਸਾਰਿ॥ ਰੋਗੀ
 ਲਾਗੀ ਗਗਨਿ ਮੰਝਾਰਿ॥ ਤੁਹਾ ਅਕਾਲ ਸਰੂਪੁ ਰੂਪ ਸਰਬ
 ਗੀ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਹੀ ਸਭ ਰੰਗੀ॥ ੧੪॥ ਚੰਦ ਕਹੁ ਚਿਜਾ ਕਉ

ਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਆਇਆ ਸਿਗੁਰੈ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਜੇਉ ਕਰਿ ਕਵ
 ਲਸੋਰੇ ਵਰਮਾ ਜੀ॥ ਬੀਚਰੈ ਭੂ ਬੈਠੁ ਨਿਆ ਜੀ॥ ਬਿਖਸਾ
 ਗਰਮਾਹਿ ਨਰਿ ਬਿਖੋਇ ਸੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰ
 ਬਿਤਰਸੁ ਪੀਆ॥ ੧੫॥ ਪ੍ਰੰਤਿ ਤਾਰਹਿ ਮਿਲਹਿ ਸੁਰਸਾ
 ਗਗਾਇਉ ਕਰਿ ਨੀਰਸਮਾਵੈ॥ ਸਾਗਗਾ ਪੰਚਏ ਕਰੈ ਇਏ ਕੁ
 ਸਮਾਵੈ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਸਗਲਾ ਬਿਸਰਾਵੈ॥ ਜੇਉ ਤਰੰਗ
 ਜਲ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ॥ ਤਾਕਾ ਆਦਾ ਗਉ ਨ ਮਿਟਾਨਾ॥ ੧੬॥
 ਮਨ ਕਾਜੀ ਉਜਾਇ ਨਿਤਿ ਛੀਜੈ॥ ਕਉ ਕਰਿ ਬੂਟੀ ਬਾਤੀ
 ਭੀਜੈ॥ ਜਬ ਇਹ ਜੀਉ ਰਹੈ ਪਾਇਆ ਜੀ॥ ਤਬ ਮਨਿ ਤਨੁ
 ਕਉ ਛਾਡਿ ਨ ਜਾਯੀ॥ ਨਾ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਨ ਮਾਰਗ ਪਾਵੈ॥ ਬਿ
 ਨੁਮਾਰਗਿ ਕਉ ਨ ਗਾਰਿ ਸਿਧਾਵੈ॥ ੧੭॥ ਤਨ ਕਾਜੀ ਉਰ

ਤੈਮਨਮਾਹੀਮਨਕਾਜੀਉਹੈਕਿਹਠਾਈਜੋਇਹਜੁਗਤਿ ੩੬੧
 ਜੀਆਕੀਜਾਨੈਸੋਜਨੁਮਪੁਨਾਆਪੁਪਛਾਨੈਆਪੁਪ
 ਛਾਨੈਬੰਧਨਸਭਕਾਟੈਨਾਨਕਵਿਰਲੇਲਾਗੈਘਾਟੈ॥੧੮॥
 ਆਪਸਕਉਭੂਚਾਰਿਜਾਨੈਸੋਕਿਉਅਪਨਾਆਪਪਛਾ
 ਨੈਗਜਿਨਿਪਾਇਆਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁਉਤਮਨੀਚੁਨਾਹੀ
 ਤਿਹਿਦੇਸੁਗਿਆਨੁਭਾਨਹਿਰਦੈਪਰਗਾਸੁਤਾਤੇਅੰਧ
 ਕਾਰਕਾਨਾਸ॥੧੯॥ ਦੇਖਹੁਬਿਰਛਫੂਲਫਲਪਾਦੈਆ
 ਪਸਕਉਨੀਚਿਦਿਖਲਾਵੈਸੁਰਤੇਗਿਆਨੀਇਹਿਵੀਰ०
 ਹੀਤਰਵਰਿਠਗਰਹੈਮਨਮਾਹੀਜਿਨਿਕੇਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤ
 ਨੀਆਈਅਮੇਰਕਹਾਵੈਨਾਹੀਗਈ॥੨੦॥ ਜਿਉਕਰਿ
 ਗਾਗਰਿਕੂਪਮੇਘਲੁਗਾਬਿਨੁਨੀਚੇਭਹੀਐਨੀਖਾਲੀ

॥ ਸਮਝ ਬੀਚਾਰ ਨੀਰ ਪਗੁਲਾ ਗਿਆ ਪਲ ਮੈਂ ਭੁਰੀ ਬਿਲਮੁਨਾ
 ਯੀਲਾ ਗਿਆ ਹਿਰਦੈ ਅਸੁ ਧਾਰਿਆ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਵੈ ॥ ਜੇ ਸੀਸ
 ਨਿਵਾਵੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ੮੧ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆ ਅਨਪਰ ०
 ਪਤਿ ਹੁਆ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਜੀਵਤੁ ਜੀਮੁ ਅਗਾ ਅੰਤ
 ਰਿਬਾਹਿ ਏਕੋ ਰੀਗਾ ॥ ਤਾਬਿਹ ਰਿਡੋ ਲੇਜਨ ਕੇ ਸੀਗਾ ॥ ਪਰ
 ਗਈ ਜੋਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਗਗਨਿ ਸੋਰਵਰ ਸੁਗਤਿ
 ਸਮਾਈ ॥ ੮੨ ॥ ਗੁਰਦਰੀਆ ਉਰਤ ਨੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨੇੜੈ
 ਹੈ ਨ ਜਾਨਹੁ ਦੁਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਾਵੈ ਜੋਵਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਛਪੀ
 ਨਹੀ ਬੀਧਿ ਕੋਈ ॥ ਜਿਹ ਪਟਿ ਜੋਤਿ ਕੀਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥
 ॥ ਜਮ ਦੁਮਰ ਦੁਮਰ ॥ ਬਿਸਰੀ ਹੈ ਅਸਾ ॥ ੮੩ ॥ ਮਨ ਕੀਚੈ
 ਚਲ ਚਾਲ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਅਪਨ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰ ਬਿਲਾਵੈ ॥ ਏ

ਵਚੰਦ੍ਰਸੂਰਸਿਵੈਸਾਰੈ॥ ਮਨਬਸਿਕੀਆਮੁਕਤਿਸਿਧਾਰੈ॥ ੨੯੯
 ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਲੀਆਉਪਦੇਸੁ॥ ਤੁਰਤਸਿਧਾਰੇਹਰਿਕੈ
 ਦੇਸੁ॥ ੨੪॥ ਗੁੰਗਭੁਏਜਿਨਹੂਰਸੁਚਾਖਿਆਪਾਇ
 ਆਮੁਆਦਨਜਾਈਕੁਧਿਆਲਿਵਲਾਗੀਮਨੁਅ
 ਅਲਸਾਨਾਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮਸਿਮਾਨਾਨਾਦਿ
 ਅਨਾਹਦਿਅਹਿਨਿਸਿਗਤਾਪੀਆਮਹਾਰਸੁਸਹਜੇ
 ਮਾਤੁ॥ ੨੫॥ ਸੀਤਲਸਟਾਅਡੁਲਅਥਾਹੁਗੁਰਮਿ
 ਲਿਮਨੁਆਬੇਪਰਵਾਹੁ॥ ਗਈਬਲਾਇਦੂਜੈਭਾਉਾਸ
 ਭੁਨਾਮਹਲੀਏਕੋਠਾਉਾਵਹਦਤਿਕਸਤਿਏਕੋਠੀਗਾ
 ਜੇਉਜਲਤੇਜਲਉਮਤਿਤਰੰਗਾ॥ ਭਉਭਾਗਾਨਿਰਭਉ
 ਪਰਿਆਇਆ॥ ਤਬਇਹਚਰਨਿਪਖਾਲੇਮਾਇਆ॥

੨੯੯

ਹੋਇ ਅਪੀਨ ਸੇਵਕ ਦਰਿ ਠਾਢੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਚਗਨਿਕ ਮਲੁ ਰੁ
ਚ ਬਾਢੀ ॥ ਦਿਸਦਿ ਮਾਹਿ ਸਾਗ ਜਗੁ ਦੇਖੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆ
ਪੁਆਲੇ ਪੁਅਉਗ ਸਭ ਲੇਖੇ ॥ ੬੭ ॥

॥ ਗਾਗਰ ਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

॥ ਗੋ

ਸਟਿਸਮ ਦੁਕੇ ਪਾਰੋਈ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਸਿ
ਧਾ ਕੀਤੀ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਉਪਰਿ ਆਧਿ ਕਾਰ ਕੀਆ ॥ ਤੁਸੀ
ਬੋਲਹੁ ਗਿਆਨਿ ॥ ਏਕ ਨਗਰੀ ਤਿਸਦ ਸਦੁਆਰਿ ॥ ਕਹੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਬੀਚਾਰਿ ॥ ਗਿਆਨ ਭੀ ਕਰੇ ਅਠਹਾਤਿਹ
ਜੁਸੇ ਪੀਛੈ ਉਜੜਿ ॥ ਆਗੈ ਬਸੈ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੋਲਿ
ਲਿਆ ॥ ਏਕ ਨਗਰੀ ਤਿਸੁ ਦਸਿਦੁਆਰਿ ॥ ਕਹੁ ਸਤਿਗੁ

ਰਸਤਿਬੀਚਾਰਿਗਿਆਨਤੀਕਰੇਅਰੁਹੜਿਹੜਿਹਸੈਆਆ ੨੮੮
ਗੋਉਜਤਿਪੀਛੈਬਸੇ॥੨॥ ਤਾਸਿਪਿਬਾਬੇਜੀਨੋਬੋਲੇ॥ਬਾ
ਲੇਕੋਈਗੁਰੂਕਰਿ॥ਤਾਬਾਬਾਬੋਲਿਆ॥ਜਿਸਕੇਸਬਦਿ
ਰੀਮਨਿਪਰਤੀਤਿਆਵੈਗੀ॥ਤਿਸਹੀਕਉਗੁਰੂਕਰਉਗਾ॥
ਤਬਸਿਧੋਬੋਲੇ॥ਅਸੀਸਬਦੁਕਹਤੇਯਾ॥ਜਿਸਕੇਸਬਦਿਕੀ
ਮਨਿਪਰਤੀਤਿਆਵੈਤਿਸਹੀਕਉਗੁਰੂਕਰਿ॥ਤਬਿਬਾਬੇ
ਕਹਿਆਬੋਲੀਐਜੀਸਬਦੁ॥੫ਉੜੀ॥ਪਿਥਮੇਈਸਰੁ
ਬੋਲਿਆਸੇਗਿਗੀਜੇ॥ਨਿਗੁਰੂਕਰੇਗਾਜਪੁਤਪਸੰਜਮੁ
ਕੀਤਿਖਿਆਕਰੇਗਾਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੇਸਹੀਗਾਸੇਗਿਗੀ
ਗੀਗਾਕਾਨੀਗਾਬੋਲੇਈਸਰਸਤਸਰੂਪਾਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇ
ਖਨਰੂਪਾ॥੧॥ਦੁਤੀਏਗੋਰਪੁਬੋਲਿਆਸੇਅਉਧੁਤੀ

ਧੁਪੇਆਪੁ॥ਭਿਖਿਆਭੇਜਨੁਕਰੇਸੀਤਾਪੁ॥ਓਹਟਪਟ
 ਏਮਹਿਭਿਖਿਆਕਰੇ॥ਸੋਅਉਧੁਤੀਸਿਦਉਪਰਿਚੜ੍ਹੈ
 ॥ਬੇਲੇਗੋਰਖਸਤਿਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥
 ੨॥ਤਿਤੀਏਗੋਪੀਚੰਦੁਬੇਲਿਆ॥ਸੋਉਦਾਸੀਜੋਪਾ
 ਲੈਉਦਾਸਾ॥ਅਰਧਉਗਧਿਨਿਰੰਤਰਿਦਾਸੁ॥ਚੰਦੁਸੁਰਕੀ
 ਪਾਏਗੀਠਾ॥ਤਿਸੁਉਦਾਸੀਕਾਪੜੈਨਰੰਧਾ॥ਬੇਲੇਗੋਪੀ
 ਚੰਦਸਤਿਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥੩॥ਚਉ
 ਬੈਰਰਪਟੁਬੇਲਿਆ॥ਸੋਪਾਖੰਡੀਜੋਕਾਇਆਪਖਾਲੇ
 ॥ਕਾਇਆਕੀਅਗਨਿਬ੍ਰਹਮਪਰਿਜਾਲੇ॥ਸੁਪਨੇਬਿੰਦ
 ਨਦੇਈ॥ਸੁਰਨਾ॥ਤਿਸੁਪਾਖੰਡੀਕਾਜਗਨਮਰਨਾ॥ਬੇਲੇ
 ਚਰਪਟਸਤਿਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥੪॥

ਅੰਚਮੇਭੁਭਥਰੀਬੋਲਿਆਸੋਬੈਰਾਗੀਜੇਉਲਟੇਬ੍ਰਹਮੁ
 ਾਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਰੋਪੇਬੰਮੁਅਹਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਰ
 ਹੇਧਿਆਨੁਤੇਬੈਰਾਗੀਸਤਿਸਮਾਨਿਬੋਲੇਭੁਭਥਰੀਸ
 ਤਿਸਰੂਪਾਪਰਮਤੰਤਮਾਹਿਰੋਪਨਰੂਪਾ॥੫॥ਤਾਸਿਧਬੈ
 ਲੇਬਾਲਿਆਕੋਈਸਬਦੁਬਾਪੁਤਾਬਾਬਾਜੀਬੋਲਿਆ
 ਜੇਆਗਿਆਕਰਹੁਸਿਧਹੁਤਾਅਸੀਭੀਕੋਈਸਬਦੁਬੈ
 ਲਹਿਤਾਸਿਧਿਬੋਲੇਬਾਲਿਆਜੇਕਿਛੁਆਵਦਾਹੈਸ
 ਬਦੁਤਾਤੁਸੀਭੀਬੋਲਹੁਤਾਬਾਬਾਜੀਸਬਦੁਬੋਲਿਆ
 ਕਉਮਰੇਮੰਦਾਕਉਜੀਵੇਜੁਗਤਿਕੰਨਪੜਾਏਕਉਖੌ
 ਈਐਭੁਗਤਿਆਸਤਨਾਸਤਏਕੋਨਾਉਕਉਣਸੁਅ
 ਖਹੁਜਿਤੁਰਹੈਤਿਆਉਪੁਪਛਾਉਜੇਸਮਕਰਿਹੋ॥

੩੪

ਨਾਨਕ ਬੇਲੇ ਗੁਰਕ ਉਲਹੈ ॥ ਛਿ ਅਵਰਤਾ ਰੇ ਵਰਤੇ ਪੁਤਾ ॥
 ਨਾਤੁ ਸੀਸੀ ਸਾਹੀਨ ਅਉ ਪੁਤਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ
 ਤਾ ਕਾ ਹੋ ਭ੍ਰਿਖਿਆ ਮੰਗਣ ਜਾਇ ॥ ਬੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸਤ ਸਹੂ
 ਪਾਪ ਰਮਤ ਤਮ ਹਿਰੇਖ ਨਹੂ ॥ ੬ ॥ ਸਿਧ ਬੇਲੇ ਬਾਲਿ
 ਆਆ ਸਾਕ ਹਿ ਆ ਤੈ ਸਮਾਇ ਆ ॥ ਤੇ ਗ ਬੇਲਿ ਆਅ
 ਸਾਨੀ ਸਮਾਇ ਆ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਬੇਲਿ ਆ ਸਿਧੋ ਤੁਸਾਇ
 ਕ ਸੁਇ ਕ ਸੁ ਸਿਧ ਨਾਲਿ ॥ ਛਿ ਅਛਿ ਅਗਿ ਰਹਿ ਰੈ ਨਿ ॥
 ਭਰਥਰੀ ਕ ਉਨ ਉਗਿ ਰਹੈ ਨਿ ॥ ਤਾ ਭਰਥਰੀ ਕੀ ਜੇ ਗੁ
 ਬਿੰਦ ਗਿਰ ਪਰਿ ਪਰਿ ਉਪਰਿ ॥ ਤਬ ਭਰਥਰੀ ਰੋਵ ਨਿ
 ਲਾਗਾ ॥ ਤਬ ਮਛਿ ਦ੍ਰੁਨਾਥ ਮਿਰਗਾਨੀ ਸਿਰਮਾਰੀ ॥ ਅ
 ਰੇ ਭਰਥਰੀ ਤੂ ਕਿਉ ਰੋਵਤਾ ਹੋ ॥ ਬਾਲਿ ਆਛਿ ਅਛਿ ਅ

ਗਿਰਹਿਤਾ ਅਸਾ ਕਉ ਭੀ ਤੇ ਹਰਿ ਅਸਾ ਕਉ ਤੁ ਪੁਛੁ ੩੦੧
 ਪੁਛੁ ਏਹੇ ਹਿਤਾ ਸਿਧਿ ਬੋਲੇ ਬਾਲਿ ਆਛਿ ਅਛਿ ਅਗਿ
 ਹਿ ਕਉ ਦੁ ਕਉ ਦੁ ਬੋਲੀ ਐ ॥ ਤਾ ਬਿਬਾ ਬੋਲੀ ਆ ਬਿਖਿ
 ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਮ ਕਰਿ ਜਾਣਾ ਜਾ ਕਾ ਬੋਲੀ ਆ ਦਰਿ ਪਰ
 ਦਾ ਦੁ ॥ ਏ ਸਿਧ ਹੁਤ ਸੀਸੁ ਆ ਦੀ ਹੁਤਾ ਸੁਕੁ ਤੀ ਨਾ ਹੀ ਆਪਿ
 ਥਾ ਮੇ ਗਿਰ ਹੁ ਬੋਲੀ ਐ ॥ ਖੁਸਿ ਆਸਿ ਤਾ ਵਤੀ ਹੈ ॥ ਅਹਾਰੁ
 ਕੋ ਧਾ ਵਤੇ ਹੁਤਾ ਜਾ ਅਹਾਰੁ ਪਾ ਵਤੇ ਹੁਤਾ ਤਾ ਸੁਕੁ ਤ ਕਰਿ ਮਾ
 ਨ ਤੇ ਹੁਤਾ ਦੁਤੀ ਏ ਤ੍ਰਿਖਾ ਸਿਤਾ ਵਤੀ ਹੈ ॥ ਤਾ ਪਾਣੀ ਕਉ ਧਾ
 ਵਤੇ ਹੁਤਾ ਅਤਿ ਤੀ ਏ ਸੀਤੁ ਵਿਆਪਤਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਪੁਪਕਉ ਧਾ
 ਵਤੇ ਹੁਤਾ ਚਉਥੇ ਪੁਪਾ ਵਿਆਪਤੁ ਹੈ ॥ ਤਾ ਛਾਇ ਆ ਕਉ ਧਾ ०
 ਵਤੇ ਹੁਤਾ ਪੰਚਮੇ ਨਿਵਾ ਵਿਆਪਤੀ ਹੈ ॥ ਤਾ ਸਉ ਦੁ ਕਉ

ਪਾਵਤੇ ਹੁਗਾ ਛਿਵੇ ਚਿਤਵ ਨੀ ਬਿਆਪਤੀ ਹੈ। ਤਬਿ ਪਾਵ
ਤੇ ਹੁਗਾ ਸੁਆਦੀ ਹੁਗਾ ਸੁਕੁਤੀ ਨਾ ਹੀ। ਤਬਿ ਸਿਪ ਬੇਲੇ ਨਾ
ਨਕਜੀ ਤੁਕੁਰਥਰੀ ਕਉ ਕਉ ਦੁਕਉ ਨ ਗਿਰਹਿ ਬੋਲੀ ਐ॥
ਤਬਾ ਬਾਬੋਲਿ ਆਛਿ ਅਗਿਹਿ ਤਾਏ ਈ ਹੈ ਨੀ। ਨਿਸਬਾਸ
ਰਕਉ ਕਿਗੁਰੀ ਬਜਾਵਤਾ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਸਾ ਹੀ ਕਿਗੁਰੀ ਤੀਨੇ ਸਤਿ
ਗੁਰਪਰਹੀ। ਦੂਸਰ ਕਉ ਪਨਿ ਪਟਿ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਤੀਸਰੇ ਕ
ਉਸਾ ਹੀ ਖੇਲਤਾ ਹੈ। ਚਿਤਵ ਨੀ ਬਿਰਥੀ ਪਾਵਤੀ ਹੈ। ਧਿ
ਆਨ ਪਾਵਤਾ ਨਾ ਹੀ। ਨਾ ਥਨਿ ਰੰਜਨ ਨਿ ਆਠਾ ਹੁਤਾ ਹੈ।
ਤਬ ਸਿਧਿ ਮਿਰਗਾਨੀ ਆਕੇ ਰਥ ਉਪਰਿ ਬੈਠਿ ਕੈ ਸਮੁੰਦ੍ਰ
ਕੇ ਪਾਰਿ ਉਤਗੇ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਕਨਾਰੇ ਪੜੇ
ਇਹੇ। ਤੁਸਿ ਧਾਕਹਿ ਆਓ ਦੁਨਾਨ ਕਬਾਲਾ ਪਾਰਿ ਹੀਰ

ਤਿਅਸਾਤਾਸਿਧਪਾਸਿਮਿਰਗਾਨੀਕੇਰਥੁਦੇਭੇਜਿਅਜੇਉ ੩੦੩
ਸਨਾਨਕਬਾਲੇਕਉਭੀਲੇਆਦਹੁਤਾਬਾਬੇਨਾਨਕਕਹਿਅੰ
ਮਰਦਾਨਿਆਚਲੁਅਸੀਭੀਪਾਰਿਜਾਹਿਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹ
ਆਜੀਸਮੁੰਦਸਾਗਰੁਖਾਗਕਰਤੇਹੈਦਿਚਿਪਦਤਾਹੈਸੇ
ਗਲਿਜਾਤਾਹੈਮਤਅਸੀਭੀਗਲਿਜਾਤੇਹੈਦਹਿਤਾਬਾਬੰ
ਨਾਨਕਬੋਲਿਆਮਰਦਾਨਿਆਤੂਭੀਆਉਬਾਬਤਾਮਰ
ਦਾਨਾਪਾਰਉਤਰਿਸਿਧਾਪਾਸਿਗਏਬਾਬੇਕਉਦੇਖਕੈਸੇ
ਥਿਹੈਗਨੁਤੇਇਹੈਸਗਲਿਆਸਿਧਾਆਗੇਤੇਆਦੇਸੁ
ਕਹਿਅਬਾਬੇਜੀਕਉਸਿਧਆਗੇਅਹਾਰੁਕਰਵਿਲਾ
ਗੇਸੇਭਰਥਰੀਕਉਆਗਿਆਕਰੀਰੇਬਾਲੇਪਾਣੀਲੈਅੰ
ਉਤਬਭਰਥਰੀਬੇਕਾਡੁਲੁਲੈਚਲਿਆਚਉਸਠਮਣੁ

ਕੇਚਉਸਨੋਲਪੜਤੇਬੋਕੇਬੀਚਿਤਾਬਿਰਥਰਥਹੀਸਿਰਕੈਉਪ
 ਰਿਸੁਪਾਰੀਰਖਕੈਓਹੁਚਾਇਲੈਆਵਤੁਥਾਤਿਸੁਦਿਨੁਬੰ
 ਬੇਕਹਿਅਥਾਭਰਥਹੀਹਮਭੀਤੁਮਾਰੇਸਾਥਚਲਤੇਹੋਬਾਬਾ
 ਅਤੇਭਰਥਹੀਦੋਨਉਪਾਣੀਕਉਸਿਧਾਏਬਾਬਾਜੀਅਤੇਭ
 ਰਥਹੀਭਰਥਹੀਡੋਲੁਕਢਤਾਜਾਇਬਾਬਾਬੋਕੇਬੀਚਪਾਵ
 ਤਾਜਾਇਜਾਬੋਕਾਭਰਿਆਤਾਬਾਬਾਉਪਰਿਡੋਲਤਾਜਾਇ
 ਤਾਭਰਥਹੀਬੋਲਿਆਨਾਨਕਜੀਭਰੇਉਪਰਿਡੋਲਤੇਹੁ
 ਅਜਾਈਜਾਤਾਹੋਤਾਬਾਬਾਬੋਲਿਆਭਰਥਹੀਤੁਮਕਾਹੇਕ
 ਉਲੜਤੇਹੁਤੁਮਾਰੇਜੇਗਾਇਆਨਾਹੀਭਰੇਕੈਉਪਰਿ
 ਗਵਾਇਆਤਾਬਾਬਾਜੀਪੰਜਾਉਗਲੀਆਉਪਰਿਬੋਕੰ
 ਰਖਿਕੈਸਿਧਾਪਾਸਿਗਾਇਆਉਤਿਸਮੇਕੁਠਕਾਕੀਡਾਰਿ

ਆਇਨਿਕਲੀਯਦੇਖਹੁਭਾਉਕੁੰਕਕਾਮੁਹਤਾਕੁੰਕਨੀ ੩੦੩
 ਕੀਪੀਠਊਪਰਿਹੈਤਾਬਿਭਰਥਰੀਬੋਲਿਆਗੇਪਾਪੀਕਾਮ
 ਕੀਪੀਤਿਕਰਤਾਹਹਿਨਰਕਵਾਸੀਤੋਵਹਿਗਾਤਾਆਗੇ
 ਤੇਕੁੰਕਬੋਲਿਆਆਗੇਭਰਥਰੀਮੈਨਹੀਪਾਪੀਪਾਪੀ
 ਤੁਮਹਹਾਕਉਲਾਪਤਿਜੁਨੇਰਗਜੇਕੀਬੋਟੀਹੈਦੁਇਬਾ
 ਰਿਤੇਰੇਸਾਥਿਆਗੇਬਿਆਹੀਹੈਅਜੁਗਤਿਭੀਬਹੁਤੀ
 ਤੇਰਾਬੀਵਾਹੁਰੋਗਾਅਜੁਦੁਇਪਹਿਗਤਿਬੀਚਿਜਾਇ
 ਪਹੁਚਿਹਿਤਾਨਰਕਦੁਬਚਹਾਨਹੀਤਾਨਰਕਕਉਸਿਧਾਰੇ
 ਗੋਤਾਆਗੇਤੇਭਰਥਰੀਬੋਲਿਆਪੇਡਾਕੇਤੁਹੈਗਾਤਾ
 ਆਗੇਤੇਕੁੰਕਬੋਲਿਆਪੇਡਾਛਿਆਨਵੈਕਰੇਡੀਕੇਸਾ
 ਹੈਤਾਭਰਥਰੀਦਲਗੀਰੋਇਸਿਧਾਪਾਸਿਗਾਇਆ

ਭਰਥਰੀਸਿਧਾਪਾਸਿਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਸਿਧੋਮਹਾਪੁਰਖੇ
 ਹਮੇਜੇਗੁਬਡਾਭਾਗਕੀਮੁਪਨ੍ਹਾਹੈਜੇਅਜਨਪਦਚੈਤਾਨ
 ਰਕਕਉਪਰਾਪਤਿਤੇਵਹਿਗੋਤਾਆਗੇਸਿਧਿਬੋਲੋਅ
 ਰੇਭਰਥਰੀਵਹਿਕੈਕੋਸਕਾਮਾਰਗੁਹੈਤਾਭਰਥਰੀਬੋਲਿ
 ਆਮਾਰਗਿਛਿਆਨਦੇਕੋਰੁਕੈਸਕਾਹੈਤਾਆਗੇਤੇ
 ਸਿਧਦਿਲਗੀਰਹੇਇਕੈਹੈਗਨੁਹੋਇਰਹੇਤਾਸਿਧਬੋਲੇਭ
 ਰਥਰੀਰੇਅਜੁਪਦਚਨੈਕਾਕੀਮੁਮਾਰਗਨਾਹੀਤਾਬਾਬਾ
 ਨਾਨਕਬੋਲਿਆਗੇਭਰਥਰੀਤੂਦਲਗੀਰਕਾਹੇਕਉਤੇਤਾ
 ਹੈਤੋਰੇਸਿਰੀਹਮਿਚਲਤੇਹੀਤਾਬਾਬੇਰਥੁਕੀਆਮੇ
 ਖਲਕਲਿਦਰੀਕਾਭਰਥਰੀਰਥੁਕੀਆਰੁੰਡੇਕਾਅਰਦ
 ਨੇਰਥੁਕੀਆਰਬਾਬਕਾਸਿਧਾਕਉਆਦੇਸੁਕਰਕੈਰਥ

ਕੈਉਪਰਿ ਬੈਠਿ ਕੈਉਡੇ ॥ ਏਕੋਜੇਨ ਨੁ ਸੂਰਜੁ ਤੇ ਉਰੇ ਗਏ ॥ ੩੦੪ ॥
 ॥ ਉਹਾ ਸੂਰਖਾਂ ਪੰਚਾਜੁ ਨੇਰ ਗਾਜੇ ਕੈ ਨਗਰ ਮਾਹਿ ਜਾਇਉ ॥
 ਤਰੇ ॥ ਤਾਬਾਬਾਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸਨਾਨ ਕਉ ਸਿਧਾਰੇ ॥
 ॥ ਭਰਥਰੀ ਕਉ ਆਗਿ ਆਕਰੀ ਤੁਮ ਬਾਗ ਕਉ ਜਾਹਾ ॥ ਭ
 ਰਥਰੀ ਬਾਗ ਕੈ ਬੀਚ ਕੂਆਰੈ ॥ ਉਏ ਆਕਉ ਲਾਪਤਿ ਇਸ
 ਨਾਨ ਕਉ ਆਵਤੀ ਹੈ ॥ ਤੁਮ ਕੁੰਜਾਹਾ ॥ ਤਬ ਭਰਥਰੀ ਉ
 ਹਾਗਇਆ ॥ ਭਰਥਰੀ ਕੇ ਪਗ ਮਾਹਿ ਪਦ ਮੁਖਾ ॥ ਦੇਖਿ
 ਕੈ ਕਉ ਲਾਪਤਿ ਅੰਚਲ ਗਹਿਠਾ ਢੀਰੇਈ ॥ ਕਹਣੁ ਲਾ
 ਗੀਰੇ ਭਰਥਰੀ ਤੁਮੇ ਗਭਰਤਾ ਹੈ ॥ ਅਜ ਕੀ ਗਤਿ ਹਮਾਰ ०
 ਤੁਮਾਰਾ ਸਿਜੇਗਾ ॥ ਕਉ ਲਾਪਤਿ ਕੀ ਮਹਿਤਾ ਹੀ ਕਉ ॥
 ਜੇਇ ਕੋਜੇ ਅਤੀਤ ਹੈ ॥ ਉਸ ਕੇ ਸਿਗਤੁ ਮਾਰੀ ਬੇਟੀ ਜਾਤੀ

ਹੈ। ਰੂਪ ਸੇਵਾ ਕਉ ਲਾਪਤਿ ਕਾ ਭਾਈ ਬਾਮਨ ਮਾਹਿ ਹੋ ਪੁਕ
 ਰਿ ਕੈ ਖੰਡਾ ਲੈ ਕੈ ਭਰਥਰੀ ਕਉ ਮਾਰੇ ਚਲਿ ਆਗਾ ਜਾਇ ਕੈ
 ਭਰਥਰੀ ਕਾ ਮੂਰੁ ਕਾਟਿ ਡਾਰਿ ਆਗਾ ਬਦੜਿ ਮੂੰਡਾ ਆਇ ਜੁ
 ਤ੍ਰਿ ਆਗਾ ਬਦੜਿ ਆਪਾ ਕਾ ਸਟ ਤਲੇ ਦੀ ਆਗਾ ਆਪਾ ਕ
 ਸਟ ਉਪਰਿ ਦੀ ਆਗਾ ਦੇ ਕਹਿ ਅਗਨ ਜਲਾਇ ਦੀ ਆਗਾ
 ਭਰਥਰੀ ਉਤਿ ਕੇ ਕਉ ਪੁਤਿ ਕੇ ਪਉਲ ਹਰ ਉਪਰਿ ਜਾਇ ਬੈ
 ਠਾਗਾ ਏਕ ਦੂਤੀ ਨੇ ਕਹਿ ਆਜੀ ਏਹ ਜੋ ਰੀ ਚੇਟ ਕੀ ਹੈ ਆਇ
 ਸਕਉ ਸਿਗਲੁ ਡਾਰਿ ਕੈ ਸੂਲੀ ਦੇਹਾ ਬਾਬੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਉ
 ਕਹਿ ਆਗਾ ਭਰਥਰੀ ਕੀ ਪਬਰਿ ਲੇਹੇਹਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਬਾ
 ਬੇ ਕਉ ਕਹਿ ਆਗਾ ਮਿਹਰਵਾਨ ਜੀ ਅਬ ਭਰਥਰੀ ਮਾਰੀ ਤਾ
 ਹੈ। ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿ ਆਚਲੁ ਮਰਦਾਨੇ ਆਮਾਸੀ ਭੀ ਜਾਹਿ ॥

ਭਰਥਰੀਪਾਸਿ॥ ਬਾਬੇਜੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੀਸੁਲੀਹਰੀਯੋਇ ੩੦੫
ਗਈ॥ ਤਬਜੁਨੇਰਗਜੇਪੁਛਨਾਕਰੀਮਰਦਾਨੇਕਉ॥ ਪੁਰ
ਖਾਕਉਨਹੈਏਹਾ॥ ਤਮਰਦਾਨੇਕਹਿਮਾਕਲੀਦਰੀਰੂਪਬਾ
ਬਾਨਾਨਕੁਹੈ॥ ਏਹਭਰਥਰੀਹੈ॥ ਤਬਰਾਜਾਬੋਲਿਆਏ
ਹੁਕਿਆਕਰਤਾਹੈ॥ ਤਬਿਮਰਦਾਨਾਬੋਲਿਆ॥ ਤੁਮਾਰੀਬੇ
ਟੀਦੁਇਬਾਰਿਅਗੈ॥ ਬਿਆਹੀਹੈ॥ ਭਰਥਰੀਕੈਸਿਗਿਤੀਸ
ਰੀਬਾਰਅਬਿਹੈ॥ ਤਬਿਰਾਜੇਚਰਨਬੰਦਨਾਆਇਕਰੀ
ਜੀਉਕਿਛੁਜਵਕਾਸਬਾਹੁਕਰੀਐ॥ ਹਮਰਾਜੇਹਹਿ॥ ਤਬ
ਬਾਬੋਲਿਆ॥ ਭੁਲਾਤੇਵੈਰਾਜਾਜੀ॥ ਤਬਿਬਾਬੇਚਰਨਬੰ
ਦਨਾਕਰੀਕਰੀਨਿਠਕਾਠਕੈਆਗੈ॥ ਜੀਮਿਹਰਵਾਨਛਿ
ਆਨਵੈਕਰੇਸ਼ੀਮੇਘਮਾਲਾਜੇਤੀਹੈ॥ ਤੁਮਾਰੀਹਮਕਉਚਾ

ਹੀਤੀਹੈਕਿਰਪਾਕਰਕੈਦੇਭੇਜਹੁਨਿਰੰਕਾਰਮੇਘਮਾਲਾਏ
ਭੇਜੀਬਾਬੇਕਉਤਬਿਬਾਬੇਬੋਲਿਅਗਾਹਜਾਤੁਮਇਨ
ਕੇਅਹਾਰਕੀਕਿਛੁਸਰਬਰਾਹੁਹੀਕਹੀਐਤਾਬਿਗਜੇਬਾਬੇ
ਜੀਕਉਚਰਨਬੰਦਨਾਕਹੀਜੀਮੋਕਉਚੂਕਪਹੀਹੈਤਾਬਾਬੇ
ਭਰਥਹੀਕਉਕਹਿਅਗਾਏਹਬਟੁਆਖੋਲਹੁਬਟੁਏਵਿਚ
ਹੁਏਕੁਜੀਉਨਿਕਸਿਆਇਅਗਾਤਬਿਬਾਬੇਨਿਰੰਕਾਰਕਉ
ਅਗਾਧਿਕੈਅਕਾਸਕਉਓਲਟਿਆਕਈਸਤਿਸਧਜਾਮਣ
ਹੋਇਆਏਸਰਬਤਕਉਅਹਾਰੁਕੀਅਗਾਤੁਬਕਉਲਾਪ
ਤਿਕਾਬੀਆਹੁਹੋਇਅਗਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਕਉਲਾਪਤ
ਕਉਕਹਿਅਗਾਏਪੁਰਖਾਸਿਧਰਵੰਤੇਹਹਿਅਉਕਿਛੁ
ਭੇਟਦੇਹਿਪਛਤਾਵੈਗਿਤਬਬਾਬਾਨਾਨਕਅਤੈਭਰਥ

ਗੀਸਿਪਾਵਹਿਲਾਗੋਤਾਬਿਕਉਲਾਪਤਿਰੋਵਣੇਲਾਗੀ॥
 ਤਾਬਿਕਉਲਾਪਤਿਬਾਬੇਕੇਆਗੇਅਰਦਾਸਕਰੀ॥ਮਿਹਰ
 ਵਾਨਜੀਹਮਕਉਕਉਨਆਗਿਆਰੈ॥ਹਮਕਉਤੁਮਛਾ
 ਡਿਚਲਤੇਹੁ॥ਮੈਭੀਸਿਗਸਿਪਾਵਤੀ॥ਤਾਬਾਬੇਕਹਿ
 ਆਮੇਲਹਿਹਜਾਰਬਰਸਜਬਿਤਪਸਿਆਕਰੇਗੀ॥ਤਬਿ
 ਹਮਾਰੇਸਿਗਸਮਾਵਹਿਗੀ॥ਤੁਮਾਰਾਪਿਰੁਕਾਚਾਰੈ॥ਤਬ
 ਕਉਲਾਪਤਿਮਰਦਾਨੇਕਉਕਉਨੁਦੀਆ॥ਜੀਹਮਾਗੀਏ
 ਕਨਿਸਾਨੀਲੇਜਾਵਹੁ॥ਤਾਬਿਰਥੁਚਲੇਨਾ॥ਤਬਬਾਬੇ
 ਪੁਛਨਾਕਰੀ॥ਮਰਦਾਨੇਕਉਕਉਸਿਸਾਗੀਆਕਾਤੁਮਲੈਆ
 ਏਹੁ॥ਤਬਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਇਕਉਕਉਨਆਨਿਆਰੈ॥
 ਤਾਬਾਬਾਬੇਲਿਆਬਹੁਰੂਦੇਆਵਹੁ॥ਤਬਮਰਦਾਨਾਬੇ

੩੦੬

ਲਿਆਏਤੁਮਹਿਆਦਾਹੈ ਫੇਰਿਕਿਉਕਰਿਲੇਜਾਉ। ਤਬਿ
ਬਾਬੇਮਰਦਾਨੇਕੇਬਦਨਉਪਰਿਯੁਲਗਾਇਆਤਬਿਦਾਨੀ
ਚਿਟੀਹੋਇਗਈ। ਤਬਿਮਰਦਾਨਾਦੇਆਇਆ। ਤਬਿਰ
ਬੁਚਲੇ। ਸਿਧਾਪਾਸਿਜਾਇਪਹੁਚੇ। ਤਬਿਸਿਧਾਆਦੇਸੁ
ਆਦੇਸੁਕੀਆ। ਬਾਬੇਜੀਉਪਦੇਸੁਕੀਆ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁ

ਰਪਸਾਦਿ॥

॥ ਸਾਖੀਕਲਜੁਗਨਾਲਿਬਾਬੇ ਦਾਬੇ
ਲਵਾਰੇਇਆ॥ ੪੯॥

॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਸ
ਮੰਦੀਕਛੜਜਾਇਨਿਕਲੇ। ਜਾਦੇਜਾਦੇ ਕਿਤੇਕੁਝਜਾਇ
ਨਿਕਲੇ॥ ਅਗਹੁਇਕੁਪਗਾੜਸਾਰਖੇਜੇਗਾ। ਆਵਦਾਹੈ
॥ ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਬਾਬਾਜੀਘਣਿਅਹੁਬਾਦਹੁਉ

३०२
 ਬਰੇਥੇਪਰੁਣਮੇਸਰਕਛੈਤਾਨਿਕਲਹਿਐਹਿਵਡੀਬ
 ਲਾਇਆਵਦੀਹੈ॥ਤਬਸੀਗੁਰੂਦੇਵਬਾਬੇਨਾਨਕਆ
 ਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਏਹਏਦੈਕੁਰਮੁਹੈ॥ਤੁਧਓਦੁਣਾਨ
 ਹੀ॥ਵਾਹਗੁਰੂਆਖਾਓਦਹੁਪਹਾੜਹੁਲਗਾਨਿਵਰ
 ਦਾਜਾਇਜਿਉਜਿਉਨੇੜੇਆਵਦਾਜਾਇ॥ਤਿਉਤਿਉ
 ਨਿਵਰਦਾਜਾਇ॥ਨਿਉਰਦਾਨਿਉਰਦਾਮਨੁਖਰੂਪਹੋਇ
 ਕੈਬਾਬੇਨੁਆਇਮਿਲਿਆ॥ਤਬਸੀਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕ
 ਜੀਬੋਲਿਆਜੀਤੂਕਉਦੁਹੈ॥ਤਕਲਜੁਗੁਰਹਿਆਬ
 ਬਾਨਾਨਕਜੀਤੂਮੇਨੁਜਾਣਦਾਨਹੀ॥ਤਬਾਬੇਆਖਿਆ
 ਜੀਹਉਨਹੀਜਾਣਦਾ॥ਨਾਨਕਜੀਹਉਕਲਜੁਗੁਰਾ॥ਤਬ
 ਬਾਬੇਨਮਸਕਾਰਕੀਤਾ॥ਤਬਬਾਬੇਨਾਨਕਪੁਛਿਆਜੇ

ਤੇ ਹੀ ਕਦਨ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਹੈ ॥ ਕਿਆ ਅਮਰੁ ਚਲਾਵਦਾ ਹੈ
 ਤਾ ਕੁ ਲਿਜੁ ਗੁਬੇਲਿ ਅਸਤੀ ਅਸਤੁ ਕਰੇਤਾ ਛੀਜੈ ਤ
 ਪਪਰਿਤ ਪੁਨੇ ॥ ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਲਾਇਆ ਬਦਨਾਈ
 ਕਲ ਕੇਲਖ ਵਢੇਈ ॥ ੧ ॥ ਕੁਲਿ ਜੁਗੁਆਖਿ ਏਹੋ ਜੇਹੀ
 ਸਿਕਦਾਰੀ ਸਿਸਾਹੁ ਪਿਠਿ ਹੈ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ
 ਬੋਲਿਅਾ ॥ ਜਿਨਾ ਸਿਕਦਾਰੀ ਤਿਨਾ ਖੁਆਰੀ ਚਾਕਰਕ
 ਹੇਰੁ ਰਹਾ ॥ ਜਾ ਸਿਕਦਾਰਾ ਗਲਿ ਪਵਨ ਜੀਰੀ ਤਾ ਚਾਕਰ
 ਰਹੈ ਮਰਦੁ ॥ ੧ ॥ ਤੂ ਸਿਕਦਾਰ ਹੈ ਅਸੀ ਚਾਕਰ ਹਾਤੁ
 ਪੁਸਿਕਦਾਰੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ॥ ਜਾ ਲੇਖੇਨੁ
 ਫੜੀ ਅਹਿ ਗਾਤਾ ਚਾਕਰਾ ਦੇਹ ਵਾਲੇ ਹੋਵਹਿ ਗਾਤੁ ਪੁ
 ਪਾਸਹੁ ਅਸਾਹੀ ਲੇਖਾ ਲੇਣਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਬਿਕਲਿ ਜੁਗੁਆ

ਇਪੇਰੀਪਇਆਹਬਜੇਤ੍ਰਿਕੈਖੜ੍ਹੋਇਹਹਿਆਆਖ ੩੦੮
 ਓਸੁਜੀਅਨਦਾਸਿਹੈਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆਆਖੁ
 ਜੇਤੇਰੇਜੀਅਹੈਤਾਕਲਜੁਗਆਖਿਆਜੀਤੁਕਉਣੁ
 ਦਾਹੈਤਾਬਿਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆਮੇਕਰਤੇਪੁਰਖੁਕਾ
 ਗਿਆਨਦਉਲਤਹਾਤਾਕਲਿਜੁਗਆਖਿਆਜੇ
 ਕਰਤੇਪੁਰਖੁਕਾਗਿਆਨਦਉਲਤਹੈਤਾਮੇਰੇਵਸਿਪਤ੍ਰਿ
 ਆਹੈਹਉਜੇਆਇਆਹਾਹਉਤੋਇਤੇਮਿਲਣੁਅ ०
 ਇਆਹਾਮੇਗਾਖਸਮਾਨਾਅਜੇਮਿਲਣੁਦਾਤੁਪੁਕਰ
 ਫਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆਗੁਰੂਕਲਾਕਰੇਗਾਤ ०
 ਕਲਿਜੁਗਆਖਿਆਜੀਮੇਗਾਸਿਤੇਖਕਿਉਕਰਿਹੈ
 ਹਤਬਾਬੇਆਖਿਆਸਾਪਕੇਵਰਨਪਰਦਾਹੁੰਨਿ॥

ਤਾਕਿ ਰਿਕਲਿਜੁ ਗੁਬੇਲਿ ਆਜੀ ਮੇਰਾ ਸੀਤੋ ਖੁਇ ਉਨਾਹੀ
 ਹੋਦਾ ਤਬਿ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿ ਆਜੇ ਤੇਰਾ ਸੀਤੋ ਖਕਿ
 ਤੁਗਲੇ ਹੁਦਾ ਹੈ। ਤਾਕਲਿਜੁ ਗੁਆਖਿ ਆਮੇਰਾ ਸੀਤੋ ਖੁਤ
 ਦੋਹੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੁਕਿ ਛੁਪੇ ਸਕ ਸੀਲਈ ਏ। ਤਾਮੇਰਾ
 ਸੀਤੋ ਖੋਹੈ। ਤਬਿ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਲਿਖਾ ਆਜੇ ਅਸਾ
 ਸੁਖੁ ਫਿਰਿ ਕੈ ਦੁਖੁ ਤਕੜੇ ਕੀਤੇ ਹੈ ਨਿਸੇ ਪੇਸਕ ਸੀ ਆਨੂਨਾ
 ਹੀ ਕੀਤੇ। ਅਸਾ ਪੇਸਕ ਸੀ ਆਕਿ ਆਕਠਣੀ ਆ ਹੈ।
 ਤਾਕਲਿਜੁ ਗੁਕਹਿ ਆਜੀ ਮੇਤੀ ਜਵਾਹਰਿ ਰਤਨਾ ਪਰ
 ਉਸਾਰਿ ਦੇਵਾ ਕਸਤੂਰੀ ਚੰਦਨ ਸਾਥਿ ਲਿਖਨ ਕਰਾਇ ਦੇ
 ਵਾ। ਕੁਲੀ ਆਕੁਲੀ ਆਇ ਸਤੀ ਆਜੇ ਤੇਰੀ ਆਗਿ
 ਆਹੋ ਵੈ। ਪਰਤੀ ਉਪਰਿ ਜਿਤਨੇ ਪਰਹੈ ਨਿਤਿ ਤਨੇ ਹੀਰਿ

ਆਸਾਥਿਜੜਾਉ ਕਰਾਈ ਜੇ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਆਹੋਵੈ ਅਤੇ
ਅਠਾਰਹਿ ਸਿਧੀ ਭੀ ਮੇਰੇ ਦਸਿ ਹੈ ਨਿ ਐਹ ਅਠਾਰਹਿ ਸਿ
ਧੀ ਪੇਸ ਕਸੀ ਕਰੀ ਜੇ ਆਗਿਆ ਆਹੋਵੈ ਤਾ ਕੁਲਿ ਉਗ
ਵਣੁ ਅਥਵਣੁ ਕੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪੇਸ ਕਸੀ ਕਰੀ ਐਹ ਮੇ
ਰੀ ਪੇਸ ਕਸੀ ਬੁਲੀ ਐਤਾ ਮੇਰਾ ਸੰਤੋਖ ਹੋਵੈ ਤਾ ਬਿਸੀ ਗੁ
ਰੂ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿ ਆਸ ਬਟਾ ਮੇਤੀ ਤਮੰਦਰ ਉਸਰੇ ਰਤ ਨੀ
ਤਹੋ ਹਿਜੜਾਉ ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੂ ਅਗਰ ਚੰਦ ਨਲੀ ਪ
ਆਵੈ ਚਾਉ ਅਤੁ ਦੇਖ ਭੂਲਾ ਵੀ ਸਰੇ ਤੇਰਾ ਚੇਤੁ ਨ ਆਵੈ
ਨਾਉ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਾਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਅਪਣਾ
ਗੁਰ ਪੁਛ ਦੇਖਿ ਮਾ ਅਵਰੁ ਨੀਥਾਉ ਰਹਾਉ ਧਰਤੀ
ਹਿਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲਿਘ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ਮੋਹ ਵੀ ਮੁਖ

ਮਈਸੋਹੈਕਰੇਰੰਗਿਪਸਾਉ॥ਮਤਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰੰ
 ਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੨॥ਸਿਪੁਰੇਵਾਸਿਪੈਲਾਈਰਿਸਿ
 ਆਖਾਆਉ॥ਗੁਪਤਪਰਗਟੁਹੋਇਬੈਸਾਲੇਕੁਰਾਖੇ
 ਭਾਉ॥ਮਤਦੇਖਿਭੂਮਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰੰਗਚਿਤਨਆਵੈਨਾ
 ਉ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨਹੋਵਾਮੇਲਿਲਸਕਰਿਤਖਤਗਾਖਾ
 ਪਾਉ॥ਦੁਕਮੁਹਾਸਲੁਕਰੀਬੈਠਾਨਾਨਕਾਸਭਵਾਉ॥ਮ
 ਤਦੇਖਿਭੂਮਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰੰਗਚਿਤਨਆਵੈਨਾਉ॥੪॥
 ਕੁਬਲਜੁਗੁਸੀਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਦੇਚਰਨਕਮਲਪਕੜ
 ਪਇਆ॥ਜੀਤੇਰੰਮਿਲਵੇਦਾਮੇਨੂਕਿਆਦਸੇਖੁ॥ਜੀਤੂ
 ਮੇਰੀਪੇਸਕਸੀਭੁਲਦਾਨਹੀਤਤੂਮੇਰੇਉਪਰਿਗਜਬਿ
 ਚਲਿਆਹੈ॥ਮਗੈਤਪਾਪੀਤਾਸਦੀਦਾਹਾਜਾਤੂਪੇ

ਸਕਸੀਮੇਰੀਨਾਹੀਝੁਲਦਾਤਾਦਰਗਹਵਿਚਿਮੇਗਭੁਲਾ ੩੧੦
ਕਿਥਹੁਦੇਦਾਹੈ॥ਕਿਛੁਮੇਰੇਤਾਈਫੁਰਮਾਇਸਕੀਚੈਜੇਮੇ
ਗਭੁਲਾਹੋਵੈ॥ਇਜਤਨਾਲਿਫੁਰਮਾਹਵਿਚਿਜਾਵਾ॥
ਤਬਬਾਬਾਦਇਆਲੁਹੋਇਕਾਰਿਬੋਲਿਆ॥ਜੇਕਾਲਿ
ਜੁਗਾਅਸਾਡੀਫੁਰਮਾਇਸਤੇਰੇਉਪਰਿਏਹਜੇਕੋਈਤੁ
ਪੁਦਿਚਿਅਸਾਡਾਨਉਲਏਤਿਸਦਾਤੁਪਬੁਰਾਨਹੀਮੰ
ਗਣਾ॥ਤਾਕਾਲਿਜੁਗਾਆਖਿਆਜੀਪਰਮੇਸਰਈਭੀ
ਆਗਿਆਤੁਜਾਣਦਾਹੈ॥ਜਿਉਮੇਰੇਬਾਬਾਕੀਆਹੁਕ
ਮੁਹੈ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਆਖਿਆਜੇਹਉਜਾਣਦ ੦
ਹਾਏਹਗਲਾ॥ਪਗੁਇਸੁਗਲਦਾਤੇਹਾਹਉਮਿਨਤਦਾ
ਰੁਹਾ॥ਤਾਕਾਲਿਜੁਗਾਆਖਿਆਜੀਇਹੁਮੇਰੇਮਾਥੇਉਪ

ਗਿਜੇਕੋਈਮੇਵਿਚਿਤੇਗਨਾਉਲਏਗਾਤਿਸਦਾਹਉਬੁਰਾ
 ਨਮੰਗਾਗਾਅਤੇਜੀਤੁਪੁਦਰਗਾਹਵਿਚਿਮੇਰੇਬਾਬਿਖਸ
 ਮਾਨਕਰਣਾਅਤੇਜੀਅਰਦਾਸਿਭੀਹੈਜੇਦੁਕਮੁਹੋਵੈਤੁ
 ਆਖਾਤਾਸੀਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਆਖਿਆਜੇਕਾਲਿਜੁ
 ਗਾਜੇਤੇਰੇਜੀਹੈਸੁਆਖਾਅਜੀਤੁਕਿਥੈਚਲਿਆਹੈ॥
 ਤਾਸੀਗੁਰੂਬਾਬੇਲਿਆਕਲਜੁਗਾਹਉਪਰਮੇਸ
 ਰਥੈਚਲਿਆਹਾਤਾਕਲਿਜੁਗਿਆਖਿਆਅਜੀਐ
 ਦੂਅਗੈਤਾਹੋਰਪਰਮੇਸਰੁਕੋਈਨਾਜੀਜੇਥੈਤੁਚਲਿਆ
 ਹੈਸੀਗੁਰੂਬਾਬੇਲਿਆਕਲਿਜੁਗਾਹਉਗੁਰੂਤਾ
 ਲਵਾਫਿਰਦਾਹਾਤਾਕਲਿਜੁਗਿਆਖਿਆਅਜੀਹਉ
 ਤਾਕਿਸੇਦੀਰਹਦੇਦਾਨਾਜੀਜੇਕੋਈਤੇਰਗੁਰੂਹੋਵੈਗਾ॥੩੧

ਤੇਰੇ ਵਚਨਾ ਪਿਛੈ ਮੇਰਾ ਚਲਦਾ ਕਛੁ ਨ ਜੀ॥ ਪਰੁ ਜੇ ਤੇਰੇ ਕੇ ੩੩੧
 ਈਅਗਹੁ ਹੋਸੀ ਸੋ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੋਵਗਾ॥ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਸਦੀ ਹਉ
 ਕਿਸੇ ਦੀ ਹਉ ਨਹੀ ਦੇਵਾ॥ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣ ਦੀ ਤੂਹੈ ਜਾਣੈ॥
 ॥੧॥੨॥ ਸਾਖੀ ਸਪੁਰਨ ਹੋਈ॥ ॥ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰ
 ਦਾਸ ਜੀ ਕੀ॥ ਮਃ ੧॥ ॥ ਜੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇ ਨਾਜੇ
 ਗੁਭਿ ਪਦੇ ਸੁਹੈ॥ ਪਰਾਈ ਇੰਸਤੀ ਨਾਲਿ ਪੀਤਿ ਨਹੀ ਕ
 ਰਈ॥ ਜੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਭਗਤੀ ਹੋਵੈ ਤਾ ਭੀ ਤੇਰਾ ਹੈ॥ ਲ०
 ਹਾਨਾ ਜੀ॥ ਅਨੁਸਬਦੈ ਨਾਲਿ ਰਖਿ ਦੁਆ॥ ਜਿਥੈ ਗੁਰਕਾ
 ਸਬਦੁ ਹੋਵੈ ਤਿਥੈ ਮਿਲਦੁ॥ ਜਿਥੈ ਗੁਰਦਿਸ ਮੈ ਤਿਥੈ ਨ
 ਹੀ ਮਿਲਦੁ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਆਖ ਦੁਹੈ॥ ਅੰਨਭੀ ਭੁਖ
 ਲਗੀ ਪਾਵਦੁ॥ ਭਰੇ ਉਤੇ ਨਹੀ ਭਰਦੁ॥ ਅੰਨੁ ਨਹੀ ਛਰ

ਭਾਗਜਾਬਹੁਤੀਨੀਦ ਆਵੈਨੀਦਬਿਗੈਰਿਸਦਣਾਨਾਹੀ
॥ ਗਾਫਲਹੋਇਕੈਦੇਹੀਨੇਦੁਖਨਦੇਦਣਾਬੋਲਿਣਾਬਹੁ
ਤੁਨਾਹੀ॥ ਅਕੇਬਾਣੀਅਕੇਗੁਰੂਕੀਗਲਬੋਲਣਾਅ
ਕਾਰਥਾਬੋਲਣਾਨਾਹੀ॥ ਇਨਾਗਲਾਨੇਮਨੈਨਾਲਿਰਖੇਗਾ०
ਤਾਮਹਾਪੁਰਖੁਹੋਵੈ॥ ਉਸਕਾਲੇਖਾਸਗਲਾਨਿਬਣੇਗਾ
॥ ਉਸਕੈਸਿਰਿਸਗਲੇਤਗਹਿਗੇ॥ ਗੁਰੂਕਾਆਖਣਾਸਤਿ
ਸਤਿਕਰਿਮੰਨਣਾ॥ ਗੁਰੂਕਾਆਖਣਾਹੈ॥ ਜੇਗੁਰੂਨਾਲਿ
ਹੁਕੁਲਦਾਹੋਵੈ॥ ਤਾਸਮਝਾਵਣਾ॥ ਆਪਣੀਧਿਰਤਾਆਖ
ਣਾ॥ ਜੇਸਿਖੁਉਦਾਸੀਕਰੈਗਾ॥ ਤਿਸਦਾਬੁਧਾਹੋਵੈਗਾ॥
ਜੇਸਿਖਗਿਹਸਤੇਦਿਚਿਅਗਏਗਾ॥ ਤਿਸੁਪਰਮੇਸਰ
ਗੁਰੂਖੁਸੀਕਰੇਗਾ॥ ਧਰਮਕੀਕਿਰਤਿਕਰਣੀ॥ ਦੇਵ

ਏਹਾਹੁਗੁਰੂਬਾਬਾਹੈ॥ਸਿਖਕੀਸੇਵਾਕਰਣੀ॥੧॥

੩੩੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਜੁਗਾ

ਦਲੀਮਤਲਾ॥੧॥

॥ਪਹਲੀਉਦਾਸੀਬਾਬੇਨਾਨ
ਕਰੀਤੀਪੁਰਬਕੀਤਿਤਸਮੇਬੈਠਾਸਮੁੰਦਕੀਬਰੇਤੀਮਹਿ
॥ਪਉਣਮਹਾਰਕੀਤਾਸੀ॥ਤਦਹੁਨਾਲਿਝੰਡਾਬਾਢੀਥ ०
ਬਿਸਹਰਦੇਸਕਾਨਗਗੁ॥ਛੁਟਘਾਟਕਾਤਿਸੁਕਉਜੁਗ ०
ਦਲੀਪਰਾਪਤਿਤੋਈ॥ਤਿਸਸਮੇਬਾਬਾਬਿਸਮਾਦੁਪ
ੜਦਾਬਾ॥ਝੰਡਾਨਾਲਿਨਿਬਾਹਿਅਾ॥ਝੰਡੇਬਾਢੀਕੀਮੰ
ਜੀ॥ਬਿਸਹਰਿਦੇਸਮਾਹਿਜੈ॥ਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਮਿਰਜਾ
ਦਾ॥ਚਹੁਅਖਰਾਕਾਮਥਿਤਜੁਗਾਜੁਗਾਚਾਲੀਗਾਦਿ

ਚਿਹੋਆ ਚਾਲੀਹ ਜੁਗੁ ਬੈਠੇ ਮਿਹਨ ਤ ਕੀਤੀ ਯੁਗਾਧਿ
 ਪੁਕਾਰਿ ਮਥਿਤਾ ਅਗੈ ਪਉੜੀ ਆਚਲੀਆ ॥ ਪਉੜੀ
 ੧੧੨੨੮੦੦੦ ॥ ਇਕ ਕਰੋੜਿ ਬਹੁ ਲਖ ਅਠਾਈਹਜ ੦
 ਠਾ ਅਨੰਦ ਜੁਗਾਏ ਤੇ ਜੁਗਾ ਅਨੰਦ ਮਹਿ ਰਹਿ ਆਸਾ ਸਹ
 ਜਿ ਬਾਇ ਮਹਾਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕਰਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦ
 ਜੁਗਾ ਕੀ ਗਾਥਾ ॥ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਜਪਾਇ ਆਸਭ ਦੁਖ ਲਾਖ ੦
 ੧ ॥ ੧੬੮੪੮੦੦੦ ॥ ਇਕ ਕਰੋੜਿ ਅਠਾਹਿ ਲਖ ਅ
 ਠਾ ਲੀਹ ਜਾਗਾ ॥ ਦੁਰਲੁਭਿ ਆਜੁ ਗਿ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ ਜਪਿ
 ਲੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੁਰਲੁਭਿ ਆਜੁ ਗਿ ਕੀ ਗਾਥਾ ॥ ਦਾਹੁ
 ਦਾਹੁ ਜਪਿ ਆਸਭ ਦੁਖ ਲਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ੧੫੬੮੪੦
 ੦੦ ॥ ਇਕ ਕਰੋੜਿ ਉਣਹਠ ਲਖ ਚਉਗਾਸੀਹ ਜਾਗਦੁਰ

ਲਾਥਿਆਜੁਗੁਬਜਰਜੁਗੁਕੀਰਤਨਗਾਇਆਸਹਜ ੩੩੩
 ਬਾਣੁਦਾਹੁਦਾਹੁਕਮਾਇਆਕਹੁਨਾਨਕਬਜਰਜੁਗੁਕੀ
 ਗਾਥਾਦਾਹੁਦਾਹੁਜਪਿਦਿਆਸਭਦੁਖਲਾਥਾ ੩੧
 ੫੫੫੩੦੦੦॥ ਇਕਕੋਗੋਤ੍ਰਿਪਦੰਜਹਲਖਬਦੰਜਾ
 ਹਜਾਰਾਧਰਮਜੁਗੁਧਿਆਨਪ੍ਰਤਪਰਿਆਸਹਜ
 ਬਾਣਿਮਹਿਦਾਹੁਦਾਹੁਜਪਿਦਿਆਸਭਦੁਖਲਾਥਾ॥
 ੪॥੧੫੩੪੩੦੦੦॥ ਇਕਕੋਗੋਤ੍ਰਿਬਦੰਜਹਲਖਬੈਤਾ
 ਲੀਹਜਾਰਾਗਉਸਲਿਆਜੁਗਿਗੁਰਮੁਖਜਾਤਾ॥
 ਸਹਜਬਾਣਿਮਹਿਦਾਹੁਦਾਹੁਪਛਾਤਾਕਹੁਨਾਨਕਗਉ
 ਸਾਲਿਆਜੁਗਕੀਗਾਥਾਦਾਹੁਦਾਹੁਜਪਦਿਆਸ
 ਭਦੁਖਲਾਥਾ॥ ੬॥੧੪੩੫੬੦੦੦॥ ਇਕਕੋਗੋਤ੍ਰ

ਬੈਤਾਲੀਲਖਛਪੰਜਾਹਜਾਗਾਠੇਜਕਜੁਗਚਿਗਹਿ
 ਆਗਿਆਨੀਸਹਜਿਬਾਇਦਾਹੁਦਾਹੁਮਿਤਿਜਾਨੀ
 ਕਹੁਨਾਨਕਚਕਜੁਗਕੀਗਾਥਾਦਾਹੁਦਾਹੁਜਪਿਦਿ
 ਸਭਦੁਖਲਾਥਾ॥੧੧੩੮੪੨੦੦੦॥ਇਕਕੋਰੜਿਅ
 ਠੜੀਹਲਖਬੈਤਾਲੀਹਜਾਗਾਚਕਜੁਗਚਿਤਹਿਗਿਸਿ
 ਓਗਚਿਆਸਹਜਿਬਾਇਮਹਿਦਾਹੁਦਾਹੁਬਾਚਿਆ॥
 ਕਹੁਨਾਨਕਚਕਜੁਗਕੀਗਾਥਾਦਾਹੁਦਾਹੁਜਪਦਿਆ
 ਸਭਦੁਖਲਾਥਾ॥੧੧੩੮੪੨੦੦੦॥ਇਕਕੋਰੜਿਤੇੜੀ
 ਹਲਖਬਾਨਦੈਹਜਾਗਾਮਨਮਾਲਜੁਗਮਹਿਸਭੁਮਾਨੁ
 ਮਿਦਾਨਾਸਹਜਿਬਾਇਦਾਹੁਦਾਹੁਮਿਤਿਜਾਨਾਕਹੁਨ
 ਨਕਮਨਮਾਲਜੁਗਕੀਗਾਥਾਦਾਹੁਦਾਹੁਜਪਦਿਆਸਭ

ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ॥ ੯॥ ਨਵਜੁਗ ਨਿਬੜੇ॥ ਨਵਜੁਗ ਵਦੇ ਨਾਲਿ ੩੩੪
 ਮਿਹਨਤ ਕਰੀ॥ ਅਗੇ ਵਦੇ ਕੀ ਪਉ ਜੀ ਕਹੀ॥ ਵਦਾ ਕੀ ਨ
 ਹੈ ਵੇਦਾ॥ ਆਪੇ ਚੇਲਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ॥ ਵਦੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜ
 ਪਿਲੀਨਾ॥ ਨਵਜੁਗ ਵਦਾ ਮਥਿ ਮਥਿ ਕੀਨਾ॥ ਅਖਰ ਛੂਹ
 ਵਦਾ ਨਾ ਵਧਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਵਜੁਗ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿਆ
 ੧॥ ੧੦॥ ਆਖਿਆ ਉਦੇ ਕਾ ਨਿਬੜਿਆ॥ ੧੩੭੪੩੧
 ੦੦੦॥ ਤੇਹ ਕਰੇ ਜੀ ਚਉਹਤੁ ਰਿਲਖ ਬੜੀ ਹਜਾਗ॥
 ਵਦੇ ਕੀ ਆਜੁਗਾ ਕਾ ਜੇਹੁ ਸਹਜਿ ਬਾਇ ਮਹਿ ਵਦਾ ਕੀਤਾ॥
 ਆਗੈ ਗਾਹਾ ਗਲਿਆ॥ ੧੩੯੬੦੦੦੦॥ ਇਕ ਕਰੇ ਜੀ
 ਉਦ੍ਯੋਗ ਲਖ ਸਠਹ ਜਾਗ॥ ਬਿਦਿਆ ਜੁਗ ਬਿਦਿਆ ਬੀ
 ਚਾਹੀ॥ ਗਾਹੇ ਸਿਉ ਕੀ ਨੀਰਿ ਜਗਾਰੀ॥ ਗਾਹਾ ਪੜ੍ਹਿਹ ਰਿਨ ०

ਮੁਖਛਾਤਾਕੁਨਾਨਕਸਿਜਮਬਾਇਕੀਗਾਥਾ॥ ੧॥੧੩੩

੮੦੦॥ ਇਕਕੋਰ੍ਹਿਪੰਜੀਹਲਖਅਠਾਈਹਜਾਰਾਮੀਪ

ਜੁਗਾਮੀਪਕਾਰਗਦਾਇਆਆਗਿਆਨਬਿਨਾਜਿਅ

ਗਿਆਨਪ੍ਰਗਾਸਿਆਭੁਇਆਚਾਨਣੁਅੰਧਿਆਰ

ਹਤਾਕੁਨਾਨਕਸਿਜਮਬਾਇਕੀਬਾਤਾ॥ ਕੁਨਾਨਕਸਿ

ਜਮਬਾਇਕੀਬਾਤਾ॥ ੨॥੧੧੬੬੪੦੦੦॥ ਇਕਕੋਰ੍ਹਿ

ਸੋਲਹਿਲਖਚਉਹਠਿਹਜਾਰਾਨਲਜੁਗਮਾਹਿਇਕਕ

ਲਖਾਹੀ॥ ਹਾਰੇਛੂਢਿਹਰਿਕਥਾਚਿਤਾਹੀ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਅ

ਦਰੁਨਹੀਕਿਛੁਜਾਤਾ॥ ਕੁਨਾਨਕਸਿਜਮਬਾਇਕੀਬਾਤਾ॥

੩॥੧੧੩੩੩੦੦੦॥ ਇਕਕੋਰ੍ਹਿਤੋਹਹਿਲਖਬੜੀਹਜਾ

ਰਾਤਿਪਠਜੁਗਮਾਹਿਤੈਤੋਹਹਿਸਾਜੇਹਤਪੁਨੀਤਸਪੁ

੮੩੪੦੦੦॥ ਬਾਨਵੈਲਖਚਾਲੀਜਾਗਾਬਿਨੋਦਜੁਗ
 ਮਹਿਉਕਬਨਤਬਲਾਈ॥ ਕਹਿਬਿਨੋਦਅਚਰਜਵਡਿਅ ੦
 ਈ॥ ਕਹਿਬਿਨੋਦਨਾਸਾਧੁਪਾਤਾ॥ ਕਹਨਾਨਕਸੰਜਮਬਾਇਕੀ
 ਬਾਤਾ॥ ੮੩੪੦੦੦॥ ਉਦਾਨਵੈਲਖਬਹੁਜਾਗ
 ॥ ਸਿਧਰਜੁਗਮਹਿਦਸਦੁਆਰਸਿਧਾਠੇ॥ ਪੰਚਮਰਦਪੰ
 ਚਦੁਨੀਨਾਠੇ॥ ਗਹੇਸਿਗਿਬੈਠਿਬੁਲਤਾ॥ ਕਹਨਾਨਕਸੰਜ
 ਮਬਾਇਕੀਬਾਤਾ॥ ੮੩੪੦੦੦॥ ਨਵਜੁਗਗਹੇਨਾਲਿਮਿਹਨਤਕੀ
 ਤੀ॥ ਅਗੈਗਹੇਕੀਪਉੜੀਚਲੀ॥ ਗਹਹਿਹਰਿਜਪੁ
 ਮਨਾਹਰਿਕੀਕਥਾਪਛਾਨਾ॥ ਭੀਠੇਸੀਠੇਨਹਾਰੁਤਾਗੀ
 ਪਰਧਾਨਾ॥ ਗਹੇਅਚਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਹਰਿਜਪਹਿਪਿ
 ਆਗਾਨਾਨਕਗਾਹਾਹਰਿਕੀਆਨਉਜੁਗਸੋਧਿਵੀਚਾ
 ਰਾ॥ ੯੦॥ ੯੦॥ ਪਿਆਉਹੇਕਾਨਿਬੜੇਆਗਾ॥ ੯੦੦੦

੦੦॥ ਨਉ ਕਰੋੜੀ ਉਣਾਸੀ ਗਲ ਖਚਉ ਦਹ ਜਾਗਾ ਹੋਰਿ ੩੩੬

ਆਜੁਗਾ ਕਾਜੇ ਹੁਸੈ ਜਮ ਬਾਇ ਵਿਚਿ ਹਰਾ ਰੀਤਾ ਆਗੈ

ਸੁਪਾਉ ਬਾਣੁ ਚਲਿਆ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਗਗਾ ਰੀਤਾ ੬੬੬

੪੦੦੦॥ ਅਠਾਸੀ ਗਲ ਖਚਉ ਦਹ ਜਾਗਾ ਘੋਰੁ ਜੁਗੁ

ਮਹਿ ਘਰੁ ਬਾਰ ਪਛਾਤਾ ਗੁਰਸਿ ਗਿਪੀਤਿ ਨਾਮ ਸਿਗਿਮ ੦

ਤਾਗਿ ਆਨ ਵਿਚਾਰਿ ਆਕਥਾ ਪਛਾਨੀ ਨਾਨੁ ਸੁਪਉ ਬਾ

ਣ ਕੀ ਕਥਾ ਬਖਾਨੀ ੧॥੮੩੮੦੦੦॥ ਬਿਆਸੀ ਲਖ ਅਠ

ਹ ਜਾਗਾ ਅਰਧ ਜੁਗ ਮੈ ਅਰਧ ਖੀਰ ਕੀਨਾ ਅਪੁਨੈ ਚਲਤ

ਆਪ ਹੀ ਢੀਨਾ ਗਗਾ ਪੜਿਆ ਤਉ ਆਗਿ ਆਨੀ ਸੁਪ

ਉ ਬਾਇ ਨਾਨ ਕੈ ਤੇਰਾਨੀ ੨॥੧੧੮੦੦੦॥ ਸੜ ਲਖ ਅ

ਠਹ ਜਾਗਾ ਉਨ ਮਾਨਿ ਜੁਗਿ ਕਿਛੁ ਕਥਾ ਨ ਜਾਨੈ ਕਹਨੁ ਸੁਨ

ਨੁਸਤੁ ਗਧਿ ਮਾਸ ਮਾਨੈ ਸੁਪਉ ਬਾਇ ਐਸਾ ਮਤੁ ਗਹਿਮ ੦

॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਉਨਿ ਮਨਿ ਤੋਇ ਰਹਿਆ ॥ ੩ ॥ ੭੭੮੪੦੦੦ ॥

ਬਹੁਤ ਰਿਲਖ ਚਉਠਾ ਸੀ ਹਜਾਰਾ ਸੇਵੇ ਜੁਗੁ ਸੇਇ ਰਹਿਆ ॥

ਅਜੇ ਨੀਅਤ ਰਿਸਿ ਮੈ ਬਾਹਰਿ ਭਏ ਮੋਨੀਅਤ ਦਸ ਬ

ਦੁਜਾ ਕਾਮ ਨੁਗਹਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਪ ਉਬਾਣੁ ਕਾਇ ਹਮਤ ਕ

ਹਿਆ ॥ ੪ ॥ ੬੭੩੨੦੦੦ ॥ ਸਤਾਹ ਟਲਖ ਬੜੀ ਹਜਾਰਾ

ਦਇਆ ਜੁਗਦਾਇਆ ਮਨਿਆਈ ॥ ਨਿੰਦਨਿ ਦਾਹੀ ਕਥਾ ਸੁ

ਨਾਈ ॥ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਮਨਿਆਹਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਪ

ਉਬਾਇ ਮਹਿ ਨੀਦਨਿ ਦਾਰੈ ॥ ੫ ॥ ੬੪੯੮੦੦੦ ॥ ਚਉਹਠਿ

ਲਖ ਅਠਾਰਹ ਹਜਾਰਾ ਮੇਘ ਜੁਗੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦਾ ਬਨਾਈ ॥ ਨ

ਮਬਦ ਗਪ੍ਰਿਬਰਖਾਲਾਈ ॥ ਘੋਰ ਘੋਰ ਪ੍ਰਭੁ ਬਰਖਲ

ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਭੂਜਹਿ ਸਿਤੁ ਸਭਾਗੈ ॥ ੬ ॥ ੬੦੪੮੦੦੦ ॥

ਸਭ ਲਖ ਅਠਤਾਲੀਹ ਹਜਾਰਾ ਚੈ ਨਿਭੁ ਜੁਗੁ ਮਪਨਾਆ

ਪਰੀਨਾ॥ ਆਪਨਾ ਖੇਲ ਆਪਿ ਹੀ ਕੀਨਾ॥ ਗਗੋਗਿ ਹਕਾਸਿ
 ਜਮੁ ਕਰਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਪਾਉ ਬਾਣਗਗੋਗੋਇ ਪਰਿਆ॥
 ॥੧॥੫੮੯੮੬੦੦੦॥ ਅਠਵੰਜਹਲ ਖਸੇਲਹ ਜਾਗ॥ ਨਿਰ
 ਰੁਆਜੁਗਾਨਿਰ ਰੁਉਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਕਥਤਾ ਆਪੇ ਸੁਨ
 ਨੈ॥ ਜਾਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ॥ ਜਿਸੁ ਮਾਨਿਆਈ॥ ਸੁਪਾਉ ਬਾਣੀ
 ਵਿਨਾਨਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ॥ ॥੨॥੫੯੮੪੦੦੦॥ ਇਕਵੰਜਹਿ
 ਲਖ ਚਉਠਾ ਸੀ॥ ਜਾਗਾਨਿਰੰਕਾਰ ਜੁਗਾ ਆਏ ਪੁਰਸੁਆ
 ਮੀ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ॥ ਕਿਰਹਿ ਦਿਸਟਿ ਨਿਰੰ
 ਕਾਰੁ॥ ਰਹਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਪਾਉ ਬਾਣਗਗੋਗੋਗੋਦਿ॥ ੬॥
 ਅਗੈ ਗੋਗੋਗੀ ਪਉਚਲੀ॥ ॥ ਗਗੋਗਨਤੀ ਸਭੁ ਮਿਟੈ
 ਗਿਆਨ ਦੀ ਚਾਰਿ ਮੀਤਾ॥ ਸਦਸਦਾ ਗੋਦਿ ਦੁਰਜਹੁ ਗਗਾ

ਰਾਖਦੁਚੀਤਾਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਣਗਾਈਅਤਿਗਾਹਿਕਿਗਹਿਕਿਇ
 ਕਰੰਗਿ॥ਨਾਨਕਨਦਜੁਗਹਵਿਰਹਿਅਗੋਵਿਦਗਾਗੋਸਿਗ
 ॥੧॥੧੦॥੩॥ਧਿਆਉਗਗੋਕਾਨਿਬਕ੍ਰਿਆ॥੬੩੭੩
 ੦੦੦੦॥ਫਿਅਕੋਰੜੀਇਕੀਲਖਤੀਹਜਾਗਾਗਗੋਕਿ
 ਆਜੁਗਾਕਾਜੇੜਸੁਪਾਉਬਾਇਵਿਚੇਗਗਾਕੀਆ॥
 ਅਗੈਰਾਗਚਲਿਆਅਤੀਤਬਾਦਵਿਚਿਕੀਤਾ॥੪੭੭
 ੦੦੦੦॥ਸੈਤਾਲੀਲਖਬੈਤਾਲੀਹਜਾਗਾਸੈਲਿਜੁਗਾਇਕਸੈ
 ਲਬਨਾਇਆਲਾਲੁਠਤਨਅੰਤਰਿਤੇਪਾਇਆਗਾਮਨਾ
 ਮੁਸਕੁਦਖਗਵਾਇਆ॥ਨਾਨਕਅਤੀਤਬਾਇਰਾਗਜਪਿ
 ਲਇਆ॥੧॥੪੩੩੦੦੦੦॥ਤਿਤਾਲੀਹਲਖਵੀਹਜ
 ਗਾਪਸੁਆਜੁਗਹਿਗਹਿਆਅਜਾਨਾਮੁਖਦੁਨਬਲੇ

ਅੰਤਰਿਧਿਆਨਾਗੈਰਹਤੁਪਸੁਕੀਕੀਨੀ॥ ਨਾਨਕਅ
 ਤੀਤਬਾਇਮਹਿਸਭੁਬਿਧਿਚੀਨੀ॥ ੩੮੮੮੦੦੦॥ ਅ
 ਠਡੀਲਖਅਠਸੀਹਜਾਗਾਸੀਜਾਮਜੁਗਿਸੀਜਾਮਬਨਾ
 ਇਆ॥ ਦੀਨੀਭਗਤਿਸਬਿਆਪੀਆਇਆ॥ ਪੰਚਿਮਾ
 ਰਿਚਿਤਹਰਿਸਿਉਗਾਖਿਆ॥ ਨਾਨਕਗੋਨਾਮਰਾਮਨਾਮ
 ਭਾਖਿਆ॥ ੩੮੮੪੫੬੦੦੦॥ ਚਉਡੀਲਖਛੁਵਜਹ
 ਜਾਗਾਅਕਿਰਤੁਜੁਗਾਅਕਿਰਤੁਪਵਮਾਰੇ॥ ਅਠਿਸਠਿਕੀ
 ਨੇਦੀਏਕਿਵਾਰੇ॥ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਜੇਦੇਖਲੇ॥ ਨਾਨਕਅਤੀਤ
 ਬਾਇਮਹਿਸਤਿਗੁਰਟੇਲੇ॥ ੩੮੮੪੫੬੦੦੦॥ ਪੰਜੀਹਲ
 ਖਬਾਨਦੇਹਜਾਗਾਨਿਸਿਕਜੁਗਹਇਗਹਿਆਨਿਸਿਕਾ॥ ਜਪੀ
 ਮੈਹਰਿਹਰਿਮਿਟਹਿਕਲਿਕਾ॥ ਰਾਮਨਿਭੰਜਨੁਅੰਤਰਿਜਾਨਿ

ਆਨਾਨਕ ਅਤੀਤ ਬਾਇਰੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੫॥੩੪
 ੬੫੦੦੦॥ ਚਉਦੀ ਹਲਖ ਚਉਹਟਿ ਜਾਗਾ ਸਲੋਕੁ
 ਗਬਹਿ ਕਰਤ ਸਲੋਕਾ ॥ ਕੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨਾਇਕੁ
 ਰਾਗੁ ਕਰਨਾਨਕਾਇਹ ਅਚਰਜੁ ਕੀਨਾ ॥ ਅਤੀਤ ਬਾਇਰ
 ਚਿਤਾਗੀਨਾ ॥ ੬॥੨੩੪੫੦੦੦॥ ਤੇਹੀ ਹਲਖ ਪੋਤਾਲੀ
 ਜਾਗਾ ਤਰਲ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਪਾਚਾ ਸੇਤੀਰ
 ਸਮਨੁ ਮਾਨੁ ਨ ਦਰਿ ਹਜ ਪਤੇ ਅਵਰੁ ਸਤਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅ
 ਤੀਤ ਬਾਇਰੈ ਸੀਮਿਤਿ ਪਾਇ ॥ ੭॥੨੩੫੬੦੦੦॥ ਬ
 ਦੀਲਖ ਛਦੈ ਜਾਗਾ ॥ ਖੁਲਾ ਲੁਨੁ ਗੁ ॥ ਖੁਲਾ ਲੁਪ
 ਭੁਰਿਆ ॥ ਧਰਨ ਅਤਾਨ ਕਲਾ ਕਰਿ ਪਰਿਆ ॥ ਕਰੁ
 ਨਕ ॥ ਖੁਲਾ ਲੁਪੁ ਕੀਨਾ ॥ ਅਰੰਭੁ ਜੁਗੀਆ ਗੁਰੀ

ਨਾ॥ ੮॥ ੨੬੦੦੦੦॥ ਇਕੀਲਖਸਠਜਾਗਾਅੰਠਿਭਜੁਗੁ ੨੩੮
 ਅੰਠਿਭਕਗਾਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸਉਪਾਇਆ॥
 ਠਚਨਾਗਨਤੀਗਨੀਨਜਾਈ॥ ਨਾਨਕਅੰਠਿਭਜੁਗੁਰੀਸਾਖ
 ਸੁਨਾਈ॥ ੯॥ ਅਗੇਗਾਰੈਕੀਪਉਤੀਚਲੀ॥ ਗਾਰੈਗੇਮਨਿ
 ਜਪਹੁਨਾਮੁਰੇਨਰੇਦਹੁਸਭਚਰਨਾ॥ ਰਿਦਾਨਿਦਾਦਹੁਏਕਬੁ
 ਏਕਗਾਬੀਚਾਰਹੁਬਰਨਾ॥ ਵਰਨਅਵਰਨਆਪੇਕੀਏਸਰੁ
 ਮਹਿਆਪਿਬਸਿਆ॥ ਨਾਨਕਨਦਜੁਗਾਆਪੁਪੁਰਗਾਰੇ
 ਸਿਰਿਗਚੇਆ॥ ੧॥ ੧੦॥ ਧਿਆਉਗਾਰੇਕਾਨਿਬਾਨਿਆ
 ੨੮੨੨੩੦੦੦॥ ਦੁਇਕੋਰੇਕੀਬਿਆਸੀਲਖਤੇਦੀਹ
 ਜਾਗਾਗਾਰੇਕਿਆਜੁਗਾਕਾਜੇੜਾਅਤੀਤਥਾਇਦਿਚਿਰ०
 ਗਾਕੀਤਾਅਖਰਅਖਰਕਾਜੇੜਮਿਠਜਾਦਾ॥ ਨਦਾਨਦ०

ਜੁਗਾ ਕੇ ਜੇਤ੍ਰ ਸਪੁਰਾਸਹੀ॥ ੧੩੧੪੩੩੦੦੦॥ ਤੇਰਹ ਕਰੋ
ਕੀਚਉਤਲਖਬਡੀਹਜਾਗ॥ ਵੇਦੇ ਕਾ ਜੇਤ੍ਰ ਆਇਆ॥
੯੧੯੧੪੦੦੦॥ ਨਉ ਕਰੋ ਕੀਉ ਫਾਸੀਹਿਲਖਚਉਦਹ
ਜਾਗ॥ ਹਾਏ ਕਾ ਜੇਤ੍ਰ ਆਇਆ॥ ੬੩੧੩੦੦੦੦॥ ਫਿਅ
ਕੋਰੋ ਕੀਉ ਕੀਲਖਡੀਹਜਾਗ॥ ਗਰੇ ਕਾ ਜੇਤ੍ਰ ਆਇਆ॥
੦੩੮੪੩੩੦੦੦॥ ਦੁਇ ਕਰੋ ਕੀਉ ਬਿਆਸੀਹਲਖਤ੍ਰੈਈਹਜਾਗ
॥ ਗਰੇ ਕਾ ਜੇਤ੍ਰ ਆਇਆ॥ ੩੩੫੬੯੯੦੦੦॥ ਬਡੀ ਕਰੋ
ਕੀਉ ਫਿਅਦੰਜਲਖਨੜਨਵੈਹਜਾਗ॥ ਦਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਜੇਤ੍ਰ
ਆਇਆ॥ ੩੬॥ ਛਤ੍ਰੀਜੁਗਾਪ੍ਰਿਧੁਕਾਰੇਪੁਰੋਹਮੁਕੇਆ॥
ਗੋਚਾਰਜੁਗਚਲੇ॥ ਚਹੁਜੁਗਾਕਾਬਰਤੰਤਚਲਿਆ॥ ੧
੧੨੮੦੦੦॥ ਸਤਾਰਹਲਖਅਠਾਦੀਹਜਾਗ॥ ਸਤਜੁਗ

ਸਤਸਿਤੋਖਉਪਾਇਆਸਤਿਸਤਿਕਰਿਸਾਸਕਮਾਇਅ ०੩੪੦
 ॥ਸਤਪਰਮੁਦਇਅੰਤਰਿਮਾਨੇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਜੁਗਿਬੋਲੇ
 ਆਨੇ॥੧॥੩॥੧੨੯੬੦੦੦॥ਬਾਰਹਲਖਛਿਨਵੈਹ
 ਜਾਗ॥ਝੇਤੇਜੁਗਝੈਗੁਨਪ੍ਰਗਟਾਨੇ॥ਸਤਪਰਮੁਦਇਆਨ
 ਰਖੇਸਮਾਨੇ॥ਹਿਸੇਤੀਨਸਭਕਿਛਗਤਿਆ॥ਨਾਨਕਝੇਤੈ
 ਜੁਗਾਇਉਕਾਤਿਆ॥੧॥੩॥੩੮੦੦੦॥ਅਠਲ
 ਖਚਉਹਠਹਜਾਗਾਦੁਇਆਪੁਰਿਜੁਗਮਹਿਦੁਇਚਿ
 ਤੁਕੀਨੇ॥ਮਾਸਦੁਇਦਿਨੁਗਵਿਉਪਾਏ॥ਨਾਨਕਦੁਆਪੁ
 ਰਿਆਖਿਸੁਨਾਏ॥੩॥੩੮੦੦੦॥ਚਾਰਲਖਬੜੀਹ
 ਹਜਾਗਾਕਲਜੁਗਮਹਿਸਭਕਲਾਪਟਾਈ॥ਬੀਜੇਬੀ
 ਜਤਕਰਮੀਖਾਈ॥ਕਲੀਕਾਲਮਹਿਕੋਸਾਧੁਰਹਤਾ॥ਕ

ਹੁਨਾਨਕਕਲਜੁਗਾਇਉਕਹਤਾ॥ ੪॥੪੦॥੪੪॥ ਚੜ੍ਹਨੁ
 ਗਾਕਾਜੇਗਾ॥ ੧੧੨੮੦੦੦॥ ਸਤਾਰਹਲਖਅਠਾਵੀਹਹਜ ੦
 ਰਾਸਤਜੁਗਾਕਾਜੇਰੂਆਇਆ॥ ੧੨੯੬੦੦੦॥ ਬਾਰ
 ਹਲਖਛਿਨਵੈਹਜਾਰਾਤੇਤੈਜੁਗਾਕਾਜੇਰੂਆਇਆ॥ ੮
 ੮੬੪੦੦੦॥ ਅਠਲਖਚਉਹਠਿਹਜਾਰਾਦੁਆਪੁਰਿ
 ਕਾਜੁਗਾਕਾਜੇਰੂਆਇਆ॥ ੪੬੩੦੦੦॥ ਚਾਰਲਖਬਤੀਹ
 ਜਾਰਾਕਲਜੁਗਾਕਾਜੇਰੂਆਇਆ॥ ੪੩੭੦੦੦੦॥ ਤਿ
 ਤਾਲੀਹਲਖਵੀਹਹਜਾਰਾਚੜ੍ਹਨੁਗਾਕਾਜੇਰੂਆਇਆ ੦
 ਚੜ੍ਹਅਖਗਾਕੀਕਿਆਮਿਤਜਾਨਾਚਾਰਅਖਰਦਗ
 ਰਿਪਰਵਾਨਾ॥ ਵਵਾਹਾਗਗਾਰਾਗਾਅਖਰਗੁਰਮੁਖਿ ੩੩ /
 ਚਾਰਿੰਮਾਰਾਅਪੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਸਾਖਿਅਮਾ॥

॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਹੁਗੁਰੂ ਕਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਨਾਉ ਪਰਾ ३੪੧
 ਈਸਾ ਦਾ ਹਿਗੁਰੂ ਕਉ ਕਰਿ ਜਪਾਇਆ ॥ ਕਾਲਿ ਮਾਹਿ ਕਉ
 ਕਰਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਚਾਲੀਹ ਜੁਗ ਚਾਰ ਅਖਰ ਮਾਥਿਆ
 ॥ ਅਮਰੈ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਕਿਆ ਕਿਆ ਧਰਵਾਇਆ ॥ ੪੫ ॥
 ॥ ਨੰਨਾ ਨਵਨਵ ਜੁਗ ਨਵਾਨੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਸੀਤਿ ॥ ਨੰਨਾ ਨਾਨਕ
 ਇਰਾ ਹਿਆ ਨਾਗਾਇਣ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਪਿਲਖਿ
 ਆਨ ਜਾਇ ਸੀਕੇ ਜੀਤੇ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਕਉ ਜਬ ਹਰਿ ਮਿਲੇਤ
 ਬਨਾਨਕ ਗਖਿਆ ਨਾਉ ॥ ੪੬ ॥ ਸਸਾਸਤਿ ਗੁਰਮ ਪੈਰੀ
 ਨਾਮਾਸਤਿ ਸਤਿ ਬਹਿ ਆਪੇ ਚੀਨਾ ॥ ਨਾਰਦ ਕਉ ਲੇਸ ਸਾਦੀ
 ਆਮਾ ਨਾਰਦ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਲੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਜੁਗੁ
 ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੪੭ ॥

ਤਤਾਤੈਤੈਜੁਗੁਪਧਾਨੁ ਤੈਗੁਣਪਗਟੈਏਕਸਮਾਨਿ ॥ ਨ
 ਲਕੁਸੁਭਗਤਿਲੇਖੈਸੀਕੁਗਤਿਕਮਾਈ ॥ ਤੈਤੈਜੁਗਕੀਕ
 ਥਾਸੁਨਾਈ ॥ ੪੮ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦੁਇਅਗੇ ॥ ਕੀਨੀ
 ਭੁਗਤਿਹਰਿਕੈਦਰਿਬਾਰੇ ॥ ਨਿਰਕੁੰਠਭੁਗਤੁਲੇਨਾਮਧਰਾਇ
 ਅਗਾ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿਜੁਗਮਹਿਹਰਿਨਾਮਕਮਾਇਆ ॥ ੪੯ ॥
 ਕਲਜੁਗਮਹਿਕੀਰਤਨਪਰਧਾਨੁ ॥ ਗਿਆਨਸਰੋਸਟੁਭਿਤ
 ਮਇਸਨਾਨੁ ॥ ਕਲਮਹਿਨਾਨਕਜੁਗਜੁਗਨਾਮਧਰਾਇਅ ॥
 ॥ ਦਾਹਿਗੁਰੂਕਾਮੰਤਜਪਾਇਆ ॥ ੫੦ ॥ ਚਾਲੀਆਜੁਗਾ
 ਕੀਮਿਠਜਾਟਾਸਭੁਲਿਖੀਆ ॥ ਦਾਹਗੁਰੂਕੀਮਿਤਿਅਗੈ
 ਦਾਹਗੁਰੂਕਾਜੇਰੂਯੈ ॥ ੧੩੧੪੩੨੦੦੦ ॥ ਤੈਗਤਿਕਰੋੜੀਚਉ
 ਹੜਲਖਬੜੀਹਜਾਰਾ ॥ ਸਹਜਿਬਾਇਕੀਮਿਠਜਾਟਾ ॥

੬੧੬੧੪੦੦੦॥ ਨਉ ਕੋਰੋੜੀਉ ਛਾਸੀਲਖ ਚਉਦਹ ਜਾ
 ਗਾਸਿ ਜਮ ਬਾਇ ਕੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ॥ ੬੧੧੩੦੦੦੦॥ ਛਿਅ
 ਕੋਰੋੜੀਉ ਕੀ ਲਖ ਤ੍ਰੀਹਜਾਗਾਸੁ ਪਾਉ ਬਾਇ ਕੀ ਮਿਰਜਾ
 ਦਾ॥ ੭੮੨੨੩੦੦੦॥ ਦੁਇ ਕੋਰੋੜੀ ਬਿਆਸੀ ਲਖ ਤੇਈਹ
 ਜਾਗਾ ਅਤੀਤ ਬਾਇ ਕੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ॥ ੩੨੫੬੬੬੦੦੦॥
 ॥ ਬਤ੍ਰੀਹ ਕੋਰੋੜੀ ਛਪਵੰਜਹ ਲਖ ਨੜਨ ਦੇਹ ਜਾਗਾ ਚਉ
 ਅਖਰਾ ਕਾਜੇ ਰੂਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ॥ ੧੧੨੦੦੦
 ॥ ਸਤਾਰਹਿ ਲਖ ਅਠਾਈਹ ਜਾਗਾਸਤਿ ਜੁਗ ਕੀ ਮਿਰਜਾ
 ਦਾ॥ ੧੨੬੬੦੦੦॥ ਬਾਰਹਿ ਲਖ ਛਿਆਨ ਦੇਹ ਜਾਗ
 ਤੇਤੈ ਜੁਗ ਕੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ॥ ੮੬੪੦੦੦॥ ਅਠਲਖ ਚ
 ਉਹਠਿਹ ਜਾਗਾਦੁਆਪੁਰ ਜੁਗ ਕੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ॥ ੪੩

੩੪੨

੨੦੦੦॥ ਤਿਤਾਲੀਹਲਖਦੀਹਜਾਗਾਜੇਰਚਹੁਜੁਗਾਕੁ
ਜੁਗਾਦਲੀਉਠੇਬਾਢੀਆਟੀ॥ ਬਿਸਹਰਦੇਸਕੈਨਗਰ
ਛਟਘਾਟਕੈ॥ ਧਿਆਉਜੁਗਾਦਲੀਕਾਸੇਪੂਰਨਹੋਇਆ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਗੁਗੁਗਮਕੁਲੀ

ਮਹਲਾ ੧॥ ॥ ਧਿਆਉਆਦਮੰਤਕਾਚਾਲਿਆ
ਸਲੋਕ॥ ॥ ਓਅੰਆਦਿਅੰਤਿਜੇਮਧਿਮਹਿਪੁਰਗਿ
ਆਡਗਵਾਨਾਏਕੋਏਕੁਬਖਾਵੀਮੈਨਾਨਕਸੁਘੜਸੁਜ
ਨ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰਆਦਿਅੰਤਮਧੈਲੋਈਘਟਿ
ਘਟਿਪੁਰਗਿਆਗਹਿਸੋਈ॥ ਅਕਾਲੁਅਕਾਲੁਅਬਿ
ਨਾਸੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਅਗਮਅਗਾਧਾਬਿਅੰਤਗਹਿਰ॥

ਇਆ॥ ਅਗਮ ਕਥਾ ਕਿਆ ਗਨ ਬੀਚਾਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ ੩੪੩
 ਬੁਅਗਮ ਅਪਾਹ॥ ੧॥ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਮਾਹਿ ਤੁਮਾਗ ਖੇਲੁ
 ਆਤਸਿ ਆਬ ਆਬ ਬਾਟ ਕਾ ਮੇਲਾ॥ ਸਭ ਕੇ ਭੀਤਿ ਰਿਏਹੀ
 ਸਮਾਨਿ ਆਗੁਰ ਕੈ ਸਬਾਦਿ ਮਿਲੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆਗੁਤਾ
 ਕੇਉ ਪਰਿਬ੍ਰਮਾਗਿ ਆਨ॥ ਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕੇਲੇਹੁ ਪਛੁ०
 ਨ॥ ੨॥ ਆਦਿ ਬ੍ਰਮਾ ਅਬ ਗਤਿ ਤੈਸੇ ਹੀ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖ ਉਓ
 ਈਓ ਹੀ॥ ਪੰਚਤਤੁ ਤੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸਾਜੇ॥ ਆਪੇ ਸਾਜਿ ਕਰਿ
 ਆਪਿ ਬਿਰਾਜੇ॥ ਆਪੇ ਅਗਨਿ ਪਉਣੁ ਤੈ ਪਾਣੀ॥ ਆਪੇ
 ਪਰਨ ਅਕਾਸੁ ਅਡਾਣੀ॥ ਆਪੇ ਓਅੰ ਸੋ ਤੈ ਸਬ ਦੁਤਤੁ ਕਰ
 ਜਾਣੁਹਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਾਹਿ ਏਕੈ ਬ੍ਰਮ ਪਛਾਣੁਹਾ॥ ੩॥ ਏਕੈ
 ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਭੀ ਏਕੈ॥ ਏਕੈ ਵਰਤੈ ਕਰਹਿ ਬਿਬੇਕੈ॥ ਪੜ੍ਹਣੁ ਸੁ

੬੬ ਮਹਿਏ ਕੋ ਬੂਝੈ ॥ ਏਕੋ ਕਥੈ ਬਿਚਾਰੈ ਸੁਝੈ ॥ ਏਕੋ ਕਥਤਾ ਬ
ਕਤਾ ਸੁਨਤਾ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ੪ ॥ ਨੈਦਨ ॥
ਕਮੁਖ ਕਾਨ ਮੋ ਕਥਤਾ ਬਕਤਾ ਸੋਇ ॥ ਸੋਈ ਪਦੁ ਪਾਈ
ਬਸਿਤਰੁ ਗਿਆਨ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਸੋਈ ਅਖਰੁ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਸੋਈ ਤੈਹ ਰਿਨਾਮਾ ॥ ਸੋਈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਅੰ
ਤਰਿ ਰਾਮਾ ॥ ਸੋਈ ਮਾਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਅਬਗਤਿ ਘਇ ਘਇ
ਪੁਰਨਾ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪਰਾਪਾਰ ਪਰੇਸੇ ਪਰੇਤਾ ਕੀ ਗਤਿ
ਮਿਤਿ ਲਖੇ ਨ ਕੋਈ ॥ ੫ ॥ ਰਜਗੁਣ ਧਰਤੀ ਸਤਿਗੁਣ ਪਾਈ
ਤਮਗੁਣ ਅਗਨ ਕਹਾਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਰ ਸੋਈ ਸੋ
ਈ ਰਿਖ ਉਪਜਾਏ ॥ ਓਅੰ ਕਾਰ ਮੰਕਾਰ ਤਾ ਕੋ ਕਹੀ ਮਤਿ ਜੋ
ਹੈ ਪਰਦੁ ਗਾਰਾ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਨਾਰੁ ਹੈ ਸੋਈ ਸੋਈ ਉਪਾਵ

ਨਗਰਾਇਨਾਪਿਗਲਾਸੁਖਮਨਸੇਈਹੋਸਤਾਈਨਛੜਬਿ ੩੪
 ਚਾਹੈ॥ ਪੂਰਕਕੁਭਕਰੇਚਕਸੇਈਦੇਖਹੁਨੈਵਪਸਾਰੇ॥ ਚਾਰਿ
 ਅਚਾਰਿਦੋਨੈਜੋਈਸੇਈਹੁਕਮੁਸਿਸਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੀਉ
 ਪਮਾਅਵਰਨਨਸਾਕਉਮੇਕੇਤਕਗਣੀਸੁਮਾਰਾ॥ ੬॥ ਪਥ
 ਮੇਅਰਥਸਰੀਰਕਾਲੇਹਾ॥ ਥਾਨਥਨੰਤਰਏਕੁਸਮਲੇਹਾ॥ ਇਉ
 ਸਰੀਰੁਆਇਹੈਮੇਰੁ॥ ਅਸਟਕੁਲੀਨਗਾਕਾਫੇਰੁ॥ ਤੀਨ
 ਲੇਉਖਟਸਾਸਤ੍ਰਉਚਾਰੇ॥ ਦਸਇੰਦ੍ਰੀਆਚਉਦਹਭਵਣਿ
 ਹਾਰੇ॥ ਤੀਨਗੁਣਚਾਰਿਅੰਤਰਿਕਰਣਾ॥ ਪੰਚਬਿਖਰਿਦਸ
 ਬਾਈਛਰਣਾ॥ ੭॥ ਸਪਤਦੀਪਸਪਤਸਮੁੰਦਮਝਾਰਿ॥
 ਪੰਚਭੂਤਪਰਿਸਪ੍ਰਿਤੀਰੋਸਾਰਿ॥ ਨਉਸੈਨਾਕ੍ਰਿਨਦੈਨਦੀ
 ਆਚਾਰੇਖਾਈ॥ ਚਉਗਸੀਲਖਜੰਜੂਨੁਹੋਰਚੜਬਾਣੀ

ਚਤੁਰਜੁਗਸਾਂਖਿਆਨਉਬਿਆਕਰਨਾਅਠਾਰਹਪੁਰ
 ਏਛਾਰੋਬਰਨਾਪਦ੍ਵਿਹਿਥਿਤਿਸਤਦਾਗਸਤਾਈਨਛੜਅ
 ਠਾਰਹਿਭਾਗ॥੮॥ ਬਾਰਹਿਸੈਲਹਿਚੰਦਅਰੁਸੁਗੁਤੇਤੀਸ
 ਕੋਰੋਨੀਦੇਵਤੇਹੋਰੁਬਦੰਜਹਬੀਗਚਉਸਠਜੋਗਨੀਘੜੀ
 ਆਪਹਰੁਗਾਬਰਸਮਾਹਨਗੁਰੋਰਸਹਰੁਖਦੁਚਕੁਖਦੁ
 ਹਸਨਸਪਤਬ੍ਰਹਮੰਡਸਪਤਪੁਰੀਅਦਸਦੁਆਰਿਨਉ
 ਖੰਡਾਚਉਗਾਮੀਹਲਖਗਿਆਨਸਦਾਲਖੁਉਪਦੇਸੁ
 ਚਾਰਬੇਦਚਾਰਿਧਿਆਨਚਾਰਿਠੀਗਿਚਾਰਿਰੂਪਾਇਕ
 ਦੇਸ॥੯॥ ਬਾਨਦੇਲਖਛਕੀਰਬਿਸਦੇਬੀਸਾਚਾਰਿਕੰ
 ਦਿਚਹੁਦਿਸਾਮਤਿਏਕਜਗਦੀਸਾਸਪਤਪਾਰਪਰ
 ਬਤਸੁਰਗਮਛਪਉਆਲਾਦਿਨਜੁਰੈਇਛਨਿਸਿਉ

ਸਕਤਿ ਤੇ ਹੁਕੇ ਤੀਕ ਹੀ ਸਮਾਲਾ ॥ ਇਤੁ ਨੇ ਨਾਮ ਅਰਥਾਨ ਦ
 ਇਅਮਾਧਿ ਸਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਕੇ ਸਬ ਦੁਲੇਹ ਚਿਤਿ ਪਾਰ
 ੧੦ ॥ ਤਲ ਪਰੇ ਤਲਾ ਤਲੁ ਕਹੀਐ ॥ ਤਲਾ ਤਲ ਉਪਰਿ ਨਿ
 ਤਲ ਕੇ ਲਹੀਐ ॥ ਨਿਤਲ ਉਪਰਿ ਖੜ੍ਹੀ ਠਿਕਰੀ ਜੈ ॥ ਉ
 ਸਹੀ ਕੇ ਕਮ ਸੂਤ੍ਰ ਬੇਲੀ ਜੈ ॥ ਖੜ੍ਹੀ ਠਿਉ ਪਰਿ ਨਲਗਾਹੈ
 ॥ ਨਾਨਕ ਉਸਹੀ ਕੇ ਪਰਲੇ ਕੀ ਕਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਨਲਗਾ ਉਪਰ
 ਚਾਕ ਕੁੰਡਲੀ ਬੈਸੇ ॥ ਚਾਕ ਕੁੰਡਲੀ ਮਧਿ ਗੰਭੀਰੁ ਨਲਬ
 ਮੈ ॥ ਗੰਭੀਰੁ ਨਲ ਉਪਰਿ ਰਸਾਤਲ ਥਾਨਾ ॥ ਰਸਾਤਲ ਉ
 ਪਰਿ ਸਤ੍ਰਕ ਮਕੇ ਜਾਨੁ ॥ ਸਪਤਿ ਪਤਾਲਾ ਕੀ ਸਾਖ ਸੁਨੀ
 ਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਈਜਨੁ ਸਮਸ਼੍ਰਪਤੀ ਜੈ ॥ ੧੨ ॥ ਸਪਤ ਪਤਾ
 ਲ ਉਪਰਿ ਧਰਨਿ ਟਿਕਾਈ ॥ ਧਰਨਿ ਉਪਰਿ ਸਗਲ ਸੰ

੩੪੫

ਸਾਰਬਸਾਈਸ ਗਲਸੇ ਸਾਹ ਉਪਰਿ ਦੇਵਤਾ ਕੀ ਨੈ। ਦੇਵਤਾ ਉ
 ਪਰਿ ਮੇਰੰਡੁ ਲੇਜੂ ਨੀਕਰ ਦਾ। ਤਹਾ ਹੀ ਚਉਲੋ ਕਚਉ ਚਾ
 ਕੀ ਮਧਿ ਬਰਨਾ। ਚਉਲੋ ਕਚਉ ਚਾ ਕੀ ਮਧ ਨੀਲ ਨਲਕ ०
 ਡੇਰਾ। ਨੀਲ ਨੀਲ ਮਧ ਤਿਭਵਣੁ। ਇੰਦੀ ਪੰਥ ਬਸੇਰਾ ॥ ੧ ॥
 ੩॥ ਉਹਾ ਅਪਾਇ ਨਿਬਾਇ ਰਹੀ ਤੀ। ਬਾਇ ਮਧਿ ਮਲਾਮ
 ਗਨਰਵੰਤੀ। ਮਲਾਮਗ ਨਿਉਪਰਿ ਜੂਨ ਅਸਥਾਨਾ। ਜੂਨ
 ਉਪਰ ਮੂਲ ਪਛਾਨਾ। ਮੂਲ ਉਪਰਿ ਸਿਉ ਕਾਥਾਨਾ। ਤਿਸੁ
 ਉਪਰਿ ਕਾਵਰੁ ਮੰਡਲ ਠਹਰਾਨਾ। ਕਾਵਰੁ ਮੰਡਲ ਮਧ ਤੀਨ
 ਪੰਥ ਰਹੀ। ਤਾ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾ ਪਿਗਲਾ ਮੁਖ ਮਨਾ ਕਹਾਹੀ ॥ ੧੪ ॥
 ॥ ਬਾਦੀ ਨਾ ਤਿਉਨ੍ਹਾ ਕਹਾਵੈ। ਦਖਾਇ ਨਾ ਤਿਉ ਪਿਗਲਾ ਬਤਾ
 ਵੈ। ਚਰਾ ਮਧ ਮੁਖ ਮਨਾ ਰਹੀ। ਇਨ੍ਹੀ ਨਨਾ ਕੀ ਕੋ ਜਾਣੈ ਕੋਈ

॥ ਤੀਨ ਨਾਨਕੀ ਉਪਰਿ ਪ੍ਰਾਨੁ ਹੈ ਬਾਈ ॥ ਸੋ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨ ਕਾ ॥ ੧੩੪੬ ॥
 ਈ ॥ ੧੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨ ਉਪਰਿ ਬਾਨ ਦੈ ਨਲੀ ॥ ਬਾਦ ਨਲੀ
 ਉਪਰਿ ਬਸੈ ਨਾ ਭੁੰਡਲੀ ॥ ਨਾ ਭੁੰਡਲੀ ਮਾਧਿ ਬਹੁ ਸੈ ਨਾ ਹੀ
 ॥ ਨਾ ਨੀ ਭੀ ਤਹਿ ਸਗਲ ਪਰਧਾਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮੁ
 ਤਾਕਾ ਪਰਕਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਧਨ ਬੁਝਿ ਮਿਟਿ ਜਾਵਹਿ ਭਰ
 ਮੁ ॥ ੧੬ ॥ ਬਹੁ ਸੈ ਨਾਨਕ ਮਾਧਿ ਪੈਟਿ ਬਸੀ ਲੋ ॥ ਪੈਟਿ ਮਾਧਿ
 ਸਪਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੀ ਲੋ ॥ ਸਪਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਾਧਿ ਉਣੁ ਵੰਜਾ ਸੈ ਪ
 ਉਣੁ ਸਾਰੇ ॥ ਆਪਨ ਬਿਆਨ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਉਦਿਆਨ
 ਜਮਹਾਈ ਨਾਗ ਬਖਾਨ ॥ ਫੁਰਮਾਛਿ ਕਧਨੈ ਜੈ ਆਹੀ ॥ ਨਾ
 ਨਕਦ ਸਪਦ ਨਘਟਿ ਭੀ ਤਹਿ ਮਾਹੀ ॥ ੧੭ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਤੇ
 ਸਭ ਰਿਛੁ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਰਹੇ ਤੇ ਸਰਬ ਰਹਾਇ ॥ ਏਕੋ ਆਨਿ

ਗੁਰੂਉਪਦੇਸ਼ਪਾਏਘੋਟਿਮਧਿਮਲਅਗਨਿਰਗਾਇਮਲ
 ਅਗਨਿਮਧਿਉਦੈਕਵਲਕੀਜਾਇਮਨਕਉਸਇਰਦਕ
 ਵਲਮਹਿਜੀਉਸਮਾਇ॥੧੮॥ ਤਿਸਇਰਦਕਵਲਕੇਤੀਨ
 ਨਾਮਪਗਾਏਜੀਉਤਸਆਤਮਾਕਹਾਏਤਿਸੁਉਪਰਿਪ੍ਰ०
 ਨਾਪਿਜਰਵਤੀਸੈਯਡਰਖਿਆਉਸਉਪਰਿਇਸਨਕੋਠ
 ਡਾਮਥਿਆਇਸਨਕੋਠਉਪਰਿਨੀਲਕੋਠਨ੍ਰਿਬਸੈਨੀ
 ਲਕੋਠਨ੍ਰਿਭਾਗੀਆਕੋਠਨ੍ਰਿਅਗੋਚਨਕੋਠਨ੍ਰਿਕੋਤਾਲੀਟੀਜੈ
 ॥ਨਾਨਕਇਸਨਕੋਠਨ੍ਰਿਕੋਬਾਸਿਗਤਿਕੀਜੈ॥੧੯॥ ਤਿਤਪੁ
 ਨਿਇਸਥਾਨਸੋਇਲੈਜਾਗੈਤਿਸੁਉਪਰਿਦੇਉਚਿਤਿਬਾਈ
 ਆਗੈਦੇਉਚਿਤਬਾਈਉਪਰਿਜਿਹਬਾਮੂਲਠਗਾਇ
 ॥ਸੋਈਆਰਿਤਿਹਰਗਾਇਚਾਰੈਉਪਰਿਤਿਤ੍ਰਨਾ

ਇਹ ਜਿਹ ਬਾ ਮੂਲ ਕਉ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ੨੦ ॥ ਜਿਹ ਬਾਦਾ ਹੋਇ ੩੪੨
 ਤੇ ਖੇ ਕਾਲੁ ॥ ਜਿਹ ਬਾ ਬਾਵੈ ਬਸਤਾ ਕਾਲੁ ॥ ਜਿਹ ਬਾ ਮਧ
 ਸਤੁ ਹੈ ਰਤਾ ॥ ਜਿਹ ਬਾ ਮੂਲੁ ਕੇ ਸਭ ਗੁਣ ਕਰਤਾ ॥ ਜਿਹ ਬਾ ੦
 ਤਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਧਾਗਾ ॥ ਜਿਹ ਬਾ ਬਾਤੁ ਲੈ ਦੇਤ ਪਨਿ ਸਿਗਤਿ
 ਚਕ੍ਰਾਨਿ ਹਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਜਿਹ ਬਾ ਊਪਰਿ ਦੇਤ ਪਨਿ ਸਿਉ ਚਕ੍ਰ
 ਬਨਾਏ ॥ ਦੁਇ ਪਾਠਿ ਲਗਾਹਿ ਤਾ ਸਬਦ ਕਹਾਏ ॥ ਅਰਧ ਉ
 ਰਧਿ ਮਧਿ ਵੀਰ ਖੇਲਹਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਬਦੁ ਕਰਿ ਬੋਲਹਿ ॥
 ॥ ਜਿਹ ਬਾਤ ਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਬਾਸਾ ॥ ਤਾ ਤੈ ਸੀਤਲ ਸਬਦ
 ਪਗਾਸਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਹ ਬਾ ਊਪਰਿ ਲਿਖ ਕਾਹੇਇ ॥ ਲਿਖ ਕਾ
 ਊਪਰਿ ਘਟ ਕਾ ਸੋਇ ॥ ਘਟ ਕਾ ਊਪਰਿ ਕਿਰਚ ਕਾ ਪਾਟਿ
 ॥ ਤਾ ਕੋ ਕਹੀ ਅਤਿ ਅਨੁਹਦਿ ਬਾਟਿ ॥ ਅਨੁਹਦ ਬਾਟਿ ਕੋ ਅ

ਹਲਪਦਫੁਕੀਜੈ ਚਖਕੋਗੀਗਾਵਤੀਬੋਲੀਜੈ ॥ ਨਾਸਕ ०
ਆਸਫੁਸੁਖਕਹਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਸੁਖਕੋਏਜਾਇਬੁਝਾਵੈ

੨੩ ॥ ਨਾਸਕਾਪਦਫੁਕਾਕੋਬੀਚਾਰਾਬਾਦੀਦਾਤਣੀਕੋਲੇਮ
ਨਧਾਰੁ ॥ ਜਾਕੈਮਧਿਸਾਸਿਫੁਨਿਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁਪਗੁਕੋਲਇ
ਆਗੈਧਾਵੈ ॥ ਪੰਚਪਗਧਰਿਬਾਵੈਤਿਹੁਕੋਦਾਹਣੈਲੇਹਿ ॥
ਮਿਰਜਾਦਾਚੰਦਅਰੁਭਾਨਕੀਏਹਿ ॥ ਗਿਆਨਪਰਬੋਧ
ਬੀਚਾਰੇਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੋਨਾਸਕਾਪਦਫੁਕੀਸੋਈਹੋਈ ॥

੨੪ ॥ ਜੇਚੰਦਸੂਰਜਕੇਦਾਰਪਛਾਵੈ ॥ ਸੋਪੰਡਿਤਪੋਥੀਕਿਅ ०
ਜਾਵੈ ॥ ਦਾਹਣੈਆਦਿਤਮੰਗਲੁਦੀਰਸੁਨਚਰਿ ॥ ਬਾਵੈਸੋਮ
ਸੁਰਬੁਧੁਤੀਨੇਪਰਿ ॥ ਜੋਪਰਿਕਰਿਅਵਰਿਪਾਰਿਜਾਇ
ਤਾਕੋਕਾਲਮਾਰੈ ॥ ਭੁਠਪਾਇ ॥ ਸੇਜਛੋਡਿਪਗੁਧਰਨੀਧਰੈ

ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸੁਧ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੀ ਪਰੈ॥ ੨੫॥ ਨਾਸਕਾ ਕਦਲ ਜ ੩੪੮

ਬਦਾ ਹੋਇ ਬਹੈ॥ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਲਹੈ॥ ਤਿਤੁ ਵਖ
ਤਜੇ ਨਾਹਿ ਕੋਰੈ॥ ਸਰਪ ਰੂਪੁ ਤਹੈ ਜੇ ਸਵੈ॥ ਬਾਵੈ ਸਾਸਿ ਜੇ
ਨਾਹਿ ਸਿਰਿ ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕੀਨਿ ਅਹੋਈ॥ ੨੬॥ ਨਾਸ

ਕਾ ਪਦੁ ਦੁਜ ਬਿਸਲ ਲਿਵ ਹੈ ਤਬ ਭਾਠੀ ਕਹਾਹੀ॥ ਅਧਿਥ
ਹੈ ਤਬ ਬਲੈ ਨਾਹੀ॥ ਸੋਇ ਹੁਤੇ ਬਸਿ ਚਿਤਿ ਦਿਗਹੋਈ॥ ੦

ਸਕਾ ਪਦੁ ਦੁਜ ਬਾਵੈ ਹੈ ਤਬ ਸੋਈ॥ ਨਾਸਕਾ ਪਦੁ ਦਾਹੈ
ਬਹੈ ਤਬ ਭੁਭੈ॥ ਜੇ ਤਾ ਪਾਵੈ ਤੇ ਤਹੈ॥ ਏਹੇ ਏਹੇ ਸਿਮਿ ਕਰਮ

ਕਰਿ ਲੀਜੈ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਕਰ ਮਛ ਰਿਆਤ ਮਾਚਿਤ ਵਨ
ਕੀਜੈ॥ ੨੭॥ ਅਗੈ ਕਲਾਸਿ ਜੇ ਗੁਬਲੀ ਜੀਐ॥ ਅਰੁ ਤੀਨ

ਸਾਧਨਾ ਅਰੁ ਪਉਰੁ ਪਾਧਿ ਨਿਰੋਧਿ ਲੀਜੀਐ॥ ਆਹੁ

ਜਿਹਬਿਆਮਾਭਿਅਸਿਕਰੀਐ॥ ਬਾਵੈਤਰਫਚਾਪਿ
 ਦਾਹੁਏਧਰੀਐ॥ ਦਾਹੁਏਚਾਪਿਬਾਵੈਬੈਠੈ॥ ਮਧਿਚਾਪਿ
 ਆਦਾਗੀਏਰੈ॥ ਤਾਕੇਕਹੀਅਤਿਕਸਟਸਮਾਧਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਭਾਨਠਉਤ੍ਰਿਲਾਇ॥ ੨੮॥ ਅਵਰੁਜੇਚੰਦਕੈਘਰਿਚੰਦ
 ਆਵੈਸੂਰਜਕੈਘਰਿਭਾਨਾ॥ ਇਉਰਹਿਮਿਰਤਕਰੈਵੈਪਾਸੀ
 ਲੇਦਹੁਕਲਾਪਛਾਨਾ॥ ਆਜੁਕਾਲਆਵੈਨਾਰਿਸਮਾਲਿ॥
 ਜੇਇਨਾਘਰਮਹਿਆਵੈਜਾਵੈਨਾਹੀਨਾਨਕਾਇਉਤੋਇ
 ਕਾਲ॥ ੨੯॥ ਚਖਕਰੀਗੁਟੀਪਕਾਏ॥ ਗੀਗਟੀਪਊਪਰ
 ਬਸੈਅਰਿਭਛਾਇਆ॥ ਅਰਿਭਛਾਇਆਉਪਰਿਸੁਕਲ
 ਪਾਠਕੇਭੁਇਜੈ॥ ਨੀਲਕੰਠੀਨੀਲਮੜੀਉਪਰਿਨਿਮਲ
 ਜੇਤਕਹਾਇ॥ ਨਿਰਮਲਜੇਤਉਪਰਿ॥ ਨਿਵੁਜਾਇ॥

ਨਿੰਦਾਊਪਰਿਚੰਦਬਸੇਗਾਚੰਦਉਪਰਿਸੁਨਿਬ੍ਰਹਮੰਡਕ
 ਤੇਗਾਇਤਨੇਨਾਮਅਸਥਾਨਪਿਡਬ੍ਰਹਮਬਰਤੰਤਾਸਤਿ
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਭਵੰਤਾ॥੩੦॥ਪਿਥੀਬ੍ਰਹਮੰਡਥੀ
 ਏਕਉਗਲਅੰਤ੍ਰਬ੍ਰਹਮੰਡਅਕਾਸਾਅਕਾਸਬ੍ਰਹਮੰਡਥੀ
 ਏਕਉਗਲਅੰਤ੍ਰਸੁਨੰਦਾਸਾਸੁਨਬ੍ਰਹਮੰਡਥੀਏਕਉਗਲ
 ਅੰਤਰਾਅਕਾਰਕਉਜਾਪੈਅਕਾਰਬ੍ਰਹਮੰਡਥੀਏਕਉ
 ਗਉਅੰਤ੍ਰਾਅਕਾਰਰੇਖੀਨਿਰੰਜਨਬ੍ਰਹਮੰਡਥੀਏਕਉਗ
 ਲਅੰਤ੍ਰਾਨਿਰੰਕਾਰਜੈਸੇਖੀਉਉਸਹੀਰਸਪਤਸੁਨਬ੍ਰਹਮੰਡ
 ਉਪਾਏਨਾਨਕਦਾਸੁਤਿਸੁਦਾਰਸੁਨਾਏ॥੩੧॥ਅਰਥੁਅ
 ਸਟਗਿਰਪਰਬਤੁਕਥੀਲੈਅਸਤਕੁਅਸਟਗਿਰਭਵੀ
 ਲੈਅਸਤਕਪੁਰਵਤਾਗੁਰੈਗਿਰਾਮਥੀਆਪਛਮਤਾ

ਗਸਤਿਗਿਰਿਧਾਰਿਲੀਅਮਾਬਾਇਬਕਨਖਿਮਾਗਿਰਾਕੋਪ ०
ਇਅਮਾਇਤਕਾਰੁਇਕਰਿਗਿਰਕਤਾਇਅਮਾਦਖਦੁਇਸ ०
ਦਿਪਲਾਗਰੁਸੁਣਿਲੋ॥ਉਤਕੈਲਾਸਗਿਰਰਖੀਲੋ॥ਅਗੈ
ਅਨੀਤਾਲਗਿਰਕਤੀਜੈ॥ਇਸਕਾਰੁਮੇਰਿਗਿਰਿਵਿਸ
ਦੀਜੈ॥ਨਾਨਕਇਉਸਰੀਰੁਅਸਟਗਿਰਬਰਤੀਜੈ॥੩੩॥
ਅਗੈਸਪਤਸਰੋਵਰਕੀਨੇ॥ਅਸਟਗਿਰਮਾਧਿਆਲਛੀ
ਦੁਮਾਤਕੋਚੀਨੇ॥ਆਲਵਿਅਤਮਾਧਿਗੀਰਸਰੋਵਰੁਕ
ਰਿਅਮਾਤਕਾਨਾਮੁਚੈਅਤਮਾਧਰਿਅਮਾਤਕੋਗਗਨਸ
ਰੋਵਰਕੀਮੈ॥ਗਗਨਿਸਰੋਵਰੁਮਾਧਿਗਿਆਨੁਮਾਨਕੋ
ਲਤੀਮੈ॥੩੩॥ਗਗਨਿਸਰੋਵਰੁਮਾਧਿਸਤਿਸਦਲਕਦਲਉ
ਪਾਏ॥ਇਅਨਦਬਹੁਤੁਸੁਖਪਾਏ॥ਤਕੋਅਤਮਰਾਮੁ

ਕਹੀਜੈ॥ ਏਕੁ ਛੁਪਰਮੁ ਪੁਨਿ ਬੋਲੀਜੈ॥ ਏਪੁਨਿ ਚੇਤਸਰਬਦੁ ੩੫੦
ਪੁਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪੁੰਨ ਕੀ ਸੋਈ ਪਾਏ॥ ੩੪॥ ਆਗੇ ਅ
ਸਟ ਕੁਲ ਨਾਗ ਕਾ ਆਏ॥ ਦਖ ਵਿਪਗਾ ਸਿਰਿ ਕੋਤ ਕੁਕ ਗਏ
॥ ਬਾਏ ਪਗਾ ਸਿਰਿ ਕੋ ਕਰ ਕਟੁ ਠਹਰਾਇ॥ ਦਖ ਵਿਕਰਿ ਸਿਰਿ ਕੋ
ਪਟਮ ਛੁਬਤਾਇ॥ ਆਗਾ ਬਾਏ ਕਰਿ ਕੋ ਮਹਾਪਟਮ ਛੁਜਾਇ ਅ ੦
॥ ਨਾਨਕ ਮਾਹਿ ਬਾਸ ਕੁਮਾਥਿ ਆਇ॥ ਆਗੇ ਠਿਮਾਹਿ ਕਾਲੀਨ ੦
ਥੁਪਠਾਇ॥ ਆਗਾ ਸਿਸੀ ਮਾਹਿ ਸੇਸੁ ਨਾਗੁ ਚਿਤਾਇ॥ ਆਗੇ
ਤੇਅਸਟ ਕੁਲ ਨਾਗ ਕੋ ਮਧਿ ਮਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਚੀਨ ਤਿਸੇ ਦੁ
ਰਿਨ ਜਾਹੀ॥ ੩੫॥ ਸਪਤ ਪੁਰੀ ਆਗੇ ਨਾਮੁ ਕੋ ਕਰੇ ਸੋ ਦੁ
ਕਵ ਵਿਠੁ ਉਕ੍ਰਿਮਾਹਿ ਮਹਿ॥ ਜੇਹ ਬਾਦਾਹੈ ਗੰਗਾ ਗੰਗਤੀ
॥ ਜੇਹ ਬਾਬਾਏ ਜਮ ਨਾਵਹਤੀ॥ ਜੇਹ ਬਾਮਾਧਿ ਸੁਰਸਤੀ ਪਾਏ॥

ਪਦਨਨਦੀਨਿਰਬਦਾਕਹਾਏ॥ ਅਪਰਨਦੀਗੋਮਤੀਹੋਇ॥ ਮੇ
ਰਡੰਡਦੇਵਤੀਹੈਸੋਇ॥ ਤੜਨਾੜੀਗੁਦਾਦਰੀਜਾਣਹਾ॥ ਨਾਨਕ
ਇਉਸਹੀਰਸਪਤਪੁਰੀਆਬਖਾਣਹਾ॥ ੩੬॥ ਸਪਤਸਮੁੰਦ੍ਰ
ਕਾਕਹਉਬਰਤੰਤਾ॥ ਜਾਨੈਕੋਈਸੰਤੁਮਤੰਤਾ॥ ਮਧਜਿਯਬਾਅ
ਖੀਨੀਰਾ॥ ਸਰਵਨਸੁਰਤਿਇੰਦ੍ਰੀਹੈਖੀਰਾ॥ ਸਠਮਧਿਰਤਦ
ਧਕਰਮਅਲਾਉ॥ ਖਾਰਮੂੜਕਾਕੀਆਬਨਾਉ॥ ਸਪਤਸ
ਮੁੰਦ੍ਰਇਸਹੀਗੜੀਮਾਹੀ॥ ਨਾਨਕਜੇਖੈਜੈਸੇਮੁਕਤਿਸਿਧਾ
ਹੀ॥ ੩੭॥ ਸਪਤਿਦੀਪਕੋਕਹੋਬਤਾਇ॥ ਨੇੜਜੰਬੂਦੀਪਕ
ਹਾਇ॥ ਪਲਕਨਾਸਕਾਸਲਮਲਕਾਨਾ॥ ਮੁਖਕਾਸੂਚਾਧਰੇਧਿ
ਆਨੁ॥ ਕੁਰੰਚਇੰਦ੍ਰੀਹਸਤਸਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਕਰਿਪਾਏ
ਅੰਤਰਿਝਾਕਾ॥ ੩੮॥ ਖੀਰਿਭੂਤਕੇਨਾਮਸੁਣਦੇ॥ ਮਹੀਆਪੁ ੩੩

ਅਰਤੇਜੁਬਤਾਵੇ॥ ਬਾਇਅਕਾਸੁਮਿਲਿਪੰਚਕੀਜਹਿ॥ ਪੰ ੩੫੧
 ਚਤੁਤਕੇਮਥਿਮਥਿਲੀਜਹਿ॥ ਰਾਜਸਿਆਟੀਸਤਿਗੁਣਪਾਇ
 ॥ ਤਮਗੁਣਅਗਨਿਮਨਸਾਬਾਇਠਹਰਾਨੀ॥ ਪੰਚਵਾਮਾ
 ਇਆਅਕਾਸੁਦਰਤਾਇ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਪ੍ਰਗਟਿਦਿਖਲਾਇ
 ਆ॥ ੩੬॥ ਪਰੀਸਪ੍ਰਿਤੀਨਾਲੇਲੇਹਾ॥ ਪ੍ਰਿਤੀਕੇਨਾਮ
 ਸੁਣਹਾ॥ ਧਰਨੀਨਾਮਪੰਚਯੋਧੈ॥ ਹਰਮਾਸਸਕਲਾਨਿਰਦ
 ਠਾ॥ ਨਾਨਕੀਕੇਸੁਇਕੋਭੀਕੀ॥ ਨਾਨਕਪੰਚਨਾਮਧਰਨੀਭਈ
 ਸਹੀ॥ ੪੦॥ ਭੁਇਆਕੇਨਾਮਪੰਚਬਤਾਵੇ॥ ਬਿਦਕਫੁਲ
 ਪਸਮਸ਼੍ਰਾਵੇ॥ ਲਬਿਪਠਾਸੇਦਤੂਏਭੀਲੈਨਾਲੇ॥ ਪੰਚਨਾਮ
 ਸਮਾਲੇ॥ ਪੰਚਨਾਮਭੁਇਕੇਕਥੇ॥ ਨਾਨਕਪਦਵੈਇਨਕੇਮਥੇ
 ੪੧॥ ਪੰਜਿਨਾਮੁਰੈਅਗਨਿਕਹਾਈ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਖੁਧਿਆਕੇ

ਬਤਾਈ॥ ਨਿੰਦਾ ਅਲਸੁ ਅਦਰੁ ਗਮਨੁ॥ ਪੰਚਨਾਮ ਅਗਨ
 ਕੇ ਜਾਨਾ॥ ਪੰਚਨਾਮ ਅਗਨ ਧਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਮਾਰਿ ਬਿਡਾ
 ਰੇ॥ ੪੩॥ ਪੰਚਨਾਮੁ ਬਾਇ ਕੇ ਥਾਪੋ॥ ਗਾਵਣੁ ਦਵੜਨ ਬਲ
 ਕੇ ਜਾਪੋ॥ ਹੋਰੁ ਅਗੇ ਚਰੁ ਅਦਰੁ ਗਿਅਨੁ॥ ਏਹੁ ਪੰਚਨਾਮੁ
 ਬਾਈ ਬਲਵਾਨਾ॥ ਪੰਚਨਾਮ ਕਹੀ ਜੈ ਬਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ
 ਭਾਖਿ ਸੁਣਾਈ॥ ੪੪॥ ਅਕਾਸੁ ਕੇ ਨਾਮੁ ਪੰਚ ਫੁਗਾਏ॥
 ਹੋਗੇ ਸਗਮ ਨਸਾ ਦਊੜਾਏ॥ ਆਇ ਅਨੇਯ ਚੇਰੁ ਏ ਬਾਇ
 ॥ ਏਹੁ ਅਕਾਸ ਕੇ ਨਾਮੁ ਦਖਾਇ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਕੇ ਨਾਮੁ ਪਗਟੀ
 ਐ ਪਰੀਸਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਦਸਿ ਕੀਨੇ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੇ ਜਗਦੀਸ
 ੪੪॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅੰਭੁ ਗਾਪਚੇ ਬਸਹਿ ਸਹੀਰਚ
 ਤੇਲਾ॥ ਅਸਾਮਨਸਾ ਏਹੀ ਲੈ॥ ਤੇਲਾ॥ ਇਨ੍ਹਾ ਦੁਤਨ ਕੇ ਪਾ

ਇਆਤਿਸੁਜਾਲੇ॥ਸਪਤਦੂਤਾਕਾਮਾਇਮਿਟਾਵੈ॥ਨਾਨਕਦ० ੩੫੨
 ਸਸੇਈਗਤਿਪਾਵੈ॥੪੫॥ਨੇੜਨਾਸਕਾਜਿਭਾਮੁਖੁਕਾਨ
 ॥ਫੁਨਿਪਾਚੈਗਿਆਨਇਵੀਪਰਧਾਨੁ॥ਤਸਤਪਾਦਬਕਲੁ
 ਗੁਦਾਕਦੁਲਿਕੁ॥ਏਹਪਾਚੈਇਵੀਕਰਮਹੈਸਿਕਾ॥ਦਸਾਇ
 ਵੀਆਕਾਨਾਮੁਬਤਾਏ॥ਨਾਨਕਸੇਈਭਰਮਹੈਭਰਮੁਕੁਲਾਏ
 ੪੬॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਕਉਅੰਤਰਿਦੇਖੇ॥ਅਰਧਮਾਰਗਕੋਪਛ
 ਮਪੇਖੁ॥ਦਖਣਾਦਿਸਾਨਿਰਤਹੈਗਖਾ॥ਪੂਰਬਮਾਰਗਸੁਰ
 ਤਿਕੋਭਾਖੁ॥ਸਤਬੁਧੀਕੋਊਉਤਰਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਪੁਣੈ
 ਐਸੀਬਾਤਾ॥੪੭॥ਸਿਉਸਕਤੀਕੀਜਾਵੈਬਾਤਾਜਾਗਤਿ
 ਦਿਨੁਸੇਵਤਹੈਗਤਿ॥ਤੁਹੀਆਭਾਨੁਸਖੇਪਉਣੁਚੰਦਾ॥ਸੁ
 ਰਜੁਪਵਨੁਚੰਦਹੈਬਿਦਾ॥ਚਹਾਦਿਸਕਾਜੇਜਾਵੈਗਦਾਨ०

ਨਕਹੈ ਵੈਦੇ ਪਰਵਾਹੁ ॥ ੪੮ ॥ ਊਰਮ ਧੁਰਮ ਜੋਤਿ ਉਜਾਲਾ ਚੰ
ਰਿਕਲਾ ਸਿਸੀ ਅਰਕੇ ਬਾਲਾ ॥ ਮੁਖ ਊਰਮ ਉਜਾਲਾ ਕਾਨਿ
ਧੁਰਮ ਨਾਸਕਾ ਚਛੁ ਜੋਤਿ ਬਖਾਨਿ ॥ ਏਹ ਚਾਰ ਕਲਾ ਦੇਹੀ
ਮਹਿ ਅਨੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਾਨੈ ਗੁਰਮ ਬਦੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ੪੯ ॥ ਅੰ
ਸਨ ਅਹਾਰ ਨਿਦਾ ਫੂਨਿ ਬਾਈ ॥ ਏਹ ਚਾਰਿ ਕਲਾ ਸੂਰਜ ਕੀ ਭੰ
ਈ ॥ ਆਸਣੁ ਦਿਨ ਕਰਿ ਅਲਪੁ ਅਹਾਰੀ ॥ ਖੰਡਤ ਨਿਦਾਮ
ਨਸਾ ਮਾਹੀ ॥ ਚਾਰਿ ਕਲਾ ਲੇਖਨ ਸੇਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜੋ
ਗੀਕਾ ॥ ਪੰਡਕਤੀ ਨਪੜੈ ॥ ੫੦ ॥ ਨੇੜਾ ਬਿਖੇ ਖੇਚਰੀ ਅਗੋਚ
ਗੀਕਾ ਚਰੀ ਭੂਚਰੀ ਨਾਸਕਾ ਮਾਹੀ ॥ ਲਿਲਾਟ ਅਸਥਾਨ ਉ
ਨਮਨੀ ਤੋਈ ॥ ਪੰਚਮੁੰਦਾ ਕੋ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ਏਹ ਪੰਚਮੁੰਦਾ
ਸਾਪੈ ਜਨੁ ਜਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਿਨ ਦਿਨੁ ਬਾਲਾ ਕੋ ਦੇਸੇ ਰੋਗੀ

੫੧॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮੁਖ ਹਿਰਦਾ ਬੇਦ ਹੈ ਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਰਿਸੁ ਕੋ ੩੫੩
 ਅੰਤ ਰਿਧਾਰਿ॥ ਹਿਰਦਾ ਜੁ ਜਗ ਪਾਇ ਸਾਮ ਕਹਾਵੈ॥ ਮੁਖ ਅਥ
 ਰਬਣੁ ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ॥ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਜਿਨਿ ਅੰਤ ਰਿਜਾਤੇ॥ ਨਾਨ
 ਕ ਦਰਸਾਹ ਸੇ ਸੁਖ ਪਾਤੇ॥ ੫੨॥ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਚਾਰੇ ਬਾਣੀ
 ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਕੀ ਬਾਤ ਬਖਾਣੀ॥ ਸਿਰਸੇ ਤਜੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਅੰਤ ਜ
 ਖਾਣੀ॥ ਉਤਰ ਜੇ ਰਜਹੁ ਮਾਵਲੀ ਉਤਰੁ ਜਜਾਣੀ॥ ਏਹੁ ਚ
 ਰਿਖਾਣੀ ਪਾਇ ਭੀਤ ਰਿਆਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣਿ ਲੇਹੁ ਮਨ
 ਮਾਹੀ॥ ੫੩॥ ਸਹਜ ਸੁਪਾਉ ਸੰਜਮ ਅਤੀਤਾ॥ ਚਹੁ ਬਾਣੀ ਕੀ
 ਮਨਿ ਰਾਖਹੁ ਪੀਤਾ॥ ਸਹਜ ਪਰਨੀ ਸੁਪਾਉ ਹੈ ਪਾਣੀ ਸੰਜ
 ਮ ਆਤਮਾ॥ ਇਛਿ ਆਤਮੁ ਠਹਰਾਨੀ॥ ਚਹੁ ਬਾਣੀ ਕਾ ਜਾ
 ਵੈ ਭੇਉ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਹਤੇ ਦੇਵੇਉ॥ ੫੪॥ ਸਤਿ ਜੁਗ ਸ

ਤਿਸਤਿਕਾਵਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮਤ੍ਰੈਤੈਪਰਗਾਸਾ॥ ਦੁਆਪਰੁਦਇ
ਆਧਰਮੁਤੈਕੀਨਾ॥ ਕਲਜੁਗਮਾਹਿਕ੍ਰੋਧਪ੍ਰਗਟੀਨਾ॥ ਚ
ਦੁਜੁਗਾਕਾਬਰਤਾਲੀਜੈ॥ ਨਾਨਕਤਾਮਹਿਏਹਪ੍ਰਗਟੀਜੈ
੫੫॥ ਚਾਰਿਬ੍ਰਹਮਬਸਹਿਮਨਿਆਇ॥ ਜਪੁਤਪੁਸਿਜਮੁ
ਸੁਰਤਿਲਗਾਇ॥ ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਧਰਮੁ॥ ਗਿਆਨ
ਮੁਕਤਿਜਨਮਅਰੁਕਰਮੁ॥ ਨੇਹਤੀਨੇਬ੍ਰਹਮਰਤਨਪਦਾਰਥ
ਕਹੈ॥ ਨਾਨਕਹੈਕੋਈਜਨੁਇਸਿਰੀਮਿਤਿਲਹੈ॥ **੬**॥ ਆ
ਗੈਦਸਬਾਈਕੀਠਉਰਬਤਾਈ॥ ਮੂਲਦੁਆਰੁਅਪਨਾਹੈ
ਬਾਈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਏਆਰਬਿਆਨਠਹਰਾਵੈ॥ ਨਾਭਦੁਆਰਿ
ਸਮਾਨਕਹਾਵੈ॥ ਰਿਦੈਦੁਆਰਿਪਾਨਬਸੇਰਾ॥ ਨਾਨਕਕੈ
ਚਦੁਆਰਿਉਦਿਆਨਕਹੈਰਾ॥ **੭**॥ ਮੁਖਦੁਆਰਦੇਵ

ਦਤਵਹੇ॥ ਨਾਸਕਾਦੁਆਰਨਗਵਾਇਗਏ॥ ਨੇੜਦੁਆਰਕੁ ੩੫੪
ਠੰਬਾਇਹਲੈ॥ ਸਵਨਦੁਆਰਕਿਰਕਦਿਚਲੈ॥ ਦਸਵੈਦੁ
ਆਰਿਨਿਧਾਨੁਨੁਨਿਧਾਵਹਿ॥ ਨਾਨਕਦਸਬਾਇਕੀਠਉਤ੍ਰ
ਬਤਾਵਹਿ॥ ੫੮॥ ਨੇੜਨਾਸਕਾਜਿਹਬਾਕਾਨਾ॥ ਹਸਤਪਦ
ਇਦ੍ਰੀਕੋਜਾਨਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੂਕਹਾਵਹਿਸਾਤੇਏਹਾ॥ ਤਾਕੇਲਛ
ਦੁਏਹੁਸੁਣਹਾ॥ ਕਹਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀ॥ ਜਿਸਸਿ
ਉਪਾਦਹਿਪਦਨਿਰਬਾਣੀ॥ ੫੯॥ ਇਦ੍ਰੀਤੇਇਜਤੁਨੇੜਹਮ
ਹਿਧਿਆਨਾ॥ ਜਿਹਬਿਆਸਿਉਸਿਮਰਨਸਰਵਨਜੁਨਣ
ਗਿਆਨਾ॥ ਨਾਸਕਾਪੂਰਕੁਕੁੰਭਕਰੇਚਕੁਕਰੈ॥ ਜਾਬਪੁਨਟਾ
ਨਦਾਇਆਮਨਿਧੇ॥ ਚਰਨੇਮਹਿਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ॥ ਨਾ
ਨਕਸਤਿਗੁਰਕੀਇਹਬਾਣਿਬਖਾਨੀ॥ ੬੦॥ ਪਹਿਲੇਅੰਤ
ਹਿਸੁਨਹੈਸਬਦੁਬੁਝਿਤਾ॥ ਦੂਜਾਬਾਹਰਿਨਉਸਹਿਸੁਕੁਰਿ

ਭਰਿਤਾਤੀਜਾਸੁਨਹੈਦਸਦਾਦੁਆਹੁ। ਚਉਥਾਸੁਨਹੈਸਚ
ਬੀਚਾਹੁ। ਆਵਣੁਜਾਣੁਤਾਕਾਮਿਦਿਜਾਇ। ਨਾਨਕਜੇਕੋਸੁ
ਨਸਮਾਇ॥ ੬੧॥ ਚਾਰੇਇਵੀਹਸਤਪਾਦਗੁਦਾਹੈਸਿਰੀ॥
ਫੁਨਿਚਾਰੇਸੁਨਮਗਨਮਹਿੰਗੀ। ਹੋਰਚਾਰੇਆਤਸਿਅ ०
ਬਬਾਦੁਅਰੁਖਾਕੁ। ਉਨਕਉਮੇਲਨਲਾਗੈਬੀਵਹਿਪਾ
ਕੁ। ਚਲਤੀਬੇਰਸਿਗਸਭਜਾਹਿ। ਨਾਨਕਤਾਕੀਜੁਗਤਿ
ਬਤਾਇ॥ ੬੨॥ ਏਹੀਚਾਰਿਮੂਲਕਉਨਾਕਭਾਏ। ਹੋਰੁ
ਚਾਰੁਸੁਨਕਾਗਦਨਮਿਟਾਏ। ਚਾਰੇਅਰੁਬਨਾਸਰਿਤਿਨਕੋ
ਰਾਖੁ। ਗੁਰਕਿਰਪਾਸਿਉ। ਇਨੂੰਉਗਾਖੁ। ਦੁਆਵਸਿਉਇ
ਆਜਬਮੇਲਾ। ਤਿਸੁਨਾਨਕਦਰਗਹਮਿਲਣੁਸੁਹੇਲਾ॥
੬੩॥ ਨਦੀਆਬਾਹੈਸਗਲੀਭਈਨਾਹੀ। ਖਟਦਰਸਨ
ਕੋਖਟਪੰਥਾਨਿਗੀ। ਪੰਜਤਤਫੁਨਿਚੈਦੁਅਰੁਤਾਨਾ॥

ਸਤਿਵਾਰਿ ਇਨਹੀ ਕਉ ਜਾਨਾਨੈ ਖੰਡ ਨਉ ਗੁਰ ਕੀ ਨੇਨਕਿ ੩੫੫
ਦੁਆਰਾ ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਦਾਰੁ ॥ ੬੪ ॥ ਅਵਰੁ ਆਠ
ਰੋਗੁ ਦੇਹੀ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਫਾਸਹਿ ਛੂਟਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ਕ
ਮਕੁ ਪੁਠਾਗ ਸਿਰਿ ਮਾਠੇ ॥ ਲਬੁ ਲੇਤੁ ਫਾਸੀ ਗਲਗਰੈ ॥ ਨਿ
ਦਾ ਖੁਧਿਆ ਅਤਿ ਕਾਰ ਬੁਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਠ ਰੋਗੁ ਮਾਰ
ਤਿਉ ਠਿਧਾਇ ॥ ੬੫ ॥ ਦਇਆ ਸਿਤੋ ਖੁਨਾਮ ਅਰੁ ਦਾਨੁ ਸੁ
ਚਸੀ ਜਮ ਸੀਲ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਏਹ ਆਠ ਬਸਤੁ ਮੁਕਤਿ ਕੀਕ
ਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਇਸੁ ਇਨਕਉ ਲਹੀ ॥ ਉਨਕੈ ਸੀਗਿ ਰਹੈ ਜੋ
ਲਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਮਸਤਕ ਭਾਗਿ ॥ ੬੬ ॥ ਆਠ ਅੰਗ
ਤੈਏਹ ਕਹਾਈ ॥ ਜਮ ਨੇ ਮਾਸ ਸੁਠਹਾਰਾਈ ॥ ਫੁਨਿ ਪ੍ਰ
ਨਾਮ ਅਰੁ ਪ੍ਰਤਿਪਦਾਰੁ ॥ ਧਿਆਨ ਪਾਰਨਾਸ ਮਾਧਿ ਨਿਹ ॥

ਹੁਆਠਾ ਅੰਗ ਕੀ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜੋਗੀ ਕਾ
 ਪਿੰਡ ਨ ਪਰੈ ॥ ੬੭ ॥ ਮਿਲਿਆ ਟੀ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਕੀ ਬਿ
 ਦਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਹੀ ਅਤਿ ਮਨ ਸਾਜਿ ਦਾ ॥ ਤਿਸ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਪਗੇ
 ਰੈ ਏਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਭੁਈ ਹੈ ਜਗਲੀ ਦੇਹਾ ॥ ਸੇ ਦੇਹੀ ਕਹਾਵੈ ਕ
 ਰੋ ਅਛਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਸਹਿ ਨਾਵੈ ਪਾਕੁ ਹੋਇ ਜਾਈ
 ੬੮ ॥ ਬਾਹਿਕਲਾ ਭਾਨ ਮਥਿਲੀ ਜੈ ॥ ਨਿਰਤ ਸੁਗਤਿ
 ਹੋਰ ਬਾਸ ਕਹੀ ਜੈ ॥ ਖੁਧਿਆ ਤਿਸ ਨਾ ਨਿਵਾਸੁ ਏ ਬਾਈ
 ॥ ਛੁਨਿ ਕਰਨਾਟੁ ਰਨਾ ਕਾ ਮਕੂਪ ਲੜਾਈ ॥ ਬਾਹਦੀ ਕਲ
 ਸੁਆਦ ਅਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਲੇ ਸਮਝਿ ਮਨ ਧਾਏ ॥
 ੬੯ ॥ ਸੋਲਹਿ ਕਲਾ ਕੀ ਸਾਖੀ ਸੁਣਿ ॥ ਇਨ ਕੋ ਜਾਣਿਤ
 ਕੀਧੁ ਨਿਏਹ ਛਿਅਝੰਦੀ ਮੂਲ ਦਸਤਿ ਅਰਪਾਉ ॥

॥ ਤਿਨੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਠਹਿਰਦਾ ਅਲਾਉ ਸਾ ਤੇ ਹਸਿ ਨਾਨਕ ਚੜ੍ਹ ॥ ੩੫੬ ॥
 ਅਰੁ ਕਾਨਾ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਸੇਲ ਹਿਕਲਾ ਸਸੀ ਅਰੁ ਕੀ ਜਾਨਾ
 ॥ ੧ ॥ ਮਾਤਾ ਹੈ ਨਿਦਿ ਨੀ ਅਰੁ ਭਇਆ ਪਿਤਾ ਤੀ ਨਕਲਾ
 ਤਾ ਕੈ ਤੈ ਸੁਤਾ ਸਿਧਿਆ ਪਾਤਿ ਮਧਿ ਕਹਾਏ ਤੀ ਨਕਲਾ
 ਕੇਨਾ ਮੁਬਤਾਏ ਜਮ ਕੀ ਕਰਤਾ ਕੇ ਮਾਰਹਿ ਧਾਇਆ ਅਰੁ ਖਾ
 ਛਾਪੀ ਛਾਸਿ ਜਮ ਧਰਾਇਆ ਹਸਿ ਕਸਿ ਓਛ ਛੁਹੇ ਰਭੇ ਗਭੁ
 ਵੈਤਾ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਹੁਕਮੁ ਫਿਰੈ ਭਰਮੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਪਥਮੇ
 ਗਰਭੁ ਅਵਸਥਾ ਜਾਨਾ ਦੂਜੀ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਮਾਨਾ ਤੀ
 ਜੀ ਅਵਸਥਾ ਜੋ ਬਨ ਕੇ ਗੀ ਚਉਥੀ ਅਵਸਥਾ ਬਿਰਧ ਜ
 ਹੁਪੇ ਗੀ ਸੁਨਿ ਚਾਰ ਅਵਸਥਾਏ ਹੀ ਛੁਨਿ ਕਹੀ ਨਾਨਕ
 ਤੈ ਕੋਈ ਇਨ ਸਿਉ ਨਿਆਰਹੀ ॥ ੨ ॥ ਪਹਲੀ ਅਵਸ

ਥਾਅਸਦੁਥਿਰੁਕਰੇ॥ ਗਰਭਅਵਸਥਾਕੋਮਨਿਧਰੇ॥ ਦੂਜੀ
 ਬਾਲਅਵਸਥਾਸਿਉਮਨਲਾਵੈ॥ ਚਉਮੇਮਮਤਤਿਆਗ
 ਮਿਦਾਵੈ॥ ਤੀਜੀਅਵਸਥਾਕੈਸਿਰਿਗਾਤਾ॥ ਦੂਸਰਾਭਾਉ
 ਨਕਬਹੁਜਾਤਾ॥ ਚਉਥੀਅਵਸਥਾਜੀਵਤਮਰਣਾ॥ ਨਾਨ
 ਕਹਰਿਸੇਵਾਕਰਿਭਉਜਲੁਤਰਣਾ॥ ੧੩॥ ਚਾਰਿਅਵਸਥਾ
 ਪਹਰੇਚਾਰਿ॥ ਗੁਮਾਵਲੀਕੀਨੀਅਠਾਹਰਿਭਾਗਾਦੇਵਤੇਸ
 ਕਲਕੋਰ੍ਹੀਤੇਤੀਸਕਹਾਵਨਿ॥ ਬਵੰਜਹਿਬੀਰਅਖਰ
 ਹੋਬਾਵਨਿ॥ ਚਉਸਠਜੇਗਨੀਪਤ੍ਰੀਆਸਭਕੀਨਾ॥ ਨਾਨ
 ਕਓਟਦਾਸਤਿਨਧਰਨਿਮਥਿਲੀਨ॥ ੧੪॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ

ਪਸਾਦਿ॥ ਗੁਗੁਮਕਲੀਧਿਆਉਦਾਹੁਕਾਮਹ

ਲਾ॥ ਨਤਦਿਵਰਨਚਿਹਨੁ ਨਹੀਦੇਹੀ॥ ਨਤਦਿਸੁਰਤਿਸਥ ੩੫੧
ਦੁਕੈਈਪਾਸਸੁਦੇਹੀ॥ ਨਤਦਿਮਾਤਿਪਿਤਾਸੁਤਦਾਰਾ॥
ਨਤਦਿਤੂਕਹਾਰਹਤਾਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਨਤਦਿਬਾਂਧਿਆਦੇਹ
ਨਾਕੀਆਪਵਨਾ॥ ਨਰਕਿਸੁਰਗਿਤਦਿਪਰਤਾਕਵਨਾ॥
ਤਦਿਆਬਿਖਾਕਮਾਤਸਨਤਿਧਾਰੇ॥ ਤਦਿਕਉਨੁਨਰਕ
ਕਉਨਸੁਰਗਿਸਿਧਾਰੇ॥ ਨਤਦਿਹਾਰੁਮਾਸਨਾਨੀਨਾਹੀ॥
ਮੁਾਤਦਹੂਧਿਆਈਐਕਉਨੇਰਾਮਾਨਿਰੰਕਾਰਕੀਅਕ
ਥਕਹਾਨੀ॥ ਨਾਨਕਾਬਿਸਮੁਕਉਚੈਇਹਾਨੀ॥ ਭਿਧੁਕੁੰਡਮ
ਹਾਅੰਧਿਆਰੁ॥ ਭਿਧੁਕਾਰਨਕੀਆਪਸਾਰੁ॥ ਭਿਧੁਕਾਰੁ
ਪਾਨੀਨਾਪਾਉਨਾ॥ ਭਿਧੁਕਾਰੁਨਸਿਆਨਪਸਵਨਾ॥ ਭਿਧੁਕ
ਰੁਨਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ ਭਿਧੁਕਾਰੁਕਉਸੁਰਤਾਨਾਕੀਸਿਆਨਾ॥

ਧ੍ਰਿਸ਼ਟਕਾਰੁ ਕਤੇਬ ਨ ਬੋਦਾ ॥ ਧ੍ਰਿਸ਼ਟਕਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨ ਹੀ ਭੇਦੁ ॥ ਨਾਤ
 ਦਿਨਾ ਦਸੁ ਦਵਰਨ ਦੇਹਿ ਉਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤਿ ਕਹੀ
 ਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਨਾਤ ਦਿਚੈ ਦਨ ਹੀ ਸੀਤਲਾਈ ॥ ਨਾਤ ਦਿ
 ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਬਣਾਈ ॥ ਨਾਤ ਦਿਗਗਨਿ ਨ ਕੀਆ ਤਾਗਾ ॥
 ॥ ਨਾਤ ਦਿਧਰਤੀ ਨ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲਬਿ ਬਨ ਪਉ
 ਏ ਉਪਾਇਆ ॥ ਨਾਤ ਦਿਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਕੀਨੀਆਇਆ ॥ ਕਉ
 ਨ ਰੂਪ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਧਾਰਉ ॥ ਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਾ ਕੀਅ ०
 ਬੀਚਾਰਉ ॥ ੩ ॥ ਧ੍ਰਿਸ਼ਟਕਾਰੁ ਸ੍ਰੀ ਨ ਜਬੋ ਤਾ ॥ ਊਰ੍ਯ ਕਉ ਨ ਸੁਚੈ
 ਤ ਕਉ ਨ ਪਾਇਸੈ ਤਾ ॥ ਤਬ ਪੀਰਿ ਪੀਰੈ ਬਰਦੇ ਦਨ ਥਾਨਾ ॥ ਨ ०
 ਤ ਦਿਬ ਹਿਰੈ ਕਥੈ ਗਿਆਨਾ ॥ ਨਾਤ ਦਿਮੁ ਨਿਜ ਨਿਸਿਵਸੀ
 ਨ ਕਾਦ ਕਜੇ ਗੀ ॥ ਤ ਦਿਨਾ ਕੋ ਬਿਆਪਕ ਨਾ ਕੋ ਭੋਗੀ ॥

ਤਦਿਨਾਕੋਗਜਾਨਾਕੋਮਹਲਾਨਾਨਕਤਦਿਨਾਕੋਪਦਿਨ ३੫੮
 ਕੋਪਹੁਤਾ ॥੪॥ ਤਦਿਲੋਹਕਲਮਨਹੀਸਾਹਿਸੁਪੈਦੀ॥ਤ
 ਦਿਨਾਕੋਬਿਚਾਹੀਨਾਕੋਭੇਦੀ॥ਤਦਿਬ੍ਰਹਮਾਮਹੇਸ਼ਬਿਸਨੁ
 ਨਕਹੀਜੈ॥ਤਦਿਨਾਕੋਉਪਜੈਨਾਹਿਮਹੀਜੈ॥ਓਪਤਿਖਪ
 ਤਤਦਿਕਛੂਨਾਪਾਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਕੁਥਾਨਜਾਇਬੀਚਾ
 ਹੀ॥੫॥ ਤਦਿਨਾਹੀਕੀਨਾਆਦਮਹਵਾ॥ਤਦਿਸਿਦਸਕ
 ਤੀਨਾਹੀਕੀਨੇਦੇਵਾ॥ਕੁਗਨਕਤੇਬਨਾਤੀਹਸੁਪਾਰੇ॥ਤਦਿ
 ਥਾਂਗਬਲੇਲਨਸੁਣਿਨੈਗਥੈ॥ਤਦਿਮਹਿਮਦਕਲਮਾਰ
 ਸਿਨਕੀਨੇ॥ਤਦਿਚਾਰਿਕਤੇਬਾਕਹੁਕਿਨਿਚੀਨੇ॥ਤਦਿਦੁ
 ਆਇਸਲਾਮਾਨਿਵਾਜਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਉਧੁਕਾਰਸੁਰਤਿਨ
 ਹੀਲੇਈ॥੬॥ ਤਦਿਗੁਰੂਨਾਸਿਖੁਨਸਾਖੀ॥ਸੁਚਸਿਜਮੁਜੁ

ਗਤਿਕਹਾ ਲੇਗਾਖੀ॥ ਨਾਤਦਿਹੋਮੁਜਗੁਇਸਨਾਨਾਗਉ
ਭਾਇਤੀਨਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ ਤਦਿਨਕੋਸਰਤਾਨਕੋਬਕਤਾ॥
ਤਦਿਨਕੋਨਿਬਲੁਨਕੋਸਕਤਾ॥ ਤਦਿਨਕੋਨਿਬਲੁਨਕੋ
ਸਕਤਾ॥ ਤਦਿਅਪੁਨਾਦਰਨੁਚਿਹਨੁਨਹੀਕੀਨਾ॥ ਨਾਨਕਉ
ਪੁਕਾਰਨਹੀਕਿਛੁਕੀਨਾ॥ ॥ ਨਾਤਦਿਪੁਰਖਨਹੋਤੀਨਹੀ
ਨਾਤਦਿਓਪਤਿਖਪਤਿਨਾਬਿਨਸਾਗੀ॥ ਤਦਿਨਕੋਸਾਨਾ
ਕੋਭਿਖਾਗੀ॥ ਤਦਿਨਕਿਛੁਚਉਪਹਿਨਕੀਨੀਸਾਗੀ॥
ਤਦਿਨਕੋਗਜਾਰੰਕੁਕਹਾਏ॥ ਤਦਿਨਕੋਮੁਕਤਾਨਰਕਾਸਿ
ਧਾਏ॥ ਤਦਿਨਕੋਬਾਲਕੁਬਿਰਪਨਾਹੋਤਾਕੇਈ॥ ਤਦਿਨਕੋਨ
ਹਸੀਸਾਨਹਸਹੋਸੇਕੇਈ॥ ਇਹੁਅਗਮੁਕਥਾਕਿਛੁਲਖੀਨਜ
ਈ॥ ॥ ਮਿਤੁਸਾਹਿਬੀ॥ ਤਿਨਹੀਆਏ॥ ਸਾਨਕਜਿਸਿ

ਕਿਰਪਾਤਿ ਸੁਦੇਇ ਦਿਖਾਈ। ੮॥ ਅਕਲ ਨਿਰੰਜਨ ਕਥਾਨ ॥ ੩੫੯
 ਹਿਦਿਖਾਵੈ ਅਪਰਾਪ ਪਾਰਨਾਹਿ ਨ ਹਿਪਾਈ ਐ॥ ਤਿ
 ਸੁਰੂਪ ਨਵਰਨ ਕਵਨਿ ਬਿਧਿ ਧਿਆਈ ਐ॥ ਪ੍ਰਿਧੁ ਕਾਰ ਅ
 ਤਿਗਹਿ ਰੰਗੀਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਲਖਿ ਨ ਜਾਇ ਬਹੁਤਾ ਬਿਸਥੀਰੁ
 ੯॥ ਤਦਿ ਅੰਰੁ ਜਜੇਰੁ ਉਤਰੁ ਜਨਾਹੀ ਸੇਤਾ॥ ਨਾਤ ਦਿਤਾ
 ਪੁਸਿਰਤਿ ਹੀਲਾ ਨ ਹੀਰੇਤਾ॥ ਤਦਿ ਨਾਕਿ ਛੁਸੁ ਨੇ ਨਾਕਿ ਛੁ
 ਜਾ॥ ਅਪਰਾਪ, ਹਨਿਰ ਬਾਣ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਤਦਿ ਅਪਨਾ
 ਆਪੁ ਨਾਸਾ ਜਿਸ ਵਾਰਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਵਰਨੁ
 ਨਾਹੀ ਰੂਪ ਬਿਚਾਰਿਆ॥ ੧੦॥ ਕਉਨ ਰੂਪ ਤੇਗਾ ਅਗਾਧੇ॥
 ਕਉਨ ਜੇਗੁ ਕਾਇਆ ਲੇਸਾਧੇ॥ ਕਉਨੁ ਤਤੁ ਲੇਤਤ ਬੀਚ ॥
 ਹੇ॥ ਕਉਨ ਧਿਆਨੁ ਤੁਪੁ ਅਤਿ ਧਾਰੇ॥ ਤੇਗਾ ਧਿਆਨੁ

ਪਤਤੋਜੇਗੁਨਪਾਈਐ॥ ਨਾਨਕ ਅਚਰਜੁ ਪੁਰਖ ਕਉ ਨ ਬਿ
 ਧਿਧਿਆਈਐ॥ ੧੧॥ ਜਬ ਏਕੈ ਕਾਰ ਅਕੇਲਾ ਹੋਤਾ ਸ
 ਸਿਮਾਸਿਤ ਬਕ ਛੂਨਹੋਤਾ॥ ਨਾਤ ਦਿਦੇ ਹੀ ਹੋਤੀ ਨਾਹੋਤੈ
 ਪਾਨਾਤ ਬਬੇਲ ਨਗਰਾ ਕਹਾਸ ਮਾਨਾ ਬੇਲ ਨਗਰਾ ਪਉ
 ਨਕੀਨਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿਦੁ ਤੈਕਿ ਛੂਸੇਈ ਨਪ
 ਈ॥ ੧੨॥ ਤਦਿਆਪੁਨਾ ਆਪੁ ਆਪਹੀਉ ਪਾਇਆ
 ॥ ਨਾਕਿ ਛੂਤੈ ਕਿਛੁ ਕਹਿਦਿ ਖਲਾਇਆ॥ ਜਬ ਅਪੁਨੇ
 ਪਾਨਪਿੰਡ ਕੀਜਾਨੀ॥ ਤਦਿ ਪ੍ਰਗਟੀਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕੀਬਾਨੀ
 ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਅਗਮੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਜਿਸਿਸਿਉ ਪਗਚਿਰ
 ਹਿਆਨਿ ਰੰਕਾਗੁ॥ ਜਬ ਅਪੁਨਾ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਪਤੀ
 ਨਾ॥ ਤਬਿ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੇਭੀਨਾ॥ ੧੩॥ ਤਗਾਵਾਹੁ

ਵਾਹੁਕੀਨਾਪਰਧਾਨਾ॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਸਿਮਰਣੁਭਾਰ ०੩੬०
 ॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਬਨਿਆਪਸਾਗਾ॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕੀ
 ਮਹਮਾਨੀਕੀ॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਆਲਮੁਹੈਜੀਕੀ॥ਤੁਹਾਵ ०
 ਹੁਵਾਹੁਸਿਉਆਪਿਪਰਚਿਆ॥ਤੁਹਾਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁ
 ਸਿਉਗਚਿਆ॥੧੪॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਅਚਰਜਰੂਪ
 ॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕੀਆਅਨੂਪਾ॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਉ
 ਪ੍ਰਭਗਤਾ॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਉਠਤਾਬੈਠਤਾਬੋਲਤਾ॥
 ਤਾਦਿਵਾਹੁਵਾਹੁਬਿਨੁਅਦਰੁਨਬੀਆ॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁ
 ਕਾਸਿਮਰਨੁਕੀਆ॥ਕਰਿਵਾਹੁਵਾਹੁਧਰਨਿਗਗਨਿਦਿ
 ਛੇਰੀ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕੀਅਗਮੁਹੈਡੇਰੀ॥੧੫॥ਤੁ ०
 ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਉਗਤਾਸੁਆਮੀ॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕੀਅਗ

ਮਕਥਾਕਗਨੀ॥ ਤਗਵਾਹੁਵਾਹੁ ਪ੍ਰਭਕਾਪਰਗਵੀ॥ ਤਗ
 ਵਾਹੁਵਾਹੁ ਸਿਉ ਬਨਿਓ ਸੁਆਉ॥ ਤਗਵਾਹੁਵਾਹੁ ਸਿਮਰ
 ਨਪ੍ਰਭਕੀਨਾ॥ ਪ੍ਰਭਵਾਹੁਵਾਹੁ ਸਿਉ ਸਹਜਿ ਪਤੀਨਾ॥
 ਪ੍ਰਭਵਾਹੁਵਾਹੁ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖ ਨ ਰਹਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁਵਾਹੁ
 ਪ੍ਰਭਕਹਤਾ॥ ੧੬॥ ਤਬ ਪਰਨਿਅਕਾਸੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਕੀ
 ਆ॥ ਤਬਿ ਪ੍ਰਭਵਾਹੁਵਾਹੁ ਮਥਿਲੀ ਆ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ
 ਨਾਹਿ ਕੀ ਆਉ ਜਿ ਆਰਾ॥ ਤਬ ਵਾਹੁਵਾਹੁ ਮਨ ਮਹਿਲੀ
 ਆ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਨਾਹਿ ਕੀ ਆਉ ਜਿ ਆਰਾ॥ ਤਬ ਵਾਹੁ
 ਵਾਹੁ ਮਨ ਮਹਿ ਧਾਰਾ॥ ਤਬ ਪਉ ਨ ਪਾਨੀ ਅਪਨਾ ਕੀ ਆ
 ਤੇਜਾ॥ ਤਬ ਵਾਹੁਵਾਹੁ ਕਾਕੀ ਆਬਧੇਜਾ॥ ਪ੍ਰਭਵਾਹੁਵਾਹੁ
 ਕੀਨਾ ਨਿਰਬਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁਵਾਹੁ ਹੈਗਨੁ॥ ੧੭॥ ਵਾਹੁਵਾ

ੲਕੀਵ੍ਰਤੀਹੈਰੈਰਾਨੀ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕੀਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ ੩੬੭

ੳਹਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਅਗਮੁਵੀਚਾਰੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਅੰਤਨਪਾਰੁ
॥ਤਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਉਚੇਤੇਊਚਾ॥ਤਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕੋਨਾਹਿ
ਪਹੁਚਾ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਮਾਥਿਧ੍ਰਿਸੁਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਆਪੇਹੀ
ਆਪੁਜਪਿਪਿਆਰੁ॥੧੮॥ਨਹਿਕਿਛੁਦੂਜਾਪ੍ਰਭੁਏਕੈ
ਕਾਗ॥ਤਬਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਕਰਿਤਿਆਹਾਰੁ॥ਤਬਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਕੀਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਤਬਪ੍ਰਭੁਰਹਤਾਮਹਾਨਿਰਬਾਨੀ॥
ਤਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਉਹਰਿਠਹਗਾਇਆ॥ਅਤਿਅਤੀਤ
ਵਾਹੁਵਾਹੁਰਿਝਾਇਆ॥ਤਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਉਰੀਝਾਅ
ਪ੍ਰਾ॥ਨਾਨਕਤਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਗਰਿਆਪਿਆਪੁ॥੧੯॥ਤ
ਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਹੀਜਪਤਪਪੁਜਾ॥ਤਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਬਿਨੁਅ

ਵਹਨਦੂਜਾ ਤੁਹਾਵਾ ਹੁਵਾ ਹੁਸਿ ਮਰਨ ਅਰੁ ਸੇਵਾ ਤੁਹਾਵਾ
 ਵਾਹੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਵਾ ਤੁਹਾਵਾ ਹੁਵਾ ਹੁਕੀਲਾ ਗੀਧੁਨਿ
 ਤੁਹਾ ਗੀ ਤੁਹਾਵਾ ਹੁਵਾ ਹੁਕੀ ਕਥਾ ਨਿਆ ਗੀ ਤੁਹਾਵਾ
 ਹੁਕੀ ਰਤਨੁ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁਵਾ ਹੁਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨ
 ਦ੍ਰਿਸਟਾਈਐ ॥ ੨੦ ॥ ਕਰਿ ਵਾਹੁਵਾ ਹੁਕੀ ਨੋ ਬਿਅੰਕਾ ਗੁਤ
 ਹਾਵਾ ਹੁਵਾ ਹੁਕਰਿ ਓਬੀਚਾ ਗੁ ਕਰਿ ਵਾਹੁਵਾ ਹੁਪਰਿ ਨਿਗਰ
 ਨਿਵਿਛੋਗੀ ਤੁਹਾਵਾ ਹੁਵਾ ਹੁਕਰਿ ਅਹਿ ਨਿਸੇਜੋ ਗੀ ਕਰਿ
 ਵਾਹੁਵਾ ਹੁਪ੍ਰਿ ਨਿਪਰਿ ਨਿਬਾਧੀ ਕਰਿ ਵਾਹੁ ਮਨਸਾ ਅਗਾਧੀ ॥
 ਅਨਸਾ ਮਨ ਤੇ ਉਪਜਿ ਖੋਲਈ ॥ ਦੁਇ ਕਰਿ ਜੋਰਿ ਅਗਇਨ ०
 ਛੀਰੇਈ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਮਨਸਾ ਮਨ ਤੇ ਕੀਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅ ०
 ਗੈ ਰੇਇ ਰਹੀ ਆਪੀਨੀ ॥ ੨੧ ॥ ਖੁਲਾਧਿ ਆਨ ਜਬ ਛੁਟ ਕੀ

ਵਾਹੁ

ਮਨ

ਤਾਗੀ ਜਬ ਮਨ ਸਾਧਿ ਚਿਤਾਗੀ ਪ੍ਰਭ ਪੁਛੈ ਤੂ ਕਉਨ ੩੬੨
ਰੀਬਾਈ ਤੁਮ ਤੇ ਉਪਜਿ ਮਨ ਸਾਮਾਈ ਮਨ ਸਾਲੀ ਜੈਬ
ਚਨਹ ਮਾਗਾ ਏਕ ਸਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਆਪ ਸਾਗਾ ਤ੍ਰੈ ਇਗੁਣ
ਪ੍ਰਗਟੈ ਹੋਇ ਮਾਨਿ ਤਤ ਰੰਗਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਮਨ ਸਮੰਗਾ
੩੩ ਪੁਲਾਧਿ ਆਨ ਛੁਟ ਕੀ ਜਬ ਤਾਗੀ ਕਰਿ ਦਾਹੁ ਦਾਹੁ
ਮਨ ਸਾਮਨਿ ਪਾਗੀ ਚਿਤ ਦਨੀ ਕਰਤਿ ਮਨ ਸਾਚੈ ਮਾਈ
ਪ੍ਰਭ ਪੁਛੈ ਤੂ ਕਉਨ ਰੀਬਾਈ ਮਨ ਸਾਮਨ ਮਹਿ ਮਨ ਤੇ ਹੋਈ
ਜਬ ਤੁਮ ਚਿਤ ਦੀਤਾ ਬਿਆਇ ਖਲੋਈ ਗੀ ਮਨ ਸਾਕਿ ਛੁ
ਰਚਨੁ ਹਰਾਈ ਐ ਕਛੁ ਕਰਿ ਬਿਸਥਾਹੁ ਮਨ ਸਹਜਿ ਅਤੁ ०
ਈ ਐ ਮੇਸੇ ਕਰਨਹਾਰ ਤੁਮ ਅਗਮ ਪਨੀ ਸੇਈ ਕਿਛੁ ਕ
ਹਉ ਜੋ ਤੁਮ ਮਨਿ ਬਨੀ ਕਰਿ ਮਨ ਸਾਲੈ ਨਿਕਟਿ ਬਹਾਲੀ

ਬਚਨ ਦੇ ਤਖ਼ਤ ਮੀ ਹਥਿ ਆਲੀ ॥ ਬਚਨ ਦੇ ਤਛਾਲ ਕੋਇ
 ਆਇਆ ॥ ਤੁਮ ਆਪੇ ਹੀ ਅਚਰਜੁ ਖੇਲ ਬਨਾਇਆ ॥
 ਤੈ ਮੂਰਤਿ ਛਾਲ ਕਢੂਟਾ ਤੀਨ ਪਗਟਾਨੇ ॥ ਤਬ ਤੈ ਇਗੁਨ ਪਗੁ
 ਦੇਵੇ ਕਸਮਾਨੇ ॥ ਧੁਧੁਕਾਰ ਪ੍ਰਕੁਰੈ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ
 ਤੇ ਕੀ ਆਪਸਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਤਗਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਮਾਪਿ ਕਹਾਇ
 ਵਾਹੁ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਤਗਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਪਤਿ ਸਲ ०
 ਹੁੰਗੁ ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਤਗਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ
 ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਹਿ ਦਿਆਪੁ
 ਕੁਕਰਮੁ ਪਗਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੩੪ ॥ ਤਗਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤੀ
 ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੇ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ
 ਆਸੋਇ ॥ ਤਗਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਮਿਥਿ ਸੁਹਜਿ ਕਛਾਈ ॥ ਤਗ

ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਉਬਨਿਆਈ॥ ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਿਰਚਨੁਰ
 ਚਾਈ॥ ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਿਧੁਨਿਲਿਵਲਾਈ॥ ਨਾਨਕਦ
 ਰਿਸਚੇਸੇਕੁਪਾਈ॥ ੨੫॥ ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਿਤਿਆਮੁ
 ਖੁਊਜਲਰੇਵੈ॥ ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਸਹਜੀਬਿਲੇਵੈ॥ ਤੁਹਾਵ
 ਹੁਵਾਹੁਕਰਿਆਪਿਪਛਾਤਾ॥ ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਉਗਚਿ
 ਆਰੀਗਿ॥ ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਸਖਾਰੈਸਿਰਿ॥ ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁ
 ਸਿਉਰਹੇਨਿਗਲਾ॥ ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਊਚੀਟਕਸਾਲਾ॥ ਤ
 ਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਉਆਲਮਕਰਤਾ॥ ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਉ
 ਧਿਆਨੁਧੁਨਿਧਰਤਾ॥ ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕੀਨੋਪਰਚਾਉ॥ ਨਾ
 ਨਕਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਉਬਨਿਆਸੁਆਉ॥ ੨੬॥ ਤੁਹਾ
 ਹੁਵਾਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਬਾਨੀ॥ ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਉਪਜੀਹੈਗਨੀ॥

੨੬੩

॥ तृतादाहृदाहृदरिपरिआधिआनु॥ तृतादाहृदाहृ
मज्जनुसिस्सन्नु॥ तृतादाहृदाहृदिनुमदरुनदुजा॥
॥ तृतादाहृदाहृदिनिरितरिपुजा॥ तृतादाहृदाहृदुऐऐकै ०
गुानानकतृतादाहृदाहृदिपतिपसरा॥ ३॥ तृतादा
हृदाहृदिद्वैमनरीति॥ तृतादाहृदाहृदिउलागिपी
ति॥ तृतादाहृदाहृदाहृदाहृदाहृदाहृदाहृदि
उरसिमरनिमानिआ॥ तृतादाहृदाहृदाहृदाहृदाहृदि ०
दिआ॥ नानकरोदिमकरंददाहृदाहृदिगिष्टादिआ॥
३॥ तृतादाहृदाहृदरुताहृदिसेदि॥ तृतादाहृदाहृदि ॥
आदीदिपेरिदि॥ तृतादाहृदाहृदाहृदाहृदाहृदि ॥
आ॥ तृतादाहृदाहृदाहृदाहृदाहृदाहृदाहृदि ॥

ਹੁਕੀਨਾਸੁ ਤੁਹਾਗਾ ਤਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਲਾਗਾਮਨਿਧਿ ॥ ੩੬੪ ॥
 ਆਗਾ ਤਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕੀਨਾਪੁਨਿਨਾਦੁ ਤਹਾਵਾਹੁਵਾ
 ਹੁਜੇਗੁਬਿਸਮਾਦੁ ਤਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕੀਨੀਹੈਆਲਾ ॥
 ਨਾਨਕਸਿਮਰੇਆਪਿਦਇਆਲਾ ॥ ੧੯ ॥ ਤਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕ ०
 ਇਸਨਾਨੁਕਬਨਾਇਆ ਤਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਟੀਕਾਕਾਲਾ
 ਇਆ ਤਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਸੁਚਿਸੀਜਿਸੁਪੇਤੀ ਤਹਾਵਾਹੁ
 ਵਾਹੁਕੀਪੁਜਾਰਤੀ ਤਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਉਰਸਾਅਰੁਕੇਸੁਰੁ
 ਤਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਤਾਪਰਮੇਸਗੁ ਤਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਨੁ ०
 ਕੁਰਦੁਆਰਾ ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਤਹਾਪਿਆਗਾ ॥ ੩੦ ॥
 ਤਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਹੈਸੇਵਾਅਰੁਪੁਜਾ ਤਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿ
 ਉਲਾਹੀਟੇਵਾ ਤਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਉਲਾਹੀਪੀਤੀ ॥

ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਬਸਿਆਸ਼ਾਨਿਚੀਤਿ॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁ
 ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਸੁਨੀਐ॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਵਾਹੁਪੁਨਿਅ
 ਨਹਵਪੁਨੀਐ॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਕੀਕੀਗਤਿਕਰਨੀ॥ਤੁਹਾ
 ਵਾਹੁਵਾਹੁਕੀਕੀਆਬਨਾਉ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਬਨ
 ਆਸੁਆਉ॥੩੧॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਉਰਸਨਾਠਸਾਈ
 ॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਉਰਸਿਬਨਿਆਈ॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾ
 ਹੁਕੀਗਤਿਮੁਖਕਰਤੇ॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਸਹਸਿਉਚਰਤੇ
 ॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਉਬਨਿਆਚੀਤਿ॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁ
 ਸਹਜਨਰੈਮੀਤ॥ਤੁਹਾਵਾਹੁਵਾਹੁਸਖਾਸਹਾਈ॥ਨਾ
 ਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਉਅਪਰਿਧੁਨਿਲਾਈ॥੩੨॥ਕਰਿ
 ਵਾਹੁਵਾਹੁਕੀਨਾਓਅੰਕਾਰੁ॥ਕਰਿਵਾਹੁਵਾਹੁਪਰਿਕੀ

ਉ

ਆਬਿਉਗਾਗਾ ਕਰਿਦਾਹੁਦਾਹੁਸਵਾਪੁਰਖਾਬਿਛਾਈ॥ ੩੬੫
ਸਾਢੈਛੈਛੈਕੋਰੁਬਣਤਬਣਾਈ॥ ਕਰਿਦਾਹੁਦਾਹੁਏ
ਹੁਗਗਨੁਬਨਾਇਆ॥ ਅਕਲੁਨਿਰੰਜਨਬਿਨੁਕਲਾਹੁ॥
ਇਆ॥ ਕਰਿਦਾਹੁਦਾਹੁਸਾਸਿਜੋਤਿਸਦਾਹੀ॥ ਨਾਨਕਕੀ
ਨੀਕਥਾਨਿਗਾਹੀ॥ ੩੭॥ ਕਰਿਦਾਹੁਦਾਹੁਕੇਕੀਰਤਨੈ
ਕਰੀ॥ ਨਾਉਕੀਕਰਨਕਰਿਏਕਹੀਪਹੀ॥ ਕਰਿਦਾਹੁਦਾਹੁ
ਰਖਾਇਆਅਕਾਸਾ॥ ਤੁਹਾਦਾਹੁਦਾਹੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਪਾਸੁ॥
ਤੁਹਾਦਾਹੁਦਾਹੁਸਿਉਮਤਾਮਸੁਰਤਿ॥ ਕਰਿਦਾਹੁਦਾਹੁਗ
ਤਾਹਰਿਮੂਰਤਿ॥ ਕਰਿਦਾਹੁਦਾਹੁਦਿਨੁਰੈਨੁਉਪਾਏ॥ ਨਾਨ
ਕਆਪਿਉਪਾਏਹੰਗੁਬਨਾਏ॥ ੩੮॥

੧੬ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੋਸਟਿਜਨਕਰਗਤਿਕੀ॥ ॥ ਭੈਤੇਜੁਗਮਹ
 ਗਜਾਜਨਕਹੁਆਮਥਰਾਕਾਗਜਾਜਨਕਕਰਦਾ॥ ਭੈਤੇ
 ਜੁਗਮਹਿਬਡਾਧਰਮੁਆਤਮਾਗਜਾਥਾ॥ ਗਜਭੀਕਰੇਅਥ
 ਰਜੇਗਭੀਕਰੇ॥ ਗਜਕੈਸਾਕਰਤਾਥਾ॥ ਧਰਮਨਿਆਉਕਰਤ०
 ਥਾ॥ ਹਿਕਕਿਸੀਕਰਦਾਨਹੀ॥ ਅਰੁਜੇਗੁਕੈਸਾਕਮਾਦਤਾ
 ਥਾ॥ ਇਕਾਦਿਨੁਏਕਸਾਧਪੁਰਖਆਇਨਿਕਲੇ॥ ਗਜੇਜਨਕ
 ਪਾਸਿ॥ ਗਜੇਬਦਤੁਆਦਰੁਦੀਆ॥ ਅਰੁਭਾਉਭੀਕੀਅ०
 ॥ ਆਪੇਪਾਸਿਬੈਠਾਏ॥ ਉਨਗਜੇਜਨਕਕਉਪੂਛਿ॥ ਆਜੇ
 ਤੁਹਾਜੁਅਰੁਜੇਗੁਕਮਾਦਤਾ॥ ਹੋਸੇਕਿ॥ ਆਕਰਿਕਮਾਦਤਾ
 ਹੋ॥ ਗੋਬਿੰਦਲੇਕਬੈਠਗਏ॥ ਅਰੁਭਾਜਾਚੁਪਕਰਿਗਹਿ
 ਆ॥ ਓਨਗੋਬਿੰਦਲੇਕਆਪਿਕਹਿ॥ ਆਜੇਗਜਾ॥ ਹਮ

ਕਉ ਬੋਲਾਵੈ ਬੋਲੇ ਪੁਛੈ ਤਾ ਬਿਗਨੇ ਕਉ ਗਜੇ ਗਰੀਆ ੩੬੬
ਬਾਤਾ ਪੁਛਹਿ ਅਤੇ ਜੇਗ ਜਾਨ ਬੁਲਾਵੈ ਨਾ ਪੁਛੈ ਤਾ ਬੋਲ
ਦਾਨਾ ਹੀ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹਣਾ ਤਬ ਬੈਠੇ ਬੈਠੇ ਤੀਨ ਪਹਿ
ਬੀਤੇ ਤਬ ਏਕ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥਾ ਫਿਰ ਆਈ ਆਏ
ਉਨ ਆਇ ਪੁਕਾਰ ਕਰੀ ਤਾਉ ਨਿਸਿ ਉਗ ਜਾ ਬੋਲਿਅ
ਉਨ ਕਾਨਿ ਆਉ ਗਜੇ ਕੀਆ ਜਾਉ ਜਿਉ ਉਨ ਕੀਨਿ
ਸਾਤੇ ਹੀ ਤਿਉ ਤਿਉ ਉਨ ਕਉ ਸਮਝਾਇ ਕਰਿ ਬਿਦਾ ਕੀ
ਆਤਾ ਬਓਇ ਗੋਦਿ ਦਲੇ ਕਹ ਸਿਪਰੈ ਤਾਗੋ ਬਿਦਲੇ
ਕਾਕਹਿ ਆਹਮ ਬੈਠੇ ਹਰਿ ਅਰੁ ਹਮਾਰੇ ਸਾਥਿ ਬਾਤਾ ਨੀਕ
ਠਤਾ ਅਰਸਿ ਸਾਹਰੇ ਝਗੜੇ ਨਿਬੇੜਦਾ ਹੈ ਤਬ ਗਜੇ ਜਨ
ਕਕੇਜੀ ਅਮਹਿ ਬਸੀ ਅਤੁ ਗੋਬਿਦ ਲੇ ਕਜੀ ਦਿਚਿ ਕਰੇ

ਤੋਦਨਿ ਤਬਿਗਾਜੇਜਨਕਕਹਿ ਆਸੁਆਮੀਜੋਕਿਛੁਤੁ
ਮਾਰੇਜੀਅਬਾਤਤੈਸੋਪੁਛੀਐ ਤਬਿਉਨਗੋਬਿਦਲੇ
ਕਾਕਹਿ ਆਹਮਜੇਆਏਹਹਿ ਸੇਤੈਪਾਸਿ ਆਏਹ
ਹਿ ਹਮਗਾਜੇਗਰੀਆਬਾਤਾਪੁਛੇਆਏਹਹਿ
ਹਮਕਉਕਹਾਤਬਗਾਜੇਜਨਕਕਹਿ ਆਗੁਲਾਦੈ
ਜੀਗਮਜਨਹਾਜੀਸੁਨੀਐਗਾਜਮਹਿਜੇਗਉਉਤੈ
ਜੇਦਾਈਬਿਗਾਨੇਪੜਕਉਖਿਲਾਵਤੀਹੈਚੁਘਾਵਤੀਹੈ
ਨਾਵਵਤੀਹੈਨਾਭਚਟਤੀਹੈਚੁਘਾਵਤੀਹੈ ਭਉਕਰਤੀ
ਖਿਲਾਵਤੀਹੈ ਬਸਤਪਹਿਗਵਤੀਹੈ ਨੀਕੇਗਾਖਤੀਹੈ
ਆਤਾਕਉਓਤਾਬਾਲਕਕੀਦਾਈਕਉਤੈਹੈ ਦਾ
ਈਬਾਲਕਕਉਮਹਾਦੇਤਕਰਿਰਖਤੀਹੈ ਪਰਜੀਦਿਓ

ਜਾਣਤੀਏਜੋਪੁੜਮੇਗਨਾਜੀਪੁੜਕਉਖਿਲਾਵਨਗ
 ਖਨਾਮਿਲਿਆਹੈਤਉਸਾਧਪੁਰਖਗਿਹਤਗਜਮਹ
 ਰਾਤੇਹੈਨਿਗਜਗਿਹਸਤਕਉਕਰਿਜਾਣਤੇਹੈਨਿਜੋ
 ਏਹੁਗਜਗਿਹਮੇਗਨਾਜੀਹਮਕਉਗਾਖਨਾਮਿਲਿ
 ਆਹੈਉਸਿਦਾਈਕੀਨਿਆਈਕਰਿਜਾਣੈਗਜੁਜੇਗ
 ਕਮਾਦਹੁਦਾਲੇਜਾਣਤੇਹੈਨਿਜੋਵਸਤਹੈਸੋਪਰਮੇਸਰ
 ਕੀਹੈਹਮਾਗੀਕਛਨਾਜੀਜਬਿਏਹੁਦਸਤੁਆਪਣੀਕ
 ਰਿਜਾਣਤਾਹੈਜੇਗਜੁਧਨੁਜੇਬਨੁਪੜਾਇਸਤੀਮੇਰੀਹੈ
 ਤਾਇਸਕਉਇਸੀਦਾਸਤੇਦੁਖੁਹੈਇਸਹੀਜਾਣਕਰਿਮ
 ਹੁਕਰਿਕੈਨਰਕਜਾਤਾਹੈਹੇਗਮਜਨਹੁਜੇਵਸਤੁਆਪ
 ਣੀਕਰਿਜਾਣੈਆਖੇਏਹੁਦਸਤੁਮੇਰੀਹੈਤਾਇਸਹੀਦਾ

ਸਤੇਨਰਕਜਾਤਾਹੈ॥ ਸਭਦਸਤੁਪਰਮੇਸਰਕੀਕਰਿਜਾ
 ਵਾਯੋ॥ ਜੇਇਸਕਾਮੇਹੁਕਿਸੈਸਾਥਿਨਲਾਗੈ॥ ਗਬਿਨਪਰ
 ਮੇਸਰਕੇਨਾਮਾਥਿਨਾ॥ ਤਾਏਹੁਗਾਜਗਿਹਸਤਿਮਾਹਿਮੂਕ
 ਤਾਹੈ॥ ਸੁਣਹੁਗਾਮਜਨਹਾ॥ ਇਉਕਰਿਕੈਗਾਜਮਹਿਜੋਗੁ
 ਤੇਤਾਹੈ॥ ਤਾਬਿਓਇਗੋਬਿਦਲੇਕਨਮਾਸਕਾਰਕਰਕੇਅ ०
 ਇਗਾਜੇਜਨਕਕੇਸਿਖਪੁਏ॥ ਗਾਜੇਜਨਕਉਨਕਉਦੀ
 ਖਿਆਦੀਨੀਹੈ॥ ਉਨੋਕਹਿਅਧਿਨੋਤਾਜਾਜਨਕ
 ਤੁਧਿਨਹੈ॥ ਜੇਸਕਉਐਸੀਗਾਮਹਿਗੁਗਤਿਆਈ॥
 ਤਾਬਿਓਇਸਿਖਤੇਇਕਰਿਲਗੇਪਰਮੇਸਰੁਜਪਵੈ॥ ਗ
 ਜੇਜਨਕਕੇਸਿਖਕੈਸੇਜੈਸਾਇਕੁਸੁਖੁਦੇਉਪਤਿਤਹੈ॥
 ਤੈਸੇਤੈਸੇਸਿਖਜਨਕਗਾਜਕੇਹੈ॥ ਨਿਅਐਸਾਗਾਜਾਨਨ

ਕਧਰਮਨਿ ਆਉਕਰਤਾਥਾਨਿ ਰਲੇਭਾਮਠੇ ਪਹਿਸਿ ਮਰ
 ਦਿਗਿਆਨ ਮਹਿ ਰਹੇ ਦੇਖੇ ਸੁਧਿਆਨੁ ਬਲੇ ਸੁਗਿ
 ਆਨੁ ਪਰਦੁਖ ਨਿਦਾਰਣੁ ਪਰਮਸਾਲਾ ਰਾਜੇ ਜਨਕ
 ਕੀ ਮਾਚਲ ਦੀ ਮਾਸੀ ਆਪਾਈ ਕੀ ਪਰਮਸਾਲਾ ਚ
 ਲੈ ਪਿਆਸਾ ਹੋਇ ਸੁਪੀਦੈ ਮਨਿ ਕੀ ਪਰਮਸਾਲਾ ਚਲੈ
 ਭੁਖਾ ਹੋਵੈ ਸੁਖਾਵੈ ਕਪੜੈ ਕੀ ਪਰਮਸਾਲਾ ਚਲੈ ਨੀ ਗਾ
 ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਹੁੰਗੈ ਮੈਸਾ ਪਰਮਿ ਆਤਮ ਰਾਜਾ ਥਾਨਾ ਮਦ
 ਨੁ ਸੀਲੁ ਸਿਜਮ ਕਮਾਵਤਾ ਥਾਨਾ ਤਬ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਆ
 ਗਿਆ ਆਈ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਕਉ ਆਵੈ ਤਬ ਆਗਿਆ ਸ
 ਥਿ ਗੋਬਿੰਦ ਲੇਕ ਆਏ ਗਜੇ ਜਨਕ ਪਾਸਿ ਰਾਜੇ ਜਨਕ
 ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀ ਆਗਾ ਮਗਾ ਮਦੀਨੀ ਆਥਿ ਜੋੜਿ

੩੬੮

੦

੦

ਕਰਿਆਇ ਅਗੈ ਪੈਏ ॥ ਕਹੈ ਲਾਗੈ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸੀ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਪੁਰ ਮੇਸਰ ਆਗਿਆ ਆਈ ਹੈ ॥ ਤਬ ਸਾਰੇ ਗੋਬਿੰਦ
ਲੋਕ ਭਗਤਿ ਥੇਤਿ ਤਨੇ ਸਭੁ ਇਕ ਠੇਹੇ ਇਕ ਰਿਆਏ ॥ ਰਾਜਾ
ਜਨ ਕੁਭਗਤਿ ਚਲਤਾ ਹੈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਆਏ ॥ ਜਿਤ
ਨੇ ਰਾਜੇ ਕੇ ਲੋਕ ਥੇਤਿ ਤਨੇ ਸਭੁ ਲਗੇ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰੇ ॥ ਅਰ
ਬੇਟੇ ਜੇਥੇ ਸਭੁ ਆਏ ਰਾਜੇ ਕੇ ਹਜਰੇ ॥ ਤਾਰਾ ਜਾ ਬੋਲਿਆ
ਜੇ ਬੇਟਾ ਤੁਮਾ ਹੀ ਆਸਤਿ ਪੀੜੀ ਆਗਾ ਜੁ ਚਲੇ ਗਾ ॥ ਅਰਜ
ਗੁਭੀ ਚਲੇ ਗਾ ॥ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਆਪਣਾ ਰਾਜੁ ਅਰੁ ਜੇ ਗੁਕਰਹਾ
॥ ਰਾਜ ਜਨ ਕਸਰ ਖੰਡ ਕਉ ਚਲੇ ਲਾਗਾ ॥ ਅਨਯਦ ਸਬ
ਦੁਬਾਜੇ ॥ ਪਹਿਰਿ ਗਤਿ ਰਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚਿ ਖੰਡ
ਰਾਜਾ ਜਨ ਕਚਲਿਆ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਦਾਹੁ ਗੁਹਾ ਤਬ

ਗਜਾਬੈ ਕੁੰਠ ਕਉ ਚਲਿਆ ॥ ਤਬਿ ਗਹਿ ਬੀਚ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ३੬੯
 ਬਾਂਦੀ ਤਰਫ ਕਹਾਹ ਪੜੀ ॥ ਗਾਜੇ ਸੁਨੀ ॥ ਗਾਜੇ ਕਹਿ ਆਜੇ ਏ
 ਹ ਕੈ ਸੀ ਕਹਾਹ ਪੜ ਤੀਹੈ ॥ ਤਬ ਓਹੁ ਜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਸਰਕੇ ਲੋਕਸ ०
 ਬਿਸੇ ਉਨੋ ਕਹਿ ਆਜੇ ਬਾਲਿ ਗਰਜਾ ਉਜਗਾ ਕਹਾਹ ਪੜ
 ਤੀਹੈ ਤੁਹਾਨ ਰਕੁ ਯੈ ॥ ਓਹੁ ਨ ਰਕੇ ਜੀ ਪੁਕਾਰਤੇ ਹਗਿ ॥ ਤ
 ਬਿਗਾਜੇ ਕਹਿ ਆਨ ਰਕੁ ਅਰੁ ਸੁਰਗੁ ਜੇ ਕਹੀ ਤਾਹੈ ਸੋਈ ਗ
 ਯੈ ॥ ਜੀ ਨ ਰਕੁ ਈਹਾਹੀ ਯੈ ॥ ਅਰੁ ਸੁਰਗੁ ਆਗੇ ਯੈ ॥ ਤਬ ਗ
 ਜੇ ਕਹਿ ਆਨ ਰਕੁ ਤਾਹੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਯੈ ਆਏ ਕਬਾਰ ਉਹ
 ਮੁਖ ਕਉ ਲੇਚ ਲਹਾਹ ॥ ਮਨ ਰਕ ਕਉ ਏਕ ਬਾਰ ਦੇਖਿ ਰਿਸੇ
 ॥ ਤਬਿ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਜੇ ਸਾਥਿ ਥੇ ਉਨੁ ਕਹਿ ਆਜੇ ਜੀਭਰ
 ਤੁਹੈ ਤਿਸ ਕਉ ਆਗਿ ਆਨ ॥ ਜੀ ਨ ਰਕੁ ਦਿਖਾਵੇ ਕੀ ॥

ਉਸਕਉਆਠਿਆਸੁਰਗਕੀ॥ ਫੇਰਿਗਜੇਕਹਿਅਜੇਨ
 ਸਕਿਦੇਖੇਬਿਨਾਮੇਸੁਰਗਨਹੀਜਤਾ॥ ਤਬਉਨਦੁਕਹਿਆ
 ਰਾਜਾਜੀਤਉਹਮਏਕਬਾਰਠਾਕਰੁਕਉਪੁਛਆਵਹਿ॥
 ਜੇਠਾਕਰੁਕਹੇਸੇਕਰਹਾ॥ ਤਾਰਾਜਾਉਹਾਖੜਾਹੁਆ॥ ਓ
 ਇਗੋਬਿਦਲੋਕਠਾਕਰੁਜੀਪਾਸਿਗਏ॥ ਜਾਇਖੜੇਹੇਏ॥
 ਉਨਦੁਕਹਿਆਠਾਕਰੁਜੀਤੇਅਗਠਿਆਸਾਥਿ॥ ਰਾਜਾਜ
 ਨਕਆਇਆਹੈ॥ ਪਰੁਆਵਤਾਆਵਤਾਨਰਕੁਕੀਪੁਕ०
 ਰਸੁਨੀਤਹਾਖੜਾਹੇਇਹਹਿਆਹੈ॥ ਕਹਣੁਲਾਗਾਮੁਝ
 ਕਉਏਕੁਬਾਰਨਰਕਦੇਖਾਵਹਾ॥ ਹਮਦੁਕਹਿਅਜੇਪਮੇ
 ਸਰਕੇਕੁਗਤਹਹਿਤਿਸੁਕਉਨਰਕਦਿਖਾਵਣਕੀਆਗਿ
 ਆਨਹੀ॥ ਤਬਿਫਿਰਗਜੇਕਹਿਅਜੇਬਿਨਾਦੇਖੇ

ਨਰਕੁ ਮੇਸੁ ਗਿਨਹੀ ਜਾਤਾ ਤਬਿ ਠਾਕਰੁ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿ ੩੭੦
ਆਹੁ ਈਸਾਹ ਜਾਨ ਕੁ ਮੇਰਾ ਵਡਾ ਭਗਤੁ ਹੈ ਜੇਕਿ ਛੁਕਰ
ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਮਨਿ ਲੇਣਾ ਤਬਿ ਓਇ ਆਗਿ ਆਲੇ ਕਰਿ
ਗਜੇ ਪਾਸਿ ਆਏ ਤਬ ਪਰਮ ਗਾਇਕ ਉਪਬਰਭਈ ਗਜੇ
ਜਨਕ ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਦੇਖਣੁ ਆਵਤਾ ਹੈ ਤਾ ਪਰਮ ਗਾਇਕ
ਜੇਨਕ ਕਉ ਆਗੇ ਮਿਲਣੁ ਆਇਆ ਆਇਕ ਰਿਨ
ਮਸਕਾਰ ਕੀ ਆਨ ਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਕੇ ਆਪਸਿ ਮਰਿ
ਅੰਕੁ ਦੇ ਮਿਲੈ ਗਮਿ ਲਿਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਕੁਸਲ ਪੁਛਿਆ
ਤਬਿ ਪਰਮ ਗਾਇਕ ਤਿਆਗਾ ਜਾਨੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਥੇਹ
ਮਕਉ ਕਿਰਤਾ ਹਬੁ ਕੀ ਆਹ ਮਾਰੇ ਪੈਨ ਭਾਗੇ ਜੇ ਇਸੁ ਜ
ਮ ਪੁਰੀ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰੇ ਆਏ ਤਬਿ ਗਜੇ ਜਨਕ ਕਰਿ

ਆਨਿਸਕਾਰੁ ਹਰੁ ਤੁਮਹੀ ਹਰਾ ਪਰਮ ਭੀਟਰ ਸਨ ਕੀ ਲੇਖ ਬੀਸੇ

ਲੇਖ ਪੁਰਨ ਭਈ ਤਬ ਪਰਮ ਰਾਇ ਰਾਜੇ ਜਨ ਕ ਕ ਉਜਮ ਪੁਰੀ ਸਭਾਇ
ਖਾਈ ਤਬ ਰਾਜੇ ਜਨ ਕ ਹਿ ਆਈ ਰਾਜੇ ਜੀ ਪੁਕਾਰੇ ਤੇ ਥੋ ਸੋ ਕਿ
ਆਹੁ ਏਕ ਹਾਗ ਏ ਪਰਮ ਰਾਇ ਕ ਹਿ ਆਗਾਜਾ ਜੀ ਓਇ ਗਏ ਨਾ
ਹੀ ਈ ਗਹੀ ਹੈ ਨਿ ਪਰਤੇ ਰੇ ਆਵੇ ਸਾਥਿ ਓਇ ਸੁਖੀ ਹੁਏ ਹ
ਹਿ ਨਰ ਕ ਕੀ ਅੰਚ ਉਨ ਕ ਉਲਾਹਾ ਤੀ ਨ ਹੀ ਓਇ ਸੀਤਲ
ਹੋਇ ਗਏ ਹੈ ਨਿ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕ ਹਿ ਆਗਾ ਪਰਮ ਰਾਇ ਕ ਉਜੇ ਏ ਨ
ਰ ਕੀ ਜੀ ਹੈ ਨਿ ਇਨ ਕ ਉਬਾਹ ਰਿ ਨਿਕਾਲਾ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਤਾਈ
ਨਰ ਕ ਮਹਿ ਬਾਹਾ ਏ ਹ ਜੀ ਅਤ ਉਸੁ ਪੁਪਾਦ ਹਿ ਹਮ ਹੀ ਦੁ
ਖੁਪਾਦ ਹਿ ਗੋ ਤਾਏ ਹ ਪਲਾਸੇ ਦ ਹਿ ਤਬ ਪਰਮ ਰਾਇ ਕ
ਹਿ ਆਗਾ ਜੀ ਹਮਾਰੀ ਕਵ ਨਿਸਕਰਤਿ ਹੈ ਜੇ ਤੁਮ ਕ ਉਨ ਰਕਿ

੨੫

ਬੀਚਠਾਖਹਿ। ਤੂਤਾਬਡਾਧਰਮੀਭਗਤੁਹੈ। ਪਰੁਜੀਏਹਨਰਕ ੩੭੧
 ਹੁਆਹੈਸੋਪਾਪੀਆਕਉਹੁਆਹੈ। ਭਗਤਾਕਉਹਕਮੁਨਾ
 ਹੀਪਾਪੀਨਰਕਭੁੰਚੇਬਿਨਾਹੁਕਮੁਨਾਹੀਨਿਕਾਲੇਏਕਾ॥
 ਜੇਬਡੇਕੁੰਜਠਪਾਪੀਕੀਏਹੈਨਿ। ਤੇਈਇਸੁਨਰਕਮਹਿਪਾਈਤੇ
 ਹਹਿ। ਇਨਹੁਪਾਪੀਆਪਾਪਭੁੰਚੇਨਾਹੀ। ਜੇਏਹਨਰਕਤੇ
 ਨਿਕਾਲੀਅਹਿ। ਤਬਰਾਜੇਜਨਕਕਹਿ। ਆਪਠਮਗਾਇਜੀ
 ਏਕਬੇਨਤੀਸੁਨਹੁ। ਜਿਤਨੇਇਨਹੁਪਾਪੀਆਪਾਪਕੀਏ
 ਤੈਨਿਤਿਤਨੇਏਕਹਾਡੇਬਾਹੁ। ਅਰੁਏਕਘੜੀਹਮਹਸਿਮ
 ਰਨੁਕੀਆਹੈਸੋਏਕਹਾਡੇਬਾਹੁ। ਜੇਤਉਪੁਰਨੁਹਮੈਤਉ
 ਪਾਪੀਆਕਉਨਿਕਾਲਹੁ। ਤਾਪਠਮਗਾਇਕਹਿ। ਆਜੇਭ
 ਲਾਤੇਦੈਜੀ। ਚਉਦਾਹਕਰੇਝੀਪਾਪੀਥਾਤਿਨਕਉਸਗਲ

ਆਕੇਪਾਪਏਕਹਾਡੇਮੈਬਾਹੇਅਰੁਏਕਪਤੀਕਾਸਿਮਰਨ
ਜੋਗਜੇਜਨਕਕੀਆਥਾਸੋਬੋਠਿਰਹਿਆਤਬਿਨਰਕਬੀ
ਚਤੇਜੀਅਨਿਕਾਲਕੇਬਾਹਰਿਬਹਾਇਤਬਿਨਰਕੀਜੀਅ
ਪੁਕਾਰਉਠੇਠਾਜਾਜੀਹਮਕਉਤਿਉਕਰਹਾਜਿਉਫੇਰਿਹਮ
ਨਰਕਮਹਿਪਾਈਅਹਿਨਾਹੀਤਬਰਾਜੇਧਰਮਗਾਇਨੁਪੁ
ਛਿਆਗਜੇਜਨਕਿਅਬਿਕਿਆਹੇਇਇਨਜੀਆਕਾ॥
ਤਾਧਰਮਗਾਇਕਹਿਆਜੀਏਹਪਾਪੀਜੀਅਹਹਿਨਰਕਕੇ
ਬਾਸੀ॥ਇਨਹੁਕਿਛੁਪੁਨਸੁਕੁਤੁਨਹੀਕੀਆਜਬਏਹਿਸੁ
ਕੁਤੁਕਹਹਿਤਾਸੁਰਗਜਾਹਿ॥ਤਾਕਾਜੇਜਨਕਿਕਹਿਆਸੁ
ਨੋਧਰਮਗਾਇਏਕਪਤੀਕਾਸਿਮਰਨਮੈਹੋਰਏਨਾਜੀਆ
ਕਉਦੀਆ॥ਇਨਾਪਾਪੀਆਕੀਨਿਮਿਤੀਆਹੇ॥

ਜੇਏਹੁਜੀਅਬੈਕੁਠਕਉਜਾਹਿ। ਤਬਿਦੁਸਰੀਘੜੀਕਾਸਿ ੩੧੭
 ਮਰਨਗਜੇਜਨਕਿਉਨਾਜੀਆਕਉਦੀਆ। ਓਹੁਜੀਅਸ
 ਭੁਸੁਰਗੁਕਉਚਲੈ। ਤਬਿਧਰਮਗਾਇਗਜੇਜਨਕਕਉਬੇਨ
 ਤੀਕਰੀ। ਜੀਤੂਜੈਬਡਾਪੁਰਨਪੁਰਖਹਹਿ। ਤੁਮਬਹੁਤੁਪਰ
 ਮੇਸਰੁਜਪਿਆਹੈ। ਤੁਮਾਰੇਕਹਣਾਸਿਉਏਹੁਮੁਕਤਿਹੁਏ। ਅ
 ਰਜੀਹੁਕਮੁਹੋਇਤਾਇਕਬਾਰਠਾਕੁਰਜੀਕਉਪੁਛਿਆਵਹੁ
 ਯਕੁਰੈਜੀਭੁਲਾਹੋਏ। ਜਾਈਐਜੀਘਰਮਗਾਇਠਾਕੁਰਜੀ
 ਪਾਸਿਗਾਇਆ। ਕਹਿਓਸੁਨਠੀਕਾਰਜੀਤੇਗਜੇਜਨਕੁਭਗ
 ਤਹੈਤਿਨਿਜਿਤਨੇਨਰਕਕੇਜੀਅਹੈਨਿਚਉਦਹਕੋਰੀਤਿਤੇ
 ਸੁਰਗੁਕਉਲੇਚਲਿਆਹੈ। ਤੇਰੀਆਗਿਆਕਉਹੈ। ਜੀ
 ਉਆਗਿਆਹੋਇਤਿਉਕਰਹਿ। ਤਾਅਗੇਹੁਕਮੁਹੋਆ

ਰੇਖਮਗਾਇ। ਓਹੁਤਾਚਉਦਹਕੋਰੀਪਾਪੀਥੇਪਰਜੇਗਾਜਾ
 ਜਨਕਕਹਤਾਮੇਨਰਕੁਹੀਦੂਰਿਕਰਤਾ। ਪਰਜੇਗਾਜਾਜਨਕ
 ਕਹਤਾਮੇਸੁਭਜਗਤਮੁਕਤਿਲੇਜਾਤਾ। ਪਰਜੇਉਮੇਰੇ
 ਭਗਤਿਕੀਖੁਸੀਹੈਤਿਉਕਰਹਾਤਬਿਰਾਜੇਜਨਕਕਹਿ
 ਆਓਚਉਦਹਿਕੋਰੀਨਰਕੀਜੀਥੇਪਰਮੇਸੁਰਸੁਗਭੇ
 ਜੇ। ਓਹੁਜੀਗਜੇਸੁਰਗਦਾਸੀਕੀਏ। ਧੰਨਿਧੰਨਿਕਰਤਾਪੁਰ
 ਖੁਸਤਿਗੁਗੁਜਿਨਕੇਪਸਾਦਿ। ਗਜੇਜਨਕਿਬਿਬੇਕੁਪਾਇਅੰ०
 ਜਨਕਗਜੇਕੇਸਿਮਗਨਿਪਾਪੀਤਰੇਅਨੇਕਾ। ਸਿਮਰਨੁਐਸੰ०
 ਹੈ। ਤਬੜੇਤੇਜਗੁਬੀਤਾ। ਦੁਆਪੁਰਬੀਤਾ। ਕਾਲਿਜੁਗੁ
 ਮਾਇਆ। ਇਕਾਦਿਨਗਜੇਜਨਕਕੇਜੀਮਹਿਤੇਇਆਈ
 ਜੇਏਕਬਾਰਸੁਰਗੁਲਕਦੇਖਣੁਆਇਦੜਿਆਮਰੈਤੇਓ

ਹੁਸਰਗਕੇਲੇਕਥੇਸੇਪਿਨਿਪਿਨਿ ਕਰਿਉਠੇ ਪਿਨਹੋਗਜ ॥੩੬੩॥
 ਜਨਕੁਜਿਸਕੇਪਸਾਦਿਹਮਹੁਨਰਕਤੇਸੁਰਗਪਾਇਆਤੁ
 ਬਰਜੇਜਨਕਉਨਕਉਪੁਛਿਆਜੇਕਿਉਰੇਸੁਖੀਹੋਹਾਕ
 ਤੇਲਾਗੇਹਮਖਰੇਪੁਸੀਹਹਿ ਪਰਖਾਇਨੁਕਿਛੁਨਾਹੀ
 ਤਬਿਆਵਦਾਹਮਭੂਖੇਪਿਆਸੇਹਤੇਹਹਿ ਹਮਕਉ
 ਅਹਾਰਨਹੀਪਹੁਚਤਾਤਬਰਜੇਜਨਕਕਰਿਆਰੇਤੁਮ
 ਰੇਵਾਸਤੇਪਰਮੇਸਰਪਾਸਿਬੇਨਤੀਕਰਉਗਾਤੁਮਕਉਅ
 ਹਰਤੀਪਹੁਚੇਗਾਤਬਿਰਾਜਾਜਨਕੁਪਰਮੇਸਰਪਾਸਿ
 ਗਇਆਆਗੇਤੇਬਹੁਤਪਰਮੇਸ੍ਰੀਆਲੋਹਆਤੁਬ
 ਰਾਜੇਜਨਕਬੇਨਤੀਕਰੀਪਰਮੇਸ੍ਰਪਾਸਤਾਬਿਜੇਤ੍ਰਿਖਰਾ
 ਤੇਆਕਰਿਓਸੁਜੀਬੇਨਤੀਜੇਸੁਨੀਐਫੇਰਿਮਰਾਹਕ

ਮੁਹੇਆਠਾਜਾਜੀਤੁਮਕੋਹਗੇਸਭੁਕਿਛਹਾਜਰੁਖਨਾਏ
 ਾਤਬਰਾਜੇਕਹਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਓਇਜੇਜੀਅਨਰ
 ਕਤੇਨਿਕਾਲਕੈਸੁਰਗਪਾਏਥੇਸੋਉਨਕਾਕਿਛੁਖਾਣੁਪੀ ॥ ੭
 ਏਪੇਨਦਕਉਕਿਛੁਪਹੁਰਤਾਨਹੀਉਨਕਉਕਿਛੁਖ
 ਏਪੀਏਰੀਦਿਆਲਗੀਕੀਠੈਤਬਹੁਕਮੁਹੇਆਜ
 ਨਕਜੀਏਬਾਤਤਉਅਜਹੁਨਹੀਜਾਨੀਜਨਕਕਹਿ
 ਆਜੀਤੇਰੀਬਾਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨਹੀਜੀਤੁਦਿਆਲਪੁ
 ਰਖੁਅਵਰੁਕੇਈਕਿਆਜਾਨੈਜੀਜਨਕਜੀਮੈਤਾਤੇਰੇ
 ਕੋਨਰਕੀਜੀਸੁਰਗਪਾਏਹਹਿਪਰਬਿਨਾਕਮਾਏਬਿ
 ਨਾਬੀਜੇਛਾਦਨਭੇਜਨੁਨਹੀਪਾਈਤਾਜੇਓਇਬਹੁਨਿ
 ਆਪਏਹਥਿਕਰਿਕੇਬੀਜਹੀਤਬਓਇਈਗਛਾਦ

ਨਕੁਜਨੁ ਪਾਵਹਿ। ਰੇਜਨ ਕੁਤੁ ਗਤੁ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ੩੬੪
ਬਿਨਾ ਬੀਜੇ ਪਾਵਹੁ। ਕੁਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕਉ ਮਿਲਿਕ
ਰਿਅਰ ਮੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰਤੇ ਹਹਿ। ਅਰੁ ਨਾ ਮੁਦਾਨੁ ਇਸਨ ०
ਨੁ ਕਰਤੇ ਹਹਿ। ਓਇ ਮਨੁ ਖਜਨ ਮਿਆਇ ਭੁੰਚਤੇ ਹਹਿ।
ਪਰ ਜੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਤੇ ਨਾ ਮੁਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰ
ਨੁ ਕਰਤੇ ਹਹਿ। ਤਿਨ ਕਉ ਭੀ ਜੂਨੀ ਭੁੰਚਾਵਤਾ ਹੈ। ਬਿਨਾ ਬੀ
ਜੇ ਮੇਰੀ ਕਉ ਦਾਨ ਦੇਤਾ ਨਾਹੀ। ਜਾਪਾਲ ਕਮਾਈ ਕ
ਰਿਧ ਮਖੰਡ ਮਾਤੁਲ ਕਮਹਿ। ਮੇਰੇ ਨਿਮਤ ਦੇਵਹਿ ਤਾਹਉ
ਈਹਾਉਹਾਉ ਨ ਕਉ ਆਖੇ। ਨਿਧ ਕਰਿ ਦੇਉ। ਤਾ ਬਿਜਨ
ਕਰਹਿ। ਆਜੀਤੈ ਧਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਆਹੈ ਸੇ ਕਹਾਹੈ ਉਸਧ
ਧਰਮ ਖੰਡੁ ਕਾ ਪਰਤਾ ਪੁਕੈ ਸਾਹੈ। ਜਨ ਕਜੀ ਧਰਮ ਖੰਡੁ ਮੇ

ਗੰਧਰੀ ਤੈ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁਲੇਕਮਤਿ ਇਸਹੀ ਧਰਤੀ ਕਾ ਕਮਾਇਅ ०
ਪਾਈ ਤਾਹੈ ਧਰਤੀ ਜੇਹੈ ਸੋ ਮੇਰੀ ਧਰਮ ਸਾਲਹੈ ॥ ਜੈਸਾ ਕੇ
ਈ ਬੀਜੈ ਤੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥ ਬੁਰਾ ਕਰੈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਪਾਵੈ ॥ ਭੁਲਾ ਕਰੈ
ਸੋ ਭੁਲਾ ਪਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਜੇ ਦੇਵਤੇ ਹੋ ਸੋ ਉਹਾ ਕੀ ਕਮਾਈ ਖਾਤੇ
ਤੈਨਾ ਨਾ ਰਿਹੂ ਈਹਾ ਕੀ ਕਮਾਈ ਖਾਤੇ ॥ ਤੈਨਾ ਜਨਕ ਕ
ਹਿ ਆਜੀਤੈ ਜੈ ਕਾਲਿ ਜੁਗੁ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ॥ ਏਹੁ ਤਕਿ ਸਕਉ ਸੁ
ਕੁਤ ਕਰਨੇ ਨ ਦੇਗਾ ॥ ਸੀਲ ਸਿੰਘ ਮੁਦਾਇਆ ਧਰਮੁ ਕਰਨੇ
ਨ ਦੇਗਾ ॥ ਨਾਮਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਨੇ ਨ ਦੇਗਾ ॥ ਇਸੇ ਮੇ
ਮੁਕੁ ਤੇਹੋ ਹਿਸੇ ਰਿਉ ਕਰਿ ਤੇਹਿ ॥ ਕਿਸਹੀ ਕੀ ਰਹਤੁ ਨ
ਦੇਤਾ ॥ ਨਾ ਜੇਹੀ ਜਤੀ ਕੀ ਨ ਸਿਨਿਆ ਸੀ ਕੀ ਨਾ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਚਾਹੀ ਕੀ ਨ ਤਪੇ ਕੀ ਨਾ ਉਦਾਸੀ ਕੀ ਨ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਕੀ ਕਲ

ਜੁਗਰਹੇ ਕਿਸੀ ਕੀ ਨਹੀ ਦੇਤਾ ਅਰਏ ਜੋ ਨੀ ਕਲਜੁ
 ਗੁਮਹਿ ਜਾਹਿ ਗੋਇ ਨ ਕਉ ਭਰਮਾਇ ਭਰਮਾਇ ਪਛੇ ਨਿ
 ਕਰਿ ਨ ਰਕਲੇ ਜਾਵੈ ਗਾਇ ਨਿਜੀ ਆਕੀ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ
 ਤੈ ਗੀ ਤਾ ਬਿਹੁ ਕਮਹੂ ਆਰੇ ਜਨ ਕ ਕਲੀ ਕਾਲ ਤੇਗੁ
 ਰਕੇ ਪਸਾਦਿ ਸਭ ਛੁਟੇ ਗੀ ਜੋ ਕੋਈ ਦਾਹੁ ਗੁਨੀ ਅਹੁ ਹੋਇ
 ਕਰਿ ਕੇ ਗਾ ਕੀ ਹੋਵੈ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਦਾਹਿ ਗੁ ਰੁਕੇ ਨਾਮ
 ਤਾ ਬਿਪਾਠ ਬਹੁ ਮਕਹਿ ਆਜੇ ਜਨ ਕ ਭਗਤਿ ਕਲੀ ਕਾ
 ਲ ਤੇਗੁ ਰੁਕੇ ਪਸਾਦਿ ਬਚੈ ਗਾ ਕੇ ਹੀ ਕੇ ਹੀ ਕੇ ਦਿ ਮਧੇ ਹੋ ਕੇ
 ਹੀ ਨਹੀ ਤਕਲ ਜੁਗ ਸਗਲਿ ਆਕਉ ਨ ਰਕਲੇ ਜਾਵੈ
 ਗਾ ਕਲ ਜੁਗ ਮਹਿ ਮੇਸਾ ਪਾਪਾ ਕਾ ਤੇਜ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਛ
 ਰਾਵੇ ਜੇ ਪੁਰਾ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਉਨ ਕਉ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਜਪਾਵੈ

੩੭੫

ਸਾ

ਸੁਕੁਤਾਦਿਨਾਦੈਗਾਤਿਸਤੇਏਹਜੀਅਮੁਕਤਿਹੋਗਿ॥ਤਬਜਨ
 ਕਭਗਤਕਹਿਆਜਿਏਸੀਠਾਕੁਰਜੀਸੇਤੇਰੇਬਸਿਹੈ॥
 ॥ਜਿਸਕਉਤੂਐਸਾਕਰਹਿਗਾਸੇਈਸੁਕੁਤਾਦਿਨਾਦੈਗਾ॥
 ॥ਜਿਸਕਉਤੂਐਸਾਕਰਹਿਗਾਸੇਈਉਹਕਲਿਜੁਗਮ
 ਰਿਜਾਇਨਾਮਸਿਮਰਾਦੈਗਾਸੁਕੁਤਾਦਿਨਾਦੈਗਾ॥ਜਿਸ
 ਕਉਤੇਰੀਕਿਰਪਾਹੋਵੈਗਿ॥ਤਬਸੀਠਾਕੁਰਜੀਕਹਿਆ
 ॥ਜਿਏਜਨਕਭਗਤਤੈਇਨਾਜੀਆਨਿਸਤਾਰਹੈਕਉਤੂ
 ਮਹੀਹੋ॥ਪਰਉਪਕਾਰਲੇਹਾ॥ਇਉਤੇਰੇਜਾਣੈਸਿਉਇ
 ਨਜੀਆਕਾਭੁਲਾਹੋਇਗਾ॥ਇਨਕਾਧਰਮਤੂਹੀਲੇਹਾ
 ॥ਜਿਉਜਾਣਹਤਿਉਤੇਰੇਪਿਛੈਮੁਕਤਿਹੋਹਿਗਾ॥ਏ
 ਰਿਜੇਜੀਅਹੈਸੇਭੂਖੇਪਿਆਸੇਰਹਤੇਹੈ॥ਇਨਕਉਛ

ਦਨੁ ਭੋਜਨ ਨਹੀ ਪਹੁੰਚਤਾ ਤੈਬਡ ਭਗਤ ਹੈ ਜਾਹਿ ਜਾ
 ਇਉਨ ਕਉ ਨਾ ਮੁਜਾਇ ਸੁਕ ਤਦਿ ਹੁਇ ਤੇਰੇ ਜਾਇ ਸਾ
 ਥਿਉ ਹਿਜੀ ਅਦਾਨੁ ਪਾਵਤੈ ਤੈ ਤੁਇਨ ਕਉ ਪੁਨ ਲੇਹਾ ਤੈਥਿ
 ਨਾਏਹ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਤੂ ਪੁਰਨ ਭਗਤ ਹੈ ਤ
 ਬਿਜਨ ਕਬੇ ਨਤੀ ਕਹੀ ਜੇ ਜੀ ਤੈ ਜੁ ਕਾਮ ਕੀ ਆਸੇ ਮੇਰੇ ਮਾ
 ਥੇਉ ਪਰਿ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਚਾਹੈ ਜੇ ਤੇਰੇ ਆਗਿਆ ਨਾ
 ਕਰਉ ਪਰਜੀ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਹੀ ਐ ਜਨ ਕਭਗਤਿ
 ਕਹਾ ਜੋ ਕਿ ਛੁਕੈ ਗਾਸੇ ਮੇਰੀ ਨਿਲ ਉਗਾ ਤਬ ਜਨ ਕ
 ਭਗਤਿ ਕਹੀ ਆਜੇ ਏ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਤੈ ਜੋ ਕਾਲਿ
 ਜੁਗੁ ਆਗੇ ਭੋਜੀ ਆ ਹੈ ਸੇਤਾ ਮੇਰੀ ਭੀਰ ਹੁਣ ਦੇਇਗ
 ਤਬ ਮੇਰੇ ਗਏ ਕਾ ਕਵਨ ਪਰਮੁ ਹੈ ਤਬਿ ਸੀਠਾ ਕਰ ਪਾਰ

ਬ੍ਰਹਮਕਹਿਅਜੇਏਜਨਕਭਗਤਮੇਕਲਜਗੁਕਉਕ
 ਛੇਠਿਆਐਜੇਕੋਈਭਗਤੁਹੋਇਗਾਤਿਸਕੈਤੂਨਿਕਟਨਜਾ
 ਈਆਹੁਤਬਰਾਜੇਜਨਕਕਹਿਆਏਕਬੇਨਤੀਮੇਰੀਥ ०
 ਇਪਾਇਤਾਤੂਮੁਸ਼ਕਉਤੇਜਿਕਹੇਕਹੁਕਹੇਜੀਏਹੀ
 ਬੇਨਤੀਹੈਜੇਤੂਇਸਪੰਥਮਹਿਜੇਜੀਅਤੇਜਹਿਤਿਨਕਾਹਿ
 ਸਾਬੁਰਾਜੇਧਰਮਗਾਇਉਪਰਿਨਹੀਪਾਦਵੁਆਉਨਕੀਨੇਕੀ
 ਬਦੀਦੁਖਸੁਖਰਾਜੇਧਰਮਗਾਇਹਵਾਲੇਨਹੀਕਹਵੁਆਤਬ
 ਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਹਿਜੇਏਜਨਕਭਗਤਜਾਹਿਜੇਤੇਰੇਪੰਥਮ
 ਹਿਆਵੈਗਾਤਿਸਕੀਨੇਕੀਬਦੀਦੁਖਸੁਖਸੁਕਤਿਜੂਨੀ
 ਭਲਾਬੁਰਾਤੇਰੇਬਸਿਐ॥ਤਿਸਕਾਮਰਣਜੀਵਣਤੇਰੇਬਸਿਐ
 ਮੇਰਾਬਚਨੁਹੈ॥ਜੇਕੋਈਤੇਰੇਪੰਥੁਕੀਬਾਤਿਮੇਰੇਪਾਸਿਆ

ਇਕਰੇਗਾਗਤਿਨਕਉਮਾਹਿਕੁੰਨੀਨਰਕਦੇਉਗਾਮੇਰੀਅੰ ੩੧੧
ਗਿਆਮੈਯੋਅਵਹੁਜਿਤਨਾਸਿਸਾਰਮੇਪੈਦਾਇਸਕੀਤਾਹੈ
ਯਸੇਸਰਗਜੇਧਰਮਭਾਇਕੇਹਵਾਲੇਕੀਆਹੈਅਰੁਜੇਕੋਈ
ਤੇਰੇਪੰਥਮਹਿਆਵੈਗਾਤਿਸਕਾਹਿਸਾਬੁਤ੍ਤਿਜਾਣਾਜਿਉਜਾ
ਵਹਿਤਿਉਕਹਿਕਿਸੇਕੀਹਦਿਨਾਹੀਜੇਕੋਈਤੇਰੇਪੰਥਕੀਕੋਈ
ਥਾਤਿਚਲਾਵੈਮੇਤੇਰਾਪੰਥਕੀਆਮਾਤੇਰਾਨਉਨਕਰੇ
ਹਵਾਲੇਨਾਨਕਕਉਕਲੀਕਾਲਨਪੁਛੈਨਾਠਾਜਾਧਰਮੁਲੇ
ਖਾਨਲੇਇਆਤੇਰੇਪੰਥਕੀਥਾਤਿਤੇਰੇਹਵਾਲੇਜੇਕੋਈਮੇਰਾਨੰ
ਉਲੇਆਵੈਗਾਤਿਸਕਉਮੁਕਤਿਮੇਕਰਉਗਾਗਤਬਗੁਰੂ
ਬਾਬੇਨਾਨਕਸਤਿਸਿਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਨਾਮਦਾਨਇਸਨੰ
ਨੁਸੀਲਸਿਜਮੁਸੁਕੁਤਾਬਾਬੇਨਾਨਕਮਤਿਲੇਕਰਿਸੀਠਕੁ

ਹੁਜੀਅਤੇਬਿਦਾਭਇਆਕਲੀਕਾਲਮਹਿਆਇਆਖ
ਡੀਕੇਘਰਿਜਨਮਬੇਦੀਕੇਬੀਸਿਕਾਲੂਕੇਗਿਗਾਤਿਪਿਗਕੇਉ
ਦਰਿਮਹਿਜਗਨਿਸਤਾਰੁਕਉਆਇਆਜਨਮਿਆਓ
ਇਜੇਚਉਦਹਿਕੋਰੀਕੋਟਿਜੀਉਥੇਤੇਓਇਕਲੀਕਾਲਿਮਹ
ਆਇਅਵਤਾਰੁਲੀਆਤਿਸਕੇਨਿਦਿਤਿਗੁਰੁਬਾਬੇਨਾਨ
ਕਜੀਕਲਿਜੁਗਮਹਿਆਇਆਪੰਜਾਬਕੀਧਰਤੀਕਾਲੂਕੇ
ਗਿਗਤਿਪੁਗਕੇਗਿਹਜਨਮਿਆ॥੧੫੨੬॥ਪੰਦ੍ਰਮੈਛਬੀ
ਹਾਵੈਸੁਦੀਤਿਤੀਆਸਦਾਪਹਿਰਿਗਤਿਹਰਿਦੀਕਉਆਇ
ਜਨਮਿਲੀਆਤੁਬਿਜੇਕੇਈਕਹੇਤੇਹੈਨਿਜੇਤੁਗਤਿਹੋਇਕ
ਗਿਛਿਰਿਜਨਮਿਆਵੈਸੋਕਉਆਵੈ।ਕਹੈਇਸਬਾਸਤੇਕਰਕੇ
ਆਵਤੈਐ।ਤੇਰੇਤੁਗਤਿਜਨਮਮਰਦੁਗਾਦਿਚਿਨਾਹੀ॥ਜ

ਨਪਰਉਪਕਾਰੀਆਏ॥ ਜੀਉਦਾਨਦੇਗੁ ਤੀਲਾਇਨਹਰਿ
 ਸਿਉਲੇਮਿਲਾਇ॥ ਭਗਤਿਜੋਫਿਰਿਸੈਸਾਰਿਮਹਿਅਦੁ
 ਤੇਰੈ॥ ਨਿਸੇਬਿਨਸੈਸਾਰਮੁਕਤਿਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਓਹੁਜੀਅ
 ਕਉਪਰਮੇਸਰਕੀਭਗਤਿਦਿਵਾਵਤੇਰੈ॥ ਉਨਕੇਪ੍ਰਸ
 ਦਿਕਠਕੈਕਈਜੀਵਮੁਕਤਿਹੋਤੇਰੈ॥ ਸੇਜੀਉਪਰਉਪ
 ਕਾਰਕਉਸੈਸਾਰਿਆਵਤੇਰੈ॥ ਫਿਰਿਜੀਅਕੋਉਧਾਰ
 ਏਕਉਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਕਲੀਕਾਲਮਹਿਆਇਆ॥
 ਜਗਾਨਿਸਤਾਰੈਕਉ॥ ਸਾਖੀਸਪੁਰਨਹੋਈ॥

੧੬ ਸ੍ਰੀਸ

ਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ **ਆਗੇਜੁਗਾਵੀਚਾਰੁ॥** ਸਤਿਨੁ
 ਗੁਗੁਰੂਕਾਨਉ॥ ਅਹੀਮਿਰਆਨਬੇਦਸਾਮਪਉਨੀਅ

१०॥ ਰਾਜਕੀਤਾ॥ ਮਾਰਜਾ ਬਰਸਾਰੀ॥ ੧੦੦੦੦੦॥ ਸਿਖ
 ਕਰੋੜੀ॥ ੧੫੦੦੦੦੦੦੦॥ ਪੇਰੀਪਏ॥ ਮਾਗਿ ਮਾਹੇਈਗੁ
 ਰੂਕੀਗਾਥੀਜਗਪਾਦਹੁ॥ ਤਾਥੀਜਗਪਾਇਆ॥ ਸਤੁਸਿਖਸ
 ਦਾਏਰੁਕਮੁਹੇਇਆਜੇਦਹੁਸਿਖਕਰੋੜੀਪੰਜਜੇਵੇਹੋਰੁਨਜੇ
 ਵੇ॥ ਹਾਥੀਫੇਰਿਜੀਵਾਲਿਆਤਾਪਛੇਤਾਵਣੁਲਗੇਤਾਗੁਰੂ
 ਮਾਖਿਆਓਹੁਵੇਲਾਟਲੀ॥ ਤਾਪਛੇਤਾਵਣੁਲਾਗੇ॥ ਤੇਤ ੦
 ਜੁਗਬਿਖੈਗੁਰੂਕਾਨਾਉਰਾਜਾਜਨਕਾ॥ ਬੇਦਜੁਜਰਪਉੜੀ
 ਮਾ॥ ੫੨॥ ਰਾਜਕੀਤਾ॥ ਤਿਸਰੀਆਰਜਾਦਸਹਜਾਰਬਰ
 ਸਰੀ॥ ੧੦੦੦੦੦॥ ਸਿਖਕਰੋੜੀ॥ ੧੧੦੦੦੦੦੦੦॥ ਪੇਰੀ
 ਪਏਗੁਰੂਕੀਆਗਿਮਾਹੇਈਪੈਰਾਜਗਪਾਦਹੁ॥ ਸਤੁਸਿਖ
 ਸਦਾਏਮਾਗਿਮਾਹੇਈਜੇਦਹੁਕਰੋੜੀ॥ ੧॥ ਜੇਵੇਹੋਰਨਜੇ

ਦੇ॥ਘੋੜਾਫੇਰਿਉਠਖੜਾਕੀਤਾ॥ਰਹਦੇਫੇਰਿਪਛੇਤਾਵਣੁਲ ੩੭੮
 ਗੇ॥ਹੁਕਮੁਹੋਆਓਹੁਦੇਲਾਗੁਦਗੀ॥ਦੁਆਪੁਰਿਜੁਗੁ॥
 ਬੇਦਹੁਗੁ॥ਗੁਰੂਕਾਨਾਉਗਾਜਾਹਰੀਚੈਦਾ॥ਸਿਖਕਰੇਨੀਛ
 ਤੀਸ॥੩੬੦੦੦੦੦੦॥ਘੇਰੀਪੈਂਆਗਿਆਜੇਈ॥ਗੈਡਾ
 ਜਗਪਾਦਹੁ॥ਗੈਡਾਨਪਾਇਆਸਿਖਸੰਤਸਦਾਏ॥ਹੁਕਮੁਹੋ
 ਆਜੇਦਹੁ॥ਕਰੇਨੀਬਾਰਗ॥੧੩੦੦੦੦੦੦॥ਜੇਦੇਹੋਰਨਜੇ
 ਦੇ॥ਤਾਗੈਡਾਫੇਰਉਠਾਲਖੜਾਕੀਤਾ॥ਤਾਪਛੇਤਾਵਣੁਲਗੇ
 ॥ਗੁਰੂਆਖਿਆਓਹੁਦੇਲਾਬਿਤੀਤਿਭਈ॥ਕਲਜੁਗੁਗੁਰੂ
 ਕਾਨਾਉਨਾਨਕਧਰਿਆ॥ਆਰਜਾਬਰਸਸਉ॥੧੦੦॥ਬੇਦ
 ਅਥਰਬਣੁ॥ਏਥੇਜਗਮਨੁਖੁਪਾਵੈਗਾ॥ਏਤਜੁਗੁਜੇਪੈਰੀ
 ਪਦਨਗੇਸੇਸਭਉਪਰਨਗੇ॥੧॥ਸਾਖੀਆਦਿਅਕਾਰਕੀਸਿਪੁ
 ਠਨੇਈ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੁਰਬਿਲਾਵਲਕੀਦਾਰ
 ਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ ॥੧॥ ॥ ਸੁਲਤਾਨਪੋਰੋਸਾਹਕੀਧੁਨੀ
 ਗਾਵਹੀ ॥ **ਸਲੋਕਮ ੧੮ ॥** ਪਾਕੁ ਬਿਐ ਬੁਝ ਅਲੇਖਤੁ ਅਲਹੁ
 ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੧॥ **ਪਉੜੀ ॥** ਪਾਕੀਨਾਈ ਪਾਕੈ ਸਚੁ ਸਿ
 ਰਜ ਦੁਹਾਰਾ ॥ ਛਤੀਹੁ ਗੁਰਬਾਰ ਵਿਚਿਲਾ ॥ ਇਥੈ ਠਾਧੁ ਪੂਕਾਰ
 ॥ ਤਾਰਿ ਛੁਨਾਹਿ ਸਿਰਜ ਅਪਾਸਿ ਤਾਕੁ ਤਬ ਸਤਾਰਾ ॥ ਰਚਨਾ
 ਕਰਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨ ਸੁਰਬੰਧ ਕੀਆ ਅਕਾਰਾ ॥ ਓ ਅੰਕਾਰ ਕਰਿ
 ਤਦਿ ਹੁਣ ਲਗਾ ਸਿਸਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀ ਐਕ
 ਉਣ ਜਾਇ ਤਿਸਦਾ ਪਾਹੁ ॥ ਦੁਚੁ ਸਚਾ ਪਰਵਦ ਗਾਹੁ ॥੧॥
ਸਲੋਕਮ ੧੯ ॥ ਆਪਿ ਸਾਜੇ ਪੰਜ ਫਰੇਸ ਤੇ ਬਾਤ ਨ ਤੇ ਅਕ
 ਗਾ ॥ ਦੁਜੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜ ਕੈ ਰਚਣ ਲਗਾ ਸਿਸਾਰਾ ॥੧॥ **ਪਉੜੀ**

ਨੂਰਪੰਥ ਜਫਰੇ ਸਤੇ ਕੁਦਰਤਿ ਹਆਪਿ ਸਦਾ ਰੋ ਭੁਲਾਵਣੁ ਉ ੩੮੦
 ਪਾਰਿ ਅਜਾਜੀਲ ਹੈ ਆਪੁ ਕੀ ਆਸਿ ਰਜਣੁ ਹਾਰੇ ਅਸੁ ਗਠੀ
 ਲਨ ਫੀਲ ਦਾਰਨ ਤੁਲਈ ਖੜਾ ਦਰਦਾਰੇ ਮੇਕਾਈ ਲੁਮਿ
 ਹੁਕਾਮ ਸਰਫੁ ਆਪਿ ਕੀ ਆਸਿ ਰਜਣੁ ਹਾਰੇ ਜਬ ਗਈਲ
 ਜਗਨ ਦੀ ਆਇ ਸਭੁ ਕੀ ਕਤਜੀ ਆਉ ਤੈ ਅਜਾਜੀਲ
 ਤੈ ਪ੍ਰਿਥੁ ਆਜਾ ਰਹੇ ਪਿਆਰੇ ਧਨੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਣੇ ਹਾਰੇ
 ॥ ਸਲੋਕ ੯੧ ॥ ਫਿਰੇ ਸਤਿ ਆਨੁ ਫਰਮਾਇ ਆਸ ਚੈ ਪ
 ਰਵਦਗਾਰ ॥ ਮਿਟੀ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਹਚਿ ਫਿਨੁ ਕਰਿ ਅਹੁ ਸਜਿ
 ਸਦਾ ਰਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੁਕਮੁ ਕੀ ਸਚੈ ਖੁਦਾਇ ਲੇ ਆਵੁ
 ਮਿਟੀ ਜਾਇ ॥ ਆਏ ਹੁਕਮੁ ਫਰੇ ਸਤੇ ਤਾਜਿ ਮੀਉ ਠੀਹੁ ਆ
 ਇ ॥ ਚਾਰੇ ਤੇ ਤ੍ਰਿਨ ਸਕਨੀ ਦਿਲ ਦਰਦੁ ਉਨਾ ਦੈ ਪਾਇ ॥ ਹੁਕ

੩ ਸਲੋਕ

ਮੁਹੇਆਮਜਾਨੀਲੁਨੂਲੇਆਇਆਮਿਟੀਜਾਇਆਜਿਮੀ
ਪੁਕਾਰੀਬਖੈਕਿਉਆਟੀਇਨਤੁਝਾਇਆਮਜਾਨੀਲੁਨ
ਮੰਨਿਓਕਿਓਕਿਉਤੇਗਦੁਕਮੁਖੁਦਾਇਦਰਿਕੂਕੀਤਾਹਉਅੰ ॥
ਭੁੱਖਾਪੇਕਰੇਉਸਤਾਦਕੀਹਿਕਮਤਿਆਕਰੇਇਆਆ
ਪੇਦੇਖੇਠਗਕਰਿਬਦੇਦੋਸਧਰੇਇ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਕਿਉਦੇਹੀ
ਦੇਦੀਆਂਦੀਇਉਸਚੈਆਪਿਅਲਾਇਆਘਾਫਿਰਅਰਜ
ਕੀਆਮਜਗਾਈਲਮੇਤੇਗਦੁਕਮੁਕਮਾਇਆਜਿਥਹੁ
ਤੇਝਹਿਜੋਝਿਫਿਰਿਤਦਿਸਚੈਇਉਅਲਾਇਆਤਦਹਮਿ
ਟੀਅਰਜਕਰਿਦਗਾਹੇਦੁਕਮੁਕਮਾਇਆਪੀਜਿਸੈਬਰ
ਸਾਗੇਇਕੈਬੁਤਆਦਮੁਗਸਿਬਦਾਇਆਅਸਦੁਬਿਅੰ ॥
ਵਨਿਅਸਮਾਨ ਤੇਆਇਬੁਤੈਨੁਛਾਹਿਜਾਇਆਅੰਸ ॥੩॥

ਨਮਜਾਜੀਲਸਿਖਲਾਇਆ॥ ੪॥ ਸਲੋਕ ੪੯॥ ਆ ੩੯੯
 ਪਿਅਲਖਨਲਖੀਐਸਚਾਤ੍ਰਿਸੁਬਹਾਨਿ॥ ਆਦਮੁਦਿਚ
 ਹੁਈਦਮੇਪਨੁਕੁਦਗਤਿਕੀਆਹੈਗਨਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਈਦ
 ਮਪੇਦਾਰੋਇਆਪੁਨਿਦਿਚਹੁਲਾਇਆਕਛਾਇ॥ ਈਦਮਗ
 ਖਾਬੁਤਦਾਕੋਨੇਨਸਕੈਜਾਇ॥ ਜਾਵਨਿਸੁਬਹਫਰੇਸਤੇਬੁ
 ਤਸਾਬਤਭਿਠਾਆਇ॥ ਆਦਮਤੇਬੁਤਰਾਸਿਕਰਿਮੁਹਕੀ
 ਰੀਤੋਸੁਆਪਿਬਣਾਇ॥ ਅਲਹਅਖੈਨੂਰੀਆਦੋਹੇਸਿਜ
 ਦਾਕੁਲਹਿਨਿਦਾਇ॥ ਤਬਦੇਹੀਸਿਜਦਾਕੀਆਸਲਵਾਤਿ
 ਅਨੁਨਿਸੁਣਾਇ॥ ਅਜਾਜੀਲਨਮੀਨਿਓਤਾਬਿਕੁਲਾਨਾ
 ਤਿਦਾਗਲਿਪਾਇ॥ ਈਉਕੀਤੀਅਸਰਾਬਿਰਜਸਇ॥ ੫॥
 ਸਲੋਕ ੪੯॥ ਤੁਹੈਅਗਮਅਥਾਹੁਹੈਤੂੰਪਾਕੀਨਾਈਪ ०

ਪੁ। ਕੀ ਤੋ ਨੁ ਬੁਤੁਰਲਾਇ ਕੈ ਆਬ ਆਤ ਸਿਬਾ ਦੀਖਾ
 ਕੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਬ ਆਤ ਸਿਬਾ ਦੀਖਾ ਕੁ॥ ਲੇਏ
 ਹੁਕੀ ਤੋ ਨੁ ਚੀਜ ਰਲਾਇ॥ ਰੂਹੁ ਰਹੇ ਸਾਜਿ ਅਨੁਪਾਇ
 ਧਾ ਤੂੰ ਅਕਲ ਟਿਕਾਇ॥ ਰੂਹਾ ਜਬਾਬ ਤਿਥੈ ਅੰਧੇ ਹੁਤਿ
 ਠਾਲੀਯਾਇ॥ ਦੇਵੇ ਦਾ ਦਾ ਵਾੜੀ ਐਕਰਿ ਖੀਵਾ ਠੀਗਿ ਰਿ
 ਝੁਗਾਇ॥ ਅੰਦਤ ਤਿਸੁ ਦਿਨ ਕੀ ਤੀਓ ਸੁਓ ਹੀਲਈ ਅਨੁਕ
 ਉਲਕਰਾਇ॥ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਤੇ ਛਿਕਿ ਆਈ ਆਸਦੁ
 ਆਖੇ ਸਿਫਤਿ ਅਲਾਇ॥ ਤਦਿ ਕੀ ਤੀਓ ਸੁਹਾਹਿ ਮਖੁ
 ਦਾਇ॥ ੬॥ ਸੋਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਖਾਲਕ ਖਲਕ ਸਕੁ ਆ
 ਪਿਰੈ ਦੂਸਰਿ ਅਦਰਿ ਨ ਕੋਇ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖ
 ਦਾਸ ਚਾਸਾਹਿ ਬੁਝੇਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾ ਅਲਹ

ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਹੈਰਾਨਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੇ ਸਭ ਲੋ ३੧੨
 ਇਪਤਾਲ ਜਿਉ ਜਗਾਨਿ ਪੰਜ ਫਰੇਸ ਤੇ ਹੁਚਿ ਓਨੁ ਰਾਹਿ
 ਕਰਿ ਪਰਵਾਨਿ ਕੁਦਰਤਿ ਆਦਮ ਸਾਜਿ ਓਨੁ ਬੁਤੁ ਪਾਕੇ
 ਕਰਿ ਅਉਸਾਨਿ ਆਦਮੁ ਵਾਉ ਪਾਇ ਕੈ ਵਿਚਿ ਭਿਸਤੈ
 ਮਿਲਿ ਬਾਨਿ ਸਭਿ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਸੁਖ ਗਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋ
 ਕ ਮ ੮੧ ॥ ਆਦਮੁ ਵਾਉ ਪਾਇ ਕੈ ਪਲੇ ਭਿਸਤੁ ਖੁਦਾਇ ।
 ਆਦੁ ਨੀ ਆਮੰਦ ਰਿਭੇ ਜੇ ਵੇ ਕੋਈ ਖੇਲੁ ਬਣਾਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉ
 ਕੀ ॥ ਬਾਬੇ ਆਦਮੁ ਵਾਦਾ ਭਿਸਤਾ ਪੁਰਿ ਅੰਦਰਿ ਡੇਰਾ
 ਬਾਬਾ ਆਦਮੁ ਬਪਾਸਿ ਜਾਇ ਬਹੈ ਨਿਜੀ ਕੀ ਨੇਰਾ ॥
 ਕਰੈ ਅਰਜੁ ਖੁਦਾਇ ਥੈ ਸਰਮੁ ਖੀਜੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ॥ ਰਹੀ ਅਹੁ
 ਪਾਕੁ ਕਰਾਗਿ ਵਿਚਿ ਭਿਸਤਾ ਪੁਰਸਗਲਾ ਤੇਰਾ ਅਜਾਜੀ

ਲਵੰਖੀਲੁਦਾਰੁਜਾਇਕੀਆਹਵਾਥੈਫੇਗਾਦੇਇਮੇਵਾਬਿ
ਗਾਈਅਨੁਕਾਰਿਬੈਠੀਜੀਉਕੁਲੇਗਾਕਉਣਜਾਣੈਕਉਤ
ਕੁਤੇਗਾ॥੨॥ਸਲੋਕਮ॥੧॥ਆਦਮਨੇਕੁਪੁਦਾਇਦੈਸ
ਲਦਾਤਿਕਹੈਨਿਤੁਜਾਇਭਾਣੈਚਲੈਖਸਮਦੇਹਦਾਗਬਿ
ਰਜਾਇ॥੧॥੫ਉੜੀ॥ਕੁਨਸਿਕਰਿਸੁਬਹਨਨੁਦਰਗਾ
ਹੁਆਦਮਆਇਆਥਾਬੇਆਦਮਹਵਾਨੁਪੁਸਿਗ
ਲੀਨਲਿਬੁਲਾਇਆਹਵਾਸੁਣਾਇਆਆਦਮੈਮੇਥਾ
ਸੁਹਖਾਣਾਖਾਇਆਆਦਮੁਕਹਿਆਹਵਾਨੁਕਿਸੈਅ
ਵਿਦਰੋਗੁਸੁਣਾਇਆਆਧਾਦਾਣਾਕਛਿਕੈਆਦਮਨੁ
ਹਵਾਦਿਖਲਾਇਆਆਦਮਕਹਿਆਹਵਾਨੁਤੈਤ੍ਰਿਸ
ਤੋਵਾਸੁਗਵਾਇਆਏਹਮੇਵਾਤੈਕਉਖਾਇਆ॥੬॥

ਸਲੋਕੁ ਮ ० ੧ ॥ ਗਜਤੰਦਰਦੈਏਹਰਤੁ ਦਿਤੀਸੈਤਾਨਾਹ ੩੧੩
 ਦਾਮੇਦਾਕਿਉਖਾਇਓਜਿਮਨਹਿਕੀਆਸੁਬਹਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ੫
ਉੜੀ ॥ ਆਦਮਕਹਿਆਹਵਾਨੂਅਸੀਆਏਸੈਤਾਨਾਡਿਗਾ
 ਏਹਾਰੇਦਾਦਾਖਾਇਆਸਾਥਿਭੰਗੁਨਤੇਰੇਪਾਇਹੁ
 ਕਮੇਨਾਲਿਖੁਦਾਇਦੇਆਦਮਤੈਹਵਾਚਲਾਏ ॥ ਉਮਤਿਸ
 ਸਾਜਿਅਹੁਅਪਣੀਕਰਿਜੁਗਤੀਜੀਉਉਪਾਏ ॥ ਸਿਫਤਿ
 ਸਲਾਹਬੰਦਗੀਵਿਚਿਦੁਨੀਆਏਹਕਮਾਏ ॥ ਦੇਈਸਚੁ
 ਨਹਸੀਹਤਿਤਿਨਆਖਿਸੁਣਾਏ ॥ ਰਬਭੇਜੇਤਅਸੀਆ
 ਏਹਾ ॥ ੧ ॥ **ਸਲੋਕੁ ਮ ० ੧ ॥** ਅਉਲਾਦਆਦਮਬਧੀਆਕੀ
 ਤੀਕਰੇਣੁਹਾਰੇ ॥ ਇਕਲਾਏਤੈਬੰਦਗੀਇਕਰੁਬੰਦਕਾਰੇ ॥
੧ ॥ ੫ ਉੜੀ ॥ ਆਦਮਪਿਛੋਆਦਮੀਕੁਦਰਤਿਤੇਰੀਵਾਹੁ

ਦੀ

ਵਹਾ ਜੀਮਨਿ ਬੇਟੇ ਬੇਟੀਆ ਸਿਜੇ ਗਏ ਵਨ ਵੀ ਵਾਹਾਤਿ
 ਬੀਲੇ ਕੀ ਬੀਲੇ ਨੂਹ ਨੀਆ ਕਾ ਬੇਰ ਦਿਵਾਹਾ ਅਪਣੈ ਭਾ
 ਵੈਰ ਲਿਆਹੈ ਬੀਲ ਕੀ ਆਹੋ ਰੋਗਾਹਾ ਆਇਆ ਹੁਕ
 ਮਖਸਮ ਕਾ ਮੰਨ ਲੇਏ ਸੇਵੇ ਪਰਦਾਹਾ ਜੇ ਕੋਈ ਬਾਗੈ ਸੀਖ
 ਰਾਂਤਿ ਸਤਾਈ ਅਮਰੁ ਮੁਬਾਹਾ ਕਰਦਾ ਬਾਗੈ ਸੇ ਪਾਤਿਸ
 ਹੁ॥ ੧੧॥ ਸਲੋਕ ੧॥ ਜਿਨੀ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ
 ਨੂਸਾ ਬਾਸਿ॥ ਪਏ ਕਬੂਲ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚਿ ਯਕੀਨੁ ਜਿ
 ਨਾਦਾਰਾਸਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੀ ਬੀਲੀ ਬਾਗੈ ਆਹੈ ਸੀ
 ਖਚਾਤਿ ਬੀਲੀ ਨਾਮੁ ਦੁਹਾਈ॥ ਤਿਹੁ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਦੁਇ
 ਤਿਤੁ ਦਿਵਸੇ ਦੁਹਾਈ॥ ਤਿਬੀਲੀ ਹੁਇ ਦੁਹਾਈ ਕੀ ਬੀ
 ਲੀ ਅਹੁਤੁਰ ਕੀਰਾਹੀ॥ ਹਥ ਨਹੀ ਕੀਹੁ ਕਿਸੈ ਏਆ

ਪਿਕਰੈ ਸੁਪੇ ਦੀ ਸਿਆਹੀ ॥ ॥ ਕੋ ਖਾਲੀ ਨਾਹੀ ॥ ३੮੪
ਖਾਲ ਕੋਰ ਬੁਸਭੁ ਦਿਲੁ ਅੰਦਰਿ ਮਾਹੀ ॥ ਸਚਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀ
ਤਿਅਨੁ ਅਮਰੁ ਸਭੁ ਖਾਸਨ ਕਰਮ ਦਿਵਾਹੀ ॥ ਥਿਰੁ ਸਚੇ ਕੀ
ਪਤਿ ਸਾਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਧੁ ॥ ਭਤੇ ਭੰਗਾਇਲਾਹਿ ਦੈਖੇ
ਕੈ ਬਰਨਾਇਲਏ ਨਿ ॥ ਕਰਨ ਨਿਵਾਜਾ ਰੇ ਜੇ ਬੰਦਗੀ ਦਾਇਮੁ
ਖਰੇ ਕਰੇ ਨਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਈਸੇ ਮੁਸੇ ਮਿਹਤ ਰਦ ਉਦਾਇ
ਬਰਾਹਿਮੁ ਖਲੀਲਾਧਿਆਏ ॥ ਇਸਮਾਈਲੁ ਜਿਕਰੀਐ
ਸਿਲੇਮਾਨੁ ਸਚੁ ਹਿਤਾਵੈ ॥ ਨੂਰੁ ਹੁਜੂ ਸਬਈਲੀਆ ਸੁਸੀ
ਸਲਕੁ ਮਾਨੈ ਅਲਫ ਸਮਾਵੈ ॥ ਇਕਲਖ ਅਸੀਹ ਜਾਰਪੇ
ਵੰਬਗੁ ਇਕੁ ਕਮੁ ਜਿਨਾਨੁ ਭਾਵੈ ॥ ਅਰਬ ਬਿਲਾਇ ਤੁਥਾਨੁ
ਤੈਕਉਣੁ ਰਚਨਾ ਦਾ ਅੰਤੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਭੁ ਨਾਸਿਰਹ ਜਰਤੁ ਹੁਸੁ

ਲਨਾਇਕਲਮਾਜਿਸਦੈਆਵੈ॥ ਨਬੀਸਚਸਬੀਲਬਤਾ
ਦੈ॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕਮ ੮੧॥ ਤਜਰਤਕਾਦੀਵਾਨੁਕਾਇਮੁਦਾ
ਜਾਹਨਾਮਾਹਿ॥ ਸਚੇਪਰਵਦਗਾਰਸਿਫਤਿਕਰੈਸਲਾਹਿ॥
੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਜਰਥਵਡਾਪੇਕੰਬਰੀਦੀਨਆਇਆਜਿ
ਸਦਾਗਾਸਿ॥ ਰਤਨਹਾਜੀਦਾਇਆਰਸੂਲਦਾਚਾਰਿਯਾਰ
ਬਹਨਿਜਿਸਪਾਸਿ॥ ਅਬੁਬਕਰਉਸਮਾਨਮਾਨੁਸਾਹਿਮਰ
ਦਾਨਿਸਾਦਿਕੁਸਾਬਾਸਿ॥ ਉਮਰਖਿਤਾਬਤਪਾਦਸੀਹਮੈ
ਨਘਾਹੀਸਿਧਘਾਸਿ॥ ਖੁਆਜਾਬੈਸਿਕਰਣੀਨਿਦਾਜਿ
ਆਬੈਠਾਇਆਤਖਤਨਿਵਾਸਿ॥ ਮਕਾਮਦੀਨਾਬਾਨੁ
ਰਬਸਭੁਦਿਲਅੰਦਰਿਵਾਸਿ॥ ਨਾਲਿਰਬਿਰਹਨਿਇਕਲਾ
ਸਿ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕਮ ੮੧॥ ਸਾਹਿਬਸੇਤੀਰਤਿਆਤੁ

ਮਨੁਹਰਿਆ ਤੇ ਆਪਾਕੂੰ ਨਾਪਾਕਹੈ ਜਾਇਲਵਸਿਆ ੩੮੫
 ਸੋਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਰਬਾਬਿਲਾਇਤਥਾਨੁਹੈਖੁਅ ੦
 ਜਾਹਾਫਿਜੁਸਿਫਤੀਰਾਤਾਇਲੀਆਸੇਗਾਜੀਲੋਹਰ ੦
 ਨਾਇਅਲਹੁਸਦਾਮਾਤਾਕੀਝਵਿਪੁਰਕਾਨੇਕੁਮਰਦੁ
 ਜਿਨਿਸਾਹਿਬੁਅਲਫੁਪਛਾਤਾਅਛਯਾਗਾਜੀਕ
 ਬੁਰਕਾਜਿਨਿਕੋਖਸਮੁਸੀਏਤਾਨੂਰਜਮਾਲਬਜਦਾਨੀ
 ਮਾਜਿਨਿਅਗਮਪਛਾਵੀਬਾਤਾਮਕੈਮਹਮਦੁਪਾਤ
 ਲਾਜਿਨਿਅਲਖਹਜੂਰੀਜਾਤਾਸਕਨਾਦਾਖਾਲਕੁਦਾਤ ੦
 ੧੫॥ ਸਲੋਕਮ॥ ੧॥ ਸਚੁਮੁਹਬਤਰਬਿਨਾਲਿਲਾਇ
 ਨਿਸੇਈਪੀਰਾਸੇਖਮਸਾਇਕਅਉਲੀਏਸੇਈਸਾਹਫਕੀ
 ਰਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਜਰਥਮੀਰਾਬਗਦਾਦਦਾਇਕਹੁਕ

ਮੁਖੁ ਦਾਈ ਜਾਣੈ ॥ ਮਖਦੂ ਮਬਹਾਵਦੀ ਮੁਲਤਾਨ ਕਾ ਸਚੁ ਅ
 ਲਹੁ ਇਕ ਪਛਾਣੈ ॥ ਪੂਠ ਬਕਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੋ ਰੰਦੂ ਜਾਇਸ
 ਦਿਨ ਆਵੈ ॥ ਮਲਕ ਦਾ ਉਦ ਬਗਦਾਦ ਕਾ ਵੇਖਿ ਕੁਦਰਤਿ
 ਸਚੁ ਸਿਝਾਵੈ ॥ ਮਕੈਸਾ ਹੁਜ ਮਾਲੁ ਹੈ ਦਰੁਲ ਗਾਨੇ ਹੁਰਬਾ
 ਣੈ ॥ ਸਕਰਲ ਨਿਤੇ ਰੇਭਾਣੈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕ ੪੧ ॥ ਜਿਨਾ
 ਕਮਾਈ ਬਿਦਗੀ ਸਚਾ ਲਾਇ ਆਨੇ ਹੁ ॥ ਪਏ ਕਬੂਲ ਖਸ
 ਮਦਰਿ ਨ ਉਤਿਨਾ ਕਾਲੇ ਹੁ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਦੀਨੇ ਕਾ
 ਸਾਹੁ ਗਦਾ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਉ ਮੇਢੇ ਗਿਛਾਯੀ ॥ ਰੁਕਨ ਆਲਮੁ
 ਮੁਲਤਾਨ ਕਾ ਸਚੁ ਪੈਰੇ ਚਲੇ ਗਾਯੀ ॥ ਖੁਆਜਾ ਮੋਨ ਦੀ ਅਮੇ
 ਰ ਕਾਉ ਨਿਤੇ ਗੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਯੀ ॥ ਦਿਲੀਦਾ ਖੁਆਜਾ ਕੁ
 ਤਬਦੀਉ ਨਿਬੁਝਿ ਆਸਰੁ ਦਿਲਿ ਮਾਯੀ ॥ ਸੇਖ ਸਰਫੁਪ ॥

ਏਪਥਿਕਾਜਿਨਿਸਚਜਗਾਇਤਬਾਹੀਸਭਤੇਸਿਫਤਿਕ ੩੮੬
 ਰਾਹੀ॥ ੧੭॥ ਸਲੋਕਮ॥ ੧॥ ਆਪੇਲੇਖੇਅਲੇਖੁਤੁੰਅ ੦
 ਪਿਦੂਸਰਅਦਰਨਕੋਇਜੇਤੈਲਾਏਬੰਦਗੀਸੇਜਾਹਰਤਿ
 ਹੁਲਾਇ॥ ੧॥ ਸੇਖਟੀਹਰਮੁਲਤਾਨਕਾਜਿਨਸਚਾਨੇਹੁਲ
 ਗਾਇਆਸਦਹਾਦੁਦਾਲਾਲਸਹਬਾਜੁਹੈਕਰਿਸਹੀ
 ਖੁਦਾਇਆਇਆਪੀਰਬਹਾਦੁਦੀਮੁਲਤਾਨਕਾ
 ਜਿਸਤੇਗਭਾਦੁਭਾਇਆਪਟਹੁਸੇਖਫਰੀਦਕਾਕਰ
 ਮਿਹਨਤਿਅਲਹੁਪਾਇਆਸਰਸੈਪਟਹੁਜੇਸੇਲੋਗਹੁਇ
 ਲਸਾਹਿਬਾਇਕੁਦਸਾਇਆਪੀਰਬਿਨੋਈਸੁਨਾਮਕਾਜਿ
 ਨਿਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇਆਸਭਤੇਹੀਪਨਹਿਖੁਦਾਇਆ॥
 ੧੮॥ ਸਲੋਕਮ॥ ੧॥ ਜਿਨੀਸਾਹਿਬੁਬੁਇਆਜਾਤਾਇ

ਦਿਲੀਆਹਿ॥ ਤਿਨਾਨੇਕਨਆਵਈਦੋਜਕਸਿਦੀਭਾਹਿ
॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਟਣਮਾਹਮੁਕਾਮੁਹੈਸੁੰਦਰਬੰਦਰਦੇਇ
ਸੇਖਾਠੇਪਟਣੀਮਕੀਆਜੀਜੁਜਿਨਿਸਚੁਕਮਾਇਆ
ਭੇਖਾਸੇਖਸਾਦੀਸਿਰਾਜਦਾਜੇਸੁਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹਾਲੇ
ਖੁਆਸੀਸਾਹਿਨਿਜਾਮਦੀਏਹੁਨੇਕਨਿਜੀਕੀਦੇਖਾਸੇਰ
ਗਤਿਦਊਦਸੇਖਪੀਠਵਿਚਸਚਾਵਾਲੇਖਾਹੋਰਲੇਖੁਰਬੁ
ਅਲੇਖੁ॥ ੧੬॥ ਸੋਲੋਕਮ॥੧॥ ਜਾਹਰਭਏਜਗਨਮਹਿ
ਜਿਨਿਅੰਦਰਿਸਿਫਤਿਰਹੀ॥ ਵਹੀਕਲਮਠਬਾਣੀਆ
ਜਾਣਹਿਸਚੁਸਹੀ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਚੂਹਣੀਦਾਪੀਕੁੰਮਾ
ਲੁਹੈਹੋਇਬੰਦਾਅਲਫਧਿਆਇ॥ ਸੇਖਸਦੇਮਲੇਨੇਹੀ
ਆਓਹੁਦੂਜੈਚਿੰਨ੍ਹਲਾਇ॥ ਕੁਠਾਲੇਦਾਅਦਰਮਾਨੁਹੈਦ

ਰਿਸਚੈ ਨੇਹ ਲਗਾਇਆ ਕੁਠਾਲੇ ਦਾਮੀਆ ਮਿਠਾਓਗ ੩੮੭
ਰਤਾਸਚ ਖੁਦਾਇਆ ਜੀਗੁਮੀ ਭੁਟਨੇਰੀਆ ਸਚੁ ਸਿਫ
ਤੀਸਿਉ ਚਿਤ ਲਾਇਆ ਸਾਹੁ ਖੁਰਮਾਦਿ ਪਾਲ ਪੁਰੁ ਮਿਲਿ
ਪੀਰੈਆ ਪੁਮਿਲਾਇਆ ਸਭੁ ਚਲਨਿ ਗਬਿਰ ਜਾਇ॥ ੨੦॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਤਿਨ ਕੈ ਮਿਲਿਆ
ਸਚੁ॥ ਸਚੇ ਸਿਉ ਸਚੁ ਗਲਿ ਗਾਇਆ ਦੁਨੀਆ ਕਚੁ ਨ ਕ
ਚੁ॥ **੧॥ ਪਉੜੀ॥** ਸਾਹੁ ਆਲਮ ਗੁਜਰਾਤਿ ਕਾ ਸੇਸਿ ਫਤਿ
ਕਰੈ ਦਰਬਾਰੇ॥ ਹਸਤੁ ਅਬਦ ਲਪਿ ਸਉਰ ਕਾ ਜਿਨਿ ਪੰਜੇ
ਦਿਲ ਤੇ ਮਾਰੇ॥ ਬਾਬਾ ਕਾ ਪੂਰ ਕਰਨਾਲ ਕਾ ਓਹੁ ਸਦਾ ਹੀਰ
ਬੁਚਿਤਾਰੇ॥ ਸੇਖ ਖੰਡੁ ਗੁਜਰਾਤਿ ਕਾ ਓਹੁ ਅਲਹੁ ਨਾਹਿ
ਦਿਸਾਰੇ॥ ਮੁਸਤਾਬਾ ਬਾਬੂ ਛੁਹੈ ਓਹੁ ਦੁਨੀਆ ਸੀਰੀਸਿਰ ०

ਗੇ॥ ਅਬ ਦਲ ਮਾਲੀ ਹੁ ਮੈ ਨਿਗਾਹਿ ਦਿਲ ਅੰਦਰਿ ਇਕੋ
 ਸਾਹੇ॥ ਮੀਆਰ ਹੇਲੇ ਹਰੀ ਪਿਆਰੇ॥ ੩੧॥ ਸਲੋਕਮ
 ੪੧॥ ਜੋਰ ਚਹਿ ਫਕੀਰੀ ਬੰਦਗੀਏ ਹਰ ਬਾਣੇ ਦੇ ਸੁ॥ ਸਭ
 ਨਾਦੀ ਤੂੰ ਰਖ ਜੀ ਕਰਿ ਬੈਠੇ ਤੇਰੇ ਭੇਖਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਪੀਰੁ ਹੁ ਜੇਰੀ ਪੀਰ ਹੈ ਸਬ ਜੀ ਕਾ ਕੁਨੇਹਾ ਪਨੇਰਾ॥ ਅਬ
 ਦਲ ਪੀਰ ਬਿਲਿਦੈ ਸੇਖ ਹੁ ਸੁਕਾਠ ਬਸੇਰਾ॥ ਮੀਆ ਬਿ
 ਲਾ ਦਲ ਪਾਂਰੀ ਫਕੀਰ ਭੇਖੈ ਠੇ ਨਿਕਰੇ ਤੇਰਾ॥ ਸੇਖ ਮੁਸਾ
 ਸਾਹਿਬੁ ਗਉ ਹੋਰ ਤਿਨ ਵਿਚ ਹੁ ਗਇਆ ਅੰਧੇਰਾ॥ ਲ
 ਤੋਰ ਸਹਰੁ ਅਉਲੀਆ ਹੁ ਪੀਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਕਾ ਡੇਰ
 ॥ ਜਿਨਾ ਸਿਦਕ ਸਬੂਰੀ ਬੰਦਗੀ ਤਿਨਾ ਨੁ ਅਲਹੁ ਨੇਰਾ॥
 ਸਭ ਨਾਨੁ ਜੀਤ ਕੀਆ ਤੇਰਾ॥ ੩੨॥ ਸਲੋਕਮ ੪੧॥

ਉਸਤਦੀਗਣਤੀਨੀਪੀਗਵਾਓਕੁਨਾਹਿ॥ਜਿਨਿਏ ੩੮੮
ਹਕੁਦਗਤਿਸਾਜੀਆਤਿਸੈਨੁਸਲਾਹਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥
ਪੀਰਪੇਕੰਬਰਅਉਲੀਏਕਉਣਗਿਏਤਿਨਾਦਾਪਾਰੁ॥
ਚਾਰਪੀਰਚਉਦਹਖਨਵਾਦਿਆਸੇਖਾਦਾਨਾਹਿਸੁਮਾਰੁ॥
ਅਠਚਿਸਤੀਛਿਇਸਖਾਦਾਸੇਖਸਬਗਿਦਿਲੇਕਗਾਰੁ॥
ਮੁਲਾਮਖਦੂਮਮੁਗਿਦਖਲੀਛੇਮੁਤਰਿਵਾਸੇਸਚੇਸਦੁਸ ੦
ਹੁ॥ਗਉਸਕੁਤਬਮਲਇਕਭੁਲੇਸਚੁਸਿਦਕਾਜਿਨਾਅ
ਹਾਹੁ॥ਜਿਨੀਜਾਤਾਪਰਵਦਗਾਰੁ॥੨੩॥ਸਲੋਕਮਃ੧
ਜਿਨਗੁਸਾਖੁਦੀਮਿਟਾਈਆਖੇਰੁਨਿਵਾਜੁਕਮਾਹਿ॥
ਨਾਨਕਦਾਸਿਕਬੁਲਤੈਦੇਹਦੀਦਾਰਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਦਾ
ਰਪੁਰੀਰੋਈ॥

ਦਾਹੂਮਵੇਸੀਕਾ॥ ਨੀਲਾਬੇਥਾਕਸੀਗਤੇਲੁ॥ ਸੁਪਾਗੀ
ਆਓਟੀਆਥਾਨੁ॥ ੨॥ ਕਉਡੀਆਥਾਨ੨॥ ਪ੍ਰਿਤਗਾ
ਦਾਸਿਰਸਾਤੀ੨॥ ॥ ਦਾਹੂਬੀਧੇਜਕਾਕਸਤੂਰੀਮਾਸਾ
੧॥ ਕੇਸਰਮਾਸੇ੨॥ ਲਭਿਗਮਾਸੇ॥ ੪॥ ਜਾਇਫਲੁਮਾਸੇ
੨॥ ਹਫੀਮਮਾਸਾ॥ ਬੋਹੜਕੇਦੁਪਮੇਪਹਰ੧੨॥ ਖਰ
ਲੁਕਰਣਾ॥ ਅਥਵਾਹਜੀਰਕੇਦੁਪਸੇਖਰਲਕਰਣਾ॥
ਜਦਤੁਹਸੀਖਾਵੈਭਾਵੈਲੂਣਖਾਵੇਤਾਦਿਛਰੇਗੋਲੀਕੋਕ
ਲਿਕੇਬੋਹਪਰਵਾਨਸਮਪੇਵੇਲੇਖਾਵਣੀ॥ ਦਾਹੂਬੀਧੇਜ
ਕਾ॥ ਸਿੰਗਾਰਛੁਮਿਸਕਾਲੁ॥ ੧॥ ਹਫੀਮਮਿ੧॥ ਅਕ
ਰਕਰਾਮਿ੧॥ ਦੁਪੁਸੇਰੁ੧॥ ਬਹਿਪਕਾਵੇਪਹਰਿ੨॥ ਦੁ
ਇਗੋਲੀਚਣੇਬਗਾਬਹਿਬਾਧੇਤੁਹਸੀਬਾਦੀਕੇਨਜੀਕ

ਨਾਮਾਵੈ॥ ਗੋਲੀਖਾਵੈ॥ ਮਿਥਕੇ॥ ਤਬਿਤੁਰਸੀਭਾਵੈ॥ ਲੋਹੁਖ
ਦੈ॥ ॥ ॥ ਦਾਰੂਬਾਦਕਾ॥ ਕੋਡੀਆ॥ १॥ ॥ ਹਲਿਫ਼ੀਕਚੀ
ਮਿਸਕਾਲਾ॥ ਸੁਛਮਿਸਕਾਲਾ॥ ॥ ਹਰੜਬਿਹੇੜਾ॥ ਆਦਲ
१॥ ॥ ਪੁਦਨਾਮਿਸਕਾਲਾ॥ ਕੋਡੀਆ॥ ਸਾੜਿਕਰਿਕੁਟਈਅ
ਕਪੜਛਾਵਕਰਣਾ॥ ਦਾਰੂਕੋਨਡੇਰੇਕਾਤਥਾਦਰਦਕਾ॥
॥ ਕਦੂਕਉੜੇਕਾਬੀਜਾ॥ ਤੇਲਤਿਲਕਾ॥ ਲਭਿਗਾਇਕ॥ १॥
ਏਹੀਵਸਤੁਕੁਟਿਕਰਿਤੇਲਿਵਿਚਿਪਾਵਣੀਆਤੇਲੁਗ
ਹਮਕਰਕੇਕਪੜੇਵਿਚਿਪਾਇਕੀਨਮੇਪਾਵਣਾਘੜੀਆ
ਤੂਰਤੇੜੀਸਮਰਹੇਪਿਛੇਉਠਿਕਰਿਖੜਾਹਵੇਹਮਜੀਕੁਸ
ਲਕਰਸੀ॥ ਦਾਰੂਕੋਟਰੇਗਕਾ॥ ਸੁਪਾਹੀਕੇਮੁਖਵਿਚੇਰ
ਖਿਕਰਿਭੋਗੜਾ॥ ਮੁਲਹੀਮਾਖੀਬੀਚਖਰਲਕਰਣੀ॥

੦੩੮੮

ਦਾ ਰੂਪਾ ਦਿਕਾ ਕੁਮਲ ਕਰਤਾ ਮਹਾਰਧਾਣੀ ਨਾਲਿ ਲੀ
 ਧਿਕ ਰਿਲਾਦੁਣੀ ਪਹਿਲੇ ਗੋਰੇ ਸਾਥਿ ਮਲੁਣੀ ਗਾਸੁਕੁ ०
 ਤੇ ਆਗਾ ਦਾ ਰੂਪੇਟ ਪੀੜੁ ਸੁਲਕਾ ॥ ॥ ਪਾਚੁ ਨੁਸੀ ਨਾਸਾਫੁ
 ਕਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਕਰਿ ਪਿਨ ਆਦੈ ॥ ॥ ਰੀੜੁ ਵਡੀ ਬਯੋੜੁ ०
 ਆਵਾਲਾ ਪੁਦਨਾ ਸੁਢਾ ਏਹ ਪੀਜਿ ਦਸਤੁ ਬਰਾਬਰਿ
 ਕਰਿ ਕੁਟਿਖਾਦੁਣੀ ਤੁਹ ਸੀਖਟਿ ਆਈ ਬਾਟੀ ਦਸਤੁ ਕੀਰ
 ਖਿਆ ਕਰਣੀ ॥ ॥ ਮੰਦਨ ਅਖੀਕਾ ਕੁਾਈ ਤਿਲ
 ਕਨਾਥਿ ਲਿਖਿਆ ਫਟਕੁ ਤੀਸਿਰਸਾਹੀ ॥ ॥ ਸੋਗ
 ਸਿਰਜੀ ॥ ਕੋਰੀ ਠੀਕਰੀ ਕਰਿ ਲੈਣੀ ਠੀਕਰੀ ਵਿਚਿਫੁ
 ਟਕਤੀ ਪਕਾਵਣੀ ਜਟਿਉ ਪਰਿਤੇ ਕੜਛੀ ਹੋਵੈ ਫੁਲਦੁ
 ਤੇਰਹਿ ਜਾਇ ॥ ਠੀਕਰੀ ਤੇਜੁ ਦੀ ਹੋਵੈ ਤਾਟਿ ਪੀਹਣੀ ॥

ਸੇਗਜੇਦਾਪੀਹਣਾਫਿਰਿਦੇਵੈਦਸਤੁਏਕਠੀਅਕਰ ੩੮੦
ਕੈਪੀਹਣੀਆਭਲਕੇਬਿਨਾਕਲੂਲੀਥਕਉਤੈਘਸਣ ੦
ਘਸਕੈਅਖੀਪਾਦਣਾਫੇਲਾਦੂਰਹੈਅਖੀਖੋਰਦਾ
ਉਦੁਰਿਹੈਧੁਪਦੁਰਿਪੜਦਾਲਦੁਰਿਹੈ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ

ਕਰਿਕੁਟਿਖਾਦਹ। ਤੁਹਸੀਖਟਿਆਈਬਾਟੀਵਸੁਕਾ
ਖਿਆਕਰਹੀ॥ ॥ ਅੰਦਨਅਖੀਕਾਕੁਆਈਤਿਨ
ਕਨਾਥਿਲਿਖਿਆਫਟਕੁਜੀਸਿਰਸਾਜੀ ॥ ਸੇਰ
ਸਿਰਜੀ ॥ ਕੋਰੀਠੀਕਰੀਕਰਿਲੈਈਠੀਕਰੀਵਿਦਿ
ਟਕੁਜੀਪਕਾਵਈਜਟਿਉਪਰਿਤੇਕੁਜੀਭੈਫੁਲ
ਤੇਰਹਿਜਾਇਆਠੀਕਰੀਤੇਜੁਈਭੈਤਾਦਿਪੀਰਈ

376-MS

